

Incapit plogm pnu liby
de vita & doctina sctoz patz

Benedictus
deus. qui
vult oēs
hōies sal
uos fieri. et
ad agniti
onē uēita

tis uenire: qui etiā nr̄m iter
dixit ad egyptū. et ondit
nobis mirabilia magna ad
posteritatis mēoriā pfutura?
ex quib⁹ nō solū nobis causa
salutis oriret⁹. uerū et hysto
ria salutaris ad doctnā pie
tatis aptissima condēt⁹: que
uirtutis iter age uolentib⁹
gestoz p̄cedentiū fide aplissi
mū tramitē pandat. Et quōd
ad tātū rerū narratiōē
mū⁹ ydonei sim⁹. nec dignū
uideat⁹ ingentū rerū exigu
os ac puos fieri auctores. p̄
celsasq; uirtutes hūi narra
re sermōē: tamē qm̄ fratru
cūctas eoz q̄ in monte sctō oli
ueti cōmanēt. h̄ a nobis fre
quēt⁹ exposcit⁹. ut egyptioz
monachoz uita. uirtutesq; a
nim. et cultū pietatis. atq;
abstinentie robur. qd̄ in eis ui
dim⁹ corā omib⁹ explicent⁹:
p̄tib⁹ ipoz q̄ hoc iperāt ad
inuādū me credēs aggredi
ar⁹. nō tū ex s̄ilo laudē req̄
rens. q̄ ex narratiōē rerum

edificationē futurā legētib⁹
sperās: dū gestoz uniusq; q;
p̄flamat⁹ exēplis. horresce
qd̄ seculi illecebras. sectari
uēs q̄etem et ad pietatis in
uitat⁹ exeratia. Vidi ergo
et uel uidi thesaurū ihu xpi:
in hūanis absconditū vascu
lis. Quē thesaurū repletū no
lū tūq; uind⁹ occultat⁹: sed
q̄si p̄ multīs uentū p̄ferre i
mediū. et facē cōmune: cer
tus q̄ q̄to plures ex eo fuerit
ditati: tūto michi apli⁹ accipi
tur. Ego et fiam locupletior:
cū alioz sal⁹ ministerij mei
fuerit q̄sim̄ merita

In p̄ncipio ergo narratiōis
ure adesse nobis p̄ctim⁹ gr̄az
dm̄ nr̄i ihu xpi: cui⁹ uirtute
oīa h̄ pietatis exētia apud
egypti monachos habentur
Vidim⁹ enī apd̄ eos multos
p̄res celeste uitā in tra po
sitos agētes: et nouos q̄sdā
p̄phas tā uirtutib⁹ animi. q̄
uaticinādi officio suscitatos:
q̄b⁹ ad testimoniū melioz n̄
signoz qd̄ ac p̄digioz dee
rat efficacia. Et multo. Cur
em̄ h̄i qui nichil t̄renū. nichilq;
carnale cupiūt: nō accipiūt
celestiū potestātē. Nonnullō
nāq; eoz ita ab oī malicie
cōtugioē ac suspitiōē uidi
defectos: ut nec si aliq; mali

adhuc geret^r in seculo memisset
Tanta eis terat tranquillitas
animi? tant^rq^z tolererat eis
bonitatis affectus: ut merito
de eis dictu sit: pax multa dili-
gentib^r nome tuu dne. Co-
manet ergo p^r henu^r dissi-
et sepati cellulis: sicut caritati co-
nexi. Ob h^o aute dirimuntur
habitaculis: ut sileny sui qe-
tam et intentione mentis
diuina sectantes: nec uox a-
liqua. n^o otiosus ullus. aut
sermo otiosus aliq^s obturber.
Intenti ergo i suo q^sq^z loco
ais: uelut p^res boni xpi ex-
spectat aduentu: aut tanq^m
miles pat^r i castris. ipatois
p^rntia: uel fideles serui ad-
uentate dnm sustinet: liber-
tate sibi pit. et munera lar-
gitur. **O**es g^o h^o nulla cibi
aut indumeti sollicitudine
gerit: scit em q^z scriptu e
h^o oia gentes cogitat. Ipsi
uis iustitia et regnu di re-
quirut: et h^o oia scdm p^rmis-
sione saluatoris apponuntur
eis. Demq^z plurim eoz: si
in aliquo forte necessar^{is}
ad us^u corpus egerit: no
ad huana p^rfugia. s^{ed} ad deu
conuersi. et ab ip^o tanq^m a p^re-
positores. q^z poposcerit ilico
consequunt. **T**anta namq^z fides
in eis est: q^z etiam montib^r ut

trasserat ualeat ipare. **N**o no
nulli eoz irruptiones flum^{is} ip-
nitie vicinar^{um} regionu sanitas
ozorb^r p^resserunt: et pede ince-
dentes aluei et p^rfida digressi
st. imanesq^z i eis p^remerunt be-
stias: et pluma atq^z innumera
signa q^z a p^rph^{is} et apl^{is} atq^z
gesta fuerat sumauerunt: ut
dubitau no deat ipoz metis ad
huo stare mudu. **S**ed et illud u-
ualde miru est cu s^{ed} optima
q^z rara sint et difficilia. illis
tame utruq^z pit. inesse: ut et
numero imensi sint: et virtutib^r
tropabiles. **S**ed etiam alij i sub-
urbanis locis: alij p^r rura: plu-
res aute et egregij uiri p^r here-
mu dissi: et uelut q^zda ex^{er}
celestis in p^ractu posit^{is} atq^z in
tabernaculis degens ad obiaz
p^rceptoz r^{eg}is s^{ed} itent: arm^{is}
ozonu pugnas: et scuto fidei
ab inimico thidiate p^rteat: r^{eg}nu
sibi celeste acquirat. **S**unt ergo
ornati morib^r: quietilenes. in-
quilli: et caritatis uniculis ue-
lut q^zda germinitate ostruit:
ad emulatioez uo uirtutu certa-
me ingens exercet et agones
Studet em unusq^zq^z clemeti-
oz altero. huilior benignior
ac patientior iuueni. **S**i q^s aut
sapietior ceteris fuerit: hic ita
comunis ergu omⁿib^r et medioc^r
existit: ut scdm dnm mandatu

omnium nuntius et omnium servus videatur
 esse. Quia ergo dei munus donatum
 est michi ut videre eos et inter
 esse conversationi eorum de singulis
 iam nunc quod ad memoriam dominus redire
 erit enarrae temptabor: ut hi qui
 non viderunt eos in corpore opera
 eorum discerent. vitamque profectum lae-
 nis iudicio colligentes: ad emu-
 lationem sancti operis iuvent: et per-
 fectae partem palmarum requirant.

**Explicit prologus. Incipit liber
 primus: de sancto iohanne. capitulum primum**

Divinitus
 tamquam verum
 fundamentum
 nostri operis
 ad exemplum
 bonorum omnium
 suam hanc qui
 vere etiam solus sufficiat religiosus
 et deo devotus mentes ad virtutum
 culmen erigit: et ad perfectionis
 fastigia concludit. Hunc enim vidi
 in thebaidis partibus in hemo
 qui adiacet civitati licet: in rupe
 quodam ardui montis immanentem
 Ascensus ad eum difficilis: aditus
 monasterii eius obstruitur et clauditur:
 ita ut a quadragesimo etatis sue a-
 no usque ad nonagesimum quem
 tunc gerebat cum eum vidimus in
 telum eius nullus intravit. Aduen-
 ientibus vero per fenestram se videndum
 prebebat: et inde eis. vel verbis

dei ad edificationem. vel si quod fuisset
 consolationis responsa redderebat.
Mulierum tamen illuc nulla ad con-
 spectum quidem eius accessit: sed et
 viri raro. et certis quibusdam tem-
 poribus. Cellulam sane hospita-
 lem extrinsecus fieri permisit: in qua
 advenientes de longinquis regi-
 onibus paululum requiescent: ipse
 intrinsecus solus solus deo vacans.
 non diebus non noctibus colloquii
 dei et oratione cessabat: diuini
 illud quod est super omnem mentem
 tota mentis puritate aspexit.
Quatum enim ab humanis auribus
 et colloquiis sequestrabat: tamen
 tamen illi vicinior ac propinquior deus
 erat. In tanta denique mentis
 sinceritate proferebat: ut non so-
 lum eorum qui erant sciam discere
 tur a domino: verum et eorum qui fu-
 tura erant praesentiam mereretur.
Evidentem namque ei dominus prophete
 gratiam contulit: ita ut non tantum
 civibus et provincia alibi suis si forte
 praesentarentur futura predicere:
 sed et imperatori theodosio vel quibus
 belli exitus hinc esset. vel quibus
 modis victoria caperetur de tyra-
 nis: sed et per irruptiones esset passus
 gentium barbararum sepe predicere.
Quodam tempore cum gentes ethiopi
 romanum limum circa cyrenem
 quae prima est ex ethiopia partibus
 thebaidis civitas transisset:
 et strages plenas viros dedisset

pdāq; dixisset: uementi ad se ro-
mano ducti et metuenti. **O**stige
cū ipis eoq; exiguis ei erat nu-
merus militū. et hostilis cont. se
innumeri multitudo. **S**tatutū ei
scūs iohānes designas die. pge
ūquit securus: die em̄ q; pdxi
et hostē psterne et spolia ca-
pies. pdāq; reuocabis. **Q**uā
fuisse ipletū: etiā apd augus-
tū. qz carus ei accepi. p futurus
esset. pdxit. **S**z h' apud illū pphē-
tie grā ita hēbat: ut magis h'
illoz qui pntabat. q' sius me-
ritis ascriberet. Dicebat em̄ nō
p se h'. sed p illis q' audiūt a dno
pntari. **A**liud q' ualde
mirū: p eū dñs ostendit. **T**ri-
bunus qdā ad agendū militem
pges. uenit ad eū: et obsecrē eū
cepit ut pmitteret etiā coniuge
suā ad se uenire. **M**ulta nāq;
dicebat eā ptilisse picula: ob
h' tantū ut facie ei' uidet. **T**ūc
ille negat sibi uq' moīs fuisse
uidendi muliēs: et p apue ex
quo i illi' rupis se monasterio
cōclusisset. **C**epit tribunus p-
sistere obsecrādo: et ofirmāe q'
nisi uidet eū. esset sine dubio
ex nimia t'stitia pelturū. **C**ūp
itez ac sepi' eadē paretur
tribunus: et causā mortis eū
sue iugis ofirmāet futurū
atq; inde iteritū vñ salutem
sperauerat accepturā: tñ fide

q' ipoztunitatē ei' aspiciēs semoz.
uade inquit uidebit me. nūc tua
hac nocte. **N**ō tamē huc uēiet:
s; in domo sua atq; in lecto suo
māebit. **P**ost h' uerba abcessit
uir: ambiguitatē responsi i per-
toze suo uersans. **C**ūq; h' etiam
cōiugi nūciasset: fili nichilomi-
nus etiā mlier sermōis incerto
fatigabat. **S**z ubi sopni tempus
aduenit. adest hō dei iohēs p
uisū: et assistēs muliē dixit.
Fides tua magna ē o mlier:
et ideo uēi ut desideio tuo satis-
facem. **T**e tñ moneo ut nō fa-
ciē corpale seruoz dei desides:
s; ut gesta et acta p spūm dte
pleis. **S**pūs est em̄ qui uiuifi-
cat: nā caro nō pdest qd q'. **E**go
aut nō q' iust' aut pphā ut i
tu putas. s; fide v'ā m'itessip
uobis dñm: et cōcessit tibi om̄
morboz q's i corpe tuo pateis
sūtate. **E**ris ergo ex hoc sana.
et tu et uir tuus: et bndicetur
ois dom' v'ā. **S**z et uos mēoz
estote bnficij a deo uobis collati.
et tēte dñm sp: nec apli' q' qd
sūpendis v'is debet' aliqd re-
q'zatis. **S**ufficiat ergo tibi q' me
uides i sopnis: et apli' nō req'
ras. **E**ugilās aut mulier idica
uit uro suo q' uiderat. qz audi-
erat: s; et habitū uiri et vultū
atq; omnia signa ei' exposuit.
Sup quo mirat' uir ei' r'gressus

ad hoies dei gras refert: et accep-
ta bndice ab eo pperit i pace.

Alio q̄ tpe ppositus quidam
litu uenit ad eu. cuius uxor guida
ab eo relicta est in domo sua: et
atq̄ illa ipa die qua ille ad io-
hane uenerat p̄u edens picu-
tabat. Tūc scis ho dei dixit.
Si scires domū dei. et q̄ tibi ho
die natus est fili: agēs dno gr̄
as. Sz factu m̄rem puel picuta-
tam: adit tñ dñs et iuenies
ea sana. festina ergo et redi
et iuenies puey septē dierum:
et uocabis nomē ei iohane.
H̄ mutatur in domo tua absq̄
ulla p̄mittatōe gentiliū sep-
tē annis. **C**ib⁹ p̄p̄tis: tunde eū
monachis erudiendū scis et
celestib⁹ disciplinis. Multis p̄-
tra uenientib⁹ ad se siue pu-
rialib⁹ siue pegrinis cū res po-
posasset. et occulta cordis eorū
indicabat: et si qd forte p̄t̄
ab eis i occulto fuisset admissū
secretū corripies arguebat:
et ad emendatōes et p̄nitēz p̄uo-
cabat. **N**ili quoq̄ fluis siue
habūdātā aq̄z siue penuriā
esse futurā p̄dicebat. Sed et si
forte ex offensa hom̄i plaga a-
liq̄ et correptio a dno immineret.
siliter p̄dicebat: et qd cause es-
set p̄ qua introduceret castiga-
tio designabat. Sanitates q̄z
et curas corporū ita poscentib⁹

3
confesbat: ut omēs ex h̄ iactan-
tiā fugerēt. No em̄ p̄mittēbat
ad se i comodantes deferri: s̄
bndices oleū dabat: ex q̄ p̄mitti
sam fiebant. a q̄ctūq̄ i firmata
te tenerentur. **S**enatoris
cuiusdā aliq̄n uxor excecata
est. H̄ deprecabat⁹ uirū suū: ut
ea p̄duceret ad hoies dei. Cui at
respondisset uir suus nō ei
esse moris uidentū mulieres. ro-
gat eū ut ul' ip̄e p̄gr̄es diceret
ei tantūmō i bealitatē siue
causa: et deprecaretur ut orō-
nē faceret p̄ se. Cūq̄ legatōes
p̄tulisset ad eū uir eius: orōs
et bndices oleū misit ad illā.
Ex quo p̄ tridū itingēs o-
culos suos uisū recepit: et deo
gr̄ias egit. Sz m̄lta s̄t eius
gesta q̄ enarrae satis longū
est: vñ omissis h̄is inter q̄
auditu x̄p̄m̄: ad ea q̄ oculis
nris i p̄xim̄ i uiam. **D**e
Sep̄tē eodē. **Ca. ij.**
viri suū sil' comitā-
tes: qui ad eū uenir̄. Cūq̄
salutassent eū oīq̄ nos ac le-
ticia suscepisset: unūq̄q̄ nos
t̄z gr̄ifice alloquit⁹. Rogat⁹
a nobis ut orōes sil' ac bndic-
tōes daret. H̄ oīn mos ē apd
egiptos monachos. ut ubi
aduenerit fr̄es st̄nū p̄ orō-
nē sil' i iurē afederet: iro-
gabatur si q̄s e nobis eēt cleric⁹

Et ut om̄s negauim⁹: respi-
ciens ī singulos itellexit eē
int nos quēdā qui hui⁹ ordi-
erit. s̄ late cupiebat. Erat
em̄ diacon⁹: et p̄ter unū so-
lū q̄ ei fid⁹ erat. h̄ etiā ip̄i ut
neris comites ignozabant.
Disur⁹ em̄ tales ac tantos
vros hūilitatis grā celare
uoluit sui gradus hōrē: ut
ifēior h̄eretur ī ordie h̄is
quib⁹ se lōge ifēiorē eē me-
ritis iudicabat. H̄is ergo
iohānes ut eū vidit et q̄de
cū ess̄ adolestēior carēis: di-
gito ostendēs eū h̄ inq̄t dia-
con⁹ est. Et cū adhuc nega-
re tēptaret: apprehēdēs eū
manu sua exosulat⁹ ⁊ dixit.
Noli fili negare grāz dei: ne
curras p̄ bono malū. pro
hūilitate mēdatiū. Cauēdū
nāq; ē om̄ib⁹ modis mēda-
tiū siue p̄ malo. siue etiā p̄
bono p̄ferri videat⁹: q̄ om̄e
mēdatiū nō est ex deo. s̄ sicut
saluator dicit a malo ē. At
ille h̄is auditis quieuit: blan-
dāq; ei⁹ correptioēz eq̄nimit
tulit. Et cū orōnē dūo obtu-
lissem⁹ post finē ⁊ un⁹ ex fr̄i-
bus nr̄is terciāno typo gra-
uissie uexabat⁹: et rogabat
hōrēz dei ut ab eo curaret⁹.
Cum aut ad eū. H̄em tibi ne-
cessariā cupis abire. ut em̄

corpa nitro. uel alijs h̄mōi lim-
amētis abluūt⁹ a sordib⁹: ita
aīe a lāguozib⁹. alijsq; h̄remōi
castigatioib⁹ purificāt⁹. Et p̄
ea q̄ de h̄is nobis mltā p̄ doct̄
nā m̄stia differuit: b̄ndicens
tū oleū dedit. **Q** p̄t̄ Ieger
om̄ez otinuo habūdantiā fellis
enomiūt: et samissim⁹ reddidit.
pedib⁹ suis ad diuersozū v̄dit.

Post h̄ iubet officia erga
nos hūanitatē atq; hospitali-
tatis expleri: et corpis curam
geri. Ipse uō sui negligēs: nr̄i
sollicit⁹ eāt. **I**n em̄ otinuo usu
et uigi osuetudinē. n̄ recipere
cibū nisi ad uespam poterat:
et hūc exigū. Erat em̄ atte-
nuati et aridi corpis p̄ absti-
nētia: capilli ei⁹ et barba q̄si
ex lāguoz n̄m̄o rari ⁊ tenuē.
ut pote quē null⁹ sufficēs ab⁹
nutrīret: nec letioz aliq̄s hūoz
ifuderet. Observabat em̄ eti-
ā tūc cū iā nonagenariā ut
sup̄ dixim⁹ ageret etatē: ut n̄
lū pignē pati suēret abū.

Igit⁹ p̄ hospitalitatis officia
regressos ad se sedē nos iubet:
et tūc demū unde uel cur adue-
nerim⁹ inquirīt: cū iā nos le-
tus et om̄ cū gudio tūq; na-
tos p̄os suscepisset. Cūq; res-
pondissem⁹ q̄ de iherosolimis
ad eū utilitatis et p̄fect⁹ anime
causa uerem⁹: ut ea q̄ olim

ad auditū nrm̄ fama ptulerat.
ipi nūc oculis cernemus: qm̄ qd̄
tenari solent. Iherē mēozēca q̄
oculus videt: q̄ q̄ auris audie
rit. Tūc b̄tus iohēs vultu pla
cidissio. et q̄ s̄bzidens ex habitu
dātia leticie: h̄ modo respondit
ad nos. **Q**uoz inquit admodū
dulcissim̄ pueri. labore uos tati
itineris suscepisse: cū nichil ad
h̄ dignū in nobis vidē possitis.
Vires em̄ sum̄ hūiles et exigui:
nichil habētes in nobis qd̄ ul' ex
peti debeat ul' mirari. Et tamen
ecā si cēt aliqd̄ in nobis scdm̄ o
p̄mōnē v̄zām: nūqd̄ tale est
q̄le legitis in p̄ph̄is dei et apl̄is.
Cui utiq̄ ob h̄ in oib' di eate
s̄is recitat̄: ut exēpla vite hoib'
nō de loq̄nis et p̄grinis lo
cis q̄rant: s̄ domi vniūsq̄ et
apud se h̄eat qd̄ deat imitari.
In plurimū m̄roz itentione
uestri labois ac studij: qua pro
fectū aīe v̄zē causa. tantas su
pare regiones. tantosq̄ labores
adire uoluistis: cū nos eousq̄
pigrina. desid̄iaq̄ astrigat: ut
nec cellulas n̄ras p̄gredi aude
am. **U**erūtamen qm̄ putatis
esse in nobis aliqd̄ ex quo p̄ficere
debeat̄. h̄ p̄mū indicandū
uobis est: ut h̄ ipm̄ qd̄ ueristis
ad nos. et tantū labore uidei
nos suscepistis. ne iactātie ali
cui h̄eat p̄fectū: ut nō tam

4
p̄ficē ad aīe uirtute q̄ p̄fer
re et iactare vniūsq̄ uelit.
p̄ eo q̄ uideit eos: qui apud
alios ex auditu solo agniti vi
dent. **G**raue ē iactātie uiciū
et p̄iculosū nimis: et qd̄ de ip
so ecā p̄fectiois fastigio d̄uat
aīas: et ideo h̄ uos p̄mo om̄ ca
uere uolo. **E**st aut̄ sp̄es huius
mali duplex qd̄a. **N**ō nullis
ē accidit in ipis statū m̄icis cō
uersionis sue. cū parū aliqd̄
ul' abstinetie ipenderit: et cū
ita de eo sentire debeat q̄ qd̄
ip̄edierit abiecerit: ita agūt
et ita sentiūt. q̄ em̄netiozē
fuit illis. q̄ aliqd̄ largiti sūt.
Alia uō est iactātie sp̄es: cum
q̄s ad sumā uirtute p̄ueniēs
nō totū deo. s̄ laboib' suis ac
studijs deputat. **E**t dū ab hoī
bus gloriā q̄at: p̄dit eā q̄ a dō
est. **P**ter qd̄ filioli om̄i gn̄e fu
gram iactātie uiciū: ne forte
iturrant̄ cū lapsū que diabo
lus iturrit. **T**ūc p̄za cordi
n̄ro et cogitationib' p̄cipua
adhibenda est diligentia. **O**
seruandū nāq̄ ē ne qua cupi
ditas. ne qua uolūtas p̄ua
ne qd̄ desid̄erū uanū. et quod
nō ē scdm̄ deū radices in cor
de n̄ro defigat. **E**t h̄re mōi
em̄ radicib' itiuo pullulat
cogitationes uane et tūiles
et in tantū moleste ut nec

vel pecunie in paupes
progauerit

orantibus nobis cessent: neque
in conspectu dei assistentibus nobis.
et patres pro salute nostra offerentibus erubescant: sed rapiunt a nobis captivam mentem. Et cum corpore stare videantur in oratione: sensu et cogitatione vagamur et abducimur per diversa. Si quis ergo est qui se putat renuntiare mundo et operibus diaboli. non sufficit in eo renuntiasse se ut possessiones et patria ceteraque seculi negotia delinquit: nisi etiam propriis vitiis renuntiauerit: et inutiles et uanas abiecerit uoluntates. Hæc enim sunt de quibus apostolus dicit. Desideria uana et uacua que mergunt homines in intellectum. Hæc ergo est uel renuntiaatio diabolo et operibus eius. Diabolus enim per aliquam uicij occasionem. et per inuoluptatis aditum irrepit in cor nostrum quod uicia ex parte ipsius sunt: sicut uirtutes ex deo sunt. Si ergo sunt uicia in corde nostro: cum uenerit princeps eorum diabolus qui pro auctori dant locum: et introducunt eum uelut ad possessionem suam. Et inde est quod nunquam huiusmodi corda pacem habere possunt: nunquam quiete: sed semper turbantur semper terrentur: et nunquam uana letitia. nunquam inutili tristitia deprimuntur. Habent enim in se habitatores pessimos: cum introeundi ad

se locum per passiones suas et uicia fecerunt. Contra uero mens que renuntiauit mundo. hæc est que abscedit et aputauit a se de uiciis. et nullum ad se introeundi diabolo aditum delinquit: que iracundiam cohibet: et furore reprimunt. mendacium fugit. exheratur inuidiam: et non solum non deturget sine male quidem sentire aut suspicari se de proprio suo parte: que fratris sui gaudia sua dicit. et tristitia eius sua deputat: que ergo heret et horum filia obseruat mens. spiritus sanctus aperit locum. Et cum ingressus fuerit. et illuminauerit eam: semper ibi in gaudia. semper letitia. semper caritas: patientia. longanimitas. bonitas: et omnes que sunt fructus spiritus oriuntur. Et hæc est quod dicebat dominus in euangelio. Et factus est enim arbor agnoscat. Sunt autem nonnulli qui uidentur seculo renuntiauisse. et curam non adhibent ad mundiciam cordis: neque uicia et passiones reserunt ex anima sua. moysesque componunt: sed ad tantum hoc student: ut uideant aliquos sanctorum patrum et audiant ab eis aliqua uerba: que narrantes alijs gloriatur se ab illo uel alio didicisse. Et si uibi forte audiendo uel legendo parum aliquid scientie acquisierint. primum doctorum fieri uolunt: et docere non ea que gesserint: sed ea que uiderint et audierint: et despicientes ceteros. affectus

tant ipi sacerdotiu. atq; iungere
se conat' ad cleru' nescientes qz
moris adpenationis est. si cu' ipi
virtutib' polleat alios cu' dore
no' audeat: q' qd' ipi vicijs et
passioib' pinant. et alios de vir-
tutib' doceant. Sic ergo filioh
neq; fugiendu' omnimodis dica-
m' cleru'. neq; rursu' omnimodis
expetendu'. s; danda opa est:
ut vicia q'de depellant. et virtu-
tes aie' co'quirant. De aut' iudi-
cio r'linquedu' est: que uelit as-
sume' sibi ad misteriu'. ul' ad sa-
cerdotiu'. No' em' q' seipm' iges-
sat. s; que d'ns assumpsit: ille
pbat' est. Monachi aut' illud
opus e' p'cipuu' ut oroz' pura
offerat deo: nichil habes i' co-
suetudine r'phensibile: sicut d'ns
dicit i' eu'angelio. **Cu' steteritis**
ad orone': remittite fr'ib' v'ris.
si quid h'etis cor' eos ex cordi-
bus v'ris. Nisi em' remiseritis
v'ris fr'ib': nec uobis remittet
p'z v'z qui i' celis est. **Si**
aut' remiseritis fr'ib' v'ris: et uo-
bis remittet p'z v'z qui i' celis est.
Si ergo mundi ut sup' dixim'
corde affiteim' ante deu': et li-
beri ab omnib' h'is vicijs r' passi-
onib' q' sup' m'oz'auim': poterim'
i' quatu' possibile e' etia' deu'
vide. et orates oculu' cordis n'ri
i' ipm' dilige: et vide' uisibile
mete' no' corpe: intellectu' sciēte

no' carnis aspectu'. Nemo em'
putet posse seipm' sicut e' diu-
na' substantia' intueri: ita ut spe-
tie' aliqua' sibi aut ymagine
fingat i' corde: corpe' alicui'
rei ymagin' simile. Nulla for-
ma' deu' nulla circumscrip'tio: s;
sens' et mens q' sentiri quide'
possit et p'stringe' mentis af-
fectu': no' tamen' co'phendi aut
describi aut enarrari. Et ideo
oportet cu' omi' reuerentia et me-
tu' accede' ad deu'. et ita libzare
i' eu' mētis intuitu': ut de' q'q'
splendoris. claritatis. fulgoris.
maiestatis. mens hu'ana potest
co'p'e: sup' h' omnia esse eum
sentiat sp': et h' sicut dixim'
si pura mēs fuerit. nec ullis
p'ue uoluntatis sordib' occupa-
ta. Et ideo i' hoc maxie' opera
dare oportet eos qui reuēti-
are s'cib' et deu' sequi uident:
sicut scriptu' est: uacate et cog-
noscite. qm' ego su' deus. Si er-
go cognouit deu' i' q'tu' hōi' cog-
nosco' possibile est: tūc demū
etia' reliquoz' q' sūt sciētie ca-
p'iet. et misteria dei agnoscet.
Et q'tu' purior fuerit i' eo mēs:
tāto plura ei reuelat d's. et of-
tendit ei secreta sua. Amic'
em' iā effiat' dei: sicut illi q' b'
dicebat saluator. **Ja' no' dica-**
uos seruos s; amicos: et omne
qd'q' p'nerit ab eo. itaq' p'ro-

caro p̄stabit ei deus. Ipse q̄ vir-
tutes angelice. et cuncta misteria
diuina. tūq̄ amicum dei diligūt
eū: et obsequūt̄ petitionib⁹
Et hic est que a caritate dei
q̄ est in xp̄o ih̄u. neq̄ mors se-
pat. neq̄ vita? neq̄ angeli.
neq̄ principat⁹. neq̄ p̄tates:
neq̄ aliq̄ alia creatura. Et
ideo h̄m̄i q̄nquidē h̄ elegisti
ut dō placeatis. et ad caritatē
eius p̄ueniatis: date opam ali-
eni effici ab om̄i iactantia? ab
om̄i vicio admi: ab om̄ib⁹ deli-
ciis corp̄alib⁹. Delicias aut̄ cor-
pales nō solū illas putetis
quib⁹ hoīes sc̄l̄ frunt? s̄ absti-
nēt̄. Delicie credende s̄t. om̄e
q̄d q̄d cū cupiditate sup̄serit?
etiā siue illd̄ vile sit: et q̄d in
usu eē abstinēt̄ soleat. Aqua
deniq̄ ip̄a ul̄ panis si cū cupi-
ditate sumat̄. id est nō ut ne-
cessitati corp̄is. s̄ ut cū deside-
rio satisfaciat: h̄ etiā abstinē-
tiā. deliciarū vicio ducit. Opt̄
ergo ī om̄ib⁹ s̄uescē animam vi-
cio carē. Ideo deniq̄ dñs docē
uolēs animam desiderijs et uo-
luptatib⁹ suis resistē: dicebat
Intrate p̄ angustā portā: q̄a
lata est et spatiosa via que
duat ad mortē. Angusta aut̄
et arcta ē via: q̄ ducit ad vi-
tā. Lata ergo via ē anime: cū
quicūq̄ desiderio suo satisfecerit.

Angusta uero ē: cū uoluptatib⁹
suis repugnat. Multū t̄m̄ p̄dest
ad h̄ optinēda secretior hitatio
et cōuersatio solitaria: q̄ iterdū
p̄ occasiōē aduētantiū fratrum.
et eūtiū et redeūtiū frequentiam.
abstinētie et parcimonie frena
laxat? et p̄ h̄m̄ōi occasiōes
uenit? paulatim ī cōsuetudinē
et usu deliciarū: et sic interdū
etiā p̄fecti viri capiūt? Ideo
deniq̄ d̄ dauid dicebat. *De eodē.*
Postq̄ aut̄ multa *Ca. iij.*
sc̄l̄s ioh̄es nobis de iactantia
vicio alijs q̄ q̄ plurimis utilit̄
differuit: ad ultimū itulit di-
cens. Hetera autē uobis quid
etiā nup̄ cuidā ex fr̄ib⁹ nostris
acciderit? ut cautiōres uos ex
Epla p̄cedentia cōstituāt. *¶*
Erat quidā ap̄d nos mōch⁹
in hac uiana h̄mo cōmanens.
cui hitaculū spelūca fuit: ut su-
me abstinētie. cōtidianū uicū
labore manūū q̄rens? ī orōib⁹
die noctiq̄ p̄sistes: cūctisq̄ ai
uirtutib⁹ florens. Sed hic let̄
sucessib⁹ elat⁹. fide q̄si ī p̄fecti-
bus suis cepit: et nō deo totū
sed sibi in et ip̄i q̄d p̄fecerat de-
putare. Hanc autē ei⁹ ituens
aiē p̄suptiōē: otinuo cepta-
tor accedit et laq̄os parat.
Cū nāq̄ die ad uesp̄am fini-
git sp̄m̄ deoore mulieris ober-
ratis p̄ h̄m̄ū. Que uelut fessa

¶ Ecce elogium fugiēs et mansi-
in deserto: et expectabā eum
qui saluum me faceret a pu-
sillo animo et tempestate.

post nimium labore accedens ad of-
tium speluncæ moachi. lassitudinem
se similes ac fatigatam intrinsecus
semetipsum precatur: atque aduoluta
genua vni ut sui miseratur exorat
dicens. **N**ox me infelicem in hemo
latitante apprehendit. **J**ube me
ergo quiescere in angulo cellule tue:
ne forte efficiar nocturnis bestibus
preda. **A**t ille primo miserationis
obsecro recepit eam in speluncam:
requiescens quæ ei causa errandi per he-
mum fuerat. **I**lla causam fingit sa-
tis accurate: et iterum uenena
blandimentorum atque illecebre vi-
rus per omnem partem narrationis
interferit: et nunc se miseratam
nunc etiam defensionem indignam
ostendens eleganti et suauitate
sermonis inclinat animum hominis:
et in affectum suum illecebroso amo-
re defleat. **H**ic iam blandiora
colloquia iocibus risusque commiscet:
manus etiam pergit ad mentum
barbâque quasi uenerandi spectare per-
tendit. tunc ad palpebre ceru-
icem mollius collumque leuigat. **Q**uid
multa? **A**d ultimum captum du-
cit militem christi. **C**ontinuo enim
per barbam intra semetipsum: et
lubidum fluctibus cepit estuare.
Nequè laborum precatorum: nequè
professionis ac propositi sui mem-
pasat: cum cordis sui occupaten-
tia: et ut archana cogitatio-
num suarum sedes cum falsa uolup-

6
tate componit. **I**nclinat stultus
latera sua: et efficit sicut equus
et mulus. quibus non est intellectus.
Atque ubi obscenos iam conabatur
nare complexus: illa ululatu
terribilium diu uocas emittit.
umbra ut erat tenuis per ma-
nus amplectentis elabitur: ipsum
que de decorosis motibus manes
auras sectantes cum fetidissima
irrisione deseruit. **T**unc præea
multitudo demonum in aere
ad ipsum spectaculum congrega-
ta: clamore urgenti cum cachinnis
exprobationis elato dicebat. **O**
monache quæ te usque ad celum ex-
tollebas: quomodo dimersis es
usque ad infernum? **D**isce ergo
quod quæ se extollit humiliabitur.
Tunc ille uelut amens effectus
deceptionis sue pudore non fens:
genus a semetipso deapit: quod
fuerat ante a demonibus deceptus.
Cum enim debuerit reparare semet-
ipsum et renouare certamine: ac
satisfactionis sue lacrimis et humi-
litate fructibus probris elationis
culpa deflere: huius miser non fe-
cit: sed desperans semetipsum sicut
apulus dixit condidit se omni im-
pudicæ et iniquitati. **R**egressus
est enim ad uitam scilicet: præda
demonum facta. **R**efugit namque
spectum omnium sanctorum: ne quis posset
eum salutabiliter monitis de præpi-
tatione ruocare. **S**i enim reddere semet-

ipm pozi vite et abstinentie uolu-
isset: recuipasset sine dubio et
locu et gram sua. **O**mnian-
dite qd et de alio gestu sit sibi
qde temptato: si no simili exitu
temptationis effuso.
Hoc qda vir i hac prima
ciuitate vita turpissimaz pome
facin' duces: ita ut opimatissi-
mus i flagitijs hzet. Hic ali-
qn dei misericordie opua had pe-
nitentia uitat: et itra sepul-
chz se qdda occludes. pnozu
sceloz pollutioes. lacmaru
fontib' diluebat: dieb' ac noc-
tib' i facie pstrat. et n' alle-
uare quide aus' oculos ad ce-
lu. neq' uoce emitte. et nome
dei noiare: s' in solis gemitib'
et fletib' pdurabat: et tanq'
puies sepult' de inferno ia quo
dano mugitu cordis genu-
tuq' pdebat. Cu in hys eo po-
sito septimana una trisisset: noc-
tu uenit ad eu dedones in se-
pulchro clamates z dicetes.
Qd est qd agis o ipurissime
et flagitiosissime? Postea q'
omni spurcicia omiq' ipuitate
saturat' es. nuc nobis cast'
et religiosa pcedis? et postea
q' senuisti i scelerib'. nec iam
sufficiat uires ad facinora z
nuc xpian' uidei vis z pudic'
et penites? q' ali' tibi ia ull'
possit dai loc' saciato i malis

nisi ille qui tibi nobiscu debet.
Unus ex nobis es: aliud ee ia
no potes. Redi magis ad nos re-
di: et qd sup est tibi rep' i pfru-
enda uoluptate no pdas. Pre-
pam' tibi affluetes delicias? p'
pam' scozu nobilissimiez aut
ta alia q' floze tibi possint re-
parae g'asse iuuetutis. Qd
temetipm uams et ianibus
affligis cruciatib'. Qd temz
ipm ante rep' supplicis edis?
Qd em aliud esses passur' in
inferno? nisi h' qd nuc tibi met-
ipsi co'scius sis. Si te pena de-
lectat? expecta paululu: et
iuenes para. Nuc iteri fru-
ere muneib' mris: q' dulcia sp
et g'ra dixisti. H' et hys filia
plura expbratib' eis ille ia-
cebat immobilis: n' auditum
qde autens ad eos. nec ullu
penit' sermone respondes.
Cuz illi sepi' eade repetent
et alia duriora. n' ille omo i-
mouet' i furoze plapsi demo-
nes ubi uiderut sua o'tepm
uba: uibeib' eu cofice aggres-
sist: et mlris eu supplicis ex-
cruciatu semiuiu reliazut
Nec tu i tot tantisq' crua-
atib' mouei saltz potuit a
loco: in quo ozonis causa ia-
cuerat. Postera die quida su-
oz reqzentes eu huamitat'
dixat gratia iuenit penes

7
incredibilis affectu: et causa
pauentibus cum didicissent: ro-
gabant eum ut ante gratia re-
portari se ad domum ipsam
pateretur. Abnegat: et in
eodem permanet loco. Cum uero
et sequenti nocte repetentes
demonones quorundam eum uerbe-
ribus cruciant: sed nec sic quod
moueri uoluit a loco: melius
esse dicens se morte subire:
quod ultra demonibus obedire. Ter-
tia nichilominus nocte multitudo
conuenit demonum: absque ulla
miseratione uentures in eum: omnibus
pennis cruciatibusque conficiunt.
Cumque iam corpus defecisset in sup-
plicibus: extremus tamen spiritus
obstibat imperio demonum. Quod
ubi ipsi prouiderunt: exclamantes
uocem magna uociferantur in
caeli. Et mox uelut quodam uirtu-
te celitus effugati papiribus ab-
scedunt: nec ultra ei quodcumque sue ar-
tis aut sceleris intendunt. Ipse
uero in tantum uirtutibus annun-
ciat et ita ornat: quod modis effectus
est. ac diuina gratia repletus: ut
omnis huius regio quasi de celo eum lap-
sum uideat. et unum esse ex nume-
ro credit angelorum: omnes pene
simul atque uno ore dicentes huius
est mutatio dextere excelsi.
Quod exemplo eius qui iam semet-
ipsum despauerant. rursus ad
spem salutis regressi sunt et eme-

datione sui quam prius despau-
erunt presumpserunt: quod tamen amurati-
one eius de ipso iam inferno pec-
catorum retracti sunt et ad uirtu-
tium indolem repati. Illo namque tan-
ta in mutatione uiso: omnibus
uisa sunt possibilis. Non solum
enim emendatio morum florebat
in eo et assumptio uirtutum: uerum
et gratia dei plurima ei colla-
ta est. Signa enim et prodigia
quae ab eo facta sunt: quod tamen ad deum
habere in eum testabatur. Sic
humilitatis conuersatio bonorum
omni materiam praebet: elatio
uero et despectio interitus et mor-
tis causa. *De eodem. Cap. iii.*

Hid effugienda uis per-
icula lapsuum. et con-
quenda dei gratiam.
atque ipsius diuinitatis euide-
ntiore notitiam capiendam. pluri-
mum praedest secretior conuersa-
tio: et haem interioris habitatio.
Quod uos non tam uerbis
quam rebus ipsis et exemplis doce-
melius puto. **F**uit quidam
monachus qui in haem hac quae
praeteris interiori habitaba-
bat. Hic dum plures annos in
abstinentia perdurasset. et pro-
uectus tempore ipse iam ad senilem
uesset etate omni uirtutis
flore adornatus. ac totum conti-
nentie magnitudinem sublimatus.
cum in orationibus et uicinis sedule do-

deserueret. tãq̃ em̃ito militi
suo dñs remuneratiõẽ pat̃
utpote q̃ in corpe adhuc posi
tus adistat angeloz: icorpozee
vite officijs fugẽtur: dignũ
iudicans annonã celestem
p̃bere ei in deserto q̃ celeste
regẽ uigibus p̃stolabat̃ ex
cubys. Volens ergo deus eti
am i hoc seculo remunerãe
ei⁹ fidele p̃positũ: ad p̃uiden
e sue sollicitudinẽ condiam
viti⁹ eius reuocat curam.
Ut em̃ tibi usũ poposisset
nature necessitas: t̃grediẽs
spelũcam suã inueiebat me
sile sue panẽ suppositũ miri
suauitatis miriq; candoris
Ex quo effectus et grãas di
uine p̃stantie referẽs: rur
sus ad ynos et ozõnes con
uertebat̃. Ad quẽ etiã mltẽ
reuelationes multaq; ei de
futuris reb⁹ a deo p̃monitio
nes fiebat̃. In hys ergo tali
b⁹ ac tantis p̃fectib⁹ positus
qui q̃si gloziari de meritis
suis cepit. et celestis bñficij
munus vite sue meritũ dix
it: otinuo s̃bitrat eũ p̃ua
qdã desidia animi tã p̃ua
quã nec posset adũtere. P̃
h̃ creuit maior negligentia
a⁹ ita ut tardioz iã fieret
ad ynos: s̃ et ad ozõnẽ pi

grus surget̃: p̃saluĩ q̃ ipi nõ
ea q̃ p̃rius uigilatiã tãnent̃:
s̃ ubi parũ quid exhibitũ fu
isset soliti m̃sterij. aĩa ei⁹ q̃si
nimio labore fatigata q̃esce
festinabat̃: q̃ sensus eius re
p̃bus effectus de supioib⁹ ad
inferiora corruerat: et cogita
tiones sue eũ p̃ diuersa p̃cipi
na rapiebant. Erat em̃ i cor
de eius clandestina qdã tur
pis ac nephanda cogitatio:
cõsuetudo tã p̃rioz uelut si
decursus aque etiã cessante
remigio adhuc ex p̃oze t̃pe
tu nauigiũ ferat̃: ita uet⁹
iñtutio ad cõsuetã hõiem
officiã trahebat̃: ob quã cau
sam et stare adhuc i suo statu
uidebatur. Hic ergo cũ post
ozõnes cibũ solito requisisset
ad uespam̃: ingress⁹ eũ locũ
i quo reficẽd̃ osueuerat: inue
nit solito panẽ mense suppo
sitũ. Ex quo refect⁹ nichil de
eoz q̃ in corde suo uersabat̃
emendatiõẽ curauit: imuta
tiõis sue dãpna p̃sensit: et f
spernente se minima paula
tim casurũ nõ intellexit. In
tãtã em̃ graui iã libidinis ien
dio stimularet̃: et iñflamat⁹
turpi cõcupiscentia rapet̃ rur
sus ad seculũ: illa inter̃ die
cohibuit se. et solita ynozũ

et orōnū mysteria ex more per
soluti atq; ingressus ut cibum
sumeret panē quidem tūenit
mense suppositū: sed aliquantu-
lū sordidiorē. Admiratus est
et tristis effectus? intellexit
enī qd ad ipm respicēt hoc ge-
nus monstri: tamē cibo supro
refectus est. Die tertio tripli-
catis vrgeri stimulis cepit: oc-
cupauerant enī cogitationes
eū qsi iā p̄senti et secū posite
secūq; acubantis ymago mu-
lieris? quā et cōplecti sibi vide-
batur: et ad turpes usus habē
p̄strata. P̄cessit tamē et sequē-
ti die ad soluta officia psalle-
di et orandi: sed stabat uag⁹
oculis. et mente captiuus.
Cūq; solito igress⁹ ad uesper
requeret abit? panē quide
tūenit sup mensam s̄ sordidis-
simū atq; aridissimū: et qsi
a murib⁹ et canibus vndiq; cor-
rosus. Cū ille ut vidit tge-
muit. et lacrimas fudit: sed
nō ita ex corde nec ita ubere
q̄ possent flāmam tanti ig-
nis exstinguē. Derūptamē su-
mit abū: sed neq; quātū uo-
lebat. neq; quātū solebat. Cū
iterim cogitationes eū tamq̄
cohorē barbarica vndiq; arcū
uallāt? et ex omī p̄te in eū
tela iaculant? ac vinctū cap-
tiūq; eū ad seculū retrahūt.

8
Eurgens ergo cepit iter a-
gere nocte p̄ hēmū: et tendē
ad ciuitatem. Sed ubi dies
fact⁹ est ciuitas quide loqe
adhuc aberat: ipse uō cū ra-
pidissimo estu torq̄retur et
fatigaretur p̄ hēmū? vndi-
q; uersū considerāē cepit o-
culis: et requirē si ubi esset
in vicino monasteriū. Et
cū cōspexisset quorūdā fra-
trū cellā: tendebat illuc ut
apud eos requiescēt. Cū
ubi adesse senserūt serui dei
cōtinuo p̄currūt t̄obuiam:
et uelut āgelū deicapien-
tes adorant? pedes lauant:
ad orōnem iūtunt? mensa
ponūt: atq; omīa scdm diui-
nū mandatū p̄plent carita-
tis officia. Verū ubi refect⁹
est et paululū requieuit:
ex more qsi ab eruditissimo
et opinatissimo p̄re ceperūt
ūba edificatiōis expetere ac
monita salutis inquirere?
interrogare quoq; eū. quomō-
dō diaboli laqueos possit ef-
fugē: aut si qn turpes he-
cerit aīo cogitationes quō
depelli possint et abia. Cū
ille ut cōpulsus est monita
fratrib⁹ dare. et salutis eos
uia docē: ac de insidys demo-
nū quas seruis dei nitendūt
facē sermonē: illos quidem
plene et sufficienter edocuit.

sibi uero ipsi stimulos copiam
omnis incendit: et in senectip
su regressus ait. Quomodo
ego alios moneo? et ipse de
cipior? Aut quod alios corri
go? qui metipm no emendo?
Age ergo o miser: facito ipse
proz que facit alios doces. **C**
um huiusmodi trepidationib
uteretur aduersus semetipm:
et intellexisset se miserabili
ter supplantatu: ualedicens
fratribus continuo se cursu rapi
dissimo in heremi dedit: et
ad speluncam de qua discesse
rat rediit prosternens se dno
in orone et dicens. Nisi dno
adiuuisset me: paulominus
habitasset in inferno ana me
a. **E**t iteru. Paulominus fu
tomu malo: et paulominus
cosumauerunt me in terra.
In h uero copletu est qd ait
scriptura. Frater fratre ad
iuuas exultabit sicut ciui
tas munita et fortis. Post
h ergo pmasit omi vita sua
in luctu et lacrimis: uides
se diuinit sibi concessu celest
tis mense bnficiu pdidisse.
Cepit enim in labore rursu
et sudore vultus sui panem
suum maducare. **C**onclisit em
se intra speluncam: atqz in
anere atqz cithaio iacens ta
diu lugens flensqz pmasit
t oronibus: donec assistens

ei angelus dno dicit ad eu.
Suscepit dno penitentiam
tua et reppinatus est tibi:
sed caue ne ultra elatus de
cipiaris. **V**enient aute ad te
fratres quos tu ipse docuisti.
deferentes tibi bndictiones
quas suscipe ne recuses: et
sumes cum eis tibi age gra
tias deo tuo. **H**ec autem
locutus su uobis filio ut sa
retis et in huilitate quata
sit firmitas: et in elatione
ruina q prima. **I**deo deniqz
et saluator noster pznam
bnitudinem de huilitate nos
docuit dicens. beati paupe
res spu. qm ipoz est regnu
celozu: simul ut huiusmodi
exempla discentes cautiores
sitis. ne a demobus in cogi
tationi subtilitate seducam
ini. **P**osterea em et forma
huiusmodi inter monachos
observatur: ut si qs ad eos
ueniat. siue vir ille siue mu
lier sit: siue senex siue iu
uenis: etia si notus etia si
ignotus: ante omnia ut oro
fiat. et nome dno inuocet?
qz si fuit aliqua tnsforma
tio demonis. continua facta
orone de fugit. **S**i uero i co
gitatioe vza suggerit ipi
demonibus aliquid unde lau
dari debeat et extolli no
acquiescat eis: sed tuc ma

82
gis nosmetipsos humiliare in
cōspectu dñi: et p nichilo du
cite cū uobis illi aliqd de sec
tanda laude suggesserint.

Deniq; etiā me frequent
demonēs nocte seduxerunt:
ut neq; orare me neq; requi
escere pmitterent: fantasias
quasdam p totā nocte sensib
meis et cogitationib; suggēn
tes: mane uēo uelut cū qua
dam illusione psternebat se
ante me dicentes Indulge no
bis abba: qz laborem tibi in
cassimus tota nocte. Ego au
tem respondi ad eos. Discredi
te a me omēs qui opamini
iniquitatē: et nō cēptis ser
uū dei. Et uos ergo filiolī
quietem silentiūq; diligite
et scientie opam date: atq;
exerceite uosmetipsos. ut fre
quenti collatione mentē uāz
purā exhibeatis deo: nec o
rationes uestre ipediantur
apud deū. Quis em̄ illi
bonū opus agant. et sit in il
lis probabilis conscientia qui
inter seculares positi exercen
tur in opibus bonis. et occu
pant semetipsos actibus reli
giosis et sanctis: uel hospita
litate secundo: uel caritati
ministerijs obsequendo: uel
misericordias ac uisitatioēs
aliaq; huiusmodi opera ipse

do: in quibus alijs quidē bon
semp aliquid offerunt. et semp
ipsos castos seruent: sūt ergo
et isti pbabiles qui in bonis
actibus placent deo: et sunt
oparij iconfusibiles mādato
rū dei: s; tamen hec omnia
terrenos habent actus. et
erga materias corruptibiles
geruntur. Qui uēo t̄ exera
tatione mentis desudat: et
spiritales intra semetipm
excolit sensus: longe illis
superior iudicandus est. Locū
nāq; intra semetipm ppa
rat ubi facti spūs habitet:
obliuione quodāmodo capiēs
terrenorū sollicitudinē ge
rit de celestibus et eternis
Constituit em̄ semp seipm
ante cōspectū dei: et exem
plo facti helye dicit. Dicit
dominū cui asto: et omnium
pntū rerū sollicitudinem
post se relinquēs. solo diuini
desiderij calore constringit:
et ideo in laudib; dei positū
et p̄mis et psalmis die ac
nocte nō potest satiari.
Hec et multa alia hys
silia b̄tus iohānes p tridu
um cōtinuo loquens ad nōs:
ānas n̄ras refecit et inoua
uit. Et autē cepim; ab illo
uelle p̄fici: datis nobis be
nedictioib; p̄gure inquit i pa

ce o filio. Hoc tamen scire
uob uolo: q̄ hodierna die vic
torie religioso p̄ncipi the
odosio alexandrie nūciate
st de eugenio tyrano. Nūc
est autē et ip̄m theodosiū
nō multo post p̄pria morte
vitā finire. Cūq; p̄fecti ab
eo fuisset: hec ita gesta
esse ad fidē cōperimur ip̄
se p̄dixerat. Post dies autē
paucos itecuti st nos q̄dā
fratres. annūciantes nob̄
q̄ ip̄e s̄c̄s iohānes in pace
iā quiesisset: obitus autē
ip̄is talis fuit. Per tri
diū inquit ad se nullum
itroue p̄misit: et positis
gembus in orōne reddidit
sp̄m. atq; ita p̄erit ad
dominū: cui honoz et glo
ria i s̄c̄la s̄c̄lorū. *Uine De s̄c̄o apel*

Uidimus et alium *len. Ca. v.*
presbiterū in uici
na regione noie appellen
virū iustū. Hic faber erat
ferri: et q̄ necessaria erat
fratribus opabatur. Quo
dā autē tepore cū ad fabri
lia opa uigilaret in silen
tio noctis: conuersus dia
bolus in formā mulieris
speciose uenit ad eū tāq̄
aliqd operis ei deferens.
Tūc ille arreptū manu nu
da ferrū candens: i faciem

ei iecit. At ille clamans et u
lulans au fugit: ita ut oēs
fratres q̄ in circuitu cōmane
bant ululatū eius fugientis
audirent. Et ex eo iā uir ille
in usu habuit: ferrū candens
in aū nuda tene nec ledi.

Hūc ergo cū uissem
et humanissime nos suscepis
set: poscebamus ab eo ut no
bis uel de suis gestis ul de
eorū quos p̄cipuos in cōuer
satione sancta sciret uirtu
tibus loq̄retur. Tūc ille dixit.

Est in hac heremo uicina
frater quidā nomine iohā
nes etate p̄uentus: uita et
moribus atq; abstinetia cū
tos p̄cellens. Hic p̄mū cū
secessisset ad heremū trib
cōtinuis ānis sub cuiusdā
saxi rupe stans semp orauit
ita ut nūq̄ omnino resede
rit neq; iacuerit: s̄p̄m aut
tantū ceperit quātū stans
capere potuit: cibū uō nū
q̄ sup̄serit nisi die dūctā.
Presbiter em̄ tūc ueniebat
ad eum. et offerebat p̄ eo
sacrificiū: idq; ei solū et sa
cramentū erat et victus.
Hic quadā die sathanas
sb̄ripere uolens transfigu
rauit se in p̄sbitrū q̄ uenire
ad eū solebat: et p̄ueniens
horā solitā simulabat se sa

9
cramentorum gratia uenisse. At ille vigilanter intelligens fraudem: cum indignatione quadam ita ait ad eum. **O** omnis doli omnibusque fraudis pater. minime omnis iusticie. non desinus seducendo temptare animas christianas? sed ausus es etiam ad ipsa te immergere terrificam et sacrosancta mysteria? At ille respondit ei. Putaui inquit: quod possem te lucrifacere. Sic enim et alium quendam ex uerbis decepi: ita ut mente excederet. et perderet sensum. Quem cum credentem michi insanum reddidisset: tot iusti orantes pro eo. uix eum et loco et sanitati restituere potuerunt. Hec cum dixisset demon: aufugit ab eo. **Q**uam autem supradictus uir persistens in ope cepto: atque in oratione perdurans. Pedes uero eius ex eo quod multo tempore immobiles fuerant dirupiebantur: ita ut sames ex eis profunderet. Tres autem dum complerentur anni: affuit angelus domini et ait ad eum. Dominus ihesus christus et spiritus sanctus susceptis orationibus tuis et corporis acatrices sanat: et celestis cibi. id est uerbi et scientie sue tibi habundantiam donat. Et contingens os eius et pedes: et ab ulceribus eum sanum reddidit: et repletum scientie et

doctrine gratia fame cibique non sentire fecit. **I**ubet autem transire eum ad alia loca et hemonum circuire: visitare etiam alios fratres et edificare eos in uerbo et doctrina domini. Dominico tamen die ad eundem se reuertebatur locum simili modo sacramentorum gratia: reliquis uero diebus etiam operum manu faciebat: et operabatur iumentorum angula ex palmarum folijs texens: ut in illis locis haberi mos est.

Quodam uero tempore claudus aliquis ad ipsum ire uoluit: ut ab eo curaretur. Contigit autem ut animal quo incessurus erat: angulum manibus hominis dei factum haberet. Cum uero imponeret super iumentum: statim ut contigerunt pedes eius illud angulum. sanus effectus est. **E**t quibuscumque egris benedictum panem misit: statim ut ex eo preperunt sanati sunt. **E**t alias multas uirtutes et sanitates pro eum dominus impleuit.

Habuit autem et hanc gratiam super omnes presbiteros et ceteros homines: ut uniuscuiusque fratrum de vicinis monasteriis conuersatio ei reuelaretur: ita ut scriberet ad patres ipsorum et commoueret

q̄ ille et ille segmter agūt
nec rectū in t̄dore dei p̄posi
tū gerūt: ille uēo et ille in
fide et animi uirtute p̄fi
ciunt. Sed et ad ip̄os pa
tres scribebat alijs quide
q̄ multū tediosi essent er
ga fratres et pusillo aīo
erga patientiam? alijs ue
ro q̄ bene constanter et
sollicite agerent et suffia
enter consolarentur fr̄es:
et q̄d huius meriti p̄ uirtu
tibus. quid uero illi correp
tionis timmeret a d̄no pro
ignauia p̄dicebat? et ita
eorū qui absentes erant
actus et causas et incerta
et negligētias describebat:
ut audientes h̄i de quib̄
dicebātur cōsā de uicti
negare nō possent. Dote
bat autē omēs ut a uisi
bilibus et corporeis aīos
ad uisibilia et incorporea
trāsferrent. Tempus ē em
iquit: ut ad huiusmodi stu
dia trāsceamus. Neq̄ enim
s̄p̄ pueri et semp̄ infantes
esse debemus: sed aliqui iā
ad spiritalia et ad altiora
conscende et uiroz sensus
cape? atq̄ p̄fectiorē sub
ire intelligentiā: ut possi
m̄ uirtutibus animi em
tescere. Sed et alia multa

de hoc uiro sancto homo dei
appellen narratiōe nobis
fidelissima cōmendauit?
que cūta scribe et p̄ longū
uidetur: et p̄ magnitudie
sui nōnullis fortasse audie
tiū uix esset credibile. **De s̄cō paf**

Uidimus et **nuuo. Ca. vi.**
monasteriū s̄c̄ti paf
m̄ti h̄oīs dei? qui notatissi
mus in illis locis anachori
tes. et ultimi habitator fu
erat deserti: in regione he
racleos splēdide apud the
baidos urbis. De hoc ergo fi
delissima patriū narratiōe
cōp̄rim̄: q̄ cū fuisset uite
āgelice quodā tēpore ora
uerit deū ut sibi ostendē
tū s̄c̄z similis haberetur.
Assistēs uēo āgelus respon
dit ei: q̄ filis esset simphom
aco cūda qui in uito illo can
tandi arte uictū q̄reret. Cū
ille obstupefactus nouitate
responsi: cū om̄i p̄peratiōe
p̄gens ad uicū p̄quirat h̄oēz
Et cū inuenisset eū studiosis
sime p̄cūctatur ab eo q̄d nō
sancti et religiosi opis gestū
sit ei: omēsq̄ actus eius cu
riosius discunt. At ille respo
dit s̄c̄m q̄ res erat se esse
indignissime uite h̄oēm pec
tatorē: atq̄ ante nō multū
tēpore ex latrone ad istud q̄d

nunc exercere videtur sedum
 artificium devolutum. Pasnucci
 eo magis instabat: requirens
 si quid ei forte vel inter latro-
 niam per operis fuisset admis-
 su. Nichil inquit conscius
 michi sum boni: hoc tamen scio
 quod cum inter latrones essem
 capta est a nobis aliqua virgo
 deo consecrata. Quam cum cete-
 ri collega mei latrones cu-
 peret eripere pudore et obie-
 cta me in medium et eripui de
 contuminatione latronum: et
 nocte deducens eam usque ad vi-
 cum domini sue restitui intactam
Alio quoque tempore inveni mul-
 lierem honeste forme et he-
 mo oberrantem. Hec cum inter-
 rogaretur a me, unde vel cur
 aut quomodo in hoc loco advenis-
 set: respondit Nichil me in-
 terrogas infelissimam mulie-
 rem nec causas requiras: sed
 si anallam placet habere abdu-
 cito quo vis. Nichil enim infe-
 lici est maritus: qui debiti
 fiscalis gratia, sepe suspensus
 et flagellatus, ac penus omni-
 bus cruciatus servatur in
 carcerem: nec aliam ob cau-
 sam producitur nisi ut tormen-
 ta patiatur. Tres autem nobis
 filii fuerunt: qui iam pro eius-
 dem debiti necessitate distri-
 ti sunt. Ego quoque miserrima

que ad similes penas maior
 de loco ad locum fugitans me-
 dia miserrimaque confecta. per
 hunc latitans oberravi locum:
 triduum hoc iam sine cibo du-
 cens. Ego ubi hoc audivi mi-
 seratus adduxi eam ad spelun-
 cam: et reficiens animam eius
 fame collapsam: dedi etiam
 trecentos solidos ei, pro quibus
 se ac maritum et filios non so-
 lum servituti sed et supplicis
 quibus asserebat obnoxios
 liberaret: et reuocata ea ad
 civitatem, omnes eos data pe-
 cunia liberauit. Tunc pater
 pasnucci, ego inquit nichil
 tale gessi: tamen credo eam
 ad te pervenisse quod celebre pas-
 nucci nomen inter mona-
 chos habeatur. Fuit enim
 michi non mediocri studio:
 ut vitam meam in huiusmodi
 excolerem disciplinis. Deus
 igitur michi de te revela-
 vit: quia nichil minus apud
 ipsum meriti habeas quam ego.
Quia ergo vides frater te
 non minimo loco haberi apud
 dominum: non negligas ani-
 mam tuam. At ille statim fis-
 tulas quas manu gerebat
 abiciens, secutus est eum ad
 heremum: et artem musicam
 in spirituali communitate vite
 mentisque armonia perit egre

trienū artissime se tradidit
abstinentie? in psalmis et
orōmbus semetipm die noc
tuq̄ exercens atq̄ iter ce
leste animi virtutib⁹ agēs:
inter scōrū angelicos choro
reddidit spūm. **P**ostea q̄
hūcigit⁹ pascuarius omī ex
ercitio virtutū cōsumatum
p̄misit ad dñm? ipm acri
ozibus semetipm studijs q̄
p̄ius exercuerat agens:
iterū dño supplicabat: ut
sibi ostendēt quis ei simild
esset sup̄ terram. **F**it ergo
iterū ad eū uox dñi dices
Simile te esse nosce p̄ma
rio ma illi⁹ qui est i p̄ximo.
Quibus auditis pascuarius:
sine moza ad eū p̄perans i
pulsat ad ostiū domus eius
Ille uēo cui mozis erat susa
pere hospites occurrit ei
atq̄ introduxit in domū:
lauans q̄ pedes eius appo
suit mensam egitq̄ iuuu
um. **I**nter epulas uēo per
cūtari cepit pascuarius
ab hospite: qui actus esset
ei. qd̄ studiū. cuiusq̄ opis ha
beret exercitia. **I**lle uēo cū
de se hūilia responderet:
et latere in bonis. q̄ publi
care mallet? purgebat eū
pascuarius. dicens sibi reue
latū esse a dño: q̄ dignus

esset consortijs monachozū
At ille magis hūliora de se
metipso sentiens aiebat. **E**
go quidē in nullo michi su
boni alicuius cōscius: uerū
q̄ uerbū dei factū est ad re
eū quē nichil latet celare
non possū. **H**ec ergo q̄ mi
chi in medio multoz̄ posito
in usu sūt loquar. **T**riginta
iā cōpleti sunt annī: q̄ atinē
tie consensū habē me cum
coniuge mea nullus agno
uit. **S**uscepi autē ex ea tres
filios? hoz̄ enī causa solum
modo cōgnita michi uxor ē:
nec p̄ter eā alia. nec ipsa
ultra iam cōgnita. **S**usa
pere hospites nūq̄ cessauī:
sed ita ut neminē ante me
paterer adueniētī occurrē
peregrino. **N**ō dimisi ūq̄
de domo mea hospite sine
uatico. **P**aup̄em nullum
despexi: sed q̄ necessaria
fuerūt p̄bui. **S**i in iudicio
sedi: nec filij mei p̄sonā con
tra iusticiā accepi. **A**lienī la
boris fructus nūq̄ introie
rūt in domū meā. **I**tem si
vidi: nūq̄ p̄terui: donec
reconciliarem dissidentes ad
pacem. **N**emo ūq̄ dephen
dit in culpa faulos meos:
nūq̄ greges mei leserunt
fruges alienas. **D**olentem

seminare in rure meo nūq̄
 phibui? nec uberiora michi
 noualia elegi: et illi sterilio
 ra dereliqui. **Quantū** in
 me fuit nūq̄ p̄missi ut po
 tentior infirmū p̄meret.
Semp̄ studii in vita mea
 ut neminē contristarem.
Judiciū si fuit apud me ne
 minē condep̄naui: sed dis
 sidentes reuocare i concor
 diam studii. **Hec** interim
 michi vite institutio. deo do
 nate hactenus fuit. **Audi**
 ens autē hec pasnucius:
 caput eius exosculatus be
 nedixit eū dicens. **Bene**
 dicat tibi dñs ex syon: et
 videas que bona sūt in ihe
 rusalē. **Quia** ergo bene her
 t̄ conuenienter implesti: illud
 tibi deest qd̄ bonoz omnium
 sumū est: ut omittens cūc
 ta ip̄am uerā sequaris dei
 sapentiā: et secretiois scie
 tie iquiras thesauros: ad
 quos nō aliter poteris pue
 nire nisi abneges temetip
 sum. et tollas crucē tuā et
 sequaris xpm. **At** ille cū au
 disse hec. nichil moratus
 nec omnino aliqd̄ in domo
 sua ordinās: secutus est vi
 tū dei: p̄gens cū ip̄o ad de
 sertū. **Cūq̄** uenissent ad flu
 men: nūsp̄ repto nauigio

ad transmeandū: pasnucius
 p̄cepit intrare secū pedib⁹
 fluuiū: cuius in illis locis
 pfunda habebat altitudo.
Transferūt ergo pariter
 fluuiū: ita ut aqua eis vix
 ad latera p̄uēret. **Vbi** uero
 uenerūt ad desertū: collo
 cat hōiē pasnucius in cel
 lulam quōdā haut p̄cul a
 suo monasterio positam:
 et cōuersationis sp̄italis
 ordinem tradit. p̄fectozq̄
 studioz exercitia docet: scie
 tie quoq̄ secretiora credit.
Cūq̄ eū in omnibus instruxis
 set: semetip̄m denuo maio
 ribus exercitijs dedit: exi
 guos priores deputans la
 bores q̄bus conferri potu
 erit is q̄ seculi videbatur
 acibus occupatus: h̄ enim
 sibi dicebat. **Si** isti qui sūt
 in seculo tantū boni opis fa
 ciūt: q̄ nos stude debem⁹
 plus ul̄ āplius in abstine
 tie labore eos antecedere.
Tempore autē aliquōto in h̄is
 t̄isfacto. et ad sciētie p̄fectio
 nē p̄ducto: eū quē p̄fectū
 iā in opib⁹ assup̄serat: q̄
 dam die pasnucius sedens
 in cella sua vidit aīam ei⁹
 inter āgeloz choros assup̄
 tam dicentiū. **Beatus** quē
 elegisti et assup̄sisti: mha

bitabit in tabernaculis tu-
is. Et cū hoc audisset: ag-
nouit assumptū esse ex hō mū-
do vīrū. **U**nc uēo pas-
nucius p̄sistebat ī orōmb⁹
et ieiunijs? semetipm̄ ad
maiora et p̄fectiora exten-
des: et rur̄sus orabat dñm
ut sibi ostendēt cui similis
haberet? inter hōies. Rur-
sus ei diuina uox respondit
dicens. Similis es negoti-
anti ei quē uideris ad te
uementē. Sed exurge uelo-
citer occurre ei: ad est enī
uir cui te simile iudicauī. Et
pasnucius sine mora descen-
dens occurrit cuidā negoti-
atori alexandrino: viginti
milibus solidorū mercimo-
nia tribus nāmbus defeci-
ti ex thebaide. Et qm̄ reli-
giosus erat et bonorū opm̄
studiū gerēs? decē legumī-
nū sacros pueris suis ipo-
sitos ad mōasteriū hōis dī
deferēbat: et hec ei causa
adeūdi pasnucium fuit. At
ille dñm ut eū uidit? qd
agis inquit o p̄tiosissima et
deo digna aīa? Quid tibi
cū terrenis est labor? cui
fors et foetas cū celestib⁹
data est? Relinque hec il-
lis qui de terra sunt. et de
tra cogitāt? tu autē regnā

dei ad qd uocatus es negoti-
ator efficere: et seip̄e salua-
tozem a quo paulo post as-
sumendus es. At ille nichil
ominno differens. p̄cepit
pueris suis. ut omnia q̄ sup̄
essent. multa enī iā ip̄e per
se distribuerat. paupibus
p̄rogarent: ip̄e uero seip̄s
sacrum pasnucium ad desertū.
in eodē ab eo constitut⁹ est
loco. ex quo et priores ad
dñm fuerat assumpti. Qui
sibi ab eo de omnibus instruc-
tus exercitijs sp̄italibus: in
diuine sapientie studijs per-
manebat. Breui autē con-
sumato tpe: etiā hic tras-
latus est ad cōgregatiōes
iustorū. Et nō multo post
etiā ip̄e pasnucius in ip̄is
sūme abstinentie exercitijs
et laboribus uitā p̄mit. At-
titit etiā ei angelus dñi di-
rens ad eū. Veni iam bene-
dicte: et ingrede' ea q̄ tibi
debentur eterna taberna-
cula. Ecce enī meū assunt
p̄phete: et in sui suscipiant
chorū. Hoc autē p̄us idcirco
tibi nō reuelauī: ne forte
elatus dāpnū aliqd laboris
tū icurrēs. Et unū post
hec ī corpore adhuc posit⁹
diem duces. cū quidā p̄sbi-
teri ad eū uisitandū uesset?

omnia eis que sibi dñs reue-
 lauerat nota fecit. dicens ad
 eos nullū in hoc seculo debe-
 de sp̄are. etiā si latro sit aliq̄s
 aut in sceno positus? etiā si
 cultū erroris exerceat. et con-
 iugio videatur astrictus: etiā
 si negotiator dicat^r et mercō-
 nijs seruiat? tñ in om̄i ordi-
 ne huāne vite sūt aut deo pla-
 centes. et habentes actus ali-
 quos occultos quib⁹ delecta-
 tur deus. Unde constat nō
 tantū p̄fessionē vite aut
 h̄itus specie deo eē placitā:
 quātū sinceritatē atq; p̄fec-
 tionē mentis et operū p̄bi-
 tate. Et cū similia de singul⁹
 quibusq; differuisset: tñ didi-
 sp̄m. Eudeter autē p̄sbite-
 ri qui aderant et om̄es frā-
 tres viderūt eū ab angelis
 suscipi. ymnū canentib⁹ et
 collaudatib⁹ deū in ex^o. *Anie*

De s̄o helia. Ca. vij.
 Idm⁹ et alii senem
 uenerabilē noīe helia: in
 finibus ciuitatis anthimus.
 que est metropolis thebaid⁹
 centū fere iam et decē ut
 dicebatur. añoz: sup quem
 dicebat. qz uere sp̄s helye
 requieuisset. Multa em̄ de
 eo et magnifica referebant^r
 Septuagita nāq; añoz i soli-
 tudine uastissima eū trasēg^r

se phibebāt: cuius deserti
 horrozē nullus sermo digne
 potest exponere. Illic ergo se
 debat semoz tota hac etate:
 huāne habitacionis nesciēs
 loca. Semita autē erat an-
 gusta et scrupēa q̄ ad eum
 ducebat: q̄ uix iuueni a cō-
 meantibus possēt. Locus uō
 ip̄e in quo sedebat. spelūta
 erat terribilis q̄dā: intuen-
 tibus plurimū horrozis in-
 cutiens. Ip̄e autē tremen-
 tibus iam membris p̄ matu-
 ra quatiebatur etate? mtes-
 sabilitate tamen p̄ singulos
 dies signa faciebat: et uē-
 entes ad se quacūq; iēmo-
 ditate constrictos omnimo-
 dis resoluebat. Cū autē uē pa-
 tres cōfirmabāt: q̄ nullus
 omnino meminisset qm̄ hic
 secessisset ad heremū. Cibus
 ei erat panis erigiuis et pau-
 cassine oliue: usq; ad ultiaz
 senectutem. Nā in iuuetute
 septimanas frequēt ielunas
 se phibebatur. *De s̄o pyrrione.*

De s̄o pyrrione. Ca. viij.
 Ex thebayde vidimus
 montem quēdā p̄ruptū flu-
 uio immentē: in elatione
 minuas saxi etiā aspectu ip-
 so terribilem: in quo erant
 p̄ ipā p̄cipitia spelūce diffi-
 ciles accessu. In hys mona-

chozū plūmū cōmanebant:
quozū pater erat nomine
pytrion. Hic ex discipulis
beati anthony fuit: et post
illius obitū cū sancto habi-
tauerat amnone. Post hū
q̄ abcessū: in hoc se consti-
tuerat monte. Sed et tanta
in eo erat virtutū copia. tā-
ta gratia sanitatū et potes-
tas aduersus dēones: ut du-
ozū meito sūmoz viroz. so-
lus hereditatē consecutus
duplicem videtur. Hic ergo
monitis multis edificans
multaq; doctrina instrues
Papie tamē de discretioe
spūm nos docebat: dices
quosdā demones eē qui cer-
tis quibusq; vicijs obsequū-
tur: quicūq; cū affectu nre
passibiliter et viciose vide-
runt quosdā moueri: con-
uertit eos ad omē faciū
malū. Si quis ergo est qui
vult demōibus dñari: pri-
us vicijs suis et passionib;
dñetur. Cūq; enī vitū
appē passionis abieceris: hui;
vici; dēonem potes etiā de
obsessis corpibus effugare.
Et ideo conandū est paula-
tīm supare ppria vicia: vt
possimus etiā demones su-
pare qui huiusmodi vicijs
obsequuntur. Hic scdo obse-

reficiebat in septimana pul-
culas accipiens ex farina: nec
poterat iā accipere aliam es-
tam neq; etate neq; consuetu-
dine p̄mittente. **De scō eulogio. Ca. 11.**

Quidm et aliu sc̄m p̄m. **.ix.**
Eulogiū noīe: qui in
offerendis sac̄mentis tantum
gracie accipat a dño: ut vni-
uscuiusq; accedentiū ad altare
dei mēta culpaq; cognosce-
ret. Demq; ex monachis quos-
dam uolentes accē ad com-
muniōē: retinebat dicens.
Quomō ausi estis accedere
ad sac̄menta diuina? cū mēs
uestra et p̄positū sit in malo?
Demq; aiebat. Tu hac nocte
habuisti cogitationes formi-
candi: tu uēo dixisti in corde
tuo nichil interest siue iust;
ad sac̄menta siue p̄ad; accē-
dat. Et alius dubitanōez ha-
buit in corde dicens. Quid enī
me sacrificare cōmuniō po-
test? Hos ergo singulos re-
mouebat a cōmuniōe sac̄-
menti: et dicebat eis. Vere
dite paululū et agite peni-
tentia: ut purificati p̄ satis-
factionē et lacrimas digni
habeamī sione. **De scō apollo**

Quidm et nio. **Ca. x.**
Aliū sac̄m virū apol-
loniū ap̄d thebandē in fini-
bus heremopolis: ad quam

autem heri fiebat iuliam ty-
ram. fuit itaq; in locis illis
spelunca quodam heremo vicina
in qua habitare cepit: inde
sinceriter die ac nocte orati-
onibus uacans: easq; centies
ut aiebant per diem. et totide
noctis tempore curuas genua con-
signabat. Cibo aut magis ce-
lesti quam humano utebatur. In-
dumentum eius stuprum collo-
bitum quod apud illos lebitina-
rum appellatur: et lintheum
quo collum et caput obuolue-
bat. Que tamen indumenta
ferebant ei premasse in deser-
to nunquam ueterata. Erat er-
go in uicino heremi loco in
uirtute spiritus degenens: sig-
na et sanitates miras effi-
ciens: quas enarrare pro-
fuit immensitate sicut ab his
qui cum ipso erat semel in con-
piumus. uox nulla sufficiat.
Fama autem magnifica de
eo promulgata. cum admiratioe
omni quasi propheta alijs aut
apostolus haberi cepisset: et vi-
cinis regionibus monachi
diuersis ex locis conueniebant
ad eum: et tamquam pro pre-
magna munera suas ei singuli
quique animas offerebant. At ille
unumquodque tota religioe susci-
piens: alios ad bene ope-
randum. alios ad bene itelli-

gendum puocabat: sed et ipse
prius ostendebat exemplis.
ea que uerbis docere cupiebat.
Alijs quidem diebus unumquodque
apud semetipsum exercebat absti-
nentiam quam posset sinebat: die
uero diuina caritatis gratia secum
omnes cibum sumere hortabatur:
cum tamen ipse solitus abstinen-
tie obseruationibus deseruiret:
herbis solammodo aut oleribus
utens. nec usum aut minist-
erium ignis admittens.
Hic cum audisset iuliani
ut superdiximus temporibus fra-
trem quedam ad militiam con-
prehensum detineri in carcere:
uenit ad eum cum fratribus conso-
landi gratia: ut moneret
eum in necessitate constantiam
tenere: atque in imminetia con-
nere ac deride pericula: tempus
enim inueniens certaminis adest
in quo fidelium mentes tempta-
tionibus perbande sunt et agnosce-
re. Cumque hijs et alijs uerbis
roboraret animam adolescen-
tis superuenit centurio: et indignatus
cur intrare ausus sit
claues extrinsecus carceri im-
posuit: ipsumque et omnes qui cum
eo uenerant per inclusit: quo
salus etiam ipsi saliter ad militiam
e detinentur officium. Costi-
tuens quoque custodes quam pluri-
mos, abscessit. Media autem

nocte astare visus est angelus
 ingenti luce resplendens: et ob-
 stupefactis pterritisq; custo-
 dibus carceris claustra pate-
 feat. Tunc uero ipsi custodes ad-
 uolunt pedibus scorum rogabat
 eos discedere: dicentes melius
 sibi esse mori pro eis. quod diuine vir-
 tuti obistere: que eorum curam
 gerebat. Mane uero ipse cen-
 turo cum principibus uiris
 festinus ad carcerem uenit:
 rogans ut discederent omnes
 qui tenebantur. Dicebat enim
 domum suam terremotu mag-
 no concidisse: et electos quosque
 famulorum suorum permisisse. Sancti
 uero huiusmodi auditis in domino lau-
 desque recinerunt: et regressi
 ad heremum erant in uino propo-
 sito domino seruientes secundum aposto-
 rum exemplum. habentes animam
 unam et cor unum. Pater autem
 senior docebat eos ut cotidie
 proficerent in uirtutibus: et insi-
 dias diaboli quas per cogita-
 tiones infert hominibus in huiusmodi sta-
 tim retunderet. Sic enim aie-
 bat. Costringat caput ser-
 pentis: et omne eius corpus e-
 mortuum redditur. Ob hoc enim
 mandat nobis deus observa-
 re caput serpentis: ut domino
 statim ab huiusmodi nec recipia-
 mus malas et sordidas cogi-
 tationes in corde nostro. Tanto

ergo magis diffundi non con-
 uenit in sensibus uestris cogi-
 tationum fantasias: quas e-
 tiam in initio recipi uetat. Sed
 et illud monebat: ut in uir-
 tutibus alter alterum vincat:
 nec patiatur se unusquisque
 inferiori primo suo fieri. Hic
 autem dicebat sciatis uos pro-
 ficere in uirtutibus: si nul-
 la in uobis passio fuerit er-
 ga mundana desideria: hoc
 enim est huiusmodi donorum dei. Et
 si etiam ad hoc uenerit quis ues-
 trum ut signa et mirabilia
 faciat: non extollat pro hoc ne-
 que in cogitatione sua erigat
 tamquam ceteris prelatum: sed nec hoc
 ipsum omnibus debet osten-
 dere quod donum gratie huius
 acceperit: alioquin seduat
 seipsum: et ipse decipit et gra-
 am amittit. **H**abebat autem
 beatus apollonius ualde mag-
 nificam uerbi dei doctrinam
 sicut etiam nos ipsi ex parte fru-
 iti sumus: sed maiorem habe-
 bat in operibus gratiam. Omne
 enim quod petisset a deo sine
 mora consequerebatur. **Sed et**
~~revelationes ei plurime~~
Sed et revelationes ei plu-
 rime ostendebantur. Denique
 seniore fratrem suum qui et ipse
 in huiusmodi defuitus est. cum quo
 plurimum tempore egerat profer-

tam vitam? vidit in somnis
in sede apostolica sidentem
atq; vnu ex eis effectū: here
ditate sibi virtutū et grē
reliquisse. Cūq; etiā pro se
metipō oraret ut ueloci⁹
eū dñs assumēt. et cū ipō
sibi requiem p̄staret i celi:
responsū est ei a dño salua
toze parū adhuc ei tepois
in terris deberi. donec vite
et cōuersatiōis ei⁹ plurimi
emulatores existeret: popu
lus nāq; ei pluim⁹ credend⁹
esset monachoz exercitus
quidā piozū: ut p hoc dig
nam p talibus meritis r̄nu
neratiōez iueniat apud
deū. Hec ut vidit ita ges
ta sūt. Cōuenerūt em̄ ex
om̄i loco monachi fama et
dotina eius iuitati: et p̄a
pue exēplis eius q̄ pluimi
seculo r̄nūtiātes. conuē
tū quēdam magnificū fe
cerūt apud eū in sup̄dito
montis loco: cōmune vitā
mense vnus vnanimiter
conseruātes. Hos ergo tāq;
uere celestē quēdam et a
gelicū cernebam⁹ exercitū:
om̄ib⁹ virtutib⁹ adoznatū.
Nullus sane in eis sordidis
utebat⁹ indumentis: sed splē
doze uestiū piter atq; aia
rū nitebat⁹: ita ut secūdu

scripturas letaretur herent⁹
sitiens: et multi eius filij vi
derētur in deserto. Que q̄nd
de ecclesia dicta sūt: tamen
in egipti desertis. hec etiam
historica relatiōe cōpleta sūt.
Vbi em̄ tāte p vrbes mltitu
dines ueniūt ad salutē: q̄ntas
egipti deserta p̄tulerūt. Nā
q̄nti populi habent⁹ in vrbib⁹:
tante pene habent⁹ in deser
tis multitudies monachoz.
Vnde michi videt⁹ etiā apli
dictū in eis esse cōpletū: q̄
ubi abundauit p̄m̄ ibi super
abundauit gratia. Abunda
uit em̄ aliqn̄ imūdus ydolo
rū cultus in egipto: sicut
nusq; in nullis gentib⁹. Camē
em̄ et symias atq; alia porce
ta olim uenerati sūt: alia
quoq; et repas et nō nulla ge
nera olerū deos esse credebat⁹.
sicut ipō p̄ze appollonio nar
rante didicimus: causas no
bis p̄stare eoz sup̄sticiōis h̄
modo exponente. Bouē qui
dē aiebat deū crediderūt
aliqn̄ egiptij: p eo q̄ p ipm̄
rura excolentes victū cibū
q; capiebat. Sed et aquam
nilī p eo q̄ vniuersas riga
bat egipti regiones ueneā
bantur. Colebat quoq; et
terrā: ut pote ubeiorē rete
ris terris. Canes etiā ut su

pradiximus et simias ac diu-
 sa herbaru genera atqz ole-
 ru colebat: p eo q occasioez
 sibi salutis p her uenisse opi-
 nabantur teporibus phara-
 onis. Circa her em singula
 occupatio eis exorta vide-
 batur. cu ille pzes nros pfe-
 ques simerfus est: et unus
 quisqz id p qd occupai visid
 est ut ne pharaone seaze-
 tur. hoc sibi deu reputauit
 dicens: qz h' michi deus fu-
 it hodie: ut no pharaone
 seazer. ne sil' cu ipd demer-
 geret. Her ergo erat uerba
 sc' apolloni: q nobiscu loq-
 batur. Sed multo magis il-
 la scribi optet exempla: que
 in opibus z virtutib' hnt.

De eode sc' apollomo. Ca. xi.

Estant aliqui in circui-
 tu eius positi de ce-
 circiter gentiliu via: apud
 quos demoniaca suspitio
 sumo studio colebatur. Te-
 plu em erat aplissimum
 atqz in eo simulachry quod
 moris erat circui ferri a sa-
 cerdotibus bachantiu ritu
 cu reliqua multitudie cir-
 cuitibus: et quasi p aquas
 fluminalib' pphana misteia
 pagentibus. Cotigit aute
 sub eo tepore quo huiusmodi
 ab eis orgia gerebant: iter

agere beati apolloni per
 ipa loca cu aliquatis frat-
 bus. Et cu ifelicu vidisset
 turbas quasi demone qda
 agi bachariqz p campos
 miseratus errore eoz fixis
 gembus iuocauit dnm et
 saluatore nrm: et omes
 eos qui ceimomys demom-
 acis agebantur. cu simula-
 chro suo stare fecit imo-
 biles nec p gredi oino usqz
 posse: atqz ita p tota die
 rabidissimis adusti estibus
 pmanserut: ignorantes
 vnde eis herere vno loco
 immobiliter contigisset. Tunc
 sacerdotes eoz dicebant
 esse queda xpianu in re-
 gionibus vicine heremi co-
 manetem apolloni noie
 et ipi ee her opa: qui nisi
 esset exoraz sibi piculu
 pmasuru. Ut aute ad rei-
 tante miraculu conuenerut
 vndiqz qui audierut: p cuncta
 res que tanti causa extaret
 monstri. ignozae se penitus
 fatebatur: suspitione tunc
 dari sibi dicut supdicti viri
 quem exorare p se deposcut
 Tunc quida ex ipsis ue eos
 opinari aiut: naet vidisse
 eu illo itinere ptereute affir-
 mat: et tunc adhibe que
 putabat pdesse auxilia no

mozantur. Adducunt boues: q̄
rū virtute videtur posse mo-
ueri simulachꝝ. **S**z cū nec
sic quidē aliquid p̄fecissent:
om̄i auxilio frustrati. lega-
tos ad hoīem dei mittunt:
pollicentes ut si eos resoluat
hīs vinctis. p̄ter quoq; ex-
toris in eis vincula dissolue-
ret. **H**ec ubi nūciata sūt ei
sine mora descendit ad eos:
et oratione sola ad eū deū
fusa om̄es resoluit. At illi si-
ne dilatioē vnanim̄t̄ ofugi-
ūt ad eū: saluatori nr̄o deo
credentes et gratias r̄fen-
tes. **S**imulachꝝ uō qd̄ erat
lignēū crinuo igni tradunt:
ipsi aut̄ secuti hoīem dei atq;
edocti ab eo fide d̄m̄: eclesie
dei sociati sūt. **P**lūm̄ uēō
ex ipsis cū eo p̄m̄aserūt: et
iā nūc in moāst̄eys degūt.
Facti t̄n̄ huius mirabilis fa-
ma ubiq; diffusa est: et mlti
p̄ h̄ ad fide d̄m̄ cōuertebā-
tur: ita ut in om̄ib; illis re-
gionibus nullus iā pene gē-
taliū remanēt. **Q**uodam
autē t̄pe certamen eāt de
fimbis inter duos vicōs.
Hoc cū nūciatū fuisset a
pollonio: festinus descendit
ad eos pacis gratia. **S**ed il-
li furore contentionis itēsi.
nullo genere ad pacis con-

silium flectebantur: maxime
q̄ vnus p̄as p̄lius. plūm̄
fiducie in virib; cuiusdā la-
tronis gerebat: qui eiusdē
certaminis signifer videbat̄.
Hūc cū videret apolloniū
paci resistente: dicit ad eū.
Si michi o amice acquiesce
uolueris ad pacē: rogabo deū
meū et remittet tibi pecca-
ta tua. At ille cū audisset: et
nichil om̄o distulit: sed ge-
nibus eius puolutus suppli-
cabat ei. **T**ūc dem̄de cōsūq;
ad turbas q̄ eū fuerant se-
cute: fecit om̄es cū pace dis-
cedē. **Q**uib; secedentibus:
ip̄e p̄mansit cū hoīe dei ex-
pectās ab eo p̄missū. **T**ūc vō
apolloniū assumēs eū: et cū
ip̄o iter agēs ad moāsteriū:
dorcebat eū mutare debere
ordinē vite: et patiēter a
deo q̄rere misericordiā p̄mis-
sionēq; ex fide expectare. **O**m̄ia em̄
possibilia dicebat
esse credenti. **C**ūq; noctis tē-
pore simul in monasterio q̄-
euisent: p̄ visum ambo se
vident in celis esse: et assiste-
ante tribunal xp̄i. **V**ident
etiā angelos dei: et factos
q̄sq; adorātes deū. **E**t cū h̄
videntes deū etiā ip̄i adorā-
sent: vox d̄m̄ ad eos defere-
tur dices. **N**ec nulla sit cō-

muno lucia et tenebris? nec
 sit aliqua portio fideli cum
 infideli: tamen tibi donatur
 salus ista p quo supplicasti
 apolloni. **H**ec et alia multa
 cum audissent in celesti visio-
 ne positi. q nec sermo narra-
 re sufficit neq aures audire:
 surrexerunt de somno et que
 viderat fratribus indica-
 vunt. **A**dmiratio autem in
 gens esse cepit: cum unum
 atq idem somnium uterq
 narraret. **P**ermanens autem
 cum fratribus latro ille iam scus-
 vitam suam moresq ad omnes
 innocentiam pietateq commu-
 tans? tunc in agnum uersus
 et lupo: ut in eo plenissime
 compleri videtur prophetia ysa-
 ie dicens. **L**upi cum agnis
 pascentur: et leo et bos si-
 mul paleis uescant. **V**idi-
 mus etiam quosdam gentis ethi-
 opum viros. cum monachis vi-
 uentes. et multos ex eis cete-
 ros monachos in observa-
 tia religionis et virtute a-
 nime precellentes: ut et in ip-
 sis compleri videtur scriptura
 que dicit. **E**thiopia pueniet
 manus eius deo. **A**d huc
 autem in gestis facti apollonii
 ferebatur etiam hoc. **I**is quoda-
 tpe dicebat exorta inter
 duos viros: quorum alius xpian-

noy. alius gentiliu fuit. pre-
 dit ex utraq pte armatorum
 turbe plume: et accidit ut
 factis apolloni supueniret.
Cumq eos hortaret ad pacem:
 quidam eorum qui inter genti-
 les quasi caput et causa bel-
 li illius erat. homo truaule-
 tus et ferus obfistebat ei
 uehementer: dicens non se p-
 mittere fieri pacem usq ad
 mortem suam. **T**unc beatus
 apolloni ait. **F**iat inquit ut
 optas. **N**ullus enim hic alius
 propter te perimetur. **S**ed et co-
 gruum honori tuo tibi fiet
 sepulchrum: non terra sed besti-
 arum ac vulturum uentres.
Et continuo sermo eius effici-
 tur ueritas. **N**ullus enim ibi
 alius ex utraq pte nisi so-
 lus ipse cecidit. **Q**uem cum
 sub arena obuissent: ma-
 ne regressi uenerunt eum
 a bestiis effossu: lamatu-
 atq a vulturibus deuora-
 tu. **C**umq omnes admiratio-
 habuisset. q sermo horis dei
 ita fuisset impletus: conuersi
 sunt omnes ad fide dmi salua-
 toris: et apollonii pphetam
 dei pdicabant. **S**ed et hoc
 non nos effugiat: q ab eo
 primis adhuc diebus quibus
 in spelunca habitare cum pau-
 cas fratribus cepit factu di-

dianus. Dies sanctus adeat pasche: et cum solempnitas vigiliarum sacramentorumque inter speluncam fore fuisse expleta: atque ex hijs que fuerat apud eos refectio pararetur: erant autem eis pauci tantummodo et sicut panes. atque olea ex hijs que sale assa et pomum apud eos solent: tunc apolloni fratres qui secum erant ita alloquitur. Si enim nobis fides. et uere fideles sumus fratri christi: petat unusquisque nostrum a deo. si quod quasi in die festo sumere libet habet. At illi ipsi potius qui eos et etate et meritis precelebat. hec a deo postcendi permittunt: semetipsos infelices huius generis iudicantes. Tunc ille cum omni alacritate oratione fudit ad dominum. Quia expleta cum omnes respondissent amen: ecce repente ante fores speluncae astrae vident homines quosdam sibi penitus ignotos: qui tam multas copias rerum omnium que ad usum duntaxat ciborum pertinet detulerant: ut neque tam multa neque tam diuersa facere quisquam videtur. In quibus erant quedam que omnino in egypti regionibus nunquam visa sunt. pomorum

genera et magnitudo incredibilis: bue et mures et ficius mala quoque pumice. et ante tepus omnia: ficius atque melis et lactis copia: nicolai etiam ingentes et panes calidi ac mundissimi: qui tamen pegrine viderentur esse pumice. Viri autem qui hec detulerant statim ut ea monachus tradiderunt: qui festinant ad eum a quo missi fuerant redire cupientes: mox discedunt. Tunc ipsi gratias domino referentes: ex hijs que sibi fuerant delata. uesa ceperunt. Quorum tanta fuit copia: ut usque ad diem pentecosten cotidie ministrata sufficient: certi que hec sibi a deo solempnitatis gratia missa sunt. **C**omperimus etiam hoc quod quidam ex fratribus cui de erat humilitatis et mansuetudinis gratia: poposcit ab eo ut peteret a domino: ut sibi daret hoc munus. Orante illo tanta in eo gratia mansuetudinis et humilitatis aduenit: ut omnes fratres stupeveret de tranquillitate animi eius et modestia: in quo prius nichil horum viderat. **D**e eodem **O**rta est aliquando in caeteris fame apud thebaidem habitatores tre

illius q̄ monachi qui cū apol
 lomo deo seruibat frequē
 ter etiā sine cibo p̄ dñi gra
 tiam pascebatur. omēs si
 mul cū vxorib⁹ et filijs per
 gūt ad eū: abū simul b̄ndic
 tionēq̄ poscentes. At ille ni
 chyl dubitans p̄ferre cepit
 ex hys que ad usus fratrum
 reposita erant: et dare sin
 gulis copiose. Cū uō tres
 sole panū sporte remasisset
 fames autē p̄lm uehement⁹
 uergeret: et iubet proferri
 in mediū sportas que sole
 sup fuerat. vñ diei uerū
 monachis p̄biture: et in au
 ditu totius populū. qui fa
 mis necessitate cōflureat.
 eleuatis ad deū oculis et
 manibus ait. Nūquid non
 ualet manus dñi mltipli
 care hec? Hec dicit s̄ctus
 spūs. Non deficiēt panes
 in sportis hys: donec satie
 mur omēs de frugibus no
 uis. Et ut plurim ex hysq̄
 tūc in p̄nti fuerat: firmabat:
 q̄tuor continuis mensib⁹ neq̄
 cessatū est uq̄ erogari pa
 nes ex sportis: neq̄ deesse po
 tuit aliqn. **S**imiliter autē
 et alio tpe fecisse eū de fru
 meti et olei specie phibeat
 In quib⁹ virtutib⁹ motus dy
 abolus: dixisse ad eū fertur

Nūquid helyas es tu. aut
 alius quis p̄pharū ul' aplo
 rū? q̄ hec facere ausus es?
 At ille respondens dixit ei.
 Quid em? Nōne et p̄phēz
 apli homines erāt? qui no
 bis et fidem suā et gratiā
 tradiderūt? Aut tūc deū
 p̄sens erat? nūc uero ab
 sens est? Deus omīa potest:
 et que potest semp potest
Si ergo deus bonus est.
 tu diabole q̄re tam malus
 es? Hec ut sup dixim⁹ a sero
 ribus uiris religiosis et s̄ab:
 p̄ eū gesta esse fida narra
 tioē cōpimus. Et quib⁹ eo
 rū fidelis habenda sit nar
 ratio: maiore tamē fide
 rerū prestatit etiā hoc qd̄
 nos ipsi oculis nr̄is ispexi
 mus. Plenas em sportas
 panibus deferri uidimus
 ad uacuas mensas: et cū
 repletur panib⁹ mense.
 atq̄ ad oēm satietatem cō
 sumerentur: plene nichil
 lom̄i recolligebantur
Aliud quoq̄ qd̄ ap̄ d̄ eū
 mirū uidimus nō silebo.
 Tres eramus nos fratres
 cū uenimus ad eū: et ecce
 longe adhuc nobis positus
 ab eius monasterio: occurre
 rūt nobis fr̄es qui ab ipso
 ante tridū audierūt de

aduentu nro. Occurrerunt
autem nobis cum psalmis: h
enim moris est facere in adue
tu omnium monachorum: et
adorantes in facies suas
usque ad terram osculabantur
nos: atque ostendentes nos
sibi inuicem dicebant. Ipsi sunt
fratres de quorum aduentu
ante triduum nobis per apol
lonium praedixerat: dicens
post triduum affuturos tres
fratres. De iherosolymis ue
nientes. Alij ergo ex fratribus
praecedebant nos. alij sequebantur:
utraq; tamen turba psalle
bat. Vbi autem appropinque
iam cepimus: audita uoce
psalmi etiam ipse sanctus apol
lonius praedixit occursum: et
ut uidit nos statim pro
adorauit usque ad terram.
Et surgens osculo nos sus
cepit. Vbi autem ingressi su
mus monasterium: oratione
prius ut moris est data.
pedes nostros propriis manibus
lauit: et cetera quae ad requie
m corporis pertinet adim
pleuit. Hec autem ita facere
ei moris erat omnibus ad
uentatibus. Consuetudo au
tem erat apud eum. ut frater
qui cum ipso erat. non prius
cibum sumeret. quam rationem
dumtaxat praepararet. circa horam

diei nonam: et post hoc inter
diu sic usque ad uesperam perman
ebant: dum uerbum dei audi
entes. de mandatis domini im
plendis sine intermissione
docebantur. Post haec iam
cibo sumpto. alij ipsorum ad here
mitium secedebant. per totam noc
tem scripturas diuinas me
moriter recolentes: alij in
eodem loco ad quem uene
rant permanebant: et usque ad
lucem in hymnis et laudibus
dei puigiles perdurabant.
Aliquanti uero ex ipsis circa ho
ram nonam cum descendissent de
monte. precepta gratia domini
statim discedebant: solo hoc
spirituali cibo contenti. Hoc
faciebant per plurimos dies. Su
pra modum autem letitia et
gaudium merat eis: et tam
ta exultatio quanta haberi ab
ullo hominum non possit in tristis
Nullus in eis tristis omnino
non inueniebatur: sed quasi si ali
quis uisus fuisset aliquantulum
mestior: statim pater apol
lonius causa mestitiae perqui
rebat. frequenter autem etiam
si aliquis occultare uoluisset:
ipse nuntiabat quid lateret
in corde: ita ut ex eis quae pa
tiebatur agnosceret. Mone
bat ergo eos dicens: non
oportere prius inesse tristi

nam hys quibus salus ex deo
 est: et spes in regno celorum
 Criscentur ergo gentiles me
 bat et lugeant iudei: plan
 gat sine cessatione peccato
 res: iusti uero letentur. Na
 si hys qui terrena diligunt
 super fragilibus et caducis re
 bus letantur: nos qui tante
 gloriae spei. et eternitatis
 habemus expectatione. cur
 non cum omni exultatione lete
 mur? Aut non et apostolus nos ita
 monet dicens: semper gaude
 te sine intermissione orate.
 gratias agite: Sed quis pos
 sit doctrine eius. et uerborum
 gratia sufficienter exponere
 Unde de hys silere melius e
 seo: quam parum digne proloqui.
 Multa enim nobis etiam sece
 rius de ratione abstinentie. de
 conuersationis integritate.
 multa etiam de hospitalitatis
 studio differerebat: et precipie
 bat attentius ut aduenientes
 fratres. qui dominum suscipiamus
 aduentum. Nam et adorari ad
 uentantes fratres propterea
 inquit traditio habet: ut
 certum sit in aduentu eorum
 aduentum dominum haberi ihu qui
 dicit: hospes fui et suscepis
 tis me Interdum autem etiam
 contra uoluntate cogit fratres
 ad corporalem requiem. sancti

loth exemplum proponebat:
 qui angelos uel compulso ad
 hospitium domus sue perduxit.
 Sed et hoc monebat ut si fi
 eri posset. cotidie monachi
 communicaret misterijs christi:
 ne forte qui se longe facit
 ab hys. longe fiat a deo: qui
 autem frequenter hunc suscipit.
 frequenter uideatur ipsum
 suscipere saluatorem: quia et
 ipse saluator dicit. Qui man
 ducat carnem meam et bibit
 sanguinem meum: in me manet
 et ego in eo Sed et ipsam
 quae commemoratio dicitur
 passionis cum assidue fit
 a monachis: plurimum eius
 utilitatis confert ad ex
 emplum patientie Sed et como
 nitio datur propter hoc ut studeat
 unusquisque ita se patris time
 re: ne indignus habeat
 dominicis misterijs. Adde
 bat autem hys quod etiam remis
 sio peccatorum propter hoc credentibus
 datur. Ieiunia sane legitima.
 id est quarta et sexta feria
 monebat non esse soluenda.
 nisi grandis aliqua neces
 sitas fieret: quia quarta feria
 iudas de traditioe domini co
 gitauerit: et sexta crucifix
 us est saluator. Videbitur
 ergo qui in hys diebus si
 ne aliqua necessitate sol

uit statuta ieiunia? uel cum
tridente tridere saluatoze:
uel cu crucifigentib? cruci
figere. Dicebat ergo ut si
forte in diebus supradictis
supuenerit aliquis fratri:
si quide ante hora nona la
boris causa uelit reficere:
ponenda ee ei mensa sola.
Et si nolit: no eu esse co
gendu. Communis namq;
huius obseruatie traditio
est. Et culpabat sane eos
ualde qui uel coma capi
tis nutriunt: ul ferru in
collo circulerunt: ul aliqd
tale qd ad ostentationem
hominu fieri uideatur ge
runt. Certu est em inquit
q ista laude ab hoibus q
rat. et ostentationis causa h
faciat: cu mandatu sit et
iam ieiunia ipa i occulto
celebrada: ut deo sint cog
nita. qui uidet qd in ocul
to fit. et reddit in palam.
Sed ut uidetur isti no st
contenti eius testimonio
et remunerationi q uidet
in occulto: sed manifeste
se apud hoies uolunt. Ois
ergo abstinetie ratio i oc
culto habenda est: ut et
corpus ieiunijs fatigetur:
et tamen apud hoies iactan
tia uitetur: s; apd dm et latio

Hec et multa **Q**uatur
alia nobis de conuersatione
monachoz p tota differes
septimana dieru: et fidem
doctrine gestoz suoz aut
toritate confirmas: ut pfi
cisi ab eo cepimus. pducens
nos aliquotulu ipe monebat
dicere. Ante omnia dilectissi
mi pace habete inter uos:
et nolite abiuice separari.
Tunc conuersus ad fratres q
simul cu eo pducentes nos
aderat dixit. Ois bñm fru
tres pmpius e deducit eos
usq; ad mania patru mo
nasteria. Est cu pene omes
pmpissime semetipos ob
tulisset et ppgredi nobiscu
uellent: ipse scus pz apol
lomius elegit ex oibus tres:
qui et greca lingua et egip
tiaca bn nossent: ut sicubi
necessariu fuisset interpreta
rentur nobis: quoz et in
collocutionib? suis edificare
nos possent. Mittens ergo
eos nobiscu: pcepit eis ne
pzius a nobis discederent:
q omes patres atq; oia q
uellemus monasteria uide
mus: quis omes circuire
nemo sufficiat. Benedicens
ergo nos dimisit: atq; in h
ilba bndictione dedit. Bene
dicat uos dñs deus ex syon:

ut videatis q̄ bona sunt in
h̄zbn̄ oībus dieb̄ vite v̄re.
De sacro amone *xxij*
Igitur digressi a beato
apollonio cū p̄grede
venimur ad p̄tem deserti con
tra meridianū: vidimus p̄
harenam vestigia tractus
draconis ingentis: cuius
tanta magnitudo appaēbat:
quasi trabes aliqua p̄ hare
nam ducta videretur. **U**t
ut vidimus: ingenti terro
re p̄culsi sumus. fratres at
qui nos deducebāt. hortu
bātur nichil oīno formida
re. sed magis fiducia cape:
et p̄ vestigiū sequi draconē.
Videbitis enī inquit quā
tū ualet fides: cū a nobis
eū videritis extigui. **M**ltos
enim et dracones et āgues
et cornutas māibus nr̄is
p̄eminimus. **S**ic enī sc̄ptum
legimus: q̄z credentib̄ in
se concedit saluator calcāē
sup serpentes et scorpionē:
et sup omēm v̄tutem ini
mici. **S**ed illis h̄ dicentibus
nos p̄ infidelitatis fragili
tate magis magisq̄ metue
bamus: et rogabam̄ eos
ne uellet sequi draconis ves
tigia: sed potius ut recto i
nere m̄cederem̄. **U**nus t̄n̄
ex ip̄is alacritate ip̄atens:

19
msecutus est draconē. **E**t cū
non longe t̄uenisset eius
spelūcam: clamabat ad
nos ut iremus ad eū: et
videmus exitū rei. **Q**uidā
tamen ex fratrib̄ occurres
nobis qui in vicino habe
bat monasteriū: p̄hibuit
nos ire dices ingentis esse
magnitudinis bestia: nec
posse nos ip̄m saltē visum
eius aspectūq̄ tolerare:
p̄sertim q̄ nichil tale ī usu
habuēim̄ videndi. **S**emet
ip̄sū uero fatebatur frequē
ter vidisse ip̄am bestiam:
cuius uastitas quidē incre
dibilis: longitudo uero disce
deretur in quindeim cubit̄.
Cūq̄ nos ad locū dehorta
tus esset accede: ip̄se pro
perās fratrem qui illic
nos p̄ducebat patum ad
p̄menda bestiam abstrax
it: secūq̄ reuocauit: et no
lentem discedere nisi exti
guet eā multa p̄ce deflex
it. **Q**ui cū uēisset ad nos:
ignauiam nr̄am infidelita
tēq̄ redarguit. **P**uenien
tes autē ad cellulā fratris
illius qui nos rogauerat:
cū multa dilectioe suscepti
ab eo requieim̄. **I**lle ergo
narrauit nobis p̄ loco
illo ubi ip̄se cōmanebat.

quidam fuit vir sanctus. cuius ipse
esset discipulus ammon no-
mine: pro quem plurimas vir-
tutes fecerat deus. Inter ce-
teris igitur etiam hoc de eo
narrabat. **F**requenter in-
quit ueniebat ad eum latro-
nes: panem quo solo uesceba-
tur auferentes ei: et si quid
erat quod ad matrem continetis-
simam repositum uidebatur.
Cumque frequenter ab his mo-
lestiam pateretur: quadam
die processit ad heremum. Et
inde rediens duos dracones
igentes secum comitari iussit:
atque ad ostium sui monasterii
manere eis precepit. ingressum
que seruare. Demum ex more
latrones: et uidentes qui
essent custodes in limine.
examines et amentes effec-
ti: obmutuerunt statim et
cogesserunt. **Q**uod ubi senior
sensit: egressus inuenit eos
semineres: et accedens atque
origens increpabat eos di-
cens. Ceruicis istum uos
duriores estis bestiis. **N**on
enim nobis propter deum obe-
diunt: uos autem nec deum
timetis: nec vitam seruo-
rum dei erubescitis. **V**erum
tamen introducens eos
in cellam posuit mensam:
et iubet ut percipiant abum-

illi uero corde copulati. et ab o-
mentis sue immanitate conuersi:
multis qui prius domino seruis
ceperant. in breui meliores fi-
unt. **I**n tantum enim pro penitenti-
am profecerunt: ut post non
multum temporis etiam ipsi ea-
dem facerent signa. easdemque
virtutes. **N**on propterea tunc
immanissimo quodam dracone-
bicanas uastante regiones.
et plurimis promptis. uene-
runt habitatores loci illius
ad supradictum presbiterum: orantes
eum ut de regionibus suis
perimeret bestiam. **S**timul
etiam ut ad misericordiam flec-
teret senem. puerum quendam
pastoris filium secum deferunt:
qui solo visu draconis exter-
ritus mente excesserat: et a
flatu bestie examinibus portan-
batur ac turgens. **T**unc
ille puerum quidem purgens
oleo restituit sanum: semet-
ipsum uero ad necem draco-
nis instigans: illis interim
quasi qui nichil possit uiuare
permittere nil uoluit. **M**atu-
re autem surgens abiit ad di-
gressus bestie: et fixit ge-
nua sua in terra. deprecans
dominum. **T**unc bestia cum ingenti
impetu uenire super eum cepit:
teterribus flatibus ac sibilis
stridoribusque permissis. **A**t ille

nichil horū metues: conuersus
 ad draconē dixit. **P**erimat
 te xp̄us filius dei: qui pemp
 turus est cetū magnū. **E**st
 ubi h' senior dixit: statim
 durissimus draco omē simul
 cū spū euomens uenenu: di
 ruptus crepuit medi. **C**ū
 autē conuēssent finitimū ha
 bitatores et facto miraculo
 obstupescerent: fetoris ue
 hementiā nō ferentes. con
 gregauerūt sup eū harenē
 moles imensas. astante tū
 ibidem p̄re amone: q̄ nec sic
 q̄dem cū mortua fuisset bes
 tia sine ipso app̄are ei aude
 bant. **D**e s̄cō caprete xim
Erat quidā psbiter co
 pres noīe in ip̄a here
 mo habēs moāsteriū: vir
 sanctus ānozū circiter octo
 ginta: et ip̄e mltas vir tu
 tes faciēs lāguozes curans
 et efficiēs sanitates. sic 2 de
 mones fugans. et mltā nu
 rabilia faciēs: ex quib' nō
 nulla in p̄ntia effect. Is g'
 cū vidisset nos. et o sculo salu
 tasset atq; ex more post ora
 tionē etiam pedes laussit:
 requirebat a nobis que ge
 veretur in seculo. Nos autē
 rogabam' eū ut magis ip̄e
 nobis de suis gestis aliqua
 narraret: et ex quib' actib'

uel meritis dñs ei tantā
 grām contulisset exponet.
At ille nichil dedignatus
 et sue vite et prioroz s̄cōzū
 patrū narrare nobis cepit
 ordinē: quos tamē longe
 illustriores fuisse phibebat:
 seq; ip̄oz pua vix exēpla
 sectari. Dicebat ergo. Nich
 il magnū est o filioli qd̄ in
 nobis videtis: ad spatioz
 s̄cōz patrū. **D**e s̄cō mutio
Erat em̄ quidā xv
 vir nobilissimus no
 mine muti. hic fuit p̄m'
 in hoc loco monach': et
 in omī hac hēmo viā salu
 tis omib' nobis p̄m' oste
 dit. Hic autē p̄mo gen
 tilis fuit. latronū maxi
 mus et sepulchrozū viola
 tor: atq; in omib' flagi
 cys opinatissim'. **A**d que
 tali ex modo occasio salu
 tis aduenit. **N**octe qua
 dā ad domū cuiusdā vir
 ginis deo sacrate: expoliā
 di causa p̄rexit. **C**ūq; ma
 chinis quibusdā que hui'
 modi artificibus satis no
 ta sūt. domus ei' tecta cō
 scendisset: q̄rens quali ar
 te ul' quo aditu in penet
 lia eius irrupēt: difficul
 tate p̄petrandi opis iūex
 plūmū noctis tempus in

tema positus sine ullo trise
git effectu. Post multos
ued animi conatus frust
adhibitos. ueluti fessus et
sompno opprimitur: et p
visu sibi assiste uidit que
da regio habitu dicente
Desine ia ab hys flagitijs.
et ab effusione huam san
guinis cessa: atq; ab exe
crabilib; furtis. ad labore
religiosum conuerte vigi
lias: et suscipe celeste age
liciaq; militia: atq; ex ho
ia animi virtutib; uiue:
et ego te hui; militiae ducē
ac principem facia. At
ille cu gratanter q; sibi of
ferebatur audisset: oste
dit ei exercitus monacho
ru: et principatu sup eos
iubetur tene. In hys eui
gilas astante sibi virgine
vidit: et req;ente quis
aut unde ul' cur illuc uen
set. At ille quasi amens
effectus. nichil ei respon
dit: s; tantu ut ecclesiam
sibi ostendet rogat. Illa
uo cu intellexisset in re
aliqd diuini opis esse: ho
mine pduat ad eam: ac
psbiteris offert. Ad quoru
illa uestigia p;uens. rogu
bat xpianu se fieri: et ilico
sibi penitentia dai. Psbri

uero qui cu cognosceret vi
ru huc esse omi flagitioru
principē: mirant; si h; uea
loqueretur. Et cu pseue
rantia sua fidem rei feciss;
monet eum ut si hec uellet.
illa penitus omittet. De
huc cu religionis mitia sus
cepisset: orat sibi dari pre
cepta quibus uiam salutis
deberet incede. At illi. tres
ei primi psalmi uersiculos
tradit. Quib; ille dilige
ter consideratis. suffice sibi
ait eos ad uia salutis et
saena pietatis: tribusq;
diebus pmanes apud eos
ad hemu pficiatur. Ubi
plurimo tpe demoratus
et die ac nocte in orone
cu lacrimis pduras: abū
ex radicib; capiebat her
baru. Regress; aut ad ec
clesia: tres uersiculos psal
mi quos a psbiteris pce
perat: no solu uerbis sed
et rebus et opibus reddi
dit. Psbiteri uo mira
bantur q; subito conuersu
acerrima stati miterit
sibi abstinentiam: et instru
entes eu plenius ex diui
nis scripturis. hortabat;
secu demorari. At ille ne
uideretur ee inobediens.
vna apud eos exiges ebdo

madam. rursus ad heremum
 pergit: atque ibi per septem con-
 tinuos annos in omni absti-
 nentia degens: plenitudinem
 gratie consequitur. a domino:
 ita ut omnes pene scriptu-
 ras memoriter retineret.
 Panem uero dimittit die tantum
 sumebat: et hunc diuinitus
 delatum. Nam cum oraret: sur-
 gens ab oratione ueniebat
 panem positum: quem nemo de-
 tulerat hominum. Hinc ubi
 cum gratiarum actione supersisset:
 sufficiebat ei usque ad alte-
 ram dimittam. **P**ost multum
 autem temporis iterum ingressus
 a deserto: exemplo abstinentie
 sue copiosissimos ad imitationem
 sui inuitauit. Inter quos ac-
 cessit ad eum adolescens quidam:
 cupiens eum esse discipulum.
 Cum ille cum habitu monacho-
 rum. hoc est lebitone et cuculla
 ac melote. que est caprina
 pellis impositus: doceret eum
 de ceteris monachorum institu-
 tionibus cepit. **Q**uodam sa-
 ne cum sollicitudine curabat
 si ubi quis christianorum fuisset
 defunctus: ut sepeliret eum.
 Que cum uidisset adolescens
 ille discipulus suus cum sum-
 ma diligentia mortuus indu-
 menta aptantem: dicit ad eum.
 Velle ut et me mortuum ita

indueres ac sepelires ma-
 gister. At ille ait. Ita faci-
 am fili: et tam copiose in-
 duam. donec dicas sufficit.
Post non multum uero tempore
 defunctus est adolescens:
 et predictus sermo completus.
 Cum enim plurima ei indu-
 menta circumdedisset: a-
 ut ad eum coram omnibus. **S**uf-
 ficiat tibi hec ad sepul-
 cram tuam filiule: an adhuc
 vis ut aliquid addam? **T**unc
 defunctus uocem cunctis au-
 dientibus emisit: obuela-
 ta iam facie uultusque con-
 stricto dixit. Sufficit pater:
 implesti quod promiseris. **O**b-
 stupuerunt autem qui presen-
 ter aderant: et admirati sunt
 ualde super tam admirabili
 facto eius. At ille sepulcro
 adolescente continuo ad he-
 remum rediit: summo studio
 iactantiam declinans.
Quodam autem tempore iterum
 de heremo uenit: ad uisitan-
 dos fratres quos ipse instituit
 erat. Et cum quidam ex eis
 in extremis ageret: reue-
 latum est ei a domino. quod mori-
 turus esset. **H**ora autem iam
 erat ad uesperam. festina-
 bat ergo: ut eum uide pos-
 set. **D**ixit autem ubi decum-
 bebatur eger: longo adhuc

aberat spacio. Et nolens
nocte introire vicū: simil
et saluatoris sermonē int
semetipm meditans quo
diat. abulate dū adhuc
lucē hētis in uobis? et
qui abulat in luce nō offe
dit: cū uideret iā solem
demergi ait ad eū. In no
mine ihu xpi domum nr̄i
sta paulisp in itinē tuo:
et exspecta me donec ad
vicū puemā. At ille cum
aliqua iā mergi cepisset
ex pte restitit: nec prud
ocubuit q̄ homo dei pue
nitret ad vicū. Hoc autē
manifestū ē fr̄m oib̄ illū
qui ibi consistebāt. Stan
tes autē et itūtes mo
ras solis i occasu: mira
batur omēs qd sibi uellz
hoc q̄ tot horas suū in
ocasu nō descendet sol.
Didētes autē pzēm mu
tū de heremo uenietē:
q̄rebāt ab eo qd signū
hoc esset qd ostendēt sol.
At ille respondit eis. Nō
memistis uocē dñi et sal
uatoris nr̄i dicentē: si ha
beatis fidē sicut granū
synapis maiorā hoꝝ sig
na facietis. At illi tū in
tellexissent eius fidē solē
stetisse. timore magno p

territi sunt: plurimq̄ eorū
uixerūt se eius discipulatu
et sequi eum ceperunt.
Quom autē igressus fu
isset domū illū fr̄is. p quo
festinauerat. et inuēisset eū
iā defuātū: orōne facta ac
cedēs ad lectulū osculatus
est eū et ait. Quid magis
desiderū habes frater. abi
re et esse cū xp̄o. an pmanē
i carne? Tūc ille recipato
spū paululū resedit: et ait
ad eū. Quid me reuocās pz̄?
Melius est michi redire et
esse cū xp̄o: pmanē autē in
carne michi necessariū nō
est. Cū dixit. Dormi ergo
in pace fili: et ora p me. At
ille continuo rclinās se in lec
tulo obdormiuit. Ij autē
qui aderant obstupuerūt
dicentes. Vere homo dei ē
hic. Tūc induit adolescen
tem ut sibi moris eāt sati
decore: et noctē totā i psal
mis ymsq̄ pugilē durēs.
honeste iuuenē tradidit se
pulture. **A**liū autē fr̄
cū uisisset pater murius
in lectulo deubentē: ubi
uēdit eū quietē mortis dif
ficulter ampe. et graunter
cōsuetie sue metu redargui:
ait ad eū. Cur ipatus es
fili ad pfectionem? Amisatē

ut video ignauue tue tecu p
 git cōscentia. Tūc ille exora
 bat eū dicens. **O**bscuro te p
 mērede p me apud deū? ut
 michi parū tēpois spaciū
 largiatur: quo possim emē
 dare vitā meā. At ille dixit
 ad eū. Nūc spaciū peniten
 tie requis? ubi vite tempus
 tplesti? Quid facebas in oī
 h' vite tue tpe? Nō potuisti
 vulnera tua curare? Quid
 mo. et recentiora sp addeba
 At ille cū pmasisset orans:
 ait ad eū senex. En ultra nō
 addis malis tuis mala: ora
 bim⁹ p te deū. Bonus est et
 et paties? et indulget tibi
 parū aliqd tps vite: et oīa
 debita tua p soluas. Et cū h
 orasset deū surgēs de orōne
 ait ad eū. Ecce tres ānos tibi
 dñs ccessit in hac vita: tūc
 ut ex aīo ad penitentia muer
 taris. Et apprehensa manu
 eius: eleuauit eū de lectulo
 At ille surgens sine aliqua
 dilatione: secut⁹ ē eū ad he
 mū. Et ubi cōpleti s't tres ā
 ni: postea reuocauit eū ad
 locū vnde eū assupseāt: iā
 nō qī hoīez. s' quasi āgelū
 ex hoīe deo signās: ita ut
 oēs miraretur de cōsatiōe
 eius. Cūq; uēssent ad eum
 frēs plurimī. statuit eum in

medio: atq; ex ipō sumens
 materia. p totā nocte de fū
 bus penitēte et cōuersiōis
 pdixit ad frēs. Ipō uō ser
 monē faciēte. qī dormitiōe
 paululū frat' ille cepit: et
 cōtinuo in pace quieuit. Tūc
 facta orōe sup eū: et oīb
 que ad sepultura ptiēt ex
 more cōpletis: ad heremū
 properanter abscedit.

Frept' aut' a nilū unanē
 hūc flūuū pedib' tū sunt: a
 quā usq; genua habens.

Alio tpe clausis ostijs fru
 trib' q; i superiorib' solaris se
 dentibus: ipē ingressus est
 ad eos. Et frepter ad pāq;
 locū uoluit qūis longe posi
 tū: intra momentū tps euec
 tus est. Nā pmo adhuc tpe
 cōuersiōis sue cū esset in he
 mo. et ebdomada ieiunasset:
 alit' occisus ei hoīez i deser
 to habentē panē et aquam:
 q' exhortat⁹ ē eū ut paret abū
 q' de celo ei fuerat desinat⁹

Alio quoq; tpe demō assis
 tens. auri thesauros plūmōs
 quos pharaonis fuisse phibe
 bat: ondit ei sub tra diuersos.

Cū respodisse fert' p' mūi
 Peccāta tua tecū sūt i intēritū.

Hec ergo et hys filia plu
 rima p eū fecit deus. Sed et
 alij nichilomin⁹ fuerūt ante

nos multi pres. quoz digni
no fuit mundus: signa celestia
et pdigia facientes. **Q**uid
ergo miramur. si nos pui ho
mines pua faciamus. clau
dos et cecos curantes: qd
et medici ex arte face pos
sunt. **E**t cu h nobis senex co
pres narraret vnus ex fr
bus nris. qd incredulitate e
oz q dicebatur tediare ce
pit: et p tedio dormitare.
Cuq sopno fuisset oppssus:
vidit p visu libz aureis
lris scriptu in maib semis
copretis ex quo narratio
eius deduci videbat: et
assistente queda claussimi
aspectu viru. canite uene
randu. cu imminatide mag
na sibi dicente. **C**ur non
audis intete q recitant?
Si incredulus dormitas. **N**il
ille ofbat euigilat: et sta
tim nobis secrecius latino
sermone q videat enarrauit.
Pater her. aut vidim? rusti
canu queda accessisse ad of
tiu semis habente uas hare
na plenu: et expectante
donec senex sermone suer
narrationis expleret. **N**os
ergo videtes eu introgn
ulim? psbitez: qd sibi uelit
rusticam? ille stans. et hac
na tenes in uase. **E**t fnd

ad nos semoz dices. **N**o opte
bat quide me o filioli uobis
h pde. ne videam? in dei ope
gloriari? et merces labois nri
pereat: tamen p edificatione
vra et utilitate. qui delonge
uenistis ad nos. no patiare
cia hoc abscondi a uobis: sed
enarto opa dmi: q dignatus
est implere per nos. **T**erra regiois hui? quem
vicino nro colitur: stellis ual
de et infructuosa fuit: ita ut
si qui semia ex necessitate susce
pit duplicata vix redderet
Permes em quida nasceba
tur in ipis germinu culmis:
et ascendente segete succidebat.
Erat aut agricole loci illius
gentiles. hos nos cu docuisse
mus deu crede. et fide xpi
ape: xpian iam facti ueniut
ad nos. rogantes ut ozem?
deu p segetib eoz. **E**t cu dice
mus eis nos quide oraturos.
Si fide eoz requirit apd deu
q hoc p tpe meatur? illi ex
harena hac q calcab? a nobis.
smus suos replentes obtule
runt nobis: rogantes ut i noie
dmi bndicem?. **E**t ego aio ad
eos. **S**cdm fide vram fiat uo
bis. **T**uc illi aufentes hare
na secu. misuerunt semibus
q semiatu? erat? et sparse
runt p agros suos: et tantu

fructu collegentur qm nulla
 usq potuit egypti terra colli-
 gere. Et eo ergo consuetudo e-
 rit bis p singulos annos venire ad
 nos: et eade expete a nobis.
Sed et illud no celabo uos:
 qd michi dñs ad glaz nois su-
 i pstitit. Descendit aliqui
 ad ciuitate: et inueni ibi viz
 doctore qdam manicheoz se-
 ducentē pplōs. Cū h' habui
 cōflictū sermōis: s; q; erat
 uersus inuis et concludē
 eū uerbis nō poterā. ueri-
 tus ne auditorū turbe leta-
 rent. si ille in uerbis q; supi-
 or abscessisset: audietibus
 turbis dixi. Accendite ignē
 plūmū in medio platee: et
 abo intrem i flāma. Si q; nō
 nūm nō fuit adustus: hui'
 fides uerā credat. Et cū dix-
 issem ualde placuit pplō: et
 cōtinuo ignis accendit' plū-
 mus. Tūc ego apphendes eū:
 cepi meū ptrahe' ad ignē
 Nō inquit ita: s; unusq; nō
 nūm singulariter ingrediat.
 Prim' tu tamē debes intrā:
 qui h' ipm pposuisti. Et ego
 in noie xpi cōsignas memet
 ipm: medias flāmas igres-
 sus sū. Ignis uō huc illucq;
 disspgi ac fugē a me penitē
 cepit. Steti in medio ignis
 dimidia se' hora: et i noie

dñi in nullo penitē. Iesus sū.
 Videntes autē ppli cū inge-
 ti ammiratiōe acclamauerūt
 et bñdixerūt deo dicentē:
 mirabilis deus in sanctis su-
 is. Ceperūt autē purgē et
 manicheū: ut intrower in
 ignē. At ille reluctā cepit
 et subtrahē se. Tūc cōpre-
 hendentes eū turbe here-
 rūt eū in medio ignis: et
 statū cūcūdas eū flāma at-
 q; aduēt. semiuisti reddi-
 dit. Et illū quidē cū dedecō
 ex urbe plus eiecit clamās
 et dicēs: uiuus ardeat se-
 ductor ille: me uero assūme-
 tes secū. et benedicentes
 dñm. ad eccliam pducunt.
Alio quoq; tpe dū tū seo
 iuxta replā qdā. uidi ibi
 sacrificiē gētilis: et mo ad
 eos. Cur uos cū sitis hoies
 imolatis mutis et insensibili-
 bus simulachris. Nōne ec-
 clam uos multo magis sine
 sensu estis: qm illi quib;
 imolatis. Adhūc sermōne
 dñs aperuit eis intellectū:
 et relinqtes errore suū q;
 agebāt secuti s' me: et cre-
 diderunt saluatori nōs.
Fuit michi aliqui ortu-
 lus monasterio uictus: in
 quo ppter aduentūtes frēs
 olera colere uidebam. Cū dā

autē gentilis ingressus est
nocte: et furatus est olera
Que cū ptulisset ad domū
suā: igni apposuit ut coq
ret. Cūq; tribus horis cō
tinuis ingenti igne sugges
to neq; feruē neq; molliri
aut calefieri aliq̄ten⁹ potu
issent: s; p̄masissent eadē
viriditate qua missa sunt:
et neq; aqua ip̄a quidē le
niter calefieri potuisset
in semetipm regressus ille
qui furatus est. erepta rur
sus de foco olera reportat
ad nos: et p̄sternēs se an
pedes n̄ros. rogare cepit
ut p̄cā sui ueniā meretur.
et fieret xp̄ian⁹. **Q**uā t̄pe
trauit. **A**uidit aut eadem
die hospites uenire ad nos
plūmos fratru: quibus
optuē olera ip̄a p̄ata s̄t.
Gracias ergo referentes do
mino p̄ mirabilib⁹ suis. du
plice leticiā gessim⁹: et p̄
salute hoīs ⁊ p̄ b̄nificijs d̄nis.

De s̄c̄o heleno
Ca. xvj.

Hic et alius vir
s̄c̄us heleni⁹ noīe.
Hic a p̄uētia in
seruicio d̄ni om̄i cōtinen
tia et castissimis institutio
nibus enutritus: ad sum
ma meīta p̄uenēat. Dem
q; cū adhuc puer esset in
moāsterio: si necessari⁹

fussset ignis ut e vicino pete
tur: ardentēs p̄runas uesti
mēto defebat illeso. **Q**uā
mirātes omēs qui aderant
frēs studiū animi vitēq; ⁊
ac meriti imitū cupiebant.
Hic quodā t̄pe cū solus
esset in h̄mo: desiderū ues
tendi mellis exortū ē. **E**t
cōuersus uidit in saxo fauū
mellis ih̄entem: s; itelligēs
h̄mā h̄at eē fallaciā: cōtinu
o semetipm iarepās ait. **D**is
cede a me deceptrix et ille
cebrosa ꝓcupiscētia. **S**criptū
est em̄. **S**p̄ū abulate: et cō
cupiscētiās carnis ne p̄fe
cētis. **E**t statū delinquens
etiā ip̄m locū discessit ⁊ abi
it in desertū: atq; ibi tantū
p̄ carnis ꝓcupiscētia puni
enda ieiunio semetipm ce
pit affligē. **T**ertia autem
septiāna ieiunij sui uidit i
deserto iace d̄uersa poma:
et itelligēs dolos h̄mici ait.
Nō māducabo neq; ꝓfigā:
ne frēm meū h̄ est aīam ⁊
meā scandalizē. **S**criptū est
em̄ qz nō cibo solo uiuit h̄o:
s; i om̄i uerbo dei. **C**ūq; et
septi septiāna ieiunasset:
p̄aululū in sopno deduc⁹
est: et ecce āgelus d̄ni asti
tit ei p̄ uisū dicens. **S**urge
iā et que iuencis tibi appo

sita: nichil dubitās uestre. **E**urgens autē vidit aque fontē
 leuibus repletū fluētis? et
 q̄ ripas in circuitu herbis
 quibusdā teneris odoratis
 p̄textus: et accedēs decer-
 pere cepit et edere. silit̄er
 et ex fonte poculū sumere.
Confirmabat autē se nūq̄ in
 om̄i vita sua. tante dulcedi-
 nis aliqd. et tante suauitatis
 hausisse. Inuenit autē ī ip̄o loco
 spelūcā quādā: intra quā
 aliqd̄m requieuit. Et cū
 reficiendi corp̄is t̄mp̄
 et necessitas affuiss̄: p̄ di nichil
 lom̄i grām nichil deerat
 eorū q̄ postebat a dño.

Quodā uero t̄p̄e p̄gebat
 ad uisitandos fr̄es icōmodd̄:
 q̄bus etiā q̄ necessaria erant
 ad refectiōne corp̄is defebat.
 Et cū in itinere eorū q̄ porta-
 bat onere grauariet̄: uidit
 eminus onagros trāsire per
 desertū: et exclamauit dīcēs.
 In noīe dñi nr̄i ihu xpi. uen-
 at huc vnus ex uobis: et sus-
 cipiat sarcinā meā. Et ecce
 vnus ex om̄i grege tota cū
 māsuēdīe p̄git ad eum.
 Tūc ille p̄benti se sponte et
 onus ip̄onit. et ip̄e insedit:
 et cū oī uelocitate ab eo ad cel-
 lulas fr̄m q̄ p̄gebat euet̄ est.

Alio rursus t̄p̄e dñi die:

uenit ad quōdā mōasterium
 fr̄trū. Et cū uidisset eos
 nō plenā agentes solēpm̄
 tate diei: causā requirit.
Cū autē dixissent ei p̄ eo
 q̄ p̄biter nō adesset. q̄ t̄is
 flumē maneret: p̄t̄ me-
 tū em̄ chocoduzū trāsire nul-
 lus audebat: tūc ille dixit
 eis. Si uultis ego uadam:
 et adducā eū ad uos. Et
 cōtinuo ad ripā fluminis
 p̄git. **U**bi cū nomē dñi in-
 uocasset. p̄sto fuit belua:
 et que solebat ad eē ad p̄m-
 tē hōm̄: affuit tūc ad ue-
 hiculū: tergoq̄ suo suscipi-
 ens eū cū om̄i metu s̄bier-
 ta usq̄ ad p̄tē ripe ulteri-
 oris euerit. **A**dijt cōtinuo
 helemus p̄biter: et exora-
 re cepit ut ueniret ad
 fr̄es. **E**rat autē indutus
 vilissis et abiectissis indu-
 mēto. **S**up̄ quo mirat̄
 p̄biter: quis autē vn̄ eēt
 uel quid sibi uelit inquirat.
Ubi uero eē agnouit hōrē
 dei: sequi eū ad flumē ce-
 pit. **E**t cū trāsiret nō t̄
 ueniri nauigū quo trāsire
 posset: tūc abbas helemus
 dixit ad eū. Nichil ueraris
 pater: ego tā nūc p̄abo ue-
 hiculū. **E**t exclamās uoce
 magna: adesse bestia iūbz.

Que statim uoce eius affu-
it: ac dorsum suum ad uehicu-
lum placide prebuit. Prior ipse
conscendit: iuuat et presbi-
terum dicens. Ascende nichil
formidans. At ille uisa belu-
a exterritus retrocedere
ac fugere cepit. Omnes autem
qui aderant stupor igens
et metus apprehendit: uide-
tes horum dei chorodrallo
euentum fluminis alueni trans-
meare. Qui ubi descendit
secum pater in sinu educit
etiam bestiam: dicens ad eam
Melior tibi est mors: quam tot
scelerum et homicidiorum uol-
ui reatu. At ille statim et
corruens expirauit.

Terterea per triduum in monas-
terio permanens sanctus helenus
docebat fratres spirituali doc-
trina: ita ut etiam nonnullorum
cogitationes cordis et secre-
ta consilia proferret in medi-
um: et alium quidem proderet
spiritum fornicationis urgeret
alium spiritum iracundie: alium uero
cupiditate pecunie: non-
nullos etiam iactantia ac su-
perbie spiritu illudi: alterius uero
mansuetudinis. alterius iusticiae:
alterius etiam patientie tes-
timonium dabat. Et sic utique
ex parte aliorum uicia aliorum
etiam uirtutes exaggerabat:

ad omnes eos profectus mirabi-
liter excolebat. Agnoscentes
uero singuli quibus ita agi in-
semetipos ut ille nuntiarent:
corde copuncti emendabantur.
Profectus autem ait ad eos.
Preparate olera ad aduentum
frem. Et illis presentibus continuo
supuenerunt fratres. Quibus
honorifice susceptis: ipse con-
tendit ad hemum. Rogabat
autem eum quidam ex fratribus: ut
permittet eum secum degeret in he-
mo. Cumque respondisset ei quod
ue esse negotium. et plurimum la-
boris temptationibus obsistere de-
monum: eo contentiosus iu-
uennis persistebat permittens se-
cunda toleraturum: tantum ut pro-
hiberet copiam consortii sui. Et cum per-
misset: secutus est eum ad he-
mum. Que ille in spelunca sibi
uicina habitare iubet. Tunc
demonum aduolantes per noctem
primam fedis et turpibus eum cogi-
tationibus exagitabat: post hoc
uero etiam uolent irruere et
netare aggrediuntur. Effugi-
ens autem iuuenis et puolans
ad cellulam sancti heleni: quibus
malis urgetur exponit. Tunc
senior consolatus est eum pauca:
et de uirtute fidei ac patientie
comonens statim reuocat ad
speluncam de qua effugerat: et
tamquam sulcum quondam per harenam exte-

De s^o theone. Ca^m. xvij.

cellula uiuens digito suo du-
cens: p^rcepit in noie dⁿⁱ ne
audeat demones statutum
transgredi limitem. Et ita uer-
bi eius uirtute: adoles-
cens p^rmasit de reliq^q secur⁹

Herebatur de eo q^d ipse
adolescens in hemo posit⁹ caeles-
tes sepe p^rcepisset cibos: et fra-
tribus ad se uerentib⁹ cu^m nich-
il habuisset q^d apponeret: affu-
isse queda^m adolescente panes
ei et q^u necessaria erant defere-
re: eaq^u cu^m ante spelat^u ei⁹
deposuisset ult⁹ nusq^u oparu-
isse: dixisse uero ei⁹ fr^{es}. bene-
dicamus domnu^m qui p^rauit
nobis mensam in deserto.

Hec et alia pl^uima de s^oz
patru^m uita et c^onsati^onibus
enarras nobis p^r copres. et
cu^m omⁿi affectu iⁿstrues: post
edificati^onis sermone^m introdu-
ces nos in ortulu^m suu^m: osten-
dit nobis arbores palmar^u
alioz^q pomoz^q quas ipe pla-
tulerat: et dicebat. hec mei
hemo pl^uantare rusticanoz^u fi-
des amonuit. Et eni^m uidi eos
tantu^m fide^m habe^{re} ut harena^m
sub nr^{is} uestigijs colligetes
p^r agros suos sp^rergent: et
terra sterile ad totius fecun-
ditatis u^ltent u^ltrate: pudor iⁿq^u
e si nos iⁿferiores u^letiam iⁿ fide
q^u fides p^r nos c^osignata est deo.

Quodimus et aliu^m noⁿ
longe ab urbe ad
ca^m p^rte q^u mittit^{ur}
ad hemu^m noie the-
one: uirtu^m factu^m int⁹ cellu-
la sua clausa solitariu^m: q^u
phibebat^{ur} frigira^m ams ha-
buisse c^ontinentia: quoz^q ta^m
multas uirtutes facebat.
ut p^rpheta apud illos habet.
C^oueniebat naq^u ad eu^m p^r
singulos dies iⁿfirmoz^u plu-
rima mltitudo: ad quos ille
p^r fenestra manu^m p^rferens
et uniuscui⁹q^u capiti sup^r i-
pones ac b^endices. eos sanos
ab omⁿi egritudine remitte-
bat. hic ecia^m epo^m visu ta^m ho-
norabilis eat^{ur} tantu^mq^u tuen-
tis gestabat iⁿ uultu: ut inter
hoies agelus uideatur: ita
letus oculis et plenus totu^s
us gracie apparebat.

Hic cu^m ante pu^m tep^u fut-
c^ospim⁹ nocte latrones sup-
uenissent: aurti se ap^d eu^m
uenturos credentes: oroe
sola ita eos u^lxit: ut fori-
bus eius affixi. mouere se
omⁿo noⁿ possent. Mane u^lo
cu^m ad eu^m turbe solito uen-
sent et uideret ad ianuas
eius latrones: uolebant
eos igni trade^{re}. At ille reu^l
necessitate ap^ul^lus: unius
solu^mmo locut⁹ est uerbum.

Smite inquit istos abire il-
lesos: alioquin grā a me
fugit scitatu. ppli uo ut au-
dierūt her. cont dice nō au-
dentes: dimiserūt eos. Lat-
nes uero uidentes qd secum
gestū est: abiecta scelerū
uolūtate? p̄tōz maloz
penitētia agentes ad mōas-
tela uicina confugiūt: atq;
ibide emendatiōis uite for-
mā modūq; suscipiunt.
Erat aut sup̄dicti uir
eruditus: nō solū egyptio-
rū et grecoz lingua s; etiā
latioz: ut et ab ipō et ab
ipsis qui ei aderāt didicim.
Sed et ipē releuari cupies
et consolari p̄grinatiois
nrē labore: in tabella scri-
bes ad nos. grām doctrināq;
sui sermōis ostendit. Erat
aut cibus ei absq; ignis
ope. Dicebat aut qd et noc-
tibus ad hēmū p̄grediēs:
comitatu utetur pluūmo
hēmū bestiariū. Ipē uo hau-
riēs aquā de puteo suo. et
p̄bes eis poculū: obsequio
feratū remunerabat laborez.
huius aut rei manifestū da-
bat iudiciū: qd uestigia
bubaloz capreazq; et onā-
groz circa ei cellulā pluū-
ma dephendebantur. **De
sco diosforo. Ca. xviii.**

Uomus et aliu uenenā-
bile p̄zem apud theba-
idem dioscoz nomie
p̄sbyterū: habentē in mōas-
tēio suo fere centū mōachos
Quē eo tpe. quo accedit ad
sac̄menta. sumā curā sumāq;
p̄p̄ertim adhibe diligentiam:
ne q̄s eoz qui accedit i aliquo
deserat. q̄sāz maculatā: in-
tantū ut etiā de hys eos. mo-
neret q̄ accide p̄ sop̄nia hoīb;
solent: ul p̄ fantasias mulier-
bus apparentib;: ul etiā p̄ na-
turalis huōris habūdantiam.
Dicebat ergo. si quidē absq; mu-
lierū fantasias tale aliqd̄ eue-
mat. nō esse p̄cātū. q̄ genitus
ēi humor i corpe ubi p̄p̄ta re-
pleuit. receptacula. suis nātē
est ut meatib; egerat: et idō
nō t̄hit ad p̄cātū. Ubi uero vi-
sus mulierū et blandimēta
carnis occurrūt: in h̄ iā de-
sidiēs aīe et erga huiusmōdī
cogitatioēs atq; illecebras
occupate: dari q̄firmabat
iudicia. Debe ergo mōachos
aiebat. om̄i gnē a cogitatio-
bus suis repellē huiusmodi
simulachra: nec indulgē oīo
in h̄ delabi suos sensus: nichil
alioquin deferri ab hys qui
scdm carnē uiuūt: q̄nymo si
fici p̄t etiā in eo satis agere
debe: ut p̄ mltā cōtinētiam

ipsam superent habundantia uia
 lem: fluxusq; eius labē. orōis
 ac ieiunij continuatōe restringat.
 Demq; uiebat et hii qui i de
 licijs uiuūt si forte corporis
 sui egritudo deposcat. ab oib;
 q; noxia ēē iudicauerit medic;
 abstinebūt: cur nō multoma
 gis h; moachus faciat. cui aūē
 et spūs sātus expetenda est.

Idm Desco hor. Ca. xix.

Uet aliu apud thebaide
 mirabile uirū: notē
 hor. hic millor; moachor; cat
 p;: qui hitu ipō honois uide
 batur angelici nonagita iā
 agēs etatis ānos: barba pro
 lura et clauitatis canicie splen
 dida: vultu et aspectu ita let
 ut plus aliqd; habet q; hois
 natā patētur. Hic prius in
 ultia hēmo plurimis abstenen
 tie laborib; exercitatus: postre
 mo in vicino urbis moasteū
 istatuit. In adiacentib; autē
 hūmilitatis sue locis. diuisi gnīs
 arbor; siluas ipē plantaria
 ponendo cōseuit: in q; ut
 nobis a plurimis sās p;ibus
 affirmatū est. ante illū adue
 tū nullū oīno uirgultū fuit.
 Ob h; autē platanit hāc siluā:
 ut frēs quos ibi congregare
 cupiebat. nō hērent nātate
 ligni grā longius euagandi:
 habes curā et in h;is q; nāstelo

corpis necessaria s;: s; papu
 e salutis eoz ac fidei. Ipse
 tū cū esset in hēmo herbis
 pascebat et radiab; q;bus
 dā: et her ei dulcia uideba
 t. Aquā ued si qn̄ iueniss;
 bibebat: orōnib; et p;mb;
 occupās omē tempus diei
 et noctis. Ut autē ad ma
 turā puenit etate: appa
 ruit ei angelus dñi in here
 mo p; visu dices. Cris i gē
 tem magnā et multus tibi
 plus crederetur: et erūt p
 te saluanda multa milia
 hom̄. Optoscuq; aut i hac
 uita posu; cūteris ad sa
 lutē: sup; timos pncipatu
 accipies i futurū. Et nichil
 uearis: nūq; em̄ aliqd; dee
 rit tibi eoz q; ad usu cor
 pois p;tinet: quocies hoc
 poposceis a deo. H; cū audis
 set ad uiciora locū p;ex:
 et p;mo solus sub puo tugu
 rio qd; sibi i struxerat hitne
 cepit: olerib; i positis uel
 cens solis. inter dū etiā p;
 cōtinuata ieiunia. Iteas
 p;mo ignorauit. Cū autē
 de hēmo ad h; q; sup; dixim;
 uiciora hitacula accessisset:
 datū ei dimit; grā est. Et
 cū a frīb; oblat; ei codex
 fuisset. q; olim sciens iam
 luteas legere cepit. * * *

Collata est ei et aduersus
demonos virtus: ita ut multi
ex hijs quos urgebat demon
erant ad eum uenti rapentur: p
restantes sumo cum clamore
de meritibus eius. Et et alias
per plumes facit opabat

Congregabat interm
ad eum plume multitudines
moachorum: inter quos etiam
cum nos aduissent uisus no
bis letissimus reddidit. Cumque
salutis nos orasset: moe
sibi solito pedes hospitum
per manus lauit: et do
ce nos ex scripturis que ad edi
ficationem uite ac fidei per
tinet cepit. Erat ei et dore
di gratia a deo collata. Cum ita
que nobis plume scripturarum
capitula sapienter disseuisset:
rursus ad orationem dantebatur

Conuersatio autem erat ei non
prius corporalis tibi suere:
per spiritalem christi communi
accipet. Quia preceptum per
gnitum actionem adhortum non
etiam ad reficiendum cepit. Et
ipse tamen sedens nobiscum: nun
quam cessabat aliquid de studiis
spiritualibus commone

Narrabat ergo nobis tamen
aliquid. Scio inquit hodie que
da in hemo per tres annos
anos: nullum supersisse timentum
tibi. Angelus enim dei tertia

quaque die escam ei deferrebat
celestem: et hic ei ab eis h
potus. Et iterum scio huiusmodi
hodie que uenerunt ad eum demo
nes in spe celestis milicie et
habitu angelorum: currus ig
neos agentes plume appa
tu: scilicet magnam aliquam regem
deduceres: usque que a ceteris
ut rex haberi uidebat. Dice
bat ad illum qui hunc uidebat.
Implesti omnia o homo: super
est ut adores me: et tunc
ra te ut helya. Sed moach
hunc audies: dicebat in corde su
o. Quid est hoc quod dicit? Ego
cotidie saluatore qui est rex
meus adoro: hic si ille esset
quod a me posset: quod in desi
neter me furum faceret. Et
post hec respondit ad ipsum. Ego
homo meum regem quem cotidie
sine intermissione adoro: tu
autem fallax. non es rex meus.
Et continuo inquit ad hec
uiba nusquam comparuit. De
hunc ille quasi de alio nobis
narras: sua gesta sub al
teri persona medorabat. Pa
tres tamen qui aderant ipsi no
bis confirmabant: quod ipse esset
quod hunc uidisset et audisset.

Erat enim hic magnificus
pater: qui inter cetera bona
etiam hoc prestabat aduenie
tibus fratribus et cum ipso habitante

uolentibus. faciebat uocari fratres qui secū erāt: et in vna die aduenienti frī cellulā edificabat. Et eāt in hoc ope magna alacritas firmē: unoquoq; eoz festinate late res iuehere aut lutū porrigē. aut aquā ifundē: aut ligna deferre. Vbi uō p̄fā fuisse: ip̄e eā om̄ib; utensilibus uel necessarijs istructā fratri tradēbat. Hic aliquñ cū falsus quidā frat̄ ad se uenisset. et ut uidetur nudus uestimēta sua occultasset: arguit eū corā om̄ib; et in mediū q̄ occultauerat p̄tulit. Quo facto p̄tinuerūt omēs: ut de reliquo nemo i audet eū fallē. Tanta eāt in eo virtus animi. et tanta dīne gr̄ie magnitudo: quā abstīnētie labore et fidei puritate q̄suerat. Multitudines autē fr̄m cū ip̄o posite tanta gr̄ia erat replete: ut cū ad ecclēsiā conuēnerēt. chorū āglōz uestib; ac mētib; resplenderet: ad imitacōē virtū celestū v̄nis et laudibus dei pugiles videntur.

De ciuitate oxirintho Ca. xx.

Quinn̄ aut et ad ciuitate quādā thebandis oxirinthū: i qua tanta

religionis deprehendim; bōa: ut ea nemo digne sufficiat enarrare. Nepletā nāq; eā moachis intrinsec; vidim; et extrinsec; om̄i pte circumdatā. Edes publice si que in ea fuerāt et tepla superstitionis antique: habitacōēs nūc erat moachoz: et p̄ totā ciuitate multo plura moasteia q̄ dom; videbatur. Et autē in ipsa urbe q̄ eā ampla ualde et populosa. duodecī ecclē: in q̄b; publicus agit; ppli conuēt; exceptis mōstēns i quibus p̄ singula. orōnū dom; s̄. S; nec porte ip̄e n̄ turres ciuitatis. aut ullus oīno āgulus ei; moachoz habitacōib; uacat: quiq; p̄ omēs pte ciuitatis die ac nocte v̄nos et laudes deo referētes urbē totā q̄ vna dī ecclēsiā faciūt. Null; em̄ ibi tuent; aut hēticus aut pagan;: s; omēs ciues xp̄i am̄ omēs catholici s̄: ut nichil oīno differat si ep̄t in platea orōem aut i ecclēsiā indicat. Ip̄i quoq; magistr; et principales ciuitatis et r̄liqui ciues studiose p̄ singulas portas statuūt qui obseruet; ut sicubi appaueit pegrin; aut paup

certatum ad eum qui potius pauperitatem adductus: que sunt necessaria consequatur.

De hijs autem que erga nos ab ipis populis gesta sunt: videntibus transire per civitatem suam et velut angelis occurrere tibi: atque honore deferentibus quomodo enarrare? aut de ipis moachis et virgibus quantum invidere multitudines ut super dixerim? in illa urbe habentur. Requiritur enim nos a sancto episcopo loci illius: viginti milia virginum et decem milia monachorum tibi haberi copiam. **E**t omni affectu erga nos et honore que exhibebant nobis exponere non sermo sufficit: neque uerba permittit: quomodo pallia nostra scandent? unoque nos sibi rapiere et ad se abducere cupiunt. Vidi enim quosque ibi plurimos sanctorum patrum diuitias dei gratias habentes: alios in verbo dei: alios in abstinentia: alios in signis et virtutibus ministrantes.

De sancto serapione. Cap. xxj.

Quodam et alium quedam presbiterum in regione arsinoyce nomine serapionem multorum monasteriorum premissis: sub cuius cura plura et dispersa monasteria que decem milium monachorum habent: que omnes

ex laboribus propriis quos proprie messis tempore mercede manuum conquirebat: parte plurima ad superditiuam premissis deferentes: in usus pauperum destitabat. Hoc autem moris erat non solum ipsi sed et omnibus pene egyptiis monachis: ut messis tempore se collocaret ad metendum operam suam: atque ex eadem mercede octogenos unusquisque modios frumenti plus minusve conquireret: et horum parte plurima pauperum usibus offerret: unde non solum regionis ipsius indigentes alatur: sed ad alexandriam naues frumento onuste dirigunt: uel in carcerem inclusis: uel reliquis peregrinis atque egenis progande. Neque enim intra sufficiunt pauperes: que possint misericordie eorum fructus et largitatis assumere.

Quodam autem et in regionibus mepheos et babilonis inueniunt multitudines monachorum: apud que diuitias virtutum gratias et morum ornamenta asserimus. Ibi autem tradunt esse loca illa in quibus ioseph fertur recondisse frumenta: que et thesauros ioseph uocant: alij uero pyramides quas dicunt ipsas esse in quibus frumenta tunc aggregata sunt.

De sancto apollonio. Cap. xxij.

Tandebat seniores fu-
 isse quedam psecutio-
 nis tpe nocte appol-
 loniū. Qui cū vitā mag-
 nificā egisset int' frēs: etiā
 diacon' ordinar' est. Tempo-
 re ergo psecutiōis erat ei
 studiu' singulos qsqz circue-
 frēs: et cohortā eos ad mī-
 ririū. Cūqz fuisset etiā ipse
 cōprehens' et in carcer' trus':
 gentiliū plūmū tāqz insultā-
 tes uerebat ad eū: et ubi blas-
 phemis et ipis' ofutabāt. Int'
 quos fuit qdā filemō nomine
 chozula famosissim': et omī
 pplō amabilis. Cū cū mltis
 eū fatiguet hūis: ipiū et
 scelerstū et seductore uocāz
 mltorūqz mortaliū deceptorē:
 dignūqz ee ab oib' odio haberi.
 Cū h' et mltā alia adūs' eū
 gūozā loqret': rēdit ei ap-
 polloni'. **R**isat tibi dñs si
 hi mi: et nichil tibi horū q lo-
 cut' es reputet ad pām. **H'**
 cū audisset philemon. corde
 cōpūct' ē: vniqz ūboy' ei sup'
 hūmū more in sua mēte p-
 sensit. in tantū ut se xpianū
 repente fatētur. Et inde sta-
 tim puolat ad tribunal iu-
 dicis atqz i cōspū tot' ppli
 pclamās: nūste iquit agis
 o iudex nquitatis? viros re-
 ligiosos et deo amabiles pu-

niens: nichil mali xpianū
 faciūt uel docēt. At ille h' au-
 dies pmo quidā putabat ut
 pote loci illi' hōiez iocā aliqd
 pponē: s' cū vidisset h' eū scio
 psecptem et cū omī astātia
 asserente: dixit ad eū. **I**nfa-
 mis o filemō: et mente cap-
 tus es subito. At ille dixit.
Ego nō infamo: s' tu iustis-
 sim' atqz iustissim' iudex
 es: qui tot iustos iniuste pe-
 rimis viros. Ego em xpianū
 sum: qd est gen' optimū ho-
 minū. Cū ille corā pplō cep-
 eū pmo plūmū blādimētū
 reuocare uelle: i id qd eum
 nouerat. **S**z ubi imobilem
 vidit: oīa itendit in eū ge-
 nera tormētōz. **C**ognito
 uēo q ex ūbis appolloni' h'
 fuerit pmutatio: correptū
 etiā appolloniū gūozibus
 subdit tormētis: et decep-
 toris i eū crimen exaggeat.
Appolloni' uō dixit ad eum.
Utinā et tu iudex et omēs
 q assistūt et audiūt me: hūc
 meū que dias errore decep-
 tionēqz sequeimini. At ille v-
 bi h' audiuit: et ipm et file-
 mone ignib' tradi i o spū
 ppli iussit. **I**lli uō postqz igres-
 si s' flāmās: bñs appolloni'
 cūctis audientib' clamabat
 ad dñm dices. **N**ō tradā dñe

bestijs animas offeretes tibi: sed ostende nobis euident salutare tuum. Igitur ubi hec in auditu populi et iudicis ad domitium locutus est apollonius: repente nubes repleta rore circumdedit viros: et flamas accensi ignis extitit. Super quo stupefacti et iudex et populus: una uoce omnes clamare ceperunt. **Magnus et unus deus christianorum solus.**

Sed hec cum fuissent profecto alexandrie nunciata semet ipso truculentior redditur: et electis quibusdam de officio suo crudelissimis et seuisissimis. non tam hominibus quam bestijs mittit et iubet: quo et ipsum iudicem qui mirabilibus diuinis crediderat: et eos per quos virtus dei apparuerat victos alexandria adducunt. Igitur cum adducunt omnes victi per affuit gratia dei tuba: et cepit apollonius eos qui victos ducebat fide dei docere. Quisquam cum domini misericordia credidisset: et fide dei tota cordis firmitate receperissent: semetipsos cum hijs quos exhibere uenerat victos offerunt iudici: et christianos se esse per se profiterentur.

Quos cum profectus in fide domini pertinaces et immobiles prouideret: uniuersos praeiuberet in profundum maris demergi. ignorans ipseus quid ageret: hoc enim scis non moris. sed baptismus fuit. Sed horum corpora dei sine dubio prouidentia. integra illibataque manserunt. unda reportantur ad litus: quae ab hijs qui obsequij causa simul uenerat suscepta ac reuocata: sub una sepulchri domicalio collocata sunt: a quibus usque ad presentis temporis uirtutes multe et signa miranda omnibus consumantur. Sed et uota omnium atque orationes suscipiuntur ab eis. et cum fructu petitiones implentur. quo etiam et nos dignatus est dominus adducere: et uota uestra orationesque complere.

De loco nitric. Cap. xxiiij.

Ummant et ad nitrici fumosissimi montis in egipti monasterij locum: qui quatuordecim fere milibus abest ab alexandria: ex nomine uicini adiacetis in quo nitrum colligitur: nitrici uocabulum trahens: perspicere hoc credo iam tunc diuina prouidentia quod in illis locis per hominum manus nitro sordes abluende essent

et abolende. In hoc igitur loco quingenta fere aut non multo minus cernuntur vicina sibi et sub vno posita tabernacula in quibus aliqui plures simul aliqui pauci nonnulli etiam singulares habitant: et maioribus quidem diuisi aut ac fide ac caritate ualde iuncti et inseparabiles manent. Hinc ergo cum appropinquarem loco ubi pegrinos fratres aduenire senserunt? continuo uelut examen apum singuli quique ex suis cellulis prouit: atque in obviam nobis leto cursum et festina alacritate contendunt: portantes secum quod plurimum ipsorum urceos aque et panes? sed quod propheta corripit quod dicit: quod non existis filijs israel in obviam cum pane et aqua. Tunc demum susceptos nos adducunt primo cum psalmus ad ecclesiam: pedes lauat? ac singuli quique linteis quibus utentur abstergunt quasi uel laborem leuantes: re autem uera uite humane erumpnas mistici traditioibus abluentes. Ad ergo nunc de humanitate eorum quod de officijs quod de caritate loquar? cum omnes gestrent nos ad sua quique introduce cellula. et non ea solum que hospitalitati debentur explet: si super

de humanitate qua ipsi pollebant docere? aut de mansuetudine aut alijs huiusmodi bonis que apud illos uelut ad hoc ipsum de seculo segregatus diuisa quidem gratia. uita tamen eademque doctrina discunt? Nusquam uidemus sic florem caritatem? nusquam uidemus sic opus feruere misericordie: et studium hospitalitatis impleri. Scripturarum uero meditationes diuinarum et intellectus atque scientie diuine nusquam tam euidentis exercitium: ut singulos pene eorum oratores credas in diuina esse sapientia.

De loco cellie. Ca. xxiii.

Post hunc uero alius est locus in deserto interiori. de re fere ab hoc miliaibus distans. Que locum per multitudinem dispersarum in hemis cellularum: cella notauerunt. Ad hunc locum hi qui prius fuerunt ibi: et secretiore iam depositis rudimentis ducere uolunt uitam secedunt. Heremus enim est uasta? ac cellule tanto inter se spatio distantes: ut neque in conspectu sibi uicem neque in uocis auditu sint posite. Singuli per cellulas commanent. Silentium ingens et quies magna

est int' eos. Die tantū sabba
ti et dñica i vni ad eccliaz
conueniunt: et ibi semetipso
iuentem tanq̄ celo redditos
vident. Si quis forte i co
uentu illo defueit. itelli
gūt statū eū corpis aliq̄
ineq̄litate detentū: et ad
visitandū eū nō omēs q̄
dem simul. diuisis tñ tpi
bus abeūt: portantes scā
vnusq̄sq̄ si quid apud se ē
qd̄ ergo possit gratū vide
ri. Nā uēo ob causa nul
lus audet pximi sui obt̄
bare silentiū: nisi q̄s forte
possit in uerbo istruē. et
uelut athletas i agone
positos sermōis solatio
ne purge. Multi ipozū
a tribus et q̄tuor milia
bus ad eccliaz conueniunt.
Et cū longo a semetipis
spatio habitatiois eozū
cellule dirimatur: cautā
tata i eis est. et tāto int'
semetipos et erga omēs
frēs constringūtur affcū:
ut i ammiratioē et exēplo
sint om̄ib. Unde et si q̄s
forte uoluerit habitare cū
eis: ubi itellererit vnus
q̄sq̄ cellā suā offert. *De s̄o*
Amonio. *Ca. xxv.*
Idm̄ quēda apd'
eos ueneabilem

prēm amonū noīe: vniū in
que deus omēm pleitudinē
spiritaliū contulerat grāz.
Cautatis i eo grāz cū vidēs:
nichil tale usq̄ vtdisse te di
ceres. Sed si hūilitate cōsi
derares: longe eū in hoc
dono potentioze ceteris esti
mares. Et rursus si paciē
tia si māsuēdiem si benigni
tate: in singulis eū vir
tutibus ita p̄cellē iudicāē:
ut qd̄ cū p̄ferri debeat ig
nozares. Donū uēo sapie
tie et scientie ei contulerat
dñs: ut nullū uēo ex oib̄
patribus ita penetrasse
aulas totū scientie credēs.
S̄ nec ita aliquē receptū
esse intra cubiculū sapien
tie dei. omēs q̄ eū viderāt
fatebātur. Huius erat duo
fratres: eusebius et euthe
mius. Nā dioscor' q̄ maior
nati i eis fuēat: ad episco
patus officū raptus est.
Hij ergo frēs erāt: et nō
solū carne. S̄ etiā vita ut
p̄ institutioē: et tota animi
virtute germā. Qui oēs
s̄ eos qui in illis locis ha
bitabāt frēs. tanq̄ si mat̄e
foueat filios suos. ita vni
q̄sq̄ istruētes cōsolabant:
et docentes ad sumā p̄fec
tioēz mtebātur educere.

Didim⁹ ergo sup⁹ dictū hōis
 dei amoniū habentē moas
 teriū inter eos muro circū
 datū: qd̄ in illis locis ex la
 teribus crudis fieri facler
 solet: aplū et oibus necessa
 rijs istructū in quo etiam
 puteum ip̄e foderat: *fm*

Quoniam autē quidā frat̄
 saluari apud eos uolens a
 dnt eūdem amoniū: iterro
 gās si ubi eēt cellula uacā
 in qua habitare posset. Tūc
 ille. Ego inquit req̄rā: sed
 donec inueniā hic esto i mo
 nasterio: ego em̄ iā nūc eḡ
 dior ut requirā. Et relin
 quens ei oīa p̄t̄ cū moaste
 rio: ip̄e p̄cul ab eo loco p̄
 puissiaz cellulā repperit at
 q̄ i ea se cōstituit: fr̄s qui
 nup̄ aduenerat nec itellige
 ti ex itegro cū oib⁹ q̄ in eo
 fuerūt cessit moasteio. Sed
 et si plures fuissent qui for
 te uerent ad eos qui salua
 ri cuperēt: sup̄ dicti v̄r̄
 fratrib⁹ cōgregatis oib⁹
 cū alacritate iuuatib⁹ sub
 die vna moasteiū istruebat:
 et cū singulis quibusq̄ exple
 uisset moasteiū. iuitabat^r
 h̄y qui ibi māsur̄ erāt ad
 eadē q̄ refectōis grā
Quibus mibi occupatis. v
 misq̄q̄ fratz de cellulis

sius p̄ferētes q̄ necessaria
 erāt. Singulor⁹ nouas cellu
 las istruebat: ita ut ex cō
 solatiōe ciuitatis nichil oī
 no uel utensiliū. ul̄ q̄ ad
 victū requirūtur deesset:
 et māifesta fiet vniuscū
 q̄ oblatio. Regressi ergo
 ad uespam h̄y q̄bus cellu
 le fuerāt p̄parate iueme
 bāt posita omnia q̄ ad usū
 erāt necessaria: et ita in
 structa habitacula: ut ni
 ch̄l p̄sus deesse p̄ssicent.

De s̄o didimo. Ca. xxvi.

Quoniam inter eos q̄
 dā ex semoib⁹ b̄p̄
 bonū noīe didimū: in quo
 multa eāt grā d̄m: quam
 in eo etiā vultus ip̄i mdi
 cabat. Hic scorpiones et
 cornutas bestias q̄s ceras
 tes uocat et āgues: q̄ in
 illis locis post feruore so
 lis acerrimū habet: tamq̄
 terre q̄sdā uermiculos pe
 dibus cōtalcabat. et ita ex
 tiguebat: ut nichil oīno
 ab h̄y mali patēt. **De s̄o**

De s̄o cromio. Ca. xxvii.

Quoniam apud eos et alium
 s̄ime atiq̄tatis pa
 trem cromū noīe: i senectu
 te bona et p̄fecta etate du
 rantē. Centū nāq̄et d̄cē
 etatis sue ānos agebat. **¶**

ex discipulis bti anthony su-
perat adhuc: cuius inter
ceteras animi virtutes hu-
militatis gratiam vidimus.

E De s^o origene. *Capitulum xxviii*
Hic autem et alii ad-
huc ex discipulis
anthony origenis nomine:
vir p^onia magnificus et
s^ome prudentie. Cui nar-
ratio et sermo de virtuti-
bus optimi magistri h^ois d^o
edificabat audientes omnes
et inflamabat vehementer:
ita ut oculis cerni que ab
eo narrabantur putaves.

U De s^o euagr^o. *C. xxix*
Idem ibi et sapien-
tissimū virū ac p^o
omnia mirabile euagrū
noie. Cui int^o ceteras ani-
mi virtutes. tanta accessit
est gratia discernendo
spirituū et purgandoz
sicut ap^olus dicit: ut null^o
alius putaretur ex patrib^o
ad tantā spūaliū et s^oblimi-
ū rerū scientiā puenisse. Cui
p^onis rebus ipis et exprime-
tis et qd^o e sup^o omnia p gra-
tia dei magna collata fu-
erit intelligentia? accessit et
hoc ut multo tpe instruct^o
fuerit a b^o machario: que
famosissimū in dei gra-
signisq^o et virtutib^o isigne

fuisse omnibus notū est. Hic
ergo euagrūus incredibilis e-
rat abstinentie. Sup^o omnia ta-
mē monebat frēs: si q^o for-
te studiū gereret ul^o hūili-
andi corpis. ul^o fantasias
ab eo demonū repellendi:
ne in bibenda aqua largi-
ori mēsurā uteret. Dice-
bat em̄. qz si aqua multa
corpus ifundatur? maiorē
fantasias generat: et lar-
giora receptacula demonib^o
p^obet. Sed et multa alia de
abstinentia summa cū delibe-
ratione docebat. Ipe tū non
solū aqua p^ossie utebatur:
s^o et a pane penit^o abstine-
bat. Illi uēo qui in illis locis
morabatur frēs. pane solo
et sale contenti erāt. Et in
illa omni multitudine virū ue-
nires aliquē qui oleo salte
utetur? plures autē i eis
nec iacentes somnū sed sta-
tes: et ut ita dicā in medi-
tatione diuinorum u^oboz
positi capiebāt. *De s^o arno*

Inciū ne. *Capitulum xxx*
sane habitatiois mōs-
terior q^o s^o in mōnā:
sumū tradebat amonem
quēda. Cui^o aūz cū exisset
a corpe. vidit ferri ad celū
scūs anthony: sicut refert
scriptura illa q^o vitā describit

anthom. Hic ergo amon lo
 cupletibus et generosis pu
 tibus naty est: a qbus mu
 tus ad nuptias cogitur. Et
 cu pntes effuge no posset.
 accepta virgite cu int nup
 tiales thalamos iueissent.
 et data eis essent cubiculi se
 creti silentia: alloqui puel
 la de pudicitia et conserua
 da virginitate cepithorta
 ri dicens: q corruptio sh
 dubio iuenit corruptioez:
 et incorruptio incorruptioez
 sperat. Multo meli est si
 uterq nrm i virginate pdu
 ret: q ut abo corrupat ex
 altero. Najesat virgo: silen
 tio regit incorruptiois the
 saurus. Cuiq plunimo tpe
 solius dei contenti testimo
 do magis esset q carnei
 signieq conuati: post obitu
 pntu. ille qde adhuc viam
 deserti secessit locu: virgo
 ues intra domu residens
 breui tpe et ipa multitudi
 ni virginum: et ille multi
 tudini pfuit monachoru.
Quinq secreti residet
 in hemo. adolescens quida
 qui morsu canis rabidi ac
 tus i rabie uersus erat: et
 multis vinctus cathenis
 ad eu deducat: psequetib
 eu pntib rogatib p eo:

ait ille. Quid michi molesti es
 tis hoies: sup meita mea e
 qd expetias. Sed tu h uobi
 iudicare possu: qd in manib
 vris est santas eius. Reddi
 te vidue boue que furati es
 tis: et sanus uobis reddet
 fili vest. At illi extimue
 runt quide ualde q ea q in
 secreto gesta st. no latue
 runt hoiez dei: grauisi st tu
 q hac eis via salutis osten
 dit. Et sine moza ut reddi
 derunt direpta: orate hoie
 dei ead iuuei sanitas red
 ditur. **N**o quoq tper
 cu iuenissent ad eu quida.
 pbare uoles ammos tpor
 diat doliu sibi ee necessa
 u. ubi aqua paduenietib
 cōgregaret. Et cu pollia
 ti fuissent platuos se: v
 nus ex ipis gūe sibi dixit:
 dices posse pichitari came
 lu suu: si ei ta gūe onus i
 ponet. Et ait ad alteru.
 Tu si vis aut potes defer:
 ego camelo meo pro ne
 moriat. Cui alter. Michi
 iquit ut tpe nosti camel
 no est: s asinus. Nūq pt
 qd camelus portare non
 ualet. asm portat. At
 ille. Fac tu iquit ut vis
 tu videis: ego em no inte
 rimā camelū meū. Cui

ille. Ego inquit iponā asino
meo pondus. qđ tu camelom
o onerosū dīas: et merita
hoīs dei faciēt qđ ipossibile
est. esse possibile. Et ita ipo
sitiū doliū asino. p̄uexit us
qđ ad mōasteriū hoīs dei:
ita ut nec sentiret asinus
si aliqđ oneris portaret. **U**
ubi vidit amon bñfeasti
inquit in asino de ferēs do
liū: college ēi tu mortuū
est camelus. Et regressiō
tūerit ita gestū: ut p̄dix
rat filiū dei. **D**ed et ml
ta alia p̄ eū dñs signa of
tendit. **N**ā et fluitū nullū
cū tñsire uellet et exuere
se erubescēt: subito ī alte
rā ripā tñslat⁹ dicit **D**ñs
aut āthom⁹ ī sumā amia
tiōē vite ei⁹ īstitutiōē: atq;
animi vtutes hūisse mēora?

De s̄o benone. Ca. xxxi.
U Idm⁹ et aliū sene
māuetudie omē
hoīs p̄cellētē benō no
mine: de quo assēbat fr̄s
qui cū ipō erāt. qđ neq; iu
ramētū neq; mendaciū ex
ore eius p̄fessit: neq; ull⁹
hoīm watū vidit eū ali
qn. aut sermonē supflūū
otiosūq; p̄fētē: sed eāt
vita eius ī sumo silentio.
moresq; trāquilli: et p̄ oīa

qđ angelici ordm̄is vir: hūili
tatis quoq; imense. et in oib⁹
p̄ nichilo semetipm̄ ducens
Demq; multū nobis rogātū
bus ut aliqū sermone ab eo
edificatiōis audirem⁹. **V**ix
ipetire potuim⁹: ut pauca
nobis de māuetudie loq̄ret.
Hic aliqn. cū bestia q̄ yppotam⁹
rus appellat⁹. regione sibi pri
mā uastaret: rogatus ab
agricolis uenit ad locū. Et
cū imane beluā p̄uidisset:
ait ad eā p̄cipio tibi in noīe
ihū xp̄i: ne ultra uastes hāc
terrā. **T**ūc illa quasi āgelo
p̄septe effugata: nusq; oī
no cōparuit. **S**ili mō etiam
chorodullū ab eo alio tpe fu
gatū p̄hibet. **De s̄o ysidoro. Ca.**

U Idm⁹ et apd̄ the xxxij
baida. etia ysidori no
māatissimū mōasteri
um: amplissimis spacijs cir
cūseptū. muroq; circūdatū:
mille in quo habitātib⁹ uiris.
larga p̄bebāt habitacula:
itr̄m sec⁹ putei plures. orti
irrigiū: om̄q; pomoz ac
bozq; paradisi et q̄cuq; neces
saria usibus erat. sufficient
vino habūdant p̄uisa: obh
ut nulli mōachoz ī tñ sec⁹
hitantū. necessitas ulla fi
eret exendi foras. ad aliqđ
requēdū. **S**enior qđā vir

gravius et de primis electus ad
 ianuam sedens hoc habebat offi-
 cium: ut aduentantes ea lege
 suscipet. quo ingressi ultra
 non exeat. Si ergo semel in-
 gredi placuit: stat immobi-
 lis lex. Sed quod est amabili-
 us? ingressu non iam necessitas
 legis: sed vite beatitudo retinetur
 et perfectio. Hic ergo semor
 ianua ubi ipse commanet ad-
 huc sibi habet hospitalem
 cellula: in qua aduentantes
 hospitio recipiat: et omni hu-
 manitate refoueat. Ut ergo
 et nos ab eo suscepti sumus?
 utroendi nobis quidem copia
 nulla fuit: ab ipso tamen didicimus
 quod institutionum beatitudo gereret
 iter secus. Duos aiebat esse so-
 los seniores viros. quibus per-
 missa est ingrediendi egredi-
 endique libertas: qui opera fra-
 trum dispensaret et que ne-
 cessaria se inferre curarent?
 ceteros vero ita esse in silentio
 et quiete orationibus et religiosis
 studiis operam dantes: ut omnes
 signa faciant. Et quod uel omnium in-
 visibili signum sit: nullus eorum
 egritudine incurrit cuiusquam
 firmitatis: sed cum unicuique vi-
 te finis affuerit: omnimodis pro-
 nosces et idcirco ceteris fratribus
 suis atque omnibus ualedicens.
 Ad hunc ipsum et cubas spiritum letus

emittit. *De sancto ananias. Cap. xxxiiij*
Abbas syrus aliquando et
 ysaias et paulus:
 uenerunt sibi iuncte
 ad ripam fluminis. Erat autem
 isti iusti summe abstinentie: et
 totius religionis. In peregrinatione
 visitare sanctum quendam virum
 nomine ananias. Abibat autem mos-
 tem ad quod ibat mansioibus?
 Cum ergo uellet transire flu-
 uium. nec esset copia transire
 andi: aut ad semetipsos.
 Petam? a domino gratiam ut iue-
 niam? ne impediat nobis
 boni operis iter. Et conuersi
 ad abbatem syrum? tu autem
 precipue pete a domino: sanctum
 audiri te. quia prestat tibi que
 petes. At ille cohortatur et
 a ipso secum genua curuare
 in oratione: prostrauerunt se in
 facie coram domino. Et cum im-
 pleta oratione surrexissent?
 ecce videt appellari nauigium
 ad ripam fluminis: ad iter quod
 acturi erat expeditum. Hoc
 ascendentes. aduersum fluminis
 cursu ita uelociter ferri
 ceperunt: ut intra horam
 unam totius itineris quod ac-
 turi erat per triduum. officio
 uel spatium. Cuius applicatis
 sent ad terram: ysaias ait do-
 minus? ondit michi uinum ad
 que speram? occurrente

nobis: et vnusquisq; q; nrm se
creta cordis apiente. Sed et
paulus ait. Et michi dñs
ostendit: q; post tridm eū
educat de hoc mūdo. Cum
ergo iter qd' duat ad moa
steriū de flumē mcedē ce
pisset. pgressiq; essent pau
lulu' occurrit eis vir sup̄
dictus ad quē visitandū p
gebāt: et salutās eos dix
it. **B**ndictus dñs qui uos
michi et nūc i corpe: et
ante iā ostedit i spū. Et
tūc cepit de vnusquisq; q;
mentis q; habebāt apd' deū
atq; actibus mēozare. **C**ū
paulus ait. **C**ū et nobis
dñs ostendit. q; post tridu
um te de hoc mūdo assuat
petm' a te ut etiā nobis
de tuis virtutib' et actib'
qb' deo placuisti enarrē:
nec uēaris iactatīe nota.
Abscessur' em de h' mūdo:
ad imitatioēz postels ges
toz tuoz mēozia dereli
quus. **T**ūc ille nichil māt
inagnū fecisse me memi
ni: h' tamē custodiū ex
quo nomē saluatoris nri i
psecutioēz ofessus sū. ne p'
cōfessionē uēitatis mēda
tū de ore meo pcedēt: ne
q; post amozē celestū ter
renū aliqd' amare. Sed n'

grā dñi in hys defuit michi.
Nūq; em me fecit egerē aliq'
terrenū: omēm quē desiderā
ui abū. āgeloz michi defens
misterio. **N**il eoz occultauit
a me dñs: q; gerūt' in terrā.
Nūq; defuit cordi meo lux e
uis: p quā suscitatus sopnū
corpis nō requirem: deside
riū semp habēs videndi eū.
Sed et āgelū suū assistere
michi semp fecit: edocentē
me de singulis quibusq; vir
tutib' mūdi. lux mentis mee
nūq; exticta est. **O**mē quod
peti a dño: sine moza cōseu
tus sū. **O**stendit michi fixq;
ter multitudines āgelozū
assistentiū sibi. **V**idi cetus
iustoz: cōgregatioēs mar
tirū: moāchoz conuent'
omn'q; scoz eoz dūtaxat: q;
opus nō ē aliud. n̄ laudare
sp̄ et bndice deū in simplia
tate cordis et fide. **V**idi etō
trūdo sathana et āgelos ei'
etermis ignib' tradi: rurſ'
vidi iustos eterna letitia
pfrui. **C**ūq; hec et alia ml'
ta similia hys p totū tridu
ū narrasset eis: tradidit n̄
spūm. **E**t cōtinuo vidētib'
ip̄is. ab āgelis suscipitur ei'
aīa atq; ad celos fert': ita
ut uocē ynoz audiret etiā
ip̄i: qb' vna cū āgelis aīa ei'

De s^o amone. Ca^m. xxxiiij.

abcedens. deū collaudabat.

Udm⁹ autē in theba
ida etiā aliū virū
noīe amone p^rem
trū milū arat moachor.
qui tabenensi appellat^r. i
gentis abstinerē viros: q^b
usus est indiu collobijs qua
si factis lineis. et pelle cofec
ta a collo post et latus desce
dente contegi. cucullis etiā
caput operie. et maxie cū
ad abū uentū fuerit. eisq^z
etiā faciē uelare: ne aliū
aliū p^raus abū sumentē de
phendat. Est autē eis i capi
endo abū sumū silentium:
ita ut ne putetur eē in eo
loco aliq^s homi ubi sedent
ad mensas. Et omīs eoz au
satio ita est in multitudine
posita. qⁱ esset in solitudine:
dū ita latet vniuscuiq^z ab
stinētia. ut ab alio dephedi
nō possit. Sedet ergo ad me
sam. et timentes magis q^z su
mentes abū: ut nec de suis
se mensis. nec tñ uentri sa
tisfecisse videat. Quia uoz q^z
pe est cōtinētie virt⁹: absti
nē ab hys que in oculis ha
bentur et in maib⁹.

**De s^o pau
lit lo siplia. Ca^m. xxxv.**

Aquidā inter discipu
los athoni paul⁹
noīe: agnomēto simplex h⁹

mitū uersatiōis sue hui⁹
mōi habuit. Cū vxore suā
oculis cū adultero cubante
vidisset: nulli q^dq^z dicens.
egressus est domū: et mesi
ta animi tactus. i hēmū
semetipm dedit. Vbi cum
anxius oberraret. ad mōs
teriū puenit athoni: ibi
q^z ex loci amentate et opor
tunitate consiliū capit. Cū
q^z adisset athoniū ut iter
ab eo salutis iquirēt: ille
itruens hōiez simplicis na
ture esse: respondit ei ita
demū eū posse salua. si hys
q^a se dicerēt obediret. Cū
illo omīa q^z sibi p^rapet:
se facturū eē p^rospondit.
Ut ergo p^rmissioez ei⁹ p^rba
ret athoni⁹: ante fores cel
le stanti dixit. Hic inquit
exspecta me orās. donec e
grediar. Et ingressus atho
nius: mansit itruisec⁹ p^r to
tā diē. et p^r totā noctem.
Per fenestrā tñ ex ocul
to frequentius respiciēs. Vi
debat eū indefinēt orante:
et nusq^z penitus moueri sed
stare in estu diē et roze noc
tis: et ita eē mandati mēo
re. ut ne parū quidē de lo
co mouētur. Egressus autē
diē postera athoni⁹. i⁹strue
eū et docē de singulis cepit.

quō opem manū solitudinem
solaretur. et digitis quidem
corpis opus carnale: cogita
tione uero mētis. et cū inten
tione oparetur q̄ dei s̄. Cibi
quoq; i uespam eū sumē pre
cipit: s̄ obseruare ne uq̄ usq;
ad satietate ueniret. et papu
e in potu? cōfirmās nō mi
nus p̄ aque habūdātia fim
tasias aīe fieri: q̄ p̄ unū ca
lorem corpis itresce. Et ubi
plene eū qualiter se i singu
lis agere debet iuravit: i
mano ei. h̄ est in tribus a se
miliaribus cellula s̄stituit: ibi
q̄ exercere q̄ didicēat iubet.
Ipe tū frequēter uisitans ḡ
tulabat: dephēdes eū in
hys q̄ sibi tradita fuerāt.
tota uero h̄e s̄ sollicitudine p̄ma
Quadā aut die uenit
cū uēssent ad s̄m antho
nū fr̄es magni q̄dē et p̄
fecti uiri: accidit etiā pau
lū adesse p̄ter eū eis. Et
cū sermo de p̄fudis rebū
et mistias habet: cūq; de
p̄phetis et de saluatoe plu
rima tractaret: paulus
ex simplicitate cū introgat.
si x̄ps p̄rius fuerat an p̄ph̄e
Dūs uero athom̄ cū p̄ eo
q̄ tā absurde itrogauēat
q̄ erubiūssēt: blando mo
tu ut erga simplices sole

bat. silere atq; abire iubet. Ille
q̄ omē q̄d cūq; ab eo dictū fu
isset: tāq; p̄ceptū dei serua
re iustituerat: abcedēs ad cel
lam suā tāq; mandato accep
to. silentiū gere iustituit. nec
ōmō aliquid loqui. Cū cū
cōpēssēt athom̄: mirū ce
pit. unde illi h̄c obseruatiā
placūssēt: quā a se sciebat
nō esse mandatā. Cūq; iussis
set eū loqui. et cur siluerit
idicāret: dixit ei paulus. Tu
p̄ dixisti michi: ut nō s̄ file
re. Et obstupefactus athom̄
ita ab eo sermonē quē ille
negligent̄ ptulēt obser
uatiū: omēs iquit nobis iste cō
depnat. Cū em̄ nos de celo
nobis nō audiam̄ loquēte:
ab isto q̄liscūq; sermo qui ex
ore nō cecidit obseruat.
Multa tñ et beūs athom̄
docē eū de obia uolēs: p̄
pe ei solitus erat. etiā que
ratio et causa nō posceret:
in quib; deus anim̄ erga obe
dientia p̄baret. Haurire nā
q̄ aliq̄n eū aquā iussit ex pu
treo. et i t̄ra tota die effundē:
et c̄textis sportellas resolue
ac denuo r̄tere: et uestimen
tū suere atq; iterū rursus
resolue: et i pluib; huiusmōi
exercitijs ab eo mēozatis i bu
tus. ut i nullo p̄suis etiā ex

que contra rationem ipsam vide-
 batur discit contra dicere: et ita p-
 h' oia i format. h' eum ad per-
 fectioem uenit. Ex cuius exemplo
 docebat beatus athanasius. q' si q's
 uelit uelociter ad p'fectioem
 uenire? no' sibi ipi fiet m'gr':
 nec p'prie uoluntatib' obediet.
 etia' si rectu' uideat' q'd uelit?
 s' scdm mandatu' saluatoris
 obseruandu' ee' ut an' omnia
 unusq'sq' abneget semetipm
 sibi. et ueniatet p'prie uolunta-
 tib'us: q' et ipse saluator dixit.
 Ego uenit no' ut facia' uolu-
 tate mea; sed ei' qui misit
 me. Et utiq' uoluntas xpi
 non erat contra uoluntati patris:
 sed ne qui uenerat obedientiam
 docere. no' inueniret' obedies s'p
 p'ria faceret uoluntate. Cito
 ergo magis nos no' uideabi-
 mur iobedientes: si p'prias fa-
 ciam' uoluntates. Demq' sup
 dictus paulus exemplo nobis
 est. qui obedientie et simplicita-
 tis merito in tantu' spiritualiu'
 gra'ru' culmine ascendit: ut ml-
 to plures et potentiores stu-
 tes p' ipm d'ns. q' p' scm atho-
 niu' faceret. Et qm' p'p' afflu-
 tia gra'ru' multitudies ad eu'
 ex orbibus terre p'p' affuebat:
 ut curaretur ab eo: ueniens
 beatus athanasius ne molestia
 multitudinis fugaret' in ite-

more henu' quo accedi facile
 ab aliquo no' posset. oia e-
 re eu' fecit: ut uenientes r
 magis ipse susciperet athom.
 Si quos uere ipse no' potius
 set curare: hos ad paulu-
 tate ad phisioze sanitate
 gram habente mittebat: et
 ab illo curabat'. Tantam
 aut' simplicitatis ei' fuisse a-
 pud deu' fiducia tradit: ut
 quoda' tpe cu' q'da' rabiem
 paties in modu' canis lam-
 ariet oem qui ausus fuisset
 ad se accede' et p'ductus ad
 eu' fuisset: i'stebat o'om
 ut demone q' eu' urgebat
 fugaret. Et cu' moza fiet.
 nec celer sequetur effectus:
 q'si infantu' moze idignatus
 dixisse fert' ad dnm. Vere
 no' manducabo hodie: si eu'
 no' curaueris. Et continuo q'si
 delicioso dno satisfacti est
 a deo: et statim curat' erabit.

Non De sco pyramone. Ca.
 aut' michi videt' rxxvj.
 dignu' etia' hui' he-
 um habitatores. q' p'temo
 mari adiacet et uiana est
 opido q'd dicit' diolcho sile-
 tio p'terit' in qua uidim'
 amirabile p'sb'm noie pia-
 mone tota' huilitatis et
 benignitatis uiru': habent
 te etia' ruelationu' gram-

Demq; quoda tpe cu dno sac
ficiu offerret: vidit angelum
dei stante iuxta altare: et
vniuscuiq; moachoz aacrede
tiu ad altare scribente noia
in libro. que tenebat i maib;
qzda en noia no scribentem.
Cuiq; diligent' obseruasset se
moz qui esset qz noia non
scpsisset: postq; sut. opleta
misteia. vniq; eoz seoz su
uocas. pndatur. qdeis m
oculto pm fuisse admissu:
et iuent ex cofessioe vni
q; eoz pm mortalis obno
iu. Tunc hortat' eos penen
tia age: et semetipm cum
eis ante dnm pferens die
ac nocte. tunc ipe m eozum
pans eet obnoxius flebat:
et ta diu pmasit cu eis m
penitentia et lacrimis. don'
itez videt eude angelu sta
te et scribente aacredentium
noia: et posteaq; omi scpsit
tunc etia illos ex noib' euo
cante. et ad reconsiliatioez
altaris iuitante. At ued ubi
h' semoz vidit: itellexit eoz
suscepta ee pmam: et sic eo
altari tota cu q' tulatione
restituit. **H**unc etia qda
tpe flabant a demoib' ita
uerberatu: ut stare aut mo
ueri omo loco no posset. Et
cu dies adesset dnica. et res

poscet offerri sacrificiu: ius
sit se fratri maib' ad altare
portari. **O**bi cu m orone ia
cuisset. astntem edanuo vidit
angelu qui astare solebat al
tari: et porrigente sibi ma
nu atq; eleuante se de tra:
et statim dolor ita ab eo disces
sit ut solito sanior reddetur.

Erat **De sco iohē Ca^m xxxij.**
in ipis locis et vni scis
ac tota gre bonore
pletus: iohanes noie. In q'
tata eat solatiois gra: ut
qcuq; mestitia. quocunq; tedi
o oppsa fuisse aia: paucis
eius sermoibus alacritate
et leticia repleretur. Sed et
santatu gra pluma ei add
donata est. In alijs quoq; q'
plumis egypti locis. sparsi
vidim' scos dei. virtutes ml
tis et miabilia facietes: et
tota gre plenos. Sed pau
cos de multis meozauim':
de omib' ued explicita supra
vires mras est. Na de hys q'
m supioze thebaude. id est ar
ta ipam syenen hitare dicit
tur. auditu solo copim': q'
hys pene oib' quos vidim'
celtiores illi et magnificen
tiores habeatur. Aacrede ued
ad ipos p itineis piculo neq
uim': q' q'uis omi illaz pri
u loca latromib' itur sent?

illa tñ q̄ ultra ciuitate lyco
 ff. etiā barbaros paciūtur?
 et ideo nullus ad eos accessit
 fuit: q̄ reuera nec eos quos
 superi⁹ mēozauit⁹ absq̄ pi
 culo vidim⁹. Septies nāq̄ in
 hoc itinere piclitate sum⁹
 in octauo autē sicut sc̄ptum
 est nō obtinuit nos malū:
 deo nos in omib⁹ p̄tegente.
 Deniq̄ semel p̄ quinq̄ dies ac
 noctes itredentes p̄ hēmū:
 sit ac lassitudine piclitate sum⁹.
Alio quoq̄ tpe icurrim⁹
 locū. i quo ē suallis q̄dā hu
 more ex semetipā gignens
 falsū: quē otinuo calor solis
 uelut hyemalis pruina i gla
 tione. ita i sale stringit. et tā
 q̄ sudas acutis ex ipō sale
 effiat: ita omnia illa exassa
 tur loca. ut nō solū nudos pe
 des ut habebam⁹ nos: sed et
 calciamētis multos terebret
 ac secat. In hys ergo iuenti:
 magno cū piculo euasim⁹.
 Tertio cū nichilomin⁹ p̄ here
 nū p̄gemus: icurrim⁹ ual
 le quādā huore ex semetipā
 seruante. Cui⁹ solū laxū et
 fetido ceno repleti tñsire cu
 pientes: usq̄ ad laterā i figi
 mur. Cūq̄ pene i eadē merge
 rem⁹: exclamātes ad deum
 illud psalmi ptulim⁹ dicētes
 Saluū me deus fuit: qm̄

itruerit aq̄ usq̄ ad atam
 meā. Infixus sū in limo p̄
 fudi: et nō est substantia.
Quātū piculū ptulim⁹ in
 aquis quibusdā q̄ ex vnda
 tione nili remāserāt: i q̄b⁹
 p̄ tridū otinū afflucti vix
 euade potuim⁹. Quintū picu
 lū fuit nobis a latromib⁹ cū
 secus mare iter agerem⁹:
 p̄ quindecim miha passuū
 itēq̄tib⁹ nos: et quos ferro
 p̄me nō poterāt. pene ex
 ammes p̄ fugā reddiderāt.
Sextū discrimē fuit nobis
 in ipō flumie mli: i q̄ nauī
 gātes pene submersi sum⁹.
Septio in stagno qd̄ maria
 appellat. uento sauetē i insu
 lā eicā sum⁹: hyeme grauis
 sima sup nos et tepestate
 feruētē. Erat em̄ tēp⁹ quo
 epyphaniāz sp̄abant⁹ dies.
Octauū autē fuit qd̄ cū ad
 mitre moāstria uessim⁹: lo
 cū qd̄ incidim⁹. i quo i flu
 entis mli aqua residēs. ue
 lut stagnū qd̄ effecerat:
 in quo multe bestie p̄cipue
 chorodulli pluūm erant.
Quicū ad tepore solis exis
 sent: resoluti circa orā stag
 ni iacebāt: ut ignorātib⁹
 nobis mortui uiderēt. Et
 cū a credēmus ad uidedam
 mirandāq̄ magnitudinem

bestiarū. quas examines pu-
tabam⁹? cōtinuo ut somitū
pedū senserūt excitati: irru-
ere et insectari nos ueheme-
ter ceperūt. Nos autē mag-
no cū clamore et metu no-
mē xp̄i inuocauim⁹. Cui⁹ mi-
sericordia affuit? et bestie q̄
tōt⁹ nos irrēxerūt: q̄si
āgelo repellente ī stagnū
ptin⁹ eiecit. Nos autē tur-
su concito ad mōasteria festi-
nauim⁹? grāb⁹ agentes dō-
nō: qui nos de tantis picu-
lis libeant: et tāta nobis
ostendit mirabilia: ipsi
glā ī scla seculorū. Amē. *Ex-
plicat liber p̄m⁹ vitas p̄m.
Incipit plog⁹ ī librū scdm.*

Tere mūdum
q̄s dubitet
meitis stae
scōz: horū
salūz q̄z ī h̄
uolūntē vita
prefulget. Qui omēz luxu-
rie notā tota mente fugē-
rūt. mūdūq; relicto hēmi-
uaste secreta rimat⁹: ibi
p̄ terribiles rupes formi-
dolosū antris exubates.
nō esuriūt neq; sitiūt: qz
dexterā dei sustentat ⁊ pas-
cat eos. Hoz meitis suble-
ueris: hoz supplicatōib⁹ p̄ad-
pueiaz meāib⁹ mī dnē fido se-

Beatifico siq̄de et amroz
laudabile p̄positū tuū ut dig-
nū est: qm̄ cū plūimū religio-
sam vitā p̄fessi: circa vana et
tāna p̄sentis seculi studium
sūm ipendat: et iuxta p̄phete
oraculū lapides scārii disp-
si sūt ī capite om̄ platearū:
ex hoc ualde gaudeo qd̄ ī uōbo
edificatōis et scē sc̄pture doc-
trina īfōrri desideris: scōzq;
p̄m uisatōes ⁊ instituta p̄p̄ris.
Igit⁹ uigēsimū ī episcopa-
tu agēs amū: desiderā tibi
sp̄ritualū uiroz q̄s ī dei re-
bus sp̄ctatos uidi et audiui
uitas. moralēq; doctrinā p̄n-
tis libelli ⁊ p̄pendio declarare
tēptabo: quatin⁹ ī p̄posito
pietatis dūz tibi met̄ipi bono-
rū operū et eoz q̄ tēcū sūt
et qui post te erūt doctor effi-
tiaris ip̄itor. Sed oro te ne
sp̄ernas simplicitatē eloquij:
nec politia me exigas stili ue-
iustatē. Nec em̄ opis ē diui-
ne doctrine. sophisticē et elo-
quēter signare sermōes. s̄
suade mētēs hōmī ī fide et o-
p̄elb⁹ ueitatis scdm̄ qd̄ sc̄ptū
est: aperī os tuū uerbo dei?
et iterū nō asp̄neris uerba
senior: et ip̄i em̄ didicerūt
a p̄rib⁹ suis. Demq; p̄narcha-
rū scōz et p̄pharū abrahā
salūz ysaac et iacob moysi he-

lie et iohannis. ideo a pcedentib' septa est fides et conuersatio: no tm ut illos glorificarent q's certe dñs glorificauerat et i regno suo gloriosos habebat: sed ut legentib' posteis coferrēt ueitatis doctrinā. et exempla salutis. Accipies ergo a nobis nō diserta s' fortia ueira nō fucata: scōs imitare quos legis. p'dica quos diligis: ex hoc em̄ auditores tuī s'cti amatores xpi p'ficiēt ad etnā salutē. **Expluit. plogy.**

Incipit liber scōs. de uerbis et doctrinis et uitis scōz p'm.

Quidā scōz semorū patrū itro gātib' se monachis de causa abstinentie dixit.

Optet filioh' ut odio hēam' omēz requē p'ntis uite. siue delcātiōes corporeas ac uentris suauitatē: et honorē ab hoib' nō req'am'. et dabit a nobis dñs ihs celestes hōres. et requē in uita etnā: glōio saq' letitiā cū āgelis sanctis.

Idem aut' semorū dixit. q' naturalit' mest hoī esuriē: optz aut' suere cibū ad nātates corpis sustentandas: nō tm in passioē seu satuitate uentris. Nā et somn' nāliter mest hoī: s' nō in satuitate siue

resolucōe corpis: quo possim' hūiliare passioēs ac uicia carnis. Satietas em̄ somnente sensuq' hoīs stupidū pigrūq' reddit. Vigilie aut' tā sensu q' etiā mente nrāz subtiliore ac puioze efficiūt. Ita em̄ et s'cti p'zes dixerūt: qz uigilie s'cē puificāt et illuānt mente. Sed etiā et uasa nāliter mest hoī: sed nō in cōmotioē passiois: s' ut nascatur cont' semetipsū ac uicia sua et facile emendare et a se absade possit. nec nō etiā si qd' p'auū et cont' p'cepta dei uideam' alios age' optet nos cont' uicia quidē nasa: ipōs uō diligēter corripē z itrepare ac monē ut emendati saluet' z ad uitā etnā pueiant.

Hater aliq's uelhe mēt' ipugnabat' ab imūdo spū fornicatiōis. Exurgēs aut' noctu abijt ad q'dā sēm z pbatū in uirtutib' semore: et cōfess' est quā patiebatur ipugnatiōez ab spū fornicatiōis. Nec cū audisset seior: consolabat' eū docēs spū alibus uerbis de uirtute paciētie et dices sicut s'ptū ē. **Dirigit' agite et a fortet' cor vzm omēs qui sperat' i dño.**

Reuer suscipit est frater ad cellu-
la sua: et ecce iterum ipugna-
tio insistebat ei. Ipse autem festi-
navit pergere de novo ad sup-
dictam semore. Vides autem eum
semore iterum docebat eum ut
patienter et in defesse sustineret:
dicebatque ei. Crede fili: quoniam
mittet tibi dominus ihesus christus au-
xilium de celo suo: ut pos-
sis superare passiones has. Co-
fortat autem frater monente semore
revertit ad cellu-
la sua: et iterum ipugnatio
valde turbabat eum.
Et statim eadem hora noctis
reversus ad semore et de-
precabatur eum ut intentius pro
eo dominum exoraret. Dixitque
ei semore. Ne perimescas fili
neque resoluas neque abscon-
das cogitationes tuas: in
enim confusus spiritus immundus
discedet a te. Nichil enim ita
allidit virtute demonum:
quod si quis secreta immundarum
cogitationum revelaverit sanctis
ac beatis patribus. Vilitate age
fili: et confortet eum cor tuum. et
expecta dominum. Vbi enim duri-
or est pugna: ubi gloriosior
est et corona. Denique sanctus
propheta ysaias dicit. Nunquam in-
valida est manus domini ad sal-
vandam: aut aggruata est
auris eius: ut non exaudiat?

Considera ergo filiule quod certa-
mine tuum expectant dominus: tibi quoque
contra diabolum dimicanti para-
vat eternitatis coronam. Ideo
monet sancta scriptura nos dicens:
quod pro multis tribulationibus oportet
nos intrare in regnum celorum.
Hec audies frater confirmatum
est cor eius in domino: et permansit
apud semore: noluitque ultra
reverti ad cellula sua.

Hec quidam frater in
hemus sachie: promptus
et alacer in opus
domini in spirituali iustificatione. Huius
autem inimicus generis humani dia-
bolus immisit cogitationes
ut recordaretur quidam note
sibi mulieris pulchritudine:
et turbabat in cogitationibus
sui cordis vehementer. Contigit
autem ex dispensatione domini ihesu:
ut alius quidam frater de egypto
veniret ad visitandum eum in
civitate christi. Et dum inter se
loquerentur: evenit sermo ut
diceret frater ille de egypto
quod mortua est mulier illa.
Ipsa autem erat in eadem persona
ipugnabat supradicti fratris.
Hec autem cum audisset frater
ille post dies paucos abiit
ad locum illum ubi positum erat
corpus illius de fuit mulie-
ris: et aperuit nocte sepul-
chrum eius: et de pallio suo essit

sanem putredinis ei. Et re-
 uersus est ad cellula suam
 ponebat qz illu fetore i con-
 spectu suo: et dicebat cogita-
 tioib' suis. Ecce habes deside-
 riu qd qzebas: facia te ex eo
 Et ita in illo fetore cruciabat
 semetipm: usqz cessaret ab
 eo sordidissima ipugnatio-

Tem alius frater eat
 in hemo. habitabat at
 in loco q' dicit' cellia:
 et ipugnabat eu demones
 i passioe fornicationis. Cogi-
 tabat aut apud semetipm di-
 ces: qz forsita optet magis
 i ope manuu laborare: ut ex-
 tenuetur carnalis sensus me.
 Sit aut idem frater arte
 figulus. Exurges ergo fecit
 in luto. et plasmavit q' i figu-
 ra mulieris et dixit cogitati-
 onib' suis. Ecce uxor tua. Ne-
 cessariu est ergo: ut sup co-
 suetudine addas i ope ma-
 nuu tuar. Et post aliquot
 dies iter silit fecit ex luto
 et plasmavit q' filia sibi:
 et dixit cogitatioib' suis.
 Ecce gnauit uxor tua filia.
 Necessariu ergo est. ut ma-
 gis magisqz aplius exerceas
 opa manuu: ut possis
 pasce ac uestire te et uxorē
 ac filia tua. Et ita p immo
 labore maceravit corp' suu:

ut no pualeret ia subportare
 tantu labore. Tunc dixit
 cogitatioib' suis. Quia no
 puales nimiu istu sustinere
 labore: neqz muliere vqras.
 Vides aut deus ferues ppo-
 situ mentis eius p certami-
 ne castitatis: abstulit ab eo
 molestia ipugnatiois demo-
 nu: et gloriificauit dnm su-
 p magnitudine gracie eius.

Quida frater itroga-
 uit btm abbatem
 pastore dices. Quid
 faciam pz qz ipugnata me
 passio fornicationis: et uxi-
 ori passioez furoris: Et et
 pondens dixit ei scis semor.
 Deo unqz dauid ppha dice-
 bat qz leone quide mtfrae-
 ba: na et uersu freopt' suffo-
 caba. h' aut ita intelligit:
 qz furore absideba ab aio
 meo: fornicationem aute
 i laboribus afflegebam.

Consiliu habuerunt
 inter se seniores
 patres et omis mo-
 nachy habitates i hemo scy-
 chie: et cōsenserunt ut bñs
 ysaac p'bit' eis ordiaretur
 in eata q' in ipa hemo sita
 est: ubi conuenit die et hora
 statuta multitudo moacho-
 ru q' in illa hemo iusaban-
 tur. Audies aut supdictus

abbas ysaac huiusmodi consili-
um fugit in egyptum: et abscon-
dit se in quodam agro inter fru-
menta: arbitratus indignum esse
se honore presbiterii. **U** plurimi
autem fratres moachi sequen-
tur: ut comprehenderet eum. **C**um
autem applicuisset ad uesperum
in eodem loco agro plangius
ut resisterent fatigati de itinere
erat enim nox: dimiserunt asel-
lum qui eis sumptus portabat
in itinere ut pasceret. **C**um
autem pasceretur asellus: puenit
in locum ubi supradictus abbas
ysaac latitabat. **C**um illuxis-
set dies reqzentes moachi
asellum puenierunt ad eundem
locum: ubi senior se occulta-
uerat. **E**t ammirantes ualde
diuinam dispensationem: comp-
henderes ligare et asstringere
eum uoluerunt: et ita pduca-
re. **V**enerabilis autem senior non p-
misit dices. **N**am non possum con-
tradice uobis: quia forsitan
uoluntas dei est ut licet indignus
suscipiam ordinem presbiterii
Qui autem quidam duo fratres
moachi pueri in cellu-
la commanentes: quia
humilitate et patientia multi et-
iam de sanctis patribus collauda-
bant. **A**udies huiusmodi quidam sanctus
uir uoluit probare si uerum p-
fectumque humilitate haberet:

et uenit ad uisitandum eos. **C**um
quod cum gaudio suscepisset eum: et
ex more complerent orationes et
psalmodiam: egressus foras
cellulam uidit puerum ortum ubi
sibi olera faciebat. **A**pphese-
que baculo cum toto impetu cepit
omnia olera cedendo asstringere:
ita ut nichil omnino remaneret.
Videntes autem supradicti fratres
nichil penitus dixerunt: sed non
uultum triste aut ebullentum
habentes. rursum ingressi cellu-
lam uesperisque orationes complerent:
adorantes eundem senem dixerunt.
Pateris domine ut eam et eum qui
renascentur caule cogites gustemus:
quia hora est ut cibum
sumamus. **T**unc senior adorauit
eos dicens. **G**razas ago saluato-
ri meo christo: quia uideo spiritum
sanctum requiescere in uobis. **E**t ita
hortor ac moneo uos bene
fratres: ut usque in fine custodi-
atis sanctam humilitatis et patientie
uirtute: ut ipsa in regno ce-
lesti uos magnos ac sublimes
in conspectu domini faciat apparere.
Qui ex quidam erat in
cenobio iam probatissi-
mus moachi: et itur-
rit grauissimam egritudinem. **C**on-
fectusque nimis et itollescibili
infirmitate pro longa tempore labo-
rabat in doloribus multis: nec
uiuere poterat fratres aliter

succurrerent egritudinē eius: quoniam ea quae necessaria erant infirmitati eius non habebat in monasterio. Audies autem quaedam faula dei de afflictione eius: deperita est praem in monasterio ut ad cellulam suam eum tollerent et ministraret ei: maxime quod facilius invenire possent in civitate quae necessaria eius egritudinē videbant. Praecepit ergo praefatus monasterii: ut portaret eum fratres ad cellulam famule dei. Ipse vero cum venerat suscipiens senem: propter nomen domini ministrabat ei: et pro mercede retributionis etnae: quam credebat a christo domino salvatore nostro recipere. Cumque tribus et apostolicis obsequeretur et ministraret faulo dicebant homines mente corrupti secundum scabie mentis suae suspirari: quod non sinceram habet semor. scilicet de virgine quae ministrabat ei. Audies autem haec semor: exorabat divinitate christi dominum dicens. Tu domine deus noster qui solus cognoscas omnia: et vides quoniam multi dolores sunt egritudinis et miseriae meae: et afflictiones tante infirmitatis quae me ita per totam consumit tempora: ut necessarium habeam obsequium huius famule tuae quae michi propter nomen tuum ministrat: tribue ei domine deus meus dignam mercedem

in vitam eternam: sicut dignatus es propter bonitatem tuam promittere hijs qui propter nomen tuum egemus et infirmitas suam exhibent misterium. Cum autem appropinquasset dies transitus eius: convenerunt ad eum quod plurimum facti seniores et fratres de monasterio: et dixit eis senior. Obsecro vos domine praefatus et fratres: ut cum defuerit fuerit tollatis baculum meum et plantetis eum super sepulchrum meum. Et cum radices miserit feceritque fructum: tunc scietis quod munda est conscientia mea a faula dei quae michi ministrabat. Si autem non frondebit: scitote quod non sum mundus ab ea. Cum ergo vir dei exisset de corpore: secundum praecipitum eius facti seniores plantaverunt baculum eius super sepulchrum eius et fronduit: accedentibus tunc protulit fructum: et admirati sunt omnes glorificantes deum. Ad tale enim miraculum de variis etiam in regionibus multi venientes: magnificabant gratiam salvatoris. Nam et nos ipsam arbusculam vidimus: et benediximus dominum quod protegit in orationibus sinceritate et veritate sibi servientem.

Referebat nobis facti seniores de quodam fratre dicentes quoniam in quodam tempore ita impugnant

enim demones. ut statim hora di-
ei prima tanta fame et de-
fectione corpori eius faceret: ut
penitus sustinere non posset. De-
ruptum ille dicebat in corde su-
o: quod quilibet cuius optet me ul-
tius ad tertiam expectare: et
tunc abire suere. Cuius factum
fuisse hora tertia: ut dice-
bat cogitationibus. Et tunc
violenter optet me sustinere:
usque ad sextam horam. Et cum ad-
uenerit hora sexta: infide-
bat panem in aqua dicens. Dum h-
panis infudit: optet me etiam
expectare horam nonam. Cuius
hora nona aduenisset: secundum
consuetudinem complebat omnes
orationes et psalmodias secundum
regulam: et ponebat panem
ut comederet. Hoc ergo per
plurimos dies sustinuit. Et
dum autem die scilicet ab hora prima
usque ad nonam fecit. Cuius ho-
ra nona sedisset ut abire ca-
peret: vidit de sportella ubi
panes id est paximania re-
posita erant: surrexisse fumum
magnum: et egressum esse per fe-
nestellam cellule eius. Itaque ex
illa die nec esurijt nec defec-
tio corpori eius facta est: sed ma-
gis ita corroboratum est in fide
et abstinentia cor eius: ut ea-
dem nec post biduum deliceret
eum abire pape: ita dei gratia

auxiliante certaminum eius. Per
patientiam enim suam frater ex-
tinxit astrimergie. id est gula
le concupiscentie passionem.

Quida de sanctis semo-
ribus salutacionis con-
fectus est ad alium
semorem heremitam. Cum autem omni
gaudio suscepit eum: pro cuius
etiam aduentu parauit ad refer-
tione semore lenticule cibum
coctum. Dixeruntque inter se ut prius
ex more compleret orationes
et psalmodias: et postea abire
caperent. Cum autem ingressi fuisset
psallebat: et totum psalterium
compleuerunt. Nam et de scriptu-
ris tamque legentes: duos propheta-
tas absentes recitauerunt.
Itaque dies abierat: noxque si-
militer recedebat. Dum ergo o-
raret et intente psallerent il-
luxit alia dies: tuncque primum
intellegerunt quod iam nox transisset.
Iterum autem inter se de uerbo
dei loquentes et spirituales
sibi sensus exponentes: factum
est ut circa horam nonam salu-
tates se iuicem ita reuiteretur
qui uenerat senex ad cellulam
sua. Nam refectio eius tibi qui
patus fuerat obliti sunt accipe:
dum abire spirituales paraperet.
Despe autem facto inuenit semi-
or olla plena sic patata fuerat:
et contristatus dixit. Heu quomodo

liti sum? pape pulmetu istud
Dapulus cuiusda sacri
 seioris ipugnabat
 a spu fornicacois? s
 auxiliare gra dmi resistebat
 viliter pessimis et unudis co
 gitacoib? cordis sui: ieiunij s
 et oracoib? et ope manuu affli
 gebat se uehementer. **Beatus** at
 senior videns eu ita laborate:
 dixit ei **S**i vis o fili de pro
 deu ut aufeat a te ista ipug
 nacois? **I**lle ub respondes dix
 it ei **V**idde pz qz et si laborem
 sustico. sentio tu fructu i me
 pfice bonu: qz p orationem
 ipugnacois hui? et aplius
 ieiuno. et aph? i vigilijs et o
 roibus tolero. **De**ruptu dep
 cor te ut ores p me nisi cor
 dia dmi: ut det m virtutem
 qm? possim sustiere z certue
 legitime. **T**u scis senior dix
 et. **E**cce nunc ignoui fili: qz fide
 liter intelligis h? spuale certa
 me. p patientia ad salute eter
 na aie tue pfice. **I**ta em et scs
 aplius dicit. **C**ertame bonum
 certauit? cursu consumauit fide
 seruauit: de reliquo reposita e
 michi corona iusticie. **N**o so
 lu autem michi: sed et omib?
 qui diligunt aduentu dmi.

Abbas anthoni? dixit:
 Estimo qd heat corp?
 natulale motu corp?

su in se: qui nolete mo non
 opatur. sed tmmo significat
 i corpe qsi ipassibilis mot?
Est aut ali? motus ex eo qz
 nutritur et fouet? corpus a
 bis et potib?: et ex quib? calor
 sanguis exatut ad opandum
 corpus. **P**ter qd dicit apls
Nolite inebriari vmo in quo
 est luxuria. **E**t rur su dms in
 euagelio. discipulis madas
 dicit. **V**idete ne forte gnen
 tur corda vra in crapula et
 ebrietate: et in curis huius
 vite. **E**st et alius quida mo
 tus certantib? i comissatioe:
 ex istidjs et iuidia demonu
 uemes. **I**taqz scire conuenit
 qz tres sint corpales mot?:
 vnus quidem naturalis? a
 lius autem ex plenitudine
 cibo: tertius uero ex deomb?

Dixit abbas geronti
 us petrensis? qz ml
 ti teptati a corpa
 libus delcacoib? cu no appri
 maret corpib? mete forni
 cati st: et corpale uirgitate
 seruantes. sedm am fornicat
 tur. **B**onu e ergo dilcissim
 face qd scptu est: omi au
 todia vnusqz cor suu serue

Beato abbati moyse
 q hitabat in loco q
 appellat? petru q
 dam tpe in tantu iposult du

tissima ipugnatioe form
cariois demon. ut no puate
ret sede in cella sua: sed abi
it ad sem abbate ysidor et
retulit ei violeha ipugna
tiois sue. **C**uq; de scripturis
scis abbas ysidor pferens
testioma solaretur eu et
ut ad cellula rueret roga
ret eu: noluit abbas moy
ses pgerere ad cellula suam
Tuc abbas ysidor pit cu
abbate moyses ascederit in
supiora cellule sue: et dixit
ei ysidor. **R**espice ad occide
tem et vide. **C**uq; respicit
vidit multitudiez deonu ue
hemet cu furore pturbat:
et qsi ad plu ppatos festi
naterq; pugnae. **D**ixit ite
ru abbas ysidorus. **R**espi
ce ad oriente et vide. **C**uq;
respicit: vidit inuabilem
multitudiez scroz: gloriofu
ac splendente sup lumme
solis celestiu virtutu exer
citu. **A**ut aut eu abbas ysid
rus. **E**cce qis in oriente
vidisti: ipi st qui ipugnat
ecia scos dei. **N**a qis ad ori
ente asperisti: ipi st qis ad
adiutoriu scis suis mittit
dns. **C**ognosce ergo q plu
res st nobiscu: sicut dicit
hehzeus ppheta. **D**e peca
et scis iohanes apilus dicit

q maior e qui in nobis est: q
qui in hoc mudo. **I**hs auditis
cofortat in dno scis abba
moyses reus e ad cellula
sua: gras agens et gloifi
cas dmi mri ihu xpi potetia.

Frater quida stimu
labat a fornicatioe:
et eat stimulu uelut
ignis ardes i corde ei: nocte
ac die frater aut decertabat:
no tn adscendes ul asenties
cogitationi sue. **P**ost multu
uo tepus discessit ab eo stimu
lus nichil puales pp pseue
ratiā frs: et statim lux
apparuit in corde eius.

De cogitatioe form
cariois dicit qdam
senex heremita. **D**or
miens vis saluar: **V**ade la
bora uade afflige: uade qre
et iuenies: vigila pulsa et
apnetur tibi. **S**unt em isco
pancraciarj: qui cu nimis
ceduntur et sciant et fortes
apparuerit: coronas accipi
ut. **A**liquoties aut et vms
a duobus ceditur: et rofor
tutus plagis cedetes sebit.
Vidisti quata virtute p car
nis exercitiu acquisiuit. **E**t
tu sta et confortare: et dns
expugnat p te inimicum.
Molestia fustiebat qda
frater a spu fornicati

tioms. Abijt aut ad quedam
 pbatissimu semoze: et pca
 bat eu diceb. Pone tibi solli
 citudiez btissime pz et ora
 p me: qz guiter ipugnat me
 passio fornicationis. Her cum
 audisset semoz: orabat inte
 te diebus ac noctibz p eo de
 pcamis dmi misericordia. Itex
 aute ueiebat idem fr: et ro
 gabat semoze ut magis inten
 tius p eo oraret. Sili aut cu
 omi sollicitudie: btus semoz
 orabat intentius p eo. fref
 ter aut ad se ueiente mona
 chu videt semoz et deprecam
 tem se ut oraret: tristat
 ualde amirabatur qz no ex
 audiret dms orones ei. Ora
 uit ergo dnm diceb. Dne re
 uela michi un m h fre opa
 tio ista diaboli: qz deprecant
 su te et reqem necdu iuemit.
 Eade aut nocte reuelauit
 ei deus q circa illu moachu
 erat negligētie et ignaue
 resolutio: et delectationes
 corporeas cordis eius. Ita
 aute ostensu est sco semozi.
 Vidit sedente illu moachu:
 et spūs fornicationis i dulcis
 muliez formis ante illu lude
 tes: ipmqz cu eis delectm. Vi
 debat aut et agelu dmi astā
 tem et indignante grauiter
 cont eunde frem: qz no sur

gebat nec psternebat se in
 oronibz ad dmi: sed magis
 delectabat in cogitacionibz
 suis. Her ergo ostensa sunt
 sco semozi p reuelacionez. Cog
 nouit aut qz culpa et neg
 ligētia illi moachi cat. ut
 no exaudirent orones ed:
 et tuc dixit ei semoz. qz tu
 a culpa e fenter: qui con
 delectaris cogitacionibz ma
 lis. Impossibile est discede
 a te fornicationis spūm imū
 du. alijs oratibz et deu p te
 deprecantibz: nisi et tu ipz
 labore assumas i ieiunijs
 et oronibz et vigilijs ml
 tis. cu gemitu deprecas mi
 seicordia sua. ut adiutori
 u gre sue pbeat tibi dms
 xpūs: ut possis resistere
 malis cogitacionibz. Na et
 medici qui corpibz homi
 medicamenta oficiunt et ad
 hibet. quis omnia cu summa
 diligētia faciāt? uerūptm
 si ille q ifirmat no se ab
 stineat a malis et nocētijs
 abis uel de alijs q solent
 ledere ifirmates: nichil
 ei pfuit cura et diligenti
 a et sollicitudo medicop.
 Silit enā et i ane laguoz
 b eueniet. licet cu omi in
 tentioe et ex toto corde sa
 ptes q st medici spuales.

De ueress...

exorent misericordiam domini saluatoris nostri. pro eis qui orationibus eorum se postulant adiuuari in se et ipsi cum omni intentione mentis tam orationibus quam in omni opere spirituali que deo placita sunt fecerint: non eis proficiet negligentibus et resolutis et de salute anime maxime cogitantibus orationes sanctorum. **H**ec audiens frater spiritus est corde et cum omni sollicitudine secundum doctrinam senioris statim tam ieiunium quam orationibus et vigiliis semetipsum afflixit et meuit misericordiam domini: et recessit ab eo spiritus inuide palis.

Ater senex. **H**ic dicit. **H**ec de negligencia patitur. **N**am si confidemus quod deus habitat in nobis: non alienum uas inferremus in nos. Dominus enim christus habitans in nobis respicit uirtutem nostram. **U**n et nos portantes eum et contemplantes negligere non debemus: sed sanctificare nosmetipsos sicut et ille sanctus est. **S**tremus supra petram: et rupetur malignus. **N**o formides: et non committet aduersus te. **P**salte cum uirtute dices. **C**ui confidunt in domino sicut mons syon non commouebitur eternum.

Dicitur habitare in iherusalem: dicebat sancti seniores

pres de quodam monacho iam seniore in sachie hermo commanente. quoniam seruus quondam erat et per singulos annos descendebat de hermo in alexandriam. ubi commanebat dominum eius: deferens eis pensiones. sicut solet seruus dare dominis suis. **S**ed dominus eius magis reuerentiam pro nomine dei habebat circa eum: horabatur occurrentes et saluantes eum: petentesque ut pro eis dominum exoraret. **I**lle autem mittebat aquam in peluum et fessabat lauare pedes dominorum suorum: cum omni humilitate obsequium eis accipiens exhibere. **I**psi uero non acquiescebat ut pedes eorum ablueret: sed dicebat eis. **N**oli beatissime pater geruare animas nostras. **A**t ille respondens dicebat. **E**go seruus uester sum. nam uos dominos meos esse disposuisset deus constituit: et gratias ago domino nostro quod dignati estis me permittere ut seruus deo uiuo et uo creatori ac donatori celi et terre: et ideo detuli uobis pensionem seruitutis mee. **D**ominus autem eius contendebat: nolentes accipere quam detulerat pensionem. **R**espondens autem monachus dixit eis. **S**i nolueritis accipere pensionem meam: ita decreui ut non reuertar in hermo: sed hic in presentia prima

neo et sermo uobis. Her audientes dñi eius acquieverunt suscipe pensionē ei⁹ ne conturbetur: sed ut magis rueretur ad loca hēmi i cellula sua. Illud aut qd de pensioe sua etiā noletib⁹ dabat dñs suis: statim qd accipiebāt paupib⁹ erogabāt. Interrogātes aut eundē senē frēs: dixerūt ei. Obsecram⁹ te p̄ ut dicas nobis: cur cū tanta intentioe p̄ seruitio tuo pensioez. etiam nolentib⁹ et nimis resistētib⁹ tibi dñs igessisti. Ad h̄ respōdēs senior dixit. Ego frēs idō festino p̄ seruitio qd tūq̄ dominis meis debeo pensioez p̄ singulos ānos adimplē eis: ut qdqd iā cū dñi adiutorio in ieiunijs et orōib⁹ seu i scis vigilijs ul̄ in om̄i ope spūali xp̄o dño adiuuante laborare ro h̄ michi i etnā vitā z salutē aīe p̄ficiat. ne forsan si pensioez p̄ seruitio meo minime iulero: iā totus spūalis labor me⁹ ad illoz mercedē p̄ficiat? qui me p̄misērūt cristo dño seruire: et spūritualiter conuersari.

Dixit abbas iohānes thebeus: qd debet i moāch⁹ hūilitatem ante om̄ia habē. h̄ em̄ p̄miū ē saluatoris mandatum

dicentis. Beati paupes spū: qm̄ ipoz est regnū ipoz. **A**bbas pastor dixit: qd sp̄ h̄o hūilitatē z t̄io iē dei ita incessabiliter respiciē debet: sicut flammā quē nūbus attrahit uel emittit. Itē dixit qd hūilitatē ēra est in qua dñs sacrificiū fieri demandauit. Rursus aut qd si homo ordinē suum custodiat: nō turbabit. Exhortās itē dixit. Nō metiaris temetipm̄: s̄ adhere ei qui bene uersat⁹. Dixit itē qd p̄ce se i cōsp̄ctū dī et nō seipm̄ extolle et mitte post tergū suū p̄p̄a uolūtate: ferramētā s̄ qd̄ aīa opat. Aut itē: qd frat̄ interrogauit abbate alouim. Quid est cōceptus. Et dixit ei senex. Ut sis i fra aīali a irrationabilia: et scias qz illa non adēpnantur.

Introgatus abbas pastor a quodā frē. Quō debeo esse in loco i q̄ māeo. Et r̄ndit ei senex. habeto prudentiā uelut aduena: z ubi cūqz fuēs ne q̄as ubi tuū corā te h̄re poterit z q̄eres.

Resēbat aut b̄tus senior pastor fr̄ib⁹ dices: qm̄ fuit qd̄ nup̄ moāch⁹ i cōstātinopoli.

temporibus theodosii imperatoris. Habita-
uit autem in puula cella foris
ciuitate ipse praestio qui uoca-
tur in septimo: ubi solent imperato-
res egressi de ciuitate liber-
degere. Audies ergo imperator
quod ibi esset quidam monachus solita-
rius qui nusquam egrediebatur
de cella: cepit de abulado pro-
gere ad eum locum ubi erat super-
dictus monachus: et precepitque seque-
tibus se eunuchis: ut nullus
appropinquaret ad cellulam mo-
nachi illius. Ipse autem solus pro-
rexit: pulsauitque ostium cel-
lule. Surrexit ergo mona-
chus et aperuit ei: et non
cognouit quod esset imperator: tu-
lerat enim sibi coronam de ca-
pite suo ut non cognosceret.
Post orationem autem resederunt
pater. Et interrogauit eum
imperator dicens. **Quis** tuus
si presides degit in egipto.
Respondens monachus ait.
Omnes exorat deum pro salute
vra. Aspiciebat autem impera-
tor intente cellulam ipsam:
et nichil in ea vidit nisi pau-
cos panes siccos in sporta
pendentes. Dixitque ei. Da
michi benedictionem abba ut
reficiam. **Statimque** festina-
uit monachus et misit aquam
et sale: et misit bucellas
et coederunt pater. **Porrexitque**

ei calicem aque: et bibit. **Tunc**
theodosius imperator dixit. **Scis**
quis sum ego? Et respondens
monachus dixit. **Nescio** quis sis
domine. **Dicit** ei. **Ego** sum theodo-
sius imperator: et ob deuotionem
tua ueni huc. **Hoc** cum audisset
monachus: prostrauit se ante
illum. **At** ille dixit ei. **Beati**
estis uos monachi: qui secuti ad
liberi de negotiis seculi. tamen
quilla et queta profuerunt ui-
ta: et solam de salute. **namque**
vram habetis sollicitudinem:
quomodo ad vitam eternam et ad celestia
peruenire possitis. **In**
uicinate enim dico tibi: quod certe
in regno nati sumus et nunc in
regno dego: et nunquam sine sol-
licitudine abum capio. **Post** hoc
enim ualde horrefice salutauit
eum imperator: et ita egressus est
ab eo. **Eadem** autem nocte cepit
int se cogitare dei famulus
dicens: quod non oportet me in
hoc loco esse. **Multi** enim non so-
lum de populo sed etiam de palatio
et de senatoribus quamplurimi ex-
emplum imperatoris secuti ad ui-
dendum me sunt uenturi: et horum
in tanquam seruo dei deferendo
non cessabunt. **Et** illi quidem hoc
propter nomen domini facti sunt: ego
autem timeo ne forsitan malignus
diabolus michi subtrahat et
liberiter incipiam eos suscipere. et

condelectetur cor meū laudib'
et hōib' eor' et p' h'ia inapi
am virtutē hūilitatis pdere:
et laudes atq' hōies hōim af
fectare. **H**ec igit' omnia homo
dei secū cogitās: eadē nocte
fugit inde: et p'exit in egip
tū ad scōs p'ces in hēmū. Ita
q' cōfidem' frēs dilactissimi?
cū q'ra sollicitudinē virtutem
hūilitatis custodire frūlus
dei studuit: ut in celesti eg
no et'na gloriā p' labore scē
vite sue quā p' nō d'm excu
erit pape a xpo d'no metur.

Dixit abbas athom'
abbati pastora. **H**oc
ē magnū opus hōis
ut culpā suā sup seipm un'
q'sq' ponat corā deo: et expec
tet tēptatiōez usq' ad ulti
mum vite sue tempus: .7

De hoc aut' ipso sancto
pastore. refēbant
facti seniores dicen
tes: q' quodā tpe cū nudiss'
iudex pūtie scām opionem
b'ti pastoris desiderabat vi
de eū: misitq' nūciū depre
cās ut suscipet eū. **S**tus
autē pastor d' stat' e ual
de cogitās apud semetipm:
q' si ceperit p'scōe nobiles ue
nire ad salutandū et hōzā
dū me manifestū ē q' et ali
multi etiā populares hōies

frequētābūt me: et necesse
est ut p' h' p'turbet' secretū
vite mee dūfatio: et hūilita
tis grām quā cū tanto la
boze auxiliāte d'no a iuue
tute mea studui custodire
forsitā subripiēte malig
no diabolo pdā: et uane
glorie laq'os icurrā. **H**ec
ergo apud semetipm cogi
tans: definiuit q'ten' excu
saret magis et nō suscipet
iudicē. **C**onstat' aut' iu
dex q' nō se suscepisset: aut
ad officiū suū. **E**t nō me
rui vidē hōies dei: p'cis me
is ipuro. **D**erūptū nimis
desiderās p' quācūq' occasi
onē vidē scū unū: excogi
tauit hui'cemodi causā q'
occasione pberet ei vidēdi
eū. **C**oprehēdes enī filiū
sororis beati pastoris misit
i' carcerē: ut p' istā occasio
nē aut suscipet iudicem:
aut certe ad carcerē ipse
uēret ad rogandū iudicē:
dixitq' ad officiū suū. **U**t
nō constet'ur senior scūs
mādate ei: si uoluerit ad me
uēre: necesse ē ut statim
educam' eū de carcerē. **T**al'
est enī causa ei: q' nō pos
sit ipune rūsire. **A**udiens
aut' h' mater iuueis id est
soror scī pastois abijt in

hēnū ubi eāt fr̄ ei⁹? stabat
q̄ ad ostiū cellule ei⁹ cū ml̄
to fletu et ululatu rogās
eū ut descendēt ad iudicē:
et rogaret eū p̄ filio eius
Btūs aut̄ pastor nō solū
nichil ad eā dixit: s̄ nec
ostiū ei⁹ apuit ut igredēt̄
ad eū. Tūc illa icēpit ma
ledicē ei⁹ ac dicē. Dul̄ssime
ac ip̄ssime et ferrea vis
cera gerēs. quō te tantis
dolor flet⁹ mei nō fleat
ad misēdiaz? qm̄ ip̄m vni
cū filiū meū habeo. quē
ī mortis piculo video con
stitutū. Tūc senior man
dauit ei⁹ p̄ fr̄em qui sibi
māstrabat dicēs. Vade dic
ei. Pastor filios nō genu
it: et ideo nō dolet. Hec
aut̄ audicēs iudex: dixit
amicis suis. **S**cribe ad eū
ut uel epistola p̄torziā
faciat ad me: q̄tin⁹ possi
eū dimitte. Tūc iā q̄ plū
mis suadetib⁹: scis senior
sc̄psit ad iudicē dicēs. Iu
beat nobilitas tua dili
get̄ req̄zē causa illi⁹: et
si qd̄ dignū est morte mo
riatur: q̄tin⁹ i h̄ p̄nti se
culo exsoluat crimē p̄c̄
sui: ut euadat et̄ne ac p̄pe
tue gehēne penas. **S**in
aut̄ nichil dignū morte

cōmisit: qd̄ iustum videtur
legib⁹ ita de eo imbe dispone

Dicebat b̄tē mēozie
abbas arsem⁹. **P**e
grin⁹ monachus ī
aliena punitia habitās mil
lis rebus se mediū faciat:
et sp̄ quietus erit.

Interrogabat abb̄s
marchus abbate ar
semū dicēs. Bonū est
nō h̄zē in cella aliqua con
solatioēz: vidi q̄dā fr̄em ha
bentē parū olez ī cella: et
eradicauit ea. **E**t dixit abb̄s
arsem⁹. Bonū ē quidē: sed
sc̄dm̄ exercitatioēz vniuscū
q̄ hoīs agendū est. **E**t em̄ si
nō habueit virtute huiusce
modi tolerare: itez plātatur⁹

Arrauit abb̄s **L**e ea
daniel. q̄ qm̄ erat
ī sc̄ychi abbas arse
nius: erat ibi quidā mōach⁹
rapies ea q̄ habebāt senes.
Abbas aut̄ arsem⁹ uolens
eū lucrū et semib⁹ req̄em p̄
tare: tulit eū in cellā suam
et dixit ei. **E**t idq̄ vis ego ti
bi dabo: tantū nō rapia. **E**t
dedit ei auz̄ et nūmos et re
scellas: et omē qd̄ in r̄spon
so suo habebat dedit ei. **I**lle
autē itez rapiebat. **S**enes
uēo videntes q̄ nō acq̄euit:
expulerūt eū dicētes. **C**ū

si at fuerat et amonitus no qescit
expellat eum.

si iuenitur fr hns de ifirmita
te cozpis aliqd optret sustie
re eic qm ate sue detineat fnt
et oms i eo loco hitates at bat

Astiterunt aliqui abba
ti arsemo deonesi
cella sedeti et tribu
labant eu. Supuenerunt ar
fres q ei mstire cosueuerunt
et stites iuxta cella. audie
bat eu clamate ad dnm. et
dicente. Dne no me delinqs?
qz nichil boni feci cora te: sed
psta michi scdm benignitate
tua salte modo habe bn uiue
di pncipia. Dicebat aut de eo
qz nemo potueit conphede
modu auersationis eius.

Ater itrogauit
abbate arsemu: ut
audiret ab eo sermo
nem. Dixit aut ei senex. Ex
tuciqz tibi virt est conare
ut iterius opus tuu scdm
deu sit: et vnicat exteozis ho
minis passiones. At iter. Si
qm deu. appeb nobis: et si
tenem eu. maneb apd nos

Bate meozie abbas
arsem. Ide dixit ali
qm abbati alexadze
cu expendeis palmula tu
as: tuc ueni et gustem. Si
aut aliqui pegrin supue
nerit: comede cu eis. Alex
and aut lenius et modeste

opabat. Et cu facta fuisset
hora manducandi: superat
ei adhuc de palmulis suis
Doles aut custodire sermo
ne semis: sustinuit donec
explicaret palmas. Abbas
ergo arsem cu videt q tar
dabat gustabat: estimas
q forte pegrin supuenerit
ei et cu ipis gustauit. Ab
bas aut alexader postq
explicauit uespe: prexit
ad abbate arsemu. Et dix
it ei abbas arsem. Pegrin
nos aliqs habuisti? Et dix
it ho. Cui ille. Cur inquit
no uenisti? Respondit. Na
dixisti michi qm defecerit
pahne tuc ueni. Ego aut
habes sermone tuu i auo
no ueni: qz no adhuc con
pleui opus. Et ammirat
est senex scrupulositatem
obediencie eius: et dixit ei.
Caus disunge ab ope tuo:
ut et misteriu psallendi fi
cias et aqua tibi i ple occur
ras: alioqn aca debilitatur

Aut etia sczp tuu
de magis pzib qda
semoz noie agatho:
notatissim i virtute hu
lilitatis et paciencie. Quoda
aut tpe prexerit ad visi
tandu eu fres. Audientes
em de eo q magna huilita

tem haberet: uolentes probare
si uere humilitatis patientiam
possidet: dixerunt ei. **M**ulti
scandalizant in te pater: quia
nimis uicio superbie teneas:
et ideo alios despicias et pro
nichilo eos habeas: sed et
detractioes aduersus fratres
non cesses loqui. **A**ffirmant
etiam quod plerumque ideo hoc agas
quia fornicationis uicio teneas:
et ne solus videaris er-
rare. idcirco non cesses alios
detrahere. **A**d hoc senior respo-
ndens ait. **H**ec omnia que dixistis in-
tenta in me esse agnoscite: nec
possu negare tantis iniquita-
tibus meis. **P**ater quod pater
in terra: adorabat eos de-
fratres dicebat. **D**e propter uos fratres
ut intentius pro me misero
et multis peccatis obnoxio
christum dominum exorare non cessa-
tis: ut indulgentiam tribuat
iniquitatibus meis multis ac-
malis. **A**d hoc superbia fratres
addentes dixerunt ei. **N**on
te lateat hoc etiam: quod hereticum
te esse quod plerumque affirmare
uoluit. **H**ec cum audisset senior:
dixit eis. **L**icet aliis multis
peccatis obnoxius sum: absit
hoc ab anima mea. **T**unc omnes
fratres qui ad eum uenerant pro-
strauerunt se in terra ad pe-
des eius: obsecrantes eum.

ac dicentes. **P**roam te abba ut
dicas nobis cur tanta uia et
pericula dicentibus nobis de te in
nullo commotus es: de uerbo
autem hereticum ualde te commo-
uisti et abhoruisti es: nec sus-
ferre potuisti auditum. **D**ixit
eis senior. **M**as propter culpam
atque pericula propter humilitate sus-
tinui: ut me peccatorem esse cre-
deretis. **N**ouimus enim quod si custo-
diatur humilitatis uirtus: mag-
na salus est anime. **N**am dominus et sal-
uator noster ihesus christus cum ei in de-
multis tribulationibus et uita
interrogasset: patienter cuncta to-
lernuit: ut nobis preberet hu-
militatis exempla. **I**nmissie
autem falsi testes: multa aduersus
eum falsa dixerunt: et usque ad
mortem crucis patienter cuncta
sustinuit. **I**ta enim et apostolus
petrus predicabat dicens. **X**pistus
passus est pro nobis: nobis et lin-
guis exemplum: ut sequamur uesti-
gia eius. **O**portet ergo ut pa-
cienter cum humilitate cuncta ad-
uersa sustineamus. **N**am sermo
quo me hereticum dixistis non
potui sustinere: et ualde ab-
horuisti sum: quia heresis separatio
a deo est. **H**ereticus enim separat
a deo uiuus et uerus: et coniungi-
tur dyabolo et angelis eius.
Alienatus enim a christo: iam non
habet deum quem exoret pro

peccatis suis: q̄ ex om̄i pte pe-
 rht. Si aut̄ cōsū^s fuerit ad ue-
 n̄ et catholīcā s̄c̄e em̄e fide-
 suscipit^r a bono et pio saluato-
 re n̄o xp̄o: et r̄cōiūgit^r deo
 uel creatori ac saluatoī n̄o
 xp̄o. q̄ est i p̄e fili^s sp̄ cū sp̄a
 s̄o: ip̄i gl̄a i s̄c̄a s̄c̄oz amē.
 Illi aut̄ audietes am̄ati s̄c̄ disc̄
 tioez ei^s: et edificati discesserūt.

Iterogatur^r e idē abba^s
 aghaton. Quid ē ma-
 nus? labor corp̄is. an
 custodia it̄ioris hoīs? Dicit
 abbas. Homo silis ē arbor. Cor-
 palis igit^r labor s̄ uelut fo-
 lia arboris: custodia aut̄ it̄i-
 oris hoīs uelut fruct^s. Qm̄
 ergo sc̄dm q̄ sc̄ptū est. om̄is
 arbor nō facies fructū bonū
 eridet^r et i igne mittetur?
 optet p̄p̄ fructū n̄m om̄ez
 m nobis sollicitudiez eē: hoc
 est mentis custodia. Opus
 tñ h̄em^s etiā tegm̄e z orna-
 tu folioz: q̄ s̄ corp̄alis labor.
 Cū aut̄ abbas agatho sapi-
 ens ad it̄elligendū. et ip̄ig^r
 ad laboradū. et sufficiēs m̄
 om̄ib^s. it̄ent^r etiā assidue ad
 laborē manuū: p̄ i abo^r z h̄es

Dicebat de ab^{ate} timēto
 baze theodoro. cui p̄-
 nomē firme^s q̄ her-
 tra capitula habueit sup̄ ml̄-
 tos: id ē nichl possidei. absti-

uendi. et homines fugiēdi.
Uent aliqui mēdza-
 tus abbas theodo-
 rus ad abbate iō-
 hāne: qui eāt emuchus
 ex natiuitate. Et cū loq̄re-
 tur: dixit abbas theodor^s.
 Cū erā m̄ sachi op^s aīe
 eāt opus nostz: opus aut̄
 manuū tāq̄ i t̄nsitu habe-
 bam^s. Nūc aut̄ factū ē op^s
 aīe: uelut cū i t̄nsitu s̄m̄ ē op^s.

Dēorat^r abbas theodor^s
 dixit. Nulli elegerūt i h̄ s̄c̄o
 tp̄ale quietē: n̄q̄ eis do-
 min^s prestet requiem-

Ad eūdē abbate the-
 odor^s uent aliqui
 q̄dā patz: et dixit
 ei. Ecce q̄dā frat^r reūsus
 est ad sc̄m. Et dixit abbas
 theodor^s. In h̄ nō admirāis?
 s̄ si audieis q̄ p̄ualuit q̄s ef-
 fugē de ore h̄m̄ia: h̄ amirāe-
Frater aliq̄s it̄rogauit
 quosdā patz. Si polluit^r
 homo. q̄n rēs sordidas co-
 gitat. Et cū de h̄ m̄q̄stio
 fiet apud eos: alij dicebat
 etiā polluit^r z alij dicebat
 nō. q̄ si polluitur nō possu-
 m^s saluā nos q̄ sum^s idio-
 te: s̄ h̄ p̄tinet ad salutē si
 ea q̄ cogitam^s corp̄alis nō
 fecerim^s. Ille aut̄ frat^r qui
 it̄rogauerat. nō sibi sufficē

¶ Ecce forte iacet huius aliqd desiderabile: et dixit ei senex-

iudicis variā patrū respon-
sionē. abiit ad senē pbatiozē:
et interrogauit eū de hō. Et
respondit ei senex. **S**ecundū
mensurā uniuscuiusq; requirit
ab eo. Rogauit ergo frater

¶ Et dixit ei senex. Intuerit
ergo duo fratres: ex quib;
unus habes mēsuras mag-
nas exitate vite: alter uero
puas. Si ergo cogitatio illi
pfecti mota fuit ad aspec-
tū uasis illi; et dixit tra-
se. uoleba hęc uas istud:
et nō pmāseit i hō. s; cito
abscedit huiusmōi appeti-
tū: nō est pollutus. Si uero

¶ mesuras ille q; necdū ad maiores at-
tigit. uas recipiet illud: et
exultat. fuit cū cogitatioe
sua desiderio pelleret et tñ nō
tulerit illud: nō est ignatus.

¶ Anri seiores dice-
bat de discipulo ab-
batis pauli nōie
iohāne q; magnā haberet
hūilitate et uirtute obedi-
entie: ut etiā diffiales cau-
sas spanti abbati i nullo
pemit; contēderet: s; ne cle-
uit i aliquo murmuraret.
Cū aut; necessari; esset i
mōastēy utensilib; finius
bonū: misit eū abbas suus

i primo uico: ut requireret ibi
finiū bonū. et cū celeitate aff-
ret ad mōastēy. **E**rat aut; i
illo loco mala bestia leena. x
Stati ergo egressus sup dictū
discipulū ei; iohēs: ibat scd;
pceptū abbatis. Cūq; pgeret:
dixit abbati suo. Dñe pater.
audiui q; plurimos dicentes:
q; i illo loco mala bestia lee-
na sit. Tūc senior q; ioculauit
dixit ei. Si uenerit sup te te-
ne et alligū eā: adduces q;
teatū. Cū aut; pueriss; ad locū
iā uespe: stati egressa leena
irruit sup eū. Ille aut; apphen-
des. tenere eā uoluit. Illa at;
excutes se de manib; ei;: au-
fugit. **S**eq̄bat; uero ille dicit:
q; abbas me; pcepit ut alligatū
pducā te ad eū. Cōti-
nuo stetit bestia. Et tenēs
eā: reuertebat; ad mōsteriū.
Dū aut; r̄tardatz i itinē:
abbas ei; minus sollicit; p eo
t̄stabat; grauit;. Et ene sibi
to supuenit discipulū ei;: te-
nēs ligatā leenā. **E**t cum
uidisset senior amiratus ual-
de: grās agebat saluatori
mō deo. **D**ixitq; discipulū
eius. Ecce dñe sicut pcepisti
michi: adduxi ligatā leenā.
¶ **D**oles aut; senior hūilitate
sensū ei; ne extolleret se i co-
gitationib; suis discipulū ei;:

aut illi. Sicut tu insensatus es:
ita et istam insensatam bestiam
adduxisti. Solue ergo et dicit
te eam: ut pergat ad locum suum.

Dicebat senex quia ista quae
dicitur de a christiatis: ut
obediat quae scripturis
divinis? quoniam inde accipiet loquor
dox et agendorum forma: et ut ostendat
at propositis et preceptis orthodoxorum.

Uerunt aliqui scilicet de
theophylacti archiepiscopi
alexandrinensis in factis.
Congregati autem fratres: dixerunt
ad abbatem pambonem. Dicit
vni sermonem pape: ut edificetur
animus eius in hoc loco. Et
respondit senex. Si in taciturnitate
mea non edificatur: neque
in sermone meo edificabitur.

Hater aliquis interrogavit
senem dicens. Si habito cum alijs
fratribus et video aliquam inconuenientiam:
vis ut loquar? Et dixit ei senex. Si
est aliqua maior te aut coetanei. tace
magis: et quietem habebis. In hoc enim
quod te minorum facies: etiam secum te
reddes. Dicit ei frater. Et id ergo facio
propter quod perturbat enim me spiritus.
Dicit ei senex. Si laboras: comonefacito
semel tantum humilitate. Si autem non
obediunt tibi: relinque laborem tuum in

conspectu dei: et ipse te consolabitur.
hoc enim est ut periciat se cultor dei
coram deo: et relinquat ipsius uoluntates
suae. Attende autem tibi: ut secundum
deum sit sollicitudo tua. Et tamen
quomodo uideo: bonum est tacere.
Humilitas est enim taciturnitas.
Si accipis taciturnitatem? non habes
apud te metipsum quae aliqua uirtute
etiam si obtinueris: sed dicitur quod
indignus sit loqui. Cuiusdam
senex dixit. Dolo magis doceri
quam docere. Ite dixit. Non docere
in tempore: alioquin omni tempore
uite tue minoraberis intellectu.

Dixit abbas pastor. Quis labor
quicumque euenit tibi: ex taciturnitate
superat?

Abbas abraham uenit ad
abbatem arem: et dum sederet simul
superuenit quidam frater et dixit
abbati arem. Dic michi quod faciam:
ut saluari possim. Et dixit ei senex.
Vade toto anno isto. uespere madauca
panem et sal: et ueni iterum et loquar
tibi. Cui pergens fecit ita. Copleto
autem anno: uenit iterum frater ad
abbatem arem. Contigit autem uir
sus apud eum inuenire abbatem
abraham. Et dixit iterum senex
fratri illi. Vade ieiuna anno isto:

et post biduum manduca. Cui
cum discessisset: dixit abraham
abbas abbati arem. Cuius
fratris leue in gremio ipse
ueo frater grau sarina one
rasti: Dicit ei senex. Alii frater
quo uenit quere ita et disce
dit. Hic ueo quod propter deum uenit
audire uerbum: opari magnus
est. Et quod quod ei dixerit cum omni
sollititudine facit: propterea et
ego loquor ei dei uerbum.

Retrogavit quidam frater
senem dicens. Si quis fra
trum attulerit ad me de foris
cogitationes: uis abba dicit
ei ut non afferat ad me. Et
respondit ei senex. Noli. Et
dixit ei frater. Quare. Res
pondit. Quia non possumus
id custodire: et ne forte cum
dixerim propter deum ne faciat istud:
inueniamur nos postea idcirco
facientes. Et dixit frater. Quid
debet fieri. Et respondit ei se
nex. Si uolumus tacere in tu
tem seruare: sufficit propter deum

Abbas iohannes. Modus ipe
nes cum sedet inter
fratres: et singuli eum
de propriis cogitationibus inqui
reret atque ille responsum
omnibus daret: quidam senex ex
inuidia dixit ei. Sic est hic
iohannes quomodo mulier et
metrix ornans semetipsam:

ut congreget sibi amatores. Cui
iohannes abbas ait. Verum dicit
abba. et non est aliter: nam et hoc
ipsum deus tibi reuelauit. Res
pondit iteque ille senex dicens.
Nam et uas tuum iohannes. uene
no plenum est. At iohannes ait
illi. Sic est abba sicut dixisti.
Et hoc dicit: quod tunc illa que sunt
de foris uides. Nam si ea que in
me sunt uideres: quod tunc plene habu
isti quod dices. Et post hoc quidam
frater ex discipulis eius dixit
ei. Non es turbatus inter ab
ba in uerbo semis huius. Cui
respondit ille. Non. Sed sicut
sum de foris: ita sum et de intus.

Dixit abbas iohannes
breuis quod ianua dei
est humilitas: et pres
entem per multas contumelias ad
gaudetes intraverunt in ciuita
te dei. Itaque dixit. Quia humi
tas et timor dei superant et
uniuersas virtutes.

Hic senex dixit. Et
plus quam dignum est hono
ratum aut laudatum: am
plus patitur detrimentum. Cui
autem omnino non fuit ab ho
minibus honoratum: hoc de super glorificat.

Hater alius retroga
uit senem dicens. Bonum
est assidue penitentem
respondit ei senex. Vidimus
ihum filium naue: quod tunc penitus

iacet i facie appaui ei dñs.

Ascendete aliqui i sacry abbate iohane cu aliis fratribus: errauit quibus ducatur pbebat i via. Erant enim nox. Et dixerunt fratres abbati iohani. Quid facimur abba quod errauit frater iste de via: ne forte moriamur errantes. Et dixit ei senex. Si diximus ei aliquid constabit. Sed ecce factio me ipsum qui defectum: et dico me non posse abulare: sed iaceo hic usque mane. feceruntque sic. Sed et residui dixerunt. Nec nos ibimus: sed sedebimus tecum. Et sederunt sic usque mane: ne oburgarent fratrem illum.

Inrogauit quidam frater senem: utrum cum muliere uel cum fratre ad eos proficiscens comaducere debet. Cui senex respondens: cum muliere inquit non maducabis.

Quidam senex dixit. Non des et accipias cum seculis hominibus: et non habeas notitiam cum muliere: ne habebis fiduciam diu cum puero.

Frater quidam interrogauit senem dicens. Quid faciam quod multe cogitationes sollicitant me et nescio quomodo repugnet contra eas. Dixit senex. Non repugnes contra omnes: sed contra unam. Omnis enim

cogitationes moachorum unum capit habet. Necessarium ergo est considerare quod et qualis sit: et r aduersus illam remittere. Ita enim et residue cogitationes humiliter aduersus cogitationes malas.

Dixit senex quod aliqui quidam lapsus in graui peccato et conpunctus ad penitentiam abiit in die hoc cuidam semper: et non dixit ei quod faceret: sed quasi interrogando dixit. Si aliam ascendat talis cogitatio: habet salutem. Ille uero qui nesciebat discretioem: respondit ei. Perdidisti animam tuam. Si audires fratrem dixit. Ergo si perierit: uado ad seculum. Pergens autem ille: delibauit ne et idicare cogitationes suas abbati siluano. Erant autem hic siluanus magnus discretor. Veniens ergo ad eum frater et non dixit ei quod fecerit: hinc uero eo modo quo et prius semper illi dixerat. hoc est. Si ascenderit aliam tales cogitationes: habet salutem. Aperies autem abbas siluanus suum os: cepit de scripturis dicere ei. Non otio iudicium tantum est de cogitationibus: sicut de peccato. Audires autem frater et suscipies ueritate dictorum meo: supra spem iudicauit ei etiam actum suum. Audires uero abbas siluanus quod

egerat? tãq̃ bonus medicus
posuit cathaplasma aie eius
de diuinis scripturis assumptu:
dicendo esse penitentia hys q̃
p caritate reuēa iūtūtur ad
deū. Post aliquot aut̃ anos
cōtingit abbate mēozatu ad
illū senē applicare q̃ despa
tione m fecerat: et narrauit
ei ista et dixit. Ecce ille frat̃
q̃ responso tuo despaueat et
ad se hū r̃dierat: uelut splen
didissima stella est i medio fra
trū. Hec aut̃ ideo r̃tulit: ut sa
am q̃le p̃uiliū ē qñ aliquis
sue cogitationū siue actū
aliquod peccatum idicat
hys: qui discernē nesciūt.

Senex q̃dā dixit. Nō
q̃ uirāt cogitatioē
male i nobis idēp̃
nam ex eo: s̃ si male utim̃
cogitatioē. fit em̃ ut p̃ co
gitatioēs naufragiū pati
am: et itez de cogitatioē cōne

Duo fr̃es carles i m̃
renūciauerūt sc̃lo:
q̃z vñ q̃ etate iun
oz erat. p̃m̃ cepat iul̃sari.
Et cū uēisset ap̃d eos quidā
patrū et applicasset ibi: po
suerūt peliū. Et uēit q̃ iunoz
erat etate: ut lauaret pe
des sem. Senex aut̃ tenēs
manū ei r̃emouit eū: et
illū q̃ maior̃ eāt etate fecit

opus iplere: qd̃ p̃m̃ i mōiūsto
face s̃ueuerūt. Dixerūt ei
astates fr̃es. Abba ille iunoz
i cōuersatioē p̃m̃ est. Respo
dit senex. Ego tollo p̃matū
iunoz: et r̃do ei q̃ etate p̃cedit

Frater i r̃rogauit ab
bate si si dices. desi
dero custodire cor
meū. dixit ei senex. Et quō
possum custodire cor nr̃m?
si ligua nr̃a ianua apta ha

Interrogauit **I**bucit̃
abbas moyses abba
te siluanū dices. p̃t
homo p̃ omē die face m̃ti
ū cōuersatioē. Respondit ei
abbas siluanū. Si ē hō opari
p̃t p̃ diem et per hora i hō
are m̃ciū cōuersatioē sue.

Dixit abbas alom̃s. Si
dixerit homo i corde
suo. ego solus. et d̃s
sum i mūdo isto: requie ha
bebit. Itē dixit. Quā si uult
homo i una die usq̃ ad uespe
rā: p̃ueit ad mesurā d̃mitat̃

Patrū quidā dixit.
Si māseit opari
i loco ubi nō sunt
oparij: nō p̃t p̃ficē. Hec est
uirtus oparij: certare ut
ab ope nō minuat̃. Nā et
piger si māseit cum opem
rio proficiat: et si non pro
ficiat nō tñ descendet i ferā.

Quida sem magno dixit frater. Abba volebat inuenire senem aliquem iuxta uoluntate mea: et morari cum ipso. Et dixit ei senex. Bene quis domine meus. Ille autem confirmabat huiusmodi desiderium suum esse: non intelligens quod locutus est senex ille. Sed cum videt eum senex existimans quod bene sentiret: dicit ei. Ergo si inuenis senem secundum uoluntate tua: uis inuenire eum? Et ille dixit. Etiam omnino uolo hoc: si inuenio senem iuxta uoluntate mea. Dicit ei senex. Non ut tu sequaris uoluntate semis illius? Si ut ille uoluntate tua sequatur: et ita repaueses in eo. Sensit autem frater ille quod dicebat. Et surgens persequitur se ad penitentiam dicens. Ignosce michi quia ualde gloriabar: estimas me dicitur cum nihil tenerem.

Alter senex dixit. Si quis fecerit rem aliquam sequens uoluntate sua et querens quod non est secundum deum: si id tamen secundum ignorantiam fecerit: postea oportet eum rueri ad uiam domini. Cui autem tenet uoluntate non secundum deum: et neque ab aliis uult audire: si uelut sanum se putat: quod huiusmodi est: uix perueniet ad uiam domini.

Rursus senex dixit. Sicut ordo monachorum honora

tor est solaribus: ita et pugnator monachus speculum debet esse locabilibus monachis potius modo dicitur. Dixit senex. Si quis manserit in loco aliquo et non fecerit fructum loci illius: locus ipse expellet eum: utpote quia non fecerit opus loci.

Quida patrum dixit. Siquidem interior homo noster sobrie agit: potest exterior custodire. Si uero non est ita: quia possumus uirtute custodiamus linguam. Item autem ista que supra diximus. Opus spirituale necessarium est: quia in hoc uinum. Magnus enim labor est ore docere: quod non fit opere corporali. Periclitus abbas dixit. Ille est uerus sapiens: qui factus suo alios docet non quod

Dixit senex. Non libere est uerborum terminus. Sunt enim plurima uerba in omnibus temporibus habentia: sed opera necessaria sunt. Hoc enim deus querit: non uerba que non habet fructum. Senex quidam dixit: quia homo si uerbum quidem habeat: opera autem non habeat: assimilabitur arbori habenti folia. Fructum autem non. Sicut enim arbor fructibus plena etiam folijs uiret: ita et sermo consequitur hominem qui habet opera bona.

...
Fratres...
Item...
Dicit...
Rursus...
 ...

Inrogauit aliqui abbas pastor abbate ioseph dicens. Quid faciam quoniam appropinquat michi aliqui temptatioes? Resisto illis? an permitto intrare? Dicit ei senex. Dimitte intrare et pugna cum eis. Reuertens ergo ioseph sedebat. Et contigit ut uenires quodam a thebauda ioseph narraret fratri ioseph se se abbate ioseph: quoniam appropinquat michi temptatio resisto ei an dimitto intrare. et dixit michi: omnino non datus temptatioes in te: sed statim abscede ea. Audies autem abbas pastor quod sic dixerit huic quod uenerat a thebauda abbas ioseph: surgens iteque abiit in panefo ad abbate ioseph et dicit ei Abba ego tibi comisi cogitatioes meas: et tu aliter dixisti michi: aliter fratri de thebauda. Et dixit ei senex. Nonne tu dixisti ut sicut michi ipsi ita tibi dicere quod sentire? Etenim si intrauerit temptatioes et de deis utique accepis cum eis: probatio re te faciunt. Ego autem uelut michi ipsi sic tibi locutus sum. Sunt autem aliqui quibus uel appropinquare expediunt passioes: sed statim debet abscede eas.

Frater inrogauit abba

tem ioseph dicens. Quid faciam quod nec molestia ferre possim: nec laborare et dare elemosinas? Et dicit ei senex. Si non potes horum quod facere: uel serua conscientiam tuam ab omni mala proximitate: et saluus eris. Deus autem animam sine patre querit.

Dixit abbas orisus. Puto quod nisi homo custodierit cor suum: omnia quod audit et uidet obliuiscatur et negligit. Denique ioseph sic inuenies in eo locum: supplantat eum. Sicut enim lucerna oleo et ligni parata lucet: si autem per negligentiam non accipit oleum paulatim extinguetur: atque ita uale scilicet tenebre aduersus eam: sed et mus ueniens in xru eius comedit panem quod profecto extinguit: non potest propter calorem ignis: si autem uidetur quod nec lucem habet nec calorem retinet ignis: tunc uolens extinguere xru eius deicit etiam ipsam lucernam in terram: quod si testea fuerit minutatur: si autem creta a domino suo denuo reparatur: ita etiam si neglexerit anima paulatim recedat ab ea spiritus sanctus donec profecto extinguitur calor eius: atque ioseph consumit et deuorat propositum anime illius. sed et corporis nequitiae extinguit. Si autem quod per affectum quem habet in deum bonum fuerit simpliciter autem ad negligentiam

47

captus fuerit deus q̄ misericors
est excitat in eo mentē suā:
et mediā penam q̄ futuro
seculo p̄dizib⁹ p̄pant: et cuat
ut sobrius sit et custodiat se
de cetero cū magna cautela us
q̄ ad tēp⁹ visitationis sue.

Dixit senex. Sicut miles
et uenator p̄ficiētes ad p̄po
sitū sibi laborem. nō cogitāt
ut r̄ vulneratur aliq̄s. an il
lesus maneat alter? sed unus
quisq̄ pro se solo certat: ita
oportet et monachum esse

Senex dixit. Sicut ne
mo potest ledere eū
qui ad latus ip̄atoris
est: ita neq̄ sathanas potest
aliq̄d nos nocere si n̄a n̄a
iheserit deo. **S**criptū est em.
Appropiuate m̄: et appropiā
bo uobis. Sed q̄ uehementer
extollim⁹: facile rapit h̄m̄ic⁹
misera aīa n̄a: uignominie pas

Alter quidā patz. **S**enex
dixit: q̄ oīno opter
hōtes habē m̄ cella
opus q̄d laborat. Si autē i ope
dei occupat⁹: uenit ad eū dya
bolus de die in diē: sed nō uie
nit locū quo maneat. Si autē
rursus dñando ei h̄m̄ic⁹ in
captiuitatē redegeit eū: ue
nit itē sp̄s dei frequēt:
sed si nos ei nō facim⁹ locū p̄t
maliciā nostram discedit.

Quida senex dixit. Si
ascendit i corde fr̄is
sedentis i cella? et re
uoluens frater uerbu i aīo
nō potuit ad mensurā ubi
p̄tingē. neq̄ a deo tactus fu
it: assistit demōes et onduit
ei de uō illo q̄d ip̄i uolunt.

Dixit senex? q̄ optz mod
chū neq̄ audirez eē obtredā
tū: neq̄ obtredāne neq̄ scādali

Dixit de abbē. **S**enex
āmois. q̄ q̄n ibat ad
eccl̄iaz nō p̄mittebat
discipulū suū iuxta se abula
re: sed delonge seq̄. Sed et si
approximasset se ad eū ut i
terrogaret illū de q̄cūq̄ re
mox dicebat ei: et statim repel
lebat eū retro dicens. Ne for
te cū loq̄mur aliquid de uti
litate n̄e: iurraat eccl̄a sermo
q̄ nō p̄tinet ad rē: p̄pt̄ea nō
p̄mitto te morari iuxta me.

Quida de fr̄is sc̄iorib⁹
misit discipulū suū
ad hauriedā aquā.
Plongius autē eāt puteus
a cella senioris. Oblit⁹ e
tem tolle funē discipul⁹ et:
cū quo hauriret aquā. Cūq̄
puisset ad puteū et statim
ualde? q̄ longe eāt cella e
oz: quid agēt quo se uertēt
nesciebat. Dubitabat em̄ ad
cellā reuerti. Tūc anxius m̄m⁹:

prostravit se in oratione cum lacrimis
dicens. Domine miserere mei secundum
magnam misericordiam tuam: quia fecisti ce-
lum et terram mare et omnia que in
eis sunt: quia facis mirabilia mag-
na solus: miserere mei propter ser-
vum tuum: qui misit me. Et cum
surrexisset de oratione: exclama-
vit dicens. O putee putee:
misit me servus christi abbas
meus ut hauriam aquam. Sta-
tim autem ascendit aqua sursum
ad os putei. Et cum impleisset la-
genam suam frater: abressit glori-
ficans potentiam domini salvatoris. Ad-
erat putei reversa est ad locum suum.

Mandatum est sancto meo oratione
epiphanius episcopo cypro
ab abbate monasterii sui
quod habuit in palestina: quia cum
orationibus tuis non neglexim regu-
lam: sed cum sollicitudine terti-
a sexta et nona atque vesperarum
celebramus. Ille autem reprehen-
dens eum mandavit ei: constat
vos uacare ab oratione ceteris
horis. Cum autem quia uerum est
monachus: oportet sine intermissione
oratione orare. et tunc psallere corde

Respondit sancto semper. In
orationibus nobis dicentibus:
quia fuit quidam monachus
in heremo sicilie: venit autem ad
visitandos sanctos patres qui habitabant
in loco qui dicitur cella:
ubi multitudo monachorum diuisis

habitabant cellulis. Cum non in-
ueneret ad patrem cellam ubi posset
manere: quidam de senioribus habens
aliam uacantem cellam dedit ei
dicens. Interi repausa in hac
cella: donec inuenias ubi pos-
sis manere. Cumque ad visitandum
eueniret quod plurimum fratres. deside-
rantes ab eo audire uerbum salu-
tis et ne habebat enim gratiam
spiritualem docendi uerbum dei.
uidens ille senior quod ad habitandum
prostitit cella: tunc die luore
cor eius vulneratum est: et indignus
cepit et dicebat. Quia ego tan-
tis temporibus in hoc loco habitavi. et non
ad me conueniunt nisi uacillime:
et in diebus festis: et ecce ad
istum pene cotidie quod plurimum fra-
tres uadunt. Dixit autem discipulo
suo. Vade et dic ei ut egredi-
atur de cellula illa: quoniam neces-
saria est michi. Cum autem precessisset
discipulus eius ad illum fratrem: dixit
ei. Mandauit abbas meus
sanctitati tue: iube michi manda-
re quantum habebas: audiui enim
te affirmari. Ipse uero remada-
uit ei dicens. Ora pro me domine patre:
quia ualde stomachum doleo. Respon-
sus autem discipulus: dixit abba-
ti suo. nimis rogat sanctitatem tuam:
ut uel tres dies iubeas ei idu-
cias dari: ut possit sibi aliam
cellulam prouidere. Transactis autem
tribus diebus: iterum misit discipu-

48
lū suū dicens. Dade dic illi ut eg-
diatur de cellula mea? nā si rur-
sus distuleris dices ad eū: q̄ cō-
tinuo uenio et cū baculo cedēdo
expello eū de cella mea. **P**gēs
aut̄ discipulus ad sup̄dictū fr̄es:
dixit ei. **E**t m̄ ualde sollicitus est
abbas me⁹ de infirmitate tua:
ideo misit me req̄rens si meli⁹
habeas. **A**t ille h̄ audies dixit.
Gras ago dñe sc̄e caritati tue:
q̄ sollicitus es de me: uerūpt̄n
p̄abus tuis melius habeo. **R**e-
uersus aut̄ discipul⁹ dixit abba-
ti suo. **E**tā et m̄t̄ satis depra-
tur sacritate tua dices: ut usq̄
i die dñicū expectes eū: et stu-
tim egredietur. **C**ū aut̄ aduēss̄
die dñicū et nō statim egrediet̄:
accipies baculū semor. **I**flama-
tus iudie et iracūdie sp̄it: p̄ge-
bat ut cedendo expeller̄ eū de
cella. **A**cedēs aut̄ discipul⁹ et:
dixit ei. **S**i iubes p̄z p̄cedo te: et
videbo ne forsitā aliq̄ fr̄es ad
salutandū eū uenerit: et si vi-
derit te scandalizent. **P**cessit
ergo discipul⁹ ei⁹: et ingressus
ad eū dixit. **E**cce abbas meus
uenit ad salutandū te. **E**grede
ergo celerius: et cū gr̄iā acti-
one occurre ei: q̄ p̄ nimia dilec-
tiōe et caritate uenit ad te. **E**t
statim surgēs: cū nimia alacritate
occurrit ei. **C**ūq̄ uidisset eum
amq̄ appropiaret p̄strauit se

p̄nus i terrā: adorabatq̄ se-
ne cū gr̄iā actiōe dices. **N**et
buat tibi dñs b̄mē p̄z bona e-
t̄na p̄ cellula quā m̄ p̄t̄ nō
me eius p̄struisti: et i celesti-
iherlm̄ it̄ sc̄os suos x̄pus dñs
tibi gl̄osa et splendida p̄pet-
matione. **H** aut̄ audies sem-
or xp̄ictus est corde: et p̄ciēs
baculū curruvit i ap̄lexū ei⁹
et osculat⁹ eū: iuitauitq̄
illū ad cellulā suā: ut p̄t̄ cū
gr̄iā actiōe sument̄ cibū. **D**o-
cauit aut̄ seior sup̄ meozati
discipulū suū: et interrogauit
eū dices. **D**ic m̄ fili si dixisti
isti fr̄i ūba: q̄ p̄t̄ cellulā illā
m̄ aduā ut dices ei. **T**ūc dis-
cipulus ei⁹ confess⁹ dices. **D**e
dñe dico: qm̄ p̄t̄ hūilitatē
quā tibi exhibē debeo q̄ p̄z
et dñō. ideo nō audebā respō-
de tibi aliq̄d qm̄ mittebas me
ad eū: uerūpt̄n nichil horū
dixi ei q̄ madabas ad eū. **H**̄
audies semor: statim strauit
se i terrā ad pedes discipuli sui
dices. **E**x hodierna die tu p̄z
me⁹ esto et ego discipul⁹ tu-
us: qm̄ te festinatē. et mode-
rate cū timore et caritate dei a-
gente. et meā et illi⁹ fr̄is ai-
man de p̄m̄ laq̄o x̄p̄t̄ dñs
liberauit. **Q**uoto ē et p̄ sc̄a
sollicitudine discipuli et it̄ dñe.
q̄ p̄fr̄e i caritate x̄pi diligebat

abbate sui: et anxius timebat
ne p̄ iudicē et wacudie vicium
aliqd̄ tale ageret p̄ eius sp̄i
alis. et p̄deret omēs sc̄os labo
res. quos ab iēute etate i xpi
seruicio p̄ vite et ne p̄m̄is la
borauēat: ideo dñs donauit
illis gr̄am suā: ut in pace
cristi pariter letarentur.

Hic quidam frater in monasterio nomine eulalius: nimis gr̄a hūilitatis ornatus. Si quod igitur ut solet culpabile negligentiores admisisset fratres: excusantes et culpas suas. sup̄dicatū fr̄em asserēbat esse culpabile. Quis arguetur a seioribus fr̄ibus non negabat: sed prosternebat se i terrā: et adorans eos dicebat se peccasse et negligenter fecisse. Cui autem iteque ac frequenter accusaret eum: et secundum regulam monasterii biduana ac triduana ieiunia indicentur: ille omnia patienter tolerabat. Ignorantes autem fratres quod huiusmodi per hūilitatis virtute pacietur sustineret: conuenientes p̄ter maxime seiores ad p̄rem monasterii. dixerunt ei. Considera p̄ quod faciendum sit. Et p̄ diu enim possumus sustinere negligentiam et dampna: quod frater eulalius facit in monasterio. Tā pene omnia uasa et utensilia monasterii con-

fracta sunt et extirpata per negligentiam eius. Quomodo ergo iste talis tolerandus est? Respondensque pater monasterii ait. Interim paucos dies sustineamus fratres: et postea ordiabitur de eo quod competet fieri. Hic dicens dimisit fratres. Ingressus ergo cellulam prostravit se in oratione: obsecrans misericordiam dei ut ei manifestare dignaretur: quod ordiaretur aut diffinire posset de sepe dicto fratre. Tunc reuelatum est ei quod ageret. Conuocauit ergo omnes fratres abbas: dixitque eis. Credite michi fratres: quod magis opto matricula fratris eulalii cum hūilitate et patientia eius: quam opera eorum duntaxat quod murmurantes in cordibus suis operantur in monasterio. Ut autem ostendat nobis dominus qualem meritum apud deum habet hic ipse frater: precipio uobis ut deferatur michi matricula omnium fratrum. Cuius cum detulissent: iussit ut accendunt ignem. Et misit in eum omnium fratrum matriculas. Que statim abuste sunt omnes: propter matriculam fratris eulalii: quod integram septuaginta et non abusta. Cuius huiusmodi uidisset omnes fratres timuerunt ualde: et prosternentes se i terrā ueraciter et indulgentiam a christo domino postulabant: et collaudantes ammirabantur nimis patientiam fratris eulalii. Demum ex eo horrebant et magnificabant eum: tanquam

vnū de magnis p̄ribus. Istos at
 hōres et laudes nō poterat sus
 tine frater eulalius dicens. Veni
 ifelia? q̄ p̄didi hūilitate meā:
 quā p̄tata t̄pa acq̄ere auxili
 atē et adiuuāte me xp̄o d̄no
 festinaui. Cosurgēs itaq̄ nocte
 egressus de mōastēio fugit in
 hēmū ubi nullū eū agnosceat:
 et ibi in speleo habitauit. Nolu
 it em̄ t̄pales hōm̄ laudes: sic
 lestē etnāq̄ glāz a saluatōe n̄ro
 xp̄o i futuro pape seculo.

Heremita q̄dā fuit nōie
 prior de atrijs p̄ribus:
 q̄ b̄tus athom̄ adolef
 centē i s̄co p̄posito mōchoz in
 struit. Demorat̄ est aut̄ ap̄d
 b̄m̄ athomū ānos paucos. Cū
 p̄vigiliāq̄z eēt ānoz? abijt
 ad aliū secretū hēm̄ locū. ut so
 litari h̄itaret: h̄ etiā uolēte
 et cōsentēte b̄to athomo. Dixit
 q̄ ei sc̄us athom̄. Vade prior et
 h̄ita ubi uoluēis: et cū tibi p̄
 aliqua rōnabile ocafiōne re
 uelauēit d̄ns. uēies ad me. Cū
 autē puenisset h̄c ip̄e prior ad
 locū q̄ sit̄ ē m̄ m̄ria z hēmū
 sacche effodit puteū: cogitās
 ap̄d semetip̄m. q̄m q̄lemcūq̄
 aq̄m iuenēro optet me ip̄a cō
 tentū esse. Q̄d et factū est: et
 ad augmētū virtutū ei⁹ talis
 ualuit ocafiō. Tantū em̄ falsa
 et amara iuenta ē aqua: ut si

quis ad eū uisitadi grā uen
 ret i p̄p̄o uasculo aquā sibi
 portaret. Demorat̄ ē ergo
 i eodē loco āms t̄ginta. Dice
 bāt ergo fr̄es ut recedēt de
 ip̄o loco: p̄p̄ amaltudiez aq̄
 Ip̄e aut̄ dixit eis. Si amaltu
 d̄mē et labozē abstinētie fu
 giam⁹. et uelīm⁹ requie in
 h̄ mūdo habē? post exitū uite
 hui⁹ nō p̄cipiem⁹ illa eterna
 et uē dulcia bona: nec frue
 mur illis p̄petuis b̄i padisi de
 licijs. Dicebat ergo fr̄es q̄ u
 nū tantū paximatiū et q̄ng⁹
 oliuas in cibo accipiebat: et
 h̄ de abulado foris. Etiā z hoc
 affirmabāt de eo mlti s̄c̄ti
 patrū? q̄ t̄gita et eo āph̄id
 āms ex quo egressus ē de do
 mo p̄ntū suoz. nūq̄ eis uis⁹
 est. etiā cū defūtos audisset
 p̄ntes suos: ut p̄gēt ad r̄qui
 redū seu uisitandū p̄mquōd
 suos. Derūptū soroz ei⁹ cum
 eēt uidua habēs duos filios
 iā adolescentulos: misit eos
 i hēmō ad req̄zēndū fr̄ez suū
 p̄iozem. Qui cū diuisa mōa
 stala circūissent req̄zētes eū:
 tandē uix tuemētes illū dixē
 rūt ei. Nos filij sorozis tue su
 mus: q̄ nimio desiderio optat
 te uide an̄ exitū suū. Ip̄e uē
 nō acceuit petitiōē eoz. Prex
 erūt ergo adolescentēz ad hōres

dei bñi athomii: iudicantes
ei p q̄ causa uerissent. Misit
aut̄ bñus athomius et uocauit
eū ad se: dixitq̄ ei. **E**re fr̄
tāto tpe nō ueristi ad me: **E**
respondes dixit ei. **P**recepisti
michi bñissime pater: ut cū
p aliqua occasione reuela
ret michi dñs tūc uenire
ad te: et ecce usq̄ hactenus
nō m̄ reuelatū est. Dicit ei
bñus athomius. **D**ade ut uide
at te soror tua. **T**ūc assūpsit
secū aliū mōachū et p̄rexit
ad locū et domū sororis sue:
et foris p̄pe ianuā atrij clau
sis oculis ut nō uideret sor
orē stetit. **I**lla aut̄ ueniēs p̄
ieat se ad pedes ei⁹: de n̄mi
o enī gaudio agūstrata est.
Dicit ei bñus p̄ior. **E**re ego
su p̄ior frat̄ tuus: uide er
go me q̄tū uoluēs. **E**t post
h̄ statū ruer̄ s̄ ē ihēmū ad
cellulā suā. **H**⁹ aut̄ fecit ad
erudiendū mōachos: ut nō
daret̄ eis licētia cū libitū ei⁹
fuit: uisūne p̄iaz ul̄ p̄ntē suā
E cū et abbas iohēs
q̄ manebat ī monte
q̄ uocat̄ calam⁹ ha
bebat sororē: q̄ ab ifātia m̄
s̄o p̄posito iusabat. **I**p̄a enī
dūit et docuit fr̄es suū cū
de abbez iohēm: ut blinquer
uauitates seculi hui⁹ i gre

dētur mōsteiū. **C**ū aut̄ igress⁹
fuisset mōsteiū: p̄ viginti et
quatuor ānos nō ē egress⁹ de
mōsteio: nec uisitauit suā so
rorē. **I**lla uero nimis desidera
bat uide eū: nā et fr̄ep̄ter
scribebat et mittebat ad eū
epistolas: petēs ut an̄ exiit
ei⁹ de h̄ corpe ueniret ad eā
ut ī caritate xpi de p̄ntia sua
letaretur. **I**lle aut̄ excusabat:
nolebatq̄ de mōsteio egressi.
Veneabilis aut̄ fāula dei so
ror eius itez̄ sc̄psit ad eū di
cēs: q̄ si nolueris uenire ad me
necesse ē ut ego uenā ad te:
ut post tāta tpa me ar̄ ado
rare caritate tuā. **H**ec aut̄ cū
audisset sup̄dictus abbas iohēs
cōstat⁹ ē nimis: et cogita
bat apud semetipm̄ dicens.
Quomā si p̄miserō ut ad me
ueniat soror mea: de cetero da
bit̄ licētia ut et alij p̄ntes ac
p̄p̄t̄ qui m̄i ueniat ad uisitā
dū me. **I**deoz̄ tractauit apud
se ut magis ip̄e p̄get: et ui
sitaret sororē suā. **A**cepit at̄
alios secū duos fr̄es de mōste
rio. **E**t cū uerissent ad ianuā
mōsteh̄ sororis sue: exclama
uit dicens. **B**enedicite ⁊ audi
te p̄gnos. **E**gressa ē aut̄ so
ror eius cū alia fāula dei et
aperuit ianuā: et penit⁹ nō
cognouit fr̄em suū. **I**p̄e aut̄

cognouit sorore sua? sed non
 locut' e ei uerbū: ne forte in
 uoce ignoscet eū. **M**oachi
 ues qui cū ipō erat: dixerūt
 ad eā. Rogam' te dnā mat'
 ut iubeas nobis aquā dai ad
 bibendū: q' de itinē fatigati
 sum'. **C**ū aut' accepisset et bi
 bissent aquā: facientes orōnē
 et grās agentes deo discesserūt:
 et reuersi sūt ad mōsteriū suū.
Post aliquōs aut' dies iterū
 scēpit ad eū soror sua: ut uē
 ret et uideret eā an' exitū suū:
 et orōnē faceret i mōasterio lo ei.
Tūc ille respēxit ad eā: et di
 rexit epistolā p moachū de mo
 nasterio suo dicens. **C**ū pstante
 grā xpi ego ueni ad te et null'
 me agnouit: ipā uō egressa
 es ad nos et dedisti nobis aqm.
 et accepi de māibus tuis 2 bibi:
 et grās agēs deo ruersi sū in
 mōsteriū. **S**ufficiat ergo tibi
 q' uidiisti me et ulterius nō sis
 michi molesta: sed ora p me i cel'
 sant' ad dnm deū nrū. **De scō**
Anā debis ab **Theodoro**
 bare theodoro opt' nos
 exēpla uirtutū pffere.
Hic unq' b'us theodor' discipu
 lus fuit beati pachomij uiri de
 scis pūb' q' fuit pater in finite
 mltitudis moachoz: multoz
 q' mōsteioz p' i p'rib' thebaide.
Cū em' i orb' sāntis fulget uir

tutib': etiā pphene grāz a dno
 meruit. **M**ulti em' futuā re
 uelauit ei dñs. **C**ū autem
 tpe sup'dicti b'ci theodori so
 roz germana uenit ad mōste
 riū in quo u'sabat' ide theo
 dorus: ut post multa tpa ui
 det germanū suū. **C**ūq' nū
 ciasset ei de aduetu sororis
 eius: misit cōtinuo duos mo
 nachos q' obseruabat ad ia
 nuā mōsterij: mādauitq' p
 eos sorori sue dices. **E**re so
 roz audisti et ignouisti q' ui
 uo? ne istis aut' q' mīme
 me uidiisti: sed magis a sīde
 ra uauitate et instabilitatem
 pntis mudi: et uite cor tūū
 et apphēde scō uite diu'sati
 onē: ut puenire possis ad et
 nā uitā et ad celestia bona
 q' p'pauit diligentib' se dñs
 et facietib' mādati ei'. **T**rac
 ta ergo apud te q' h' sola est
 uera et firma spes. ut faciat
 homo dei p'cepta: ut mēat'
 puenire ad glōsā et etna pro
 missa dñi nrī ihu xpi. **H**ec
 aut' illa cū audisset. statim
 cōpūta corde lacrimas fūde
 bat i aspectu dñi: et post pau
 lulu' i gressa ē i mōsteriū uir
 ginū faulaz dei. qd' i eodem
 uico sitū est: et p'cedēti tpe
 multiplicabat' i scō p'posito fu
 mula xpi. **H**ita gesta cū audis

ser mater eoz deprecata epos:
dederuntq; ei eplas ad supdcm
scm pachomiu patre moſte
noy p filio ei. Cūq; uenisset
applicuit i moſteio faulaz di:
et direxit eptas ad pzem mo
naſteij ut videret filiu suum.
Beat⁹ aut pachom⁹ uocauit
filiu ei⁹ theodoz: et dixit ei
Audiu fili q; mat tua adue
nit ppt te. Itaq; ppt eplas e
piscopoz q; sepserūt ad meua
de ut videat te mater tua.
Dicit ei theodoz. Prepisti
m dicitur videā mrem moſt
Si ergo abiero vide eā post
tantā scām spūale: uereor
ne culpabilis inueniar apud
deū. **C**rem optebat me forti
tudine animi mei ad exēpli
alioy frntz demōstrāe. Au
dies ante mater ei⁹ q; non
accēuit vide eā? nimo affū
ferues i filiu noluit remea
re ad domū suā: s; pmasit i
moſteio uirginū dices. **C**ū
si hic pmasero. etiā sepe vide
bo filiu meū cū mē alios fra
tres egredit⁹ ad necessitas
moſterij causas: et monit⁹
et exhortatiōe ei⁹ pfiat pos
si i scā dūfatiōe: dānaze
ius spūalis cōfirmabit cor h
meū: ut mear puenire ad
etnā requie: quā pmisit dñs
nō ihus xps diligentib⁹ se.

Multa autē magnifici p scm
pachomiu fecit dñs mirabilia
Nā et a deomb⁹ obsessos freq
ter iuocato xpi dñi noīe cura
uit. Multis etiā diūſas egri
tudines sustinentibus et pa
ralitias: orationibus eius
misertus est dominus.

Multo tpe bñs abbas pach
omius cont⁹ imūdiſſios demo
nes certamē bonū certauit
sicut adletha uēritatis: tūq;
et beatus athoni⁹. Deniq; in
tentissimis pabus exorauit
dñm. ut sopnū nō capet pa
liq; tēp⁹: q̄ten⁹ noctib⁹ ac di
ebus puigil pmanēt contra
adiūſarios deōnes dimicando:
donec pſternēt et suparet eō:
sicut d̄ i psalmo: et nō uer
tar donec deficiat. **P**stitit
ergo: et p̄cessit dñs petitiōez
ei⁹. **P**assibiles enī s̄ demōes
et ibecilles: cū q̄s nostz ex to
ta fide et ex tota itentioe cor
dis feruere scō desiderio et ad
iuuare nos uirtute saluatoris
nri xpi. contendim⁹ utra eos.

Referebat nobis fr̄s
de eode bñssio p̄ze
pachomio. q; fuit ut
dixim⁹ mltoz moſteioy m
rgione tabenēsiotaz p̄posuit:
qm̄ freq̄ter dicebat fr̄ibus:
q; sicut michi testis ē dñs d̄s
sepe audiū imūdos spūs de

monū loqtes inter se diuisas
 ac uarias artes suas: q̄s cont̄
 seruētes deo maxie cont̄ mō
 chos habet. Quidā em̄ ex ed
 dicebat: qm̄ ego durissimū hoīez
 habeo: et quocūq̄ ei imitto pu
 sas cogitatioēs: ille statū surgit
 et pstermit se i orōne cū gemi
 tu: orās adesse sibi diuinū aug
 lū. Ego aut̄ illo exurgere: cū
 grandi infusioe egredior. Item
 alius demon dicebat: ego ad
 illū quē obseruo cū ei cogitati
 ones i corde misero: consentit
 et suscipit et facit ea. Sepe ei
 exardescē eū i iracūdiā facio:
 et i contētiōēs vixē et pigri
 tiam orōnis et dormitatioēz
 in psalmodia: et nō contēdiat
 michi. Ideoq; fr̄es mei dilectis
 im sp̄ optet ut custodiat̄ se
 sū et aminū v̄m. uocantes
 nomē dñi n̄i ihu xpi: et scd̄z
 p̄cepta dei cōuer sam̄ tā i orō
 ne et psalmodia sicut dicit apl̄s:
 iustēs orōm̄ et vigilātes i ea.
 Ideoq; cū xpūctioe et tiorē cor
 dis vigilātib; nō pualebunt
 nocere nobis adūsarij inuidis
 simi dēones. Ip̄e aut̄ b̄tus p̄r
 n̄r pachomi⁹ docebat fr̄es: ut
 sp̄ meōres eēt ubi dei i sa
 lute aīaz suaz. Postmodū uō
 discedebat un⁹ q̄sq; fr̄m i cellu
 las suas. opantes manib; suis:
 et meditātes q̄ de scripturis sa

cris didicerāt. Impossibile est
 em̄ aliqū apud eos uerbu or
 osu loqui: sed ea tm̄ q̄ de scriptu
 ris sacris didicerūt int̄ se rō
 ferūt: exponētes de capitū
 lis sc̄az scripturaz q̄ ad tiorē
 dñi afmēt: et illūent aīas eoz.
Adit q̄dā vir magn⁹
 de sc̄is seiorib;: cui ta
 le gr̄az xp̄us donauē
 rat reuelate ei sp̄u sc̄o: ut vi
 dere posset qd̄ alij nō uide
 bat. Hefebat ergo sc̄is p̄rib;
 dicēs: q̄ aliq̄m q̄plūm̄ sedē
 tes fr̄es simul loq̄bāt: int̄ se:
 et afebat de sc̄is scriptūis q̄ ad
 salute p̄tinēt aīaz. Stabat
 aut̄ circa eos s̄c̄i āgeli letan
 tes i hilari vultu cōsideran
 tes: delectābatur em̄ de eloq̄o
 dñi. Cū aut̄ aliud qd̄cūq; it̄
 se loq̄rent: statū āgeli sc̄i
 recedebāt longius idignā
 tes cōtra eos: uēiebāt aut̄
 porci sordidissimi et morbo
 plem. et uolūtabāt se inter
 eos. Demones em̄ i spē porco
 rū delectābāt: de supflua et
 uana loq̄la eoz. B̄tus autē
 semoz h̄ uides abijt ad cellu
 lā suā: et p̄ totā noctē cum
 gūdi fletu et ululatu gemē
 do deflebat misērias n̄as. Ex
 hortābatur ergo s̄c̄i p̄rēs p̄
 mōstera: et amonebāt fr̄es
 dicētes. Cohibete fr̄es a mlti

^{ab}
loquū et ociosis uerbis ligua:
qz malus iteritus aīe gnāt:
et nō intelligim⁹ qm p h⁹ et dō
et scāis āgehīs odibiles sum⁹.
Dicit ei sc̄ptū dīna: qz ī mlto
quō nō effugiet pām. H⁹ em
īfirmā et uacūā efficiūt mē
tem atqz amīā nostrā:...

Quāda fuit ī palatio
sublimis sub theodo
sio ipatore noīe ar
semis: cui⁹ filios idest archa
diū et honozū augustos de
baptismo suscepit. Hic itaqz
arsenius desiderio diuini amo
ris accensus: relinquit omēz
hui⁹ seculi gloriā tpale: per
rexit ad heremū scychie. ut
int⁹ omēs scōs p̄res secreta
et quietā ab omī strepitu
mūdi huius agēt vitā: ut
sepatus ab illecebris et delē
tiōib⁹ corpālīb⁹. cū tota mē
tis itentioē adherēt dñs. si
cut sc̄ptū est: adhesit aīa
mea post te. me suscepit dex
tera tua. Dicebat ergo de eo
sā senozes: qz sicut cū ī sedi
cōuersacōe eēt. nimis p̄cios⁹
uestimētis p̄ oīb⁹ utebatur:
ita postmodū ī hēmo scychie
degeēs. studebat ut oīb⁹ mo
nachis vilioza et despecta
uestimēta hēret. Hic ipē ar
sem⁹ totū tēp⁹ vite sue sedēs
ad opus manū: pām hēbat

ī sinu pp̄ lacrimis: q ob desideriu
etne vite crebro crebat ex oculis

Dicebat autē abba⁹ Ier⁹
daniel de eodē arsem
o: qz cū oparet spoz
tas ex palmarū folijs: mittebat
aquā ī peluū ut īfundentur
palme. Et cū feteret bromosa
aqua odore: nō p̄mittebat ut
aliā aquā mutaret: sed sup
illā fetidā aliā addebat aquā.
ut sp̄ feteret. Interrogabat autē eū
frēs dicentes. Cur nō p̄mit
tis pater ut aqua mutet⁹: si
pessio fetore tota cellula tua
rpletur. Respondēs autem
setoz ait. Cū p̄ thymi amate et
muscata et illis diuisis qbus
ī sc̄lari cōuersatioē sine iter
missioē sp̄etibus fruebar:
optet me nūt dū ī hoc corpe
sū. sustiere hui⁹ moi fetore p
suauissio odore: ut ī die iudi
cij de illo gehēne īenarrabili
fetore liberet me dñs: ut nō
cū illo diuite qui epulabat⁹
ī isto mūdo deliciose et splen
dide. cōdepnetur aīa mea.

Quidā de frīb⁹ dixit
b̄s arsemio. Ecce b̄s
sine pater. medimū
festino de sc̄is sc̄pturis q di
dici: et sentio xp̄uicōne ī cor
de meo: qm nō intelligo vir
tute sc̄pture diuine: unde et
ualde et statur aīa mea. //

Respondens autem beatus arsenius ait
 Optet te fili incessanter meditari
 eloquia domini. Audiuimus enim quod dixit
 beatus abbas pemen et alij multi
 sanctorum patrum: quoniam uicinatotes
 illi qui serpentes solent uicinate
 non intelligunt ipsi uerba illa que lo-
 quuntur: sed serpentes audientes
 intelligunt uirtute uerborum illorum
 et acquiescunt et subdunt eis:
 ita ergo et nos faciamus. **Q**ui
 uis non ualeamus intelligere diu-
 narum uirtutum scripturarum: tamen
 deones audientes diuini uerbi
 uirtute terrentur: et effuga-
 ti discedunt a nobis non sustinen-
 tes eloquia spiritus sancti: que per seruos
 suos prophetas et apostolos locutus

Quodam autem tempore cum in-
 uenimus beatus macharius
 homicidium fuisse perpetratum.
 et tunc inuenerimus hominem
 impingentem cruce admissum: sur-
 ges ille qui calumpnia paciebatur
 fugit ad cellulam sancti macharii.
 Affuerunt etiam et illi qui eum
 purgebant: et alligantes eum
 dicebant perdidit serpentes: nisi
 reprehensa legibus tradent ho-
 micidam. Ille uero cum cruce impin-
 gebat: cum sacerdotibus affirma-
 bat: consensum se non esse sanguis
 illi. Et cum diuina ab utraque parte
 certamine haberetur: interrogauit
 sanctus macharius ubi sepultus
 esset qui dicebatur occisus. Cuius

designasset et locum: tunc cum ip-
 sis pergit ad sepulchrum: atque ibi
 flexis genibus inuocato christi
 nomine: ait ad eos qui astabant.
Nunc dominus ostendet: si uerus
 reus est hic qui purgetur a uobis.
 Et eleuata uoce: exclamabat
 nomine defuncti. Cuius ei de se-
 pulchro uocatus respondisset:
 ait ad eum macharius. **P**ro fide
 christi te obtestor: ut dicas michi
 si ab isto homine qui pro te insulta-
 tur occisus es. Tunc ille de se-
 pulchro clara uoce respon-
 dit dicens: non se esse ab eo inter-
 fectum. Et cum obstupescerent omnes
 decessissent in terram ac pedibus
 eius uoluerunt rogare eum ce-
 perunt: ut interrogaret illum
 a quo esset occisus. Tunc uir
 factus ait. **E**go non interroga-
 bo: sufficiat enim michi ut ino-
 ces liberetur. Non est autem meum
 ut reus perdat: forsitan enim christi
 get adhuc pro scelere quod commisit et
 ager penitentiam: et saluabitur anima eius.

Homo quidem tempore cum sancto
 machario quidam fe-
 uerit detulisset: ipse
 autem qui secundum caritatem non
 que sua sunt sed que alteri cogi-
 taret ad alium fratrem detulit
 eam: qui infirmior pro egritu-
 die uidebat. Tunc infirmus
 gratias egit deo pro factis officio:
 et suscepit eum. Sed et ipse michi

lominus plus de primo q̄ de
semetipso cogitans ad aliū
eā protulit infirmū fr̄em: et
ille iterū ad aliū. Et sic cū
p̄ omēs cellulās q̄ longe a
semetipis erāt p̄ heremū
disperse una illa circūlata
esset: ignorātib⁹ eis q̄s eā
prim⁹ misisset: ad ultimū
ip̄i deferitur qui eā mise-
rat. Gratulat⁹ autē saūs
machari⁹ q̄ tantū videret
in fratribus caritatē: tan-
tāq; cōtinētā: ad acro-
va semetipsum spiritua-
lis vite extendit exaltā-

Illud etiā ad fidē cō-
firmatū nobis de eo
est. ab hys qui ex e-
ius ore audierūt: qm̄ quo-
dā tpe nocte ī specie mō-
chi demon ad ostiū cellule
eius pulsauit dicens. Sur-
ge abba machari et eant⁹
ad collectā: ubi fratres ad
vigilias congregāt⁹. Sed ille
grā dei plen⁹ falli nō po-
tuit: intellexit eī diaboli
esse fallaciā: et ait. O mē-
dax et ueritatis inimice: qd̄
tibi asortū qd̄ societatis
est cū collectā et congregā-
tōe scōrū? At ille ait. Latet et
gō te o machari q̄ s̄me no-
bis nulla collecta agitur:
nulla cōgregatio mōchorū.

Dem demiq; et videbis ibi
oīa opa nra. Dixit autē saūs
machari⁹. Impet tibi dñs
demon imūde: et cōuersus
ad orōne perijt a dño. ut sibi
ostendēt: si hoc uerz esset
qd̄ gloriat⁹ est demon. Abijt
ergo ad collectā ubi a fr̄ib⁹
vigilie celebrabāt⁹: et itez
in orōne dñm deprecabatur:
ut ei ueritate uerbi hui⁹ oste-
dēt. Et ecce uidit p̄ totā ec-
clesiā q̄si puulos quosdā ethy-
opes nigros discurrē huc
atq; illuc: et uelut uolūtā-
do differri. Discurrētes
autē illi ethyopes pueri: sin-
gulis quibusq; fr̄ib⁹ ī orōne
positis atq; psallentib⁹ allu-
debat. Et si cui de eis oculos
duob⁹ digitulis p̄p̄ssissent.
stati dormitabat: si cui uō-
m os inersissent digitum
osature eī faciebāt. Item
post psalmū cū ad orandū
se percessissent fr̄es p̄curre-
bāt itez singulos: et ante
allū quidē iacentē in orōe
q̄si ī mulierā specie uerte-
bāt⁹: an aliū q̄si edifican-
tes aut apportantes aliq̄:
aut diuisa queq; agentes
apparebāt. Et q̄cūq; demo-
nes q̄si ludentes formasset:
hec orantes illi ī cordis sui
cogitaciōe uersabat. Ab ali

quans tñ fr̄ibus ubi aliquid
hoꝝ agere cepissent? q̄si vio
lenter repulsi. p̄cipitati dei
ciebātur: ita ut nec stare
ante eos aut tñsire aude
rēt. Alijs etiā sup̄ ceruices
et dorſa ludebāt. Hec cū vi
disset sanctus macharius
Igemuit grauter: et lacri
mas pfundes ad dñm dix
it. Respice dñe et ne sileas
neq̄ mitigeris deus? sed ex
urge et disſp̄gantur mini
a tui et fugiat a facie tua:
qm̄ aīa n̄ra repletur illuſi
omb̄. Post orōnē aut̄ exa
minade ueitatis gr̄a. seoz
sū euocatis singulis quib̄
q̄ fr̄ibus ante quoz facie
viderat demones diuerso
habitu et uarijs imagibus
lidentes? requirebat ab e
is si in orōne uel edificādi
cogitationēs habuēnt. uel
iter agendi: uel alia diu
sa. q̄ vniūq̄ p̄ demones
ymagnati viderat. Et si
guli eoz ita cōfitebant̄
in corde suo fuisse cogita
tiones: sicut ille arguebat.
Et tūc uē intellectū est. q̄
omēs male et sup̄flue et
uane cogitationēs. que uel
psallentib̄ ul̄ sop̄moz aut
orōnū tpe vniūq̄q̄ i corde
concepit: illusionē z istitu

53
demonū fiat. Nā ab hys q̄
om̄ custodia seruāt i ti
more et amore dñi cor su
ū: illi tenebrosi ethyopē
et hee quas ei imittūt co
gitationēs repellūt. x̄p̄d
em̄ mens cōiuncta z p̄apu
e i tpe orōnis intenta. in
chylmati mlq̄ sup̄flūū r̄cip̄.

Quidā fr̄ reā sunt
abbatē h̄sionū. q̄
admodū in cella
pp̄ria degē debet: cui ille
respondēs ait. Comede pa
nē tuū cū aq̄ et sale: et nō
erit t̄ necessitas aliqd̄ exco
quedi aut̄ logus euagādi.

Dicebat vnus ex p̄i
bus? qz̄ iuenit̄ hō
multū comedens
et esuriēs adhuc. et d̄m̄z
se ne faciet? alter uēo pa
rū comedit et faciat. Q̄
uero multū comedit et ad
huc esuriēs continet se:
maiorē mercedē habet q̄
ille q̄ parz̄ cedit z faciatur.

Quidā senex dixit. Si
cut ueneuata aīa
lia fortiores herbe
uel pigmetā expelliūt: ita
et sordidas cogitationes
orō cū ieiunio repellit.

Dixit abbas ypeiti.
Sicutū ieiunys
corpus moachi

animam de profundo eleuat: et
sicut fistulas cogitationum
ieiunium moachi. Item dicit
Sicut leo terribilis est onagris:
sic monachus probatus cogitationibus
concupiscentie.

Quidam frater impug-
nabat a spiritu blasphemie: et erubescit
dicebat. Et quicunque audisset
magnos senes pergebat
ad eos: ut illis declararet.
Et cum peruenisset: mox uentum
dabatur. Cum ergo frequenter
ab abbate poemene ueniret:
vidit eum senex cogitationes
habentem: et sic dicit
ei. Ecce frequenter uenis ad
me habes cogitationes? et
sic iterum remeas tristis:
tecum illas portas. Dicit ergo
michi quid habes. At ille
ait. In blasphemia impugnat
me diabolus: et erubescit
dicere. Et mox ut aperuit
causam: leuiore uis
impugnatio apparuit.
Et dicit ei senex. Ne tristis
fili: quoniam enim hec cogitatio
ad te uenit dic. Ego
causam non habeo? blasphemia
tua sit super te sathana:
hec enim causa anima non uult.
Quicunque autem uult causa
animam noluit: non diu permanebit.
Et ita frater ille sanctus discessit.

Abbas moyses dicit.
Phas quatuor res passio
gignit: per habundantiam
esce et potus: per sa-
cietatem somni: per otium
et ornatus uestibus uicium.

Dicit abbas motoris.
Nescit sathana quod
passio seducat animam:
et ideo seminat quod dicitur
in spiritu suo: si me non nescit. Spar-
git aliquam semina fornicationis:
aliquam detractionis et retentis
filiis passionum: et in quam
passione uideat animam declinare:
hec ei ministrat. Nam si sciret
ad quod periculum esset anima: non ei
diuisa uel uania seminaret.

Abbas requirit senem
dicens. Quid faciam quod
nequeo sufferre cogitationes.
Cui senex. Ego in hac
causa nunquam impugnatum sum. Scandalizatus
ergo frater ipse uenit
ad alterum senem: et dicit
ei. Ecce quod michi dicit senex
ille: scandalizatus sum in ipso:
quoniam super humanam naturam locutus
est. Dicit ei senex. Non
simpliciter tibi dixit homo
ille dei hunc sermonem. Vade
ergo et age pernitentiam apud
ipsum: ut dicat tibi uirtute
uerbi huius. Reuerter itaque frater
uenit ad senem: et cepit ei
dicere. Indulge michi abba.

qm̄ insipient' egi: ut nō tibi ualedicere et ita egredere. Sed rogo te explana michi: q̄ ad modū nō es ipugnat'. Dicit ei senex. Et q̄ fr̄s sū monachus. nō sū faciat' neq; p̄ae neq; aqua neq; sopno: et hor' om̄ cogitatio nō me p̄misit habere pugna quā tu dixisti. Et egressus ē fr̄ adiut' ab eo.

Dixit abbas p̄peria. Susurrās serpens ad eua: de paradiso eam eiecit. Huic ergo similis est q̄ p̄tio suo obloq̄t'. qm̄ 2 audientis se animam p̄dit: et suam non saluat.

Duo fr̄es ad abbate helia uenerunt: ipugnat' a cogitationib'.

Et uidēs eos senex q̄ corpulent' eēt: tāq̄ ad discipulū suū s̄ndēs ait. Vē fr̄ ego erubescō p̄ te q̄ sic nutriti corp' tuū: cū certe p̄fitentis te moachū. Pallor em̄ cū hūilitate. et macies: deus ē moachi. Itē dixit. Moach' edēs multū. et operās multū nō s̄fidat'. q̄ aut' paululū ē. cōā si p̄az opet' s̄fidat'. 2 vilit'.

Quidā iuuenis agnū uolebat renūciare mūdo? et fr̄ p̄ter eū egressū cogitacōes reuocabant. inoluētes uahs nego-

rys: erat em̄ diues. Vna ergo die egressū dyaboli eū circūdederūt: et multum puluere excitauerūt an eū. Ille uēō s̄festim disposi-ans se: et iactās uestimēta sua currebat nudus ad monasteiū. Declarauit autē deus v̄m sem̄ dices. Surge suscipe adletham meū. Exurgēs ergo senex: obuiauit illi nudo. Et agnosces causā admirat' est: et dedit illi habitū monachale. Cū autē uēiebāt fr̄es aliqui ad ipm̄ p̄quire eū de cōditionib' uarijs: respondit eis. De r̄m̄natioē autē dicebat. hunc fr̄em q̄rite: quia ego ad remunerationē ist' necdū p̄uēi.

Quidā moachorū tantū euāgelii possides. uendidit illis et esurietib' dedit: dignū mēdie sermōez imitans ipm̄ ubū inquit uenūdadi qd' michi s̄p dicebat? uēde q̄ possides: et da paupibus.

Dicebat abbas paulus si aliq̄s res uoluit mōchus i cella sua habē p̄ter eas sine q̄bus nō p̄t uiuē? fr̄ p̄ter cogit' de cella sua egredi: et ita a deōne decipit. Hic aut' ip̄e paulus i vna q̄dra

gestina cū vno sextario len-
ticule et puulo aque uasau-
lo pduuuit? et vnā mattā
ficiēs. eādē terebat et tere-
bat: ne tūmō foras exiret

Abbas agathon dis-
pensabat semetipz:
et i oibus cū dis-
cretiōe pollebat tā i ope
manuū suarū q̄ uestimēto
Talibus autē uestib' ute-
bat: ut nec satis bona nec
minis mala cuiq̄ apparent.

Dixit q̄dā senex Fra-
phas q̄tuor res ex-
urgit. p̄ cupidita-
tem auaritie dādi et acci-
piendi: et si q̄s p̄p̄m sentē-
tiā amās. ut nec satis ma-
la cuiq̄ appareat defēdat:
et si quis se vult esse hono-
ribus dignū: et si q̄s doc-
tozē se esse uelit plus oib'
sapientē sperās. Ita etiā
p̄ hec q̄tuor hūanos sensus
obscurat. Si odio habuēt
hō p̄ximū suū aut p̄ michi
lo duxerit: aut si illi iudicet:
aut detraxerit. Passiōis at-
hui' s̄tributio: q̄tuor mo-
dos habet: p̄ximū ex cor-
de: s̄dm ex facie: tertiu ex
facto: q̄rtū ligua. Si ergo
potuerit q̄s ita portāre ma-
lū ut nō igrediat' in cor:
nō puenit usq̄ ad faciē. Si

autē uenerit in faciē: custodi-
at ligua ne loquatur illud.
Qd si locut' fuerit: ul' h' cus-
todiat ne reddat in frō: s̄
mox incidat. Tres em' ḡdus
s̄t hoīm in passiōe ire. Nā
qui uolūtariē nō nocet: aut
iniuriat: et pat' p̄xiō suo:
hic s̄dm nām xpi est. Cui
aut' nec ledit nec ledi uult:
hic s̄dm natām adā est. Q̄
uero nocet aut iniuriatur:
calūpmā igit' aut usuras exi-
git: hic s̄dm dyabolū est.

Quidā frater dū ab al-
tero iniuriaret: ue-
nit et nūciauit sem-
p̄. Cui ille respondit. Satis sic
cogitatioi tue: qm' fr' non
uult te iniuriari s̄ p̄cā tua
Nā i oī tēptatiōe que tibi
contigit p̄ hoīem ne arguā
eū: nisi tūmō dic. q̄ p̄pter
p̄cā mea attingūt michi hec

Dicebat fr̄ p̄ter abba
poemen. Malicia
tua nūq̄ te exupe-
ret. Nā si q̄s tibi malū fecerit:
tu illi bonū redde: ut p̄ boni-
tate vncas maliciam.

Quidā frater q̄tū pl'
eū aliq̄s iniuriabat
aut irridebat: tūto
magis ille currebat clama-
do dices. Ista s̄t qui nobis oc-
casiōe p̄bent ad p̄fectū nōs

55
trū. Qui autē beatificāt nō:
conturbāt mās n̄as. **S**c̄ptū
est em̄ qm̄ h̄i qui beatificāt
nos: ip̄i decipiunt nos.

Alter senex si q̄s detraxiss̄
ei. ille festiabat si vicin̄ ei eāt:
p̄ sepsū bene illū remunerāe
Quod si longius māebat:
tr̄smittebat ei munera.

Frater quidā iterro
gabat abbate p̄sonā
dicēs. Si latrones
aut barbari sup̄ me irruerūt
om̄de me uolentēs? et ego si
p̄nale potuēo iubes ut om̄di
eos? Cui ille respondit. Ne fa
cias om̄o: sed totū te deo cō
mitte. **Q**uod em̄ tibi adūsūm
contigerit: p̄fiteri ut h̄ tibi
p̄pter tua euenit p̄cā. **D**ine ei
disp̄satiōi totū debes asc̄bē.

Hat q̄dā magn̄ hē
mita i monte qui
dicitur athlibeus:
et uenerūt sup̄ eū latronē
Cū aut̄ ille uociferaret ut
de vicinis locis cōuenirent
fratres: illi cōfluētēs cōpre
henderūt eos: quos tr̄smis
sos in ciuitatē iudex misit
in carcere. **F**rēs ergo illi
mesti facti sūt q̄ p̄t ip̄os
latrones traditi essent iudi
ci: et uementes ad abbate
poemenē nūciauerūt ei fr̄m̄.
Cui resp̄xit ad hēmitam

dicens. **R**emisce primā pdi
tiōem. unde facta est: et vi
debis sc̄dm̄ pditiōez. **N**isi
em̄ pditus fuisses ab iteri
ozibus tuis: sc̄dm̄ pditiōez
tuā nūq̄ p̄petrasses. **Q**uē
ille sermone cū audiret cō
pūctus est: et in om̄i regi
one nōiatus? ac p̄ multū
tempus de cella sua non
exiēs. surrexit statim et ue
nit i ciuitatē: et exantiens
latrones de carcere publice li
berauit eos a tormentis.

Quidā fr̄ req̄siuit se
nem dicēs. **D**ic m̄
p̄ rem unā quā
custodiā: et saluer p̄ ip̄az.
Rndit ei senex. **S**i potueris
muriā 2 affia cuius et
portae et tacere: magna
ē h̄ res sup̄ alia mandata.

Habias motues aliqui
edificauit sibi cellu
lā in loco q̄ dicitur
eracleona. **E**t dū ibi a mul
tis molestaretur. alterum
locū igressus est: et siliter
etiā ibi construxit habita
culū. **S**ed p̄ insidias dia
boli quidā fr̄ inuent̄ est
illuc: qui p̄ iuidiā sp̄ uam
cū eo haberet. **P**ter quod
surrexit inde et ad p̄prium
regressus est uicū: et fecit
sibi illic cellulā et reclusit

110

semetipm in ea post tempus
autē aliquatū congregati sūt
senes de illo loco unde egrē-
sus est. deducētes secū etiā
illū frēm cū quo habueat
litem: q̄ten⁹ rogaret eū
ut rediret in spelūcū suū
Postq̄ uero in vicinū locū
uenerūt tā melotes suas
q̄ illū frēm ibide deliquē-
rūt: ipi autē p̄fecti sūt ad
senē. et pulsantib⁹ illis ap-
ta fenestra resperit eos
et ignouit: dicitq̄ eis. Vbi
sūt melotes v̄rē? At illi res-
ponderūt. Ecce hic ī vicinō
sūt: vna cū illo frē q̄ tecū
uā habebat. Hoc postq̄ se-
nex audiuit et illos igno-
uit: p̄ gaudio ostiū p̄ qd̄
īgressus fuerat secute con-
fregit. Et egressus cucur-
rit usq̄ ad locū ubi eāt il-
le frater: et prior ip̄e p̄ni-
tentiā agē apud eū cepit:
et aplexat⁹ est illū. Et in-
trodixit illū in cellā suā:
et p̄ tres dies iuuat⁹ est
cū eis: q̄ nūq̄ habebat cō-
suetudinē ut ieiunū solueret.
Vidā fr̄ ressiunt ab-
batē poemēne dices
Quid faciā p̄r: qm̄
conturbor a tristitia. Dicit
ei senex. Nemine p̄ nichilo

aspicias: nullū dēpnes. nul-
li det has: et dubitē d̄s regē:
et eū sessio tua sine p̄batiōe
Dicebat abbas poemē
de abbate yfidozo:
q̄ solus ille se igno-
uisset. Nā quociēs illi cogi-
tatio sua dicebat q̄ magn⁹
es: tūc ip̄e respondebat ad
se. Nūq̄ talis sū q̄lis atho-
mus. aut abbas pamborū
reliqui fr̄es qui deo placu-
erūt: Quociēs ergo hoc
cogitabat: requiescebat.
Cū uero demon conturbans
eū suggēbat ei despātiōez
et penas dices. qm̄ post h̄
ōiā ī tormētū itur⁹ es: dice-
bat itez ip̄e. Quis ego ī tor-
mētū mittar: tū uos sūt me
bbati quoq̄. Inuenio
moysi fr̄esq̄ter ap-
paruerūt deones:
maledicentes ei ac dicentes.
Quasisti nos moyses et nichil
tibi possum⁹ dicē: qm̄ qua-
ciēs te p̄ despātiōez hūiliae
uoluēim⁹ exaltaris: q̄ciēs
autē te exaltue cupim⁹ itū-
te hūiliae: ut nullus de no-
bis audeat ad te aacredere
Quoniam quidā fr̄ abba-
tem yfisonū fr̄esq̄ter
tali sermōe require-
ret dicens. quid faciā p̄r
q̄ cecidi: ille r̄ndit. Surge

inquit. Illo uero et se surrexisse et itez ceadisse p fesso: r spondit et itez adhuc surge. Cui aut frater se frepter surrexisse et frepter se ceadisse narraret: eode senex utebatur sermoe dices. Ne desistas surgendo. Cui fr aut et usqquo possit pz surge ex plana. Senex dixit. Usqquo aut in bono ope aut malo dephensus occubas. In quocm opere fuerit homo dephensus: in eo eam iudicabit.

Alter frater requisit senem achillem dices. Cur sedes in cella patior accidia. Cui senex ait. Quia necdu uidisti fili reqe qua spam: neq tormeta q tiem. Si em ea diligeris pices: et si uerimb plena eet cella tua usq ad collu: tu tu in ipis iaces sine accidia.

Quidam fr cu expetisset sermonem ab abbe moyse: diat ei senex. Vade et sede i cella tua. Cella aut tua de oib te fit istruet: si ibi pmaseis. Sicut em piscis ex aqua eductus statim morit: ita et moctus perit si fois cella sua mrdare.

Hat aliquis. Quoluit abbem requisit an thomiu dices. Quid obseruando do placebo: hnd

senex. Quid demando tibi cui todi. Quo cuq uadis deu habe p oculis tuis: et qd cu q opus exertes sume tibi ex diuinis scripturis ex pla: et in quocunq loco sederis no inde citius moueais: s pariet i eode loco. sisse. h em tu custodies: salu efficiet.

Requisit quida fr ab p seueres batē poemem: si meli est remotus an cu alijs manere. Rndit senex. Homo si seipm rephendit: ubiq pt psiste. Si aut se mag ficit: nuq stat. Si qd ei boi fecerit ho ne exultet i eo: q mox pdit.

Venit aliqui ad abba illd rem zenone i sira aliquis frater egyptius: et cepit p prias cogitatioes accusae toza sene. Ille aut audies amirat dicit. Egyptij virtutes quas habent celant et vicia q no habet manifestant: siri aut et greci virtutes quas habet pdicat: et vicia que habet abscondit.

Senex quida dixit. Qui ab hoibus apli hozat aut laudatur: no puu aie dap nu patit. Qui aut penit ab hoibus no hozatur: de sup gloria a deo accipiet. Item dixit. fici no pt ut si mul herba nascat et seme:

ita impossibile est ut laudem
et gloriam seclariu habentes
simul etiam et fructu facia-
mus celeste. Item dixit. Si-
cut thesaurus manifestus
minuitur: ita uirtus depellit
publicata. Nam sicut cera
a facie ignis soluitur: ita et
anima a laude perit. resoluta
ab intentione sua. Item dixit
Cum cogitatio uane glorie
uel supbie te impugnat: per-
scrutare tempus si oia mada-
ta dei seruasti: si humiles
tuos diligis: si gaudes in
gloria humilia tui et tristita-
ris in derisione eius: et si a-
pud te habes quoniam seruis in-
utilis es. et oibus hoibus
plus peccas: et neque tu tamen
aliquid grande sapias tamen
aliquid feceris: scies quod elata co-
gitatio oia illa bona dissolu-
Quidam senex erat in iheroso-
lymis in hemi partibus: et sede-
bat quiescens in spelunca.
Unus autem secularis religi-
osus ministrabat ei. Conti-
git uero ut filius seclaris il-
lius infirmaretur. Multis er-
go precibus postulabat se-
nem ut ueniret in domum
sua: et faceret orationem pro
infante. Et surgens senex a-
bulabat cum eo. Ille autem per-
cessit eum: et ingressus domum

sua dixit. Venite in occursum
anachorite. Quos cum senex
uidisset de longe egressos
cum lapidibus. sensit quod ad se ue-
nisset: et statim despoliatus se
uestimenta sua misit se in flu-
men: et cepit se lauare stans
nudus. Ille autem qui ministra-
bat ei. uidens hoc erubuit: et
rogauit hoies dicens. Reuer-
timini: senex enim noster sen-
sum perdidit. Veniens autem ad
senem dixit ei. Abba quod hoc
fecisti? Omnes enim qui te vi-
derunt: dixerunt quod de omnium
habet senex. Cui ille respondit:
et ego uolebam hoc audire.

Dixit abbas mothodius
Quanto plus homo
deo proximauerit:
tanto se peccatore uidebit. Isa-
ias enim propheta dominum uidens:
miserum se et indignum uocauit.
Nos ergo non sumus hic sine sol-
licitudine: dicit enim scriptura.
Et qui stat videat ne cadat.
In incerto ergo nauigamus
in hoc mundo. Et nos quidem
quasi in tranquillo nauiga-
re mari uidemur: secularis uero
quasi in periculosis locis. Sed
nos quasi in die nauigamus
sole iusticie illustrati: illi uero
in ignorantia tanquam per noctem.
Sed frequenter contingit ut se-
cularis in tenebrosa nocte

naugās vigilās aut et cla-
 māns. p̄m nauē saluet: nō
 uedū in tūq̄llo nauigūm?
 sepius ex ip̄a securitate neg-
 ligim⁹ et perim⁹: hūilita-
 tis gubernaculū negligē-
 tes. Sicut enī ip̄ossibile ē
 nauē firmā fieri sine clauo:
 ita ip̄ossibile est aliquem
 sine humilitate saluari.
Ex p̄ribus q̄dā dicebat.
 Omnis labor sine hūilitate
 uan⁹ est. Hūilitas uedū p̄cur-
 satrix est caritatis. Sicut
 iohānes erat p̄cur̄sor ih̄u
 omnes trahēs ad eū: ita et
 hūilitas omnes trahit ad
 caritatē ad ip̄sum deum:
 quia caritas est deus.

Tempore q̄dā abbas
 machari⁹ dū ad mo-
 tem nitrie ascendet:
 discipulo suo ut pax ip̄su
 p̄cederet ip̄erant. **E**t cū
 ante illū p̄iret: obuiant ei
 quidā sacerdos ydolorū cursu
 concito ueniēs: et lignum
 grande portās. Cui **ex**cla-
 māns ait. Quo curris deus?
At ille uult⁹. tūc eū plagis
 affect⁹: ut exanimē pene
 relinq̄ret. **E**t relicto eo: sac-
 dos ydolorū itēz currebat.
Pgressusq̄ pax: obuiant
 b̄to machario. Cui ait ad
 eū. Salueris laborator filicis.

At ille ammirat⁹ v̄ndit. Quid
 in me boni sperasti? ut ita
 me saluaueris? Cui senex a-
 ut. Quia vidi te laborantē:
 et curris ignoratē. Cui
 sacerdos dixit. **E**t ego ex
 salutatioē tua cōpūctus:
 magni dei seruu te eē cog-
 noui. Nā alter nescio quid
 miserabilis monach⁹ occur-
 rens michi iniurias fecit:
 sed ego illi plagas p̄ uerbi
 ip̄osui. Tūc tenēs pedes.
 facti macharij: p̄clamabat
 dicēs. Nisi moachū me fe-
 ceis nō desista. **P**gentesq̄
 p̄iter: uenerūt ad locū
 in quo cesus frater iacebat.
Quē utriq̄ tollentes q̄m
 iudē nō poteat: māib⁹
 i ecclēsiā p̄tulerūt. Cum
 aut ceteri frēs uidissent
 sacerdotē illū cū b̄to ma-
 chario comitante: stupefā
 monachū eū cū ammiratioē
 p̄ficiūt: ac mlti p̄p̄ illū
 ex paganiis facti sūt xp̄ia-
 ni. Dicebat ergo abbas ma-
 chari⁹: q̄ sermo sup̄bus et
 malus. etiā bonos viros
 cōtūit ad malū: sermo uō hu-
 milis etiā malos ūtat i mel⁹.

Beat⁹ anthoni⁹ dixit.
 Nūq̄ hō bonus est
 etiā si bon⁹ eē desi-
 derat. nisi d̄s habitauerit

in ipso: quia nemo bonus nisi solus deus. Optet autem ut nos ipsos seipsum iudicemus. Cum enim se quisque reprehendit: mercedem propriam non amittit. Idem beatus anthomius retulit se vidisse omnes laqueos inimici: super universam terram explicatos. Et cum suspensas dixisset: quid hos poterit evadere: vocem ad se dicentem audivit. Nullitas sola pertransit anthonium: quam nullo modo valent contingere demones.

Sanctus anthomius cum in cella propria oraret: venit ad eum vox dicens. Anthomius necdum ad mensuram caritatis istius in alexandria venisti. Quo audito senex consurgens mane: arrepto baculo festinus venit ad alexandriam. Cumque ad designatum hominem fuisset ingressus: ille viso tanto viro obstupuit. Cui senex dixit. Refer mihi opera tua: quia propterea de deserto veni. Cui respondit. Nescio me aliqui boni aliquid perpetrasse. Unde et ex cubili mane consurgens pro. antequam in opera mea residerem dico: ut omnis haec civitas a minore usque ad maiorem ingrediar in regnum dei.

propter iustitias suas: ego autem solus propter peccata mea penam ingrediar sempiternam. Quod verbum antequam quiescere sero ex cordis mei recensio vitare. Hoc audientes beatus anthomius respondit ei. Fili si esto ut bonus artifex sedes in domo tua: cum requie regnum dei adeptus es. Ego autem sine discretione omne tempus meum in solitudine consumis: necdum ubi tui assumpsi mensuram. **Q**uidam frater requisivit ab abbate poemene dicens. Quid est pater quod apostolus dicit omnia munda mundis: At ille dixit. Si quis ad hunc sermonem potuerit pervenire ut eum intelligat: meretur se minorem esse totius creature. Cui frater. Et quomodo possu minorem videre te me qui homicida est? Respondit senex. Si potuit homo ad hunc sermonem pervenire: et viderit hominem qui forte occiderit alium: dicat in semetipso. Iste quidem hoc solum peccatum fecit: ego autem si hora homicidium committo: meipsum interficiens. Et cum frater requireret quomodo hoc posset fieri: respondit. Haec sola est hominis iustitia: ut seipsum reprehendat. Tunc enim iustus est: cum peccata sua deponat.

Qum sederet qda frs
 ppe abbatē poeme-
 nen: unq alterū lau-
 dauit quēdā frēm dices. Bo-
 nus ē ille frater: qm mala
 horret. Cui senex ait. Et
 qd ē mala horre. At ille nes-
 ciēs qd respondet: petebat
 dices. Dic m abba. qd ē ma-
 la horre. Cui senex ait. Ille
 horret mala. q sua pta ppa
 horret: et oēm frēm suū be-

Hatificat et diligit.
 abbatē poemenen frē
 qdā requisuit dicens.
 Quo pōt homo vitare ne lo-
 quat malū de primo suo?
 Rndit senex. Ego et primus
 due sum ymagines: cū er-
 go meā ymaginē pspexō
 et rephendero me: iuenit
 ymago frīs mei venerabilis
 apud me. Cū aut meā lau-
 dauero: tūc frīs mei ymagi-
 nē prauā respicio. Tunc
 ergo de alio nō detracto: si
 semp meipm rephendero.

Dixit abbas yperici-
 us. Melius ē come-
 dē carnes et bibē
 vinū: q comedē in vitupa-
 tōe carnes frēm. Sicut enī
 susubreas scorpēs euā de pa-
 diso extrahit: sic q frī suo
 detrahit: nō solū suā. s au-
 dientis animam pdit.

Solebat dicē abbas io-
 hānes. Quā facinā dimi-
 simus. id est nosmetipōs re-
 phende: et graue portare
 elegim. id ē ut. nos iusti-
 ficem et alios dēpnem.

Scā memorie theophylus
 alexandrinus epus venit ali-
 qn ad montē nitrie: et ve-
 nit ad eū abbas mōtis il-
 lius: et dixit ad eū epus.
 Quid āplius iuenisti i ma-
 ista pater? Et rndit ei se-
 nex. Culpare et rephede
 meipm sine cessacōe. Et
 dixit ei epus. Nō est alia
 via requiredi: nisi hec.

Qontigit frī cuidā
 culpa in cenobio.
 Et dū a cetis iure
 paret: ad bēn pfectū ē an-
 thoniū. Et msecuti sūt eū
 frēs: volētes qz eū reduce:
 ceperūt culpas exprare
 ei. Ille vō se fecisse culpā
 denegauit. Inuentus ē aut
 ibi abbas pafnucius cui
 cognomē erat cefalus: q
 talē retulit auditā frēm in
 agregacōe pabolā. Vidi in-
 quit in ripa fluūs hoīem
 usqz ad genua dimeesum.
 Venientes at quidā ut eū
 manu porrecta extheret:
 usqz ad collū dimeeserunt.
 Tūc bēus anthonius de

beato paschasio dixit. Ecce homo
qui potest animas ex veritate salua-
re. Quos fratres illius sermone
spiritu agentes penitentiam: e-
um qui discesserat ad cenobi-
um reuocauerunt. Dicebat
quidam senex. Si uideris ali-
quem peccatorem ne mittas cul-
pam in eum: sed in illum qui impug-
nat eum dices. Ne michi quia
iste nolens victus est: sic et ego.
Et plange et iugure dei sola-
tuus: quia omnes decipimus.

Quidam thymotheus ana-
chorita negligentem aliquem
fratrem audiens. interrogante ip-
sius abbate quod illi faceret.
dedit responsum: ut eum expelleret
de cenobio. Cum ergo ille ex-
pulsus fuisset: statim tempta-
tio venit super thymotheum.
Et cum ploraret in aspectu
dei et diceret. peccavi mise-
re mei: vox dicens. Thymo-
thee ideo tibi haec causa ve-
nit: quia fratrem tuum in tempore tem-
ptationis desperasti.

Senex quidam dixit.
Si quis frater suo iux-
ta eum causa. et hic
cum timore dei et cum humilita-
te siue propter deum egreditur:
compellit fratrem obedire et fa-
cere quod iunctum est. Si autem iubere
quis cupiens non secundum dei ti-
morem sed ex auctoritate propria

fratri suo uoluit imperare: ui-
det deus abscondita cordis:
et non illum permittit ut audiat
quod illi preceptum est: quia mani-
festum est opus dei quod fit propter
deum. et manifesta est auctori-
tas hominis. Quaecumque enim ex de-
o sunt. a principio humilitatem
habent: que autem ex auctori-
tate et uacillat et turbatur.
et immo sunt. **Q**uidam ex
senibus de sacri discipulum
suum transiit in egyptum ut
ei camelum deduceret: quatenus
sportellas quas fecerat porta-
ret in egyptum. Cum autem deduceret
camelum: alter senex obuius
ei venit et dicit illi. Si scis
fratrem quoniam ibas in egyptum: dixi-
se tibi ut et michi alterum ca-
melum adduces. Quod cum ille
frater proprio abbate dixisset:
propter nimiam caritatem dicit ei se-
nex. Vade fili et duc ei ca-
melum illum dices. Quia nec-
dum pati sumus propter necessita-
tem tuam. et vade cum ipso usque
in egyptum: et iterum redit no-
bis camelum: ut et nostra uasa
portemus. Cum ergo hoc fecisset
frater. uenit ad illum alium
senem dicens. abba pambos di-
xit: quia nos necdum parati
sumus: tolle et propter necessitate
tuam. Carrigauit ergo senex
camelum: et uenit in egyptum.

¶ uenit ad eum

Nota

Cū autē disarrigasset: iterū
 ille frater reducebat camelū
 et dixit. Ora p me pater.
 Cūq; senex requisisset quo
 pgeret: vndit. In scythim
 vado: ut et nrās sportellas
 huc afferā. Qd cū audisset
 senex: pūctus cepit peni
 te lacrimans et dicens. Indul
 gete m dilāssimi: qm cari
 tas vrā fructū meū abstulit.
Abbas agathon veit
 i ciuitate ut opa
 sua vderet: et i
 uenit quedā pegrinū iace
 re in angiportu infirmū:
 nullū habentē qui ei curā
 adhibet. Et pmanfit ibi se
 nex et dixit eū in quādā
 cellā: et ex ope manūū su
 arū pstabat infirmo illi ob
 sequiū. Pmanfit at ibi mesi
 bus quoz donec sanaret i
 firmū: et sic ad cellā suam
 regressū ē. **Q**uidā senex
 magnū dixit discipulo suo
 infirmatū. Ne tristeris ex
 infirmitate vl' plaga corpo
 ris. **S**ūma ei religio ē: ut
 de infirmitate quis gēns
 deo agat. Si ferrū es. eu
 gine p ignē amittis: si vō
 aurū es. p ignē pbatus a
 magnus ad maiora pcedis.
 Ne anxieris ergo frater:
 si dñs te vult i corpe tor

queri. Tu quis es q moleste
 feras? Sustine ergo et roga
 eū: ut q ipse vult illa credat.
Quidā ex pib; de ali
 quo referebat epō:
 eo q audisset duos
 ex plebe sua viros nimie i
 pudiciae adulteros: roga
 uit ergo deū ut si ita esset
 agnosceret. Cū vō post obla
 tionē assecrata vnusq; ad
 cōionē accedet: p singulorū
 facies intelligebat et aūs.
 Datorū aut facies nigras in
 spiciebat ut carbonē: et o
 culos sanguie repletos: ali
 os vō videbat clara facie
 vestib; albis indutos. Cū
 at corp; dñi suscepisset: ni
 quozūdā vultib; limē in q
 rūdā flāma videbat. Ut
 at agnosceret de illis quozū
 cōmina audierat: cōionē ill'
 porerit: et vidit vnū ex
 hijs clara facie et honora
 bili albisq; vestib; crūdātū:
 alter nigrū et horribili vol
 tu. Et postq; diuini miste
 rij grām suscepērit: illum
 vis quedā illustrauit: illum
 vō alū q flāma succēdebt.
 Orauit ergo ep; de sigul'
 q ei ostēsa fuerant: edoceri.
 Astans at angel' dñi: dixit
 ad eū. Quā q de ipis vidisti.
 vera sūt. Sz ille vn' adhuc

in sordibz suis pmanet et
i voluntate peccandi: ideo il
lū nigra faae flāma succē
di vidisti. Ille vō alter. filis
illi quidē erat sicut audie
ras: s; illū clara faae illis
trati vidisti? quia recorda
tus hoz q̄ pus fecit. et re
nūciās opibz malis cū lac
mis et gemitibz dei miseri
cordiā postulabat: pmit
tes ut si p̄terita illi fuisset
pccā dimissa. ulterius ad e
adē nō rediret. Et ideo p
ozibz om̄ibus deletis: ad e
hac quā vidisti grām pec
uenit. Cū at ep̄us de gracia
dei miraret. eo q̄ nō solum
de tormentis liberavit. sed
tāto etiā honore decoravit.
rēdens angelus dixit. Bene
miraris: homo enī es. Nam
dn̄s nr̄ ac vester nataliter
bon⁹ est: et hōibus cessanti
bus de pacis penitētibz se p
fessionē nō solū tormēta
dimittit sed et honore effi
cit dignos. Sic enī deus
dilexit mūdū: ut unigē
tū suū p pccozibz destina
ret: et p ip̄is daret ad e
mortē. Qui ergo dū n̄mi
a ei⁹ eēt mori p ip̄is ele
git: tāto magis q̄n illi xpi
fuit. Hoc ergo scias quia
nullū pccm̄ huanū hōitatē

7 tū ip̄is vite hōiem

dei vicit: si t̄mmodo p peni
tēciā ea vnusq̄sq; q̄ prius
p̄fecerat aboleuit mala.
Misericors enī deus et mis
mitatē huanū generis scit
et fortitudinē passionū: et
dyaboli v̄tutē vel maliciam.
Et cadētibz quidē hōibz in
pccā tanq̄ filijs indulges sus
tinet emēdationē: penitētibz
vō tanq̄ languidis op̄atit:
et mor solues pccā eoz. ius
tozū illis etiā p̄m̄ia t̄bit.
Audies hec ep̄s mirans est
nimis: et glorificabat deū.

Regisitus quidā exp̄ibz
si p̄fectū bonū eēt egestas:
vidit. Magna ē res penu
ria: nā qui eā sustinet vo
luntarie. tribulacōem quidē
habet carnis: aūe vō sue in
ueniet regem. **Q**uidā fr̄
regisuit senē dicens. Si michi
paucos nūmos debet fuit
aliquis: iubes ut repetam
eos? Cui senex ait. Semel
t̄mmodo dic illi cū hūilita
te. Ac ille dixit. Quid si selex
dixero nichil in dederit: qd
faciā? Tūc senex ait. Ulte
rius ei nichil dicens. Ac ille
dixit. Et qd faciā q̄a non
possū v̄tē cogitationē me
ā: nisi illi fuero ip̄ortans?
Cui senex. Dimitte cogita
tionē tuā crepare: t̄mno

frēm tuū ne iristes: q̄a mo-
 nachus es. **E**rat quidā
 requisivit senē dices. Cū
 p̄t hūilitatē aīa adipisci?
 Ille respōdit. Si sua tūmodo
 et nō alius mala dīderet.
 Dicebat autē. q̄a p̄fectio hōi-
 nis hūilitas ē. Cū tūcūq;
 enī se homo deposuerit in
 hūilitatē: tantū p̄uehitur
 ī honorē. Sicut enī sup̄bia
 si ascēderit in celū usq; ad
 inferos deducat: ita hūilitas
 si descēderit usq; ad īfernū:
 tūc exaltabit usq; ad celos.

Abbas macharius
 dū ābularet ī hē-
 mū: hōiem quēdā
 mortuū p̄mū in t̄ra iuenit
 iacētē: et posito baculo
 sup̄ eū ait. In noīe ih̄u xpi
 surge. Statim q̄ iacēbat mor-
 tuus surrexit. et iactabat se
 ad pedes s̄a macharij: et
 cepit p̄clamare q̄admodū
 ducebat ab angelis satha-
 ne ad locū tormētōz: et ī
 p̄pter petitiōnē eius fuisse
 ab ethyopibz dimissū. Quē
 tū interrogaret macharius
 in quo loco fuisse destinātus:
 ille alcius īgemiscēs ait. Cū
 tū distat celū a t̄rta: tantū
 ignis ē altus in quo medio
 exā missus. Hīs senex audi-
 tis: lacrimas effudit dicens,

De hōi illi: q̄ mandata dei tūc
 gressū est. **S**c̄s anthoniū
 dicebat. Si possit fieri. q̄ntos
 passus ābulat monachus. ut
 q̄ calices aque bibat ī cella
 sua debet senioribz declarē:
 ut nō iudicetur in eis.

Abbas poemen dixit. In
 nullo oīno sic gaudet unūq;
 quō in illo qui nō vult cogi-
 tatiōes suas manifestare.

Quidā fr̄ dixit ad se-
 nem. Ecce abba fre-
 quēt̄ m̄trogō seni-
 ores p̄rēs ut dicāt michi cō-
 monitiōnē p̄ salute aīe mee:
 et q̄qd̄ dixerit m̄ nichil ex
 ipsis retineo. Erāt senī duo
 vasa vacua. Et dicit ei senex.
 Vade et affer vnu ex illis va-
 sis: et mitte aquā et laua il-
 lud et effunde: et pone illud
 nitidū in locū suū. Fecit ergo
 fr̄ ita semel et bis: et dicit
 ei senex. Vtrāq; vasa siml̄
 affer. Et cū attulisset dicit ei
 senex. Quale ē ex utriusq; mū-
 dū? R̄ndit fr̄ater. Vbi aquā
 misi et laui. Tūc dicit ei.
 Sic ē et aīa fili. q̄ frequēt̄
 audit v̄ba dei. Quis nichil
 retineat ex hīs q̄ m̄trogat:
 tū plus mūdatur q̄ illa q̄ nō
 requirit. **D**ixit quidā senex.
 Cū opa bona exercet mo-
 nachus: veniēs d̄nabolū locū

in eo non inuenit: et statim
discedit. Si autem malum opus
erit: venies frequenter spiritus
dei et vides malum opus non
accedit ad eum sed recedit. Si
tamen ex corde toto iterum reque-
ritus fuit: cito reuertetur.

Senex quidam dixit. Usque
tunc monachus laborare de-
bet: usquequo possideat christum.
Qui autem illum semel adeptus
fuit: iam non laborat. Dimittit
enim dominus laborare electos
suos: ut rememorantur tribula-
tionum labores unde semet-
ipsum custodiat: timetis ne
tantos labores amittant.

Nam et filios israel ideo deus
per desertum quadraginta annis cir-
cuduxit: ut rememoratis tri-
bulacionibus non rediret reversum.

Frater quidam requisivit senem
dicens. Putas abba agnoscent
sancti viri quoniam venit in eis gratia
dei? Respondit senex. Non spiritus
agnoscent. Nam cuiusdam magistri
senis discipulus cum peccasset
in aliqua re: uatus senex
dixit ei cum clamore. Vade
et morere. Et statim ille cecidit:
et defunctus est. Cumque senex vi-
disset eum mortuum: timor in-
gens irruit super eum: et cum hu-
militate orauit deum rogans
et dicens. Domine ihesu christe re-
suscipiam illum: et iam ulterius

sine consideratione tale sermone
non loquar. Et cum hec dixisset:
statim surrexit discipulus eius.

Quidam senex dixit. Si quis
tecum aut de scripturis aut de
quacumque causa locutus fuit:
ne intendas cum eo: sed si bene
dicit senti ei: si vero male.
Dic ei. Tu scias quomodo loquaris.
Hoc enim obseruas. et in hu-
militate spiritus agnosceris: et requiem
possidebis. Nam si persiste-
ris intendendo et vis defen-
de sermone tuum: nascatur inde
scandalum. De quacumque ergo
causa obseruaueris inteno-
nes: nullo modo requiem possi-
debis.

Quidam fratres requi-
siuit senem dicens. Usquequo
seruandum est silentium pater?
Respondit senex. Usquequo in-
terrogeris. In omni loco si taciturnus
fueris: requiem possidebis.

Dicebat quidam senex. Sicut
apis vadit et mel operatur:
ita et monachus quocumque per-
git: si propter opus dei prexerit:
dulcedinem bonorum operum pro-
prie. **A**bbas motus ve-
nit aliquando de loco qui vocatur
ragitha in partibus gebalensis.
Erat autem cum eo etiam discipulus
eius. Vides autem illum episcopus lo-
ci ipsius: tenens eum iuuitum
puberum fecit. Et dum periret mo-
raretur: dicit ei episcopus. Indulge

michi abba. scio enim quia hanc
 causa nolebas: si a te ego
 benedicta desideras hoc pro
 sumpsi. Cui senex dixit. In
 hoc nunc laboro. quia diuidi
 ab eo qui mecum est non possu.
 et solus non sufficio orationes
 meas implere. Dicit ei episcopus.
 Si scis eum dignum: ordino e
 go illum. Respondit abbas mo
 tues. Si quidem sit dignus
 nescio: unum aut scio. meliorem
 illum esse me. Ordinavit aut
 et illum. Veritas tamen ita p[er]se
 erunt usque ad finem suum: ut
 ad altare quantum ad oblatione
 ne sacrificanda nunquam accede
 ret. Unde dicebat senex.
 Confido in deo meo: non ha
 beo gratiam iudicium propter or
 dinationem hanc: quia oblatione
 non presumpsi offerre. Nam
 ordinatio hec illorum est qui sine
 culpa sunt: ego autem bene me
 dignosco. Erat quidam beatus
 macharius postulabat ut ei
 sermonem diceret: pro quem possit
 saluari. Cui senex ait. Opor
 tet te fugere homines et sedere in
 cella: et pro peccatis iugiter lame
 tari: et quod super omnes virtutes
 est. tanta lingua combere quam veterem.
Quoniam beatum arsenium vel
 let theophilum archi
 episcopus videt: misit ad
 eum nuntium. At ille remanens
 ait ei dicens. Si solus veniens
 apparebo tibi: si autem cum plu

ribus: ultra hic non sedebit arse
 nius. Quod cum audisset episcopus rep
 titum iter distulit: ne propter se he
 mita discederet de loco. Inter dum
 quidam fratres ex thebaida linum
 pingent parare: dixerunt ad
 iuicem. Per hanc occasionem beati
 videam arsenium. Cuius ad spe
 lucam eius pervenisset: nuntiavit
 ei discipulus eius daniel. Cui il
 le ait. Vade fili et susceperis
 eis obsequium pro beato: me autem per
 mitte celum aspice et dimitte
 eos redire: nam faciem meam
 non videbunt. Inter cum quidam frater
 ad eundem beatum arsenium venisset
 volens eum videre: pulsavit os
 tium eius: ac ille sperans su
 um esse discipulum aperuit ei.
 Sed postquam altum esse speravit: se
 mox in terram prostravit in faciem.
 Illo autem ut surget postulante:
 respondit arsenius dicens. Non hic
 surgam: nisi hic discesseris. Et
 per aliquot horas rogatus a
 fratre non accepit surgere: quibus
 ille discederet. Quocirca
 autem idem arsenius in ecclesia cum
 aliis vivebat fratribus: post con
 luptam sedebat: ne autem ipse
 altius aut alter ipsius faciem
 inspicere posset. Abbas moyses
 monebat fratres dicens.
 Quatuor sunt monacho principaliter
 observanda: id est ta
 cedi. servandi mandata dei:
 humiliandi semetipsum: et an
 gustia paupertatis. Optet

115

ergo monachū ut sp̄ lugeat:
sp̄ sit meōz suoz p̄ccōz: ⁊ ut
oī hora ponat sibi mortem
an̄ oculos suos. **O**rit ab
bas paladius. Oportet cū
mā scdm̄ xp̄i volūntē iūsa
tē ⁊ discē fidelit̄ q̄ nescit: aut
docē māfeste q̄ nouit. Si
at̄ utrūq; cū possit nō vult:
isane morbo laborat. In
cū eī recedēdi a deo fasti
diū doct̄ne ē: et cū appetit
illud qd̄ semp̄ aīa esurit q̄

H diligit deum.
uerūt septē p̄bat̄
simi viri: q̄ in ea
hēmo q̄ sarracēis ē at̄gua
habitabāt. ī cellulis quidē
haud lōge a se diuisis. s; vī
culo caritatis m̄eri: qz vn̄
vocabat̄ petrus. alius stepha
nus: t̄cius iohanes. q̄t̄ ge
orgius. q̄nt̄ theodor̄. sext̄
felix: septim̄ laurus. H̄ij et
go ī sterili ac vastissā soli
tudine pene hōibz īhabita
bili amozātes: semel sibi in
septimana se vidēdos p̄be
bāt. Sabbathoz nāq; die hōa
diei nona m̄ueiebāt singuli
de locis suis ad locū d̄ictū:
desentes vn̄q; si qd̄ iue
niri potat. Et vn̄ qdē defē
bat nuces. lactozones ali:
alius dattilos. alius ficis:
alius herbas usibiles. id ē
lapsamū ⁊ pastenatas: cu
rucbitū et petroalinū. Iste

quppe erat petrius eoz vict̄.
Danē nāq; et oleū vl̄ potū
ext̄ usus habebāt: t̄modo
enī sup̄dictis herbis et pom̄
sustētabāt. Vestimētū eis
palma solūmō p̄bebat. Nā
in locis illis iueniebat. **N**ez
ei aliē potabāt. q̄ exerentes
mane et discēntes p̄ diuisas
herbas colligebāt roze qui
affluētissē ibi cadit: et m̄de
t̄modo bibebāt. Cūq; ī v
nū ut dixi m̄uēt locū: a
gētes d̄no gr̄as sumebant
cibū. Post refectiōnē aut̄:
usq; ad vesperū sedētes me
ditabāt de septuris sanct̄.
Nō enī discurrebat int̄ eos
secularis fabula: nō cura se
culi. nō actio t̄renatū rerū:
s; solūmō collatio sp̄ualis.
regni celestis amozatio de
siderabil: futā b̄itudo gl̄ia
iustoz: pena p̄ccōz: sc̄ozq;
oīm quies: q̄ iā int̄ beatas
p̄adis sedes letant. Hec cō
m̄ozātes suspirabāt ex p̄
mo pectore: et flebāt ubet̄
time. Cūq; p̄ totā noctē vi
giles p̄manerēt celebrātes
d̄no laudes: die d̄n̄ica hōa
nona loquēdi serū et vidē
di t̄minū capiebāt: redibāt
q; vn̄q; ī cellulā suā: in
qua solū soli deo diebz noc
tibzq; vacabāt. In h̄ijs et
go studiis eos positos. sar
tacenti late p̄ hēnū discū

61
rētes repperūt: et iuuetes
sup eos de hēmo ceterūt:
atq; ligātes eos pedibz sus
pēderūt: multisq; iurijs af
fectos ad extremū focū sub
tus eos de herbis amarissis
aggererūt: ibi incredibilē cru
ciati. lūna octoz ex amari
tudie fumi amiserūt. Et p̄
q̄ multis tormētis eos af
fluxerūt: semiuuos dimise
rūt. Ex quibz unū nouim⁹
i quodā loco plurimū post
ea supuixisse tēp⁹: ceti vō
ibi nā fuerit deuoluti pei
tus ignoram⁹. **D**ixit qui
dā senex. Si nō recordaer
hō actus suos i orōne: in
vanū laborat cū orat. Cū
ei volūtate peccādi dimise
rit et ābulat i timore: istū
mor cū gaudio suscipiet de⁹.
Senex quidā dixit. Sicut
ad succēsā ollā musce non
appropinquāt. si vō tepida
fuerit isiliūt in eā et faciūt
vermes: ita et monachū
succēsū igne diuī sp̄s fugiūt
dēones: tepidū illudūt et
sequūt. **Q**uidā senex dixit.
Si die vicinā tibi esse
mortē cogita: et q̄ iā clau
sus i monumēto nichil de
hoc sēlo cures. Timor dei
p̄maneat in te. Si hora nec
de te inferiorē eē oibus hōi
bus. Nō det has aliam q̄a
deus agnoscat oīa: s̄ esto

pacifius cū oibus: et dabit
tibi dñs requiē. **A**bbas
iohēs dicebat. Silis debet
eē monachus hōi habēti
ignē in sinistra sua: ad dex
terā at aquā. Quociēs eī
succēsū fuit ignis: tollit de
aqua et extinguit ignem.
Sic oportz monachū facē
oī hora: ut quācūq; turpis
cogitatio succēsā fuit ab ū
mico: tūc aquā orōnis ifu
dat et extinguit illā. **A**b
bas amon veniēs in deser
to ad lacū: voluit haurire
aquā. Et vidēs basiliscū iac
tauit se i facie suā: dicens.
Dñe: aut ego moritur⁹ sū:
aut ista bestia. **M**ox basilisc⁹
p̄ vītutē dñi dissipatus ē.
Quidā fr̄ sedebat i
cella i egipto: in
magna hūilitate
papius. Habebat at sororē
i ciuitate mētrici: q̄ aiabz
multis pdicio fuerat. Freq̄
ter ergo monebāt senes il
lū frēm: et vix potuerūt
p̄suadē ei ut veniret ad eā:
quaten⁹ p̄ amonitionē suā
pos̄t peccm qd̄ p̄ eā fiebat
vīcē. Cū at veniret ad lo
cū quidā ex notis vidēs eū
p̄cessit et nūciauit mulieri
dicens. Ecce frat̄ tu⁹ venit
ad te hemo. Illa aut hoc au
diēs. p̄ gaudio relictis ama
toribz suis quibz mīstrabat:

capite discoopto ad occiden-
dū fr̄i egressa ē. Et cum vi-
diss̄ eū et teptat̄ illū āplet-
ti: dicit ei ille. Soror mea ca-
rissimā? parte aīe tue iam:
qm̄ multi p̄ted te pereunt.
Cōsidera q̄nta habes tormē-
ta p̄pata: nisi cito festinaue-
ris penitē. Illa at̄ extremis
dicit ei. Et scis frater q̄a ē
m̄ salus vel modo? Cui ille
dixit. Si volueris: ē tibi salus
adhuc. Illa at̄ iactās se ad
pedes fr̄is sui: petebat ut
eā secū duceret in desertū. Cui
frat̄ dixit. Vade et coopei ca-
put tuū: et sequē me. Cui illa
r̄ndit. Eam⁹ velocit̄. Oportz
enī me deformari et mē hōi-
nes nudo capite ābulare: q̄ i
officiā p̄ci mei iterū ingre-
di. Dū at̄ ambularet p̄ iter:
monebat eā frat̄ ad p̄niam.
Vidēs at̄ ille quia fr̄es q̄dā
obuaret̄ sibi: dicit ad illam.
Eia necdū oēs scūt q̄ soror
mea es: parū de via discede
donec isti p̄nseat. Q̄d cum
feciss̄: postq̄ tr̄iss̄et illi vo-
cauit eā frat̄ suus dicens. Ve-
ni soror eam⁹ i viā nr̄am. Il-
la at̄ non r̄ndit ei. P̄quireēs
ergo ille iuenit eā mortuā:
et vestigia pedū ei⁹ plena sā-
guīe: erat enī discalciata. Et
ille flens et euilās: nūciavit
senioribz p̄ribz oīa q̄ facta fu-
erāt. At illi stēdebat m̄ se:

de saluacōe ei⁹. Manifestauit
at̄ deus her̄ vni sem̄ de ip̄a.
Eo q̄ nulla illi cura fuit de
rebz corp̄alibz: s̄ ut vuln⁹
p̄pū sanaret. neglexit om̄ia
sua et suspirauit ḡuter et fleuit
p̄ p̄ccō suo: p̄tea deus susce-
pit eius penitētiā.

Tempe quodā b̄tus
anthonius cum a
sc̄o athanasio alexandrino
ep̄o p̄t̄ r̄futationē h̄tico-
rū in urbe adductus eēt:
p̄xit ad eū didim⁹ vir eru-
ditissim⁹. captus oculis. Cūz
multa de sc̄pturis sc̄is loque-
rent̄: int̄ ceteras sermōniā
cōēs q̄s de sc̄is volūnibus
habebāt. tū anthonius eius
admiraret̄ īgeniū et acu-
mē aī collaudaret: sc̄fatis
ait ad eū. Nam istis es q̄o-
culis carnis carcas? Et cum
ille p̄ pudore reticēt: sc̄do t̄-
cōqz īrogat̄ eū anthonius
tūndē elicit: ut merorem
aī simplicit̄ fatēt. Cui atho-
nius ait. Viror prudētē vi-
vū ei⁹ rei dolē dāpno. quam
formice et musce et culices
habeāt: et nō potius letū
illa possessioē quā soli sc̄i et
ap̄li meruerūt. Mel⁹ enim
multo ē spū vidē q̄ carne:
et illos oculos possidē in q̄s
festuca p̄ci nō possit icidē:
q̄ illos q̄ solo visu p̄ r̄cupiam
p̄nt hōiem i ititū gehēne m̄tē.

62

Quidā fr̄ ex nitria.
parator magis q̄ a
uarior: et nesciens
triginta argenteis dñm ihesū
venūdatū: centū solidos q̄s
lina texendo collegerat mo
nēs deliquit. Inuitū est int̄
monachos de hoc silium:
nā in eodē loco crater q̄ng
milia diuisis cellulis habi
tabat: qd̄ facto opus esset.
Alij paupibz distribuēdos
eē dicebat: alij dandos et
desie: nōnulli p̄ntibz eius
remittēdos. **N**acharius
vō et psidor⁹ et pambo ce
tiqz seniores p̄res. scō ī eis
loquēte spū decreuerūt iso
diēdos eē tū dño suo: dicen
tes. pecunia tua terū sit
ī pdicione. Et ne hoc crude
liter q̄sq̄ scm̄ putet: tant⁹
hor et pauor p̄ totā egyptū
nūctos monachos īuasit:
ut unū solidū dimisisse.
grādis apud eos sit em̄s.

Erat qdā grec⁹ ado
lescēs ī egypto. quo
dā in cenobio: qui
nulla stinētia. nulla opis
magnitudie. flāmā potat
carnis extigūe. Cūqz ad
p̄m̄ monastery her ei⁹
reptacio plata fuiss: hac
ille arte seruauit eū. Im
perauit cuidā viro graui
et aspero ut iugis atqz
iugis isectaret adolescen

tē: et post utrogatā iuriā
por vēret ad q̄rimonias.
Cūqz iperata sibi p̄ficiet:
ī sup vocati testes p̄ eo loq̄
bant q̄ stueliā adolescētī
fecerat. At ille flere cepit
stra mēdaciū. Cotidie ge
mit⁹: cotidie lacime fluebāt.

Sedebat solus: q̄a amari
tudie replet⁹ erat. Om̄qz
auxilio destitutus: ad pedes
ihesu iniebat. Qd̄ multa?
Ita totus animus deduct⁹ ē.

Quo expleto. m̄rogatus
adolescēs sup cogitacōibus
p̄stinis. an adhuc moleste
aliqd̄ sustinet: v̄ndēs dixit.
Dape. viue michi nō licet?
quēadmodū fornicatū libet?

Ita ergo p̄ h̄c artē sp̄uali
pre p̄curate: adolescēs supe
rata libidine saluatus est.

Dicebat abbas iohes qui
exiliat⁹ ē a marciano: q̄a
venim⁹ aliquē de s̄ria ad
abbatē pastore: et voleba⁹
m̄rogare eū de duricia cor
dis. Senex at̄ grecū nescie
bat: neqz it̄pres iūereba:
Vidēs nos senex t̄bulatos:
cepit greca ligua loq̄ dicēs.
Nata aq̄ mollis ē: lapidis
vō dura ē. Et si vns aq̄ ple
nū p̄deat sup lapidē: si ex
eo assidue stillās gutta cadat
ī lapidē: p̄forat eū. Ita et
sermo diuin⁹ lenis ē: cor
at̄ n̄m durū. Vidēs ergo

homo frequenter dñm sermo
nē: aperit cor ei ad timen
dū deū. **A**bbas pastor dix
it. Qui q̄relōsus ē: mona
chus nō est. Qui fr̄ suo de
trahit: monachus nō est.
Qui malū reddit p̄ malo:
monach⁹ nō est. Qui ira
cūd⁹ est: monach⁹ non est.
Qui elatus ē aut v̄bosus:
monach⁹ nō ē. Qui ar̄ v̄
ē monachus: semp̄ ē humi
lis. q̄etus et caritate plen⁹:
et timorē dei sp̄ p̄ oculis
habet: ⁊ ī corde sp̄ custod⁹.
Dixit q̄dā senex. Debet
monach⁹ cotidie mane ⁊ se
ro cogitare m̄ seipm̄ solli
te. q̄d p̄ totā diē fecit eorū
q̄ vult deus. et eorū q̄ non
vult: ⁊ cōsiderās cotidie oēs
vitā suā. agat penitentiā.
Sic enī factus arsenius v̄.
Beata simonice dixit. Si
in monastio cū alijs iuferis
et mutes locū: lederis oīno
sifacias. Nā sicut gallina q̄
delinqt oua sua fota putri
da et sine pulis eia facit:
ita monach⁹ v̄l virgo si fer
gesat in fide. de loco ad lo
cū t̄nseundo. **I**tem dixit.
Si infirmitas nob̄ supuene
rit nō st̄stem: quia ad des
truēda corpis desideria no
bis p̄fiat. Ieiunia enī ⁊ labo
res: p̄t̄ turpes cogitacōes
st̄stituta sūt. Sicut ei ex forā

medicamēto recedit egritudo:
ita ex t̄bulacōe corpis recē
dūt vicia. Et hec magna v̄
tus: q̄n̄ ī infirmitatibz fuit
paciens tolerātia et gr̄az
actio. Si amittim⁹ oculos nō
feram⁹ ḡuiter: q̄a extollēte
instrumētū amissim⁹: s̄ ma
gis gaudea⁹ q̄a m̄ioribz ocu
lis gloriā dñi speculamur.
Si suidi facti sim⁹ nō st̄st̄
tem: q̄a auditū vanū amisi⁹.
Enī si multū corp⁹ n̄m inf
mar̄ gaudeam⁹: q̄a īteriori
hōi n̄o sanitas inde crescat.

Explicit liber sc̄d̄s vitas p̄m̄.
Incipit p̄log⁹ palladij ep̄i in
librū t̄rtiū de vitis ⁊ doct̄is

Multa q̄dē
et varia
diuisis tē
poribz a
diuisis cō
scripta ha
bent. de hijs qui illecebras
scl̄i delinquētes ad xp̄m fe
cerūt ⁊ fugiūt: quoz bonum
ān̄i desiderū et religiose
mētis affectū. sup̄ne gr̄acie
isp̄uatio q̄ adiectum flāme
oleū nutebat: in edificacōe
eorū q̄ fide integra p̄manēt
in doct̄ina saluatoris nr̄i xp̄i.
Cōsiderāti ar̄ q̄ gratū sit dō
sacrificiū. lucrū aiātū: v̄sū
ē in hūili reuēntia p̄ possibi
litate mea frat̄ne salutis cō

fulē: et illustriū nō tūmodo
 viroz s; etiā feiāz mores
 vitā ostēdē: p̄alare v̄tutes
 et miracūa declarare: eozū
 saluz quos vidi et de q̄bus
 audiui. cū quibz dūsatū sū.
 tā in solitudie egipti q̄ etiā
 i lybia et thebaida et syene:
 simul et q̄ dicūt tabenēsiote:
 deinde i mesopotamia pale
 tine et syrie. et eoz q̄ occi
 dius p̄tibz rome et cāpanie
 morant. Desiderio siquidē
 hūilitatis et obediētie audi
 tor effectū monastice istitu
 tōis. t̄tesim et t̄tū agēs eti
 as ānū in congregatōe frat̄z.
 nichilomin⁹ et in solitudie di
 uersat⁹ sū: ubi pluria didici
 imitanda p̄t et vitāda. q̄ in
 hoc libro q̄ potedo breuitate
 d̄tēxā: ut i xp̄endio salutis
 amoniti. idēficiētē aie capi
 am⁹ medicinā. oēm videlicz
 obliuiscam⁹ desidā. mētisqz
 sopnolentiā et carnale de
 sideriū. oēmqz dissentionē
 aī. amotionē iracūdie. t̄stia
 ā et irrationabile t̄iorē p̄
 her repellam⁹: vanā glo
 riā et ābitiōnē scli despici
 am⁹: ut in fide veritatis et
 i desiderio eternitatis p̄ficiā.
 Audiētes igit⁹ fortia scōz ges
 ta: accigam⁹ et nos. Auges
 cit i nobis fides: spe v̄cēdi
 caritas inculescat: et certi
 sim⁹ q̄a x̄ps bellatores suos

adiuuabit: victores cōnabit.
Explicit plog. Incipit liber
terci⁹ editus a palladio e
piscopo. De scō ysidoro abbe.

Um p̄mū
 ad alexā
 driā p̄x
 issē ciuita
 tē: v̄ppei
 virū mia

bilem v̄ndiqz ornatiū moribz.
 dūfatione. et scia. ysidorū p̄f
 b̄itēū: et renodocho isti
 tutū alexādr̄ie ecclie. Qui
 quidē p̄me iuuetutis illece
 bras dicebat in solitudie ma
 cerasse: cui⁹ etiā ¹¹⁰⁹ et cellulam
 vidim⁹ i mōte nittie. Inueni
 at eū ānoz septuagimā senē:
 q̄ post quideci alios ānos de
 fūctus ē i pace. Hic usqz ad
 exitū vite sue: nō limthēo usqz
 ē nec balneo. Cui⁹ corp⁹ grā
 dei ita refectū erat: ut puta
 ret oēs ignorātes dūfationē
 ei⁹. q̄a i delictis degeret. Hui⁹
 v̄tutes aī si voluero exponē:
 deficiet me tēpus narrātē.
 Hic int̄ cetis v̄tutes nimis
 misericors ac benign⁹ erat:
 ut etiā iūuici ei⁹ et ifideles
 gētiles reuērent eū. Tantā
 at̄ habuit sciētā scripturaz.
 dinoz instructiōe libroz: ut i
 ter ipā etiā iuuua fem. mēte
 excedēt spūalibz visionibus.
 Cūqz de p̄taret referte quis
 eēt mētis ei⁹ excess⁹: diceb̄t

cū lacrimis. q̄a mēte raptus
fū in quadā visione spūali.
Ego vō ignoui frequēt lac
mantē sup mēsam: cū abū
capet. Et causam interrogā
tes audiui eū dicentē: q̄a
erubescō accipies corpalem
escā. sicut irrationabilia aīa
lia: cū utiqz homo rational
a deo creatus fū: et q̄ debem
parisi delicias frui. Hic notus
cū eēt romano senatu. oībz
qz matronis magnificoz et
illustriū viroz. cū athanasio
causa fidei fuit come: deinde
eciā cū demetrio epō: et abū
dans diuicijs ī eadē xenodo
thy et sufficiētā habēs. nouū
testamētū sc̄psit moriēs. Sz
neqz unū nūmū deliquit in
solaciū sorozibz suis ī v̄gini
tatis p̄posito institutis: s̄ mē
dauit eas xpō dño dices. Q̄
creauit vos: gubernet vitam
vrām sicut et meā. Erat at
cū germanis ei⁹ congregatio
v̄ginū septuagita. Huc ven
enti in iuueni. et deprecanti
eū ut institueret firmaretqz
ī monachoz vita feruentē
iuuenili etate: v̄bo qdē me
nō est solatus: s̄ magis la
borē indixit corpale. Eduxit
enī me foras de ciuitate ad
ea q̄ dicūt secretiora loca.
miliario q̄nto: tradēs me do
rotheo cuidā abstinētissimo
viro thebeo. seragesimū a

gētī ānū in spelūca: et iussit
me implere apud ipm tres an
nos. ad edomationē passio
nū. Sciebat enī senē grādi
districtioe viuētē. Itēū in
reueri ad se p̄cepit spūalis
instructiois causa. Nō valēs
aut tres ānos implere infir
mitate detētus: ita ān tri
ennū cultz fū ab eo. Erat
ei vita ei⁹ dura et ardua.
P̄ oēs quidē dies ī estu et
solitudie secus mare colli
gebat lapides: eosqz edifi
cās et cellulas faciēs trade
bat nō valētibz edificare:
p̄ singulos ānos singulas
expliās cellulas. Ego dep
cās eū dixi. Quid facis par
in tali senectute it̄ficiens
corpus tuū? R̄ndens aut
dixit. Occidit me: occido
illud. Sumebat at in cibū
panis vncias sex. et de mi
nutis olerū adimētis fasa
culū: bibebat at ex aqua
parū qd. Nescio vō exten
disse eū pedes: nescio req̄
escētē eū sup mattulā neqz
sup lectū: s̄ p̄ oēs noctes
sedēs et opans. plectebat
ex palmarū folijs sportas
in rationē cibi sui. Arbitrās
at ego ne forsitan p̄t me so
lū hoc faceret satis egi: et ab
alijs discipulis ei⁹ scrutādo
q̄ p̄mākerūt singularit. igno
ui qm a iuuetute semp talē

habuit uersacionē: nūq̄ dor-
mies ex causa n̄ opando. aut
ēte māducās claudēbat oca-
los p̄ dormitacionē: ita ut
frequēt panis cadēt de ore
eius in tpe refectiois p̄ ni-
mia dormitacionē. Cōpellēte
aut̄ me eū aliq̄n parūp sup
mattā reclinari: tristatus
dicebat. Si suasēris āgelos
dormire: suades et feruētē
sp̄m. Verū aliq̄n eū esse a-
pud eū. cō horā nonā mit-
tēs me implere uas aque ad
usū refectiois nr̄: euenit
me abeūte aspide deorsum
uidē i puteo: et uas nō imple-
tū abicēs dixi ei: qm̄ mortui
sum⁹ p̄: aspide eū uidi i pu-
teo. Qui subridēs solū diu
intēdit: et mouēs caput di-
cebat. Si placet dyabolo p̄
singulos puteos serpentes
mittē siue aliqua alia besti-
ā: nos nūq̄ debeb̄ bibē. Et
egredies p̄ semetipm̄ hausit:
ieiunusq̄ ip̄e p̄mus bibens
ait. Ubi erit xpi sup̄duat:
nō p̄ualebit malicia dyaboli.

Beat⁹ at̄ ysidor⁹ rese-
bat nob. q̄a eū uidis-
set b̄tm̄ athonū hōiem dei.
scripture dignā retulit in cau-
sā: audies ab ip̄o qm̄ qdā
tpe maximiani p̄secutoris
pl̄herrīa puella fuit acilla
cuiusdā: quā multis iuitas
p̄missioibz dñs ei⁹. decipe

64

eā nō potuit. Nouisse aut̄
exardescēs i iracūdiā. tra-
debat eā tūc i statuto p̄fecto
allerādrie it̄ficiēdā: q̄si
xp̄ianā blasphemātē tpa
īperatore. In ip̄is uo p̄secu-
tōibz submittes ei quosdam
cū pecūis: dixit. Si i sense-
ris uolūtati mee: a penis
te custodia. Si at̄ p̄manes i
duricia tua: rogabo iudicē
ut torq̄at te usq̄ ad mortē:
ut nō deideas uolūtatem
meā. Adducta at̄ ante t̄bu-
nal iudicis. diuisa penarū
tormentā fortit̄ it̄pnebat.
i sc̄ia bona munita. In q̄bz
tormentis. et caldaria mag-
nā plenā feruētē p̄ce iussit
succēdi iudex. Feruētē ergo
p̄ce et nimis exardescētē:
p̄ponebat ei iudex dices. Va-
de et subde uolūtati bz dñi
tui: aut ēte noueris q̄a in
hac caldaria te iubeo mitti.
Illa at̄ r̄ndit dices. Nō fiat
aliq̄n tales iudices: q̄ iube-
at̄ subdi luxurie. Fremens
ergo iussit eā expoliatam
mitti i caldaria: feruētē pi-
ce. Illa at̄ emisit uocē dices.
P̄ caput tui īpatoris te cō-
iuro quē tu colis: si statuisti
sic torquē me. iube me pau-
lati deponi i caldaria: ut
uideas q̄ntā in paciētiam
donauit xps quē tu ignoas.
Et deposita paulati in p̄

paratū feruētē macabū: eadē
hora refriguit pix cū ecā col
lū ei⁹ puenit. **C**implimī at
vidētes tale miraculū cōfir
mati sūt in fide dñi nri ihū
xpi in alexandrina ecclia: q̄
digni fuerūt t̄re māfuetorū
sicut dicit dñs ī euāgelio:
b̄ti māfueti. qm̄ ipi possideb̄t

Pasco q̄dā noīe **S**tram
erat septuagesimū
ages etatis ānū in scythi. Ita
q̄ dū q̄uiter me sps fornicā
cois tēptaret sup̄ cōcupiscentia
muliebz: exagitātibz me cō
gitatōibz pene egressus sū
de hēmo: cōpellēte me nimis
a passioe. Et vicinis quidē
monachis m̄. nō idicabam
causā. Latent at̄ p̄xi in so
litudinem: et cōuiuiscōs p̄s
usq̄ dies q̄ndecī: eos qui in
scythia senuissēt. In quibus
repperi pascū: quē oēs q̄ in
illa hēmo erāt p̄s vene
rabant. Itaq̄ p̄sipsi ego. cū
lacrimis dep̄ans eū. cōfessus
sū ei passioē: q̄ me nimis
et incessantē nō desinebat im
pugnare. Et ip̄e ait m̄. **N**ō
turbet te hec causa: nec ei
p̄teris hoc a negligētia. At
testat̄ q̄ppe tibi et locus ⁊ dif
ficultas retū: et q̄a nō est in
illis locis ulla visio feminaz:
s̄ magis ex iūdia dyabolī
q̄ semp̄ insidiat. et decipere
festinat aīas hōim. Ecce ut

vides me iā senē hōiem. q̄dra
gesimū annū habeo in hac
cella: et auxiliāte grā xpi
solliat⁹ de salute aīe mee: t̄m
usq̄ nūc tēptationē sustineo.
Nā cū sacramento dicebat m̄:
q̄a sup̄ duodecī ānos post q̄n
q̄gesimū ānū. non nocte m̄
non die pepat: in t̄m ut pu
tare q̄a forte deliquit me d̄s:
et ideo istantē sine cessatioe
hui⁹ passiois molestiā patē
ret. **E**legi ergo magis mori
irōnabiliter: q̄ talē pati cōfu
sionē corpis. **E**gress⁹ igit̄ cōui
bā pene oēm solitudinē: et i
ueni spelūcā leene. et posui
me ibi iacē p̄ totā diē nudū:
ut īgrediētes fere comedent
me. **C**ū ergo facta eēt vespa.
scdm̄ qd̄ scriptū ē. posuit tene
bras et facta ē nox. in ipsa
p̄nsibūt oēs bestie siluarū:
egrediētes bestie masculi cū
fēia odorati sūt me a capite
usq̄ ad pedes: et ligētes me
me p̄ totū recesserūt a me.
Ego at̄ putabā q̄ deuoraret
me. **I**acui ergo p̄ totā noctē:
s̄ nō accesserūt ad me. **C**ogi
taui ergo q̄a deus pepat m̄:
et reūsus sū in cellā meā.
Post paucos at̄ dies iterū
eadē tēptatio validius īsur
rexit m̄: ut pene ad blasphemā
mā puenirē. **C**onuers⁹ enī
demon in ethiopissa puel
lā quā viderā aliq̄n in iū

uirtute mea spiras in messe col-
ligere: sedit sup genua meae:
et uehement me amouit. **U**n-
tū nimio furore dedi ei pug-
nos et alapas i maxillis: et
stati nō xpauit fatasma ill.
Obienu ei. man me unde
paulsi qī faae ei9. fetore et
brumū ferre nō poteram.
Desperabā de salute aie
mee: et p istia nimia de-
fectio ai affligebat me: et
nimio merore tabescebam.
Audiu at uocē factā in se-
su meo: et dicentē. **V**ade pas-
co citate: ppta ei her pmi-
siste pati ut nō altū sapi-
as. nec extollaris qī i vtu-
tibz tuis: s; recognoscas in-
firmū tūā: et nō cōfi-
das i iustacōe tua: s; subdi-
tus et hūilis sis in adiuto-
rio dei. **I**ta cū effēs
de auxiliare dei mīa salua-
toris: pacificos habui vliqz
T scis pūbz et didim. **D**ies
fuit. sacoz expositoz liboz:
q multos libros ex diuinis
scripturis exposuit. **H**ic absqz
oculis fuit: cū et noticiā
habui. **H**ic septuagita qnqz
ānoz defūctus ē. **I**ste cecus
cū eet ut ipē m narrauit.
qtuor ānoz i infantia visu
amiserat: neqz lrās noueat
neqz apud mgrōs fuit. **H**a-
buit at natālē mgrm robu-
tissim: pūā sciam. **Q** tātā

65
grā ornabat scie: ut vetus et
nouū testamētū intptaret
ad ubū. **L**itterale at studiū
ita execut9 ē. subtilit & minu-
tissie exponēs sermone: ut o-
nes suparet atiqz scia. **C**opel-
lebat at me: ut i cellula ei9
facere orōne. **E**t nō acqescēte
me dicebat m referēs. qā in
cellā istā tū ingress9 ē hīs
āthonius uisitās me: et de-
pccatus a me ut orōne facēt.
stati inclinauit genua i hoc
domualio: et nō xpulit me
repetē sermone: erudiēs me
ad obediētā. **N**arrauit at
m et hoc. qā cū eem sollicit9
pū intā iuliani ipatoris mi-
serabil et nimis tristatē:
quadā die usqz ad altām ves-
pam nō gustauī panē ppter
sollicitudinē. **E**t euenit. et
in cathedra sedēte me: op-
press9 sopno video i excessu
equos albos disaurētes cū
fessoribz dicētibz. **D**icite di-
dimo: quia hodie hora diei
septiā mortuus ē iulianus.
Surge ergo & comede: & mit-
te et nūcia hoc athanasio
epō: ut et ille nouerit. **E**t
ānotauī statī et horā & mē-
sem et septiā & diē: unie-
tūqz ē ita. **R**etulit at et m
de ātilla cuiusdā noie alex-
andria: q relictā ciuitate in
sepulchro quodā semetipsā
recludēs. p foramē qdādam

accipiebat panē q̄ necessari⁹
erat victui usq; ad ānos du
odecī: duodecīo at̄ āno q̄si
dormiēte se x̄posuisse. Et cū
abisset q̄ x̄suetudinē habe
bat m̄strare illi. et nō acce
piss̄ r̄nsū: nūciauit nobis.
Destruētes at̄ ostiū et iḡre
diētes: iuenim⁹ eā defictā.
Dicebat et de ip̄a b̄tā me
lania de q̄ postmodū dictu
ri sum⁹: q̄a ad faciē quidē
nō vidi eā: ad foramē tū
stans introgavi eā ut dice
ret m̄ causā: p̄ q̄ re secedēs
de ciuitate iḡressa fuiss̄ in
sepulchrū. Illa at̄ p̄ foramē
locuta ē michi dicens: q̄a q̄
uatus fuit q̄dā mēte i me:
et ut nō accusare eū elegi
magis viuā memetipsā i
sepulchro hoc iclude. q̄ sc̄i
dalizare uiuā ad ymaginē
dei factā. Ne at̄ dicere ei. q̄
mō nūc pseueras nō vidēs
quēq;: s̄ affligeris tā q̄ui
maxiē ietna: Dixit m̄. q̄a
a mane usq; ad horā nonā
oro p̄ singulas horas nens
linū. Reliqs̄ at̄ horas ieiū
na paures. et hora x̄perēti
comedēs abū meū req̄esto:
et video i s̄pnis p̄iarchā
et p̄phas ⁊ ap̄los cū m̄ibz.
Pseuero at̄ finē expectādo:
cū spe in deū suauissime.

Beat⁹ amonius habu
it duos fr̄es ḡerma

nos suos: q̄ cū eo p̄t̄ m̄sc̄o
pposito iusabāt. Nā senior
eor̄ fr̄ dyoscor⁹ in ep̄atum
elcus ē. Habet at̄ tres soro
res i v̄ginitate d̄no seruen
tes: nō min⁹ a fr̄ibz suis in
oī sp̄uali studio iusantes.
Septē ei sūt. q̄tuor viri et
tres sorores eor̄: oēs v̄gēs
ex utro m̄ris sue. iuit enī
seniore sorore eor̄ tantam
sciām habē septuāriū d̄ni
narū. ut amirent fr̄es ei⁹.
Nā vespe nimis l̄ioni iis
res. post l̄ionē at̄ paululū
s̄pni m̄piēs: ip̄a l̄ois v̄ba
p̄ s̄pniū meditat. Habebat
at̄ et alias p̄grinas tres
famulas x̄pi sc̄i. Silit̄ ⁊
fr̄es eor̄ habēt alios tres
viros eruditos nimis ⁊ elo
quetissios: q̄ et ip̄i iusatoz
eor̄ imitātes. p̄clari i x̄po
habent. Oēs ergo nimis i
x̄pi amore feruentes p̄ex
erūt in hēmū: et sorozibz
suis sequestrati fecerūt mo
nasterioli habitaculū: et si
bipis sepati fecerūt. ut in
ter se et illas intualū ha
beāt nō parū loci. Statue
rūt at̄ sibi. ut neq; fr̄es eor̄
alias mulieres ad salutā
dū suscipiāt: neq; ip̄e. ali
os viros. Qm̄ v̄o sup̄ mo
dū erudit⁹ i omī p̄te erat
amonius. tā in sciētia sep
turarū q̄ etiā sermonis:

dū in quadā ciuitate epūs
 defūctus eēt. amatores ā
 monij suggesterūt episcō
 po alexādrie. petētes ut ā
 monū eis ordiāret epīm.
 Dixit at eis archieps. Ad
 duate eū m. ut ordinet
 ep̄s. Illi at festinātes. pre
 erūt cū adiutorio ad eum.
 Cū at se uidiss̄ p̄uētū pre
 cabat eos? et cū sacmēto
 affūmabat nō suscipe se
 ordinē epātus. neq; de hē
 mo egressurū. Illis at non
 credētib; s̄ violēt instā
 bus? p̄sentib; eis accepit
 forcē: et aurē suā sinis
 trā absidit. dicens eis. Vel
 nūc certi estote q̄a ipossi
 bile ē me fieri epīm: q̄ lex
 phibet debile in aliq̄ mē
 bro fieri sacerdotē. Tūc reli
 quētes eū: recesserūt. Ab
 eūtes at dixerūt ep̄o. Et
 ait eis ep̄s. Ista lex apud
 iudeos obseruabat. **N**ūc
 at eā eū q̄ nasū abscisum
 habet si adduxitis. ita tam
 ornatū morib; ut dign' sit
 sacerdotio: ordinabo eum.
 Abeūtes ergo iterū: roga
 bāt eū. Ip̄e at iurauit di
 cēs. Quia si me coegeritis:
 eā ligūā meā absido. **I**n
 ergo reliquētes eū: recessē
Hui' āmonij fert **U**trū
 miraculū: q̄a q̄n desideri
 ū carnis surgebat & ita

bat ad libidinē mēbra ei?
 nūq; peapat carni sue. s̄ fer
 rū ignitū apponebat mem
 bris suis: ut semp vulnāt
 eēt: et ita desiderū passi
 ois p̄ferebat magnitudo
 doloris. Siquidē abstinen
 tia ei? fuit a iuuetute usq;
 ad mortē: nichil qd̄ p̄ ignē
 trāsit comedit. absq; pane
 dūtaxat. **Q**uodā tpe in
 hēmo edificanti ei cellam:
 supuenit quidā fr̄ et dixit
 ei. Cui ī tali estu affligis
 teipm̄ abba. **R**ndēs q; b̄s
 āmonius ait. Crede michi
 frat: q̄a donāte grā dei.
 scās scriptas mēorie mē
 dauī. **N**ā et vet̄ et nouū
 testamētū ab ineūte etate
 ad plenū didici: necnō et
 scōz atiquoz p̄m̄ orthodox
 ozū sacerdotū dñi. sexcen
 tas miriadas expositionū
 ī lege dīna scriptas p̄legi.
 sicut testabāt ei de hoc & pe
 ne ī hēmo oēs p̄sēs: et si v
 no die satiatus fuero pane.
 et nūme in ope me exerta
 ero: extollit sensus meus et
 velut irōnabiliū aiālū ef
Quodā tpe aduētes **I**ficat
 beat' euangēus ad sc̄m āmo
 niū. uisitacois spūalis grācia.
 dū multa de septuris sc̄is int̄
 se p̄ferret et letaret utriq;
 spūalit̄ in dño: postmodū
 dixit euangēus ad āmonū:

quod exprando ei quod aure sibi i-
ciderat. Non tibi graue patim-
times? quia ut non suscipies
sacerdotium aure tibi absadisti.
Rudes at amonius dixit
ei. Deprecor te ut exores pro
me dominum. ut de alijs peccatis
meis indulgentiam meam acci-
pe: nam de hoc admissio non
valde turbat animum meum. Ve-
ruptum magis te oportet ti-
me et sollicitudinem gerere: quod
eruditus es secundum seculi sapi-
entiam? et tantam scientiam diui-
narum scripturarum quam dei
gratia tibi contulit. unde posses
multos populos erudire: elegisti
magis in solitudine degere.
Et ego quidem auriculam ab-
scidi: nam ipse lingua absadis-
ti. quod multos populos docere potuit.

Dicebat sanctus dyoscorus
presbiter quod in heremo scythi-
e habitabat: quia non oportet
monachum gule. uentrisque de-
sideria facere. Nam in quo dif-
fert a secularibus? si expleat
delectationes suas? Denique
frequenter uidemus homines pro cau-
sa egritudinis a delicijs et de-
lectationibus se abstinere ut sani-
tatem corporis adipiscant? quanto
magis diligenter studere debet
monachus pro salute et incolu-
tate anime sue. ut possit ad illas
veras et eternas paradisi delicia-
as et ad celestis regni gloriam
peruenire.

In hoc more nutrie uir ab-
stinetissimus oratione fuit?
cum multas attestabat
uirtutes omnis fratritatis mona-
chorum: ego autem non inueni eum
uiuente. Etiam et hoc dicebat
de eo. quia neque mentus est ali-
quid? neque iurauit neque male
dixit: neque sine necessitate locu-

In more hoc fuit? **I**tus est
habet pambo preceptorum dy-
oscori? quod postea episcopus or-
dinatus est: et amonius et io-
hannes fratres draconis uiri mi-
rabilis. Hic autem pambo habe-
bat in scititate et uirtutibus famam
magnam: et ita erat preceptor
auri et argenti ut uera depos-
cit ratio. Denique retulit in
beata melania? quia in primis cum
aduenisset de roma in alexan-
driam. et audisset de eius uir-
tutibus ysidorum referente. quod etiam
perduxit eam in solitudine ad
uiscendum sanctos presbiteros: dicebat
ergo beata melania? quia obtu-
li ei argenti et aurum trecentarum
librarum: deprecans eum ut de rebus
meis acciperet ad erogandum
pauperibus. Ipse uero sedebat et
texebat de folijs palmarum
sportellas? benedixit autem me
dicens. dominus deus retribuat tibi
mercedem: et dixit dispensa-
tori suo theodoro. Suscipe et
dispensa heri in omni libra et in
insulis fratribus: hec est monas-
teria magis iudicet. Precepit

illi nulli in egypto dare: eo qd
 habūdātor esset pūcia. Ego
 at stabā expectās q̄ honorā
 aut glouficari sup eo qd obtu
 lerā: et nichil audies ab eo
 dixi. **N**e scias dñe q̄ntū ē: qm
 trecenta pondo sut. **I**pe vō nec
 respiciēs me. vñdit dices. **C**ui
 obtulisti her filia. p̄sare op̄
 nō habet. **C**ui eī p̄sare mon
 tes et oēm molē t̄re: multo
 āplius nouit q̄ntitatē hui' ar
 genti. **S**i enī in her dedisses:
 bene in dices q̄ntū ē. **S**i aut
 deo obtulisti: ille q̄ minuta
 paupis vidue nō desperit:
 nec tuā oblationē tradet
 obliuioi. **I**ta ergo gub̄nauit
 ac disp̄saut dñs: ut qm in
 gressa sū monte. post pau
 cos dies defūctū ē homo dei
 nō infirmatus: s̄ sportellā
 asuendo defūctus ē sine fe
 briz. ānoz septuagita. **D**o
 cuit me nouissē cū t̄nspū
 gēt sportellas & p̄lēt: & dix
 it michi. **S**uscipe istā sportel
 lā de manibz meis ut meoz
 sis mei: aliud qd tibi reliquā
 nō habeo. **Q**uē ipā sepeliu.
 syndone corp̄ uolues: & ita
 ipā eḡssa ē de hēmo: & spor
 tellā usqz ad mortē p̄ b̄ndicō
 ne sibi reseruauit. **I**ste b̄rs
 p̄ambo in ipā hora sui exi
 tus astatibz machario p̄bro
 et āmone uiris noiāssis
 i iusarōe scā: p̄ntibz etiā et

alijs fr̄ibus hoc dixisse phibe
 tur: q̄a ex eo qd ueni in hūc
 mōte solitudis. et edificau
 i cella et māsi i ea: de labo
 re manuū meaz vixi: & nō
 recordor me gratis panem
 aliq̄n māducasse: nec peni
 tet me de v̄bo qd locuti sū
 usqz ad hāc horā: et ita va
 do q̄ nūc iapiēs deū colē.
In hoc mōte nitrie ben
 iamin dictū ē quidam
 sc̄s vir. q̄ vixit usqz ad
 octogita ānos abstinetissi:
 et studiū gerēs cū v̄tutes
 ai. **C**ōsecutū ē at a dño ḡ
 ciā sanitatū: et si cui manū
 iponebat. aut oleū b̄ndicō
 dabat. oīs ab eo ifirmitas
 repellebat. **H**ic itaqz q̄ t̄ate
 gracie dignū habuit ē. ante
 octo mēses mortis sue ydro
 picus factū ē: et in t̄ntū cor
 pus ei' itumuit ut alterū
 iob putares. **A**ssumes ergo
 nos b̄rs macharius q̄ tunc
 erat p̄br in mōte nitrie. me
 et theodoz ac macharioli:
 dixit nobis. **V**ēite et vide
 te nouū iob: in t̄nto t̄iore
 corpis & passioē. insanabi
 li. imensā gr̄az actionem
 semp deo reddētē. **A**beū
 tes ergo. vidi eū in t̄nto
 t̄iore corpis: ut nō posset
 digitus manū ei' alteri di
 gito iūgi. **I**ntuētes at hāc
 passionē crudelissimā: octos

auertebar. Tunc dixit nobis
beatus beniamin. Orate filioli:
ut non intior homo meus pro
dropicior fiat. Iste autem nec bene
paties profuit: nec male pa
ties nocuit. Pro octo ergo me
ses cella eius ponebat latior
in qua incessabiliter sedebat propter
reliquas corporis necessitates:
nec ei iacere poterat: in hac
tamen passione posuit alios sana
bat. Necessarie enim enarra
uimus passionem hanc: ut non
disturbentur si quando quassia egri
tudo uiris iustis euenerit.
Defuncto autem eo. limen de
ostio tulerunt et postes: ut
possit corpus eius efferi.
Cantus ei erat tuorum corporis.

Referebat abbas be
niamin quia quodam
tempore ego et presbiter de cella ap
plicuimus ad quendam seniore
habitatem in hemo scythi: et
obtulimus ei modicum olei.
Ille autem dixit nobis. Ecce il
lud modicum vasculum quod ante
tenuum dedistis mihi: sic ple
num manet usque hodie. Nos
autem hec audientes: diximus ei.
Et quare propter vel in diebus
festis non gustasti de ipso
oleo? Et respondens dixit nobis.
Ideo nolui pape ex eo. ne
forte consuetudo in fiat: et
requira de suauitate olei
aditios cibos: et per occasionem
suauitatis adituere appellat

descendere ad ciuitatem seu ad
uicos eme oleum et reuerti ad
hemum: iterumque descendere et re
uerti ad cellam meam: et per hanc
occasionem ut dixi ascendere
et descendere. incipiat uaga
ri sensus meus et mens mea:
et per diuinitatem secretioris
uite. Orabolus enim multiformis
est et diuisa rethorica textus:
ut capiat hominum mentes.

Igitur nos hec audientes: am
mirati sumus prudentiam et
conuersationem sancti senioris.

Item referebat nobis abbas
beniamin. quia precesserat
ad quendam senem qui re
nuuit eos ad refectorem: et
pauit eis letitiale cibum tortum.

Missit autem in conditura oleum
quod de seie raphanorum in locis
illis fieri solet. Nos autem diximus
ei. Pater magis de bono oleo
mitte. ut possimus comedere.
Ille autem hoc audies et signo
crucis se signas: dixit nobis.
Et est aliud oleum propter ipsum.
Ego hoc nunquam audiui. Erat
enim ipse senior ex infantia sua
in hemo nutritus: et semper
mansit ibi apud seniores: et
et neque in ciuitates neque in
uicos aliquando egressus est.

Apollonius quidam nomine
ex negociatore fuit:
renuntiansque seculi actibus
diuisus ad seruitium christi ha
bitauit in montibus nutritus.

neq; arte discere potuit i scribendis neq; vacare libris p sengtute. **Q**uies at in sup dicto monte viginti q;q; a nis hoc habuit studiu: ut ex pprijs pecunijs et suis laboribz oia cellarica paret de alexadria: et i omi ifirmitate nustrabat ifirma tly: et erat vides eos a p ma luce usq; ad hora nona p singula ostia ingrediens monasteriola: ne qis forte iaret. **P**ortabat at vnapas sam malognata et silia: q; infirmis necessaria fut. **H**ac exercuit ruerfaciem in se nectute sua. **Q**ui moriens simile sibi deliquit gratati u: rogans eu hac exercere amistracione. **Q**uq; ei milu monachoz habitantiu i mote necessaria erat tal a mistratio: pp qd hem oet lo

vifino

Fuit ali quida **M**ulle. de atiquis monachis noie nathanael. **H**uc ego no iueni: triserat ei de cor pe ante aduetu meu ante anos qndea. **C**os at q cou sati fut cu eo iueni: mro gaui ergo eos yrtute viri. **O**stenderut at m cella ei m q habitauerat: s; tuc nullus habitabat m ea: pp qd pri ma eet cuida viuo cohabitab tlyz secularibz. **I**lle eni eam tuc ostruxit. qn rariores erat

serui dei q dicunt anachorite: id e qui recedut m secreto ra hemi loca. **R**eferebat er go her de eo ppriue: quia tanta habebat paciēte vir tute m cella: ut mouer a p posito suo. **I**n quibz illufus m pmis ab eo q oes illude festinat et decapit demoe: tedio quoda oppressy egres sus e de pma cella: et alia ostruxit sibi ppe quenda vi tu. **P**ostq; aute pfeat ea: habitauit i ea. **P**ost tres vo meses affuit demon quadā nocte taurea tenes sicut can nifer. **I**ndumetu habes q; militis istu: et faciebat strepitus de taurea illa. **A**d q; ait bis nathanael. **Q**is es tu q talia pfumis sup hospi cialu meu: **R**ndes aut de mon. dixit ei. **E**go su qui te de alia cella expuli: et ve i ut et de hac te effugarem. **C**ognosces ergo quia illuf; eet: reusus e stati m pore cella. **E**t xpls m ea tgnita et septe anos. no trisuit li men ostij cellule: stedens otta demonē. **Q**ui tanta aduēies ostēdebat ei ut eu pelleret egredi: qnta re fere satis longu e. **I**n qbz hoc obseruas. septe epon scoz vvoru visitacōem sine ex dei puifioe facta. sive ex teptacōe maligni: pau

lomin⁹ fecit eū excedē a p-
posito suo. Episcopi at postq̄
orasset egrediētes: non de-
duxit eos nec passū pedis.
Cui dixerūt misterī idē dy-
aconi. Supbā rē fecisti: ut
nō deduceres epōs. Ipē at
dixit eis. Ego et dn̄s ep̄s
oīq̄ seculo mortu⁹ sū: ha-
bes ei occultū p̄positū mē-
tis mee? et scit deus cor
meū: q̄ de causa nō deduxi
eos. Et pauēs at demon
de cōuentiōe hac. subor-
nauit se ante nouē men-
ses mortis ei⁹: et efficit
q̄ infans decē ānoz. mi-
nas asinū portāte panes
in cōphinis. Et p̄pinq̄as
vespa p̄funda ad ei⁹ cellā:
finxit eadē asinū. Et clama⁹
q̄ infans. abba inq̄t natha-
nael miserē mei: et da m̄
manū. Qui audies vocē
q̄ infantis apertuit ostiū:
et stās abint⁹ dicebat ei.
Q̄s es tu. et q̄d vis ut fa-
ciā tibi? Dicit ei. Illius sū
puerulus et panes fero:
p̄pter q̄d iuuuū fr̄is ip̄ius
est: et crastino sabbato il-
lucēte necessaria ē ista ob-
latio. Dep̄cor te ne despici-
as me. ne forte a bestijs ⁊
leenis comedat: multe ei
sūt in illis locis. Stās aut
stupēs h̄s nathanael cō-
motis viscerib⁹ turbat⁹

rogabat int̄ se dices: q̄a aut
de mādato habeo eadē a de-
posito. Post hec at cogitauit.
melius ē me nō t̄nsgrēdi: q̄
tantoz ānoz p̄positū p̄de in
p̄fusione sathane. Et cū oras-
set: dicit loq̄ti ad se q̄ ifat̄.
Audi infans. Crede in deū
cui seruo: q̄a si necessariū
sit tibi adiutorū. t̄nsmittet
deus: et neq̄ leona nocēbit
te neq̄ aliquis. Si at tēpta-
tio. p̄festim reuelabit deus:
et claudēs ostiū introiuit.
Cōfusi⁹ aut demon q̄a sup̄a-
tus ē. in t̄b̄mē resolut⁹ ē:
q̄ onagri exiliētes et fugi-
entes et sonos emittētes. Iste
trūphus b̄ti nathanael fu-
it. et hec r̄isacio: ⁊ hic finis.

De magnis et p̄cipu-
is sc̄is ac beatissimis
viris multa et icredibilia
piget me dicē v̄l scribē: ne
forte mēdaci opinionē ferā.
Quia at p̄didit deus oēs q̄
loquūt mendaciū: in ergo
nō mētenti famule dei fide-
liss̄e non discredas. Quo nā
q̄ macharij erat: vnus q̄dē
egyptius genē: alius v̄o ḡtu-
taria v̄edes. Prīmū igit̄ re-
ferā de egyptio: qui vixit
ānos nonaginta. Itaq̄ in soli-
tudie fecit ānos sexaginta.
t̄ginta ānozū ingredies in
uenis: et tantā p̄secut⁹ est
discretionē. ut dicent eum

neapote potari iuvene sene.
 pte qd et celerius pfect. **Q**
 dragita ei annoz facti cot
 sps demonu accepit gram
 sanitatu: et respōsis diuis
 dignus fuit. **H**uc amozaba
 t duo discipuli in solitudie
 mtiori: q vocat serchu. **E**x q
 bus vn quide erat mīster
 eius iuxta eu: pte venietes
 auari ab infirmitatibz et
 laquoribz suis. **A**lius at se
 cessit sepatim in cellulam.
Tpe at aliquo tnsacto. pui
 des spū msperto oculo cordis
 diat illi q mīstrabat ei vo
 tabulo iohānes: q post modū
 factus ē presbit in loco ipū
 macharij. **A**udi me frater
 iohes: et acqesce monitis
 meis. **C**epit te sps cupidi
 tatis: ita enū vidi et scio qā
 si in acqesce firmaberis i
 loco hoc: et flagellū nō opp
 piquabit tabernaculo tuo.
Si at michi iobediēs fueris:
 exēplū ghezi sup te veiet:
 ex au passione laquesces.
Cuenit ergo eu nō obe
 dire: et post dormicionem
 scī macharij post qndecim
 ānos ita elephatos factus
 ē fraudas equē erāt pau
 perū. ut nō iueneret i cor
 pore ei liber locus i quo qd
 digitū figeret: et hec ē pphē
 cia scī macharij. **D**e esca
 at et potu supflūū ē enar

rare: qn nec apud negligē
 tores iuenit habūdantius
 cibos pape aut exāsitus
 in locis illis: tā pro idigen
 tia eoz q mīme iueniunt
 q ecia et ppter imitationē
 habitatiū ibidē multozū
 monachozū. **D**e alio aut
 studio dicebat eu sine int
 missione excedē mēte: et
 magis āphiori tpe deo ad
 here sensu ei. q in istius
 mūdi habitacoe. **H**uius ferū
 t miracula multa. q des
 feat p eu. **N**ā multos vex
 atos a deonibz. et diuisas
 egritudines sustinentes:
 curauit dñs precibz ei.
Uir enī quidā egiptū
 occupauit ingeniuam
 mulierē maritatū: et nō
 uales eā cape locutū ē ma
 leficio dices. **F**acto eā ut a
 met me: et ita age ut py
 niat vire eā. **A**ccipiens
 ergo maleficiū. sufficienti
 usus ē maleficio: et fecit
 eā equā videri. **V**idens
 at vire ei venies desozus.
 mirabat qā in lecto eius
 equa iacet: et cepit plan
 ge et eulare. **N**ā loqbat
 aiāli: et respōsū nō dabat.
Itaqz depertus ē psbiticos
 possessionis: et adducens
 ostendit eis. **Q**ui nō iue
 nerūt causā usqz ad tres
 dies. **N**eqz fenū accipiebat

quod equa: neque panem sicut homo.
Utroque puabat cibo. Ad ultimum
ut glorificaret deus. et appareret
virtus sancti macharij: ascendit in
cor vini ut educeret eam in
solitudine. Cum ergo appropinquaret:
stabat frater in cella macharij
litigantes et dicentes. Quid adduxisti
huc equam istam? Dicit eis. Ut
misericordiam assequatur. Dicunt ei.
Quid ei habet? Qui respondit.
Proxor mea erat: et in equa
iussa est. Et hodie habet tantum
unum diem: non gustas quicquam.
Qui retulerunt sancto machario in
orati: propterea ei reuelavit
intus ei deus. Respondit ergo
fratribus: et dicit eis. Equi vos
estis: qui equorum habetis
oculos. Illa autem mulier non
est transfigurata: sed solum in
oculis eorum quod seducunt videtur
equa. Et benedicens oleum
a vitice punxit eam nudam
et suporaunt: et statim fecit
eam mulierem videri omnibus.
Dans autem ei cibum fecit eam
manducare: et dimisit eam
proprio viro gratias referentem
deo: et precepit dicens. Nunquam
cesses a oratione: hec autem
tibi euenerunt: quia pro quibus septem
dianis non appropinquasti dominis.
Alia quoque puella ad eum
deducta est: cuius obscena
corpus ita ex omni parte sputum
erat: ut asuptis carnibus

interiora et secretiora nu-
darent. et verum in de e
bulliret innumabilis multi-
tudo: ita ut ne accederet
quidem quisquam ad eam fetoris
horrore. Hec cum allata a
parentibus et pietata fuisset ante
 fores eius: miserans virginis
truncata equo cuius esto iam
filia: hec ad salutem tibi dominus
non ad interitum dedit. Unde
prudendum est magis: ut sa-
nitas tua nullum tibi periculum
inferat. Et cum steteret in
orationibus per septem continuos
dies. et oleum benedicens
in nomine domini punxit membra
eius: ita eam sanam reddidit.
ut reperta nature quantitas.
et perfecta in ea spes muli-
ebriis appareret: essetque ei
de cetero inter homines iussario
absque pristina infirmitatis ob-
staculo.
Aliud iterum de **staculo**.
fertur ei gestum in mentis in
longo tempore. Sub terra fecit in-
situs a cella sua usque ad di-
midium stadium. et speluncam
constituit ad ultimum: ut si quibus
ei plures molestabant. or-
culta de cella sua egredies
ibat in speluncam: et nec
eum inueniebat. Referebat
ergo nobis quidam de steen-
nius discipulis eius: quia eum
do ad speluncam viginti quatuor
horas faciebat orationes dominicas:
et revertendo viginti quatuor.

De hoc egressa est opinio quod
mortui suscitarentur: et suase-
rit hereticum uerti non cre-
dente resurrectione corporum
fieri: et famam obtinebat in
solitudine. Dicebat enim aliqui
uenisse ad eum hereticum quendam
iherosolimitam: quod genus hereticos
uenit apud egyptum. Hic cum
per multam loquendi artem plu-
mos fratrum qui habitabant in hemo-
cliturbaret: ausus est etiam contra
tempore fidei sue asserere puritatem.
Cui cum senior resisteret et con-
tradiceret: ille uerba simpliciter
argumentis callidis eludebat.
Et cum uideret sanctos fidei fratrum
pudicari: quod inquit opus est
uerbis attendere ad subuersio-
nem audientium: Exeamus ad
sepulchra fratrum qui nos preces-
serunt in domino: et cui nunc accesserit
dominus resuscitare mortuum
de sepulchro: sciat omnes quod
illi fides probatur a deo. Sermo
hic placuit omnibus qui aderant
fratribus: et processerunt ad sepul-
chra. Hortatur macharius ihe-
rosolimitam: ut euocaret mortuum
in nomine domini. At ille tu inquit
qui propositi euoca. Et
macharius prosternens se in
oratione ante dominum: sufficiens
orauit eleuatis sursum oculis
suis: tu inquit domine quis ex du-
obus nobis rectam fidem teneat
ostende: eleuato hoc mortuo.
Hic cum dixisset: frater cuius

dam nomen qui nuper fuerat de-
fuitus euocauit. Cui ille cum
de tumulto respondisset: acce-
dentes fratres continuo qui suppo-
sita erat auferunt: et eductum
eum de sepulchro: resolutis
fasciis quibus strictus erat:
exhibuerunt uiuentem. Iherosa-
lita uero ubi hereticus uidit: obstu-
pescit in fugam uertit. Hu-
ic oblatus est aliqui deonem
pariens iuuenis a propria matre
tota scissa duobus funibus col-
ligatus: et hanc habebat im-
missionem demonis. postquam ma-
dumque totum modiorum panes
et bibisset lagenam de aqua:
eductus in aere soluebat es-
mas. Ita ei sumebatur quod deuo-
rasset uel bibisset: quia ab igne.
Est ei turba que dicitur igne-
nita. Diuise quippe sunt demo-
num species et hominum non substantie:
sed uoluntates. Hic ergo iuue-
nus non sufficiens sibi esset: propria
bibebat urinam. Plagere ergo
matrem et de propria semina macha-
rium: accipiens eum imperator est:
et supplicans deum post unam et
secundam diem attenuauit pas-
sione. Dicit ergo mater eius.
Quantum uis ut comedat: et
respondit: decem pondo panis. Cor-
ripuit ergo eam: quia multum
dixit. Super oras uero ei usque sep-
tem dies. statuit et tria pon-
do ut possit operari: atque ita
curas eum reddidit matri.

Multa etiā et alia ferebāt
de eo q̄ nimis plura sūt ad
scribēdū. S; ex hīs paucis
etiā cetā ei⁹ opa noscūtur.
Hūc ergo nō vidi. āno q̄ppe
ingressiōis mee ī solitudie
Quodā tpe cū **Ageut.**
ad b̄m macharium
quidā veniss;. desiderās ī
pposito monachoz seruire
xp̄o. et dep̄caver̄ s̄m senē
ut īstruet eū ac docet. et
ex fonte doct̄ie salutaris q̄
in eo p̄ sp̄s s̄a graciā habū
dabat cōfirmaret. et q̄liter
posset iuvante d̄no īfidi
as atq; īpugnacōēs malig
ni euade p̄monēt. r̄ndēs
b̄s macharius ait. Si vē
ex toto corde desiderās re
nūciare seclō hūc filiōle.
et adhēre d̄no saluatori. si
cut dicit p̄ph̄a in psalmo.
adhesit aīa mea post te. me
at̄ suscepit dext̄a tua. pa
ta ē enī dext̄a d̄ni cōfugie
tes ad se suscipe. oportet
te renūciare hūc mūdo. et
oēs act⁹ ei⁹ abicē. sicut di
cit apl̄s scribēs ad colōcēsēs.
Mortui ei⁹ estis hūc mū
do. et vita v̄a abscondita
ē cū xp̄o in deo. Cū ei⁹ xp̄s
apparuerit vita v̄a. tunc
et vos apparebitis cū xp̄o
in gloria. Hec audies iuni
or dixit. Crede m̄ b̄ssime
pater. q̄a et mentē meā

alienam ab hoc mūdo et ab
oib; que in eo sūt. ut iā tā
q̄ mortuus degā in hūc tē
pis vita. Cognouit enī qm̄
tp̄alia et īstitoria atq; cor
ruptibilia sūt oīa. q̄ in hoc
mundo vident̄ eē bona.
Tūc dixit ei senior. Audi fi
li mi. et vade ad sepulchra
mortuoz. et q̄ plurimis in
iurijs ac maledictis etiā et
lapidib; eos detestare. ut p̄
uocati iritent̄ aduersus te.
Hīs auditis. iunior statim
p̄xit ad monumēta mor
tuoz. Cūq; scdm̄ b̄i senioris
p̄ceptū multis eos ut puta
bat iurijs affectiss;. reuers⁹
ad s̄m machariū dixit ei qd̄
fecerat. Interrogauitq; eū seni
or si nichil ei r̄ndisset illi
mortuū. et r̄ndēs dixit. Ni
chil penit⁹ dixerūt d̄nē. Itē
rū ac p̄cepit ei dīcēs. Perge
cassino die. et multis p̄s
nijs collauda et glorifica eos.
Abijtq; frat̄ ad sepulchra
mortuoz. et cepit laudāe.
honorificasq; sermonibus
glorificare eos dīcēs. Vos
magni estis et s̄i et siles a
postolicis vidis. et iusticia
magna ī vobis ē. Et alias
q̄ plurimas laudes tū ad
eos dixiss;. reuisus ad cellā
dixit seniori. Ecce scdm̄ p̄
ceptū tuū d̄nē p̄ laudāui
et glorificāui illos mortuū

os: et nichil penitus michi
dixerunt. Tunc dixit ei scus
macharius. Considera fili
qm̄ sicut iurijs et stuelijs
exprobrasti illos mortuos
et nichil tibi locuti sunt: ita
ergo et tu si vis saluū eē
in scō pposito placē saluato
ri nr̄o: imitare ipm̄ dnm̄
saluatoreq; nr̄m. sicut dicit
ioh̄es apl̄us et euāgelista.
Qui dicit se in xp̄o manē:
debet q̄admodū ille ablu
lauit et ip̄e ambulare. Et i
euāgelio legitur: qm̄ mul
tas iurias iudei istigante
dyabolo in dnm̄ nr̄m sal
uatore dixerunt. samarita
nū eū et demoniū habere.
et i beelzebub p̄ncipe de
monior; eiacere deonia: nā
et seductore ausi sūt eū di
ce: et hec oīa patient dñs
celi. et t̄re creator sustinu
it: ut nobis sue paciētie. le
nitatis et hūilitatis p̄bet
exēplū. Nā si voluisset po
tentiā sue maiestatis onde
et iurias vindicare. totū
subito mūdū in chaos de
duceret: et nec gen; hōinū
nec ip̄e saltē appareret mū
dus: s; in momēto oīa in
teriret. Verumpt̄n̄ noluit
hoc facē ienarrabilis xp̄i
dñi pietas bonitatis: qui
nō ad puniendū. s; ad sal
uandū venerat mūdū.

71
Ideo ei patient oīa sustinu
it: ut nob; exēpla paciētie
et hūilitatis ostēdet. Vñ
et sequētib; se discipulis aie
bat. Disate a me q; mitis
sum et hūilis corde: et iue
nietis regem aiab; v̄s.
S; et oēs a seculo tā p̄phe
q; apl̄i obp̄brijs et iurijs
ac diuisis tormētis afflicti.
semp̄ imobile v̄tutē paci
ētie et hūilitatis tenuerūt:
et nequaquā hūanis laudib;
sūt decepti. V̄spuētes nā
q; ianis glorie p̄ntis vite
vanos r̄uores. illā solā ce
lestēq; gloriā deapiscūt q;
xp̄o placē desiderāt: q; ex
deo ē et p̄manet in etnū.
Cui; claritatis splēdorem:
nulla hūana ligua p̄t expo
nē. Hec igit; exēpla paciē
tie et hūilitatis i sideras fi
liole: si qm̄ irrogare fuerint
tibi iurie. fortissimē v̄tutē
paciē et hūilitatis custodi:
imitas p̄pham qui dixit. Ego
at̄ tanq; surdus nō audiebā:
et sicut mutus nō apertēs
os suū: et fact; sū sicut hō
nō audiens: et nō habēs
in ore suo redargutiones.
Ad certe ad ymonēdū se
sū nr̄m: cotidie in sinaxi psal
lit. Caue etiā ne vana glā
laudib; hōim delecteris: ne
p̄das oīa q; laborādo i boīs
opib; acquisieris: fruct; q;

ieiunij et abstinencie tue. vi-
giliarumq; et oronum mercede
de in eterna vita non sequi-
tis a domino? quia ipse dixit in
euangelio de eis qui laudes
hominum querunt: amen dico vo-
bis quod receperunt mercedem
sua. Et alia multa sunt: que
de caneda vana gloria
sane scripture ammonere non ces-
sat. **C**ave ergo o fili: et ne
quod ad irrogatas iniurias ex-
ardescat ad iracundiam ani-
mum tuum. Et si iracundia fuit cor-
dium: ipse tamen districte in nomine
domini refrena ab iracundia a-
nimum tuum: ut possis virtute
humilitatis ac pacie custodie-
re et tunc veraciter ostendis quod pro-
misisse dicis. quia tanquam mor-
tuus defas in hoc mundo?
si nichil turbulenti videras
eis que tibi iniurias irrogant
sicut nec illi de monimen-
tis mortui in quos multas
iniurias et iniuria dixisti: et
nichil tibi penitentia dederunt.
Ideoque oportet ut fortiter cus-
todiam virtute humilitatis ac
pacie: quatenus possim ad
celestia premia et ad eterne vi-
te gloria pervenire: sicut di-
xit in apocalypsi dominus. **T**ene
quod habes: ne alius accipiat
coronam tuam.
Sanctus abbas macha-
rius imonebat sepe disci-
pulos suos: et docebat eos

dicis. **M**emento te semper quia
ante aspectum domini omnipotentis
versari: qui perspicit omnium hominum
cogitationes: et singulorum
corda scrutatur. **Q**uid etiam et
sane scripture testantur: ut apostolus
docet et dicit. **U**nius est enim
dei sermo et efficax et au-
toris omni gladio anapiti: et per-
tinges usque ad divisionem anime
et spiritus. conspiciuntque et medul-
latum. ac discretor cogitati-
onum et intentionum cordis:
et non est ulla creatura in-
visibilis in aspectu eius. **O**mnia
autem nuda et aperta sunt oculis
eius. **I**deoque fratres. si nobis
pulsaverit delectatio car-
nalis et concupiscentia forni-
catiois: festine repellere et
abice de corde nostro sordi-
dissima et pessima cogita-
tione. invocantes intercessore
adjuvorum domini nostri ihesu christi
in orationibus ac ieiuniis: ut
virtute potentie sue eripiat
nos et protegat: et iterat
sathan sub pedibus nostris.
Oportet ergo ut etiam nos
metipos corripiamus: dicimus
que ad animam nostram: quoniam de-
lectatio quidem corporis que re-
male oblectat. ad modicum
tempus est. **N**am tormenta et
cruciatibus anime et corporis in
igne eterne gehene: in pe-
tuas permanet penas. **I**llud
etiam ammonetes animam nostram

dicam) Si erubescas hoies
 filis tui patres. ne videat
 te peccante: que no magis
 reuereri ac time debes ma
 iestate dei oipotētis q oim
 secreta cordiu cōsiderat. si
 cut et apls ait. oia nuda t
 apta sūt oculis eius. Talibz
 ergo cogitacōibz si increpa
 mus nosmetipsos. Atinuo
 tior dñi venit in corde nos
 tro. et in amorē castitatis
 cōformat aia nra. etiā t ad
 oia pcepta dñi faciēda in
 tam. adiuuāte nos grā
 dñi nri ihu xpi. q seruiē
 tibz sibi in scitate et casti
 tate pmisit celestia et et
 na. in illa glorioza futuri
 seculi vita donare. cū an
 gelis scis in ppetui hūnis
 splendore semp gaudere.

Dicebat scī pres de
 sco abbate iohāne
 qui cognōiabat colob. qā
 cū de messis ope reueret
 valde fatigatus: repnta
 bat se scis senioribz. facta
 q cū eis oracōe statū ppe
 bat ad cellulā suā: et per
 multa tpa in silentio vacā
 bat orōnibz et lēonibz ac
 meditacōibz septuagintū scā
 rū. et opa manūū cotidie
 exercens nullū ad se pm
 tebat venire. Dicebat ei:
 qm p occasionē in messis
 ope dispigit. et puagacōez

patit mentis intēno: et ido
 diuisis cogitacōibz obligat.
 Addebat at sibi magis ab
 stinētiā dices: qā ppter labo
 re messis in diebz illis coti
 die panē in saturitate ede
 bā. Fuit at qm in cella me
 a qesco: oportet me abstinē
 tiā et vigilias addē: ut cō
 penset et reparetur qd i
 illis diebus intmissū est.

Quidā ex frībz interrogā
 uerūt hūc ipm bñm iohēm
 de causa abstinētie: et rñ
 dit eis dices: qā daniel ppha
 dixit: panē in concupiscētia nō
 comedi. Dicebat etiā monē
 do frēs: cōsiderate dilectissimi
 qm nichil fortius ē in besty
 leone: et tñ ppter ventrē suū
 cadit in laqueū. et illa fera
 lis et magna fortitudo eius
 hūliat. Tali ei exēplo ipē
 beatus iohānes instruebat
 frēs dices. Si voluit impa
 tor aliquā adūsarioz obtinē
 ciuitatē: pus escā eoz et a
 quā interdicit: et ita necessi
 tate citati hūliant. et ipso
 ei subiciūt. Sili qz passioēs
 et vicia corpis nri. si fame
 ieiunioz. et labore mace
 rent vigiliāz: tūc etiā ad
 uersarioz nrooz videlicet de
 monū victus hūliat: quā
 p corpis nri fortitudinē et

Hnos ipse solet exōe.
 lūi at machabium

7 loco

contemplatus su alexandrinu.
pbzm in qui dicit cellia: in
quibz cellis habitauit anis
noue. In quibz et tibus anis
post me supiurixit. Et quedam
vidi apud eu: quedam audi-
ui: quedam et ab alijs didici.
Erat at obseruacio eius hec:
qa si qd audiuit alicubi. mo-
dis oibus hoc apphendere fes-
tinabat. Audies ergo a quo-
da qa tabeneseote monachi
p oem qdragesima absqz
igne cibum sumit: statuit sep-
te anis qd p igne trisit non
manducare n olea truda:
et si qn iueniebat legume
infusu. nichil aliud gustans.
Coples at hoc: p nichilo dix-
it huiusmodi usu. Audiuit
iteru de alio quoda qa libra
panis comedet: frages sibi
buatellati et condens ilage-
na misit: decreuitqz tantu
comedere qd possit manū affer-
re p os lagene. Et sicut ve-
ferebat ipse. qa gaudes qde
apphenderebā aplius de frag-
mento panis: s nō pmitte-
bā exime p eo qd angustius
eēt foramen lagene. Usqz
ei ad tres anos hāc habu-
it abstinentia: qtuor aut qn
qz vntias comedēs tandem
et aqua bibēs. Na sextatu
Iolei vnu p totu anu expede-
Teru alia eius obserua-
tio talis fuit. Decreuit su-

pare sopnu: et sicut vesebat
nō intuit sub lectu usqz ad
viginti dies: ut viceret sopnu.
Ita nimio quide estu vreba-
tur p die. nocte at astrige-
bat frigore: et ut dicebat.
nisi velocius ingressus sub lec-
tu fuisse et sopnu cepisse:
ita in exsiccato fuerat rebz
ut excessu pene pateret me-
tis. Qnto ergo me inqz vi-
ci: tato ad nature require-
tus sopnum cessi **necessariu.**

Iste aliquo reptatus e passi-
one fornicacois: et adema-
uit semetipm in palude sy-
chiense q est in solitudine. se-
de nudu mensibz sex ubi sut
culices sicut nebule: q etia
agrestiu porcor pforant
pellē. Ita ergo pforatus est
totus et strumas fecit: ut
putaret aliq qd elefantosis
eēt factus. Venies ergo p
sex menses in cella sua: de
voce cognitus e qa ipse eat
macharius. Desiderauit ali-
qn iportu sepulture pam-
ne et mambre igredi: sicut
nobis retulit. Ipse at ortus
sepulture factus est a magis:
qui potetes erat quonda
apud pharaone. De qdas
igit lapidibz struxerunt o-
pus. et sibi metipis sepul-
chru fecerunt: et multu au-
tu recondetes etia plataue-
runt arbores: humectus em

E locus in quo et puteu fode
 rut. Quia ergo via ignora
 bat. arbitru quoddā seqbat
 stellaru: sicut i maris pela
 go nauigantes obseruare
 solet. In solitudine ita igredi
 ebat: acapnes ligaturā ca
 lamos p unūqzqz miliaru
 indicij grā fiebat: ut semi
 tā adiuuaret unde reute
 ret. Pambulas ergo diebz
 nouem: puenit ad locum.
Demon at q semp dimica
 toribz xpi resistē solet. Colli
 gens oēs calamos quos pro
 indicio sibi posuerat: dum
 ipē reqeseret a miliario or
 ti sepulchri. ad caput ipi
 posuit. Surgēs igit reperit
 calamos. Et hoc factū ē
 deo pmittēte ad ei pbat
 onē: ut non i calamos spe
 raret: s i colūpnā nubis
 q pcedebat filios isrl qdra
 ginta ānis in solitudine.
 Dicebat aut. q castra deo
 nū obuasset ei egrediētū
 ū de illo orto: clamātium
 inquit qī coru p facie me
 ā et dicentiū. **Qd vis ma
 chari?** **Quid vis moche?**
Qd venisti in locū nūm?
Nō potes manē hic. Dixi
 ergo eis ego: qā oportz me
 ingredi et vidē. Ingridiē
 te at eo in ortū: occit ei
 sathanas cū gladio eua
 ginato cominās ei. **Cōt**

quē scs macharius hoc de
 dit insum. Tu uenis ad me
 cū gladio: et ego occitō tibi
 i noie dñi sabaoth exatūū
 dei isrl. **Ingridies** ergo in
 uenit situlā ereā depēde
 te et cathenā ferreā sup
 puteū iā de multis tpibus
 resolutā: et fructus malo
 rū gnatorū nichil mēq ha
 bentū. ppter qd aruisset a ni
 mio solis ardore: abhoia
 ones etiā q plimas aure
 as ydolorū. **Ita** ergo reuer
 tes. uenit post dies uiginti.
 Deficiēte at ei aq quā por
 tabat et pane: i multā an
 gustiā deuenit. Et cū iam
 deficeret: apparuit ei puella
 stans sicut refebatur mūdīs
 simo lintheo acicta. et ha
 bēs ydriā aque stillante:
 quā dicebat lōge eē a se
 qī stadiū unū. Et usqz di
 es tres ābulās et uidēs e
 ā cū ydriā statē. appropi
 quare nō valebat sicut sop
 niās. spe at uidēdi expec
 tādo confortabat. Postea ap
 paruit ei multitudo bubā
 larū. ex quibz una q habe
 bat vitulū stetit: sūt enī
 multe in locis illis: et sic
 dicebat decēbat ei de u
 beribz lac. et facta ē uox
 desup dices. **Machari** ac
 cede ad bubalā: et sūge.
Supposuit ergo se ei: et lac

tatus resupsit vires. Venitq;
bubala illa usq; ad cellam
eius lactans eum: et vitulum
suum non suscipiens. **R**egressus
ergo ad fratres cum inveni-
asset de oportunitate loci:
multorum inflammati sunt animi ut
pergeret cum eo illuc. Sed ubi
sancti presens senserunt animos in-
veniri scitatos ad progredium:
represserunt eos salubri con-
silio dicentes. Locus iste si ve-
ritur dicitur a panne et ma-
bre institutus est: non aliud
de eo credendum est nisi quod dy-
aboli ope ad deceptionem
nostram forsitan paratus sit.
Si ei delucosus est et habun-
das: quam requiem sperabimus
in furo scilicet. si hic deliciis
firmum? **H**ec atque alia
dicentes: invenimus animos re-
presserunt. **L**icet enim divisorum
pomorum amenus esset locus
et habundans omnibus naturalibus:
sed non posse dicebant adduci
illuc plures fratres: ne forte
venientes per hunc a demoni-
bus deciperent. Multos
enim timebat esse deones: quorum
frenitibus et et calliditate
ferre multitudinem insuetam
frenum non posset. **Q**uodam
tempore idem sanctus macharius pu-
ticum fodiebat: et in proximo
fuitecto silve ab aspide per-
cussus est. **Q**ui mortiferam
aial a fauibus apprehendens:

manibus utrisque scindens dixit.
Non permittete deo. quare usum
pasti venire. **H**abebat autem
diversas cellulas: una in mo-
te nitere: alia in solitudine
interiorum scythi: et alia in loco
qui dicitur cellia: et quedam
absque fenestris sunt: in quibus
dicebat sedere in quadragesima.
Alia angusta erat in qua iacens
extendere pedes non poterat:
alia autem latior erat in qua susci-
piebat venientes ad se. **H**ic
vero donante gratia christi tanta mi-
seratione vexatorum a demonibus
curavit: ut oes mirarentur
et glorificaret virtute salua-
toris nostri ihesu christi: qui propter eum ope-
rabatur magnifica. **C**um autem
nos ibidem essemus: oblata est ei
virgo quedam de thessalonica
veniens: qui multos annos in
palati laborabat. **H**anc itaque
usque ad viginti dies oleo sero
pungens. et oronibus pro ea in-
sistens: sanam remisit ad patriam
ciuitatem. **Q**ue postquam pue-
nit ad domum suam: multam
oblationem direxit pro diversis
monasteriis sancti. **H**ic itaque sanctus
macharius audies quod magna
divinatione et regulam discipli-
ne tabennesiote monachi ha-
beret: mutato habitu acci-
piensque indumentum rusticum: pro
diebus quidecim ascendit in the-
baida pro solitudine. **E**t ingressus
monasterium tabennesio-

74
tarū? querebat abbate ut
eius p̄sentaret aspectibus.
vnu s̄m pachomiu noie
pbatissim̄ famulu xpi. gr̄a
pphecie habere: cui occulta
tus ē nutu dei aduet macharij.
Representat̄ ergo dixit.
De p̄cor te dñe p̄r suscipe
me i monasteriu. ut efficiar
monach̄. Dixit ei pachomius.
Iā senectute puert̄
abstinecia nō vales adimplere:
fr̄es enī p̄tētissimi sūt:
et nō ferēs eoz labore. et
scandalū pass̄i regre diebis
dehendo eis. Et nō suscepit
eū nec p̄ma nec s̄da die:
usq; ad dies septē. Cū ergo
p̄seuar̄z etiā ieiunus p̄manēs:
post hec dixit ei. Suscipe me
abba: et si nō ieiunauero sicut
alij fratres. opatusq; nō fuero
sicut et illi: tūc iube me iacari
foras. Hec audiens abbas:
iussit fr̄ibz ut susceperet
eū. Est at̄ p̄p̄tegaō p̄ singula
monasteria mille q̄dr̄agēti viri.
Vltorū ei monastioz beatorū
pachomius p̄r erat: et multa
milia monachoz p̄gregatio
erat: etiā et usq; nūc sūt
xpi gr̄a largiēte. Ingressus
ē ergo i monasteriu. Cōfacto
at̄ paulo tēpore sup̄uenit
q̄dr̄agesia: et vidit singulos
q̄sq; adde

tes ieiunijs/abstinecie. ^{et}
Dā vō eoz post duos dies
reficiebāt: alij at̄ post q̄z
dies capiebāt abū: alij
vō p̄ totā noctē vigilijs et
orōnibz iſistebāt: p̄ diē at̄
opa manū exercebant.
Hic vō s̄c̄us macharius
stabat i angulo t̄m diebz q̄
noctibz: nō discedēs q̄q;
usq; dies q̄dr̄agēta p̄ple
rent: aduenit et pascha.
Nesciūt panē gustauit.
neq; aliud q̄d̄q; pulmētū.
n̄ folia t̄m de caulibz: et
semel i septimana hec die
dn̄ica hec sumebat. Nec dis
cedebat de angulo illo ubi
elegerat stare. n̄ t̄m corp̄al
n̄c̄itatis causa: et statim festi
nāter reūtebat et claudebat
ostiu sup̄ se: et nichil penit̄
loquebat̄ s̄ t̄m i silēnio la
bia ei9 mouebāt: et nō ces
sabat cōtinue et sine cessacōe
i corde suo eloquia dñi di
uināq; s̄pt̄ure amōratio
nē meditari: et opa manu
ū incessant̄ extere multo
āplius q̄ alij fr̄es. Hec fr̄es
vidētes: pene oēs scandalizati
sūt. Murmurātesq; dixerūt
p̄posito monasterij sui.
Unde nobis adduxisti hūc
tanq̄ sine carne degētem:
ad d̄p̄nacionē nostrā. Proice
eū. Cognosce q̄ valde scandalizat̄
fr̄es i

eo. **H**ec audies ppositus mo-
nastij. amiras tam districta
iustacione eius: oravit do-
minu dices. **M**anifesta mi
patoru seruo tuo dne: qd age
debea. **E**t reuelatu est ei:
q ipe eet macharius. **E**dixit
it at eu foras i oratoriu
ubi altare positu erat: et
aplectes osculatu e eu: et
dixit ei. Vere vir btus es
sre machari: et latusti nos.
Olim ei ex multo tpe de-
sideraba vide sctate tua:
et gras agim dno nro ihu
xpo. q i spualibz bois mix
imeqz in vtrute abstinecie
erudisti nos: et paruulos
nros no alta sape i iustifi-
cōe sua. **R**euerte ergo ad
locu tuu: no ei pariu edi-
ficasti nos btissime pz: et
ora mdesment pro nob.
Quoda tpe visitacois
atqz edificacois gra pxi
ego ad eu: et iueni ante
ostiu atrij ei9 iacente que
da pbim toto corpe ulcibz
plenu: capitis at ecia ip-
sa ossa putrescebat: qui
ideo aduenerat. ut orōibz
ei9 sanitate reciperet. **S**ed
sctus macharius no susci-
piebat eu. **E**go at pstiti
me ad pedes ei9 in terra:
et deprecabar ut susciperet
eu. **R**ndensqz btis vir dixit
michi. **I**ndignu e ut sai-

ntre recipiat: s magis iere-
pa eu et suade ei ut non
audeat accede ad sacrem
altare dñi et offerre sacri-
ficiu dno: qz fornicado offe-
ret et ppter hoc castigat. **S**uade
ergo ei ut resipiscat et adig-
na agat pniam: ut miām
a dno mereat accipe. **I**taqz
ego egressus ad illu infirmu:
dixi ei oia. **E**t ille tribulit-
durbatus itremuit: iura-
uitqz q i exitu vite sue no
usurpauit ad altare dñi ac-
cede. **P**ost hec pcepit ut e-
gredet i suscepit eu: et
dixit ei. **C**redis qz deus e
que nichil latet. **R**ndit.
Eciam dne. **D**ixit ei. **Q**uid
potuisti illud a late deu:
Rndit. **N**on. **A**it ei. **S**i ergo
agnoscis tati emis pccm tu-
um. et dei castigacione in-
telligis: p q causa tati ma-
li plaga in corpe tuo e. de-
oqz percussus es: cessa a mal-
tuis et corunge de ceto: et
confite sp cu lacrimis pnie
in tuo dolore in aspectu dñi
pccm tuu: ut i die iudicij
possis aliqua miām ac pi-
etate dñi inuenire. **D**edit
ergo sacramentu se nung-
peccare: neqz ad sacrem
altare accede. nec oblatio-
ne scetare: s sicut laici
sorte habe. **I**taqz post hec
iposuit ei manu et orauit

ad dnm p eo? et i paucis diebz san' factus e: capilli qz capitis ei' creverunt. et abiit sanus. **I**psis diebz oblatu' e iuuenis q' vexabat' ab imudo spu: et imposit' manu sup caput eius et alia sup pectus ei: et ta' diu sup eu' orauit q' usq'quo i aere suspedit eu' ille imudo' spūs. Inflatu' at' totus itumuit puer sicut uted: ita ut ex oibz mebus aqua fundet. Et subito exclamans attenuat' e: et reddit' mēsure sue. Tradidit ergo eu' p'ri ei' sanū: unges ei' oleo scō. **P**recepit ut p' q'draginta dies neq' a' nē ederet neq' unū suē ret: et ita san' reddit' e.

Resēbat at' nobis idē san' macharius: vir amonēs ut caueam' mult' mltiformes insidias deo nū: qz quoda' tpe nimis ei' moleste fuerūt cogitacōes vane glorie: saluz ut q' tūq' modo eiceret eu' de cella ei' et de secreta hēmi iusarōe: suggereret' ei' ut edificacōis grā ad remediū et sanitates infirmoz roma' p'feret. p' salute aiarū multaz. Ineat ei' ei' grā dñi tra' imudo' spūs. Et cū diuicius i'sistent ei' hui' modi cogitacōes z

ner orāti ei' cessaret: iactauit se p'stratus in terrā: z extēdit pedes suos a foris li mē ostij cellule sue clamās et dices. **T**ralite demones tralite: ego ei' pedibz meis nō vado: s' si potestis me h'c abducite. **E**go appete testor deū: qz h'c iaceo usq' ad vesperā. **P**ostmodū surrexit ad osuetū opus dñi. **R**eferebat ei' nobis de quoda' frē marco monacho: nimis abstinetissio. **S**cs ei' macharius erat pbr. Dicebat aut' qz notauit in tpa: q' tradit' sacrosā mūio. **E**go nūq' dedi rōionē marco mōcho: s' angelus ei' dabat de altari. **S**olū at' articulū manū ū videbā dantis. **M**arcus at' iuuenis erat: et nouū vetusq' testamētū sacre scripture meōrit' obseruauat: māsuēt' ult' modū: castus sup oēs. **C**ū at' eēt in ultima senectute scs machari' p'xi ad eu': et iueni ostiū cellule ei' clausū. **S**tās at' ad ostiū: auscultabā qd diceret vel cū quo loqueret'. **A**udiebā ei' eu' loquētem. **P**utauit at' q' aliq' cū ipō eēt cū quo loqueret'. **I**pe vō cū ceteris agēt annū. siq' de iā et dētes amiserat: igit' cū eēt sol' sibi p' litigabat: et q' corpi suo dicebat.

Quid vis o male in q̄ senu
isti? Ecce iā et oleū accepisti
et vinū? de cetero qd̄ vis
iā decerpere senū? Semet
ipm̄ increpās etiā ut d̄
abolus pfundet. Presebat
nobis vir sume sc̄itans pas
nucius discipul⁹ eius: qm̄
qdā die leena accipies ca
tulū suū cecū obtulit sc̄o
machario? et capite pl̄sas
artū ei⁹ ostiū aperuit: et
ingressa sedere sc̄o viro p̄
iecit catulū ad pedes eius.
Ipe at̄ accipies eū expuit
in oculis ei⁹ et orauit: sta
tiq̄ apti sūt oculi ei⁹ et asper
it. Et lactauit eū leena: le
uauitq̄ eū et abiit. Altera
die pelle ouinā grandē at
tulit ei leena. Sc̄s vō pelle
vidēs: dixit leene. Unde t̄
hoc: n̄ qz comedisti cuiusdā
ouē forsitan paupis? Qd̄
ergo de iusticia ē. nō accipi
o a te. Illa at̄ inclinās ca
put suū in paup̄eto dep̄
cabat eū: et ad pedes sc̄i
deposuit pelle. Ipe vō dice
bat ei. Dixi tibi qz nō acci
piā illā? n̄ michi p̄missis
ut nūq̄ amodo stristes pau
pes: deuorādo qd̄rupedia
eorz. Illa vō q̄ assentes. nu
tu capitis sui q̄ p̄mittebt̄:
tūc suscepit pelle ab ea. Et
qd̄ mirabile ē fr̄es. si dñs
creator oīm q̄ leones da

nichi p̄p̄he māsueferit? ipe
etiā et machario leenā fe
cit eē māsuetā. Dicebat at̄
qz ex quo baptizatus ē. nō lo
cutus ē orosū sermone. Sex
agesimū habebat annū: ex
quo erat baptizatus. Erat
at̄ statura breuis: sup la
biū tantūmō pilos habēs:
et in similitate meti. Ex ni
mia ei abstinētia. pili bar
be ei⁹ rari nati sūt. Hinc
aliqui cōfessus sūt. Qd̄ facia
abba. qz cogitātes acide
tbulat me dicitēs: qz nichil
agis egredē de hac solitudi
ne. Ipe at̄ dixit in. Dic e
is. qz p̄p̄ xpm̄ sedeo: et pa
rietes istos custodio. H̄ pau
ca ex multis mirificis mdi
cari gestis.

Sed et de fr̄ulo dei
marchiano: sile exē
plum refem⁹. Soroz eius tū
filio suo abiit ad eū in mo
nasteriū: ut post mltā tpa
uisitatz eū. Ipe at̄ sorozem
suā suscipe nō accipit nec
vidē: filiū at̄ eius suscepit.
Qui intēte dep̄cabat eū
et petebat: ut suscipet tū
cā et palliū q̄ detulisset ei.
S; noluit penit̄ suscipe di
ces. Ab infātia mea usq̄ h̄c
horā dñs meus me gub̄er
nauit: etiā usq̄ in finē exi
tus mei ipe michi p̄bebit
oīa q̄ in natiā sūt. Non eni

expedit her a carnalibz pn-
 tibz expectare a suscipe. Ille
 pstravit se ad pedes eius di-
 ces. **N**o tanq pnta: s tanq
 seruo dei et monacho hec
 offerim. **R**ndes at abbas
 bts marciang. dixit. **P** qd
 monastia venistis de itne
 ad nos. **Q**ui rndes dixit
 ei. **P**lurima monastia tn
 suim. **E**t quare magt non
 dedistis ex vestimentis hys
 eis tanq seruis dei et moa-
 chis. **I**pe vo rndes dixit:
 q nulli aliqd dedim. **A**it
 ergo ad eu bts marciang.
Ecce manifestu e q no ser-
 uo dei et monacho: s tanq
 pnta et pmpuo vro her ad
 me detulistis. **N**oluit ergo
 accipe. **O**rone at p eis m-
 retissie fueres p salute aiaz
 eoz dnm deprecaty e et di-
 misit: pmpitq eis ut ultius
 nuq veniret ad eum.

Non at ptermittā nar-
 rare etia et de hys
 qui atreptibilit dūfant. ad
 laude scilic eoz q emedat
 vita sua: et ad monitione
 legētiū. **V**irgo qda fuit in
 alexandria. scemate quide
 indumēti hūilis. pposito
 at mentis elata: diues in
 pecunijs nimys: nuq at
 pcedes neq pegrino aut
 vginibz seu ecclie vl paupi-
 bus nūmū aliqn porrexit.

Hec multis monitis pzm.
 nō abiecit siluā diuitiarū.
Erat at ei et gen9 nō mī-
 mū: in qbus adoptrauit si-
 bi filiā germane sue: cui
 nocte ac die pmittebat sub-
 stāciā suā. **A** celesti enī de-
 siderio mētē alienatā gē-
 bat. **S**pēs enī et in hoc er-
 voris dyaboli e: sub occasi-
 one amoris pprietiariōis
 i auaricia laborare. **Q**ia at
 illi nō pntet ppter genus
 qui fratrida et patrida do-
 cet: māifestū e. **S**i si vide-
 at pntū sollicitudinē ingē-
 ve. nō recte mētis motu h-
 facit: s ut aiām iuste faci-
 entis i auaricie laqo obli-
 get: scies sentēciā. q iust-
 ti et auari regnū dei non
 hēditabūt. **P**otest at qsqz
 prudent et rationabilit
 nec suā atepnē aiām: et
 pntibz suis maxie si deha-
 bent et egēiores sūt cōso-
 lationē prestare. **Q**ū aut
 quis aiām suā despiciat cō-
 ferēdo sue pgeniei subiacz
 legi: q i vano de aiā sua
 cogitat. **C**ānt at scs psal-
 mista dauid de eis: q p aiā
 sua solliciti sūt in timore.
Nis ascēdet in mōte dñi
 id e q difficile: aut q s sta-
 bit in loco scs eius: **I**nno-
 ces manibz et mūdo corde:
 q nō accepit i vano aiām

sua. Isti aut in vano ea acci-
piunt: putantes ea cum corpore
dissolui: dum virtutes negligunt.
Hanc ergo virginem ut ita
dici voles flexam domare ad
releuacionem auaricie scripsit
macharius presbiter et propositus
leprosoz: et posuit et inuenit
pauperem arte huiusmodi. Fuerat enim a
iuuente sua cibusarius quod
dicit gemas distrahente. qui
abijt et dixit ei. Lapidem pro
iosimaragdum et iaceti in-
curterunt michi: et siue iuente
cum sint siue furtiuum. dice non
possum. Preciosi aut sunt nimis:
ita ut non possint estimari
quod perdan habeant. Dedit aut
qui habet eos quingentis so-
lidis. Si placet tibi eos tolle.
De uno lapide potes accipe
quingentos solidos: alios aut
in ornamento neptis tue
propabis. Virgo aut interissime
audies delectata est: et ca-
des ad pedes eius dixit. Pro-
fiteri tua ne quis alius e-
os aspiciat. Inuitauit ergo
eam presbiter dicens. Veni ad cel-
lam meam: et vide eos. Que
non accipit. Sed adorans eam
dedit quingentos solidos di-
ces. Quomodo vis tolle eos:
ego ei causa non habeo.
Ipe aut accipiens erogauit
pauperibus. Ipe aut transacto.
eo quod magne opinionis
ac reuente erat vir in

roma alexandria. amator dei
et multum misericors: pue-
nerat ei usque ad centum annos
cum eius senectas. cum quo etiam
et nos amozati sumus: rive-
rebat eum amone supradicta
virgo. Ad ultimum inuenies eum
in ecclesia: ait ei. Rogo domine:
quod iubes propter lapides illos
pro quibus quingentos solidos
expedi. Qui respondit dicens
ei. Ex tunc quo dedi tibi michi
aurum tradidi illud in precio
gemarum: et si vis venire
et eos videre in hospicio ubi
sunt. Veni et vide: ibi enim in-
rent. Et si placuerit tibi be-
ne: sicut vis. tolle quod tuum est.
Que promptissime prexit
ad cellam eius: erat aut hospi-
cium pauperum in quo leprosi
iacebant. In inferioribus quidem
habebat mulieres: in superi-
oribus vero viros. Adducens
ergo eam induxit in ianuam:
et dixit ei. Vis vis videre
presbiter. Iacitos aut smarag-
dos. Dixit ei. Quos ipse
vis domine. Et ait. Ecce isti
sunt iaceti. Iterum deponens
eam in inferiora. et ostendens
ei mulieres: ait. Ecce sma-
ragdi. Si tibi placet bene:
sin autem recipe quod tuum est.
Itaque vetricundiam passa esset
sa est: et abiens ex multa
tristitia quod non secundum deum
fecerat vel infirmata est.

Post hec etiā grās egit
 pbro. Quella autē de q̄ sollicita
 ta erat: post nuptias sine
Quodā mōyses noīe.
 ethyops genē. seru⁹ fuit
 cuiusdā curialis: quē p̄t
 multā p̄sitate et furti
 et latrocinia p̄ecat dñs
 eius. Dicebat ei qz usqz
 ad homicidiū puenisset.
 Cōpellor ei dicē mala ed:
 ut ostendā v̄tutē p̄nie e
 ius. Dicebat ergo qz dux
 latronū erat: sicut ex ip
 sis opibz eius ostendit in
 furtis et latrocinis. De
 niqz eundā pastorē mali
 riā retinēs: subito volu
 it i nocte irruere et int
 ficē eū. Quisunt autē loci
 ubi caulas habēt ouiu.
 Indicatūqz ē ei qz trans
 nylū eēt irrigato fluīne:
 et tenētē in latū miliario.
 Ille mordicus tenēs gla
 diū in ore. tunicā iposuit
 sup caput suū: et insinata
 iut fluīuū. Dū ergo ille
 nataret ita: studiuit pas
 tor ille se occultare et late.
 Nā ille utpote latro q̄tu
 or amietes occidit: et ligās
 eos trahēs qz p fluīuū ite
 rū venauit. Et egress⁹
 de fluīuo extorauit eos:
 et comedēs optiā queqz cur
 niū. reliq̄ in vino distinx:

bibitqz decē et octo calices.
 Statimqz quinquaginta miliaria
 itine sub die fecit: et puenit
 ad locū ubi erāt socij eius.
 Iste ergo talis ac tant⁹: in
 tantis malis iueifatus est.
Quodā tpe a quodā vi
 ro religioso audies v̄bū dei.
 et i die iudicij futuriā exā
 nationē int iustos ⁊ p̄cō
 res. int c̄m̄osos et factos:
 int amaras gehēne et ig
 nis etni penas et cruciat⁹
 sine fine in tenebris extio
 ribz: q̄ p̄pata sūt inqz p̄c
 catoribz. Itē audies etniā
 gloriā et etnos honores
 et requē in regno celozū
 int angelos sc̄os q̄ p̄pauit
 deū sc̄is et iustis seruēt
 bz sibi: xp̄ictus corde rep̄
 amarissie flere cū gemitu
 et eiulatu. Ingressusqz mo
 nasteriū dedit se i p̄niaz:
 et excruciat⁹ semetipm
 in multis lacrimis: indul
 genciā et veniā p̄cōrū
 suoz de pietate et miā
 a dñō postulādo: et im p
 māsit in monasterio.
Quodā tpe i cellā eius
 latrones ingressi sūt. ig
 norātes q̄s eēt: erāt autē
 q̄m̄oz. Quos ligauit siml
 sicut tabernā de paleis:
 et iposuit eos sibi in dorsū:
 et detulit eos ad ecclesiā
 firm dicēs. Nā iā in non

expedit nocē aliquē: qđ in
betis de istis disponite. Tūc
illi latrones cognouerūt qđ
ip̄e eēt moyses sceleratissi-
m̄ latrones: et xp̄ucti sūt
corde glorificātes dñm qui
nō repellit p̄ccatores. s̄ susci-
pit penitētes ut saluent in
eterna salute. Et hec dicētes
p̄ucti sūt corde ut dixi: et de-
derūt se ī p̄niam: abrenū-
ciātes oībz malis actibz et
cupiscētijs. carnalibz qđ de-
siderijs. **H**inc moysi ista
rerūt deones scđm vsuetu-
dine eius atiquā: luxuriā
fornicatiōis ingerētes ei. Et
tā valide reptatus ē sicut
ip̄e reſebat: ut paulomin⁹
de p̄posito suo exaderet. Itaqz
ex hoc validius abſtinebat:
et vigilas āplius addebat
sibi: et opa manū p̄pen-
suis exercebat: tabescēs
corpus suū. Deniqz p̄posuit
sibi se nō dormire in matti-
la iacētē: s̄ p̄ totā noctem
ſtando in cella orabat: et
p̄ſalmodiā explebat. Nam
parietibz se redinās: parū
qđ ſōpni capiebat. Iterū po-
ſuit ſibi aliā obſeruatiā: e-
gre diebat noctibz et ibat p̄
cellas ſenior et tollebat p̄
duas eoz in quibz ſibi illi
hauriebāt aquā: et porta-
bat illis aquā. In longiquo
enī habebāt aquā: et qđā

ad duo milia: alij at̄ etiam
ad quinqz milia. Quadā vero
nocte nō ſufferēs demon fer-
uentē eius fidei diſſatione: ī-
clinato eo in puteū dū hau-
rret aquā p̄cuſſit eū in ve-
nes de nocte: et reliq̄t eum.
Deniqz de nimio dolore ob-
mutuit: et remāſit velut
mortuus. Alia die veniēs
qudā haurire aquā. inue-
nit eū iacētē: et nūciavit
b̄to yſidoro p̄bro in ſcythi:
qui miſit et leuauerūt eū
et detulerūt ad ecclēſiā:
et p̄pe p̄ ānū ita infirmat⁹
ē: ut vix reſumēt vires ſu-
as. Dixit at̄ ei yſidor⁹ p̄br.
Quieſce moyses et noli ī-
diſcrete p̄ſumere: ſ̄ magis
cū diſcretiōe tam abſtinē-
tiā qđ vigilas. et opa ma-
nū exerce. R̄ndens at̄
moyses ait. Nō quieſcā
b̄ſſime p̄r: uſqz quo q̄ſ-
cūt adiuuāte me grā dñi.
imūdiſſime cogitaciōes et
ſōpnia qđ imittūt ūquiffi-
deones: ſicut ſcriptum ē.
P̄ſequar inimicos meos et
p̄prehendā illos: et nō q̄-
eſcā donec deficiāt. Vides
at̄ beatiffim⁹ yſidor⁹ fixā
in dño fidei eius aſtānā:
ſurrexit et expādit ma-
nus ad orōnē: dixitqz ei.
In noīe dñi n̄i ihu xp̄i do-
nate ei⁹ grā: ex hodierna

die in que uerit sopnia q
 inquietare solebat. Igitur glo
 rificans et gratias agens salua
 tori dno: reuulsus e ad cella
Post aliq at te **I**uua.
 pus uerrogauit eu ysidor
 pbz de molestia cogitacio
 nu carnalium: et ille rudes
 dixit. Protegete me xpo dno
 et oronibz tuis: nichil tle
 pacior. Hinc ergo dona
 ut deus gratia ad effuga
 dos de obsessis corpibus
 deones: ita ut musca nos
 magis timeam q ille de
 mones. Hec uersacio mo
 isi ethyopis: q etia ipe m
 ter magnos erat amiat
 pres. Defuctus at e amor
 septuaginta qnqz: reliq uo
 discipulos mochos septuagim.
Sacti euagrij ue deo
 digni dyaconi et eru
 ditissimi in dina scia uir:
 no est iustu silere uita. Sed
 oportet hac scripture madae
 ad utilitate legetu. et glo
 ria saluatoris nri ihu xpi.
 Quia etia paulo lacus ex
 pone debem: quo uisatio
 ne sua auxiliare gra xpi
 digna deo exhibuit. Defuc
 tus e at cu eet in solitudi
 ne amor qnqginta qtuor.
 Hic ergo looz ordiatu e a
 sco basilio epo. Undesqz ut
 rephesibile ei uisacione
 beatissiq et admodu clar
 in doctna xpi gregorius

nazarenus eps: puerit eu
 ad dyaconatus officiu. Ex
 inde i magna synodo ista
 tinopolitana: diuctus e bio
 nectario eiusde ciuitatis e
 piscopo. Cu eet instructissiq
 in diuinis scripturis cotra
 oes hereses flozebat: ut in
 magna ciuitate etia eloq
 o potetissimo. ex hoc nimis
 ab oi ciuitate cu honore et
 dilacione habet. Unde fasa
 nacio nugnatatis dyaboli
 ce q infectat obscurare bo
 na: imisit i corde eius co
 gitaciones desiderij carnalis
 et uisacione muliebris. De
 niqz sicut postmodu nobis
 ipe referebat adamauit eu
 mulier que erat magnifica
 cuiusda de pmatibz pala
 rij uiri uxor. Euagrijus at
 times deu et ueres ppa isa
 enaa: ac p oail ponet mig
 nitudine ofusionis. maxieqz
 igaudetes hereticos: orabat
 dnm deprecans saluatorem
 xpm: ut ipeduer ta rabida
 tra se mulieris instaaa. Na
 ipe quide uolebat recede: s
 no ualebat colligacombz ob
 sequioz eius detentus. Post
 q at multis pabz exorauit
 dnm ut libaret eu a pao
 maxio qd ope pene ppetra
 bat: affuit ei angelica uisitaa
 o i scemate pfaciani. et rapi
 ens eu pduxit eu ad ptozui
 pfecti: et misit eu i custodia

carceris: ferreisq; catenis
ceruicē et manus eius colliga-
uit. **S**ed p̄ q̄ causa hec pateret
nō dicebat ei. Ip̄e at̄ sciētia
sua nouerat: q̄ de causa hec
sustinet. Arbitrabat̄ enī q̄
vir illius matrone impellasset
accusās eū. Cū at̄ vehemēt
angeret: audiebat ei stre-
pitū et voces aliorū q̄ diuer-
sis supplicijs torquebātur a-
pud iudicē p̄ criminalibz causis
et ideo p̄manebat valde t̄-
ritus et tremescēs. Cū aut̄
t̄nfigurasset se angelus q̄ vi-
sionē conuenerat q̄ in fi-
gura eius amica q̄ valde dili-
gebat eū: dixit ei cū tenet̄
in vitulis mē q̄dragica ve-
rorū p̄sonas. Quid hic tene-
ris dñe draconē? R̄ndit
euagrus dicens. In vitate
tibi dico: nō noui q̄pp̄ hic
teneor. Suspicio autē mi-
chi ē q̄ vir ille magnificus
ex p̄fectis. impellauit cōt̄-
mē iudicē irrationabili ze-
lo percussus: et timeo ne for-
te iudex pecunijs corruptus
subiciat me tormētis. R̄n-
dens dixit ei. Si audis me
amicū tuū: nō expedit ti-
bi in hac ciuitate cōuersari.
R̄ndēs at̄ euagrus dixit
ei. Si deus me liberauit de
angustia et cōuencōe hac
et videris me ī cōstātinopo-
li: scito q̄ iuste sustineo pe-
nas. **A**ut ei. **A**ffer euāgeli-

um: et iuxta m̄ in euāgelio
q̄ recedes ciuitate hac: et sol-
licitus eris de salute aīe tue:
et libabo te de hac neccitate.
Detulit ergo euāgelium. et
iurauit ei dicens: q̄ vna t̄m
die ut vestimēta mea possi-
m nauū mittē remozor. **E**t
sacmēto dato: rediit de exas-
su quē p̄cessus ī nocte fuit.
Et exurgēs cogitauit apud
se. q̄ licz in excessu fuit sac-
mētū: s̄ t̄m iurauit. **E**t mit-
tēs oīa q̄ habebat ī nauū:
venit iherosolimā. **S**uscipit
aut̄ eū br̄a melania quāda
senatrix romana: cui filij
et nepotes sūt p̄mi in sena-
tu: nūc at̄ fāula xp̄i veni.
Iterū at̄ dyabolus induit
eius cor. cepitq; iterū ibi mu-
tare vestes: et ī eloquio ser-
monis exaltabat̄ in glōria
vana. **D**eus at̄ q̄ p̄p̄ suā
magnā misericordiam impedit
occasioēs p̄dicōis nr̄e: p̄mi-
sit^{ur} nimietas febriū tabefa-
cet corp⁹ eius: ut ī infirmi-
tate lōga laceraret̄ p̄ sex
menses. **A**dybētes ei ei me-
dici diuisa medicamīa: ni-
chil p̄ficiēbāt. **T**ūc dixit
ei sc̄a melania. **N**ō michi
placet̄ fili tā lōga infirmitas
tua: dic ergo m̄ que sūt in
corde tuo. **N**ō enī ē absq;
p̄missu dei. hec infirmitas
tua. **E**t statim p̄cessus ē oīa
q̄ in aīo eius erat. **A**ut enim

famula dei. **D**imitte nunc cor
 ra deo qz teneas. pmissio
 ne solitare vite qua dno
 spospodisti? et licz pecca
 trix de peccor dnm ut detur
 tibi tepus vite: qm ppos
 sis adiple q p salute ame
 tue statuisti. **I**pe vo acq
 uir salutaribz monitis ei?
 et i paucis diebz sang frs:
 peccit et deparat e ut fau
 la dei p se oraret. **I**pa ei
 vestimenta monachal ppo
 siti induerat. **E**gresso aut
 pfecto e in mote nitre q e
 in egipto: in quo habitauit
 duos anos. **T**ercio at ano
 ingressus e solitudme: tibi
 uersat e quorderi anis
 cu his qui dicunt cellia. **C**oe
 debat at libra panis de
 die: et i tres meses yrali
 cu olei: na nichil coctum
 fuebat in abu. nec aliqd
 de pomis gustabat: vut
 re ex multa opulencia et
 habudatia venies delicia
 auu. **F**aciebat at in die o
 racoes centu: exceptis
 vigiliis noctius. **S**cribebat
 vo: ut de ope manuu su
 aru sumet tibu. **P**ulchre
 eni scribebat librale ma
 nu. **I**ne paucos igit anos
 lumē scie et vitans et di
 uine sapie: et discretiois
 spium gracia. a dno xpo
 pape meruit. **C**antos at
 libros et exposicoes de di

uinis scripturis scripsit. manu
 festu e oibus: et maxime
 his q pclara eius opuscula
 amirantes. ad fide dmi salua
 toris relicto errore uersi
 sut. **N**a et ad instructione
 sce monachoz iusfaciois.
 multa ex diuis scripturis
 et nimis apta testiona et
 uia et ipugnacoes imudo
 ru demonu. **I**ntines ei val
 de amirabil et salutaris
 doctna e. **H**uc aliqui giut
 ipugnabat fornicacois de
 mon sicut ipe refebat no
 bis: et p tota nocte tpe hy
 emis nudus stetit sub ne
 re: ita ut defelaret oes ca
 nes ei. **A**lio itez tpe ipug
 nabat eu spūs blasphem
 e: et p quadraginta dies et noc
 tes. no intuit sub tectum:
 ita ut corpus sicut uracio
 nal aialis cynocerons du
 ret. **H**uc quoda tpe demo
 nes tres in die supuenerit:
 de vbo fidei aguerentes. **E**t
 vnus quide dicebat se arria
 nu ee: alius eunomianu:
 alt at apolinarista. **E**t is
 tos p dine sapie gracia du
 de testimonis sanctaz sc
 turaru eludet: illi subito
 pturbati et magnu strepi
 tu facietes. fantasma scema
 tis eoz dissolutu e: et nu
 q paruerut. **F**requet at
 a deonibz flagellat e: sed
 dina gra eu adiuuare supe

rabat malignitatē eorū. Ser-
todeno vō anno iūfacōis ei⁹
in q̄bz nichil coctū in cibo
accipiebat: necessitate cor-
pis ppt̄ infirmitatē stomachi
coctū cibū accipe xpulsus ē.
Panē q̄dē iā non trigit: o-
leū vō et tyšanas ac legu-
men usq; ad duos ānos ac-
cipies ita defūctus ē: coi-
cans sacroscā misteria in
ecclia in die epyphania dñi.
Preferebat at̄ nobis q̄ c̄ta
eū erat et obsequabat eū:
q; ante vnū diē mortis sue
dixit. Quia iā tris ān⁹ ē:
ex quo nō molestor a carna-
li scupiscētia. Certe post-
talē ac tantā vitā et aridā
abstinētia et dolores et la-
bores et orōnes sine inter-
missione huic monasterio
degenti: nūciata ē mors pa-
tris. Qui dixit nūciati sibi.
Cessa blasphemare: meus
enī pater immortalis est.
Qronius pbr ecclie ni-
trie retulit in dīcēs.
Quia dū iuueis eem in
monastio: nimia paecebat
accidia. Unde fugies cepi
vagus ābulare p̄ hēmū:
et pueni usq; ad mōtē ubi
sc̄s anthonius degebat. id
ē int̄ mediū babilonie et
eractie: i vastissia soluti-
diē q̄ ducit ad mare rubrū.
Venies ergo in monaste-
riū secus flumen qd̄ dicit̄

pisp. ubi ei⁹ sedebāt discipuli
amatus et macharius q̄ et
sepelierūt eū: expectauit
dies q̄nq; ut videre sc̄m an-
thoniū. Dicebat ei eū vē-
turū ad illud monasteriū.
aliqui quidē post decē. ali-
qñ at̄ post viginti dies:
quēadmodū ei dñs reue-
lasset p̄ utilitate adueniē-
tū in mōsteriū. **Q**plimi
ergo eram⁹ agregati fr̄es
diuersas habentes necessi-
tates: in quibz et eulogius
quidā alexādrinus et ali⁹
leprosi: qui simul aderant
p̄ tali causa. **H**ic eulogius
scolastic⁹ erat: et erudit⁹
vir. Qui amore diuino
pūctus abrenūciavit turbi-
nitū: oemq; substāciam
suā distraxit et erogauit
paupibz: sicut scriptū ē. **D**is-
psit dedit paupibz: iustia
a ei⁹ manet in sc̄m sc̄li.
Et i euāgelio dicere dño:
bri misericordes: qm̄ ipi
misericordiā cōsequēt. **I**mag
paucos denarios in usq; p̄-
os reseruauit: cogitans a
pud semetipsū q; opari p̄
prijs manibz nō pualet:
nec i monastij agregatio-
nē ingredi possū. **I**nuenit
igit̄ quēdā in platea iace-
tem lepsū q̄ nec man⁹ ha-
bebat nec pedes: cui⁹ tñ
modo ligua vigebat. **S**tās
at̄ eulogius p̄pe eū orauit

dñm: et posuit q̄ pactum
 cū dño dices. Dñe in nōie
 tuo leuabo hūc lepsū i do
 mū meā et mīstrabo ei:
 et repausabo eū usq; ad
 mortē: ut ppt̄ hūc et ego in
 uenūā apud te mīam. Do
 na ergo in xp̄e paciētiā
 ad hui⁹ obsequiū. Et accē
 des ad lepsū: dixit ei. Si vis
 p̄r suscipiā te in domū me
 am: et repausabo te. At il
 le r̄ndēs dixit. Si dignus
 facē gr̄as ago. Adduxit er
 go azinū et leuauit eū: et
 pdixit eū ad domū suā:
 et adhibebat ei curā dilige
 ter. Ita p̄ ānos q̄ndecā gu
 bernabat: et accipiebat
 curā de manibz eulogij:
 et idigne nutrebat. Post
 q̄ndecim at̄ ānos insidiat⁹
 est ei dyabolus: et cepit
 clamare extra eulogij: ml
 tisq; iniurijs et detractiōibz
 afficē virū. Dicebat enī
 ei. Multa mala misisti fu
 gitue: forsitan dñi tui ali
 enas pecunias furatus es.
 et p̄ me vis a pat̄is tuis li
 berari: Et clamabat. Jac
 ta me i plateā ubi ante ia
 cebā: carnes desidero mā
 ducare. Hoc cū audiss̄ eu
 logus: obtulit ei carnes i
 abū. Iterū ille clamabat.
 Nō acquiesco: s; ut dixi
 iacta me i plateā qz p̄plos
 volo vidē: iacta me ubi

me iuenisti. Forsitan si ma
 nus habuiss̄ exsuffocare se
 potuit: in tantū eū demon
 exagitabat. Itaq; valde solli
 citus eulogus p̄rexit ad i
 monasteria uroz dei: et dix
 it eis. Quid faciā dñi mei pa
 tres: qz in desperationē me
 inducat lepsus iste. Proicē
 eū timeo: qz deo dextrās dedi
 et p̄misi usq; ad mortē cōti
 nē et repausare eū. Si ergo
 nō p̄creto eū s; p̄ violentiā
 retinē voluero: pessios dies
 et amaras noctes faciet mī.
 Ad hec dixerūt illi ei. Dum
 adhuc i corpe ē magn⁹ ac be
 atissim⁹ famul⁹ dei p̄r antho
 nius: ascende in nauī p̄ter
 cū illo leproso et vade i mo
 nasteriū ubi monach⁹ eius
 sut: et expecta ibi usq; quo
 dū egredit̄ de spelūca et ve
 niat ad monasteriū: et qz
 qd dixit t̄h̄ observa: et acquies
 ce ei⁹ sentēcie. Deus ei tibi
 p̄ ipm̄ dicet. Misit ergo lep
 sū illū in nauim: ip̄eq; p̄t
 ascendit. Et nauigātes vene
 runt ad monastiū discipuloz
 b̄ti anthony. Euenit at̄ in
 illa die ut venur̄ p̄r antho
 nius iā vespera pacta: si
 aut refecbat cromus. Cū at̄
 aduēiebat i monastiū: hāc
 habebat cōsuetudinē. Voca
 bat machariū: et interro
 gant eū dices. Frater ma
 chari: venert̄ aliq; fr̄es hūc?

Rndebat. **E**am venerunt. **I**te
rū interrogabat. **E**gyptij sūt
an iherosolymite? **D**ederunt
ei eis signū dices. **Q**uā vide
ritis iquectiores dicite. **E**gyp
tj sūt: qm̄ religiosiores. **D**i
cite qz iherosolymite sūt.
Rndit macharius. et ait.
Quia mixti sūt. **Q**uā aut
dicebat qz egyptj sūt. iube
bat b̄s anthonius ut pul
mētū lenitale apponeret
eis cibū: et qm̄ referissent
faciebat eis orōne: et dimi
tebat eos. **Q**uā at dicebat
qz iherosolymite sūt: sede
bat p̄ totā nocte disputās
eis de v̄bo dei. q̄ ad salutē
aīe p̄tinēt. **I**n illa v̄o ves
pa. sedebat et aduocabat
oēs fr̄s. **Q**ui cū aduēssēt:
subito vocauit. **E**ulogi. eu
logi. **T**ertio at cū nullū m̄
dicass̄ ei nomē ei9. eulo
gius nō rndebat ei: arbit
bat ei q̄ aliū enlogiū ex
monastio vocar̄. **T**ūc dicit
ei. **T**ibi dico eulogi. qui ab
alexādria vēisti. **R**ndit
eulogus et dixit. **Q**uid iu
bes dñe? **I**nrogauit eum
anthonius. **Q**uid huc ve
nisti? **A**it eulogus. **E**t q̄s
tibi reuelauit nomē me
ū? **C**ausas manifestauit?
Dixit ei anthonius. **S**cio
p̄t qd venisti: s̄ corā oibz
edicto ut et ipi audiant.
Eulogus dixit. **H**ūc lep

sum iueni iacetem i platea.
et leuau eū et p̄misi deo ut
eū repausare: quatenus e
go saluus efficiar: et ipse
p̄ meū obsequiū repausa
tionē habeat. **E**t qz post tot
ānos recede vult a me: et ni
mus exarbat me dū festinat
recede. et cogitau p̄icē eū:
ideo ad scitātē tuam veni
ut m̄ des s̄iliū qd agē de
beā: et oēs p̄ me. **N**umis
ei sollicitus sūt: et t̄buloz pro
ista causa. **T**ūc austero vult
tu respiciēs eū anthonius
dixit. **T**u p̄icis eū: s̄ q̄ fecit
eū nō p̄icis eū. **I**actis eū tu:
s̄ suscitabit deus meliorē
te. et solabit eū. **E**t silens
eulogus pauesfactus ē. **I**te
b̄s anthonius cepit aspe
rioribz v̄bis increpare lep
sū illū: et clamās dicebat
ei. **L**eprose ineterate dierū
maloz. indignē celo et tin:
nō quiescas blasphemare
deū. **I**gnoras qz x̄ps ē qui
m̄strat tibi? **Q**uo audes
aduerso x̄pm̄ talia p̄loqui.
Nūquid nō p̄t x̄pm̄ semz
ipsū seruū se exhibuit eu
logus ad tuū m̄sterium?
Inrepās ergo et hūc reliquit.
Post hec corā oibz dixit eis
que expediebāt salutē aīe
eorz: amonēs eulogū et le
psū ut nō separent ab al
utro: s̄ i cellā v̄rām inquit
p̄gite. **I**ncōtinēt enī vos

uisitat dñs. **S**eptuagesimo enim
 hoc euenit. qz utiqz tñ fine
 estis et tñe vobz ppant. ne
 venies angelus nō in
 ueniat vos in eodē loco et
 pposito. et pdatis tñ tps
 mercedē boni opis. **H**is
 auditis. cū festinacōe reu
 si sūt ad ppriā cellā. **E**t p
 quadraginta dies defūctus
 ē eulogus. et post tres si
 milis regeuit leprosi. **P**ost
 aliq̄ at dies cronius de
 thebaida descendit i moas
 tenu alexandrie. et inue
 nit quosdā frēs tñū diē ce
 lebrare leprosi. qsdā aut
 qdragesimū eulogij. **A**gno
 uit ergo cronius et obstu
 puit. et accipies euāgelij
 pposuit fraternitati et iura
 uit. referēs eis quō oīa q̄
 euenērūt eulogio et lepro.
 pdixit bñs anthonius. **E**
 cū hoc referebat nobz cro
 nius. qz in nocte illa dñ vbo
 dei nos plixius docet scūs
 p̄ anthonius. et hoc itulit
 dicens. **Q**uia anū megrū
 orauit. ut reuelare m̄ dñf
 naret p gratiā suā dñs.
 locū iustoz et p̄oz. **E**t
 vidi excelsū quēdā ḡgā
 tē usqz ad nubes p̄tigen
 tē. et sub̄ eū stagnū ve
 lut mare. et ignis flāma
 bat feruebatqz velut cal
 daria. et videbā aiās q̄
 m specie auū volātes. et

manus extensas habentē.

q̄ntecūqz qdē supuolabāt
 manū et caput ~~et caput~~ e
 ius saluabāt et usqz ad ce
 lū pueniebat. q̄ntē at ad
 manus ei⁹ puenisset non
 valētes supius volare. pau
 cēbat eas manibz suis et
 allidebat. cadebātqz in stag
 nū feruēs. **A**udiu qz vocē
 dicentē michi has ee p̄oz
 aiās. nā illas q̄ illū ḡgā
 tē supuolat. ipas ee aiās
 iustoz q̄s pondus p̄ti non
 grauat. et ideo p̄nt ad ali
 ora d̄scende. q̄ in paradiso dei
 saluāt. **H**ic at sūt p̄ozū
 aiē q̄ ideo ad infernū dem
 ḡtū. qz nō egerūt peni
 tenciā dñ m corpe erāt. ut
 indulgēciā p̄ozū v̄l emūm
 suoz a xpi dñi pietate me
 rent accipe. nūc at tradūt
 ad infernoz tenebras ubi ē
 fletus et stridor dētū p ni
 mietate penarū eternaz.

Stephanus quidā lybi
 cus genē. ex latere
 marmariis et marmare
 ore sedebat usqz sexagita
 ānos. **H**ic sūme p̄tinecie fu
 it. **N**ā et discreciōis graciā
 d̄solaciōis accepit a dño. ita
 ut oēs t̄bulati q̄libet de
 causa tristitiae affecti venis
 sent. leti d̄scēdēt p verbū
 d̄solaciōis ei⁹. **N**om at erat
 et bñs anthonius. puenit vō
 etiā ad t̄pā nū. **Q**uē ego
 quidē non vidi. p̄t lōginq

tate locorum. Qui autem cum factio
amonio et eulogio erat. vide
tes eum retulerunt nobis: quod iue
num eum inquit infirmitate
huiusmodi habentem in ipsis
locis: in testiculis et in sumi
tate nature vulnus habentem
quod dicitur cancer seu crin. Hic
ergo cum incidit in vulnus
illo a medico: in manibus su
is operabatur et plenebat pal
mas et loquebatur nobis. Reli
quo autem corpore ita erat imo
bilis: quasi si aliquid incideret. Abasis
ergo membrum: quasi si pilus ei
abaceret ita non sentiebat.
Validissima ei habebat per
dei gratiam sustentia. Nobis
autem stans et flentibus dixit.
Filioli: in nullo ledamini de
causa ista. Nichil enim quod pro
mittit deus fieri malum est: si vo
luntate benigna proferendum
est. Fortasse enim et obnoxia
erant membra ista tormentis?
satisque melius est hic pro solue
penas: quam post exitum vite huius
in eterno igne cruciari. Ita er
go nos consolatus est: et confirmans
in fide et pacia edificavit
nos. Hec autem narraui: ut non
sturbem: quoniam sanctos aliquos
vide quibus corpus infirmi
tatis laborare.
Beatus innocencius presbiter
in monte oliueti fuit. Na
ta autem audiui ab hijs qui conuer
sati sunt cum eo tribus annis.
Iste simplex super modum erat.

Na et in palacio clari in mili
cia fuit. Verum in uicinis im
perij constantini: abrenunciavit
solum cum uxore sua. Hic habe
bat filium nomine paulum doct
ricum militante. Hic in factu
dyaboli peccauit cum filia presb
biteri. Quod cum audisset pater
eius innocencius: exorauit
dominum dicens. Domine deus ama
tor castitatis. da ei tale cor
reptionis spiritum: ut in non in
ueniat tempus peccandi in car
ne sua: melius existimas
ut magis deo seruiat: ut
quam luxuria. Quod et factum est.
Na usque nunc in monte oliue
ti ferro victus tenet: quia
verax a spiritu immundo crede
lit. Iste innocencius quibus et quoniam
tunc fuit misericors si volueris
quod vera sunt de eo dicit: fortis
se meditari opumone merito.
Na frequenter furebat de ex
pensis firmis: et dabat indigen
tibus. Cum autem esset valde simpli
cissimus: accepit a domino christo
gratiam contra demones. Inter
quos aliqui adducti sunt ei in
uenis videtur nobis a spiritu im
mundo apprehensum: sicut et palis
laborans. Que ego intus
volui mentem eius repellere quod
adduxerat eum: desperabam enim
eum posse sanari. Cum autem
vidisset eum senior stantem et
flentem super inenarrabili casu fi
lij sui: cum esset benignissimus mi
sericordia motus fleuit. Et ac

apies iuuenē ingressus ē
 oratorū suū qd sibi ipse edi-
 ficauerat. in quo erat reli-
 que bñ iohānis baptiste;
 et orauit sup eū abhorat-
 aa usq; ad horā nonā? et
 donāte grā xpī sanū red-
 didit iuuenē mri sue: et
 palisus ei⁹ et demon virtu-
 re saluatoris nrī effugata
 sūt. Talis at erat eius pa-
 lisus? ut qñ spūere volu-
 set puer. sup dorsū suū
 spūerat: ita eāt extort⁹.

Desibitem filia in ce-
 sarea palestine ce-
 adit infelic⁹ de viginita-
 tis pposito: et ab eo q eam
 corruerat pmonita est.
 ut ieiunaret lōre. Cum
 at cepisset et utero timē-
 te apparuiss⁹ cimen: cepit
 p̄ ei⁹ requirē et discaute eā.
 Illa at statū accusauit lō-
 rem. Hec audies p̄ eius
 p̄bz: retulit ep̄o. Ep̄s vō
 congregauit p̄bz: et iussit
 vocari lōrem. Interrogat⁹
 ab ep̄o lōr. nō cōfitebatur.
 Qd enī nō fecerat: quō ha-
 buit dice. Indignatus ergo
 ep̄s: cū t̄ore dicebat ei. Nō
 cōfiteus ifelix et imūdia
 plene. Rūdens lōr dixit.
 Ego quidē qd erat ven dixi:
 qz nō habeo causa: imūnis
 enī sū. Si at iubes qd nō ē
 audiri: ecce dico. qz fea. Hoc
 cū dixiss⁹: statū depofuit eū

ep̄us de gradu lōris. Ille at
 dep̄atus ē ep̄m: et dicit ei.
 Quia ergo peccau: iube eā
 m̄ dari uxore. Neq; ei ego
 ex hoc cleric⁹: neq; illa vgo.
 Et tradita ē in p̄tate lōris.
 Accipies ergo eā in monas-
 teriū mulierū: dep̄atus est
 dyaconissa q erat p̄posita so-
 rozibz monastij: ut usq; quo
 generat⁹ sufferret eā. Itaq;
 ī paucō tpe ipleri sūt dies
 part⁹: et affuit hora iudicij.
 gemit⁹. dolores. anxietates.
 et infernales tormetozū do-
 lores: et penit⁹ nō egredie-
 bat. T̄nsit p̄ma dies: sc̄da
 et t̄ia: et septia dies. Multi-
 et p̄ nimis doloribz iferno
 appropiquabat. Nō comed⁹.
 non bibit nec dormiuit: sed
 clamabat dices. Heu m̄ ife-
 liassē: picitor q maxime:
 qz ieiunata sū lōre. Aben-
 tes at dixerūt p̄ ei⁹. Pater
 vō times ne cōphendet q̄si
 q calūpniat⁹ lōrem fuisse:
 tacuit alios duos dies. Quē-
 la at in tormētis posita nec
 pariebat nec moriebat: in-
 tantū ut clamores ei⁹ nō fe-
 rentes. nūciaret ep̄o dicēs.
 Testat cū sac̄mēto illa ife-
 lix clamās diebz ac noctibz:
 qz ieiunata ē lōre. Tunc
 misit ad eū ep̄us dyaconū:
 et mādauit ei dicēs. Ora
 ut libet q te cōmūta ē. Ipe
 at nec r̄ndit ei: nec ostū

aperuit. Ex q̄ die at̄ m̄ssus
clauserat se: dep̄cabat x̄pi
d̄ni misericordiā. Pergit ite
rū p̄ ei⁹ ad ep̄m: et fit orō
in ecclia: et nec sic libata ē.
Surgēs at̄ ep̄s iuit ad locū:
et pulsas ostiū m̄gredit̄ ad
eū: et dicit ei. Custodi sur
ge: solue qd̄ ligasti. Et cum
inclinasset genua lector cum
ep̄o: statim enixa ē mulier.
Preualuit ei dep̄catio et i
stācia orōnis ad demōstrā
dā calūpniā. et arguedā
c̄minaturū: ut ex hoc discas
q̄ntū p̄ualet iustācia orōnū
de p̄iculis liberare: et agnos
camus eaz ap̄ d̄m̄ potētia.
Solebat b̄s abbas pas
tor exponē fr̄ibz de sep
turis p̄phetarū ubi dicit: q̄
n̄ nabuzardā p̄nceps totorū
nabuchodonosor regis veis
set iherusalē: utiqz nō fuisse
igne m̄tesum tēplū domini.
Hic at̄ p̄abolā ex hoc exem
plo ita exponebat sp̄italiter
dicēs. Quia et nos cū pulsa
uerit sp̄s cast̄mergie. id est
gule concupia. in aliq̄s delec
tationēs ac saturitatē vētris?
si qui sūt obaudietes atqz ex
plentes voluptates et deside
ria gule: tūc m̄cendit̄ igne
libidis tēplū d̄ni. id ē cor
pa n̄ra. sicut dicit apostol⁹.
Nescitis q̄ corpa v̄ra sūt tē
plū d̄ni: Si q̄s ergo violauit
tēplū dei: disp̄det illū deus.

Quidā fr̄ venies ad abba
tē pastore: dixit q̄ ḡmde
tēptationē patētur. Dixit ei
senex. Poge de loco q̄ntū tres
dies et noctes ābulare po
tes: et fac anū m̄tegrū ie
iunās usqz ad noctē. Cui fr̄
r̄ndit. Et si mortu⁹ fuero
anteq̄ ann⁹ p̄t̄seat: quid
de me fiet? Dixit ei abbas
pastor. Cōfido in deū q̄ si
cū tali p̄posito v̄l q̄licūqz re
in penitēcia iuentus fueris:
salu⁹ eris. **Q**ū venisset
abbas pastor in p̄tibz egyp
ti habitare: euenit quēdā
cohabitare illi ex fr̄atibz
habentē mulierē. Et sciebat
senior: et nūq̄ arguit eū.
Euenit at̄ eā parē noctū:
et cognouit senior: et vo
cās fr̄em suū minore dicit
illi. Accipe tecū v̄nū vascu
lū chindij vini: et da v̄nō.
Hodie ei opus ē illi. Et nes
ciebat fr̄es ei⁹ causā. Ille
vō fecit sicut p̄cepit ei seni
or. Edificatqz ē fr̄ atqz cō
p̄ictus. Post paucos ei dies
dimisit mulierē: et iuit ad
seniore et penituit. **F**rat̄
interrogauit abbatē pastore
dicēs. Dāpnū p̄caor aie
mee q̄ sū cū abbate meo: q̄
mores ei⁹ nō sustineo. Quid
ergo iubēs? **R**aneā adhuc
apud eū: Et sciebat abbas
pastor q̄ ledet̄ aīa eius p̄
abbatē suū: et āmirabat̄

que interrogaret eum si cum eo
 manere debet. Dixitque ei Si-
 vis esto. Et vadens mansit a-
 pud eum. Venit iterum dicens ab-
 bati pastori. Grauo aiaz me
 am. Et non dixit ei abbas
 pastor discede ab eo. Venit
 iterum et dixit. Crede mihi iam
 non ero cum eo. Et dixit ei senior.
 Ecce non saluus es. vade et
 non sis ultra cum eo. Dixit autem
 senior eidem. Homo qui timet pa-
 ni dampnum anime sue: non opus
 habet interrogare. De oculis
 non cogitationibus debet quis
 interrogare: et senio est probare.
 De manifestis autem peccatis non est
 opus require: sed statim abscin-
 de. Interrogavit autem eum frater
 dicens. Quo debeo esse in ce-
 nobio? Respondit ei senior. Qui
 sedet in cenobio oportet eum
 oes tanquam unum estimare. et
 oes equaliter iustificare: et ne-
 mine addepnare nisi se: et con-
 servare os suum et oculos. et
 tunc requiescet sine sollicitudine.
 Dixit autem ei abbas ysaac. quando
 vidit illum mittente parum aque
 super pedes suos. Quo quidam
 usi sunt discedere macerantes
 corpus suum? Respondit illi ab-
 bas pastor. Nos non sumus
 dotti corporum esse misefectores:
 sed passionum. Interrogavit frater
 eundem abbatem pastorem di-
 cēs. Si recidero in modicum cul-
 pa: mordet me cogitatio me-
 us dicens. Cur deliquis? Respon-

dit illi abbas pastor. In quibus
 hora deliquit homo et dixit pec-
 cavi: statim remissum est illi. Fre-
 quenter dixi: quia nullus egemus
 nisi corde citato. Interrogavit
 eum iterum frater dicens. Conturbat
 me cogitationes mee: et non
 permittit me curam habere delictorum
 meorum: sed cogitatio me aspice
 excessus fratris mei. Respondit
 illi abbas pastor de abbate the-
 odoro: quia sedebat in cella sua
 plagas semetipsum: et discipu-
 lus suus in altera cella sedebat.
 Venit autem discipulus eius ad eum:
 et invenit eum flentem. Et dicit
 illi. Pater quid ploras? Respondit
 illi senior. Peccata mea. Dicit il-
 li discipulus. Non habes peccata
 patris. Respondit illi senior. Certe
 fili si promissum fuit flere peccata
 mea. non viderem aliorum: nec
 tamen sufficientem in peccata mea: e-
 ciam si alij tres vel quatuor
 plagerent meum. Qui semetipsum
 videt homo est: iudicare
 autem alios solius dei est. Dereli-
 quimus splendida et directam
 viam. hoc est ut plagarit homo
 seipsum et tentus sit peccatis
 suis: et spinosa ambulamus
 viam et tenebrosam: ut proximi
 tamen videamus delicta. et non nostra.
 Monachus malorum retributor
 et derisor et iracundus: monachus
 non est frater interrogatus non est.
 Interrogavit dicens. Quare
 laborantium proximum quorundam
 facies floret: aliorum minus?

Et dixit. Quicūq; laborat
et deprecatur veniam peccatorum:
antequam veniat ad eos gratia que
sustinet laborem eorum: isti non
viventes sunt sed laborantes. In
quibus autem appropianit: quod ante
laboraverit: sufferentia ihesu
florebit. Corde enim letante: flores
facies. Mens clara et munda:
est lucida sicut sol. Cum enim non
fuerit nebule splendet clarere
et lucide: et cum nebule coope
ruerit eum tenebrescit. Et anima
donec passiones eam obtinent
obscuratur: cum autem munda fuerit
per dei gratiam ita fiet sicut sep
tuum est: magna gloria eius in
salutari tuo.

Ad beatum apollinem cum
germanus suus in tempesta
nocte venisset. petens ut de
monasterio suo paulisper egressus
ad elevandum bove quod in palu
de cecidisset ei preberet auxilium:
flevit querebat. quod enim solus
non possit erigere. Cui abbas
apollonius instanti obsecravit.
ait. Cur uniuersum fremum nomen
que preteries viciniorum quam me
habueras non rogasti? Cuius
ille morte olim sepelitus fuit
oblitus ex nimia abstinentie
solicitudinis ac solitudinis
vigilantia velut ipote men
tis existimans rēdisset: que
admodum poterat eum de sepl
chro qui ante annos quidem
obijt invocare: abbas apol
lo respondit ei dicens. Ignoras

me quod ante annos viginti huius
mundo fuisse defunctum: nulla
quam iam posse de huius cellule se
pulchro quod ad presentis vite perti
net statum ubique ferre solan
a. que in tempore christi ab inter
one abrenunciacionis mundi
arripe ut modicum ad exten
dendum bove tuum non patitur
relaxari: ut ne breuissimi que
de christi inducias sequenti se
discipulo per patris indulgentiam

Abbati a sepultura:
mona prophetauit ab
bas anthonius dicens. Habes
proficere in tempore dei. Et eduxit
eum de cella ad lapidem: et dixit
ei. Inimica huius lapide et ce
de eum. Et ita fecit. Et dixit
abbas anthonius. Ita et tu
debes proficere mensura hanc. Et
cum factus esset episcopus: obtulerunt
ei virginem in uero habentem:
et dicunt illi. Homo iste hoc
malum operatus est: da ei dis
ciplinam. Cui signas uter
eius: iussit illi dari sex pa
res syndones dicens. Ne for
te cum ueniat eius partem mori
at aut ista a corde infans:
ut inueniat vel sepulturam. Di
cunt illi accusatores. Quid
hoc fecisti? Da ei disciplinam.
Respondit episcopus. Videte fratres quod
ape mortem est. Et quod ego ha
beo facere: Suffiat dolor que
habet et confusio. Dimisit
eam: et non est ausus eam diuidere.
Dixit quidam senex ad alium

senē habentē caritatē. et
suscipientē tam monacho
multos q̄ et sc̄lares. Luc
na mltis lucet. v̄strū tū
ppriū m̄cedit. **Q**uidā se
nex dixit. Si audieris de a
liquo fr̄e verbū malū. vel
q̄ agat ūqua. v̄nde dicēs.
Nūq̄ ego iudex eius sū?
Ipe hodie. ego cras. Opa
quidē eius infirma tibi
nota sūt et p̄scrutata es e
a? q̄re fortia ei? opa t̄ u
tilia nescis. Ego iā mor
tuus sū in p̄ccatis meis: suf
ficiūt michi p̄ccata mea.

Iterū dixit quidā senex
ad fr̄em. Nō oportet fili
monachi requirere qd̄ agat
ille vel ille: aut queadmo
dū abstrahat ille ab orō
ne i detractionē et v̄bosi
tates q̄ nichil p̄derūt. Vn̄
nichil melius ē q̄ tacere et
deū rogare: ut v̄nde alius
aidat tu d̄tinearis. **F**rat̄
interrogauit senē dicēs. Ab
ba cogitatio mea iurgit
m̄. dicēs q̄ bene sū. **R**ndit
senior. Qui nō videt pec
cata sua: nūq̄ in bonis ē.
Et at aliorū videam? n̄rā
negligim⁹: ideo nūq̄ i bo
nis v̄sam. Vidētē ppria p̄
tata: det̄ milia cogitaci
onū nō p̄nt suadere q̄ i bo
nis ē. Dat̄ ei qd̄ videt. O
pius ē ergo laborare mul
tū. Negligētia ei et desidi

a: exerceat nos i extimo vite.
Interrogauit quidā frater
br̄m anthoniū. Quid ē det̄
tio? et qd̄ ē alū iudicare?
Ille r̄ndit. Det̄ctio i oibz
dicit̄ oīs sermo mal⁹: que
nō audet q̄s p̄sente fr̄e suo
dicere. Iudicare at̄: q̄ dixerit
de aliquo: q̄ frat̄ ille nego
ciator est et auarus. t̄ cet̄a.
Hoc ē pp̄m iudicare. Iu
dicasti hui⁹ actus: hoc pe
ius ē q̄ det̄ctio. **Q**uidā
fr̄ interrogauit senē dicēs.
Si tristauero fr̄em meū?
quō deprecabor eū? **R**ndit
ille. De p̄fundo cordis tui
cū dolore recōsiliare ei: et
vidēs deus p̄positū tuū sa
tisfaciet illi. Et r̄ndit. Ies⁹
sū a fr̄e meo: et volo me ip
sū iudicare. Senior at̄ roga
bat eū dicēs. Fili relinque dō
vidictā: et meli⁹ ē. **A**it ille.
Nō desistā inq̄t: n̄ fortiter
memetipsū iudicauerō. **C**ui
aut senex. Quia semel hoc
in aīo tuo statuisti. vl̄ ore?
Et exurgēs senior: hijs v̄
bis cepit orare. Deus iam
nō opus habet̄ tuo iudicio:
neq̄ nob̄ iā necessarius es
ut curā habeas de nobis:
q̄ nos ip̄i sicut iste fr̄ dicit.
et volu⁹ et possum⁹ nos
iudicare. Quid cū ille fr̄
audisset: an pedes ei⁹ ef
fusi veniā postulabat: p̄
mittēs se cū illo cui irasce

bat. nūq̄ demerps̄ c̄turū.
Aquodā fr̄e senior aliq̄s
interrogat̄ ē. Quid ē hūili-
tas? R̄ndit. Si peccauerit
in te frat̄ tuus. remitte illi
anq̄ rec̄siliet? et i oī viti-
pacōe ne vituperes hoīem
nisi remetipsū solū dices: q̄
p̄t̄ p̄m̄ mea her̄ in venert̄.
Qm̄ si meozauim⁹ q̄ ab
hoīb̄z iferunt nob: aufere
v̄tutē meozue dei. Si at̄ cō-
meozauerim⁹ mala q̄ a de-
monibz iferūt nob: erim⁹
insaucy. Suspirauit at̄ et
dixit. Oēs v̄tutes igresse
sūt in cellā h̄ar̄ p̄ret̄ v̄nā.
et ex ip̄is laboribz̄ stat̄ hō.
Et interrogauit eū. Que est
hec v̄tus? R̄ndit. Ut homo
vituperet seipsum.

Frat̄ quodā abijt hau-
rire aquā de flūe?
et inueniēs mulierē lauā-
tē vestimēta. peccauit cū
ea. Haures at̄ aquā: ibat
ad cellulā. Insiherūt at̄ in
eū dēones p̄ cogitacōes: et
distabāt eū dicentes. De-
reto ubi vadis? Nō ē tibi
ultrius salus. Ut qd̄ etiā se-
culū p̄dis? Intelligēs aut̄
f̄ ille q̄ volūt eū oīno p̄-
dē: erigēs se v̄vilit p̄ p̄fi-
dētiā. dicit cogitacōibz̄ su-
is. Unde igresse estis i me
male cogitacōes? et dista-
tis me volētes oīno me p̄-
dere? Nō peccauit: et iterū

dico nō peccauit. Et ingressus
i cellulā suā: timebat se si-
cut heri et nudus t̄nus. Re-
uelauit at̄ deus vni viano
eius seniori: q̄ f̄ ille ruens
et i ip̄o casu subruiss̄ dya-
bolū et viciasset. Veniēs at̄
ad illū senior: dicit illi. Quō
habes frater? Ille respondit.
Bene abba. Dicit ei senior.
Et nō es pass̄ tristitiā hys
diebz̄? R̄ndit ei fr̄. Nō. Dicit
ei senex. Reuelauit m̄ deus
q̄ ruens subruisti dyabolū:
et viciasti. Tūc frat̄ retulit
illū oīa q̄ sibi aduenissent.
Senior at̄ dixit illi. Certe
fr̄. discretio tua cōtinet v̄-
tutē v̄nicā. Dixit abbas
macharius. Si aliquē corri-
pueris amot̄ ad iracūdiā:
p̄p̄riā passiōē adiples. Par-
ei ut aliū salues: temp̄sū p̄-
de debes. Que p̄m̄ tuū
a pecc̄is sine ip̄perio ignitū
p̄uales: q̄a ad se uertētes
d̄s nō picat. Sermo ei ma-
licie nō demoret̄ in corde
tuo extra eū: ut possis di-
ce. Dimitte nobis debita
n̄ra: sicut et nos dimittim⁹
debitozibz̄ n̄ris. Que p̄p̄-
ta nob̄ faciēda sūt cū fr̄ibz̄
n̄ris: dei at̄ ē dimitte et cō-
firmare peticiōē n̄ram.
Refebat quodā fr̄es de
abbate nitēra q̄ fuit discipu-
lus abbatis siluani: q̄ qm̄
in cellula sua i mōte s̄ma

degebat. moderate abstinē
 bat p necessitate corporis?
 qm at eps ordinatus est in
 favan. nimis abstixit se
 ipsū in diuioze abstinētia:
 et i vigilijs p̄p̄suis. atqz
 in oronibz intēcius agebat.
 Hec at vidēs discipulus
 ei⁹ dixit ei. Quid ē dñe hoc.
 qz qm in hēmo auersabam.
 nō tm in abstinētia laboā
 bas? Rndit ei b̄ts vir dices.
 Considera frat qm ibi hēm⁹
 erat et secreta vita ac pau
 ptas: nūc at egressi de hē
 mo cū sc̄laribz cū sam hōi
 bus? et multe ac varie no
 bis occasioēs occurrūt. et ido
 timeo ne i fine vite mee in
 aliq̄ occasioē deū offēda⁹.
 Si ei sc̄s apls paulus qui
 xpm i se loquentē habebt.
 et qui tātas v̄tutes ai possi
 debat. ut usqz ad t̄rū celum
 adhuc i corpe positus ascē
 deret? tñ dicebat. macero i
 corp⁹ meū et seruituti sub
 icio. ne forsitan alijs p̄dicās
 ipe reppus inueniat? qd nos
 hūiles t̄ p̄iores optz facē?
 Sedete aliqn̄ abbate sy
 soi in cella? erat fr̄ ipe illū
 et subito suspirauit. t̄ nō
 agnouit qz cēt fr̄ in pximo
 illi. Erat ei in excessu mē
 tis: et mittēs sibi penitētia
 ā dixit. Ignosce m̄ fr̄: qz nō
 dñ fr̄ sū mōch⁹: suspirauit
 ei corā te. **Explic̄ lib̄ v̄m̄ sp̄z?**

**Incipit plogus in librū q̄rtū.
 de v̄bis et exēplis sc̄oz p̄m̄.
 Cui⁹ p̄ncipiū pelagius sc̄ro
 mane ecclie dyaconus. exte
 mū vō Johānes subdyacon⁹
 de greco trāstulit in latinū.**

Um oīs
 prefacio
 textum o
 portune
 p̄ueniēs.
 aut sequē
 tis mate

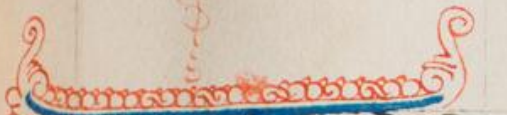
rie predictet qualitatē. a de
 fensatū sui cōmēdet aucto
 rē: cū vō p̄sentis libri seriem
 p̄prio attingit har de causa p
 logo indige: qz speciales quas
 dam v̄tutes q̄ p̄ciosos lapi
 des passim p̄ponēs. utilita
 tē suā toto i corpe. l̄onis ori
 lis p̄bat offerre. Dete appe
 et nouē diuisus in p̄res: dis
 tictas licz videat atine v̄tu
 tes: atqz dū occasioē vni⁹
 plerūqz v̄tutes cete p̄miscue
 p̄mendat: collisio m̄ se vni
 onibz. hoc ē. collatis m̄ se v̄
 tuabz. gēmarū sp̄ualiu im
 mortalis claritas sese reuet
 berās: mutuati lūinis det
 mēta nō nouit. **P**rima
 igit pars cōtinet de p̄fectu
 monachi: p̄donec satis ostē
 dēs. quibz v̄tutū gradibz p̄
 faciēs seipō semp possit me
 lior inueniri. **S**ecūda. de q
 ete: p̄bas nullū posse atē
 placōis p̄fecte culmē atin

gere: n̄ tumultis sc̄li stude
at penitus declinare. **Tert**
cia. de cōpūctiōe: docēs pu
ritatē cordis nō n̄ lacrimaz
grā p̄mēn. **Quarta.** de cō
tinentia: indicās a q̄bus v̄
qualit̄ se debeat p̄tinē: qui
totus deo vacare delegent.
Quinta. cont̄ fornicationē:
ostendēs hoīem nullā posse
veniat obtinē v̄tutē: q̄ dui
voluerit huius vicio subiacē.
Sexta. de eo q̄ monachus
nihil debeat possidē: decla
rās eū sp̄iales diuitias am̄
tē: si rēptauerit in hoc sc̄lo
vel minimū aliqd̄ habere.
Septima. de paciēcia siue
fortitudinē: q̄ sc̄licz miles x̄
et vicis v̄milis resistē: et
adūsa eq̄nimit̄ debeat tolea
re. **Octava.** de eo q̄ nihil
debeat ostētalit̄ fieri: hoc in
tendēs. q̄ oīs labor mona
chi deo pereat: si p̄ iam gl̄a
fiat. **Nona.** de nō iudicādo
queq̄: ut sc̄licz dei iudicio
reseruē: qd̄ quali aīo fi
at ignorat. **Decima.** de dis
cretiōe: ubi tanq̄ legis cen
sura uenim̄: ne benefa
cientes i utralibet p̄tē de
clinem. **Undecima.** de so
brietate: qua declinat̄ mē
tis vigilaciā q̄buslibz rēp
taciōibz p̄uale. **Duodecima.**
de p̄tinua orōne: in q̄ cum
ap̄lis amonem: uti adū
sus oīa vite i cōmoda orō

nis istācia muniam. **Tert**
ciadecima. de hospitalitate:
ut i suscipiēdis fr̄ibz nō p̄
sona hospitis: s̄ x̄pi p̄ncā
cogitem. **Quartadecim.**
de obediēcia: insinuās mo
nacho p̄ncā voluntatē p̄si
dētis arbitrio nec i bono eē
p̄ferendā. **Quintadecima.**
de hūilitate: inculcās nob̄
hāc solā eē v̄tutē q̄ et āge
los in celo stabiles: et hoī
nes angelis reddit eq̄les.
Sextadecim. de caritate:
erudies nos ut x̄pi benefi
mitatē imitātes. fiatne sa
luti utilitatē p̄ncā postpo
nam. **Septadecim.** de p̄u
dencia: in qua seru dei nar
rant̄ in quoddā sui laboris
p̄mū p̄phetie meruisse sp̄m.
Octauadecim. de signis p̄
orōne exhibitis: demonstrās
plerosq̄ sc̄os et sibi benigne
auerfando: et alijs p̄fuisse o
uando. **Nonadecim.** exem
plū monachice cōuersaciōis:
eo q̄ sup̄ius sp̄arsim posita
hic videant̄ cōprehendi.
His igit̄ partibz taliter
distributis: postremo id ad
iacendū q̄ oīa que singulis
partibz continent̄: rebus et
exemplis sint potius con
firmata q̄ verbis.
Incipit lib̄ q̄rtus. de v̄tis et
v̄bis ac exemplis sc̄oz p̄m. in
p̄tes decē et nouē diuisus.
Part̄ p̄ma. de p̄fū mōchi.

AD pfectū cōuer
sacōis
quidam
frat̄ ve
nire cu
piens: in
roga

ut senem quendā dicens.
Quid ē pfectus hoīs: R̄ndit
ei senex. Pfectus hoīs est
hūilitas. Qntū enī q̄s ad
hūilitatē iclinat⁹ fuerit:
tantū eleuabit ad pfectū.

Dixit abbas iohes nanus.
Ego volo hoīem ex oībz pa
pe v̄tutibz. Itaq; p singulos
dies surgēs mane de oī vir
tute sume p̄ncipiū: et man
datū dei custodi in magna
pacīa et t̄bulatōe cordis. et
obseruatiā in orōne multa:
et supplicatōibz cū gemitibz
ī puritate et mundicia lin
gue. et custodia oculoz: in
uiriā pacies et nō irascēs.
pacifich et nō reddēs malū
p malo: nō attēdes ad iui
diā alioz. neq; teipm exal
tās. s̄ esto subdit⁹ et hūilior
oī creatura veniādo oī
materie corpali et hijs que
scdm carnē sūt: in crūcīatu
in cōtamine. in hūilitate sp̄s.
ī bona voluntate et abstinē
cia sp̄uali. in ieiunio et pa
aencia. in fletu et cōtamine
pugne. ī discretōe iudicij. in
cōstitate aī. in p̄ceptione

boni cū quiete et ope manu
ū tuarū: in nocturnis vigilijs.
ī fame et siti in frigore et nu
ditate in laboribz. includēs
te sepulchro tanq; in mortu
us: ut videat tibi eē prima
mors oī die. **D**ixit abbas
sorth. Quia custodire. et
semetipsū cōsiderare. et dis
cretione habē: hec tria opa
tiōes sūt aīe. Itē quidā frat̄
interrogauit eū dicens. Quis
debet homo cōsari: R̄ndit
ei senex. Vidim⁹ danielē. q̄
nō ē inuenta ei accusatio:
n̄ de seruicio qd̄ exhibebat
deo suo. Dixit item. Quia
paup̄tas et t̄bulatio: hec sūt
opacōes solitarie vite. Sc̄p
tū est ei: q̄ si fuerit tres hīj
viri. noe. iob. et daniel. Noe
p̄sonā habet nichil posside
tū: iob at̄ p̄sona ē t̄bulan
tū: daniel vō discretiū.
Si ergo hec tres actiōes sint
in hoīe: deus habitat ī hoīe.
Itē dixit abbas pastor. Quia
si duas res oderit monach⁹:
p̄t liber eē ab hoc mūdo. Et
dixit frat̄. Que sūt iste: R̄n
dit senex. Carnalē repau
sationē: et vanā gloriā.

Narrauit abbas cassian⁹
de quodā iohāne abbate. q̄
erat pinus cōgregatōis: q̄
magnus quidē fuit ī vita
sua. Hic at̄ cū moriturus
eēt. et discessit⁹ cū hylari
tate et p̄posito mentis ad

dnm: cōsteterūt eū frēs
rogātes vbi aliqd̄ xp̄ediosū
et salutare loco hēdimitis ab
eodē sibi reliqui: p̄ qd̄ posset
ascendē ad p̄fionē que ē ī
xp̄o. Ille at̄ īgemiscēs ait. ī
Nūq̄ feci p̄p̄riā volūtātē:
nec aliq̄uē donū gēp̄. qd̄ ego
īpe p̄us nō fecerū. **A**bbas
sysonis dixit. **E**sto īreptibil:
et volūtates tuas post ter
gū tuū p̄ice. **E**sto liber et se
curus a sct̄aribz curis: et habe
bis requiē. **F**uit quidā
īnrogauit senē dīcēs. **Q**uō
venit t̄ior dei ī aīam? **S**i ha
bet homo hūilitatē et pau
ptatē. ut nō īndiret aliter:
sic venit ī eū timor dei.
Senū quidā dicebat.
Quidō odio habes: alij ne
facias. **S**i odis q̄ tibi male
loquit: neqz male loq̄ris tu
de aliquo. **S**i odis qui tibi
calūpniā facit: neqz tu fa
cias alicui calūpniā. **S**i o
dio habes q̄ te ī cōtēptū
ducit a iūrijs affiat: aut
aufert qd̄ tuū ē. aut aliqd̄
male facit: nichil horū tu facias
aut q̄. **Q**ui ergo hoc vbi
custodire p̄t: sufficit ei ad sa
lutē. **D**ixit sc̄s gregorius.
Quia licet tū exigit deus ab
hoīe qui ē baptisimū cōsecutus:
id ē fidē rectā ex tota aīa?
veritatē lingūe: cōtīnētiā et
castitatē corp̄is. **I**nrogā
uit abbas pambo abbatem

anthoniū dīcēs. **Q**id faciā?
Rndit ei senex. **N**oli ī tua
iusticia cē cōfidēs: neqz peni
tearis de re t̄nsacta: et cōtī
nēs esto lingūe tue et ventris.
Quagrus abbas dixit. **E**ra
dicebat quidā p̄m. q̄ s̄ctior
et nō īequal viciis curita
ti cōiūctis: cūcū dūmō
nachū ī portū īpassibilitatē.
Dixit abbas macharius
abbati zacharie. **D**ic m̄ qd̄
ē opus monachi. **D**icit ei.
Ne īnrogas p̄r. **E**t dixit ei
macharius abbas. **C**ertū sū de
te fili zacharia. **E**st enī qui
me pulsat ut īnrogem te.
Dicit ei zacharias. **Q**ntū
ad me p̄r hoc puto: qm̄ qui
cūqz semetipm̄ necessitatibz
subiecerit atqz cōcēgerit: īpe
monachus ē. **D**ixit senex.
Proga deū ut det luctū ī
corde tuo et hūilitatē: et ī
p̄ice semp̄ ī p̄ctis tuis: et
nō īndices alios. **S** esto sub
ditus oibz: et ne habeas a
miaciā cū muliē neqz cū
puero neqz cū hētias: et ab
tūde a te fiduciā. et retine
linguā tuā. et vētrē tuū ab
stīne a vino: et si aliq̄s lo
quit tecū de q̄cūqz causa. nō
li cōtendē cū eo de hīs que
locutus ē: et tūc erit mens
tua pacifica. **D**e queta vim.
Beatū pars secūda.
Babbas arsenius
cū adhuc ī palatio

esset: orauit dñm dicens.
 Dñe dirige me ad salutem.
 Et venit ei vox dicens. Arse-
 ni: fuge hoies et saluabis.
 Idē ipse descendēs ad mo-
 nachilē vitā. rursum orauit.
 Dñe dirige me ad salutē.
 Et audiuit vocē dicēte si-
 bi. Arseni: fuge. tace. nesc-
 ce. Nec ei sūt radices nō
 peccandi. **V**enit aliqñ ab
 bas arsenius in quēdā
 locū: et erat ibi arundine-
 ti. et motū ē a vēto. Et
 dicit senex ad frēs. Quis ē
 hic motus? Et dicit ei. In-
 iudmes sūt. Et dicit eis se-
 nex. Vere si q̄sedet ⁊ au-
 dierit vocē aius. nō habe-
 bit cor ei⁹ eandē quietē?
 q̄nto magis vos habētes
 somnū harū harundinū?
Ite dicebāt de eo q̄ sup-
 er erat cella ei⁹ lōge ī mi-
 liaria t̄mpta duo: et non
 eribat cito. s; alij faciebāt
 ei m̄stera. Quñ vō ī so-
 litudine redact⁹ ē locus q̄
 vocat̄ scythi. exiuit plorās
 et dices. **P**didit mūdus ro-
 mā: et monachi scythi.
Sedete eodē abbate ar-
 semio aliqñ in canapo: ve-
 nit vna matrona de ro-
 ma. vgo diues valde ⁊ ti-
 mēs deū. ut vidēt eū: et
 suscepit eā theophilus a-
 lexandrie eps. Illa aut̄ ro-
 gavit eū: ut ager̄ cū se-

ne et videt eū. **Q**ui ab hīs
 ad eū rogauit dices. Aliq̄
 matrona venit de roma:
 et vult te vidē. Senex vō
 nō acq̄uit: ut veniret ad
 eū. **C**ū ergo her nūciata fu-
 isset sup̄dicte matrone: ius-
 sit sterni aialia dices. Cre-
 do in deū: q̄ videā illū. **S**t
 ei et in ciuitate nrā multi
 hoies: s; ego veni p̄phetas
 vidē. Et cū pueniss̄ ad cel-
 lā ei⁹: senex iuxta ordina-
 tionē dei. iuentus ē oport-
 une foris cellā suā. Et vi-
 des eū sup̄dicte matrona:
 p̄stravit se ad pedes eius.
Ille at̄ leuauit eā cū indig-
 natione: et intues in eā dixit.
Si facie meā vidē vis: ecce
 vide. Illa at̄ p̄ verecūdia nō
 asiderauit facie ei⁹. Et dixit
 ei senex. Non audisti opa
 mea? **N**ec ei vidē necesse ē.
Quō at̄ v̄l p̄supp̄sisti tantā
 nauigationē assumē? **N**es-
 cis q̄ mulier es. et nō debet
 exire quocūq;? **A**ut ut vadas
 romā et dicas alijs mulier-
 bus q̄ vidi arseniū? et faci-
 at̄ mare viā mulierū veni-
 entū venietū ad me? **I**lla
 at̄ dixit. **S**i voluit d̄s me re-
 ūti romā: nō p̄mitto aliquā
 venire huc. **S**z ora p̄ me: et
 meor esto mei semp. **I**lle at̄
 r̄ndēs: dixit. **O**ro deū: ut
 deleat mēoria tuī de corde
 meo. **Q**ue audies hoc: egf

sa e turbata. Et cu venisset
i ciuitate: pre istia febri
tare cepit. Et nuciaui e au
chiepo theophilo qz ifirma
ret: et venit solari ea: et
interrogauit ea qd habet. Illa
at dixit ei. Vtina no pueis
sem huc. Dixi ei seni. meoz
esto mei: et ait in. Oro deu
ut deleat meoria tuam de
corde meo. Et ecce ego pre
tristia morior. Et dixit ar
chieps. Nescis qz mulier es.
et inimic p mulieres viros
scois ipugnat. Propterea hoc
dixit senex. Na semp pro
pna tua orat. Et ita cuncta
e mes eius: et discessit cu
gaudio in ppria. **D**icebat
aliqui abrahā discipulū abbatis
sisois ad eu. Pater seniuisti.
eam parū iuxta mundū.
Dicit ei abbas sisois. Ubi
no est mulier: ibi eamus.
Dicit ei discipulū ei. Et ubi
e locus no habes muliere:
nisi forte solitudo. Et dicit
ei senex. In solitudine me
tolle. **N**arrauit quida.
qz tres studiose diligētes
se facti sut monachi: et vnū
quidē ex eis elegit linguan
tes i pacē reducere iuxta illū
qd dñm e. bā pacifici: secūdu vō visi
tare ifirmos: tñs vō abiit
qesce in solitudine. Vm ergo
laboras pp lites hoim: no
potat oēs sanare. Et tedio
victi. vēit ad eū q seruebat

infirmis: et iuenit etiā ipm
aio deficiente: et no puale
bat mādātū p̄ficē. Et cor
dātes hū duo abierūt vide
illū q in hemo discesserat:
et narrauerūt ei tribulacōes
suas: et rogauerūt ut diceret
eis qd ip̄e p̄ferit. Et retiens
paululū mittit aquā in ci
phū: et dicit eis. Attēdite i
aquā: et erit turbulēta.
Et post modicū turbū dicit.
Attēdite mō: quō lipida
facta e aq. Et cū intrēdent
in aquā: videt tanq i spe
culo vultus suos. Et tūc di
cit eis. Sic e qui i medio ho
nū asistit: a turba ei no vi
det pan̄ sua. Cū at q̄euerit.
et maxie in solitudine: tūc
delicta sua aspiciat. **V**enit
aliqui bte meorie theophili
archieps ad btm arseniū
cū quodā iudice: et interro
gauit senē archieps volēs
ab eo audire sermonem.
Paulisp at tacēs senex pos
tea vndit ad eū dices. Et
si dixerō vobz custoditis?
Illi at pmiserūt se custodi
re. Dicit eis senex. Ubicūz
audieritis arseniū: appro
imare nolite. **D**ixit ab
bas anthonius. Sicut pis
cis si tardauit in sito mo
riet: ita et monachi tardā
tes ext cellā. aut cū vitis
sclari bz imorātes. a q̄etis
pposito resoluit. **O**portet

ergo sicut pisces in mari. ita et nos ad cellam recurrere: ne forte foris tardantes. obliuiscimur interioris custodie.

Dixit iterum. Quia qui sedet in solitudine et quiescit. a tribus bellis eripitur: id est auditu. locutione. visu: et contra unum tantummodo habet pugnam. id est cordis. Dicebat abbas milus: quod bonum est fugere corporalia. Quoniam ei homo est iuxta corporale bellum. assimilabitur viro stanti super lacum profundissimum: ut quando hora visum fuerit inimico eius: facile eum deorsum impingat. Si autem a corporalibus longe fuerit: assimilabitur viro longe posito ab eo: ut vel si trahat eum inimicus prope deorsum: dum eum violentus trahit deus ei auxilium dirigit. **De**

Conpunctione cordis. **ps tina.** rater quidam interrogauit abbatem ammonem dicens. Dic mihi aliquod verbum. Dicit ei senex. Vade tale fac cogitationem tuam: qualem faciunt iuueni qui sunt in carcere. Illi enim interrogant homines. ubi est iudex. et quando venit: et ipsa expectatione penarum suarum plorant. Ita et monachus debet se esse suspectum: et oburgare animam suam dicendo. De mihi quo habeo stare ante tribunal christi: et quo habeo ei actuum meorum reddere rationem? Si igitur se sic medita-

tus fueris: saluum esse poteris. **D**ixit abbas helias. Ego tres res timeo. Unam quoniam effusa est anima mea de corpore: aliam quoniam occursurus sum deo: tertiam quoniam aduersum me profertur et sententia. **S**ecundum memoriam athanasius episcopus alexandrie rogauit abbatem pambonem: ut descenderet de hemo alexandria. Qui cum descendisset: vidit theatricam et lacrimans est. Interrogatus autem ab his qui aderant. quare fuit lacrimans: dicit inquit tres me mouerunt. Una de predicione illius: alia quod ego non habeo tale studium placendi deo: qualem habet ista. ut hominibus turpibus placeat. **A**bbas siluanus sedens aliquando cum fratribus factus est in excessum mentis: et recidit in faciem suam. Et post surgens multum plorabat. Et interrogauerunt eum fratres dicens. Quid habes pro? Ille autem dicebat et flebat. **C**opellentibus autem eum: dixit illis. Ego ad iudicium raptus sum. et vidi multos de habitu nostro ire ad tormenta: et multos seclares ad regna ceteros celorum. Et iugebat senex: et nolebat demititum exire de cella sua. Sed et si exire cogebatur: operiebat cuculla faciem dicens. Quid necesse est mihi de lumen istud terrene? in quo nihil est utile. **N**arrauit quidam senex. Quia aliquis fratrum dum auerti vellet et phi-

beret a mēe sua: ille non
q̄ſcebat ab itēnōe ſua. Il
la vō multū reſiſtebat. Cū
er̄go deſideriū eius īpedie
nō potuiſſet: poſtea p̄miſit.
Ibi eſt factū ē monachū:
et ſub negligētia vitā ex
pendit. Contigit at̄ ut mo
rēt̄ m̄r̄ ipſius: et poſt tēp̄
aliquitū etiā ip̄e infirmat̄
ē infirmitate magna. Et cū
factū fuiff̄ ī exceſſu mētis.
rapt̄ ē ad iudiciū: et iūcit
matrē ſuā cū hijs q̄ iudica
bant. Illa at̄ ut vidit eū: ob
ſtupuit dices. Ad hoc ē fili.
Et tu ī hūc locū adēpnat̄
veniſti. Vbi ſūt ſer̄mōes
tui quos loq̄baris dicens.
ſaluare volo aīam meā.
Cōſuſus at̄ in hijs q̄ audie
rat ip̄o dolore ſtupid̄ fr̄s
ē: ſtabat ei nō habēs quid
m̄r̄ v̄ndē poſſet. Iuxta diſ
p̄ſacionē at̄ miſericordiā
dei poſt̄q̄ hęc vidit. Stigit
ut repareret et euadēt ab ī
ſtātū infirmitate. Et cogi
tās apud ſe d̄initus factū ēē
huiusremōi viſionē: r̄clu
dēs ſe. de ceto ſedebat et co
gitabat de ſalute ſua: pei
tēs et plorās de hijs q̄ ege
rat ſub negligētia p̄us. Ta
ta at̄ erat ei intētio: ut ml̄
ti eū rogarēt indulgē ſibi
paululū: ne forte leſionē
aliquā patēt̄ de fletu. q̄
ſup̄ modū ſibimet̄ idicebt̄.

Ille at̄ nullo mō ōſolari vo
lebat. dices. Si ūperū ma
tris mee ſuſtinē nō potui.
quō xp̄i et ſcōr̄ angelorū
eius aduſū me ōſuſionem
potō in die iudiciū ſuſtinē.
Dixit ſenex. Si poſſibile
ēēt in aduētū dei poſt re
ſurrectionē exire aīas ho
minū: oīs mūd̄ morēt̄ur
a timore atq̄ formidine. Q̄
le ē ei vide celos ſaſſos: et
deū reuelatū cū ira et in
dignatōe. et milias īnu
merabiles angelor̄: et to
tū ſimul hoīm gen̄ inten
dē: q̄t̄ qd̄ ſic debē v̄uē:
ut pote qui de ſingul̄ mo
tibz n̄ris rationē exigēdi
ſum̄ a deo. **V**idit ſenex
quēdā videntē: et dicit ei.
Corā celo et t̄ra rationē
totius vite n̄re redditurū
ſum̄: et tu vides. **F**rat̄
interrogauit aliū ſenē dices.
Ad ſuā p̄: Dicit ei ſenex.
Plere debē ſemp. Contigit
ei quēdā ſenē mori aliqui:
et poſt horā multā in ſe
metipm̄ itez̄ reūti: et in
rogauit eū dices. Quid
vidiſti ibi abba. Et narra
uit nob̄ plorās. Audiū illū
vocē lugub̄re ſine ceſſatōe
dicētū. Ve m̄. Sic et nos
ſp̄ dicē debē. **S**c̄e m̄ozū
e theophilus archieps̄. cū
morēt̄ dixit. Beatus ab
ba arſen: q̄ ſemp̄ hāc ho

in ante oculos habuisti.
Dicebat pres. qz mada
 amabz aliqn frbz i carita
 te: miserit vn fiat ad men
 sa. Et vides eu abbas io
 hanes: fleuit dies. Adpu
 tas habet fr iste i corde su
 o qz vifit: cu debuiff mag
 flere. qz caritate madauat.
Dixit abbas euagrus.
 Cu sedes i cella tua colli
 ge te ad sensu tuu: et meoz
 esto diei mortis. Et tuc vi
 des corpis tu mortifica
 one: cogita clade. suscipe
 dolore: horreat tibi mudi
 hu vanitas. Et esto mo
 destus et solhatz: ut possis
 sp in eode quietis pposito
 pmane: et no mfirmabis.
 Meozare eia eoz qz m if
 no sut. Cogita apud tempm
 quo sut ibi modo aie. i qz
 amaro silenio. a m qz pessi
 mo gemitu: vl m qz me
 tu et arietate: aut i qz
 expectaco et dolore: i sn
 mitigaco m finitas lacri
 maru guttas. Sz et diei r
 surrectiois memor esto: et
 illud diuinu horrendu. atz
 tribile ymaginare iudiciu.
 Adduc ad mediu reposita
 pcozibz ofusione qua pas
 suri sut m aspectu dei et
 xpi eius: et cora angelis
 archangelis. ptatibz et vni
 uis hoibz: sz et supplicia
 oia et igne etnu: verme

imortale. tartaroz teneb:z
 et sup oia her detru stridore
 tioces et tormeta. Adduc e
 cia et bona q iustis sut re
 posita. fiducia ante deu pa
 tre. xpm eius: cora angel
 et archangelis et ptatibz atz
 oi plebe: regnu celoz: do
 na ei. gaudiu et requie.
 utrozoz hoz meozatione.
 Et sup iudiciu quide pco
 ru igemisse: plora vestie
 luctu. ymagine metuens:
 ne et turpe in hys mtras.
 Sup bona reposita iustis
 gaude et exulta et letare.
 Et hys quide firu festina:
 ab illis vo. effia alien. Vi
 de ne obliuiscaris aliqn.
 siue int cella sis. siue foras
 alicubi: et meozia hoz ne
 abiciat mes tua: ut p hoc
 saltu sordidas et noxias co
 gitacoes effugias. **D**ixit
 abbas iacobus. Quia sicut
 lucna obscuru cubiculu il
 luminat: ita et cor dmi si ve
 nerit i cor hois illuminat eu:
 et docz eu oes vtutes: ma
 data dei. **D**ixit aliqn
 senes de monte nitue ad
 abbate machariu maiore
 in sachy. rogates ut venret
 ad eos: alioqn sciret oem
 multitudine ad se ee vetu
 ra: qm desideraret vide eu.
 anteq migraret ad dnm.
 Qui cu veniff m monte:
 congregata e ois mlitudo

fratru ad eu. Rogabat aute
eu senes: ut faceret vbu ad fra
tres. Ille at lacrimas ait. Pla
rem frēs: et pducāt oculi
nri lacrimas anq̄ eam hinc:
ubi lacime nre corpa nra cō
burāt. Et fleuerūt oēs: et
ceaderūt pni m facies suas
dicētes. Pater ora p nobis.

Apluerūt frēs ad abba
te felice habētes secu aliq̄s
seculares: et rogauerūt eu
ut diceret eis sermone. Senex
at incebat. Illis at diucius
rogantibz: dixit ad eos. Sermo
ne multis audire? Rēderēt.
Etia pater. Dixit ergo se
nex. Modo nō est sermo. Quā
at interrogabāt seniores: et
facebāt frēs que dicebant
eis: tribuebat dō quō loque
rent. Nūc at qm̄ interrogat
quidē. nō autē faciūt q̄ au
diūt? abstulit dō gratiā a
senibz et nō iueniūt qd lo
quāt: qm̄ qui opet non est.
Ed cū audissent frēs: inge
muerūt dicentes. Ora pro
nobis p̄. **D**ixit abbas si
sops. Verbu malū nō pfe
rat os tuū: qm̄ vitis nō af
fert spinas. **De continētia.**

Aratros qdā ps q̄ta.
aliqui volētes vēire
ad abbate anthoni
um de loco sacri. ingressi sūt
in nauū ut irēt ad eu. et in
uenerūt in ipa nauū senem
q̄ ad anthoniū ire volebat.

Ignorabāt at eu fratres: et
sedētes in nauū loq̄bant ser
mones p̄m et de sc̄pturis:
et rursus de opibz manuū
suarū. Ille at senex p oia
tacebat. Cū at venissent ad
portū: agnouerūt et ipm̄ se
nem p̄fisa ad abbate an
thoniū. Cū aut venisset ad
eu: dicit eis abbas anthoni.
Bonū comitatū iuuenis in
uenuisti senis hui? Dixit at
et seni. Bonos frēs iuenisti
teu abba. Dicit ei senex.
Bonū sūt quidē: s̄ habitaa
o eoz nō habet ianuā. Et
cūq̄ vult intrat in stabu
lū: et soluit a sinū. Hoc at
dicebat: q̄ qd̄cūq̄ ascedebt
in ore ipoz: hoc loquebāt.

Dicebat abbas daniel de
abbate arsenio: q̄ totam
noctē vigilās p̄nsiez. To
ta at nocte vigilabat: et
q̄n volebat cū mane p̄t
ipsa natuū dormire: di
cebat sopno. Veni male ser
ue. Et surripiebat parum
sopni sedēdo: et statū surge
bat. **A**liqui iter agebat
abbas agathon cū discipu
lis suis: et iuenies vn̄ ex
eis puissim̄ fasciulū ceteri vuidi
in via: dicit seni. Pater ui
bes tollo illud? **I**ntēdit vō
senex: et amicus dicit ei.
Tu illud ibi posuisti? **E**m̄
dit. Non. **E**t dixit senex.
Cūo vob̄ tollē: qd̄ nō posuisti?

Venit aliqui quida senu
 ad abbatē achille: et vidit
 eū iactatē sanguinē de o
 re suo. Et interrogavit eum
 dicens. Quid ē hoc p̄r? Et dixit
 senex. Sermo ē cuiusdam
 fr̄is qui me detrahit: et
 oīno conatus sū p̄servare
 illū apud me. Et depercaty
 sum ut auferat a me: et
 facty ē sermo ille sāguis
 in ore meo: et ecce erpu
 o illū et regem: et dolo
 re illū oblitū sū. **Q**uist a
 liqui epyphanus eps cy
 prius ad abbatē hylario
 nē: rogās eū et dices. Ve
 ni ut nos videam. An̄q̄
 de corpe exeam? Qui tū
 venisset: gauisi sūt in iū
 tē. Manducantibz at eis:
 allatū ē eis de aumbz q̄dda.
 Quid tenēs eps: dedit abba
 ti hylarionū. Et dicit ei se
 nex. Ignosce m̄ p̄r: q̄ ex
 quo accepi habitū istū nō
 māducaui q̄cip̄ occasū. Et
 dicit ei epyphanus eps.
 Ego at ex quo accepi ha
 bitū istū nō dimisi aliq̄
 dormire qui habebat ali
 q̄ adūsū me: neq̄ ego dor
 muū habēs adūsū aliq̄
 Et dicit ei senex. Ignosce
 m̄: q̄ tua d̄satio maior ē
 mea. **A**bbas Zenon a
 bulas aliqui in palestina:
 cū laborass̄ resedit ut mā
 ducatz iuxta cucumariū.

Suadebat ei animus suus dice
 do. Tolle tibi unū cucume
 re et māduca. Quidū est?
 Qui vidit cogitatu suo:
 et dixit. Fures ad tormēta
 vadūt. P̄ba ergo temp̄sū i
 hoc: si potes ferre tormē
 ta. Qui p̄surgēs stetit i cau
 ma diebz q̄ngz: et defrigēs
 seipm̄ in sole: dicebat q̄ in
 anim̄ suū. Nō potes portare
 tormēta. Dicit ergo animus
 eius. Si nō potes portare
 tormēta: ergo ne rapias.
Dixit abbas ysaac p̄bz
 cellaz. Scio fr̄em metentē
 in agro: q̄ voluit māduca
 re spicā: et dixit dño agri.
 Vis māduce unā spicam?
 Ille audies murat̄ ē: et dixit
 ei. Tuus ē ager p̄r: et me
 interrogas? In tm̄ scrupulo
 sus erat memorat̄ frater.
Narrauit abbas cassianus
 de quodā abbate iohē: qui
 fuit apud esyū in sumita
 te hēmi habitas p̄ annos
 q̄draginta: et q̄ habebat c̄
 ca ipsū multā caritatē. et
 p̄ hāc caritatē fiduciā: m̄
 rogauit eū dices. Tāto tpe
 sic remoratz a nullo hōm
 facile molestiā panēs? dic
 m̄ q̄d p̄fecisti? Et ille dixit.
 Et quo tēpi solitariū ēē: nū
 q̄ me sol vidit māducatē.
 Dixit at ei abbas iohānes.
 Nec me uascentē. **D**ice
 bāt de abbe machario: q̄a

[Marginal notes in a smaller script, partially obscured and difficult to read.]

sic vacauit me fr̄es. Pone-
bat sibi f̄minu: ut q̄n̄ uie-
niebat uinu p̄t̄ fr̄es bibe-
bat: et p̄ uno calice uini.
die integru aqua nō bi-
bebat. Et fr̄es quidē uolē-
tes eū recreare: dabāt ei ui-
nū. S; et senex cū gaudio su-
mebat: ut serpm̄ postea cru-
naret. Discipulus at̄ ei⁹ saes
causa: dicebat fr̄ibz. **P**̄t̄ deū
uos rogo ne detis ei: q̄a in
cella postea se domat. **U**d
cognoscētes fr̄es: ultra ei
uinū nō dederūt. **A**bbas
machari⁹ maior i serpm̄. di-
cebat fr̄ibz. Post missas ec-
clie fr̄es fugite. Et dixit ei
un⁹ firm̄. Pater. et ubi habe-
fuge āplius a solitudine ista?
Et ponebat digitū in ore di-
cēs. **I**stud ē qd̄ fugiendū di-
co. Et sic intrabat in cellā
suā: et claudēs ostiū sede-
bat solus. **N**arrauit q̄m̄
senū de abbate pastore et
fr̄ibz ei⁹: q̄ habitabat in e-
gipto. Cū desiderar̄z mater
eor̄ uide eos et nō posset:
obseruauit una die: et eū
tibz illis ad ecclesīā obtulit
se eis. **I**lli at̄ cū uidisset eā
iiterūt se ad cellā: et intrā-
tes clausērūt ostiū in faae
eius. **I**lla at̄ ante ostiū stās:
clamabat plorās cū nimia
misericōe. **A**udies at̄ eam
anub abbas: intruit ad ab-
batē pastore dices. **U**d fa-

nem uetule isti ita an̄ osti-
ū flenti. **S**urgēs at̄ abbas
pastor uenit ad ostiū: et
intro stans audiuit eam
plorāre nimis miserabili-
ter: et dixit ei. **U**d sic cla-
mas uetula? **I**lla aut̄ cū
uocē ei⁹ audisset: multo ma-
gis clamabat plorās. dixitq̄.
Volo uos uide filij mei. **U**d
enī ē si uidero uos? **N**ūqd̄
nō sū mater uā? **A**ut nō
ego lactaū uos et tota iā
sū canis plena? **S**; et audi-
ens uocē tuā turbata sum.
Dixit senex. **N**ic nos uis ui-
de an̄ i illo seculo? **R**ndit
ei. **E**t si nō uidero uos hic.
uidebo uos illic fili? **D**ixit
ei. **S**i potes eq̄nimit ferre
ut hic nos nō uideas: in-
debis nos illic. **E**t ita disces
sic mulier gaudes et dices.
Si oino uisura sū uos illic:
nolo uos uide hic. **R**re-
quēt dicebat abbati si soy
discipulus suus. **S**urge ab-
ba māducem⁹. **Q**ui dice-
bat. **E**tā adhuc nō mādu-
caui fili? **E**t ille r̄ndebat.
Nō pater. **D**icebat ergo se-
nex. **S**i necdū māducaui:
affer māducem⁹. **V**ene-
rūt aliq̄n̄ abbas siluanus
et discipulus ei⁹ zacharias
ad quoddā monastū: et fe-
cerūt eos gustare modici
an̄q̄ ambularet. **E**t exeu-
tibz illis iuenit discipulus

eius aqua in via: et vole
 bat bibe. Et dicit ei abbas
 silvanus Zacharia. hodie
 ieiunium est. Cui ille dixit.
No maducaui? **D**icit
 ei senex. Illud maducate
 carnis fuit: nos at tene
 am nrm ieiunium fili mi.
Dicebat abbas arsenius.
 Suffiat monacho si dormi
 erit vna hora: si tm e pug
 nato. **D**icebat de eo ab
 bas daniel. Quia tantos a
 nos masit nobiscu: et me
 sura parua et victus daba
 m ei m ano: et quociens ve
 ueba. ex inde comedebat
 et a nos. Iteru dixit: quia
 qm audiuit q maturasset
 oe gen pomoz. dixerit:
 afferte m. Et gustauit se
 mel tm ex oibz: gras ages
 deo. **R**eferebat de abbe
 ammoz. qz egrotaret: et i
 lecto plurimus anis decu
 bes nuq relaxauit aam
 suu ut intedet m mtiora
 celle sue: et videt qd habet.
Multa ei deferebat ei ve
 lut infirmo. Sz introente
 discipulo suo iohē et exeū
 te: claudēbat oculos suos
 ne viderz qd faciebat. Scie
 bat qpe. qz fidel monach
 eet. **Q**uidā prīm dicebat.
 qz scuz frēm i cella ieiunā
 te tota ebdomada pasche.
 Et cū sabbo sero venisset
 ad missas cōicās. mox fu

giebat: ne cogēt a fribus
 in ecclia maducare. Apud
 se at tm modicas betas e
 lixas cū sale maducabat
 sine pane. **I**nfirmat e
 quidā senex: et cū nō pos
 set sumē cibū multis diebz:
 rogabat a discipulo suo ut
 fierz ei aliqd et reficēt. **A**bi
 it at et fecit ei de farina
 zippulas. **E**rat ibi vasculū
 pedēs in quo erat modicu
 mellis: et aliud in quo eat
 rafanelleū et rascenelleū
 qd tm ad lucnā proficet. **E**r
 rauit at frat: et p melle
 de rafanelleo misit in pul
 mētū: et obtulit seni. **E**t
 cū gustasset senex. nichil
 locutz ē: s; tacitū comedit.
Cōpellebat at eū iterum
 manducare. **E**t extorquēs
 sibi. maducauit. **E**t dabat
 ei trio. **A**lle at noluit madu
 care dices. Vere nō possu
 fili. **D**iscipulus at hortabat
 eū dices. Bonū ē abba. **E**t
 ce et ego maduco tecū. **E**t
 cū gustassz et agnouisset
 qd fecerat: cecidit pnus
 m facie dices. **V**e michi p
 qa occidi te. et tu pcam hoc
 posuisti sup me: qz non es
 locutz. **D**ixit ei senex. **N**o
 dististeris fili: qz si dñs vo
 luisse ut mel maducare:
 mel habuisti mitte i zippu
 las. **E**rat abijt aliqn visi
 tare sorore suā i monastio

egrotatē. **F**rat at illa fide
liffia: et nō acq̄scēs aliq̄n
vidē vīvū ne occasiōē da
ret fū suo. ut pp̄ illā veni
ret ī monasteriū fēmar:
mādaunt eidē dīcēs. Vade
frat et ora pro me. q̄ cum
grā xp̄i videbo te in regno
celoz. **I**ntuerūt aliq̄n pa
tres in alexādriā mūtati
a theophilo ep̄o: ut p̄ntibz
hīs tēpla destruet paga
noz. Et māducantibz hīs
cū archiep̄o mīstrate sūt
carnes vituli: et māduca
bāt nichil disēnentes. Et
accipiēs ep̄s vnū capodi
ū: dedit iuxta se recubēt
seni dīcēs. Ecce istud bonū
ē capodiū: māduca abba.
Illi at vnderūt dīcētes. **I**
Nos usq̄ mō credebam? q̄
olera māducare? Nam si
carnes sūt: nō māducam?
Et ult̄ nēo ex eis accēuit
gustare. **F**rat quidā in
cellā attulit panes recen
tes: et iuitavit ad mensā
seniores. Et cū māducaisset
singuli binos parimaces:
paucauerūt. Frat vō scēs
laborē abstīnēcie eoz: ce
pit cū hūilitate supplicare
dīcēs. pp̄ dñm manducate
hodie: donec satiemī. Et
māducauerūt alio binos
parimaces. Ecce igit̄ q̄tū
op̄erat māducauerūt pp̄
ter deū veni monachi: et

simpliciter abstinentes.
Egrotavit quidā aliq̄n
magna infirmitate: ita ut
de visceribz ei⁹ sanguis e
gredēt. Et attulit quidā
fr̄ nixas siccas: et fecit pl
tes et misit eas ibi et ob
tulit seny: et rogabat eū
dīcēs. Comede: q̄ forte ex
pedit tibi. **I**ntuēs at eum
senex dīcūs: dixit. Vere
dico: q̄ volebā ut me dī
teret deus in hac infirmita
te eē alios triginta ānos.
Et nullomō accēuit senex
in egrotudīe vl̄ modiciū su
mē cibū: ita ut tollēt frat
q̄ portauerat et rediret
ad cellā suā. **A**lt̄ senex
sedebat lōge in hēmo: et cō
tigit quēdā fr̄m venire
ad eū: et iuenit eū infir
mantē. Cui lauās faciē
ei⁹: fecit ei refectionē ex
hīs q̄ attulerat. **E**d cum
vidiss̄ senex dixit. Vē frat
oblitis fuerā: q̄ haberet
hō de cibo solaciū. Obtulit
ei calicē vini. **E**d cū vidis
set: ploravit dīcēs. Nō spe
rabā me usq̄ ad mortē bi
biturū vni. **S**tatuit
quidā senex. ut quadragi
ta diebz nō bibēt. Et si qn
faciebat ei cauma. leuabāt
suisculā et implebat eā aq̄:
et pendebat eā an̄ oculos
suos. Cui cū interrogaret
a fr̄ibz quare hoc faceret:

vidit dices. **U**t cum videro quod desideraba et non gustauo. maiore ardore sustinea. et me her maiore mcedere a dno. **S**equitur. **F**rater quida iter agens: habebat secum matrem suam iam senem. **Q**ui cum venisset ad quendam fluium: non potuit vetula illa transire. **E**t tulit filius eius pallium suum et inuoluit exinde manus suas. ne aliquis attingeret corpus sue matris: et ita portans eam transposuit fluium. **D**ixit autem ei mater sua. **U**t quod sic operuisti manus filii. **I**lle autem dixit. **C**ia corpus mulieris ignis est: et ex corpore quod te contingebat. ueniebat in memoratio aliarum fecerunt in auro. **D**icebant de abbate elladio. quod fecit viginti annos in cella: et non leuauerunt oculos suos sursum in deum rectum eius. **D**ixit senex. quia frater interrogauit abbatem pambonem: si bonum est laudare proximum. **R**espondit ei. **B**onum est magis tacere. **F**acta est aliquando celebratio missarum in monte abbatum anthony: et inuentum est ibi nitidum uinum. **E**t tolles unum de senibus paruum calicem. portauit ad abbatem sifoy et dedit ei: et bibit semel et secundo. **O**btulit ei et tertio: et non accepit dices. **Q**uia esse

frater: an nescis quod est sathanas. **D**ixit abbas sifoy. **C**astus monachus in terra honorabitur: et in celis coram excelso conabitur. **M**onachus occurrit ancillis dei in itinere quodam: quibus uisus diuitit se exit uiam. **C**ui dixit abbatissa. **S**i perfectus monachus es: nos non sic respereas ut agnosces quod fecerit eramus. **A**scendit aliquando presbiter de scythi ad episcopum alexandrinum: et quando reuersus est in scythiam interrogauerunt eum fratres. **Q**uomodo est ciuitas? **I**lle autem dixit eis. **C**redite mihi fratres: ego ibi facie nullius hominis uidi: nisi tantum episcopi. **I**lli autem audientes mirati sunt: et dixerunt. **Q**uid putas facta est ois multitudo? **P**resbiter uero refouit hesitantes dices. **E**xtorsi auro meo ne intueret faciem hominis. **E**x quo relatione profecerunt fratres: ut custodiant se ab extollentia oculorum suorum. **D**icebant de abbate petro dignometo plomo quod erat in cellis: quod uinum non biberet. **Q**uando autem seniuit: rogabat eum fratres ut sumeret modicum uini. **Q**ui cum non accesserit. tepescere aiebant ei aquam: et ita offerebant ei. **E**t dicebat. **C**redite mihi filij: quod uelut conditum illud accipio. **A**diudicauit ergo se tepida aqua esse contentum. **D**ixit abbas euagrius. quod dixerit senex. **P**roterea autem

puto a me delectationes mira-
les: ut uacundie etiā occasio-
nes absadā. Scio etiā sem-
p̄ adūsū me pugnare p̄ de-
lectatōibz: ut turbare mētē
meā. & intellēm meū expel-
leret. **F**rat̄ quidā inro-
gauit abbatē sifoy. dicens.
Quid facio? q̄ curro ad ecclē-
siā. et frequēt frēs p̄ cari-
tate ad cibū retinet me?
Dicit ei senex. Onerosa res
ē. **D**icit ergo abrahā discipu-
lus ei⁹. Si occurrit in sab-
bato et dñica ad ecclēsiā &
bibeat frat̄ tres calices: mī-
tū ne ē? **D**icit ei senex. Si
nō eet sathanas: nō esset
multū. **D**icebāt de ab-
bate aghatone? q̄ p̄ trien-
niū lapidē in ore suo mit-
tebat: donec taciturnitate
disceat. **D**ixit aliq̄m cū fi-
ducia abbas sifoy. Crede
mī: q̄ ecce triginta ānos ha-
beo q̄ nō deprecor deū p̄pter
peccatū: s̄ orans hec dico. Do-
mīe ihesu xpe protege me a
līgua mea: et usq̄ nūc p̄
singulos dies corruo p̄ ip-
sā et deliquo. **I**tem dixit.
Quia p̄grinatio nūc ē: ut
teneat hō os suū. **V**enit
aliq̄m abbas achilles ī cellā
abbatis ysaiē in loco seychi.
et iuenit eū comedentem:
miserat enī in cathino sal
et aquā. **V**idit at̄ q̄ abscon-
dit illud post plectas de pal-

mis: et dicit illi. **D**ic mī qd
māducus? **I**lle r̄ndit. **I**gnos-
ce mī abba: q̄a palmas īci-
debā et mairi in cauma.
Proea intuxi modicā buc-
cellā in sale: et misī ī ore
meo: et exaruerūt fauces
mee. **E**t q̄ nō descēdebat
bucella quā in ore meo
miserā? **P**roea xp̄p̄sus sū
sup̄funde modicū aque in
sal: ut vel sic glutire pos-
sim. **S**z ignosce mī. **E**t dice-
bat abbas achilles. **V**eite
et videte ysaiā. missellū cōe-
dentē in seychi. **S**i vis mā-
ducare ius: vade ī egypto.
Dixit abbas ysydorus. q̄
dragita ānos eē. ex quo se-
nūz quidē motū peccati in mē-
te sua: nūq̄ tñ sentat̄ ne-
q̄ cupie neq̄ uacundie.
Abbas iohānes dixit?
q̄ ascendēs aliq̄m p̄ viā q̄
ducat ad seychi cū plectis de
palmis: vidi camelariū
loquentē & mouentē me
ad furorē: et dimisi qd̄ por-
tabā et fugi. **D**icebant
de abbate pastore? q̄ dū
vocatū fuisse ad māducum
dū cont̄ volūtātē suā: ibat
lacrimādo ne iobediēs eēt
frībz suis et tristat̄ eos.
Hacta ē aliq̄m festiuitas
in seychi: et dederūt semī ī
calice vinū. **Q**ui abiciens.
dixit. **T**olle a me mortem
istā. **Q**uid vidētes alij q̄ cū

ipso edebat. nec ipi bibeat.
 Alia vice allatum e ibi vas
 culu vini de pnuaijs. ut da
 ret subz ad singulos cali
 ces. Et mirroente quodam
 fr̄ et videte qz vnu acci
 peret. fugit in cryptam.
 Que crypta cecidit mox.
 Cu at audissent sonu.
 curretes iuenerunt fr̄em
 semianime iacete. Et ce
 perunt eu obiurgare dife
 res. Bene tibi dicit. qa
 habuisti vana gloria. Ab
 bas at refoues eu dixit.
 Dimitte filiu meu: op
 bonu fecit. Et viuit dñs.
 qz no reedificabit crypta
 hec tpbz meis: ut agnos
 cat mundus. qz ppt calicem
 vni cecidit crypta i scchi.
Inrogauit quida frater
 abbate ysidoru seniore
 in scchi. dices. Quare sic
 foris timet te demones?
 Dicit ei senex. Ex qz fcs
 su monachus. studeo ne
 pmitta uacudia usqz ad
 fauces meas ascede. et i
 deo timet me demones.
De fornicatioe. ps quita.
Erat quida frater
 oino in iusticie
 sollicitus. Et cu val
 de a fornicatiois demone
 sollicitaret: venit ad que
 da senē: et retulit ei cogi
 tationes suas. Ille at audi
 es qz expers erat. idig

natus e: et miserabile dice
 bat ee fr̄em illu: et idig
 nu monachi habitui: qpe
 q huiusmodi cogitacoēs re
 cipet. **H**ec audies fr̄ despe
 rans seipm reliquit ppria
 cella: et ad scm redibat.
Scdm at dispositione dei oc
 currit ei abbas apollo: et
 vidēs eu nimu triste mt
 rogauit eu dices. Fili q est
 causa tante tristie? Ille at
 ex mlta confusioe ai sui. no
 rndit qap. Postea vo cum
 multu rogaret a sene q
 citra se ageret: confessus est
 dices. Quia cogitacoēs for
 nicationu inquietat me.
Qid confessus sum illi sene:
 et scdm vba ei. no e michi
 spes salutis. Desperans er
 go meipm: ad scm redeo.
Hec at pz apollo audies:
 velut sapiēs medicus mltu
 rogabat et monebat eum
 dices. Noli murari fili: ne
 qz desperes teipm. Ego ei
 in hac etate atqz iusticie:
 valde ab huiusmodi cogita
 coibz inquietor. Ne ergo
 deficias huiusmodi occasio
 ne: q non tantu huana sol
 licitudine. qntu dei misera
 one curat. **T**am hodie do
 na qd peto: et reuerte ad
 cella tua. **F**ecit at fr̄ sic.
 Abbas at apollo discedēs
 ab eo. prexit ad cella senis
 q ei despacione fecerat: et

stans foris. deprecans e dnm
cu lacrimis dices. Dne q tep
mores utilit mferis. conuerte
bellu qd patit frat ille i huc
senē? ut p expimetu m se
nectute disat qd tpe longo
no didiat. qren opaciatu
hys q huusmoi pturbant
tep taroibz. Cui cu orone
aplessz: vidit ethiope stare
iuxta cella et sagittas mit
tente cont illu senē. Quibz
qi pforatus: stati huc atqz
illuc ferebat. Et cu no pos
set tolerare. egressus e de cel
la: eadeqz via q et ille iu
uenis. ad scdm redibat. Abbas
at apollo intelliges qd frm
erat occit ei: et accedens
ad eu dixit. Ubi vadis? et
qe causa turbacois q obtinz
te? Ille at senecis q intellex
it frs vir q ei euenerat: p
vecudia nichil dicebat. Dixit
at abbas apollo. Fecit ad
cella tua? et de celo agnos
ce infirmitate tua. et habe
apud temetipsu. q aut ig
noratus a dyabolo usqz mo
aut atemptis. ppt qd nec me
ruisti scdm virtutu vires. ha
be cont dyabolu luctameta.
Qd at dico luctameta? q nec
vno die aggressione ei por
tare potuisti. Hoc at tibi co
tigit? q iuuenē illu a coi ad
usano ipugnacu suscipiens.
1) debuisses cu eu cont dyaboli etamen
rosolatoris mone vbis. etia

in despacione posuisti: non
cogitās illud sapiētissim pre
ceptū. q iubemur eripe eos
q ducūt ad mortē: et non
negligens redime occidēdos.
S neqz pabolā saluatoris
nri dicētis: hauridmē quas
sata nō debet frangi: et linu
fumigū nō debet extingui.
Nō em ferre possz. Idias
adufarij neqz bullētis na
ture ignē extingue vel ven
ne: n grā dei pseruaret in
firmitate huānā. q in nob
salutari dispesatōe huiliat.
Ia coi orone dnm deprecem.
ut adufu te emissu flagellu
autat: qm ipe dolore frāt
et iteru restituit. pūnt. et
manū ipsius sanat. huiliat
et exaltat. mortificat et vi
uificat: deducit ad inferos
et reducit. Hec dices orone
i plet: et stati ab illato sibi
bello senex ille liberatū ē.
Quē amonuit abbas apol
lo. ut petet sibi dari a deo
liguā gruditā: ut sciret re
pus q oportet loqui sermone.
Narrauerūt de abbatissa
sara. qz māserit tredecī an
nis fortit a fornicacoibz im
pugnata: et nūqz orauit
ut recedēt ab ea huimodi
pugna: s solū hoc dicebat.
Da mi fortitudinē deus.
Dixerūt iteru de ea: qz
infestiores ei fuerūt aliqñ
imūnētes fortit ijde fornica

nois deones: mitteres i cogi
 moes ei? scli vanitates. **I**lla
 at no relaxas aim a noie
 dei et pposita abstinecia. asse
 dit semel orare sup lectu su
 u: et apparuit ei corpalit
 sps fornicatois: et dixit ei.
Tu me viciisti sara. **I**lla at
 rndit. Ego te no vici: s; dñs
 meus ihesus xps. **D**e co
 gitatoibz fornicatois mro
 gatus abbas alexadrimus:
 ita rndit. **S**i cogitacoēs nō
 habes. spem nō habes: qm
 si cogitacoēs nō habes. opa
 habes. **H**oc at ē. qz qui co
 gitacoē aduſq; pccm nō pug
 nat neq; rōdicat: corpaliter
 peccat. **Q**ui ei corpaliter
 peccat: cogitacoē nū molest
 tias nullas habet. **I**ntrō
 gavit quidā senex frēm di
 cens. **N**e cōsuetudine habes
 colloqui mulieri? **D**ixit fr.
Non. **E**t ille dixit. **V**eteres
 et noui putores sūt cogim
 coēs mee: et imēoracoēs
 quedā iquietates me ex
 silitudie mulier. **S**enex at
 dixit ad eū. **M**ortuas nō
 timeas: s; viuētes fuge. **H**
 ē cōsensu et ope pccm: et
 extende magis orōne tuā.
Dicebat abbas motois.
 qz quidā fr venies dixit
 detiore eē qui obloquitur:
 qz qui fornicat. **E**t rndit
Quuis ē sermo. **D**icit er
 go ei fr. **E**t quō vis esse

hac rem: **D**ixit senex. **O**b
 locutio quidē mala ē. cele
 re tū inuenit graciā: et
 plerūq; pniām agit. qz ob
 locutio ē dices: male locutio
 sū et trisit: fornicatio autē
 natalit mors. **D**icebant
 de quodā sene qz descēdit
 in scythi: et habebat adh
 filiū sugente lac. **Q**ui qm
 in monastio nutritus ē: nes
 ciebat qd eēt mulier. **Q**ui
 cū factus fuisset vir. ostēdebat
 ei demones nocte habitū mu
 lierū: et nūciabat pū suo
 et mirabat. **A**liqñ ergo as
 cēdit cū pū suo in egyptū:
 et vides mulieres dicit pū
 suo. **A**bbas ecce isti sūt qz vici
 bāt ad me nocte in scythi.
Et ille dixit ei. **I**sti quos vi
 des. monachi de seculo sūt
 fili. **A**lio habitu utūt isti:
 et heremite alio. **E**t miratus
 ē senex. quō in scythi osten
 derit ei demones ymagi
 nes mulierū: et statim reuſi
 sūt in cellā suā. **V**enit
 aliqñ quidā in scythi ut fi
 eiz monach⁹: qui etiā acce
 pit filiū suū nup ablacta
 tū. **Q**ui cū factus eēt iuuenis:
 ceperūt ipugnatores deo
 nes sollicitare eū. **E**t dixit
 pū suo. **D**ado ad seculū: qm
 nō valeo carnales carnisre
 cias sustine. **D**i at eius oſo
 labat eū. **D**ixit ergo ille
 iuuenis. **I**n sustine nō vale

o p̄r: dimitte me redire ad
seculū. Dixit ei p̄r. Audi
me fili adhuc semel. et tol
le tibi q̄draginta panes et
folia palmarū dierū qua
draginta: et vade in here
mū interiorē et esto ibi q̄
draginta diebz: et volūtas
dñi fiet. Qui obedies p̄r
suo surrexit et abiit in he
mū: et māsit ibi laborans
et faciēs plectas de palmis
et panē sicutū comedit. Et
cū ibi diebz viginti quatuor
esset vidit opus quoddā dya
bolici venire sup se: et ste
tit corā eo velut velut mu
lier ethyopissa fetida et t̄
pis aspectu: ita ut fetore
eius ferre nō posset: et abi
ciebat eā a se. Et illa dice
bat ei. Ego sū que ī cordibz
hoīm dulcis appareo: s̄ p̄r
obediēciā tuā et laborem
quē sustines nō p̄misit me
deus seducere te: sed inotu
tibi fetore meū. Ille at̄ sur
rexit: et grās agēs deo ve
nit ad p̄rē suū: et dixit ei.
Iā nolo ire ad seculū p̄r: vi
di ei opationē dyaboli et fe
tore eius. Cognouerat aut̄
p̄r ei⁹ de hoc ip̄o: et dixit ei.
Si māsisse quadraginta
dies. et custodisses usq; in fi
nē mandatū meū: maiora
habuisses vidē. **S**enex
quidā sedebat in loquā
hēmo qui habebat una pa

rente: que desiderabat eū
post multos ānos vidē: et
exquisuit in quo loco habitā
ret. Surrexit et venit ī mā
hēmo illi⁹: et iuuenēs cāe
larios adiūxit se cū illis:
et ingressa ē in hēmo cum
eis. Hec at̄ trahēbat a dya
bolo. Que cū venisset adia
nuā senis: cepit signis se
ipsa indicare dices. Ego
sū illa parēs tua. Et man
sit apud eū. Erat at̄ ali⁹
monachus sedēs ī inferori
pre hēmo: qui implebat sibi
suriscula aqua: et hora q̄
māducare voluisset subito
vsabat suriscula: et aqua
effundebatur. Qui ī spū
te deo dixit in semetipso.
Ingredior in hēmo: et di
co hoc qd̄ m̄ euenit de aqua
senioribz. Et surgēs abiit.
Et cū sero factū esset. dormiit
in tēplo quodā ydolorū iux
uā: et vidit nocte demōes
dicētes. Ista nocte p̄cipita
uim⁹ illū monachū in for
nicationē. Quid cū audisset
at̄ tristatus ē: et pueniens
ad senē inuenit eū tristē.
et dicit ei. Quid facis abba.
q̄ impleo m̄ vasculū aqua:
et in hora māducandi effu
dit. Et dixit ei senex. Tu
venisti inuogare me q̄
suriscula tua vsatur: et
ego qd̄ faciā q̄ hac nocte re
cidi in fornicationē? Cui

respondit. Et ego cognoui.
 Et dicit ei. Unde scis? Qui
 dixit. Dormiebam in templo:
 et audiui demones loque-
 tes de te. Et dixit senex. Et
 te vado ad seculum. Ille autem
 rogabat eum dicens. Non potest
 si permanere in loco tuo: mul-
 lierem vero dimitte hic. Hoc e-
 nim ex occisu iuniorum contigit.
 Quo audito senex sustinuit
 it: extedens et aggrauans
 susceptionem suam cum lacrimis.
 donec rediret in portum ordi-
 nis sui. **F**rater quidam in-
 trogavit senem dicens. Si con-
 tigit hominem in temptatione
 cadere: quid fit propter eos qui sca-
 dalizantur in eo? Et narra-
 vit senex dicens. Draconem
 quidam erat nominatus in mo-
 nastio egypti. Dum autem quidam
 curialis insecutione iudicis
 pateret: venit cum omni domo
 sua ad monasterium: et co-
 opante iuniorum. invenit draco-
 nis ille in muliere eius: et facta
 est omnibus fratribus confusio. Ille autem
 abiit ad quendam senem: et in-
 dicauit ei rem. Senex vero ha-
 bebat occultam cellam interioriorem.
 Qua cum vidisset draconem
 ille dixit. Sepeli me hic sic
 vivum: et non induces corpus.
 Et intulit in obscuritatem
 celle illius: et illic penam
 ex veritate egit. Contigit
 autem: ut post aliquantum tempus
 non ascenderet aqua in flumine

nili. Et cum omnes letitias fa-
 ceret: revelatum est ei quidam scru-
 tum. quod non venerit draconem
 absconditum est apud illum talem
 monachum: non ascendet flui-
 nis aqua. Quod cum audisset
 ammirati sunt: et venientes e-
 iecerunt eum de loco in quo erat:
 et oravit et ascendit aqua:
 et quod aliqui scandalizati in ip-
 so fuerant edificati sunt. Et
 postea in penam eius glorificave-
 runt deum. **D**uo fratres impug-
 nati a fornicatione: abierunt
 et acceperunt uxores. Post-
 ea autem dixerunt ad invicem.
 Ad lucrum sumus. quod deserui-
 mus angelicum ordinem et veni-
 mus ad immunditiam hanc. et post
 hoc in igne tormenti venturi
 sumus. Redeamus ergo iterum
 ad hemum: et agamus de his
 quod presumpsimus penam. Et veni-
 entes ad hemum. rogaverunt
 presbiteros ut susciperent eos peni-
 tentes: et confitebantur ea que ges-
 serant. Et clauserunt eos a-
 num integrum senes: et abo-
 bus equaliter ad presbiterum dabant
 panes: et ad mensuram aquam.
 Erat autem visio operabilis. Et cum
 completum fuisset tempus penitentiae. exie-
 runt. et viderunt presbiteros unum
 pallidum et triste nimis: ali-
 um vero clarum et robustum: et
 mirati sunt quomodo et cibum et po-
 tum equaliter acceperant. Et in-
 rogaverunt eum qui tristis et
 afflicto erat: dicens. Quid

exerebas cū cogitacōibus
tuis in cella tua? Et ille dixit.
Pro malis q̄ feci q̄ penas
i q̄s venturū erā in aīo me
o reuoluebā: a tiorē adhe
serūt ossa mea carni mee.
Inrogauerūt at̄ et aliū.
dicētes. **Q**uid cogitabas
i cella tua? Et ille r̄ndit.
Deo gr̄as referēbā: q̄ e
ruit me de ignamētis
mūdi huius. et de futurū se
culi penis: et reuocauit
me ad hāc uisitationē āge
licā: et remīscēs dei mei
letabar. Et dixerūt senex.
Equalis ē p̄nā āborū ap̄
deū. **S**enex quidā erat
in scythia. **Q**ui cū icurūss̄
in egyptū magnā: ser
uiebat ei fr̄es. Et vidēs senex
q̄ laboraret: dixit. **V**ado
in egyptū: ut nō dissoluā
fr̄es istos. Et dicit ei abba
moyses. **N**ō uadas: q̄ in
fornicationē m̄surus es.
Ille at̄ tristatū dicebat.
Mortuū ē corpus meū?
et in ista dias? **S**urgens
ergo abiit in egyptū. **Q**uō
cū audissent hoīes cūmā
q̄ habitātes: offerebāt ei
multū. **V**enit etiā ad eū
quedā uīgo fidelis: uolens
obsequiū suū seni infirmatū
dependē. Et post aliq̄tū
tp̄is cū paululū de egyptū
dine q̄ tenebat meliū habu
isset: m̄rit in eā et illa cō

cepit. **I**nrogata at̄ a uirnis
loci unde cōreperat: illa r̄
pōdit. **D**e hoc senex. **I**lli aut̄
ei nō credebāt. **S**enex uō
dicebat. **E**go hoc feci: sed
custodite infante quē pau
tura ē. **Q**ue cū genuisset
puerū et ablactatū fuisse:
tulit senex infante in hu
meros suos: et die q̄ erat
festiuitas in scythia occit
ibi: et m̄rit ecclēsiā corā
multitudine fr̄m. **I**lli aut̄
vidētes eū fleuerūt. **Q**ui
dixit fr̄ibz. **V**idētis infan
tē hūc? **F**iliū ē mōbediētie.
Cauete ergo fr̄es uos. q̄
in senectute mea hoc feci:
et orate p̄ me. Et p̄ges ad
cellā suā: ad uicū prime
uisitationis sue reuersus est.
Duo fr̄es p̄xerūt ad
ciuitatē: ut venderēt ad fi
erāt opati. Et cū a se uirē
i ciuitate diuisi: m̄rit vni
i fornicationē. **V**enies aut̄
postea fr̄ eius: dixit ei **B**e
nitam ad cellā nr̄am fiat.
Ille r̄ndit dices. **N**ō uenio.
Et m̄rogabat eū. ille dice
do. **Q**uare fr̄? Et ille r̄ndit.
Quia cū discessisses a me
m̄ri in tēptationē: et forni
catus fu. **I**lle at̄ uolēs eū lū
ri. cepit dice. **Q**uia et m̄ sic
atigit q̄n sepatus a te: m̄
cūri et ego i fornicationē.
Sz eamq̄ h̄c et simul peni
tētiā agam cū oī labore:

et deus ignoscat nob peccam.
 Cui cu venisset ad cella:
 retulerunt senibz qd eis coti
 gerat. Dederit eis illi mada
 m: qualie pnam agevent.
 Ille at vn9 no p se. s; p alio
 frē ita pnam agebat: ta
 q; si et ipe peccasset. Vidēs
 at deus labore et caritate
 eius: mē paucos dies ma
 nifestavit vni de senibus.
 q; p multa caritate illius
 frīs q non peccauerit idul
 serit illi q fornicat9: et h
 ee vē pone aima sua pro
 frē suo. **I**nrogauit frat
 seniore. Quid agā q aimg
 meus in puo labore vil
 nerat me. **D**icit ei senior.
 Non ei miram ioseph cu
 eet puer in egipto i terra
 colentiu ydola. qadmodu
 reptacoēs vilis ptulit: et
 ds glificauit eu usq; in fine.
 Videam9 i iob. q se usq; i
 fine no relaxauerit timēs
 deū: vn eu nulla spe di
 mouē potuit. **S**olitari9
 quida erat i inferioribus e
 gipti. Hic erat noiatiss9:
 q; solus sedebat in cella i
 deserto loco. Et ecce opa
 cione sathane mulier que
 da inhonesta audies de eo:
 dicebat iuuenibz. Quid vil
 nis m dare: et depono istū
 solitariū vrm: Illi at osti
 nuerit etū: qd daturi eēt
 ei. **Q**ue vespere egressa:

velut errās venit ad eū cel
 la. Et cu pulsasset cella egressus
 e ille: et vidēs eā turba
 tus ē dices. Quō huc veisti?
 Illa at q; ploras dicebat. Er
 rando huc veni. Cui cu mi
 seracoe viscerū moueret.
 introduxit eā in atrium
 cellule sue: et ipe intuit m
 terius in cella et clausit.
 Et ecce ifelix illa clamauit
 dices. Abba fere comedēt
 me hic. Ille at itez turba
 tus ē: et timēs etiā iudici
 ū dei dicebat. Vn m venit
 ira her: Et aperies ostiū:
 introduxit eā intro. Cepit
 at dyabolus velut sagittis
 stimulare cor eius in eam.
 Cui cu intellexiss dyabo
 li ee stimulos: dicebat mē
 semetipsū. Die iunior tene
 bre sūt: filijs at dei lux est.
 Surgēs iitēdit lucnā: et cu
 iflamaret desiderio: dice
 bat. Qm qui talia agunt:
 in tormēta vadūt. Proba
 ergo teipm ex hoc: si potes
 sustine etnū ignē. Et mit
 tebat digitū suū in lucnā.
 Quā cu incendisset: ardes
 no sentiebat p nimia flā
 mā capie h carnalis: et
 ita facēs usq; mane: mē
 dit oēs digitos suos. Illa
 at infelix vidēs qd faciebat:
 a nōre velut lapidea frā ē.
 Et venietes mane iuuenes
 qui eā miserat: ad mōchtū

malū p

illū dicebāt. Venit huc muli
er sero. Ille at dixit. Ecce.
Ecce ubi dormit. Et mītes
iuenerit eā mortuā: et di
cūt. Abba mortua ē. Tunc
ille exaciēs palliōlū suū
quo utebat: ostēdit eis ma
nus suas dices. Ecce qd fe
cit in ista filia dyaboli: pū
dit oēs digitos meos. Et nū
rās eis qd factū fuerat: di
cebat. **S**ep̄tū ē: nō reddas
malo. Et faciēs orōnem:
suscitauit eā. Que cōiūsa:
ante se egit residuū temp̄
vite sue. **F**rat̄ quidam
ipugnabat a fornicatōe.
Cōtingit at̄ ei ut veniret
in vicū quēdā egipti: et vi
dēs filiā sacerdotis pagāoz
adamauit eā. Et dixit pū
eius. Da mī eā vxorē. Ille
at̄ vndēs dixit ei. Nō pos
sū dare eā tibi: n̄ mīroga
uero deū meū. Et abiens
ad demonē quē colebat:
dixit ei. Ecce monachus
quidā venit volēs accipe
filiā meā: do eā ei. Et r̄
pondēs demon dixit. Si ne
gat deū suū et baptisū
et ppositū monachi: mīro
ga eū. Et veniēs dixit ei.
Nega deū tuū et baptil
mū et ppositū monachi:
et dabo tibi filiā meā. Ille
vō p̄sensit: et statū vidit ve
lut colubā exire de ore su
o: et volare in celū. **P**ges

at̄ sacerdos ad demonē. dixit.
Ecce p̄misit se illa tū factū
rū. Et vndēs dyabolus:
dixit ei. Nō des ei filiā tuā
in vxorē: qz d̄s ei nō reces
sit ab eo: s̄ adhuc adiuuat
eū. Et veniēs sacerdos. dixit
fr̄ illi. Nō possū eā tibi da
re: qz adhuc d̄s tuus adiu
uat te: et nō recessit a te.
Hec audiēs fr̄at̄: dixit i se
metip̄o. Si tam̄ bonitatem
ostēdit in me deus cū ego
infelix negaui et ipsum
et ppositū monachi: bonū
at̄ deus etiā sic malū nūc
adiuuat me. cur ego recedo
ab eo? Et in semetip̄m ve
uersus recepit sobrietate
mētis. Et venit in hemū ad
magnum quēdā senē: et nar
rauit ei rem q̄ facta fuerat.
Et vndit ei senex. Sede me
cū in spelūcā: et tres ieu
na ebdomadas cōtinuas:
et ego deprecor deū pro te.
Et laborauit senex p̄ fr̄e:
et deprecat̄ ē d̄m dicens.
Obsecro d̄ne dona michi
quā h̄at: et suscipe peni
tēciā ei. Et exaudiuit orō
nē eius deus. Et cū xplem
fuis̄ p̄ma ebdomada: ve
nit senex ad illū fr̄em: et
mīrogaui eū dices. Aliqd
vidisti. Et vndēs fr̄ater
dixit. Ecce. Vidi colubam
sursū in altitudie celū: et
caput meū volantē. Et v̄

I Vñ veis tu: Et rñdit demon.

dens senex: dixit ei. **A**ttende tibi metipsi: et deprecare de
 u mēte. **S**edo vō venit iter
 senex ad frēm: et interrogu
 uit eū dicens **V**idisti aliqd?
Et respōdes dixit. **V**idi colū
 bā veniētē iuxta caput i
 meū. **E**t p̄cepit ei senex di
 cēs. **S**obrius esto mēte: et
 ora. **E**t cōpleta tria ebdoma
 da venit iterū senex: et in
 rogauit eū dicens. **N**e aliqd
 plus vidisti? **E**t ille rñdit di
 cēs. **V**idi colubā que venit
 et stetit sup caput meū: et
 tetedi manū meā tenē eā:
 illa at surgēs int̄uit in os
 meū. **E**t grās agēs deo se
 nex: dixit frī. **E**cce deus sus
 cepit p̄niam tuā. **D**e cetero
 attēde tibi metipsi: et esto
 sollicitus. **E**t vñdes fr̄ dixit.
Ecce amodo tecū ero: don
 moriar. **D**icebat quidā
 de thebeis senibz: q̄ tpe cēt
 filij sardonis ydolorū: et cū
 puillus sedere in tēplo i
 dere p̄m̄ meū frequent
 m̄tredi. **S**acraa offerre y
 dolo: et q̄ semel post ipm̄
 occulte int̄uerim et videri
 sachanā sedentē et oēm
 milicia ei⁹ astātē ei: t̄ ecce
 vñde p̄ncipibz ei⁹ veniēs
 adorauit eū. **C**ui dyabol⁹
 dixit. **V**nde venis tu? **E**t
 ille rñdit. **I**n illa p̄uicia e
 rā: et suscitauit illi bella
 et p̄nubarōe plurimas. **E**f

fusiones sanguis faciens:
 et veni nūciare tibi. **E**t dy
 abolus interrogauit eū. **I**n
 q̄ntū t̄pis hoc fecisti? **E**t il
 le rñdit. **I**n triginta diebus.
Et dyabolus iussit eū fla
 gellari dicens. **T**aro tpe hoc
 solu fecisti? **E**t ecce ali⁹ veni
 ens. adorauit eū. **E**t illi dixit. **I**
In mari erā: et suscitauit cō
 motōes et dimersi naues:
 et multos hoīes occidēs. ve
 ni nūciare tibi. **E**t dixit ei
 dyabolus. **Q**ūto tpe hoc fe
 cisti? **E**t ille rñdit. **S**ūt dies
 viginti. **E**t hūc filii iussit fla
 gellari dicens. **Q**uare i tan
 tis dieb⁹ hoc solu fecisti? **E**t
 t̄tus veniēs adorauit eū.
Dixit at et hūc. **E**t tu vñ
 venis? **E**t rñdit. **I**n illa ci
 uitate fui: et dū ibi fierēt
 nuptie exortauit lites et ml
 tas effusiones sanguis fe
 a: m̄sup et ipm̄ sponsum
 occidi: et veni nūciare tibi.
Et dixit ei. **I**n q̄ntis diebz
 hoc fecisti? **E**t rñdit. **D**ecē.
Iussit at et hūc tanq̄ q̄ mo
 ras fecissz flagellari. **V**enit
 at et alter adorare eū: et
 dixit ei. **V**nde venis? **E**t
 rñdit. **I**n hēmo erā. **E**t ec
 ce q̄draginta āni sūt q̄ i
 pugno monachū quenda:
 et nocte ista p̄ualu ut fa
 cerē eū fornicari. **E**t dya
 bolus audies surrexit et
 osculat⁹ eū: et tollens

ronā quā ipse habebat posu-
it in capite eius: et fecit eū i
vna sede sibi sedere dicens.
Magnā et forte rē egisti.
Et hoc ego cū vidissem vlt
audissem: dixi mē memet
ipsū. Valde magnus ē ordo
monachorum. Et ita placuit
deo salutē dare mē: et eff
sus sū et fr̄s sū monachū.
Quidā frater stimula-
tus ē a fornicatōe: et sur-
ges nocte prexit ad senē:
et dixit ei cogitationē su-
ā. Et solatus ē eū senex.
Et qua solatōe pficiens
reuisus ē in cellā suā: et
eare iterū stimulu fornicatō-
nis tēptauit eū. Ille aut
iterū abiit ad senē. Factū
ē at hoc frequēter. Senex
vō nō tristauit eū: s; lo-
quebat ei q̄ ad utilitatē
eius ptineret dices. Nō ce-
das dyabolo nec relaxes
aīm tuū: s; magis quā
molestus est tibi demon
venū ad me et increpa:
et ita increpat; discedet.
Nichil enī sic expellit de-
monē fornicatōis. quō si
reuelant stimulatōes e-
ius: et nichil eū sic lenifi-
cat. quō si abscondat cogi-
tatōes. Venit ergo fr̄s
ad senē: vndeas accusas
cogitatōes suas. Postea
at dixit fr̄s senī. Ostēde
militatē abba: et dic mē

verbū. Dicit ei senex. Crede
filii: si pmittit deus cogita-
tōes meas quibz stimulat
aīm meū in te tñsferre.
nō eas portabis: s; oīno
corruēs deorsū. Hoc at eo
dicēte p̄ nimia hūilitatē
eius: q̄euit stimulus forni-
catōis a fr̄e. **V**enit aliq̄
fr̄s ad quendam senē: et di-
xit ei. Frater meus soluit
me egredies huc atq; illuc:
et p̄ hoc ego affligor. Et
rogauit eū senex. dicens.
Equanimiter porta fr̄s:
et d̄s vides laborē sustem-
tōis tue reuocabit eū ad
te. Neq; enī possibile est
ut cū duricia et austerita-
te facile ab intēōe sua ali-
q̄s reuocet: q̄ nec demon
expellit demonē: s; ma-
gis benignitate reuoca-
eū ad te: qm̄ et deus n̄r
solado homēs ad se trahit.
Et narrauit ei dices. **Q**
a fuerūt in thebaida du-
o fr̄s: et cū vnus iurris-
set fornicatōne dicebat
ad aliū. Breuiter ad sc̄m.
At vō plorabat dicens.
Non te dimitto fr̄s dis-
cedē: et p̄de laborē tuū
et v̄ginitatē tuā. Ille vō
nō acq̄serebat. dicens.
Non hic sedebo s; vadā:
aut ēte dimitte me ut in
sc̄lo p̄manea. Vadēs ergo
fr̄. nūciauit hoc cuidam
fr̄i. a veni merū et sedebo teni.

seni magno. Dixit at se-
 nex. Vade cu ipso: et illu
 deus p labore tuu no p
 mittet cade. Quu sur-
 ges: abijt ai eo ad scdm.
 Et cu puenissent ad que-
 da viam: vides deus la-
 bore illu qz ex caritate et
 necessitate sequebat frēm
 suu: abstulit deus cupis-
 cetia a frē eius. Et dixit
 frī suo. Eam iteru ad he-
 mū frater. Ecce puto qa
 ia peccavi cu mulie: qd
 lucratus su ex hoc. Et r-
 uersi sut illesi in cella sua.
Monachus quda soli-
 tarius antiquus et i iusa-
 cioe sua pficiens. sedebat i
 mote i ptibz antinos. sicut
 audiuim a notis mona-
 chis: cu vrbis et actibus
 multi pficiebat. Et cum
 talis esset: extitatus e dy-
 abolus ad iudicia cot eu:
 sicut et cont oēs virtutum
 viros. Et imittit ei i aio
 cogitatione tale: ut ei q
 in tali iustacione eet no
 debet seruire ab alio aut
 misteriu exhiberi: s ma-
 gis ipm debe alijs imus-
 trare. Et si alijs non ex-
 hibet ministeriu: saltem
 sibipm seruiet et dicens.
 Vende igit in ciuitate
 sportellas qs facis: et e-
 me tibi q opus sut et re-
 uerte ad locu tuu: et nulli

sis onerosus. Hoc at sug-
 gebat dyabolus: iudens
 quieti ei et oportune va-
 caroi ad dnm: et utilitati
 multoz. Undiqz emi dya-
 bolus venari eu et cape-
 festinabat. Ille vo tanq
 bone cogitator aciescens
 descendit de monastio suo:
 et q erat oibz admirandz
 ignoty tn huiusmodi insi-
 diatis astutiae: noty et fa-
 mosus oibz a quibz videba-
 tur. Exiens at cu no post
 loqu temp muliere vidis-
 set: p iurela sua supla-
 tate e et inuit i ea. Et
 venies in desertu locu se-
 quete dyabolo vestigia e-
 ius: readit iuxta flume. Et
 cogitans qz grauis e iunio
 de ruina ei: voluit serpm
 desperare: qz spm dñi marie
 constituit. et scos angelos
 et venerabiles pres: qz
 multi in ciuitatibz habitā-
 tes supauerūt dyabolum.
 Et cu nulli hoz se facere
 simile poss: tristabatur
 valde: et no recordabatur
 qz deus e q tribuit vtutem
 his q ad deu deuotissime
 uertunt: ceatq et no vi-
 des pri sui cura. voluit se
 i flume illud iactare: ut p-
 fertu gaudiu faceret iunio.
 Ex multo ei ai dolore in-
 firmatus e corpe: et nisi
 postea misericors ds auxi-

... deus p labore tuu no p mittet cade. Quu sur- ges: abijt ai eo ad scdm. Et cu puenissent ad que- da viam: vides deus la- bore illu qz ex caritate et necessitate sequebat frēm suu: abstulit deus cupis- cetia a frē eius. Et dixit frī suo. Eam iteru ad he- mū frater. Ecce puto qa ia peccavi cu mulie: qd lucratus su ex hoc. Et r- uersi sut illesi in cella sua. Monachus quda soli- tarius antiquus et i iusa- cioe sua pficiens. sedebat i mote i ptibz antinos. sicut audiuim a notis mona- chis: cu vrbis et actibus multi pficiebat. Et cum talis esset: extitatus e dy- abolus ad iudicia cot eu: sicut et cont oēs virtutum viros. Et imittit ei i aio cogitatione tale: ut ei q in tali iustacione eet no debet seruire ab alio aut misteriu exhiberi: s ma- gis ipm debe alijs imus- trare. Et si alijs non ex- hibet ministeriu: saltem sibipm seruiet et dicens. Vende igit in ciuitate sportellas qs facis: et e- me tibi q opus sut et re- uerte ad locu tuu: et nulli

lū prestasset ei: ad p̄m
gaudiū ūmici sine p̄nā
morēt. Nouisse at̄ in se
reuisus. cogitauit maiore
labore in afflictioe p̄nē
demonstrare: et supplica
re deo in fletu et luctu:
et ita rediit iter ad mos
terū suū. Et dāpnās of
tū cille sue: sicut solet su
p mortuū. ita flebat sup
p̄hās deo. Ieiunās at̄ et
vigilās cū oī anxietate ex
tenuauit corpus suū: et
nec sic satisfactū putabat
aīo suo q̄ cōgrue penitu
isset. Fr̄ibz aut̄ sepe ve
niētibz ad eū sue utilita
tis causa et pulsātibz of
tū: ipse dicebat nō se a
pire posse dicēs. Sac̄mēto
me astinē. vñū aīū de
uote p̄niam agēs. **Sz** orate
p me. Nec enī iueniebat
quō se eis extusaret: qm̄
illi scādalizabāt hoc au
diētes de eo: q̄ erat hono
rabil' et valde magn' mo
nachus. **Featqz** totū aīū
ieiunās intēte: et deuote
p̄niam agēs. **Die** at̄ pas
che nocte ipā dnice resur
rectiois tolles lucnā no
uā et facēs eā posuit i
matabo nouo: et cōpiēs
de opculo a sero surrexit
ad orōnē dicēs. **Misericors**
et misericors deus qui et
barbaros saluam̄ vis. et

ad veruati' agnitionē ven
re: ad te afugi fidelū sal
uator miserere mei: q̄ p̄li
mū te exarabau. et ūmici
meū gaude feri: et ecce i
mortuus sū obedies ei. **Tu**
dnē et impijs et hīs qui
sūt sine mīa miserere: s̄
et primis misericordiam i
pedi p̄p̄is: miserere hūli
tati mee. **Apud** te enī im
possibile ē nichil: qm̄ se
cus infernū dissipata ē
sicut puluis aīa mea. **Fac**
misericordiam q̄ benignus et
misericors es. **figmento**
tuo: qui et corpora q̄ non
sūt in die resurrectionis
suscitaturus es. **Exaudi** me
dnē q̄ defecit sp̄s meus
et infelix aīa mea: t̄abe
factū ē etiā corp' meum
qd̄ inquinaui: et iā vni
nō valeo p̄ eo q̄ nō credi
di. **Agnosce** p̄ccōri p̄ p̄nā:
duplex habeti p̄ccōm ex def
p̄ccōe. **Diuifica** me tot'
tū: et igne tuo pape hac
lucnā accēdi: ut et ego ac
cipies fiduciā mie tue et
indulgentie. **residuum** repus
vite mee qd̄ in donauis.
tua mādata custodia: et
a t̄ore tuo nō recedā: s̄ de
uote seruā tibi āplus q̄
p̄mo. **Et** hec i nocte ipsa
tū multis lacrimis dicēs:
surrexit ut videt si accēsa
eēt lucnā. **Et** disrecto ca

cibo vidit q̄ nō eēt accēsa:
 et cecidit iterū in facie suā
 cogitās dñm et dices. Scio do-
 mine q̄ cōtamen factū ē ut
 conarer: et nō steti i pedi-
 bus meis: eliges magis pp-
 ter carnis delectatione tor-
 metis ip̄oz adia. **Parce**
 igit michi dñe. Ecce iterū
 confiteor tue bonitati t̄p̄itu
 dñe meā corā angelis tu-
 is et corā iustis oibz: et nō
 quia scandalizari possūt.
 etiā oibz hōibz cōfiterer.
Deus miserere mei ut et a-
 lios erudia: dñe uiuifica
 me. Et ita tribz malz grās
 exaudirē. Et surgēs iue-
 nit lucina clare ardentē.
 Et exultās in spe cōforta-
 tus ē in gaudio cordis am-
 mirās de grā dei: q̄ r̄ p̄-
 catis ei⁹ indulgit: et satis-
 fecit iux̄ petitionē eius
 aio ip̄i⁹ et dicebat. Grās
 tibi ago dñe: q̄ etiā uite
 seculi hui⁹ indigno miser-
 tus es: i magno et nouo
 signo hoc fiducia tribues.
Pateris ei aiabz misericors
 q̄s creasti. Ita at̄ pseuerā-
 te eo in cōfessione illuxit
 dies: et letabat̄ in dño ob-
 litus corpali cibo. Ignem
 at̄ lucine illi⁹ toto tpe uite
 sue seruauit: oleū subide
 sup̄infidēs et facies desu-
 p̄ quo min⁹ extinguet: ita
 rursus diuin⁹ sp̄s habita-

uit i eo. **Et** fact⁹ ē apud o-
 nes insignis: hūilitatē exhi-
 bēs in cōfessione et grāu
 actione dño cū letitia. Cui
 etiā ante aliq̄ dies mort⁹
 sue reuelatū ē de t̄nsitu suo.
Frat̄ tēptatus a dēone:
 p̄fectus ē ad quēdā senē di-
 ces. Quia illi duo frēs sil-
 fut: et male uiuūt. Cogno-
 uit at̄ senex q̄ a demone
 illudēt: mittēs vocauit e-
 os ad se. Et cū factū esset
 vespe posuit mattā duobz
 frībz illis: et cooperuit eos
 in vno stratu dices. Filij di-
 sci sūt. Dixit at̄ discipulo
 suo. Nūc frēm claude i tel-
 la seorsū: ip̄e ei⁹ passiones
 q̄s illis obiat habet in se.
Frat̄ quidā tēptat⁹ est
 pessimē a fornicationis dēone.
 Quatuor ei⁹ demōes i spe-
 cie pulcherrimū mulierz t̄ns-
 formati iugit̄ quadraginta
 diebz pseuerauerūt pug-
 nātes aduersus eū: ut thent
 eū ad turpē mixtionem.
Illo at̄ vilis reluctatē r̄ mi-
 me supato: deus aspiciēs
 bonū ei⁹ cōtamen donauit ei
 ut ul̄ nullū calozē carnal'
 concupie patēt. **T**enit ali-
 qm̄ frat̄ ad abbate pasto-
 rē: et dicit ei. Quid facio p̄:
 q̄ affligor a fornicatione?
Et p̄xi ad abbate ybisti-
 onem: et dixit m̄. Nō de-
 bes eā longo tpe p̄mitte-

habitu in te. Dicit ei abbas pastor. Abbatis pbisti-
onis actus. Insuper in celo sit
cū angelis et laetetur eū: ego
at et tu in fornicatione sum.
Si ergo teneat monachus
ventre et lingua et maneat
in solitudine: confidat quod non
morietur. **E**xater quidam
stimulatus est a fornicatione:
et cepit delectare et extēde
abstinētia sua: et per annos
quatuordecim cogitationes su-
as custodiēs: ne cōsentiret
cupiscentie sue. Postea aut
veniens ad ecclesiam: mani-
festavit uniuersam multitudi-
nem quod patiebatur. Et datum est
mandatum: et omnes affixerunt
se per eum ebdomada una
iugiter orantes dominum: et que-
uit stimulus eius. **E**x
dixit seni. Quid facio? quia
occidit me sordida cogita-
tio. Dicit ei senex. Quia
mulier quam vult ablactare
infantem suum. amarum aliquid
supungit uberibus suis: et
cum venerit infans ex cōsue-
tudinē suę lac. sentiens ama-
ritudinē refugit. Mitte er-
go et tu in cogitatione tua
amaritudinē. Dicit ei frater.
Que est amaritudo qua de-
beo mitte. Dicit ei senex.
Cogitatione mortis et tor-
mentorum: quia in futuro seculo peccatoribus
parantur. **D**ixit quidam
senex. Si ascenderit in cogi-

tacone tua fornicatio: esto
velut qui transit in plateam per
tabernam et caput cocture cui-
usque odore. aut alicuius assa-
ture: et qui vult ingredi et
manducare. qui autem non vult.
odoratus est tamen atque present.
Ita et tu excute a te fetore.
Surge et ora dices. Domine fi-
li dei adiuua me. Hoc autem
etiam aduersus alias cogitationes
valet. Neque enim eradicationes
sunt cogitationum: sed luctato-
res aduersus easde cogita-
tiones. **D**icebat de quo-
dam patre quod secularis fuisse: et
postquam uentus est de concupiscentia
uxoris sue frequenter stimula-
batur: et narrabat hoc patribus.
Qui cum vidisset quod operarius
esset. et manus faceret opus
quod ei dicebat: imponebant
ei quedam ut debilitaret tor-
pus eius: ita ut nec surgere
posset. Deo autem dispensante
venit quidam pater ut applica-
ret in scripturis. Et cum uenisset
ad cellam eius vidit eam apertam:
et pertransiit amicus quo nec
egressus est in ortum eius. Et re-
gressus pulsauit dices. Ne
forte frater qui in ea habitat in-
firmiter. Et cum pulsasset in-
trauit: et inuenit eum nimis
infirmum: et dicit ei. Quid ha-
bes pater. Et narrauit ei di-
ces. Ego de seculari vita sum.
et sollicitus me modo iuni-
cus meus in uxore mea.

et narraui pūbz et iposu
 erūt in iūfacōis onera di
 uersa: et cū obedient iplē
 velle ecclē defecit: et tū stimu
 lus crescit. Audies hec senex
 tristatū ē: et dicit ei. Equi
 de p̄s et potētes vni bñ
 tibi iposuerūt onera q̄bz
 grauiaris: s̄ si me paulu
 lū audis. iacta a te her: s̄ su
 me parū tibi in tpe suo et
 recollige viues tuas et fac
 aliquētū opus dei: et iacta
 cogitacionē tuā in dñm: q̄
 niā tuo labore hāc rē nō po
 teris supare. Corp⁹ ei nrm
 velut vestimētū ē. Si ergo
 diliget illud cōtraueris sta
 bit: si at neglexeris putrescit.
 Qui cū audiss̄ eū fecit im:
 et int̄ paucos dies recessit
 stimulus ab eo. **¶ mona**
chus nichil deat posside. ps.
Narrauit abbas. **vj.**
 daniel de abbate
 arsenio: q̄ vēit
 aliqui magistrīan⁹ defens
 ei testamētū cuiusda se
 natoris parētis ei: q̄ reli
 querat ei hēditatē magnā
 valde. Et accipies testamē
 tū: voluit illud scidē. Ma
 gistrīan⁹ at̄ cecidit ad pedes
 eius: dicens. Dep̄cor te non
 scindas illud: q̄ icadit mi
 chi caput. Dicit ei abbas
 arsenius. Ego pus mortu⁹
 sū q̄ ille. Ipe at̄ modo est
 mortuus: et quō me fecit

hēdem? Et remisit testamē
 tū. nichil accipies. **N**arra
 uit quidā senū de iohē ab
 bate p̄sa: q̄ ex multis v̄tu
 tibus suis ad p̄funda simpli
 citatē atq̄ inocenciā vene
 rit. Hic at̄ manebat in a
 rabiā vicina egipti: et mu
 tuauit a fr̄e solidū vnū: et
 emit linū ut oparet. Et ve
 nit frat̄ rogās eū ⁊ dices.
 Da m̄ abba aliquētū lini:
 ut faciā m̄ vestimētū quo
 utar. Et dedit ei cū gaudi
 o. Similit̄ at̄ venies roga
 uit eū ut daret ei aliquētū
 lini ut faceret sibi regimen
 tū: et dedit ei. Sed et mul
 tis alijs petētibus dabat cū
 gaudio simplicit̄. Postea
 venit dñs solidi quē accepe
 rat. volēs recipe qd̄ mutu
 auerat: et dicit ei senex.
 Ego offero tibi eū. Et cum
 non habet unde redderet.
 abiit ad abbate iacobū dis
 p̄satorē ut rogaret eū:
 et daret ei solidū quē red
 det fr̄i. Qui cū iet. iueit
 solidū in t̄ra iacetē et nō
 cōtigit eū: s̄ fecit orōnem
 et reuersus ē in cellā suā.
 Et venit iterū frat̄ ille: ⁊
 cepit ei molestus eē p̄ soli
 do: et dicit. Ego reddā tibi.
 Abiit iterū senex: et iue
 nit solidū in t̄ra iacetē ubi
 erat pus: et rursus facta
 orōne reuersus ē. Et ecce

iterū frat' cepit ei moles-
tus ēē: et dicit senex. Ad-
huc semel expecta me: et
affero tibi solidū tuū. Et
surgēs venit ad illū locū et
inuenit ipm solidū ibi: et frā-
tione tulit eū: et venit ad
abbatē iacobū et dicit ei.
Abba cū venire ad te: iue-
ni hūc solidū in via. **O**ste-
de ergo caritate: et pdica-
tōne ne q̄s pdidisset eū.
Et pdicauit abbas: et ne-
mo inuenit eū q̄ pdidisset soli-
dū illū. Tūc ergo dicit senex
abbati iacobo. Si ergo nō
pdidit eū: dabo eū illi frī
q̄ debeo solidū: et cū ven-
tū ad te ut m̄ solidū p̄sta-
res et reddere debitū: iue-
ni eū in via. Et mirat⁹ ē
abbas iacobus quō impuls⁹
p̄ debito inuenisset et nō sta-
tim tulisset eū: et reddide-
rit solidū frī illi. Et hoc e-
rat mirabile de ipso: q̄ si
quis veniebat mutūm ali-
quid petē ab eo. nō p̄ seip-
sū dabat: s̄ dicebat frī mu-
tūm postulātī. Vade tolle
tūpse qd̄ opus habes. Et
cū reuocabat qd̄ mutūm
accepiss̄: dicebat ei. Repon-
ne illud iterū in loco vnde
tulisti eū. Si at̄ nichil reuo-
cabat ille qui mutūm ac-
ceperat. Senex nichil tū-
debat. **Q**uidā vir rogā-
uit abbate agathonē ut

acciperet pecuniā in suis un-
litatez p̄futura. Ille autē
nolebat: utpote qui ope
manuū suarū eēt sibi suf-
ficiēs. Et dū ille p̄sisteret
obsecrādo. ut saltē p̄ mdi-
gentiū necessitate acciperet:
indit senex et dixit. Du-
plex michi obp̄tū ē. quia
cū nō indigeam accipio:
et aliena tribuēs vanam
gloriā colligo. **V**enerūt
aliqui quidam grecorū ut da-
rēt elemosinā ostiati: et
sibi assūpserūt economos
ecclie: ut ostenderent eis q̄
necessitate maiorē habe-
rēt. Illi at̄ duxerūt eos ad
quēdā leprosiū: et dederūt
ei. Ille vō nolebat accipe-
re. **E**cce modicus pal-
mas habeo q̄s operor et
facio plectas: et ex eis mā-
duco panē. Et iterū duxe-
rūt eos ad cellā vni vī-
due: q̄ erat cū filiabz suis.
Et cū pulsaret ostiū: cu-
rrit filia ei⁹ ad ostium
nuda. Mater at̄ ei⁹ abie-
rat ad quēdā opus: erat ei⁹
candidatrix. Et dabāt filie
eius vestimētū et nūmos.
Illa at̄ nolebat accipe-
re: dicens venisse m̄rem suā et
dixisse ei. Confide q̄ volu-
it deus. et iueni opus qd̄
faciā hodie: vnde habeo
victū nūm. Et cū venisset
mater ei⁹ rogabat eā ut

accipet: et nolebat dicens.
Ego habeo procuratorem meum
 non deum: et vos vultis eum
 tollere a me hodie: Illi autem
 agnoscetes fidem eius: glorifi-
 ficaverunt deum. **V**enit
 vir magnus ignotus por-
 tans secum aurum in sacculis:
 et rogabat peccatorem huius
 ut erogaret in fratres.
 Dixit autem ei peccator. Non opus
 habet frater. Et cum nimis
 vehemens esset et non ei ac-
 quiesceret: posuit sportam cum
 solidis in ingressu ecclesie. Et
 dixit peccator. Quis opus ha-
 bet tollat. Et nemo teti-
 git. Quidam autem nec aspere-
 runt. Et dicit ei senex. Sus-
 cepit deus oblationem tuam:
 vade et da illud pauperibus.
 Et valde edificatus discessit.
Obtulit quidam seni pecu-
 nias dicens. Habe ad expen-
 sas tuas quia seniuisti et in-
 firmus es. Erat ei leprosus.
 Hic autem respondens dixit. Tu
 post sexaginta annos venisti
 auferre in mittere meum:
 Ecce tantum tempus habes in
 infirmitate mea nichil in-
 dignum: deo tribuente et pas-
 cente me. Et non accipit
 accipere. **N**arrauerunt se-
 nes de quodam ortolano
 quod laboraret: et omnem la-
 bore suum expendet in e-
 lemosinam: et tantum sibi re-
 tinebat quantum sibi ad vic-

tum sufficeret. **P**ostea vero sa-
 thannas misit in cor eius di-
 res. Collige tibi aliquanta pec-
 uniam: ne cum senueris aut
 egrotaueris opus habeas.
 ad expensas. Et collegit: et
 impleuit lagenam de numis.
 Contigit autem eum infirmari
 et putrescere pede eius: et
 expendit in medicos quod col-
 lectum fuerat: et nichil ei pro-
 desse potuit. **P**ostea venit
 quidam de expertis medicis: et
 dicit ei. Nisi incidaris pede
 tuo: totum corpus tuum putre-
 fiet. Et astiterunt ut made-
 ret ei pedes. Illa autem nocte
 rediit in semetipsum et pe-
 recit agens de his que gesserat:
 iugemuit et fleuit dicens.
Nemor esto domine operum me-
 orum propter que faciebam cum
 labore in orto: ex quo pau-
 peribus ministrabam. Et cum hoc
 dixisset: astitit angelus domini
 et dicit ei. Ubi sunt numi
 quos collegisti: et ubi est
 spes tua de qua tractasti. **T**e-
 melligens dixit. Peccavi
 domine: ignosce mihi: et amodo
 ultius hoc non faciam. **T**unc
 angelus domini tetigit pedes
 eius: et sanatus est statim. **E**t
 surgens mane: abiit in agrum
 operari. **V**enit ergo medi-
 cus secundum constitutum tempus
 cum ferramentis: ut secaret
 pedes eius. **E**t dicit ei. Ex-
 it mane in agrum operari.

Tunc ammiratus medicus preter
in agrum ubi operabatur ille: et
videns eum fodientem in terra
glorificauit dominum qui ei red-
didit sanitatem. **F**rat me
rogauit senem quendam dicens.
Vis teneo in duos solidos:
propter infirmitatem corporis?
Vides autem senex cogitatio-
nem eius quod vellet tenere: dixit.
Etiam. Et vadens frater in cel-
lam suam: conterebat cogita-
tionibus dicens. Putas verum
dixit mihi senex an non? Et
surgens venit ad senem agens
pneumam: et rogans et dicens.
Propter deum dic mihi veritatem: quod
affligor in cogitationibus me-
is propter illos duos solidos.
Dixit ei senex. Etiam vidi-
sti voluntatem habere tenendi e-
os: dixi tibi ut teneres. Ve-
rumpente non est bonum tenere
plus quam opus est corpori. Si er-
go duos solidos retinueris:
in ipsis inueniet spes tua.
Et si auergerit ut peant: num-
quid deus non cogitat de nobis?
Cogitationem ergo nostram
iactemus in dominum: quoniam ipsi
cum est de nobis. **I**ntra-
rogatus est quidam a fratre: quid
faceret ut saluus esset. Ille autem
expoliatus se vestimentum suum
et accingens lumbos suos: atque
extendens manus suas dixit.
Sic debet nudus esse monachus
ab omni materia seculari: et con-
fite se aduersus reptatores

atque etiam mundi. **F**rat
renuncias seculo et dominas que ha-
bebat pauperibus: retines autem
in sua ratione pauca: venit
ad abbatem anthonium. **Q**uod
cum agnouisset senex: dixit ei.
Si vis monachus fieri. vade
in illum vicum et eme carnes:
et impone corpori tuo nudo:
et sic veni hinc. Et cum sic
fecisset frater ille: canes et a-
ues lacerabant corpus eius.
Cum puenisset ad senem: inter-
rogabat eum si fecisset quod dix-
erant. Illo autem ostendente corpus
suum laceratum: dixit senex an-
thonius. Qui renunciat se-
culo et adhuc voluit habere
pecunias: ecce ita impugnat
a demonibus discerpitur.
Dixit abbas cassianus.
Quia sine leticia aliquis no-
mie cum renunciaisset seculo.
et facultates suas pauperi-
bus diuidens. aliquid sibi retinui-
isset ad proprium usum: voluit
perfectam renunciationem humilita-
tem. et ceteris vite suscipere re-
gula. Ad quem sanctus meo-
basilius hoc dixit. Et sena-
tor esse destitisti: et mona-
chum te non fecisti. **F**rat
interrogauit abbatem serapi-
onem dicens. Dic mihi unum
verbum. Dicit ei senex. Quid
tibi habeo dicere? quod tulisti
ea que erant viduatum et or-
phanorum. et posuisti ea in
fenestra. Viderat enim eam

codicibus plena. **E**rat q
 da scōz phylagrus noie.
 hic habitabat i iherosoli
 mis: et laborabat opando
 ut potuiffi sibi ad panem
 suffice. Et dū staret i pla
 tea volēs vendē qd māibz
 suis fuerat opatū: cōtigit
 auda cadē sacellū cū soli
 dis mille. Et iueniēs eum
 senex: stetit in eodē loco.
 dicens. Necessē ē mō eū qui
 pdidit huc venire. Et ecce
 veniebat qui pdiderat plo
 rās: et tulit eū seorsū: et t
 didit ei sacellū suū. Quē
 ille rogabat ut acciperet ali
 quā pte ex eo: s; senex nul
 latenus acq̄uit. Tūc ille
 cepit clamare et dice. Ven
 te et videte homē dei quid
 fecit. Senex at occulte fugi
 es exiit de ciuitate: ne ag
 nosceretur de eo qd fecerat et
 honoraret eū. **De pacien
 cia siue fortitudine. Ps septia.**
Sanctus abbas an
 thonius cū sederet
 aliqui in hēmo:
 animus ei⁹ tedū et cōfusio
 nē cogitacionū mēit. Et
 dicebat ad dnm. Dnē volo
 salu⁹ fieri: et nō pmittūt
 me cogitacōēs mee. Quid
 faciā in hac tbulacōe? Qd
 mō salu⁹ ero? Et modice
 assurgēs: cepit foras ire.
 Et vidit quēdā tanq̄ sc̄p
 sū sedente atq̄ operantē:

deinde surgentē ab ope et
 orantē: et iterū sedentē
 et plectā de palmis faciē
 tē: inde rursus ad oronē
 surgentē. Erat at angel⁹
 dñi missus ad correptionē
 et cautela dandā antho
 nio. Et audiuit vocē age
 li dicētis. Sic fac et saluus
 eris. Ille aut hoc audito:
 magnū gaudiū sūpsit atq̄
 fiducia. **D**escēdit aliqñ ab
 bas macharius de sc̄rchi ad
 locū quidam cheremithi. et
 inuēit dormitē i monumē
 to ubi erat antiquus sepul
 ta corpa paganor: et trax
 it vnu corp⁹ sub caput suū
 tanq̄ plumaciū de sc̄rpo.
 Demones at vidētēs fiduci
 ā ei⁹ iuiderūt: et volentes
 treve eū vocabāt q̄ quā
 dā mulierē dicentes. Nōna
 illa. veni nobiscū ad balne
 um. Et alter demon de ip
 so tanq̄ ex mortuis illis
 vidēs dixit. Peregrinum
 quēdā habeo sup me: t nō
 possū venire. Senex aut
 nō expauit: s; fidēs tūc
 debat corpus illud dicens.
Surge et vade si potes.
Quō cū audissent deōnē:
 clamauerūt voce magna
 dicētes. **Vicisti nos.** Et fu
 gerūt cōfusi. **N**arrabat
 de abbe milidon. qz cū ha
 bitaret aliqñ cū duobus
 discipulis suis i finibz per

farū: erierūt duo filij im-
patoris scdm̄ consuetudine
in venacionē: et miserūt
reca in locū p̄ milia qua-
draginta: ut qd̄cūq; intra
reca iueneret occiderent.
Iuuetus ē at̄ senex m̄ re-
the. Et cū vidissent eū pi-
losū et terribilē aspectu: a-
mirati sūt et dixerūt ei.
Homo es an spūs aliq;?
Dic nobis. Et dixit eis.
Homo sū p̄tor. et exiui fle-
p̄tā mea: et adoro il̄m xp̄m
filium dei v̄m. Illi at̄ dixe-
rūt ei. **N**ō est alius deus
n̄ sol et ignis et aqua: ip̄os
adora et sacrificia eis. Et
ille r̄ndit. **I**sta creatura st̄
et erratis. **S**; obsecro vos
cōuertim̄ et agnoscite ve-
rū deū: qui et ista creauit
et cet̄a oīa. Illi at̄ deuden-
tes dixerūt. **C**ondepnati
et crucifixū dicit̄ eē verū
deū. Et r̄ndit. **E**tia ip̄m
qui crucifixus p̄m̄ et occi-
dit mortē: huc dicit̄ eē
verū deū. Illi at̄ tā ip̄s q̄ fr̄ibus
q̄ cū erierāt miserētes tor-
menta: cogebat eos sacri-
ficare. Et duos quidē fr̄es
post plurima tormēta de-
capitauerūt: senē at̄ diebz
multis torquebāt. Postea
vō statuerūt eū in quēdā
locū et sagittabat in ip̄m
q̄ ad signū: vñ a dorso.
ali⁹ a pectore. **S**enex autē

dixit eis. **Q**uā facti estis in
consensu vñ ut effundatis
sanguinē inocentē: crasti-
na die i momento hoc. hōa
q̄ modo ē. sine filiis r̄ma-
nebit m̄ v̄ra: p̄uabit af-
fectu v̄ro: et sagittis ip̄is
sanguinē v̄m iūce effu-
detis. Illi at̄ subsanantes
v̄ba ei⁹: erierūt in crasti-
no ut venarēt. Et cū
ut euadet de rethi eorū
vñ cecius: et ascēderent
equos et crebāt ut p̄pre-
henderent eū. **Q**ui cū iac-
tasset sagittas post ip̄m:
iūce sibi i cor dederūt. et
mortui sūt iuxta verbū
qd̄ p̄dixerat senex. **D**ixit
senex. **S**i venit hōi tēpta-
tio: vñdq; ei multiplicat̄
tribulacōes: et pusillānis
fiet ut m̄muret. Et nar-
rauit senex ita. **F**rat qui
dā erat in loco qui dicit̄
cellia: et venit sup̄ eū
tēptatio: et si quis eum
videbat nec salutare eū
volebat. neq; i cellā rea-
per. et si opus habebat
pane n̄o mutuabat ei:
et si de missa veniebat. ne-
mo eū in ecclia sicut erat
consuetudo ut reficet iuta-
bat. **V**enit at̄ semel de mē-
sura p̄ cruma: et nec pa-
nes habuit i cella sua: et
in hīs oībz q̄n̄s agebat
deo. **V**idēs at̄ deus pan-

enna eius abstulit bellu
 reptacois ab eo? et ecce
 quida stua ostu ei? pul
 sabat: trahes camelum
 onustu panibz ab egipto.
Ed cu vidisset fuit ille:
 cepit flere dices. Dne?
 no sum dign? vl' modice
 tribulari? Et cu tnsiss
 reptatio ei? tenebat eu
 fres in cellis suis et i et
 delia: et repausabat eu.
Senex quida sedebat
 in hemo: qui longte habe
 bat aqua a cella sua duo
 den miliaria. Ubi du se
 mel wet haurire aquam
 defect: et dixit. Quid nate
 e ut huc labore patiar?
Venio et habito tra aqua
 hac. Et cu hoc dixisset: co
 uersus e et vidit quenda
 sequete se. et numerate
 vestigia sua. Interrogavit
 at eu dicens. Qis es tu?
 Et ille dixit. Angelus dnu
 su: et missu su numerare
 vestigia tua et dare tibi
 mercede. Quid cu audisset
 senex fact? e pmprior a
 nio forti: et adhuc logi
 us posuit cella sua ab a
 qua illa miliaria quigz.
Erat quida erat in co
 gitaco mgetus: et frequ
 ter mouebat ad wa. Di
 cit ergo in semetipo. Va
 do et solus alicubi habi
 to? et cu no habuero cu

quo dica vel audia ero qet?
 et reqesce a me passio ire.
Egredies vo manebat in
 speluca solus. Una at die
 impleuit sibi surscula a
 que: et posuit illa in tra.
 Contigit at ut subito vfa
 ret. Ille vo impleuit frdo: t
 iteru vfatn e. Deinde tra
 implens posuit ea: et iteru
 versata e. Qui comotus
 furore tenuit vasculu ipm:
 et fregit illud. In se at reu
 sus. cognouit q ab eode
 demone uacudie sit illus?
 et dixit. Ecce solus su et vi
 cit me. Reuert ergo in co
 gregatione? q ubiqz laboe
 et pacieta opus e: t max
 ime adiutorio dei. Et sur
 ges reuisus e in locu suum.
Frater qda noue anis
 mansit ipugnatus a cogi
 tacobz suis ut exiret de co
 gregaco firm? et cotidie
 tollebat pellicula sua in q
 iare solitus erat ut exiret:
 et qn fiebat vespa dicebt
 in seipo. Crastino hic dis
 cedo. Et mane dicebat in
 cogitaco sua. Ex torqam?
 nob stare hic hodie ppt dnm.
 Qui cu impleset nouem
 anos de die in die in diem
 ita facies: ab eo dns oem
 abstulit reptatione ei.
Dixit se
 nex. Quia frater quida
 aliqui stimulabat a cogi
 tacobz suis p anos noue?

ita ut i metu ipso desparet
de salute sua: et adiudica
uit semetipsu dices. **P**eridi
anima mea: et in qz pdidi.
vado ad scdm. **Q**ui cu abi
ret: venit ei i via vox di
ces. **S**eptuages qz nouem
annis sustinuit: cone tue
erat. **N**ur ergo reuere in
locu tuu: et subleuabo a te
cogitacoēs malas. **V**n cog
noscat qz no est bonu despe
rare aliquē: p hys q ei in
cogitacoē uenit. **H**ec em
cogitacoēs magis conas
nobis puidēt: si bene eas
exierim. **S**enex quida
erat in thebaida sedes in
spelūca: et habuit quēda
discipulu pbatu. **C**osuetu
do at erat. ut senex vespe
docēt discipulu: et amone
ret eu que erat aie pfuta.
Post amonitionē faciebat
orōnē: et dimittebat eu
dormire. **C**ōtigit at laicos
quosda religiosos sciētes
multa abstinētia senis
venire ad eu: et cu sola
tus fuisset eos discesserūt.
Et postq discesserūt: sedē
itez senex vespe post mis
sas scdm asuetudinē amo
nens illu frēm. et istrues
eu. **E**t cu loqret: grauatus
ē sopno. **F**rat at sustinebē
donec excitaret senex: et
facēt ei iuxta cōsuetudinē
orōnē. **C**u vō nō euigila

te senex diu sedet discipulu
ipe: xpulsus ē a cogitaci
onū suaz molestia ut re
cedet et dormiret. **Q**ui ex
torques sibi restitit cogi
tacoē et resedit. **I**terū at
xpellebat sopno: et non
abijt. **S**imilit frēm ē usqz
sepiens: et restitit sp aūo
suo. **P**ost hec. media noc
te trisacta euigilauit senex:
et iuenit eu assidētē sibi:
et dicit ei. **V**sqz modo non
discessisti? **E**t ille rōdit. **N**ō
qz non me dimiseras p̄.
Et senex dicit. **E**t qre non
me excitasti? **E**t rōdit. **N**ō
psupsi pulsare: ne te cōtri
bulare. **S**urgētes at repert
facē matutinas. **E**t post
matutiaz finē: dimisit se
nex discipulu. **Q**ui dū se
deret solus factus ē i extes
su metis? et ecce quida of
tebat ei locu gloriosu.
et sedē in eo: et sup sedem
septē conas. **I**nterrogabat
at illu qui ei hec ostēdebat
dices. **Q**ui sūt hec? **E**t ille
dixit. **D**iscipuli tui. **E**t lo
cu quidē sedē p rūsatione
sua donauit ei d̄s. **H**as at
septē conas nocte ista pro
meruit. **H**ec audies senex
miratus ē: et tremefactus
uocauit discipulu et dixit
ei. **D**ic m. qd fecisti nocte
hac? **E**t ille. **I**gnosce michi
p̄: qz nichil feci. **S**enex

at existimas qz humiliado
 se no ostenderetur: dixit ei.
Crede no qesq: n diceis
 m qd fecisti. vel qd cogitasti
 nocte hac. **F**rat at nichil si
 b' scius que egisset: no in
 ueniebat qd diceret. **D**icebt
 at seni. **I**gnose m pater
 nichil feci? nisi tm hoc. qz
 xpulsus motu cogitacionu
 mearu ut discedere + dor
 muere septies. **S** qz a te di
 missus no fueru. no reces
 si. **A**udies at hoc senex.
 statim intellexit qz quocies
 quis resistit cogitaci sue:
 tocies conat' a deo. **E**t fr
 quide nichil horu dixit cau
 sa utilitatis sue? **S** alijs
 narrauit hec spualibz fr
 bus: ut discam qz et pro
 parius cogitacibz ds nob
 conas tribuit. **B**onu e er
 go ut extorqat sibi ipi ho
 m oi re ppe deu. **E**t enim
 septu e. **R**egnu celoz vi
 patit: et moleti dipiunt.
Egrotauit aliqn senex
 quida qui solitariu habita
 bat: et qz no habuit q ei
 seruiret: surgebat et qd
 cuqz inuenisset in cella su
 a maducabat. **E**t cu per
 aliq dies ita faceret: neo
 ueniebat ad visitacione
 eius. **I**nsactis at t'ginta
 diebz et nullo veniente
 ad eu: misit dns angelu
 suu q mustraret ei. **E**t cu

fecisset septē dies recor
 dati sūt frēs: et dixerunt
 ad uicē. **E**am et uideat
 ne forte infirmet' ille se
 nex. **C**ū ergo uenissent et
 pulsasset: discessit angelus
 ab eo. **S**enex at de intro
 clamabat. **D**iscedite hinc
 frēs. **I**lli at leuantes a car
 dme ostiū intuerūt: et in
 trogauerūt eū qre clama
 uerūt. **E**t ille dixit. **Q**uia
 t'ginta dies habui laboras
 in infirmitate mea: + neo
 me uisitauit. **E**t ecce iā
 septē dies sūt: ex q' dñs
 angelu suu misit mustra
 re m. **Q**ui cū uenissetis.
 recessit a me. **E**t hec diceb:
 dormiuit in pace. **P**res at
 mirati sūt: et glificauē
 rut deu dicētes. **Q**uia no
 deliquit dñs sperantes i se.
Dicebat de abbe artha
 nasio: qz habuerit codicē
 in membranis: ualere soli
 dos decē et octo. **C**ontinebt
 ei uetus et nouū testame
 tū. **E**t positus erat codex
 ipe in ecclia: ut quicūqz
 uellet de frībz legēt. **S**up
 ueniēs aut quida frater
 peregrinus: applicauit ad se
 nē. **E**t ut uidit codicē illū.
 incipiuit illū et finitū e
 eū: et exiuit atqz discessit.
Senex at no e secutus post
 eū ut xprehēdet eū: ut
 pote qui intellexerat qd

fecisset. Ille at̄ p̄gens ī ci-
uitate: querebat cui ven-
det eū. Et cū iueniss̄ qui
volebat eū p̄pare: cepit se-
decā solidos p̄ciū ip̄i pos-
tulare. Ille vō volēs p̄pa-
rare eū: dixit. Da michi
p̄mo ut ostendā eū: et sic
tibi p̄ciū dabo. Dedit ergo
illi codicē ad ostendendū.
Quē accipies ille q̄ emē
cupiebat. attulit eū ad
abbatē athanasīū: ut p̄-
baret si bonus codex eēt
aut si tantū valet. Dixe-
rat enī ei et q̄ntitate quā
venditor postulabat. Et
dixit ei senex. Emē illum
q̄ bonus ē codex: et valz
p̄ciū qd̄ dixit tibi. Ille at̄
venies dixit venditori ali-
ter: nō sicut audierat a
sene. dices. Ecce ostēdi eū
abbati athanasio: et dix-
it m̄ q̄ multū ē: et non
valet q̄ntū dixisti. Ille at̄
hoc audies. dixit ei. Ni-
chil aliud dixit tibi senex:
Et v̄ndit. Nichil. Tūc di-
xit ei. Nā nolo vendē codi-
cē istū. Cōpūctus ei veit
ad senē p̄niam agens: et
rogabat eū. ut reciperet
suū codicē. Senex at̄ nole-
bat recipere eū. Tūc dixit
ei fr̄. Quia si nō recipis
eū: nō possū securus esse.
Et dicit ei senex. Si non
potes securus eē quin reci-

piā: ecce recipio eū. Et r̄-
māsit fr̄ ille apud eū usq̄
ad exitū suū: p̄ficiēs de-
parā senis. **I**ntrogauit
fr̄ senē dices. Cogitacōes
mee nūtāt: et tribulor.
Et ille dixit ei. Tu sedem
cella tua: et cogitacōes
tue iterū veniūt. Sicut enī
si asina ligata sit et pullus
eius sternat: et currit huc
atq̄ illuc. sp̄ at̄ ad matrē
suā reuertit: ubicūq̄ illa
erit: ita erūt et cogitaci-
ones eius qui p̄p̄ deū tole-
rabiliter in cella sua resede-
rit: q̄ et si modicū nūtāt:
s̄ iterū reuertit ad eū.
Dicebat de iohāne mi-
nore. De thebarda q̄ fuit
discipulus abbatis amoi:
qui duodecā ānos fecit in
monastio seruiēs sem̄ in
īfirmitate eius: et post
her̄ sedebat sup̄ mattā:
senex vō tristabat p̄ eo.
Et cū multū laborasset
p̄ ip̄so: nūq̄ dixit. sanus
esto. Enī at̄ iā moriturus
eēt. residētibz senibz loci.
tenuit manū ei: et dix-
it ei. Sanus sis. sanus sis.
sanus sis. Et tradidit eum
senibz. dices. Hic angelus
ē. et nō homo. **D**icebat
de abbe ysidoro qui erat
p̄bz in scythi. q̄ si q̄s habu-
isset frat̄e īfirmū aut
pusillanimē. a iurosum.

et volebat eum repellere foras: ille dicebat. **A**dducite eum ad me. **E**t apprehendes eum: paciencia sua curabat animam fratris illius. **A**bbas macharius in egipto positus: invenit hominem qui adduxerat animal. et videbat quod habebat. Ipse vero ut peregrinus astitit furi. et adiuuabat eum ad animal corrigendum: et cum omni quiete deduxit eum: dicens in semetipso. Nichil inultum in hunc mundum. Deus dedit: sicut voluit ipse ita et frater eius: benedictus in omnibus deus.

Facta aliquando congregacione fratrum in synch. cum voluisset senes probare abbatem moysen: contempserunt eum dicentes. Ut quod iste ethyops venit in medio nostrum: Ille autem audies. tacuit. Cum vero dimissus fuisset quietus: dixerunt ei quod eum iniuriose tractauerunt. Nec modo es turbatus: Et ille respondit. Turbatus sum: et non sum locutus. **D**ixit abbas ypericius. Omnia spiritualia sunt in ore tuo: et meditacio assidua subleuet pondus temptacionum superuenientium tibi. **H**uiusmodi exemplum rei manifestum est viatoris sarcina alicuius oneris pregravatus: qui flendo et respirando. oneris et vie pau-

latim labore imminuit. **I**te dixit. Oportet nos aduersus tentaciones armari: quomodo in modis omnibus veniunt. Sic ei superveniuntibus eis: probati apparebimus. **D**ixit abbas motoris. Volo aliquid leve opus et continuum: quod graue et quod cito finit. **V**enerunt aliquando latrones in monasterium cuiusdam senis: et dixerunt ad eum. Omnia que in cella tua sunt: tolle veni. **E**t ille dixit. Quamvis vobis videtur filii tollite. Tulerunt ergo quodcumque in cella inveniunt: et abierunt. Obliti sunt autem ibi sacellum: quod erat absconditum in cella. Senex vero tolles eum secutus est post eos: clamans et dicens. Filii tollite quod oblitus estis in cella. Illi autem ammirantes in paciencia senis. reuocaverunt et restituerunt omnia in cellam eius: et penitentiam egerunt omnes ad unum dicentes. **H**ic vere homo dei est.

Heres quidam venerunt ad senem quendam sanctum in deserto loco sedentem: et invenerunt foras extra monasterium pascentes pecora: et loquentes verba que non debebant. Postquam vero viderunt senem et indicaverunt ei cogitaciones suas. et de confessione eius proficere se senserunt: dicitur ei. **A**bbas quomodo nescis tecum

habere puerulos? et non parvis
eis ne hystriant? Et dixit
senex. Credite mihi fratres? plu-
rimos dies habeo ex quo vo-
lo eis pape: et redarguo
meipsum dices. Si parum hoc
non portauero? quo maiorem
temptationem si permisit mihi
dominus inferri portare possim?
Et propterea nichil eis dico: ut
fiat mihi consuetudo portandi
et tolerandi quam superueniunt.

Narrauerunt de quodam
senex qui habuerit puerulum
cohabitante secum? et videns
eum quod fecerit opus quod non ex-
pediebat: dixit ei semel.
Non facias hanc rem. Et ille
non obediuit ei. Hoc autem vi-
dens senex. abiicit de cogi-
tatione sua curam illius. iactans
propter iudicium super ipsum. Pu-
er vero clausit ostium celle in
qua erat panes per dies tres
et dimisit eum ieiunum: et non
dixit senex ubi est. nisi quod fecit
foras. Habebat autem vicinum
senex. Qui cum agnouisset
quod tardaret puer ille? fecit
modicum pulmentum et dabat
ei per parietem: et vocabat
ut gustaret. Et dicebat se-
ni. Quid tardat frater ille foras?
Senex vero dicebat. Quoniam ei
vacuum fuit reuertetur.

Senex quidam erat habens
probatum discipulum: quem aliquando
tristitiam expulit foras. Ille
vero discipulus expectabat:

sedes foras. Et aperies ostium
si senex inuenit eum: et per-
tinentiam egit apud eum senex
dices. Tu es pater meus: quam
humilitas et patientia tua vincit
pusillanimitate anime mee. Veni
intro. Ammonio ei tu senex et
pater? ego enim iuuenis et dis-
cipulus: quam opere tuo super-
uasti senectutem meam.

Dicebat quidam senex. qui
audierit ab aliquibus fratribus
viris: iuuenes esse qui ducuntur
probentur senibus in vita hac. Et
narrauerunt dicentes: quod erat
quidam senex ebriosus. et ope-
rabatur vinam mattam in diebus
vendebat eam in vicino vi-
co: et bibebat quod accipiebat
de pretio eius. Postea vero venit
ad eum frater unus et manebat
cum ipso: qui sibi operabatur
mattam vinam. Collebat autem
eam senex et vendebat: am-
barumque mattarum pretium expen-
debat in via. Illi autem affere-
bat tamen modo modicum pa-
nem ad seruum. Et cum tennio
iugiter faceret: nichil locutus
est frater ille. Post hec vero
dixit frater ille in semetipso.
Ecce nudus sum et panem
cum egestate comedo. Surgam
ergo et discedam hinc. Iterum
autem cogitauit in semetipso di-
ces. Ubi habeo ire? Sedeo
hic: ego propter deum sedeo in hac
vita terrena. Et statim apparuit
ei angelus domini dices. Dis-

q̄ discedas: veniem⁹ ergo
 cras ad te. Et rogauit frat̄
 ille senē illū ipsa die dicēs.
Nō discedas hīc alicubi:
 q̄ veniūt hodie mei tolle
 me. Cū ergo facta fuisset
 hora q̄ solebat senex descē
 dē ad vicū: dixit fr̄i. Nō
 veniūt hodie fili: iā eni
 tarde ē. Et ille dixit ei. Mo
 dis oībz: q̄ veniūt. Et dū
 cū eo loquēt⁹: dormiuit i
 pace. Senex at̄ flebat dicēs.
 Heu me fili: q̄ multis ā
 nis sub negligētia uiuo:
 tu at̄ in paruo tpe saluā
 fecisti aīam tuā p̄ pacien
 tiā. Et ex illo die fact⁹ ē
 senex sobrius et pbatus.
Dicebat de quodā fr̄e
 qui seni cuidā magno vi
 cinus erat: q̄ ingredieba
 tur et rapiebat q̄cqd̄ ha
 bebat in cella senex. Vi
 debat at̄ eū senex et nō
 obuulgabat eū: s; extor
 quebat sibi plus solito
 manibz opari dicēs. Cre
 do opus habeo fr̄e isto.
 Et exigebat a se maiore
 solito labore: et astringe
 bat vētre suū: ut cū indi
 gētia comedet panē suū.
 Cū at̄ mori cepiss̄ senex
 ille: tristeterūt eū fr̄es.
 Et respiciēs meū q̄ fura
 bat: dixit ei. Iuge te huc
 ad me. Et tenuit eū: et
 osculat⁹ ē manus eius di

cēs. **G**racias ago manibz
 istis fr̄es: q̄ p̄t ip̄as vado
 in regnū celoz. Ille at̄ cō
 pūctus et p̄uam agēs. fac
 tus ē ip̄e etiā pbatus moa
 chus: exēplū sumēs de ar
 tibz magni illi⁹ senis.
Narrauit quidā p̄m di
 cens. Quia cū esse in ori
 rinto: venerūt ibi paupes
 i vesp̄e sabbati ut accipe
 rēt agape. Et dormiētibz
 eis erat ibi quidā habens
 tmmodo mattā: cui⁹ me
 dietatē sibi subter mitte
 bat: medietate vō coopie
 bat. Erat ei ibi validum
 frigus. Et cū exissem ad
 vrinā: audiui eū mīmura
 tē et gementē de frigore:
 et solabat̄ semetipm di
 cēs. **G**ras ago tibi dñe.
 Quāti sūt modo diuites in
 custodia q̄ etiā in ferro se
 dent. aut pedes habēt in
 ligno astrictos: qui neqz
 vrinā suā libē faciūt. Ego
 at̄ velut ip̄ator sū exten
 dēs pedes meos: et ubi vo
 lo ābulo. **H**ec illo dicente:
 ego stabā audies v̄ba ei⁹.
Ingredies at̄ narraui fr̄ibz:
 et audietes mltū edificati sūt.
Senex quidā erat: qui
 frequēt̄ egrotabat. Conti
 git at̄ eū vno āno nō egro
 tare. Qui affligebat gra
 uit: et plorabat dicēs. Deli
 qt̄ me dñs: ⁊ nō visitauit me.

... nō p̄cipit
 ... dicit
 ... plu
 ... crapo vo
 ... redarguo
 ... paci hor
 ... quo masez
 ... mscat m
 ... care possi
 ... cas dicit: ut
 ... de p̄cedo
 ... p̄uenit.
 ... de quodā
 ... p̄uenit
 ... et vidēs
 ... p̄ ad nō ex
 ... ei senex
 ... rem. Et ille
 ... hor at̄ n
 ... de ap
 ... illi: uenit
 ... up ip̄m. Di
 ... riu cille m
 ... res res
 ... r̄is
 ... a ad fr̄e
 ... at̄ v̄m
 ... agmouit
 ... ille: fecit
 ... et dicit
 ... rogabat
 ... dixit se
 ... ille fecit:
 ... Qui ei
 ... retur.
 ... erat hūc
 ... que aliq̄
 ... factis ille
 ... et dicit:

Fratres quidam dum sollicitaretur a cogitationibus propriis ut exiret a monasterio: iudicavit hoc ipsum iudicium abbatum. Ille autem dixit ei. Vade sede in cella tua: et da parietem celle tue corpus tuum pro pignore: ut non creas in. Cogitationem autem tuam dimitte: cogitet quod vult: tamen ne creas de cella tua corpus tuum.

Dixit senex. Cella monachi est caminum ille babilonis. ubi tres pueri dei filii inueniuntur: sed et columba nubis ex qua deus locutus est moysi.

Quidam frater interrogauit senem dicens. Quid faciam? quia cogitatio mea non dimittit me vna hora sede in cella mea? Et dicit ei senex. Fili reuertere. sede in cella tua. et labora manibus tuis: et ora incessanter deum et iacta cogitatum tuum in domino: et ne quis seducat te exire. Et dicebat. Quia erat quidam adolescens sciens habere preem: et desiderabat fieri monachus. Et dum multum supplicaret patri suo ut dimitteret eum in monasterium: non acquiescebat. Postmodum autem rogatus a fidelibus amicis: vix acquieuit. Et egressus frater ille inuenit monasterium: et frater monachus cepit omne opus monasterii perfecte perficere: et ieiunare cotidie. Cepit etiam et bidua-

nas abstinere: sicut autem semel in ebdomada reficere. Videbat enim abbas suus et mirabatur: et benedicebat dominum in abstinentia et laboribus suis. Contigit ergo post aliquot tempus: et cepit frater ille supplicare abbati suo dicens. Rogo te abba dimittas me: et vadam in hemum. Dicit ei abbas. Fili noli hoc cogitare. Non potes ferre tale laborem: preterea temptaciones dyaboli et usus eius. Et cum contigit tibi temptatio: non inuenies ibi qui te solet a perturbatione inimici que tibi illata fuerit. Ille autem cepit amplius rogare: ut eum permittet abire. Videns autem abbas eius quod eum retinere non poterat: facta oratione dimisit eum. Postmodum dicit abbati suo. Rogo te abba ut credas in unum qui ostendat in iter: quomodo proficere debeam. Et ordinauit cum eo duos monachos monasterii: et abierunt cum eo. Ambulantibus eis per hemum vna die et altera defecerunt pro estivo: et preciores se in terra iacebant. Et soporati modice sopno ecce aquila venit: percussit eos alis percussit paul et sedit in terra. Et euigilantes viderunt aquila. Et dixerunt ei. Ecce angelus tuus: surge et sequere eum. Et surgens valedicens fratribus sequere

Siliter sequebatur eam ille frater.

bat eam: et venit usque ubi stabat aquila ipsa. Que mox surgens volavit usque ad primum stadium: et iterum se dit. Et iterum volavit: et se dit non longe. Factum vero est hoc per horas tres. Postmodum autem dum sequitur eam. dicit ipsa aquila in dexteram presequens se: et non apparuit. Frater ergo ille nichilominus sequebatur. Et respiciens vidit tres arbores palmarum et fontem aque et speluncam: et dixit. Ecce locus quem inipavit dominus. Et ingressus cepit sedere in ea. sumens cibum dattilorum. et de fonte aquam bibens. Et fecit ibidem annos sex: ne minime videres. Et ecce una die venit ad eum dyabolus in similitudine cuiusdam abbatis senioris: habens vultum terribilem. Videns autem eum frater ille timuit. Et prostratus in oratione surrexit. Et dicit ei dyabolus. Oremus iterum frater. Et surgeres. dixit dyabolus. Quantum tempus habes hic? Et respondit. Habeo sex annos. Dicit ei demon. Ecce te vicinum habui: et non potui cognoscere nisi ante quatuor dies quod hic habitares. Et ego non longe habeo monasterium a te. Et ecce anni sunt undecim quod de monasterio non exiisti nisi hodie. quod cognovi quod mihi in vicino habitares: et ego non longe a te habeo

monasterium. Et cogitavi mecum dicens. Vadam ad homines dei istum: et cum eo asseram quod potest prodesse saluti anime mee. Et hoc dico frater: quod nichil proficiam sedentes in cellis nostris: quod corpus et sanguinem christi non percipimus: et timeo ne efficiamur extranei ab eo: si nos ab hoc misterio elongaverimus. Sed dico tibi frater. Ecce hic tribus milibus est monasterium habens presbiterum. Eam ergo domico die. aut post duas ebdomadas et accipiam corpus et sanguinem christi: et revertamur ad cellas nostras. Placuit fratri suscipio dyabolica. Et veniente dominico die: ecce dyabolus venit et dicit ei. Veniamus. quia hora est. Et exeuntes preceperunt ad predictum monasterium. ubi ille presbiter erat: et ingressi in ecclesiam. miserunt se in orationem. Et exurgens ab oratione frater ille: respiciens non invenit qui adduxerat eum ibi. Et dixit. Ubi putas prexit? Num ad communiem necessarium ambulavit? Et dum diu sustineret: non venit. Postmodum autem exiens foras: requirebat eum. Et cum non reperisset: dixit ad fratres loci illius interrogans eos. Ubi est abbas ille senex: qui mecum in ecclesia ingressus est? Et dicitur ei. Nos neminem vidimus: nisi te tantum. Tunc per-

nouit frat ille qz demon
fuisse: et dixit. Unde cu q
argucia eiecit me dyabo
lus de cella mea. Sz tn no
me penitet: qz ad opus bo
nu ueni. **Accipio corpus &
sanguine xpi:** et sic reuert
tar in domu mea. Et post
missas uolente reuerti: te
nuuit eu abbas monastij
ipius dices. **Nisi refeceris.**
no dimittem te. Et cu pce
pisset abiu et regredi uel
let in cella sua: ecce iteru
dyabolus uenit i silitudi
ne cuiusda iuuenis secula
ris: et cepit eu respice a
sumo capite usqz ad pe
des: et dixit. **Ipse est iste?**
no e hic. Et cepit eu desi
derare. Et dixit ei frater.
Quem sic respicis? At ille
ait. **Puto no me cognosca?**
Tu post tantu tempus quo
me habes agnosce? Ego
su uicinus pris tui: filius
illius. **Quo non e dictus**
pr tuus sic. et mē tua tale
nome no habuit? Et tu
sic no uocaris? Et ma
pia illa et illa sic no sunt
dicta? **Mat' uo tua et so**
roz ante tres anos mortu
e sut. Pater at tuus modo
defictus e: et te fecit he
de dices. **Cui habeo dimit**
te substancia mea? n filio
meo uiro sco qui reliquit
seculu et abiit post deu?

Ipsi dimitto oia bona mea.
Modo at qui timet dnm
et scit ubi e. dicit: ut uen
ens distrahat et eroget
ea paupibz p aia mea et
sua. Et perrexerunt multi
queretes te: et mīme iue
nerunt. **Ego at uenies ex**
ocasiōe ppt qdda opus:
hic te cognoui. Unde non
facias moras? sz ueni et
vende oia: et fac scdm uo
luntate pris tui. **Uindens**
fr ille dixit. **no necesse**
habeo reuerti ad seculu.
Dicit ei dyabolus. Si non
ueneris et deperierit sub
stancia illa: in aspcu dei
tu exinde reddes uacione.
Qd em mali tibi dico. ut
ueias et eroges paupibz
et egenis quo bonus dis
pensator: ut no a metribz
et male uiuetibz extirre
tur. qd paupibz dimissu e?
Aut qd onerosu e ut ueni
as et facias eleosina scdm
uoluntate pris tui p aia su
a: et reuertaris in cellam
tua? **Qd mlta?** **Suades**
frēm deposuit in seculu:
et uenies cu eo usqz ad
ciuitate reliqt eu. **Voluit**
at fr ille ingredi i domu
pris sui tanqz ia deficto
eo: et ecce ipse pr ei uiu
egrediebatur. **Et uides eu**
no agnouit. Et ait ad eu.
Qis es tu? **Ille uo r' batus**

nihil poterat respondere.
 Et cepit eum iteratis verbis
 per eius interrogare unde
 esset. Tunc respondit dicit ei.
 Ego sum filius tuus. Et a
 it illi. Ut quid reuersus es?
 Qui erubescens dicit quod
 verum erat: dixit. Caritas
 tua fecit me reuerti: quia
 desiderabam te. Et reman
 sit ibi. Et post aliquantum
 reuersus iterum in fornicatione
 et multis supplicibus
 affluctus a patre suo. infelix
 ipse non egit penitenti
 am: sed remansit in seculo.
 Ideoque dico fratres: quod mo
 chus nunquam debet quibus
 suus ab aliquo. egredi
 de cella sua. **D**ixit sanctus
 syncretices. Qui in seculo
 isto aliquam diuina miserunt:
 etiam nolentes mittunt in car
 cere. Et nos pro peccata
 nostra redigamur nosmetip
 sos in custodia: ut voluntaria
 metis nostre vindicta
 futuram a nobis penas amo
 ueat. Si ieiunas: non tibi
 uenias occasione dicitur.
 quod ieiunio extenuatus eg
 tudine mentis: quam et qui non
 ieiunant. sicut egrediens
 manent. Inchoasti aliquid
 boni: ne reuocaris pro ipse
 dimissa iunior: quam ipse ini
 micus pro patientia tua des
 truit. Et qui nauigare cepe
 rit: primo suspenses ve

la prospere ventum inuenit.
 Postea autem contrarius eis ve
 tus occidit: sed nauis non mox
 propter iactum contrarium uenti a
 exonerat. aut deseruit na
 uim: sed paululum sustinen
 tes. a pugnatibus aduersus pro
 cellam iterum rectum cursum
 inuenit. Ita ergo et nos
 contrarium spiritum inuenientes.
 cruce pro uelo erigamus: et
 sine periculo scilicet istius nauis
 quam explicemus. **D**ixit
 quidam frater abbatum arsenio.
 Quid facio: quod affligit me
 cogitatio mea dicens. non
 possum ieiunare neque labo
 rare uel infirmos visita
 re: quod et hoc merces est.
Vides autem fenestra dyabolica
 immissiones: dicit frater. Bada
 et manduca et bibe et dor
 mi: tamen modo de cella ne
 exeat: scias quod pseuerantia
 a celle producat monachum in
 ordinem suum. Qui cum fe
 cisset tres dies extenua
 tus est: et ueniens paucas
 palmas scidit eas. et iterum
 in crastino cepit plectam
 facere ex hiis. Qui cum esu
 ruz: dixit in se. Ecce ali
 e pauca sunt palmule: ex
 pluco eas et manduco. Et
 cum perperisset eas: iterum
 dixit. Lego parum et sic
 manduco. Et cum legisset:
 dixit. Dico aliquando psal
 mos: et iam secum manduco.

Et ita paulatim proficiebat de
corpore: donec venisset ad
ordinem suum. Et cum accepisset
fiduciam aduersus malas cogi-
tationes: vicit eas. **D**icebat
de abbate theodoro et abbe
luco loco alexandrie: quod fere-
rit quinquaginta annos sedu-
cetes animas suas: ac dicitur.
Transacta hieme ista: migra-
mus hic. Et iterum quando fiebat
estus dicebat: quod transacto es-
tuo discedemus hic. Et ita
fecerunt tanto tempore: semper re-
miscendi presens. Venit ab-
bas macharius maior ad
abbatem anthonium in monte.
Et cum pulsaret ad ostium
exiit ad eum: et dixit ei.
Tu quis es? Et ille ait. Ego
sum macharius. Et claudens
ostium introiit: et dimisit
eum foras. Et cum vidisset per
ea patientiam eius aperuit
ei: et gaudentes dicebat ei.
Multum tempus est: ex quo
te desiderabam. audies de
te. Et exhibens ei hospitalita-
tem refecit eum: erat enim fesi-
sus de labore multo. Ves-
pe autem facta infudit sibi ab-
bas anthonium modicam pal-
mas. Et dicit ei abbas ma-
charius. Da mihi: ut et ego
infundam quod operer. Ille
autem dixit ei. Non habeo plus.
Et faciens fasciculum ma-
iorem infudit eum: et sedentes
sero. et colloquentes de uni-

litate animarum faciebatur plectum:
et ipsa plecta per fenestram
descendebat in speluncam. Et
ingrediens mane sanctus an-
thonius. vidit collectionem
abbatis macharii: et am-
vatus est. Et osculatus ma-
nus eius: dicebat. Multum
vultus de manibus istis eg-
dit. **A**bbas amon de
loco nitrie venit ad abba-
tem anthonium: et dixit ei.
Video quod ego maiorem la-
borem quam tu sustineo: et quomodo
nomen tuum magnificatum est
in omnibus super me. Et dixit
ei abbas anthonium. Quomodo
nam ego diligo deum plus
quam tu. **N**arraverunt aliqui
quod philosophi quidam aliqui
voluerunt probare mona-
chos: et venit unus mo-
nachus transiens stola in-
dutus et vestitus bene. Et
dixerunt philosophi. Tu
veni huc. Ille vero indignatus
cum iuribus aggressus est eos:
et pertransiit. Et veniens alius
unus monachus vir mag-
nus lybicus genere: et ipsi
dixerunt. Tu monache ma-
le senex. veni huc. Ille vero
cursim venit. Et cepit
ei alapas dare. Ille autem
convertit et aliam maxillam.
Statim vero philosophi surrexerunt:
et adoraverunt eum dicentes.
Vere ecce monachus. Et
fecerunt eum sedem in medio

sui: et interrogauerunt eum
 dices. Quid est quod plus fa-
 ctis de nobis in solitudine
 ista? Ieiunatis: et nos
 ieiunamus. Castigatis cor-
 pa vestra: et nos castigamus?
 Si quicquid facitis: et nos
 facimus. Quid ergo plus fa-
 ctis nobis? sedentes in he-
 mo. Respondit eis senex.
 In gratiam dei speramus: et
 mentem nostram custodimus.
 Et illi dixerunt ei. Nos hi-
 custodire non possumus. Et
 edificata dimiserunt eum.
Papsius frater abbas pas-
 toris. habuit affectum cum
 quodam monacho ex cellam
 sua. Abbas autem pastor no-
 lebat hoc. Cui surgens:
 fugit ad abbatem amoniam et
 dicit ei. Frater meus papsius
 habet cum quibusdam affectum:
 quod ego non libenter fero. Dicit
 ei abbas amonias. Abbas
 pastor adhuc uiuus. Vade
 et sede in cella tua: et po-
 ne in corde tuo. quia iam annu-
 habeas in sepulchro. **F**rater
 interrogauit abbatem agatho-
 nem dices. Mandatum michi
 uenit: et est in pugna istius
 in loco ubi est ipsum mandatum.
 Volo ergo propter mandatum pro-
 gressum illuc: et pauesco bel-
 lum. Dicit ei senex. Sic erit?
 agathon implebat mandatum:
 et uicebat bellum. **D**ixit
 abbas besarion. Quia quod

dragita noctes ad numerum
 mansi in spinas istas: et non
 dormierim. **D**icebat de
 beate memorie uirgine sara. quod se
 alueni fluminis seragita an-
 nos habitauerit: et nunquam
 inclinatum est ut flumen ipsum
 aspiceret. **V**enerunt quidam
 fratres in hemo ad senem quen-
 dam magnam: et dixerunt ei.
 Quomodo stentis hic abbas. et
 sustines laborem hunc? **E**t dixit
 eis senex. Totus labor temporis
 mei quem hic sustineo. non est
 ydoneus comparari ad unam diei
 tormentorum: quam patioribus in futuro
 seculo patiarunt. **F**ratres inter-
 rogauit senem dicens. Quid
 facis propter quod nichil operor
 monachale? **R**espondit semper in neg-
 ligentia quadam sum mandu-
 cans et bibens et dormiens.
 et insuper cogitationibus turpi-
 bus et multa perturbacione sit-
 tans ab ope ad opus: a
 cogitationibus ad cogitaciones?
Dixit autem ei senex. Tu sede
 in cella tua: et fac quod po-
 tes sine perturbacione. Ita est
 ei parum quod tu modo facis: si-
 cut quomodo abbas anthonius
 magna et plima faciebat
 in hemo. **C**redo ei in deo?
 quia quicumque sedet in cella pro-
 pter nomen eius: et custodit
 disciplinam suam: inueniet se ipse
 in anthonii loco. **F**ratres
 interrogauit quendam senem
 dices. Si in aliquo nata in

no
bi

fuerit tribulatio. et nō ha-
buero cui me amittā et i-
dicē ei passionē aī mei: qđ
facio: Dicit ei senex. Cre-
do in deo qđ mittet grām
suā: ipse ē tibi consolatio: si
i vitate cognueris eū. Et
addidit senex dicēs. Audiu-
enī qđ in scythi tale ē ali-
qđ factū. Erat ibi quidā
qui sustinebat tēptacōes:
et nō habēs fiducia in a-
liquo cui confiter: pabat a-
fero melore suā ut disce-
det. Et ecce nocte ipa ap-
paruit ei grā dñi in spe-
cie vgnis: et rogabat eū
dicēs. Nusqđ vadas. s; sede
hic: nichil enī mali fit ex
hīs q̄ audisti. Qui credēs
v̄bis eius sedit: et statū
sanatū est cor ipsius.

Dixit abbas pastor de
iohāne breui statum: qđ
rogauit deū ut auferret
ab eo oēs passiones: et ef-
fectus seruū et veniens
dixerit sem tuidā. Video
me quietū: et nullā habē-
tē pugna. Et dixit ei senex.
Vade et roga deū ut iube-
at in te moueri pugna:
qm̄ pugnando p̄ficiat aīa.
Et cū redisset in eo pug-
na: ultius nō orauit ut
auferret ab eo pugna:
s; dicebat. Dñe da michi
tolerāciā sustinēdi has
pugnas. **D**ixit q̄ sup

pastor: qđ abbas ysidorus
pbr de scythi allocutus sit
aliqui plebē firm: dicens.
Fres. nūqđ nō ad laborā
dū venim⁹ in hūc locū:
Et nūc video qđ nullus
hic laborē. Ego igit̄ col-
ta pelle mea vado ubi ē
labor: et iuenio requiem.

Frater quidā incidēs i
reptationē: tribulādo pdi-
dit regulā monachū. Et
cū iterū vellet obseruāre
regularis sibi dare p̄cipi-
a: a tribulacōe ipediebat.
Et dicebat in seipo. Cū
habeo me ita iuenire sic
aliqui erā. Et deficiēs aī-
mo: nō p̄ualebat vl' opus
inchoare monachū. Veni-
ens at ad quēdā senem:
narravit ei q̄ agebant
cū eū. Senex at audiens
ea de quib; affligebat:
adhibuit ei tale exēplū
dicēs. Homo quidā habu-
it possessionē: et de neg-
ligēcia ei⁹ in sentes redac-
ta ē: et repleta ē tribulis
et spinis. Visū est at ei
postea ut excoleret eam:
dixitq; filio suo. Vade et
purgā agros possessionis
illius. Et venit filius ut
purgaret. Qui cū respex-
isset: vidit multitudinem
tribulorū et spinarū iere-
uisse: et deficiēs aīo dixit
in seipo. Cū habeo ego

her oia eradicture et purga
 re. Et pices se in tra cep
 dormire. Hoc at fecit dieb;
 multis. Post her venit pz
 eius ut videt qd fecerat?
 et iuenit eu nichil opatu:
 et dixit ei. Quare usq; mo
 nichil fecisti. Et dixit iu
 uenis ille pz suo. **M**ox ut
 ueneba opati pz cu vidis
 sem multitudinē hac tibu
 loru et spinaru. reuocabar
 ab assuptoe labons: et a
 tribulacoe piceba me in
 tra et dormieba. **T**uc dixit
 ei pz suus. **F**ili ad mesura
 latitudis q iaces tram oc
 cupas. p dies singulos ope
 rare: et ita paulati pfia
 et opus tuu: et tu pusilla
 nimis no efficieris. **Q**u
 cu audiss iuuenis fecit sic:
 et i paruo tpe purgata e
 et exulta possessio. Ita
 ergo fiat et tu paulatim
 opare et no deficias: et ds
 p gratia sua restituet te
 iteru poru ordini tuo. **H**oc
 audito frat ille abiit: et cu
 oi pacetia sedes faciebat
 sicut doctus eat a sene. Et
 sic iuenies regem: pmoue
 bat p dnm xpm. **Q**ue
 da sene robat frs ut qes
 cerz a graui labore. **I**lle
 at rudit. **C**redite m o fi
 li: qz abrahā penitebat
 cu videt magna et pclara
 dona dei: cur no fuit am

plus decertat. **D**icebat
 pres. **S**i tibi atigit teptacio
 in loco in quo habitas. non
 deserens locu in tpe teptaa
 onis: qz si deserueris. qcuq;
 prereris ante te iuenies
 qd fugiebas. **S**z pacies esto
 donec teptacio ptenseat: ne
 discessio tua alijs scadalu
 faciat: ne forte alijs q ara
 ipm locu habitat. tribulaa
 one ingerat discessio tua.
Dixit quida senex. **S**i oc
 cupauit te infirmitas cor
 pis: noli pusillimis fieri.
Quia si te dñs ds corpe vult
 debile fieri: qis es tu ut i
 moleste suscipias? **N**one
 tpe pius cogitat de oibus?
Nuqd sine ipso viues? **P**aci
 ent ergo sustine et cogn e
 u ut donet tibi q expeduit?
 hoc e. ut qd volutas eius e
 facias: et sede cu pacetia
 maducis qd habes in cari
 tate. **Q**uida videt que
 da religiosu portate mor
 tuu in lecto: dicit ei. **N**oz
 tuos portas? **V**ade viuē
 tes porta. **D**e eo q nichil de
 beat ostentaliter fieri. **D**ars
Frater quida octaua.
 interrogauit abba
 te theodor dices.
Vis aliquotis dieb; no ma
 duco pane? **E**t dixit senex.
Bene facis. **N**a et ego sic
 feci. **E**t dixit ei fr. **V**olo
 portare modicu cicer ad

pistrinū et facē inde faci-
nā. Et dixit ei abbas the-
odoris. Jā si ad pistrinum
vadis fac tibi panē? et qd
opus ē ista adiectio? **A**li-
quis interrogavit eū de ab-
bate theodor. et cepit lo-
qui: et exquirebat de rebus
quas necdū fuerat opat. **E**t
dicit ei senex. Adhuc ti-
bi nec nauim iuenisti. nē
vasa tua in ea posuisti? nē
nauigare cepisti: et iā in
illā ciuitatē ubi disponis
puenisti. Cū ergo pius ope-
ratus fueris rē de qua m-
asseris: tūc de ipa rē loqre.
Audiuit aliqui iudex
prouincie de abbe moysi: et
pexit in scythi ut videret
eū. Et nūcauerūt seni de
aduentu eius: et surrexit ut
fugeret in paludē. Et occurr-
it ei ille iudex cū suis: et in-
rogauit eū dicens. Dic nob
senex: ubi ē cella abbatis
moysi? Et dicit eis. Quid
vultis eū inquirē? Homo
fatuus ē. et heticus. Et
ueniēs iudex ad ecclesiam:
dixit clericis. Ego audiēs
de abbe moysi. veni ut
viderē eū? et ecce occurr-
it nob senex pges in egyptū:
et interrogauit eū. Vbi est
cella abbatis moysi? Et
dixit nobis. Quid eū quiris?
Fatuus ē et heticus. Audi-
entes aut clerici: ista se

dicētes. Qualis erat senex
ille? qd her locutus ē de scō
hoie ad vos? Et illi dixerūt.
Senex vetustissis vestibz
utes: longus et niger. Et il-
li dixerūt. Ipē ē abbas moy-
ses: et qd noluit videri a
vobis. ideo her vob ipē de
se dixit. Et multū edificatū
iudex discessit. **A**bbas
nestor maior abulabat i
hēmo cū aliquo frē: et vi-
dētes draconē fugerūt. Et
dicit ei fr ille. Et tu pti-
mes? Prndēs senex dixit.
Nō timeo fili: s̄ expedit
qd draconē fugi: qm non
habui effugē spm vane
glorie. **F**rater quidā
abstinēs a cibis et non
mādurās panē: venit ad
quēdā senē. Oportune at
et illic etiā et alij supue-
nerāt pegrini. Et fecit
modicū pulmētū p̄ eos.
Et cū sedisset mādurare:
frat ille abstinēs posuit
sibi soli cicer infusū. et mā-
ducabat. Et cū surrexisset
a mēsa: tulit eū senex se-
creto: et dixit ei. Frater si
venis ad aliquē: nō osten-
das illi iūfacionē tuam.
Si at iūfacionē tuā tenē-
vis: sede i cella tua et nul-
q̄ excas. Ille at accēssēs
v̄bis senis: factus ē cois
in id qd cū fr̄bz iueniss.
Audiuit aliqui abbas

anthonius de quodā iuue
 ne monacho: qz signū qd
 dā huiusmōi fecit in via.
 Idē cū vidisset qsdā senes
 iter agētes et laborātes
 in ābulando: onagris ius
 sit ut veniret: et porta
 ret eos donec puenirent
 ad se. Illi at senes indica
 uerūt hoc abbi āthoniō.
 Dixit at abbas āthoniū.
 Videt in mōch? iste filis
 ēē nauī onuste oibz boīs:
 de q mētū est utz possit
 puenire ad portū. Et p q
 aliquitū tps cepit abbas
 anthonius flere: et t hē
 sibi capillos et luge. Qd
 cū vidisset discipuli eius:
 dicūt ei. Qd ploras abba?
 Et rēdit senex. Magna
 voluptua ecclie accidit mō.
 Et adiecit dicens. Venite
 ābulare ad eū: et videre
 qd factū ē. Prexerit ergo
 discipuli ei: et iuenerūt
 monachū illū sup mattā
 sedentē. et flentē p m qd
 fecerat. Vidēs at discipu
 los senis: ait eis. Dicite
 seni ut obsecret dūm ut
 decē tm̄ diez det in indu
 rias: et satisfacturū me
 spero. Qui m̄ fva quīqz
 dies defūctus ē. **U**erit
 aliqn̄ uider pūcie vide
 abbatē symeonē: et ille
 tulit lorū quo cūgebatur:
 et aſcēdit i arbore palme

ut purgaret eā. Illi at ve
 entes dixerūt ei. Vbi ē se
 nex qui hīc in solitudine
 habitat? Ille at r̄spōdit.
 Nō est solitarius hīc aliq̄s.
 Et cū hoc dixisset: discessit
 iudex. **A**lia iterū vice al
 ter iudex venit vide eū:
 et p̄cedētes clīci dixerūt
 ei. Abba patius esto: qz iu
 dex audiens de te. venit
 ut benedicat a te. Et ille
 ait. Ecā ego me p̄pabo.
 Et cooperēs se factū suū.
 et tolles in manu sua pa
 nē et caseū sedit i m̄ssu
 celle sue: et cepit madu
 care. Venit ergo iudex cū
 officio suo: et vidētes eū
 spreuerūt dicētes. Hīc est
 monachus solitarius de
 quo talia audiebamus?
 Et statim recesserūt: et re
 uersi sūt ad se. **E**ulogius
 quidā noīe: discipul⁹ fuit
 iohis archiepi. Qui eulo
 gius p̄bz erat: et abstine
 atqz ieiunās iugit̄ bidu
 anas seruādo. Aliqn̄ ecā
 et usqz ad ebdomadā tra
 hebat ieiuniū: panē tm̄
 manducās et sal: et p h̄
 laudabat ab oibz. Qui ve
 nit ad abbatē panes: cre
 dēs se aliquā duriorē in
 nenciā iuenire apud eū.
 Et suscipiēs eū senex cū
 gaudio: qd habuit fecit ei
 cū caritate parari. Dixit

7 Dicebat at hoc de monacho
 illo iuvene.

rūt at̄ discipuli eulogij.
Nō comedit p̄br̄ n̄ panē
et sal. Abbas ioseph tacit̄
māducabat. Qui cū fecis-
sent tres dies: nō audierūt
eos psallētes aut orātes.
Occultū enī erat op̄ illor̄.
Et exierūt. nichil edificati.
Deo at̄ dispēsante facta ē
caligo: et errātes de via
reūsī sūt ad senē: et p̄us
q̄ pulsaret ostiū audierūt
eos psallētes: et cū expec-
taret diu ut audiret. post
ea pulsauerūt. Et suscep̄
eos iterū senex cū gaudio.
Hi at̄ qui cū eulogio erāt:
p̄t̄ cūma tulerūt suis cu-
lā et dederūt ei bibe. Erāt
at̄ aqua p̄mixta de mari
et flūne: et nō potuit bi-
be. Qui cū hec in aīo suo
cogitaret: cepit cogitare se-
nem ut disceret istitucione
eius dices. Quid ē hoc ab-
ba. qz p̄mū nō psallebat
s̄ nūc cepistis postq̄ nos
sum̄ egressi: et qz aquā
volui bibe et inueni eā sal-
sam? Dicit ei senex. Frat̄
aliquis fatuus p̄ errore mis-
cuit aquā marinā. Culo-
gius vō rogabat senē: vo-
les agnoscere vitatē. Et
dixit ei senex. Paruū ille
calix: ad vinū ē qd̄ multū
p̄uidet. Hec ē at̄ aqua:
quā assidue fr̄es bibūt. Et
hij̄s v̄bis docuit eū bibe

discrecionē cogitationū:
et absadit ab eo oīa huma-
nū mouētia mētē eius.
Et factū ē cōis: māducās
de ceto oīa q̄ apposita fu-
issent ei. Didicit etiā ip̄e
in secreto opari: et dixit
seu. Pro ceto ī caritate sūt
opa v̄ra. **L**audatus ē
quidā frat̄ a monachis
apud abbate āthonium.
Ille at̄ cū venisset ad eū:
temptauit si portaret iūria.
Et cū cognouisset q̄ non
posset ferre: dixit ei. Sili-
es domui. q̄ a facie quide
ornata ē: de retro vō a
latronibz expoliata.
Dixit abbas cassianus.
Quia venit frat̄ quidā ad
abbate serapionē: et hor-
tabat eū senex ut scdm̄ mo-
rē orōnē faceret. Ille at̄ dices
se p̄cōre et ipius mōachi
habitu indignū: nō acqui-
escebat. Voluit etiā pedes
eius lauare: et isdē iterum
v̄bis usus. nullatenus acqui-
uit. Fecit at̄ illū gustare.
Et cū gustaret: cepit senex
in caritate monē eū dices.
Fili si vis p̄ficē. p̄mane in
cella tua. et attende tibi ip̄i:
et fac opa manū tuarū.
Nō enī tantū tibi p̄cedē
expedit: q̄ntū sedē ī cel-
la tua. Ille at̄ hec audies
ita exarēbat̄ ē. et vultum
mutauit: ut nec latē pos-

set senē. Dixit ergo ei abbas serapion. Usq; mō dicebas. q; peccōr sū. et accusās teipm tanq; indign⁹ sus uē? et q; te i caritate amo nui. ita exēbāri debuisti. **S**i ei vis uenera hūil⁹ ee? q; tibi ab alio iponūt dis ce portare uilit: et non odiosa vba effudē tibiipi. **H**ec audies fr̄. penitēciā egit corā sene: et multū pficiēs discessit. **E**ratet inuogauit abbate moto en. dices. Si abiero i loco aliquo manē? quō uis ut agā ibi. **D**icit ei senex. Si habitaueris i loco aliquo. ne uelis tibi illic nomen facē de aliq; re dicēdo? a nō inuenio in uētū fr̄m: aut nō māduco hoc uel illud. **H**ec ei. nomē uanū tibi faciūt. **S**z postea iportunitatē paciēris: q; nā hoies her audientes ibi curēt. **D**icebāt de abbe arsenio. et de abbe theodoro de firme: q; sup oīa gloriā hūanā odio haberēt. **A**bbas ergo ar senius nō cito occurrit a litu: abbas uō theodor⁹ occurrebat qdē. s; uelut gladius. **Q**uidā senex dixit. Aut fugies fuge ho mēs: aut uides mūdū et hoies q; in mundo sūt: stultū temetipm i pluribz

facto. **V**enit in iūco cō uersiois sue abbas euagri us ad quendā senē: t; dicit ei. **D**ic m abba sermone: quo saluus fiam. **I**lle aut dixit ei. **S**i uis saluari: qn ad aliquē uadis. nō pus loqris anteq; te ille inquit rat. **E**uagrius at xpūct⁹ in hoc sermone pniām egit in spū senis: et satisfecit ei dices. **C**rede m abba ml̄tos codices legi: et talē erudiciōnē nūq; iueni. **E**t multū pfinens exiit. **D**ixit abbas a gathon. **I**racūdi⁹. etiā si mortuos suscitēt: nō placet deo p; uacūdiā suā. **S**upuenit qdā uenaci onē facēs in silua agref tū ualū: et uidit abba tē anthoniū gaudentē cum fr̄bz: et displicuit ei. **D**oles at senex ostendē ei q; opoz teret aliqn adscendē fr̄bz: dicit ei. **P**one sagittā i arcū tuū. et t̄he. **E**t fecit sic. **E**t dicit ei item. **T**rahe. **E**t traxit. **E**t rursus dicit ei. **T**rahe adhuc. **E**t dicit ei uenator. **S**i sup mēsurā traxero: frangit arcū. **D**icit ei abbas anthoni⁹. **I**ta ē et in ope dei: si sup mēsurā tendim⁹ fr̄es cito deficiūt. **E**xpedit ergo et vna hora relaxare rigore eoz. **H**ec audies uenator

• 110 •

compunctus est: et multum proficiens in sermone senis discipulatus sit. Et frater confirmatus: reversus est ad locum suum. **I**nterrogavit abbas ioseph abbatem pastorem dicens. Dic michi quomodo monachus fiam. Et dicit ei senex. Si vis requiem invenire in hoc seculo et in futuro: in omni causa dic quod sum ego: et non iudices quemquam. **C**ontigit aliquando frater helie temptatio: et expulsus inde abiit in monasterium ad abbatem anthonium. Et cum mansisset aliquantum temporis apud eum: remisit eum ad congregationem unde exierat. Illi autem videntes eum: iterum expulerunt. Qui similiter pergit ad abbatem anthonium dicens. Noluerunt me recipere. **V**isit ergo senex ad eos. dicens. Navis naufragium protulit in pelago: et perdidit onus quod portabat: et cum labore vacua navis perducta est ad terram. Vos autem libatam navem in terra vultis submergere? Illi autem cognoscetes quod eum abbas anthonium remissit: statim susceperunt eum. **D**ixit senex. Humana prudentia omnem pigritiam hominis aperit: et reliquit eum sicutum. **V**enit aliquando frater quidam ad abbatem theodorum de firme: et fecit tres dies rogans eum ut audiret ab eo

sermone. Ille autem non respondit ei. **E**t egressus est tristis. Dicit ei discipulus suus. Abba quare ei non es locutus? **E**t ecce egressus est tristis. **E**t dicit senex. Crede mihi quod non dicebam ei sermone. quoniam negotiator est: et alienis verbis vult gloriari. **D**ixit abbas pastor. **D**oce cor tuum servare: quod docet alios lingua tua. **D**icit iterum. Quia homines ad loquendum perfecti videri volunt: et in operando id quod loquuntur minores sunt. **V**enit aliquando abbas adelphus qui fuit episcopus in lopoless. ad abbatem sisoriam montem abbatem anthonium. **E**t quoniam discipulus erat fecit eum gustare manne: erat enim ieiunium. **E**t cum poneret mensam: ecce fratres pulsaverunt. **D**ixit autem senex discipulo suo. Da eis modicum zippulas: quod de labore sunt. **E**t dicit ei abbas adelphus. **D**imitte interea: ne dicat quod abbas sisoris manne comedit. **E**t intendit in eum senex: et dicit frater. **V**ade tu da eis. **C**um ergo vidisset pulles: dixerunt. **N**on habemus aliquos. **P**utas ne et senex vobis cum comedit? **E**t dicit frater. **E**tiam. **C**eperunt ergo et statim et dicit. **I**gnoscat vobis deus: quod senem promissis ista hora manducare. **Q**ui

rñdit. Aut nescitis qz pli-
 mos dies laboratur est.
 Audies her eps: cepit corā
 sene pñiam agere dices.
 Ignosce m abba. qz ego q
 de huanū aliqd cogitavi.
 tu at qd dei ē fecisti. Et
 dicit ei abbas sysois. Nisi
 deus glificauerit homē:
 gloria hoīs nūq̄ stat. **De**
non iudicādo quēq̄. Ps no
Quidā frater na.
 peccauerat: et
 eū iussit pbz ex-
 ire de ecclia. Surrexit at
 abbas besacion: exijt cū
 eo dices. Et ego peccor sū.
 Venit abbas ysaac de
 thebarda in congregatio-
 nē frim: et vidit quēdā de
 frīb; culpabilē: et adiudi-
 cavit eū. Cū at exisset ad
 hēmū: venit angel⁹ dñi
 et stetit an ostium celle
 eius dices. Nō te pmitto i-
 trare. Ille at rogabat dices.
 Que ē causa? Et rñdes ā-
 gelus dixit. Deus me misit
 ut dicerē tibi. Vbi iubes ut
 mittā illū frēm culpabilē.
 quē adiudicasti? Et statim
 abbas ysaac pñiam egit
 dices. Peccavi: ignosce m.
 Et dixit angelus. Surge:
 ignouit tibi dñs: s; custodi
 de cetō ne adiudices quēq̄
 pñsq̄ deus adiudicet eū.
Frat aliquñ in scythi m-
 uenti ē culpabilis: et fece-

rūt seniores uentū: et mi-
 serūt ad abbate mosen ut
 veniret. Ille at venire nolu-
 it. Et misit ad eū plz dices.
 Veni qz plebs frim te exp̄-
 tat. Ille surgēs venit. Tol-
 lēs at secū sportā vetustā:
 impleuit eā arena et porta-
 uit. Illi vō exierūt obuiā
 ei dicētes. Quid ē hoc pz?
 Dicit at eis senex. Pccā me-
 a sūt post me curēcia et
 nō video ea: et veni hodie
 ego aliena iudicare pccā.
 Illi at audiētes. nichil locu-
 ti sūt frī: s; ignouerūt ei.
Inrogauit quidā fr̄ ab-
 bate pastore. dices. Si video
 culpā fr̄s mei: bonū ē eā
 celare? Dicit ei senex. Qua-
 cūq; hora regim⁹ pccā fr̄s
 nr̄i. tegit etiā deus nr̄a: t q̄
 cūq; hora pdiderim⁹ culpas
 frim. et dñs nr̄as silit pdet.
Offendit aliquñ frater i-
 congregatōe. Erat at in ip̄is lo-
 cis quidā solitarius: qui iā
 lōgo tpe fons nō exibat. Ve-
 niēs at abbas de congrega-
 tione illa ad eū: indicauit ei
 de illo fr̄e qui offenderat.
 Et ille dixit. Expellite eū.
 Expulsus at fr̄r de congregatōe:
 abiit et misit se in
 fossatū et flebat ibi. Cōti-
 git at ut alij fr̄es eūtes
 ad abbate pastore: audi-
 rēt eū fossato plorantē.
 Qui descendētes ad eum.

iuenerunt eum in magno dolore constitutum: et cognouerunt eum ut iret ad senem illum solitariu. Et non accieuit dicere. In hoc loco morar ego. Venientes autem fratres ad abbatem pastorem: narrauerunt ei de eo. Et rogauit eos ut iret ad eum dicentes. Abbas pastor vocat te ad se. Ad eum ei dixisset: perxit ad eum. Et videns eum senex afflictum. surrexit et osculatus est eum: et ad gaudentes ei rogauit ut sumeret cibum. Misit autem abbas pastor unum de fratribus suis ad illum solitariu. dicens. Audies de te multa a mihi sunt quae te videre desidero: et propter pigritiam aborum non potuimus nos uicem uide. Non ergo deo uolente et occasione facta. fatiga te usque huc: ut nos uide possim. Est enim non egredies de cella sua. Qui cum audisset. dicebat. Nisi deus inspirasset seni illi de me: non misisset ad me. Et surgens. uenit ad eum. Et salutantes se uicem: cum gaudio sederunt. Dixit autem ei pastor. Duo homines erant in loco uno: et ab eo habebant mortuos suos. Reliquit autem unum mortuum suum: et abiit plorare mortuum altius. Audiens autem hoc senex percussus est in sermone eius: et recordatus

quod fecerat. et dixit. Abbas pastor sursum in celo: ego autem deorsum in terra.

Factus est aliquando uentus in seychu: et loquabantur presbiteri de quodam fratre culpabili. Abbas autem prior tacebat. Quia uero surgens egressus est. et tolles sacrum impleuit eum arena: et portauit eum in humeris suis. Et mittens in sportellam de eadem arena: portabat etiam ipsam in antea. Interrogatus autem a presbiteris quid hoc esset: ille respondit. Sacrum iste quod multa harenam habet. mea peccata sunt: et quia multa sunt. posui ea super dorsum meum ne doleam pro ipsis et plorare. Ista autem modica arena peccata sunt illius fratris: et sunt ante faciem meam: et in ipsis exercitor iudicis fratrum. Quod non oportet ita fieri: sed mea magis peccata ante me debent esse: et de ipsis debeo cogitare: et rogare dominum ut ignoscant mihi. Audiens autem presbiteri dixerunt. Uere heri est uia salutis. **A**d quendam solitariu uenit presbiteri cuiusdam basilice: ut consecraret oblationem ei ad comendandum. Veniens autem quidam ad ipsum solitariu: accusauit apud illum eum de presbitero. Qui cum ex consuetudine uenisset iterum ad eum ut consecraret oblationem: sancti

dalizatus ē ille solimirus ⁊
 nō aperuit ei. Presbiter
 at̄ hoc viso discessit. Et ce
 ce vox facta ē ad solitariū
 dicens. Tulerūt sibi hoies
 iudiciū meū. Et factus est
 velut in excessu mētis: et
 videbat q̄ puteū aureū et
 aquā valde bonā. Videbat
 at̄ ⁊ quēdā leprosu hauriē
 re et refundētē in vas: et
 cupiebat bibē et nō bibe
 bat. p̄t q̄ leprosu erat ille
 q̄ hauriebat. Et ecce vox
 iterū ad eū dicens. Cur nō
 bibis ex aq̄ hac? Quam
 causā habet q̄ implet? Im
 plet enī solimodo. et ifun
 dit in vas. In se at̄ reusus
 solimirus et ⁊ sideras vtu
 te visionis? vocauit p̄sbi
 terū: et fecit eū sicut p̄s
 sanctificare sibi oblationē.
Fuerūt duo frēs migre
 vite in ⁊gregatione: et me
 ruerūt singuli vidē grām
 dei in alterutru. Factū ē
 at̄ ut aliqn̄ vn⁹ ex eis eg
 deret in sexta feria ext
 ⁊gregationē: et videret
 aliquē māducātē mane:
 et dixit ei. Hac hora mā
 ducis in sexta feria? Tm̄
 ei dixit. Die at̄ sequenti
 facta ē celebratio missarū
 scdm̄ ⁊suetudinē: et iḡssi
 ecclia intues fr̄ eius vidē
 grāā q̄ ei data fuerat re
 cessisse ab eo: ⁊ distat⁹ est.

Qui cū venisset in cellā: di
 cit ei. Quid fecisti fr̄? q̄ nō
 vidi sicut pridē grām dei
 in te? Ille at̄ iudēs dixit.
 Ego neq̄ i actu nec in co
 gitacōibz ꝑcaus m̄ sū alicu⁹
 mali. Dicit ei fr̄ ei⁹. Nec
 sermonē aliquē odiosum
 locutus es? Et recordat⁹
 dixit ei. Etia. Hesternō
 die vidi mane quēdā mā
 ducātē: et dixi ei. Hac ho
 ra māducas i sexta feria?
 Hoc ē pat̄m meū. S; labo
 ra meū duas ebdomadā:
 et rogem⁹ deū ut in ignos
 cat. Et fecerūt ita. Et p̄
 duas ebdomadas vidit
 fr̄ grāā dei iterū veniē
 tem sup̄ fuitre suū. et cō
 solati sūt: deo qui sol⁹ bo
 nus est grās referentes.
Ut quidā sc̄is cū vidis
 set quēdā peccantē. Fle
 uit amare: dicens. Iste ho
 die: ego cras. Verūptm̄ q̄
 litūq̄ peccet aliq̄s ante
 teip̄sū. nō iudices eū: sed
 iudicā te magis cē p̄ccōrē
 q̄ illū. **D**ixit senex. Nō
 iudices fornicatōrē si cas
 tus es tu: q̄ silitex legem
 p̄uaritans. Etenū q̄ dixit
 nō forniceris: dixit etiā
 nō iudices. **De virtute dis**
cretōis. Ps decima.
Arates quidā ve
 nerūt ad abbate
 anthoniū ut nūciaret ei

fantasias quas videbat: et
agnoscerent ab eo utrum ve-
risset. an a deonibus illude-
rent. Habebat autem asinum se-
cum: et mortuus est in via.
Cum vero venisset ad senem: pre-
uenit eos dicens. Quomodo mor-
tuus est ille asinus in via? Dicit
ei. Unde scis presertim? Et ille dixit.
Deones in ostenderunt. Et
nos inquit propterea venimus in-
terrogare te. quod vidimus fanta-
sias: et plerumque fuit in vi-
tute: ne forte erremus. Et
satisfecit eis senex. super-
posito exemplo de asino: ostendens quod a
deonibus ista sit. **F**rater
dixit abbi anthonio. Ora
pro me. Et respondit ei senex. Nec
ego tui misereor: nec deus.
nisi pro tempore sollicitus fueris
et poposceris a deo. **N**ar-
rauit abbas petrus quod fuit
discipulus abbis loth. dicens.
Erat aliquando in cella abbis a-
gathonis: et venit frater
quidam ad eum dicens. Volo ha-
bitare cum fratribus: sed dic michi
quomodo habitare cum eis. Dicit ei
senex. Sicut in prima die quando in-
grederis ad eos: ita custodi
perfirmationem tuam in omnibus die-
bus vite tue: ne assumas fi-
duciam. Dicit ei abbas ma-
charius. Quid ei facit fiducia?
Dicit ei senex. Sic est sicut est
grandis: quod quando exarsit. omnes
fugit ab eo: quod estus etiam ar-
borum fructus corrumpit. Dicit

ei abbas macharius. Sic ma-
la est fiducia. Respondit abbas a-
gathon. Non est peior aliam pas-
sio quam fiducia: generat enim
omnem passionum. Conuenit ergo
operario monacho non sumere
fiduciam: vel si solus in cella sit.

Idem abbas agathon cum frater
fisset uentus pro quadam causa
in scythi. et fisset causa ip-
sa ordinata: postea venit et
dicit eis. Non bene ordinasti
causam. Illi autem dixerunt ei. Cu-
m quis es qui vel loquaris? Et ille
respondit. Filius hominis. Scriptum est
ei. Si vere utique iustitiam lo-
quimur: recte iudicate filij
hominum. **V**enerunt aliquando tres
senes ad abbatem archille: et
vnius habebat opinionem
malam. Dicit autem ei unus de se-
nibus. Abba fac in unam sage-
nam ad piscandum. Et ille dixit.
Non facio. Et alius dixit.
Fac nobis: ut habeamus memo-
riam tuam in monasterio nostro.
Et ille respondit. Non in vacat.
Dicit ei tertius ille: qui habe-
bat opinionem malam. Michi
fac abba sagenam: ut habe-
am de manibus tuis benedictio-
nem. Et ille statim respondit ei.
Ego tibi faciam. Dixerunt autem
ei duo presbiteri secreta: quibus
non acquieuerat. Quomodo sit. quod
nobis rogantibus nolueris facere?
et huic dixisti. ego tibi faci-
o? Respondit eis senex. Vobis
ideo dixi. non facio. quod non in-

vacat: et nō tristabimini.
 Huc at si nō fecero. dicitur
 ē: qz de opinione mea que
 mala ē audiuit senex. ideo
 noluit in facē sagena: et
 statim incidere in funem: s̄
 exeri aum ei. ne tristitia
 absorbet huiusmodi. **D**ice
 bāt de quodā sene. qz fecit
 quinquaginta ānos neqz pa
 nē comedēs neqz aquā bi
 bēs: et dicebat qz extir
 fornicationē. et auariciā. et
 vanā gloriā. **A**ruero abra
 hā audies qz dixisset hec.
 venit ad eū. et dixit ei. Tu
 dixisti huc sermonē? **E**t ille
 rōdit. **E**cā. **E**t dixit ei ab
 bas abrahā. Ecce intras i
 cellā tuā. et iuenis supra
 mattā tuā mulierē? potes
 nō cogitare qz mulier ē?
Et dixit. **N**on. s̄ repug
 no cogitatiōi mee: ne tūgā
 mulierē illā. **D**icit ei abbas
 abrahā. Ecce ergo nō inter
 feasti cogitationē? qz vniuit
 ipā passio: s̄ alligata est.
Item si ābulas in via et lapi
 des vides et testas vasoz. et
 int ipās iacer aurū? poteris
 mēte tua aurū qd videris
 velut lapides reputare?
Et rōdit. **N**o. s̄ resisto co
 gitatiōi mee: ne colligā illud.
Et dicit ei abrahā. Ecce er
 go vniuit passio: s̄ alligata
 ē. **D**icit ei iterū abbas
 abrahā. Si audieris de du

obz frībz qz vnū te diligit et
 bona de te loquit. aliis aut
 odit et detrahit tibi? et ve
 nerit ad te. utrosqz equiter
 suscipies. **E**t dixit. **N**on. sed
 extorqo aūo meo ut silat bñ
 faciā ei q me odit: sicut illi
 q diligit me. **E**t dicit ei ab
 bas abrahā. **V**iuuit ergo
 passioēs: s̄ tūmodo a scis
 vris quodāmo religant.
Narrauit quodā p̄m? qz
 senex aliqz studiose labo
 ferat i cella
 rās: et vestiebat mattā.
Qui cū prerisset ad abba
 tē āmonā. vidit eū abbas
 āmonā utentē mattā: et
 dixit ei. **N**on tibi nichil pro
 dest. **E**t dixit ei ille senex.
Tres cogitaciōes in moleste
 sūt. **U**na q me apellit ut a
 licubi in hemū recedā? ali
 a ut pegrina petā ubi me
 nō agnoscat: tertia ut in
 cludā me in cella. et nullū
 videā. et post biduū come
 dā. **D**icit ei abbas āmonā.
Nichil tibi ex hijs tribz ex
 pedit facē: s̄ magis sede i
 cella tua et comedē parū
 cotidie? habēs sp in corde
 tuo pblitāni illū q in euā
 gelio legit sermone: et ita
 potis salu ee. **C**onsente
 aliqn abbe effre. vna p̄sti
 tum ex imissioe cuiusdā ce
 pit ei blādum: cupies eū si
 posset ad turpē amixtionē
 iclmare? v̄ si hoc nō possz.

saltim ad iracundiam provocat:
quoniam nunquam vidit aliquem eum irascentem vel litigantem. Ipse autem dixit ad eam. Sequere me. Cum venisset autem in loco populososo: dicit ei. Veni huc sicut voluisti: amuseor tecum. Illa autem videns multitudinem: dicit ei. Quo possis hic hoc facere in tanta multitudine astantium? Confundimur enim. Ipse autem dixit ei. Si homines erubescas: quanto magis debes erubescere deum qui tenelat occultata tenebrarum? Illa autem confusa et refutata: recessit absque opere voluptatis sue. **V**enerunt aliquando ad abbatem Zenonem quidam fratres: et interrogaverunt eum dicentes. Quid est illud quod scriptum est in libro iob. nec celum mundum esse in conspectu dei? Respondens autem senex dixit. Relinquit fratres partem suam: et celestia sectantur. Hec autem est interpretatio sermonis quem requisistis: ut quoniam solus deus mundus est: dictum sit neque celum mundum esse in conspectu eius. **O**mnis abbas theodorius de firme. Si habes amicitiam cum aliquo: et intigerit eum temptatione fornicationis meretricis: si potes da manum eius: et trahere eum sursum. Si autem errore aliquo fidei incurrit: et non tibi accesserit reverti: cito incede amicitias eius abs te: ne for-

te remorans. traharis in profundum cum eo. **D**icebatur de abbate iohanne brevis statura: quod dixerit aliquando fratri suo maiori. Volebam esse securus sicut angeli sunt securi nichil operantes: sed sine immixtione collaudantes deum. Et moris spoliatus se quibus vestitus erat. abiit in heremum: et facta ibi hebdomada una reversus est ad fratrem suum. Et dum pulsaret ostium: respondit ei aliquis aperiret dices. Quis es tu? Et ille dixit. Ego sum iohannes. Et respondens fratri ei dixit ei. Iohannes angelus fratres est: et ultra me homines non est. Ille autem pulsabat dices. Ego sum. Et non aperuit ei: sed dimisit eum usque mane affligi. Postea aperiens dicit ei. Si homo es: opus habes ire operari ut vivas. Si autem angelus es. quod quis intrare in cellam? Et ille penitentiam agens dixit. Ignosce mihi frater: quod peccavi. **D**ixit abbas pastor. Veni aliquando in heracleos in feriore ad abbatem iosephum: et habebat in monasterio suo arborem sicomorum pulcherrimam. Et dicebat michi. Mane vade collige tibi: et manduca. Erat autem sexta feria. Ego autem non comedi propter ieiunium: et rogavi eum dices. Dic michi propter dominum rationem huius rei: quod dicebas michi

vade mādura. **E**rgo at p̄t
 ieiunū nō abij? s; erubesc
 rebā q̄ mādaturū tuū non
 fecerā: cogitās q̄ sine ra
 cione m̄ her nō p̄reperas.
Ille at r̄ndit. **P**rēs senioēs
 nō loquūt ab ūcio fr̄ibz rec
 ta s; magis distorta: et si
 viderit qz ea q̄ distorta sūt
 faciūt. iam eis nō loquūt
 nisi qd̄ expedit: agnoscerēs
 qm̄ in oibz obediētes sūt.
Introgauit eūdē abba
 tem pastore abbas amon
 de imūdis cogitacōibz que
 cor hōis generat: et de va
 nis desiderijs. **E**t dixit ei
 abbas pastor. **N**ūqd̄ glōi
 abit securis sine eo qui i
 cidit cū ip̄a? **E**t tu ergo
 eis nō porrigas manus:
 et ocase erūt. **I**ntrogauit
 eūdē sermonē abbas ysai
 as. **E**t dixit ei abbas pastor
 Sicut capsula plena vestibz
 si dimissa fuerit tpe longo
 putrefiūt vestes i ea: ita
 sūt cogitacōēs i cordibus
 nr̄is. **S**i nō fecerim⁹ eas
 cor palit: tpe longo extimi
 nant aut putrefiunt.
Dixit abbas pastor.
 Nō habites in loco ubi vi
 des aliqs habētes adūsū te
 zelū: qz non ibi p̄ficies.
Erat m̄rogauit abba
 tem pastore dices. **P**urba
 no m̄ fit: et volo dereliquē
 locū istū. **E**t dixit ei senex.

Pro q̄ causa? **E**t ille dixit. **N**a
 audio ūba de quodā fr̄e: que
 me nō edificāt. **E**t dixit ei se
 nex. **N**ō sūt verā q̄ audisti.
Et ille dixit. **E**tia p̄ verū ē.
Na fr̄at qui dixit m̄. fidel ē.
Rndit senex et dixit. **N**on
 ē fidelis qui dixit tibi. **N**a si
 eet fidelis: nequaquā dicerē
 talia. **D**eus at audies voce
 zodomorū nō credidit nisi
 descendēt: et vidēt oculis
 suis. **E**t ille dixit. **E**rgo vidi
 oculis meis. **H**ec audies se
 nex respexit in terrā: et te
 nuit parua festuca. et di
 cit ei. **Q**id ē hoc? **E**t ille r̄n
 dit. **F**estuca ē. **E**t iterū intē
 dit senex ad cellule rectū: et
 dixit ei. **Q**id ē hoc? **E**t ille ait.
Materies maior q̄ portat
 tectū. **E**t dixit ei senex. **H**o
 ne i corde tuo qz parua tua sūt
 sūt sicut trabes her: illi dat
 fr̄is de quo loqris. velut her
 pua festuca. **A**udies at ab
 bas fr̄ois hūc sermonē a
 mirat⁹ ē: et dixit. **I**n quo te
 btm̄ faciā abba pastor? **D**e
 riptū velut p̄iosus lapis:
 ita ūba tua gr̄a et gloua
 plena sūt. **A**bijt quidā
 fr̄at aliquē de monasterio
 abbas pastore peregre: et
 applicuit ad quedā solitari
 um. **E**rat eī ille cū oibz ha
 bēs caritate: et mlti uere
 bāt ad eū. **N**ūciauit at ei
 fr̄ ille quedā de abbe pas

toze. Qui audies virtutes ai
eius: desideravit eum vide.
Cui at reversus fuisse ille fr
in egyptu: post aliquantu te
pis surgens supdictus solita
rius. venit cu pegrinis i
egyptu: ad eum fr em q pus
applicuerat apud ipm. Dix
erat ei ei ubi manet. Videt
at eum ille miratone: et val
de gauisus. Dixit at ei ille
solitarius. Ostende caritate
qua habes i me: et duc me
ad abbate pastore. Et tol
les eum duxit ad senem: et nu
ciavit ei de eo dices. Quia
magnus ho e et multa ca
ritate habes et honore pli
mu in puicia sua: venit
desideras te vide. Suscepit
ergo eum gratulaco senex:
et salutates se i vice rese
derunt. Cepit at loqui peg
nus ille fr de scripturis scis:
et de rebz spualibz. Abbas
at pastor auertit facie su
am: et no dedit ei rpsu.
Videt at ille q no loquet
cu eo. tristatq exiit: et di
xit fr illi qui eum adduxerat.
In vanu iter istud assupsi.
Veni ei ad senem: et ecce n
loqui mecu dignat. Intra
uit at frat ad abbate pas
tore: et dicit ei. Abba ppter
te venit magni hic vir ha
bes tanta gloria in loco su
o: que no locutus es cu eo?
Rndit ei senex. Iste de sur

su est et de celestibz loquit:
ego at deorsu su et de terre
nis loquor. Si ergo in lo
cutus fuisset de passione a
nie. ego utiqz rndere ei:
si at de spualibz. hec ergo
ignoro. Eries ergo frat.
dixit ei. Senex no cito de
scripturis inquit: s; si qs
ei loquit de passionibz a
nie. rndet ei. Tunc ille co
puctus intruit ad senem: et
dixit ei. Quid facia abba.
qz passionibus aie dnant
mei. Et intus eum senex:
gaudens dixit. Modo bene
venisti. Nunc aperies os
meu. de hys bonus impleo
illud. Ille at valde edifim
tus dicebat. Ve hec e via
caritatis. Et gras agens
deo qz ta scm viru videre
meruit: reversus e in regio
ne sua. **F**rat introga
uit abbatem pastorem di
ces. Feci peccm grande: et
volo tennuo penite. Dix
aut ei abbas pastor. Multu
est. Et dixit frater. Ju
bes unu annu? Et dixit
iteru senex. Multu est.
Qui at pntes erant dicebat.
Vis usqz ad qdraginta dies?
Senex iteru dixit. Multu
est. Et adiecit dices. Ego
puto qz si ex toto corde ho
penitencia habuerit: et no
apposuerit face iteru un
de peniteat: etia tduana

penitentiā suscipiat deus.
Erat quidā interrogauit
 abbatē pastore dicens. Quid
 ē illud qd scriptū ē. qui iras-
 cit fr̄ suo sine causa. Et
 ille r̄ndit. Ex oī te qua te
 grauare uoluit fr̄ tuus.
 si irascens aduiso eū do-
 nec oculū tuū dexterū e-
 iat. a te piciat: sine cau-
 sa irascens ei. Si at aliq̄s
 uoluit te separe a deo: p
 hoc irasce. **I**te frater
 quidā interrogauit eū di-
 ces. Dimissa ē m̄ heredi-
 tas: qd facio ex ea. Dicit
 ei abbas pastor. Bade et
 post tres dies ueni: et duo
 tibi. Venit at sicut p̄finuit:
 et dixit ei senex. Quid ha-
 beo dicē frater. Si dixerō
 tibi da eā ecclie. clerici sibi
 faciūt diuicia ex ea: si at
 dixerō da eā parētibz. nō
 ē tibi merces: si uō dica-
 da eā paupibz. securus eis.
 Aliquid ergo uis uade fac:
 ego causā non habeo.
Interrogauit abrahā q̄
 erat discipulus abbis aga-
 thonis. abbatē pastorem
 dicens. Quare me sic deo-
 nes ipugnat. Et dicit ei
 abbas pastor. Te ipug-
 nat deones. Nō pugnat
 nobiscū demones. Quā at
 uoluntates nr̄as facim. de-
 mones facte sūt: et hec
 sūt q̄ tribulat nos ut fa-

ciam eas. Si at uis scire q̄
 les sūt cū quibz demones
 pugnat: cū abbe moyse
 et filibz eius. **E**rat qdā
 interrogauit abbatē p̄abo
 dicens. Quare p̄hibet sp̄s
 qdā facē bonū p̄rimus.
 Dicit ei senex. Nec sic lo-
 quis: alioqn deū medatē
 facies: s̄ dic magis. oīno
 misericordiam facē uolo. Breue
 nēs enī deus dixit. Dedi
 uobis potestātē calcādi
 sup serpētes et scorpioēs:
 et sup oēm inimicū ututē.
 Cur ergo imūdos sp̄s nō
 uolens. **E**rat dixit ab-
 bati syoi. Quare a me
 nō recedūt passioēs. Et
 dicit ei senex. Quia uasa
 earūde passionū m̄t sūt.
 S̄ da eis pignus suū: et
 discedūt. **V**enit quidā
 fr̄ ad abbatē siluanū in
 mōtē syona: et uidit fr̄es o-
 perātes. et dixit seni. No-
 lite opari cibū qui perit:
 maria ēi optimā partē
 elegit. Et dicit senex dis-
 pulo suo. Uoca zachariā:
 et mitte istū fr̄em ī cellā
 ubi nichil ē. Et cū facta
 eēt hora nona: intēdebat
 ad ostiū. si mitteret et vo-
 carēt eū ad manducādū.
 Et cū nemo loquet̄ ei: sur-
 ges uenit ad senē et dic̄
 ei. Abba fr̄es hodie non
 comederūt. Et dicit senex.

Et cū iā comederūt. Et dixit
ei frat. Et quare me nō vo-
castis? Et vndit senex. Tu
hō spūialis es et nō idiges
hoc cibo? nos at carnales
sum⁹ et volētes māduare:
p̄p̄ta opam manibz nr̄is.
Tu vō bonā p̄tē elegisti
legēs tota die: et nolēs su-
me carnale abū. Qui cū
hec audisset: p̄stravit se
ad p̄niam dicēs. Ignosce
m̄ abba. Et dixit ei senex.
Puto opus habet oīno ma-
ria marthe: p̄ martha ei
maria laudat. **D**ixit sc̄m
sindelice. Bonū est quidē
nō vasa. Si at venerit: n̄
spacū diei hui⁹ passioni
cessū est. Dixit enī. Sol
nō occidat sup̄ iracūdiam
tuā. Tu at expectās don-
tēpus vite tue occidat? nes-
cis dicē. sufficit diei malicia
a sua? Quare odio habes
hōiem qui te nō nocuit. Nō
ē ip̄e qui te nocuit: s̄ dya-
bolus. Odisse ergo debes e-
gritudine: non egrotū.
Venit aliqui mōch⁹ qui
dam ab urbe roma. qui in
palacio magnū locū habu-
it: et habitabat ī sc̄tyi in
vicinitate ecclie. Habebat
at secū vnū seruu⁹ q̄ m̄stra-
bat ei. Vidēs at p̄bz ecclie
infirmatē eius. et agnos-
cēs ip̄e delicias eet vit ille:
ex eo qd donabat ei ds. vl

qd in ecclia int̄bat. t̄nsmit-
tebat ei. Qui cū fecisset
vigitinqz ānos in sc̄tyi:
factus ē vir p̄teplator p̄e-
uidēs et noiatus. Audēs
at quidā de magnis mo-
nachis egyptijs opione
ei⁹ venit vide eū: spernēs
auerfacionē corpale plus
apud eū arduā iuenire.
Qui cū intrasset saluta-
uit eū: et faciētes orōnē
sederūt. Vidēs at eum e-
gyptius vestitū mollibz
rebz. et martā de papiro
et pellē strātū sub ip̄o. et
modicū caputale sub capi-
te eius. s̄ et pedes mūdōs
habentē cū caligulis. scan-
dalizatus ē de eo? q̄ ī illo
loco nō erat cōsuetudo mli-
ter auerfandi: s̄ magis du-
rā abstīneciā habē cōsue-
uerāt. Senex at ille roma-
nus habēs p̄teplatoris sue
p̄uidēcie grām. intellexit
q̄ scandalizatus fuerat e-
gyptius monachus ī eo:
et dixit m̄stro suo. Fac no-
bis hodie p̄p̄t abbacē qui
venit bonam diē. Et cor-
it parua olera q̄ habebat.
Et surgētes hora p̄petēti
comederūt. Habuit etiā
et modicū vini p̄p̄t infir-
mitatē suā: et illud bibe-
rūt. Et dū sc̄m fuisset ves-
pe dixerūt duodeci psal-
mos: et dormuerūt. Sicut

at et nocte. Et surgens ma-
 ne egiptius dixit. Ora p-
 me. Et egressus est: non edifica-
 tus ab eo. Et cum paululum
 discessisset, volens eum senex il-
 le romanus sanare: misit
 post ipsum et reuocauit eum.
 Et cum venisset: cum gaudio
 iterum suscepit eum. Et intro-
 gavit eum dicens. Et quid puer-
 a es? Et ille dixit. Egip-
 tius sum. Et dixit ei. Cuius ciui-
 tatis? Et respondit. Ego omnino
 non fui in ciuitate: nec habi-
 tauit aliquis in ciuitate: sed in
 agro eram. Et dixit ei. Ergo
 antequam monachus essem. quid
 operaberis in possessione qua
 manebas? Et respondit. Custos
 eram agrorum. Et dicit illi. Vbi
 dormiebas? Respondit. In agro.
 Et dixit. Habebas aliquid
 stratum? Et respondit. Ego in a-
 gro vnde potui habebam stran-
 tum. in quibus dormire. Et
 dixit. Et quomodo dormiebas?
 Respondit. In terra nuda. Et dixit
 illi. Quid manducabas in a-
 gro? aut quale vinum bibe-
 bas? Iterum respondit. Que se-
 esce aut quilibet potus in agro.
 Et dixit. Quomodo ergo vive-
 bas? Respondit. Manducabam
 panem sicum: et si iuueniebam
 aliquid de balsamitis: et bi-
 bebam aquam. Et dixit senex.
 Grandis labor. Et iterum
 dixit. Erat ibi balneum in
 possessione ubi lauaueris?

Et ille dixit. Non. sed in flumine
 lauabar quoniam volebam. Cum er-
 go haec omnia senex per translationem
 spiritus exegisset: et agno-
 uisset modum porus vite eius
 atque laboris: volens eum per-
 ficere narrauit ei suam vitam
 peritiam quam habebat cum
 esset secularis. dicens. Ne mi-
 serum quae vides de magna
 illa ciuitate roma sum: ha-
 bes in palatio magnam lo-
 cum apud imperatorem. Et cum au-
 disset egiptius uicia uerborum
 eius percipit: et sollicitate
 quam dicebat audiebat. Et ille
 adiecit dicens. Reliqui ergo
 romam: et ueni in solitudine
 ista. Et iterum dixit. Ne quae
 vides. habui domos magnas
 et pecunias multas: et crepsi
 eas: et ueni in ista paruula
 cella. Iterum dixit. Ne quem
 vides. lectos vestitos ex auro
 habui. habentes preciosissimas
 vestes: et pro hijs dedit mihi deus
 mattam de papuro. et hanc pellem.
 Sed et vestes mee uestibili pro-
 cio digne erant: et pro hijs
 utor hijs uilibus rebus. Et ite-
 rum dixit. In praedio meo mul-
 tum aurum expendebar: et pro
 illo dedit mihi deus modicum
 oleis. et paruulum malicium vi-
 ni. Erant autem et quae seruebant
 mihi plurimum serui: et ecce pro
 illis istum unum percipit deus.
 ut ministraret mihi. Pro balneo autem
 profundo. modicum aquae profundo

pedes meos: et caligant utroque
propter infirmitatem meam. Et
rursus per calamus et cytha-
ris vel alio musicorum opere quo
delectabar in iuuventibus meis.
Dico in duodecim psalmos de
die: et duodecim in nocte. Et
per precibus que ante faciebam:
modo cum rege exhibeo precium
et inutile misterium deo.
Unde rogabo abba. ut non
scandalizetis propter infirmi-
tatem meam. Et hec audiens
egyptius atque in semetipsum
reversus: dixit. Ne in qua
de multa tribulatione et pluri-
mo labore sancti. magis ad
pausandum in iustificatione
monachi veni. et quod non
habui tunc. modo habeo: tu
autem ex multa delectatione se-
culi voluntate propria in tribu-
latione venisti: et ex multa
gloria ac divitiis. venisti
in humilitate et paupertate.
Ex quo multum proficiens dis-
cessit: et factus est ei ami-
cus: et sepe veniebat ad e-
um. sue utilitatis causa. Erat
ei vir discernens: et reple-
tus bono odore spiritus sancti.
Frater sedebat in cella
sua quiescens: et volebat
demonibus seducere eum sub spe-
cie angelorum: et excitabat
eum ut iret ad collectam: et lu-
mina ostendebat ei. Ille autem
venit ad quendam senem: et
dixit ei. Abba veniunt an-

geli cum lumine: et excitant me
ad collectam. Et dicit ei senex.
Non audias eos fili mi. quoniam
demonibus sunt: sed qui veniunt ex-
citare te. tu dic. Ego quoniam vo-
lo surgere: vos autem non audio.
Accipies autem fratrem preceptum a
senem: reversus est in cellam
sua. Et sequenti nocte: iterum
demonibus secundum consuetudinem ve-
nientes excitabant eum. Ille vero
sicut ei preceptum fuerat in-
debat eis dicens. Ego quoniam
volo surgere: vos autem non au-
dio. Et illi dixerunt ei. **M**ale
senex ille falsator seduxit
te: ad quem venit frater volens
mutuare pecuniam: et cum
habet mentis est se non habere:
et non dedit ei. Ex hoc ei
agnoscere: quod falsator est. Sur-
gens vero diluculo venit ad se-
nem: et nuntiavit ei hec ipsa.
Senex vero dicebat. Verum est
quod habebat: et quod venit frater
querens a me mutuare: et
non dedit ei. Sciebat enim. quod si
daret ei: dampnum ipsius anime
faceret. Cogitavi ergo vo-
luntati mandatum pretereire quam per
variam dederem: ex quibus ad
tribulationem venire potui-
sset pro illo: si a me pecu-
niam accepisset. Tu autem demoni-
bus qui te seducere volunt: non
audias. Et multum confortatus
de verbis senis: abiit in
cellam suam. **V**enerunt autem
quoniam tres fratres ad quendam se-

ne in scriptis: et vnus ex eis
 interrogauit eu dicens. Abba.
 amedauu uetus et nouu tes
 tametu meoue mee. **En**
 des senex dixit. Replesti o
 bis aere. Et scds interroga
 uit eu dices. Et ego uerq et
 nouu testametu scpsi in p
 memetapm. Dixit at et hu
 ic. Et tu replesti fenestras
 aurtis. Et trus dixit. **Nu**
 chy i foculare herbe ascede
 rit: et enelli eas. Et rñdes
 senex dixit ei. Et tu expu
 lsi a te hospitalitatem.
Narrauerunt quida pa
 trū de quoda sene magno.
 Quia si ueniebat aliqs i
 trogare eu sermone: ille
 cu magna fiducia dicebat.
 Ecce ego suscipio psonam
 dei: et sedeo i sede iudicij.
 Ad ergo uis ut facia tibi?
 Si dixis misere mei: diat
 tibi deus. Si uis ut miserear
 tuu: misere et tu fribz tu
 is: et ego misereor tui. Si
 at uis ut ignoscat tibi: ig
 nosce et tu pximo tuo. **Fu**
 qd a deo e causa? Absit.
 Sz in nob e si uolum⁹ sal
 uari. **D**icebat de quoda
 sene in cellis. qz erit mig
 nus laborator: et semel
 du facit opus suu stigit
 aliu queda scm viru uen
 ire ad cella eius: et auduit
 eu de fons litigate cu co
 gitacoibz suis et dicente.

Usqz quo ppt unu verbu oia
 illa amitto. Ille at fons i
 stans putabat qz cu aliquo
 lingaret: et pulsauit ostiu
 ut intraret et pacificaret
 eos. **I**ngredies at et uidēs
 qz neo aligerat intro: ha
 bes at fiducia apud senē.
 dixit ei. Cu quo litigabas
 abba? Et ille rñdit. Cum
 cogitacoibz meis. Quia q
 tuordeca libros meoue me
 e amedauu: et unu verbu
 modicu audiu fons. Et cu
 uenisse face opus dei. oia
 illa pdidi? et hoc solu qd
 fons audiera uenit i meo
 ria in hora misterij me
 i: et ppta litigaba cu co
 gitacoē mea. **H**res de co
 gregacoē uenerunt in here
 mu: et applicauerunt ad que
 da hemita: et suscepit eos
 cu gaudio. Et sicut e isue
 tido hemitis. uidēs eos de
 labore posuit mesa ext
 hora: et qd habuit i cella
 apposuit eis: et repausauit
 eos. Et qn scm e sero. dixe
 runt duodeci psalmos: sicut
 et nocte. Cu at senex uigi
 lasset. auduit illos int se
 loquētes et dicētes: qz soli
 tary uiri plus repausat
 in hemo. q nos in agre
 garoē. Mane aut facto cu
 abulaturi eent ad alium
 vicinu ei: dixit eis. Salu
 tate eu p me: et dicite ei.

Non ad aquas olera. Ille
at cum hoc audisset intellexit
ut ubi: et tenuit eos usque
sero laborantes ieiunio.
Cum autem sero factum esset. fecit
plurimum opus dei: et post
ea dixit. Cesset modice
propter vos: quia de labore estis.
Et iterum dixit. Cotidie
manducare non solemus: sed
propter vos gustamus modicum.
Et apposuit eis panem sicut
et sal dicens. Ecce propter vos
festiuitatem habemus hodie.
Et misit parum acetum in salu-
bris illis. Et surgentes cepe-
runt psallere usque mane: et
dixit eis. Propter vos non
possumus adimplere regula-
rum: quia peregrini estis.
Mane autem facto: volebant
fugere. Ille autem rogabat eos
dicens. Manete aliquantum
tempus nobiscum: finalias uel
propter mandatum tres dies se-
cundum consuetudinem heremi
facite nobiscum. Illi autem ui-
dentes quod non relaxaret eos:
fugerunt occulte. Erat
interrogauit quendam presbiterum
dicens. Si atigerit me gratia
in somno. et transierit hora
mysterij mei: anima mea pre-
uacua non iam uult imple-
re opus suum. Et dixit senex.
Si atigerit te usque mane dor-
mire: quando euigilas surge
claudere ostium et fenestras
tuas: et fac opus tuum.

ut modice
pauferis.

Septimus est enim. Tunc est dies:
et tua est nox. In omni enim tempore
glorificat deus. **F**rater
aliquis interrogauit senem di-
cens. Soror mea pauper est.
si do ei elemosinam: non est si-
cut unus de pauperibus? Et
dixit senex. Non. Et dixit
frater. Quare abba? Et
dixit senex. Quia sanguis
et trahit te modicum. **D**ixit
quidam senex. Non omnia que di-
cuntur placeant tibi: neque omni
sermoni assentias. Tardus
crede: et quod uerum est cito dicit.
Erat quidam interrogauit
paruulum monachum. dicens.
Bonum est loqui an tacere?
Dixit ei puer ille. Si sunt uer-
ba otiosa dimitte ea: si autem
bona. fac locum bonum: et lo-
que. Verumptamen et si bona
sunt uerba non diu perhas: sed
cito ita de quod loqueris et que-
resce. **D**escenderunt aliqui
monachi in egipto de scy-
thi: ut uiderent seniores
loci illius. Et cum uidissent
extenuatos fame et ni-
mia abstinentia impatienter
comedere: scandalizati sunt
in eis. **H**oc autem presbiter agnos-
cens uoluit sanare eos: et
ita dimittit. Et predicauit in
ecclesia plebi dicens. Ieiuna-
te et extendite abstinentiam
uestram fratres. Volebant autem e-
giptii qui illuc uenerant
dissedere: et retinuit eos. **C**um

at ieiunasset: pmo apou
 ati sut. fecerit at eos ie
 unare biduo stinuato. In
 scyth at habitates ieiuna
 uerut ebdomada. Et fro
 sabbo: sederut egyptu
 maducare cu senibz. Tur
 bantibz at se ad maduca
 du egyptiis: un de senibz
 tenuit manu eoz dicens.
 Cu disciplina maducate:
 quo monachy. Un uo ex
 egyptiis repulit manu
 ei dices. Dimitte me qz
 morioz: tom ebdomada
 nichil cocti comedi. Et di
 cit ei sener. Si uos bidua
 no muallo maducates
 ita defecistis: quare i fri
 bus scadalizati estis. qu
 sp eo ordine ebdomada
 leuado abstinecia seruat.
 Illi at pniam cora illis e
 gerut: et edificari i absti
 nencia eoz abierut cu gau
 dio. **E**rat quida renu
 nias selo et accipies habi
 tu monachy: statim reclu
 sit se dices. Solitarius ee
 volo. Audiētes at vicini se
 niores uenerut et eiecerut
 eu: et fecerut eu cūire cel
 las frim: et pniam coram
 singulis age et dice. Ignos
 ce m qz non su solitarius:
 s ad huc uicu monachy nu
 p accepi. **D**ixerut quida
 sener. Si uides iuuenē uo
 luntate sua ascedente m ce

lu: tene pedes ei: et proice
 eu m tra: qz no ita expedit
 ei. **D**ixit abbas pastor.
 Voluntate tua nuq adim
 pleas: s magis humilia
 temetipsu. ut facias volu
 tate primi tui. **D**icebat
 quida senu. Qn agregaba
 mur in uicio et loquebam
 ad iuue
 aliqd qd utile eet aiabz nos
 tris: efficiebam scorsu et
 scorsu: et ascedebam i ce
 lu. Nuc at agregam. et i
 obrectacoibz occupam: t
 un alter fuit i pfundū.
Dixit quida sener. Si co
 tegerit int te et aliu sermo
 aliqd tristis. et negauit il
 le dices. no dixi sermone
 huc. no certes cu eo et di
 cis. dixisti: qz exacerbat. et
 dicit tibi. etia dixi. **U**ene
 rut aliqn duo frēs ad abba
 te pambo: et mrogauit e
 u un ex eis dices. Abba. ego
 biduo ieiuno. et duos pari
 mates comedo: putas saluo
 aiām meā aut seducor. Et
 alter dixit. Ego colligo de
 ope manuū mearu duas
 siliquas diurnas. et paru
 ex eis retineo ad victu. ali
 ud at expedo in eleosinas:
 putas saluus ero aut sedu
 cor. Et cu plurimu roga
 ret eu: ille no rndebat eis
 Post qtuor at dies du dis
 cessuri eent: rogabat eos
 clerici dices. Nolite trista

fr̄es: deus prestat vob̄ mer-
cedē. Sic ē consuetudo senis
huius: nō cito loquit̄: nisi ei
deus dedit qd̄ dicat. Int̄ue-
rūt ergo ad senē: et dixerūt
ei. Abba. ora p̄ nobis. Et il-
le dixit eis. Ambulāe vul-
tis? Dixerūt. Enā. Et it̄i-
ens eos. in semetip̄o acci-
piēs opa eor̄: scribebat ī
terra et dicebat. Nambo
biduo ieiunat. et duos pan-
imaces māducat? putas
ī hoc erit monachus? Non.
Iterū dicebat. Nambo labo-
rat in die duas siliq̄s. et dat
eas ī elēosinā? putas ī hoc
ē monachus? Necdū. Et
paululū reticēs. dixit ad eos.
Bonū quidē ē opari: s̄ si cas-
todias asiam cū p̄rio ita
saluaberis. In hys edifican-
fr̄es: cū ḡudio discesserūt.
Et dixit abbi pastori.
Si video rē aliquā. vis ut
dicā? Dixit ei senex. Septū
ē. Cui viderit v̄bū anq̄
audiat: stulticia ē ei et opp-
robriū. Si ergo interrogatus fu-
eris dic: finalias tace. **E**t
venit ad abbate pastore: et
dicit ei. Multe cogitacōes ve-
niūt in aīam meā: et pei-
clitor in eis. Et eiecit eum
senex sub aere nudo: et dic-
ei. Ex p̄ade sinū tuū: et ap-
phende v̄etos. Et ille r̄ndit.
Nō possū hoc facē. Et dixit
ei senex. Fili si hoc nō pote

facē? nec cogitacōes phibe-
potes ne introeāt: s̄ tuū
ē resistē eis. **D**ixit abba
pastor. Si peccauerit homo
et negauerit. dicēs nō pec-
caui? ne īre pes eū: quia
fr̄agis p̄positū aī eius. Si
at̄ dixeris. nō tristeris fr̄.
s̄ obserua de cet̄o: exitas
aīm ei ad p̄niam. **I**nter-
rogauit abbas ioseph ab-
bate pastore. dicēs. Quō
opus ē ieiunare? Et dixit
abbas pastor. Ego volo
ut cotidie q̄s māducas:
subinde paululū subthar
sibi ne faciet. Et dixit ei
abbas ioseph. Ergo q̄n ē
vas iuuenis nō ieiunaba
biduanas leuādo? Et dix-
it ei senex. Crede m̄. q̄ et
triduanas. et ebdomadā.
S̄ her oīa pbauerūt senes
et magni: et iuenerunt
q̄ bonū ē cotidie mādu-
care. et p̄ singulos dies pa-
rū sibi subthere: et osten-
derūt nobis h̄c regale
viā. q̄ leuor ē et facilis.
Venerūt aliq̄n senes q̄
dā in scythi: erat at̄ cū ei
et abbas iohes nanus. Et
dū comederēt. surrexit q̄
dā p̄br vir magnus. ut
daret p̄ singulos vasculū
parū ad bibēdū: et neo-
nq̄enit accipe. n̄ sol iohes
breuis. Ammirati sūt aut̄
retī: et dixerūt ei. Quō. cū

sis om̄ m̄imus? p̄su p̄sisti
 m̄isterio uti viri senis ⁊ mig
 ni: **D**icit eis. Ego qm̄ surgo
 dare aqua. gaudeo si om̄s
 bibat: ut mercedē acquirā.
Nūc ergo p̄ptea ego susce
 pi: ut faciam eū qui surx
 it iuenire mercedē: ne for
 te etiā trister. nullo susa
 piere ab eo. **H**ec cū dixiss:
 amirati sūt de discrecione
 eius. **D**icebat abbas da
 niel. Quia qm̄ corp⁹ vi
 resat. tantū aīa exsiccatur:
 et qm̄ exsiccātū fuit cor
 pus. aīa tantū viresat.
Dixit aliqn̄ euagrus
 abbi arsenio. Quō ex tā
 ta erudicōe sciētie nullas
 v̄tutes habem⁹? hīj at rus
 tia in egipto iusantes. tā
 tas v̄tutes possidet. **V**ir
 dit abbas arsenius. Nos
 quia mūdane erudicōis
 disciplinis intēti sum⁹: ni
 chīl habem⁹? **H**ij at rustia
 egiptij ex p̄p̄iis laboribz
 acquisierūt v̄tutes.
Dixit abbas daniel. Q
 a cū mortur⁹ eēt abbas
 arsenius: delegauit nobis
 dices. Videte ne velitis
 p̄ me agapem facē: qm̄ si
 fea ego p̄ m̄erpo. iuenio.
Venerūt aliqn̄ p̄bri re
 gionis illius ad monastia
 viana? in quibz etiā eāt
 et abbas pastor: et m̄tro
 gnauit abbas anub ⁊ dixit

ei. Rogom⁹ p̄bros istos. hodi
 e accipe hic in caritate donū
 dei. Ille at stās diu: non de
 dit ei m̄su. **A**bbas vō anub
 tristat⁹ exiit. **D**ixerūt aut
 abbi pastor. q̄ iuxta eū sede
 bāt. **Q**uare nō dedisti ei r̄s
 p̄sū? **E**t dicit eis abbas pas
 tor. Ego causa nō habeo: iā
 mortuus sū. **M**ortuus enī
 nō loquit. **N**ō enī repute
 tis me q̄ hic m̄ vos sum.
Dixit abbas pastor. **S**i
 quis alios docet et nō facit
 qd̄ docet: filis ē puteo q̄ oēs
 ad se veniētes faciat et di
 luit sordes: sēp̄m at pur
 gare nō pt: s̄ oīs spurcicia
 et imūdicia ī eo ē. **V**ene
 rūt aliqn̄ duo senes magni
 de p̄tibz pelusij: ad abbatī
 s̄a sara. **E**t cū ābularet: di
 cebat ad iuicē. **H**ūliem⁹ ve
 tula ista. **E**t dicit ei. **V**ide
 ne extollat aīm⁹ tuus ⁊ di
 cas: q̄ ecce solitarij viri ad
 me q̄ mulier sū veniūt. **E**t
 dixit eis abbatissa sara.
Seru quidē sū mulier: s̄
 nō aīo. **I**tem dixit abba
 tissa sara. **S**i poposcero a dō
 ut oēs hoīes edificēt ī me.
 iuenior ante ianuās signi
 lozū p̄niam agēs: s̄ magis
 oro. ut cor meū cū oībus pu
 uisit. **D**ixit abbas ysa
 ac thebeus fr̄ibz suis. **P**u
 eros hic nō adducatis: q̄
 p̄pter p̄ueros. in scychn qua

tuor eccleie hēmus facte s̄.
De v̄tute sobrietatis. Ps̄ xi.

Dixit abbas agathon.
Nō debet mona-
chus p̄m̄tē con-
sciēcie sue: ut accuset eū i
quacūq; re. Cū at mortu-
tus erat mēozatus abbas
agathon: tres dies imobil̄
mansit. apertos oculos te-
nēs. Pulsauerūt aut eum
frēs dicētes. Abba ubi es?
Et ille r̄ndit. In sp̄cū diui-
ni iudicij assisto. Dicit ei.
Et tu times? Et ille dixit.
Interi laboravi v̄tute qua
potui. i custodiēdis māda-
tis dei: s̄ homo sū: t̄ nescio
utrum placuerit opa mea
corā dno. Dicit ei frēs. Et
nō p̄fidis de opib; tuis quia
s̄dm̄ deū sint? Et dixit se-
nex. Nō p̄sumo: nisi vene-
ro ante deū. Alit ei sūt iu-
dicia dei: alit hoīm. Cū at
vellet eū adhuc int̄rogāre
aliū sermonē: dicit eis. D̄-
sc̄dite caritate: et nolite
loq; meū: q̄ occupat̄ sū.
Quo dicto: statim emisit i
sp̄m̄ cū gaudio. Videbant
at eū colligere sp̄m̄: q̄ ad
modū si quis saluet ami-
cos suos dilcōs. Habuit at
custodiā magnā in oībus:
et dicebat. q̄ sine custodia
ad nullā v̄tutē āscēdit hō.
Dixit abbas iohānes
breuis. Quia filis sū hoī

sedenti sub arbore magna.
et attēdēti beluas multas.
et plura serpētia ad se ve-
niētia: et cū se viderit q̄
nō potit stare adūsus ea:
festinat āscēdē i arbore
ut saluet. Im̄ et ego sede-
o in cella mea. et attēdo
rogitacōes malignas sup
me. Et cū nō p̄uales adū-
sus eas. p̄fugio p̄ orōnes
ad dnm̄: et ita saluē effi-
cior ab insidijs inimici.

Senex quidā erat i scy-
thi. habēs quidē toleraciā
corpale: s̄ nō valde scrupu-
losus erat in retinēdis q̄
audiebat. Abijt ergo iste ad
abbatē iohānē breuē: ut i-
t̄rogaret eū de obliuione
sua. Et audies ab eo sermo-
nē: redijt in cellā suā. Et
oblitus qd̄ dixerat ei abbas
iohēs: iterū abijt et int̄ro-
gavit eū. Audies at ab eo
sermonē: reuersus ē. Mox
at ut puenit i cellā suā:
oblitus ē qd̄ audierat. Atq; in
multacōes vades atq; reu-
tes: ei dnābat obliuio. H̄
hec vō rursus occvēs sen-
dixit. Nosti abba. q̄ oblitus
sū iterū qd̄ dixisti m̄: s̄ ne
tibi molestus esse: ideo nō
veni. Dicit at ei abbas io-
hānes. Vade itēde lucer-
nā. Et m̄cēdit. Et dixit ei.
Affer alias lucernas: et m̄-
tēde ex ea. Et fecit sic.

Et dixit abbas iohes seni. Ne aliqd leſa e lucina q̄ ex ea alias intēdiſti: Et dixit. Non. Ita inq̄ nec iohes ledit ſi ton in ſcythi uenit ad me: nec ipe dicit me a caritate dei. En̄ igit̄ uis ueni: nichil heſitās. Et ita p̄ paciēciā utroꝝq̄: abſtulit deus obliuione a ſene. Hoc at̄ erat opus habitātū in ſcythi. ut auerēt eos qui impugnabant a q̄cūq̄ paſſione: et extorquebāt ſibi labore. ut ſe iuicē lucraret̄ in bono.

Abijt aliqui abbas paſtor cū eſſet iuuenis ad quē dā ſenē: ut interrogarēt eū tres ſermones. Cū ergo p̄ueniſſet ad ſenē: oblitus eſt unū ex tribz ſermonibz quē eū interrogare ueniat. Et reuſus in cellā ſuā. cū rediſſet manu ut teneret clauē: recordatq̄ e ſermonis illius quē fuerat ante oblitus: et ſuſtulit manu a clauē et reuſus e ad ſenē. Senex at̄ dixit ei. Dax leſaſti uenire fr̄. Et ille narrauit ei q̄ cū tetēdiſſet manu tenē clauē. recordatq̄ ſū ſermonis quē quēbā: et nō aperui cellā. ſ; mor ad te ſū reuſus. Erat at̄ lōgitudine me ml̄ta nimis. Dicebat at̄ ei ſenex. Vere gregū paſtor:

noīabit enī nomē tuū i tota t̄ra. **S**edēte aliqui abbate ſilvano i mōre ſyna. uolēs diſcipulus eiꝝ abire ad quōdā niſterū ſuū: dixit ſeni. Dimitte aquā: et riga ortū. Ille at̄ exiēs ad dimittenda aquā tegebāt faciē ſuā de cuculla ſua: t̄m ad pedes ſuos intēdēs. Cōtigit at̄ ut ipa hora quidā ſupuenirēt ad eū: et uidēs eū a lōge conſiderauit qd̄ facerēt. Et cū pueniſſet ad eū: dixit ei. Dic michi abba. ut qd̄ tegebās de cuculla faciē tuā? et ſic adaq̄bas ortū: Et dixit ei ſenex. Ne uiderēt oculi mei arbores: et occuparet mēs mea ab ope ſuo in aſidētia oē earū. **V**enit quidā ſenex ad aliu ſenē: et cū loq̄rent̄. unꝝ ex eis dixit. Ego mortuus ſū huius ſc̄lo. Alter uo dixit ei. Ne ſidas de temetipō: donec creas de corpe iſto. Na ſi de te dicis q̄ mortuus es: ſathanas at̄ mortuus nō eſt.

Dixit at̄ ſenex. Domnente te a ſurgēte. pl̄ aliud quid faciēte: ſi fuit deus ante oculos tuos: i nullo te potit inimicus deterre. Et ſi tal̄ cogitatio māſeit in hoīe: etiam dei ūtus manet in eo. **D**icebat de quodā ſenē: q̄ q̄n ei cogitacōes ſue dicebat. dimitte

hodie. crastino penite: et
dicebat eis ille dicens. No.
s; hodie pñiam ago: crasti
no at fiat voluntas dñi.

Dicebat senes: qz tres sñ
virtutes sathane: ex quib;
pcedit omnia pñia. Prima
obliuiois: scda negligēcie:
tña occupatōe. Et eni si
obliuio uenerit: generat
negligēcia. De negligēcia
occupatōe nascit: de occu
pata corruit homo. Si
ei ita ē mēs sobria. ut ob
liuio nē respuat: ad negli
gēcia nō uenit. Et si non
neglexit: occupatō nō reci
pit. Si uō occupatō nō ra
pit: nūq; cadet opiculatō
gn̄ xpi. **E**rat quidā i
cellis ifundebat palmu
las suas: et cū sediss; facē
pletis: dicit ei cogitatio su
a ut uet ad quēdā senē ui
sitare eū. Et iterū cogitās
in semetipō dicebat. Post
paucos dies uada. Et dice
bat ei cogitatio sua. Si it
her morit: qd facies? Sed
uade mō: ut loqris ei. p̄t
estiuū tēpus. Et iterū dix
it se. S; nō ē modo tēpus.
Iterū at cogitauit dices. S;
cū mades scarpū ad mattā.
fit tēpus. **E**ius dicit. Expe
do palmulas istas: et tūc
uado. **E**ius dicit i semet
ipso. S; hodie bonū aere fa
cit. Et surgēs reliquit pal

mas ifusus: et tollēs melo
tē suā ibat. **E**rat at senex q
dā uicari ei uir p̄uidēs. Qui
cū uidisset eū in ipetu abulā
tē: clamauit dices. Captiue
captiue: ubi curas? **V**eni
huc ad me. **Q**ui cū uenisset:
dicit ei senex. Breuē in cel
lā tuā. **I**lle at finē narrauit
ei flucty quos p̄tulerat in
cogitatioib; suis: et ita reu
sus ē in cellā suā: et cū ig
sus fuisse in eā: p̄sternit
se et pñiam egit. **H**oc frō:
uore magna subito dēones
clamauerūt dices. **N**ias
ti nos monache: uicisti nō.
Et facta ē matta ei sup
quā iacebat uelut ab ig
ne ustulata: dēones at uel
ut fum; extirpati sūt. **S**icq;
fr̄ ille didicit vsucias eoz.
Dicebat de quodā sene
qui moriebat in scythi: et
circūdedeunt frēs lectū ei:
et uestierūt eū: et ceperūt
fletē. **I**lle at aperuit o
culos suos et uisit. **E**t adiecit
iterū uide. **H**oc etiā fr̄m ē
tatio. **E**d cū uideret frēs:
rogauerūt eū dices. **D**ic
nobis abba. qre nob; flet
bus tu uides? **E**t dixit eis.
Primo uisi: qz uos timetis
mortē. **S**edo uisi: qz nō estis
pati. **T**ercio at uisi: qz ex
labore ad requiē uado: et
uos ploatis. **H**oc cū dixiss;
stati utpote mortuus re

clusit oculos senex. **V**enit
 aliqui fr̄ manēs in cella
 ad unū de p̄ribz: et dixit
 ei q̄ cogitacōe sua afflige
 ret. Et dixit senex Tu pie
 asti in tra ferramētū nig
 nū. qd̄ ē timor dei? et ac
 cepisti i manu tenerā avū
 dimeā v̄gā: hoc ē cogitatio
 nes malas. Accipe ergo ti
 bi magis ignē qd̄ est timor
 dei: et qn̄ tibi appropinat
 cogitatio mala velut cala
 mus igne tioris dei abiet.
 Neqz ei p̄ualet malicia ad
 uersus eos: q̄ tiorē deulhnt.
Dixit quidā senex. **Q**u
 enī cooperiūt oculi aialis:
 tūc cūit ad molēdum. Si at
 discooptos habuerit oculos:
 nō ābulat in cūitu mole.
 Sic ei et dyabolus si occrēit
 coopue oculos hoīs: in dē
 p̄cām hūiliat eū. **Q**u si illu
 miati fuerit oculi ei: fa
 cilis p̄t effugē. **D**icebat
 senex. Quia in mōte abbi
 anthonij custodes sedebāt
 seprē tpe dattilorū: ⁊ un⁹
 ex eis abigebat ab eis vo
 lucres. Erat at̄ ibi senex
 qui i die q̄ eū dattilos cus
 todire p̄tgebat: clamabat
 dices. Discēdite de int̄ ma
 le cogitacōes: et de foris a
 ues. **D**ixit senex. S̄ges
 mane dic ad temetipsum.
 labora corp⁹ ut pascaris?
 sobria esto aīa: ut apphē

das hēditatē. **E**rat dixit
 cuidā senū. Nichil pugne
 video i corpe meo. Et dixit
 ei senex. Tu sic es velut q̄
 drigemina porta: ut q̄cūqz
 desiderat mittet unde vo
 luerit in te. et unde voluit
 exeat: et tu nō mtelligis q̄
 agūe. Nā si habueris ia
 nuā et clauseris eā: nec
 pmiseris intrare p̄ eā cogi
 tacōēs malas: tunc videb
 stātes foris et pugnatēs ad
 uersū te. **V**enit abbas
 āmon ad abbatē pastore:
 et dixit ei. Si vado ad cel
 lā vicinū. aut si ille ad me
 uenerit p̄ aliq̄ r̄nsione. vē
 mui colloqui: ne mērat
 aliq̄ incōpetēs fabula ⁊ ali
 enā a p̄posito monachi. Et
 dixit ei senex. Benefactis:
 necessariā ei habet iuuētō
 custodia. Dicit ei abbas ā
 mon. Senes ergo qd̄ facie
 bāt: Et dixit ei. Nā senes
 p̄ficiētes atqz firmati: non
 habebāt in se aliud qd̄ aut
 p̄grinū in ore suo. ut id
 loquerēt. Et ille dixit. Si
 ergo fit necessitas cū uia
 no loquendi: uidet tibi ut
 de scripturis cū eo loquat
 aut de v̄bis ā sentēcijs se
 nior. Et dicit ei senex.
 Si nō potes tacē: bonū est
 magis ut de v̄bis seniorū
 loq̄ris. q̄ de scriptura. Perri
 culū est enī non parū.

Narrauit abbas cassia-
nus de quodā sene i hēmo
sedēte: q̄ rogauerit deū ut
donaret ei ne dormitaret
aliqui tū de spūalibz rebus
sermo fieret: si at detracti
onis aut ociosa v̄ba essent
stati in sōpnū auertētur:
et nō huiusmodi venenū
antres ei extiperet. Hic di-
cebat dyabolū studiosū eē
ut mouēt hoīem ad v̄ba
ociosa: ipugnatorē at totū
doctrīe spūalis. Ad quā rē
hoc utebat exēplo: Loquere
mgt me aliqui de utilitate
aīarū ad quosdā frēs: tū
sōpno pfundo occupati sūt:
ut nec palpebras oculoy
mouē potuisset. Ego at vo-
lēs demonstrare opus demo-
niaci eē: ociosarū rerū v̄-
ba introduxi: ad q̄ illi audi-
ētes statī a sōpno relictī sūt.
Ego at ingemiscēs dixi.
Vsq̄ nūc de celestibz rebus
loquebam: et oīm v̄m ocli
sōpno ḡussio tenebant:
q̄n at sermo ociosus uertū
est: oēs p̄mpti audire cepis-
tis. **U**t ad rogo km̄ frēs.
agnoscētes maligni dēoni
opus eē: attēdite vobismet
ipsis custodiētes vos a sōp-
no: q̄n aliqd de spūalibz fa-
ctis vel auditis. **V**enit
aliqui frēs quidā teptātes
iohēm breuē: q̄ nō dimit-
tebat mētē suā diffundi in

rogiatōibz seculi: neq̄ loq̄-
bat causam mūdi huius. Et
dicit ei. Grās agim⁹ deo: q̄
multū pluit āno isto. et ri-
gat p̄petent arbores pal-
marū: et bene icapiūt pro-
duce ramos: et iueniunt
frēs qui solet manū suarū
opibz occupari. Dicit ergo
eis abbas iohēs. Sic est q̄n
sp̄s sc̄is descēdit i corda
sanctorū: v̄rescūt quodā
mō et inouant: et p̄fert
folia i tiorē dei. **I**ntroga-
uerit aliqui abbate filia-
nū quidā dicēs. In qua
iūfacōe opatus es ut ac-
cipes prudētiā istā? Et il-
le r̄ndēs dixit. Nūq̄ p̄mi-
si in corde meo cogitationē.
morari: q̄ exārbaret deū.

Dixit abbas yp̄ticius.
Cogitatio tua sp̄ sit i regno
celoy: et cito i hereditatē
accipies illud. **D**ixit senex fr̄
audi. Donec q̄ dyabol⁹ e m̄
imicus: et tu dom⁹. Inimi-
cus ergo nō cessat iactare
sup te. q̄quid sordidū iue-
nerit: effundēs in te vni-
uersas imūdiāas: tū est
at nō negligē ut picas
foras q̄ iactauit ille. Nā si
neglexeris: replebit tibi
domus sordibus. et neq̄q̄
ualebis intrare i eā: s; ab-
iūo q̄ ille iactauit tu eice
paulatī: et manebit do-
mus tua p̄ grām x̄. mūda.

De continua oratione. Ps duo
Interrogauerunt fratres de rina.
 abbatem agathonem dicentes.
 Pater: quid virtus in iusticia
 plus habet laboris? Et dixit
 eis. Ignoscite mihi: quia puto
 non esse alium laborem tale: qualem
 orare deum. **Qu** enim voluerit
 homo orare deum suum? spiritus
 immunda deones festinant utrum
 pere oratione eius: sciens quod
 ex nulla re impediunt nisi per
 oratione effusa ad deum. Siqui
 de omnium alium laborem quem homo
 in iusticiae positus assumpserit
 ferit: quous instant et tole
 rant agat: habet tamen et possidet
 aliquam requiem. **Oratio** autem
 usque ad ultimam exhalationem.
 opus habet magni curam.

Narrauit abbas dulas
 qui fuit discipulus abbatis
 besarionis: dicens. Veni ali
 quando in cellam abbatis mei: et in
 ueni eum stantem ad orationem:
 et manus eius erant extense
 in celum. **Dimisit** autem hoc fa
 ciens iugiter quatuordecim dies.
 Et post hec vocauit me et
 dixit. Sequere me. **Exeuntes**
 proximam in hemum: et cum
 sitarem: dixi ei. Abba scio.
 Ille autem tolles melorem disces
 sit a me quantum est iactus la
 pidis: et facta oratione attulit
 eam plenam aqua. **Et abiui**
 me in ciuitate lico. et veni
 ad abbatem iohannem: et saluta
 res eum fecimus oratione. **Dein**

sedentes: ceperunt loqui de vi
 sione quam viderat. **Dixit**
 autem abbas besarion: quod exi
 iuit preceptum a domino ut destru
 ant templum. **Et factum** est sic: et
 destructa fuit. **V**enit ab
 bas loth ad abbatem ioseph:
 et dixit ei abbas loth. **Secundum**
 virtutem meam facio modicum ve
 gila et paruum ieiunium et
 orationem et meditationem et que
 restet: et secundum virtutem meam stu
 deo purgare cogitationes me
 as. **Quid** ergo debeo de cetero
 facere? **Surgens** ergo senex ex
 patuit manus suas in celum:
 et facti sunt digiti eius velut de
 cem lapides ignis. **Et dixit**
 ei. **Si vis:** efficere totus sicut
 ignis. **V**enerunt aliquando ad
 abbatem lucium in ennato.
 monachi quidam qui dicebant
 enchirte hoc est oratores: et
 interrogauit eos senex dicens.
Quid est opus manuum vestrarum?
Et illi dixerunt. Nos non co
 gitamus aliquando opus manuum:
 sed sicut dicit apostolus. sine inter
 missione oramus. **Dicit** eis se
 nex. **Et non manducatis?** Illi
 autem dixerunt. **Etiam manducamus?**
Et dicit eis. **Quid** ergo come
 ditis? quis pro vobis orat? **Et**
 uerum interrogauit eos dicens.
Non dormitis? **Et illi dixe**
unt. **Dormimus.** **Et dicit eis**
Cum dormitis? quis pro vobis orat?
Et non inuenerunt: quod ad hoc
 videret ei. **Et dixit eis.** **Igitur**

noscite in fr̄es: q̄ ecce nō fa-
ctis sicut dixistis. Ego aut̄
ostendo vobis: q̄ operans
manibz meis sine intermissi-
one oro. Sedeo enī uiuāte
deo infundēs michi pauca
palmulas: et facio ex eis
plectā et dico. Misere mei
deus: scdm magnā mīam
tuā. Et scdm multitudinem
misericordiē tuaz: dele in-
iquitatē meā. Et dixit eis. O-
ratio ē an nō? Et dixerūt
ei. Etia. Et ille dixit. Quā-
p̄mā sero tota die laborans
et orās. facio plus min⁹ se-
denā nūmos: et pono ex eis
ad ostiū duos nūmos: et re-
siduos māduco. Et qui acci-
pit illos duos denarios: o-
rat p̄ me tpe quo ego man-
duco et dormio. Atqz ita
p̄ grām dei implet̄ in me qd̄
scriptū est. sine intermissione
orate. **V**enit quidā senex.
aliquā in montē syna. Et
cū exiret inde. occit̄ ei fe-
mina: et interrogātes dicebat
seni illi. Affligim⁹ abba p̄-
ter suauitatē: q̄ nob nō plu-
it. Et dicit ei senex. Quāde
nō oratis et rogatis deū?
Qui r̄ndit. Et oronē faci⁹:
et deprecam⁹ assidue deū: et
nō pluit. Et dixit senex. Cre-
do q̄ nō attēcius oratis. Vis
at̄ scire q̄ ita ē? Veni stem-
piter ad oronē. Et extēdēs
man⁹ in celū orauit: et sta-

tim pluuia descendit. **Q**uā-
cū vidisset fr̄at̄ ille timuit:
et p̄cides adorauit eū. **S**e-
nex at̄ fugit illic. **D**ixit
abbas ysaac. Quia p̄sbit
pelusij cū fieret agapes et
fr̄es in ecclia comederent
et loq̄rent sibi ad iuicē: i-
arepās eos dixit. **C**arete
fr̄es. **E**t scio unū fr̄em
māducatē vobiscū: et orō-
nes ei⁹ ascēdūt in aspectu
dei ut ignis. **F**rat̄ dixit
abbi pastori. Si dederō fr̄i
meo modicū panis aut ali-
qd̄ aliud. de ones polluūt
illud: ut vident̄ ad placē-
dū hōibz fieri. Et dixit ei
senex. Et si ad placēdum
hōibz fiat tale opus: nos-
trū debet fr̄ibz p̄bere quo
egēt. Dixit at̄ ei et p̄abo-
lā talē. Duo hōies erāt a-
gricole habitātes in vna
ciuitate: et vn⁹ ex eis sei-
nās collegit pauca et sor-
dida. Alius at̄ negligens
semare: oīno nichil colle-
git. Si ergo fiat fimes: q̄s
duorū p̄t euadē? Et r̄ndit
fr̄ ille. Qui fecit. q̄nis pa-
rū atqz imūdū. Et dixit
ei senex. Ita et nos semi-
nem⁹ pauca et si imūda:
ne famis tēpe mouam⁹.
Narrauerūt fr̄es dicē-
tes. Quia venim⁹ aliqu-
ad quosdā senes: et cū ex-
more facta fuisset oratio:

salutates iure sedimus.
 Et postq̄ locuti sum: cū
 discedem⁹ poposcim⁹ ut
 fiet rursus orō. Dixit at
 vnus illorū senior ad nō.
 Quid enī? Nō orastis? Et
 nos dixim⁹. Etia? s̄ qm̄ i
 trauim⁹ p̄ tūc facta est
 orō: et ex illa hora usq̄
 nō locuti sum⁹. Et ille dix
 it. Ignoscite m̄ frēs: q̄a
 nobiscū sedēs quidā frater
 et loquēs: centū et tres o
 racōes fecit. Hoc cū dixis
 set: facta orōne dimiserūt
 nos. **D**icebat quidam
 p̄m: q̄ sicut i possibile ē
 ut videat q̄s in aq̄ turb
 da faciē suā: sic et aīa n̄
 purgata fuit a cogitaci
 onibz alienis. **D**ixit
 abbas euagēius. Cū co
 gitacio strania in corde
 venit: noli alia p̄ alijs p̄
 orōne querē: s̄ adūsus eū
 q̄ te ipugnat gladiū laci
 marū acie. **D**icebant
 de abbe syoi. q̄ n̄ depoe
 ret manus suas qm̄ stabt
 ad orōne: rapiebat mēs
 eius in supioribz. Si ergo
 atigebat cū eo aliquē frēm
 orare: festinabat cito depo
 nē manus suas: ne rapet
 mens eius et moraretur.
Dicebat aliq̄ senū: q̄a
 assidua orō cito corrigit
 mentē. **I**ntrogauerūt

quidā abbatē macharū. di
 centes. Quō debem⁹ orare?
Dicit eis senex. Nō ē opus
 multū loqui i orōe: s̄ extē
 de man⁹ frequeter ⁊ dicē.
 Dnē sicut vis et sicut scis:
 miserē mei. Si at̄ istat bel
 lū. in aīo dicē: Dnē adiuua
 me: q̄ ip̄e scit q̄ expedit.
 et facit misericordiam nobiscū.

De hospitalitate. Pars rui.

Dextererūt qdā
 de p̄ibz in pane
 fo ad abbatē io
 seph. ut eū requirent de
 suscepōe fr̄m q̄ supueniūt
 ad eos: si licet illo tpe vel
 fiducia cū hys habē v̄ le
 ticia. At ille aīq̄ requiret
 eū. dicit discipulo suo. Ad
 factur⁹ sū hodie: ne murēs. fili.
 Et posuit duo sedilia illis
 q̄ venerāt: vnū a dextris.
 et vnū a sinistris. Et dixit
 eis. Sedete. Et ingressus i
 cellulā suā. misit sibi vesti
 mētā corruptā: et egress⁹
 t̄nsit i medio eorū. Et igf
 sus iterū misit meliora q̄
 bus solebat die festo uti:
 et egressus ē ad eos. Itey
 at̄ ingressus. cotidiano ves
 timētō suo vestitus venit:
 et sedit int̄ eos. Illi at̄ mi
 rati sūt: et obstupuert p̄
 ter hoc factū. Et dicit eis
 senex. Vidistis quid feci?
 Cū at̄ illi amisset. dicit ei.
 Et qd̄ feci? Dicit ei. Primum

vestimēto corrupto usus ē:
et postea alio meliore. Sic
illis. Nūquid mutatus sū ex il
lo inhonesto: aut ex illo me
liore? Dicit ei. Non. Qui
bus sener aut Sicut ego ipe
sū in utrisq; et sicut i pore
veste mutatus nō sū nec i
sequēti lesus: ita debem⁹ in
fīm susceptōe facē: sicut in
scō dñs euāgelio loquit. Da
te q̄ sūt cesaris cesari: et q̄
sūt dei deo. Quā ergo ē p̄n
tia fīm? cū fiducia et leti
cia suscipiam⁹ eos: qm̄ at
soli sum⁹ opus ē ut luctus
in nobis p̄maneat. Illi vō
audiētes que i cordib; suis
habebāt anq̄ requireret:
glorificauerūt deū: et leti
discesserūt. **D**ixit abbas
cassian⁹ q̄ venim⁹ de pa
lestina in egiptū: ad quē
dā p̄rem. Et cū hospitali
tate nobis ipendisset: int̄
rogau⁹ eū. Quare t̄poe
susceptōis fīm regulā ieu
niū v̄rū nō custoditis sicut
i palestina fit? Et r̄ndens
dixit. Ieiuniū sp̄ meū ē:
vos at̄ sp̄ hic tenē mecum
nō possū. Et ieiuniū qdē
quīs utilis ⁊ necessaria
res sit: in nr̄a volūtate ē.
Caritatis at̄ plenitudinē.
lex dei exigit a nob. Unde
suscipiēs in vobis xpm̄: de
beo exhibē q̄ caritatis sunt
cū oī sollicitudinē. Cū autē

dimisero vos. regulā ieu
niū possū recipere: qm̄ nō
possūt filii sponsi ieiunāre
q̄ dū cū illis ē sp̄sūs. Cū
at̄ ablat⁹ ē ab eis: tūc ex
sua p̄tate ieiunāt. **D**ixit
iterū q̄ sup. Quia venim⁹
ad aliū senē et fecit nos
gustare: ⁊ hortabat⁹ nos
iam satiātos adhuc sumē
abū. Et cū dixisse q̄ iā nō
possū: ille r̄ndit. Ego iam
supueniētib; fr̄ib; series
mensā posui: et dū singu
los hortor: etiā et ego seri
es māducaui: ⁊ adhuc esu
rio: tu vō semel māducas
ita satiātus es ut iā mādu
care nō possis. **D**atū ē
aliqui in sc̄ychn mandatu
ut ieiunaret̄ ebdomada illa:
et faceret sibi festiuitatē.
Contigit at̄ in ip̄a ebdoma
da ut veniret ad abbate
moysen fr̄es quidā ab egip
to: et fecit eis modicū pul
mentū. Et cū vidisset vi
cini fumū: dixerūt cū
eccleie q̄ illic ē. Ecce moyses
soluit mādatū: et coxit a
pud se pulmentū. Illi at̄ dix
erūt. Quā venit loquem⁹
ei nos. Facto at̄ sabbo. m
dētes deiciā magnā iusa
cionē abbas moysē: dicit
ei corā oī plebe. **A**bbas
moyses. mādatū quidem
hōim soluisti: s; dei man
datū fortiter alligasti.

Frater quidā venit ad
 abbate pastore in scda ebdo
 mada quadagesime. ut di
 cet ei cogitaciones suas: atqz
 i rnsione ei iuenies reqe
 diat ei fr̄ ille. In modico
 ipediri habui: ne venire
 ad te hodie. Et dicit ei se
 nex. Quare? Et ille dixit.
Metueba ne ppe qdrage
 sima in no aperiret. Et
 rndit abbas pastor. No
 didiam ianuā lignea
 claudē: s̄ magis lingue
 ianuā cupim⁹ clausā habē.
Frater venit ad que
 dā solitariū: et cū egredē
 tur ab eo dixit. Ignosce m̄
 abba: qz ipediri regula
 tuā. Et ille r̄ndēs dixit.
Mea regula ē ut recipiā
 te in hospitalitate: et cū
 pace dimittā te. **D**ice
 bāt de quodā sene i syria:
 qui iuxta viā hēmi habi
 tibat. et hoc opus eāt ei:
 ut q̄cūqz hora veniret mo
 nach⁹ de hēmo. cū fiducia
 faceret eū reficē. Venit er
 go aliqn̄ vn⁹ solitari⁹: et
 ille petebat ab eo ut gust
 taret. Qui cū nollet gust
 tare dices ego ieiuno: atqz
 tatus senex dicit ei. Ne p̄
 timittas puerū tuū: obse
 ro ne despicias me: s̄ ve
 ni orem⁹. Ecce arbor ē hic.
 Cui cūanti genu ⁊ oranti
 inclinata fuerit: ipsū seq̄

ni. Curuauit ergo ille soli
 tarius genu in orōne: et
 nichil factū ē. Flexit etiā
 senex ille q̄ eū suscepit ge
 nu: et statū cūata ē etiā ar
 bor illa cū ip̄o. **E**t cū vi
 dissest grauisi fuit: et gr̄as
 egerit deo semp mirabi
 lia facienti. **V**enerūt ali
 qñ duo fr̄es ad quedā senē.
Cōsuetudo at erat seni:
 nō māducare cotidie. **C**ū
 vidisset fr̄es: gaudens
 suscepit eos: et dixit. Iei
 niū suā mercedē habet. Et
 iterū. Qui māducant ppe
 caritate duo mādata im
 plet: qz p̄pua volūtate de
 linquit: et mādatū implet
 reficēs fr̄es. **E**rat qdā
 senex in egipto habitans
 in deserto loco: erat etiā
 alt longe ab eo maniche
 us: et hic erat pbr̄ ex hijs
 quos ibi vocāt electos. **C**ū
 vellet p̄gere ad quedā
 eiusdē erroris hoīem: cō
 phendit eū nox i illo loco
 in quo eāt vir ille sanct⁹
 et orthodox⁹: et anxia
 bat volēs pulsare et int̄
 re et apud eū manē: scie
 bat ei qz agnosceret qz eēt
 manicheus. Et reuocabat
 a cogitacōe sua: ne forte
 acquiesceret suscipe eū. **C**ō
 pulsus tñ necessitate pul
 sauit. Et aperies senex
 et agnosces eū: suscepit.

cū hilaritate. Et coegit eū
orare: et reficēs eū collo-
cauit ubi dormiret. Mani-
theus at̄ cogitās in se noc-
te mirabar. dices. Quomō
nullā suspiciōne habuit ī
me? Vere hic dei seru⁹ ē.
Et surgēs mane: cecidit
ad pedes ei⁹ dices. Ab hodi-
e orthodoxus sū: et nō re-
cedā a te. Et deinceps mā-
sit cum eo. **M**onachus
quidā thebeus accepit gra-
tiā a deo: ut singulis indi-
gētibz ministraret qd̄ neces-
sariū eēt. Cōtingit aut̄ in
quodā vico ut faceret agri-
pē: et ecce mulier quēdā
venit ad eū ut acciperet in-
duta vetustissimas res. Cū
cū vidiss̄ ita vetustis rebz
induta: impleuit manū ut
daret ei multū. Clausa ē
at̄ man⁹ eius: et leuauit
parū. Alia vō venit ad e-
ū vestita bene: et videns
vestes ei⁹ misit manū ut
daret ei parū: et aperta est
manus ei⁹ et leuauit multū.
Et requisit de utrisqz mu-
lieribz illis: et cognouit qd̄
illa q̄ bonis vestibz utebat̄
de honestis mulieribz ad
paup̄tē venerit: et qz p̄
opinione nataliū suor̄ bo-
nis fuit rebz induta: illa
vō alia accipiēdi causa ves-
tiuit se re vetusta. **M**ona-
chus quidā eāt hīs frēm

seculare paup̄culū: et qd̄
qd̄ laborabat p̄bebat ei.
Sz qntū ei ille p̄bebat: tm̄
ille paup̄ior fiebat. Per-
ges at̄ monachus ille: in-
dicauit hoc cuidā seni. Se-
nex at̄ dicit ei. Si vis audi-
re me nichil ul̄ p̄beas ei:
et dic illi. Frat̄ qm̄ habui
dedi tibi: tu ergo mō la-
bora: et ex eo qd̄ labora-
uens p̄be mī. Et qm̄d tibi
attulerit accipe ab eo: et
ubi scis pegrinū a senē
paup̄em da illud: et roga
eos ut oret p̄ eo. Ille aut̄
fuit her̄ audies: fecit ita.
Et veniete ad se illo scia-
ri frē. locutus ē ei queadmo-
dū dixerat senex: et dis-
cessit tristis. Et ecce p̄ma
die tollēs de orto minuta
olera attulit ei. Accipēs
frat̄ ei⁹ dedit semibz: et ro-
gauit eos ut oraret p̄ eo.
Cū cū accepiss̄ benedic-
tionē: reu⁹sus ē in domū
suā. Postea vō attulit o-
lera et tres panes: et fr̄
eius fecit sicut p̄us. Et cō-
secuta b̄nd̄cione: iterū dis-
cessit. Tercio venies attulit
multas exp̄sas: et vinū
et pisces. Ad cū vidisset
fr̄ ei⁹ miratus ē: et voca-
uit paup̄es et refeat eos.
Dicit at̄ ille. scilaxi fr̄i suo.
Ne opus habes aliquatōs
panes? Et ille dixit. Non

dne? qm qn accipiebā aliqd
 a te. velut ignis mēuit in
 domū meā: et sumebat ill.
Nunc at qn a te nichil ac
 cipio suphabūdo: et deus
 benedixit me. **P**gens aut
 frat. indicauit her oīa que
 facta fuerūt seni. **E**t dicit
 ei senex. **N**escitis qz opus
 monachoz ignis e. et ubi
 cūqz ingredit' dsumit. **H**oc
 at utile ē frī tuo. ut de la
 bore suo misereat: et orō
 nē a scis viris accipiat. t
 ita bndictionē dsequēs ml
 tiplicabit' labor eius.
Senex quidā cū alio
 frē agebat cōmunē vitā.
 Erat at senex ille miseri
 cors. **C**ōtigit at ut fieret
 fames: et ceperūt quidā
 venire ad ostiū ei. ut ac
 ciperēt agnape. **S**enex vō
 oībz venientibz mīstrabat.
Vidēs at frat' qd fiebat:
 dicit seni. **D**a mī partem
 meā de panibz: et qd mī
 fac de pte tua. **S**enex at
 diuisit panes: et faciebūt
 more solito elemosinā de
 pte sua. **M**ulti at curre
 bāt ad senē: audiētes qā
 oībus daret. **V**idēs at dō
 ppositū volūntatis ei: bñ
 dixit panes. **F**rat' at ille
 qui accepit pte suā et nī
 li dabat: d'sup'it panes
 suos: et dixit seni. **C**ū
 modicu ē adhuc qd habeo

de panibz meis: abba susci
 pe ad cōem vitā. **E**t dicit
 ei senex. **Q**uo vis facio.
Et ceperūt simul eē: et
 cōit' viuē. **F**acta ē iterū ha
 būdācia victualū: et ve
 ebāt iterū indigentes ut
 acciperēt agnape. **C**ōtigit
 at vna die ut mēret frat
 ille: et videt qz defecerūt
 panes. **V**enit at et pau
 per postulas agnape. **S**e
 nex at dixit illi frī. **D**a ei
 panē. **E**t dixit. **J**a nō habe
 o pī. **E**t dicit ei senex. **I**nt'
 et quere. **I**ngress' aut fr
 attendit: et vidit reposi
 onē in q panes habe sole
 bāt repletā panibz. **V**d cū
 vidisset timuit: et tollens
 dedit pauperi: atqz im ag
 nosces fidē et vōturē senis.
Glorificauit deū. **S**olita
 rius quidā habitabat nō
 longe a d'stregnāde firm: o
 peracoēs facēs plurimas
Cōtigit at quosdā venie
 in monasteriū illud ubi cō
 gregatio eat: et pgentes
 ad solitariū illū. **S**pulerūt
 eū ext' hora māduicare.
Postea vō dixerūt ei frēs
 illi. **N**e tristis mō abba.
Et ille rōdit. **M**ea t'fācia
 ē: si p'pria fecero volūta
 tē. **D**icebat quidā senū.
Quia ē quidā facēs mul
 ta bona frequēter: et dya
 bol' imittit ei scrupulosim

te in aīo de paruis rebns:
ut alioꝝ oīm que fecit met
cede amittat. Sedere ei me
aliquā in oratorio apud que
dā pbr̄m qui faciebat ele
mosinas multis: atigit ut
veniret quedā mulier vi
dua postulas ab eo modicu
tina. Et dicit ei. Vade af
fer modiu: et mēsurō tibi.
Et attulit ei. Ille at men
surās ad manū modiu ip
sū. dicit ei. Maior est. Et
fecit verēdū vidue illi. Cū
vō discessisset vidua illa. e
go dixi. Abba pbr̄. mutu
asti vidue isth hoc triticū.
aut qd? Et ille dixit. Nō.
s̄ donavi ei. Ego at dixi.
Si ergo totū gratis donas
ti: quō in modico sic scrū
pulosus eē voluisti. et fecis
ti verēdū mulieri?

De virtute sancte obediēcie.

Dicebāt **Ps xiiij.**
De abbe siluano.
q̄ habuerit disa
pulu in sc̄ctu noīe mar
cū? et hic fuit magne o
bediēcie: quoz etiā sc̄ptoz
antiquarius erat. Dilige
bat aut senex eū: p̄t obe
diēciā suā. Habebat at
alios vnderim discipulos:
q̄ d̄st̄st̄bāt eo q̄ diligeret
eū plus eis. Ad cū audis
sent vicini. q̄ plus eū re
tens discipulis diligeret:
molestē tulerūt. Una at

die venerūt ad eū. Quos
assumēs secū abbas silua
nus egressus ē de cella su
a: et cepit discipuloꝝ su
ozū cellas pulsare dicens.
Fr̄ opus te habeo. Et vn̄
ex eis nō est eū secutus.
Venit at ad cella marci:
et pulsavit dicens. **Marc̄.**
Ille at cū audisset vocē
senis. statim exiit foras:
et misit eū ad quoddā mi
nisteriū. Abbas ergo silua
nus dixit senibz. **Vbi cen
sūt fr̄es? Et ingressus est**
ad cellā marci: et iuenit
q̄termionē que eadē hōa
inchoauerat. in q̄ lram
o. faciebat: et audita vo
ce senis. nō fixit nec gi
rauit calamiū ultra: ut
impleret et occludet lram
quā in manu habebat.
Et dixerūt senes. Vere
abba que tu diligis fr̄nos
diligimz: qm̄ deus diligit eū.
**Venit aliquā mater su
pradicti marci. ut videt
eū: et habebat secū plu
mū obsequiū. Ad quā cū
exisset senex: dicit ei illa.**
**Abba dic filio meo ut exe
at ad me: ut videā eum.**
**Ingressus at senex: dixit
ei. Egredē: ut videat te
mater tua. Ille at vestitus
erat sacco scisso et veron
suto panis: et caput atq̄
facies eius tincta fumo et**

maligine roquime erat. Et
 ppter obedientia abbatis
 egressus e quide s; dau
 sit oculos suos: et ita salu
 miur matre sua. vl' eos q
 venerat cu ipa dices Sa
 ni estote. Et nemo ex eis
 nec mater sua cognouit
 qz ipe eet. Que itez mi
 sit ad senē dices. Abba
 mitte filiū meū ut videā
 eū. Et dixit marco. Non
 ne dixi tibi egredē ut vide
 at te mat' tua? Et dixit
 marcus. Egressus sū iuxta
 vbiū tuū p: perūp'n ro
 go te ne ult' m dicas illud
 ut exea: ne iobediēs tibi
 videar ee. Et egressus se
 nex: dixit matri ei. Ipse
 ē qui exiit ad vos et sa
 lutauit vos dices: sani
 estote. Et solat' ē ea: et
 ita discedē fecit. **V**enit
 quidā ad abbatē sysoi the
 beū volēs fieri monach':
 et interrogauit eū senex si
 qd haberet in seculo. Et
 ille dixit. Habeo vnu fili
 um. Et dicit ei senex. Va
 de iacta eū in fluūe: et tē
 efficiēs monach'. Qui
 cū abiss; p'it eū: misit se
 nex vnu de frīb; q; phibe
 ret eū. Qui cū tenuisset
 iactare pueni: dicit ei fr.
 Quieste. Qd facis? Et il
 le rñdit. Abbas m dixit.
 ut p'ia eū. Et dixit ei

frater. **S**i iterū abbas dix
 it: nō p'ias eū. Ille autē
 reliquēs filiū suū venit
 ad senē: et fact' ē pbatis
 sim' monach'. **S**enex quidam solitū
 us habuit quēda mīstrū
 manentē in possessione.
 Cōtigit at semel ut tardū
 te ministro: deficerēt ne
 cessaria seni. Et cū mīstr'
 sisset tēpus et nō veniret
 mīster: defecerūt q; neces
 saria erāt seni ad victū:
 et oportebat q; oparetur
 manib; suis. Qui cū affli
 geret nō habēdo qd labo
 raret. neq; vnde vniēt:
 dixit discipulo suo. Vis va
 das ad possessionē illā?
 et voces nobis mīstrū q;
 solet que opus i sunt ppa
 rare? Et ille rñdit. Qd
 iubes facio. Differēbat at
 ad huc senex: nō p'sumes
 mūtē frēm. Et cū diu sus
 tinerēt et tbularent nō
 veniētē mīstro suo: dixit
 iterū senex ad discipulū
 suū. Vis ire usq; ad posses
 sionē. et adduce eū? Et il
 le rñdit. Qd vis facio. **T**i
 mebat etiā et discipulus
 ille descendē ad possessio
 nē ne scādahzaret aliūde:
 s; ne iobediēs eet p'ri suo
 acquieuit abire. Dixit at
 senex. Vade: et credo in
 deū p'ri meoz: qz p'terjet

reptauerit frēm suū de
 thocodullis: et quō susa
 tatus ē mortuus ille. Et
 cū venisset in monasteriū:
 dixit abbas abstineri illi.
 Quare ita fecisti fratri
 tuo? Ecce tm̄ p̄ obediē
 tiā ei? mortuus ille sur
 uerit. **A**lter quidā se
 cularis uite. habēs tres
 filios renūciauit seculo?
 et venit ad monasteriū:
 reliquēs filios suos i ciui
 tate. Et cū fecisset tres ā
 nos i monastio? reperit
 ei cogitāōes sue filios ad
 mēoriā frequent̄ adducē:
 et tristabat̄ p̄ eis val
 de. Neq; ei dixerat ab
 bati se filios habē. Vidēs
 at̄ abbas eū tristē: dicit
 ei. Quid habes q̄ istis es?
 Et narrauit ei q̄ tres fi
 lios habet in ciuitate: t
 q̄ vellet eos ad monas
 teriū ei? adducē. Prece
 pit igit̄ abbas: ut addu
 cet eos. Cū cū prexisset
 ad ciuitatē. inuenit duos
 ex eis iā fuisse defunctos:
 unū at̄ solūmq; reman
 sisse. Quē assumēs ve
 nit ad monastiū: et re
 quirēs abbate non eū
 inuenit illic. Inrogauit
 at̄ frēs ubi eet abbas.
 Et illi dixerūt. Ad pistri
 nū prexit. Ille vō tolles
 filium suum quē addux

erat: abiit in pistanium.
 Et vidēs eū abbas ven
 ente salutauit? et tenēs
 infantē quē adduxerat
 āplexat̄ ē eū et oscula
 bat? dixitq; p̄i eius. A
 mas eū? Et ille r̄ndit. E
 cū. Et rursus dixit ei.
 Quid diligis eū? R̄ndit.
 Ecce. Hec cū audisset ab
 bas: dixit ei. Colle ergo
 si amas eū et mitte in
 furnū: sic mō dū ardet.
 furnus. Et tenēs eū p̄
 suus: iactauit eū in fur
 nū ardētē. Scitū at̄ factū
 ē furnū velut ros. Ex q̄
 re acquisit gloriā in tpe
 illo: q̄admodū abrahā
 p̄uarcha. **D**ixit quidā
 senex. Quia fr̄ q̄ ad obe
 dienciā p̄is sp̄ualis anim
 dederit: maiore m̄cedē
 habet. q̄ ille q̄ in hemu
 solus recesserit. Dicebat
 at̄. q̄ narrauerit aliq̄s
 aliquis p̄m se vidisse q̄
 tuor ordies in celo: quoz
 p̄mus ordo erat hōim in
 fumozū. et gr̄as agētū
 deo: sed̄s eozū qui hospi
 talitatē sectant. et huic
 instat̄ et ministrat? terciū
 vō in solitudie iūsatū
 et nō vidētū hōies: q̄tū
 at̄ eozū qui ad obediē
 ciā sp̄ualibz p̄ibz se sub
 iugit̄ p̄pter deū. Dicebat
 at̄ ordo obediētū torque

aurea: et multo maiore quam
alij gloria habebat. Ego
autem dixi ei quod in ostendebat
omnia heret. Quod iste ordo qui
paruus est maiore quam alij
gloria habet. Et ille respondens
dixit in. Et quod hospitalitate
sectatur. secundum propria
voluntate id ipsum facit: si
militis qui in hemu se religat
arbitrio suo de seculo recesserit.
Hic autem ordo qui se ad obediendum
dedit. omnes voluntates
suas abiciens pedet ad deum
et ad iussione spiritualis patris:
propter et maiore gloriam
ab alijs habet. Quapropter
o filij. bona obedientia est:
quod propter deum fit. Incedite filij
virtutis huius aliquid ex parte
vestigium. Obedientia est salus
omni fidelium. Obedientia generatrix
est omni virtutum. Obedientia
invenit est regni celorum. Obedientia
est celos aperiens: et
hominem de terra levans. Obedientia
cohabitatrix est angelorum. Obedientia
sanctorum omnium aliorum est. Et
hanc ei lactati sunt: et per
hanc ad perfectionem veniunt.
Avater quidam de scythi
vades ad messum applicavit
ad quendam magnam senem:
et dicit ei. Dic mihi abba.
quod faciam propter te ad merendum.
Dixit ei senex. Si tibi dixerim
ero? accipies in? Respondit
ei frater. Etiam obedio tibi. Et
dixit ei senex. Si in acqui-

estas? surge vade et renuncia
missioni huius: et ego
dico tibi quod facias. Ille autem
frater renunciauit missione:
et venit ad senem. Dixit autem
ei senex. Intra in cellam tuam:
et fac quinquaginta dies con-
nuos. semel comedes in die
panem cum sale: et memento tibi
aliam rem. Et fecit sic. Et frater
suis venit ad senem. Senex
autem scies quod vir operarius est.
Dixit ei quod oporteat eum
esse in cella sua. Et descendens
frater ille in cellam suam prostravit
se prius in terra: tres dies
et noctes ploras in con-
spectu dei. Post haec vero cum
dicent ei cogitationes sue ex-
altatus es. magnus factus es.
ipse temperans vicia cogitatio-
num suarum. humiliter reuoca-
bat culpas suas in conspectu
suo dicens. Et ubi sunt omnia
illa peccata mea quae feci? Si autem
iterum in cogitatione eius
ascendebat quod multum neg-
lexerat de mandatis dei. di-
cebat ipse in se. Si exhibeo
parvum servitium deo meo:
credo quod faciat merum mihi
suum. Hoc usque modo eun-
tes spiritum malorum cogita-
tionum ^{postea} apparuerunt ei visi-
bilitate demonum dantes. Tur-
bati sumus a te. Et dixit
eis. Quare? Et dixerunt
ei. Si exaltamus te recivis
ad humilitatem: si vero nos te

hūiliam? tu te erigis in
 altū. **T**enerūt aliqñ
 quatuor frēs de scyth ad
 abbate pābo vestiti pel
 liceis tunicis? et idicauit
 vnusqz eoz v̄tutē alti?
 nō presente eo de quo lo
 quebat. **V**nius at ex eis ie
 unabat multū? alt' v̄o
 nichil possidebat; tertius
 at habebat plurimā ca
 ritatē. **D**e q̄to v̄o dicebāt.
 q̄ viginti duos ānos habet
 i obediētia pmanēs seni
 ori. **R**ndit aut eis abbas
 pambo. **D**ico vobis? q̄ istū
 v̄tus ē maior q̄ cetoz: qm̄
 vnusqz v̄m v̄tutē possi
 det quā volūtate p̄pa re
 tinuit? huc at suā volūta
 tē abiacēs. aliene se volū
 tatis serui fecit. **T**ales ei
 viri p̄fessores sūt: si vsqz
 ad finē ita p̄māserint.
Dixit sc̄a sinclēticē. **E**t
 in cōgregacōe manētes cu
 iuslibet cōtinēcie obiam
 magis p̄ponim? qm̄ cōti
 nēcia arrogācia habet:
 obia at hūilitatē cōgruā
 pollicet. **D**ixit itē q̄ sup̄.
Oportet nos cū discreci
 one aiām gubnare: et i
 cōgregacōe manētes nō q̄
 nrā sūt querē. neqz serui
 re p̄pue volūtati? qm̄ ve
 lut exilio relegātes nos.
 t̄didim? vni sc̄dm fidē pa
 triā: rebz sc̄laribz aliena

ti. **U**nde ergo egressi sumus:
 nichil vltius requiramus.
Illuc enī gloriā habuim?
 illic habūdanciā ciboz: hic
 at etiā panis inopiam.
Senes dicebat? q̄ si ha
 bet q̄s in aliquo fidē et tra
 dit se ei ad subiectionē? nō
 debet attendē in mādatis
 dei. s̄ p̄i suo spūali oēm i
 volūtate suā imitte: q̄ p̄
 oia obediēs. nō mērit p̄m
 apud deū. **N**arrauerūt
 de abbe iohāne breuis sta
 ture q̄ p̄xit ad quedā se
 nē thebeū. genē cōmoratē
 in scyth: qui sedebat in hē
 mo. **T**olles aliqñ abbas ei
 lignū sicuti plātauit: t̄ dix̄
 ei. **P**er dies singulos mitte
 ad pedē ei? lagenā aque:
 donec fructū faciat. **E**rat
 at longe ab eis aqua: ita
 ut a sero p̄geret et mane
 veniret. **P**er tres at annos
 viruit lignū illud: et fruc
 tū fecit. **S**umēs at ex fruc
 tu ei? senex attulit ad eade
 siā: et dixit fr̄bz. **A**ccepte
 et māducate fr̄m obie.
Dixit abbas p̄pericus:
 q̄ misterū monachi est o
 bediēcia. **Q**uā qui possidet.
 q̄qd̄ posat exaudit: t̄ cū
 fiducia cōuafixo a stabit.
Et enī dominus sic venit
 ad crucem: factus saluet
 obediēs vsqz ad mortē. **D**e
 hūilitate. **P**ars xv.

Dicebat senes. quia
dederit quida a
liqui in scriptis fr
bus paucis mensuris: et p
hoc q paucis erant. no trnsmi
serunt ex eis abbi arsenio:
ne velut iniuria pareret.
Ille at cu hoc audisset: no
e egressus iuxta more ad
opus dei cu frbz celebradu:
dies. Excoicatis me. ut
no daretis in eulogia qm
trnsmisit dñs frbz: ex qua
ego no fui digni accipere.
Et cu audisset: edificanti
sunt in humilitate sens. Et
vades pbr. portavit ei de
caricis illis: et adduxit eu
in congregacione gaudente.
Dicebat at de eo: q nemo
poterat apprehende modu co
nfacois ei. **N**arrauit
abbas iohes. q abbas a
nub et abbas pastor et i
fidui frs eoz ex utero
vno nati: monachn fuerit
in scriptis. Et qn illuc veit
gens mazichoz et desola
uerit locu ipm: pmu dis
cesserunt illinc i locu qui
vocat theremuth. donec
deliberaret ubi habitare de
beret: manseruntqz illuc in
templo quoda antiquo pau
cos dies. Dixit at abbas
anub abbi pastori. Oste
de caritate tu et frs tu:
et singuli seorsu habite:
et no veniam ad nos in

uite ebdomada hac. Et es
pondit abbas pastor. Fac
am sicut vis. Et fecerit
sic. Erat at ibi i templo sta
tua lapidea: et surgebat
condie abbas anub: et fa
cie statue illi lapidabat:
vespe at dicebat. Ignosce
michi. Et tota ebdomada
ita fecit. Die at sabbi occ
rerunt sibi uite: et dixit
abbas pastor abbi anub.
Vidi te abba ebdomada
ista lapidate facie statue
hui: et iteru penitenciam
agete apud ea. Fidelis at
homo her no facit. Et rñ
dit senes. Hac re feci p
vos. Qm me vidistis la
pidate facie statue hui:
nec locuta e nec furuit.
Rñdit abbas pastor. No.
Et dixit abbas anub. Ite
ru qn apud ea pnam e
gi: ne turbata e. nec dixit
no ignosco. Et rñdit ab
bas pastor. Non. Et ille
dixit. Ergo et nos q sum
septē frs. si vultis ut ma
neam simul: efficiam ve
lut statua her: q stueus
affecta no pturbat. Si at
no vultis ita fieri: ecce q
tuor ingressus sunt templi
hui: unusquisqz qua vult
exeat: et qua vult vadit.
Illi at pstraverunt se i tra:
et dixerunt abbi anub. Q
mo iubes p: ita fiat. y

Obediem⁹ qd dixeris no
 bis. Postea at̄ retulit no
 bis abbas pastor dicens?
 q̄ māsim⁹ simul oē tēp⁹
 vite nr̄e: opantes et fa
 ciētes oīa scdm̄ verbum
 sens q̄ dixistis nob̄. Con
 stituit at̄ vnū ex nobis
 dispesatore: q̄ qd̄cūq; no
 bis apposisset comede
 bam⁹. Impossibile eī eāt
 ut diceret aliqs ex nob̄ af
 fer aliud: aut diceret nolo
 istud māducare. Sic tñsui
 m⁹ oē tēpus vite nr̄e: cū
 quiete et pace. **D**icebāt
 de abbe amone: q̄ vene
 rūt quidā petētes ut uidi
 caret mē eos. Senex aut̄
 dissimulabat. Et ecce q̄
 dā mulier ad aliā iuxta
 se stantē dicebat mulie
 re. Senex iste quē vides fa
 tius ē. Audiuī at̄ eā se
 nex: et vocās illā ad se dix
 it ei. Antos putas labo
 res sustinui in solitudibz
 diuisis: ut acq̄rerē fatui
 tarē istā: et p̄t̄ her eam
 hodie p̄dicū⁹ sum. **N**ar
 rauerūt de ep̄o ciuitatis
 q̄ vocat̄ oxurinthū noīe
 affus: q̄ cū eēt monach⁹
 nimis dure tētāuit vitā
 suā. S; cū fact⁹ fuiss̄ ep̄s.
 voluit ip̄a duricia uti in
 ciuitate quā in hēmo ha
 buerat: et nō p̄ualuit. **I**
 tō prostiūt se in orōne i

sp̄ectu dñi dices. Putasne
 dñe p̄t̄ ep̄atū discessit a
 me grā tua? Et reuelatū
 ē ei q̄ nō: s; q̄ tūc solitudo
 erat: et cū nō eēt homo.
 deus susceptor erat tuus:
 nūc at̄ hic i sc̄lo es ubi ho
 miēs auxiliāt̄ tu. **D**ixit
 abbas daniel. q̄ eāt i babi
 lonia filia cuiusdā p̄marū.
 demoniū habēs. **P**at̄ aut̄
 diligebat quendā mona
 chū: q̄ dixit ei. Nemo p̄t̄
 curare filiā tuā. n̄ q̄s scio
 solitarios: et si p̄xeris
 ad eos et rogaueris eos:
 tñ nō acq̄sūt̄ hoc facere
 p̄pter hūilitatē. **S**; hoc fa
 ciem⁹. **Q**n̄ veniūt affen
 res venalia q̄ opant̄. dia
 te vos emē q̄ vendūt: et
 dū venerūt in domū p̄cū
 accepturi. dicem⁹ eis ut
 faciat orōnē: et credo q̄a
 saluabit̄ filia tua. **E**xēūt
 ergo in plateā: iuenerūt
 vnū discipulū senū seden
 tē ut vendēt sportellas
 suas. **E**t tulerūt eū secū
 in domū: ut q̄ p̄cū spor
 tarū accipet. **E**t cū intras
 set monachus ille i domū:
 venit puella illa q̄ a deo
 nio verabat: et mox de
 dit alapā monacho illi.
Ille at̄ quertit et aliam
 maxilla: scdm̄ diuinū p̄e
 ceptū. **D**emon at̄ coactus
 clamare cepit. **Q** violēcia

mādatōrū ihesu xpi ex
pellit me hīc. Et statim
mūdātā ē puella illa. Cū
āt venisset ad senes mo
nachus ille. idicauit eis
qd factū fuerat: et glori
ficauerūt deū et dixerūt.
Cōsuetudo ē dyabolice su
pbie: hūilitate mādatōr
ihu xpi corruē. **D**ixit
abbas serapion. Quā ml
tos labores corpales plus
q̄ filij meus zacharias
fecit: et nō puēni ad mē
suā hūilitatis et tūctū
tatis eius. **A**bbas moy
ses dixit frī zacharie. Dic
mī qd faciā. Ille aut̄ hoc
audies: iactauit se p̄nus
in trā ad pedes ei⁹ dices.
Tu me interrogas p̄r. Dixit
āt ei senex. Cūede mī fili
zacharia: q̄ vidi spūitū
scm̄ descēdētē in te: et
p̄pt̄ea spelloz interrogāe te.
Cūc tollēs zacharias cu
cullā suā de capite misit
illā sub pedibz suis: et cal
cās dixit. Nisi ita calcānt̄
fuit homo: nō p̄t esse mōa
chus. **D**ixit abbas pastor:
q̄ interrogauit abbas moy
ses frēm zachariā tpe quo
mouebat dices. Quid vides?
Et ille dixit ei. Nichil me
lius q̄ tacē p̄r. Et dixit ei.
Verū ē fili: tace. Ergo ho
ra mortis ei⁹ sedēs abbas
vsidoris respexit in celū:

et dixit Letare letare fili
mi zacharia: q̄ ap̄te sūt
tibi ianue regni celozum.
Dicebāt de abbe theo
doro. q̄ cū factus fuisset
dyacon⁹ in scythi. nō acq̄
escebat mīstrare: et huc
atq̄ illuc fugiebat. Et ite
rū senes adducebāt eum
dices. Nō delinquas mi
nisteriū tuū. Dixit āt ei
abbas theodorus. Dimitt
te me et deprecor deū: et si
ostenderit mī q̄ debeo sta
re in loco mīsterij hui⁹ fa
cio. Et cū deprecaret deū:
dicebat. Si volūtas tua ē
dn̄e ut stem̄ i hoc mīstio:
demonstra mī. Et ostēsa ē
ei colūpna ignis a terra
usq̄ ad celū: et vox sonuit
dices. Si potes fieri sicut
colūpna hec: vade mīst̄.
Ille āt audies: statuit ap̄
se nullaten⁹ acquiescē. Cū
cū venisset ad ecclesiā: pe
nitentiā egerūt apud eū di
cetes. Si nō vis mīstrare:
vl̄ calicē tene. Et nō acq̄
euit dices. Si nō dimittis:
discedo de loco isto. Et ita
recesserūt ab eo. **C**oller
ti sūt aliqñ frēs qui habi
tabāt in scythi: et ceperūt
mī se q̄rē de melchisedech
sacerdote. Obliti sūt āt iuo
tare abbate coprete. Post
ea āt vocātes eū: intro
gauerūt de eadē q̄stione.

Ille aut tunc dēs tūc os suū:
dixit. De tibi copres? qz q
mādauit tibi deus deligisti:
et q̄a te nō requirit illa sc̄
tari p̄sumus. **H**ec audietes
fr̄es: fugerūt singuli ī cel
las suas. **I**ntrogat̄ abba
macharius p̄ q̄ causa in sc̄
ty habitauerit: dixit. **Q**uā
erā iuuenis et sedebā ī cel
la mea ī egipto: tenuerūt
et fecerūt me dīcū in vico.
Et cū nollē arq̄escē ad mī
strandū: fugi ad aliū locū.
Et venit ad me quidā sclā
ris hō. s̄ vna religiosus: et
tollebat a me opus qd̄ fe
cisse manibz meis: et mī
strabat m̄ q̄ necessaria erat.
Congit at̄ reptante dyabo
lo. ut v̄go quedā in vico illo
viciata a quodā iuvene
lapsū faceret: et cū in utero
habē cepisset. interrogata de
quo in utero habet: illa di
cebat. **Q**uia hic solitarius
ē: qz meū dormiuit. **E**x
iūtes at̄ de vico illo p̄phēde
rūt me: et adduxerūt me
ad meū: et appēderūt ī col
lo meo arcubos et ollas ⁊
ansas vasoz: et miserūt
me caure in vico illo p̄ viā
cedētes me atqz dicentes.
Hic monachus corrupit fi
liā nr̄am: tollite tollite eū.
Et ceciderūt me pene usqz
ad mortē. **S**upuenies aut̄
quidā serū dixit. **Q**uā diu

131
cedetis monachū istū pere
grinū? **I**lle at̄ qui m̄ soleb̄
mīstrare necessaria: seque
bat̄ retro cū v̄cundia. **E**t
enī etiā ipm̄ stuelijs mul
tis affecerūt dicētes. **E**cce
solitarius monach⁹ cui tu
testificabaris. qd̄ fecit? **E**t
dixerūt p̄ntes puelle illi.
Quia nō dimittim⁹ eū: don⁹
fideiussorē p̄beat qz pascat
eā. **E**t dixi illi qui michi
mīstrare solebat: et fidem
dedit. **E**t reūsus sū in cellā
meā: et dedi ei q̄ntas habui
sportellas dicēs. **V**ede eas:
et da illi mulieri mee mā
ducare. **D**icebā at̄ in aīo
meo. **M**achari. ecce iuēsti
tibi mulierē: opus habes
mō ā plus laborare ut pas
cas eā. **E**t opabar nō solū
in die. s̄ etiā nocte: et trās
mittebā ei. **C**ū at̄ veniss̄
tēpus infelia illi ut pare
ret: traxit plurimos dies
in dolore: et nō pariebat.
Dicit ergo ei. **Q**uid ē hoc?
Et illa dixit. **S**cio q̄re tor
queor diu. **E**t interrogata a
p̄ntibz suis q̄re: respondit.
Quia illi monacho c̄mē
iposui: et fallēs īplicauī e
um. cū ip̄e nō habeat cau
sā: s̄ iuuenis ille talis ip̄e
meū dormiuit: et hoc fe
cit. **A**udies at̄ verba her
mīster meus: gaudēs veit
ad me et dixit m̄. **Q**uia

nō potuit parere puella
illa donec ofiter. qz tu nul
lā causā in ceptu ei⁹ ha
buisses. et mētra sit adū
sū te. Et ecce oēs habitato
res via illi. volut venire
huc ad cellā tuā. pñiam
apud te acturi. Ego at au
diēs her a mīstro meo? ne
affligerēt me hoies surrexi
et fugi huc i scyth. et hoc ē
pñcipū cause ppt quā huc
habitare cepi. **P**reteries
aliqui p̄dictus abbas macha
rius a palude ad cellā suā:
reuerēs portabat palmas.
Et ecce occit ei dyabolus i
via: cū falce messoria. Volu
it at p̄tē eū de falce illa:
et non potuit. Et dixit ei. **M**
tas violētiās p̄tor a te ma
chari: qz nō possū adūsū te
p̄uale. Ecce ei q̄qd tu facis:
et ego facio. Ieiunas tu: et
ego penit⁹ nō mādugo. Vi
gilas tu: ego oīno nō dor
mio. Unū est at solū: in quo
me superas. Et dicit ei abba
macharius. **Q**uē illud? **V**n
dens dyabol⁹ dixit. **N**ihilcā
tua: p̄quā nō p̄ualeo adū
sus te. **D**icebat de abbe
moyses. qz factus ē cleric⁹:
et iposuerūt ei sup̄huera
le. Et dixit ei archiep̄us.
Ecce factus es cādida ab
ba moyses. Et ille r̄ndit.
Putas a foris dñe papa a
et intus? **V**oles aut ep̄s

pbare eū: dixit dñs. **Q**uā
tint abbas moyses ad altie
expellite eū: et seqm̄ ut au
diatis qd dicat. **C**ū at cepis
sent eū mitte foras: dicebat.
Exi foras ethiops. **I**lle v̄o
egredies dicebat. **V**ene tibi
fecerūt cinerose et macaba
te? qui cū hō non sis. q̄re te
in medio hōim dare p̄sup
sisti? **A**bbas orisius dixit.
Si fragmē crude tegule in
fūdamento mittat ubi iuxta
sit fluius. nō sustinet vnā
diē: recte at p̄manet velut
lapis. **I**ta ē homo q̄ carnalē
sapiciā habet. et nō ē tep
tationū igne decoct⁹ sicut
et ioseph. **Q**uiusmōi ei v̄bo
dei soluit: qui cū iūcū fecit.
i medio hōim mltis tēp̄m̄
bus agitatur. **B**onū ē enī ut
q̄s nouit suas mēsuras: et
declinet i micio pond⁹. **F**or
tes at in fide. i mobles sūt.
Nā de ip̄o ioseph scō si ve
lit aliq̄s loqui: diceret qz nec
t̄renus eāt. **Q**uā tēp̄m̄
ē in q̄i p̄uicia? ubi nec ves
tigiu erat diuini cultus?
Sz deus p̄m̄ ei⁹ erit cum
eo: qui eripuit eū ex oī tri
bulacōe: et nūc ē cū p̄ibz
suis i regno celoz. **E**t nos
er̄go agnosceres mēsuras
nr̄as. certemus. **V**ix ei pos
sum⁹ effugē dei iudiciū.
Pericius abbas dixit.
Arbor vite ē in extelsū: et

132
ascēdet ad eā hūilitas mon
chi. **D**ixit abbas pastor?
q̄ sedētibz senibz ad mādu
candū. Stabat abbas aloni
us et mīstrabat eis: et vi
dētēs eū laudauerūt. Ille nō
ōino nichil r̄ndit. Dicit et
gō ei quidā secreta. Quae
nō r̄ndisti senibz. laudātibz
te? **E**t dixit abbas alonius.
Quia si r̄nderē eis: iueni
rer delatūis laudibz meis.
Narrauit abbas ioseph.
q̄ sedētibz nobis aliqn̄ cum
abbate pastore: nōiauerit
abbatē agathonē. **E**t dixit
ei. Iuuenis ē. q̄re eū appel
las abbatē? **E**t dixit abba
pastor. Quia os suū fecit
eū appellari abbatē. **D**ice
bat de abbe pastore: q̄ nū
q̄ voluiss̄ face sermonē su
p̄ verbū alius senis: s̄ ma
gis laudauit sp̄ q̄ ille dixiss̄.
Narrauit fr̄ pistus di
cens. Iuim⁹ fr̄s septē solita
rii ad abbatē syror: habitātē
in isula clismatos. **E**t cū ro
gare eū ut diceret nob̄ aliqd̄:
ille r̄ndit. Ignoscite m̄: q̄a
ydiota hō sum. S̄z veni ego
aliqn̄ ad abbatē hor. et ad
abbatē atrem. et erat ī in
firmitate abbas hor decē
et octo ānis: et cepi suppli
care eos ut dicerent in aliqd̄
vbi. **E**t dixit abbas hor. Quid
tibi habeo dicē? **V**ade q̄cūq̄
vides fac. **D**eus ei illi⁹ ē qui

sibi ultra q̄ p̄ extorquet:
et violēciā facit ad oīa. **H**i
tū ambo nō erāt de vna
puitia: hor ē abbas hor et
abbas atrem. **F**uit at̄ ī eis
magna gr̄a: donec exiret
ābo de corpe. **A**bbas ei a
trem sūme obediēcie erat.
abbas vō hor multe hūili
tatis. **F**ecit ergo paucos di
es apud eos: uestigis v̄
tutes eorū. **E**t vidi mirabi
le qd̄. qd̄ fecit abbas atre.
Attulerat ei eis quidā unū
piscē modicū: et voluit eū
face abbas atrem. seniori
abbi hor. **P**osuerat ergo
abbas atrem cultellū: ut
īcidet piscē illū. **E**t vocauit
eū abbas hor dices. **A**trem
atrem. **I**lle vō statū dimisit
cultellū in medio piscis: et
nō p̄ncidit. s̄ cūcurrit ad eū.
Et mirat⁹ sū obediēciā tan
tā ei⁹: q̄ nō dixit expectā
donec īcido piscē. **D**ixi at̄
abbi atrem. **U**bi iuenisti o
bediēciā hāc? **E**t ille m̄ r̄n
dit. **N**on ē mea: s̄ isti⁹ senis
ē. **E**t tulit me dices. **V**eni
et vide obediēciā ei⁹. **C**orrit
ergo modicū piscis male:
ita ut p̄det eū volūtare:
et apposuit eū seni. **E**t ille
māducauit nichilloquens.
Et dixit ei. **B**onū ē senex?
Ille r̄ndit. **B**onum valde.
Post hec attulit ei illud mo
dicū nimis bene coctū: et

dixit. Ecce istud perdidisti senex:
et male illud cori. Et ille rē
dit. Ecce modice tibi male
exiit. Et conuersus ad me ab
bas atre dixit. Vides quod hec
obuia istius senis est? Et eris ab
eis: et quicquid videris hoc feceris
cū dū virtutē meā. Hec dixit
frater abbas sysois. Vnde aut
ex nobis rogauit eū dicens.
Vnde caritate: et dic nobis
et tu vni sermone. Et di
xit. Qui habet quod inuabi
le est in scientia: proficiet omnem scrip
turā. Iterum alter ex nobis
dixit ei. Quid est peregrinatio
per? Et ille respondit. Tace: et
in omni loco quocumque veneris
dic. non habeo causam: et hec
peregrinatio. **D**ixit abbas
perpericus. Imitare pub
licanum illum. ne cum phariseo
dāpneris: et sequere mansue
tudinē moysi: ut summitate
cordis tui refecans. iutaris
in fontes agrum. **S**enex
quidam erat solitarius vacans
in hemo: et dicebat in se
metipso: quod perfectus esset in
virtutibus. Hic orauit deum di
ces. Ostende mihi quod deest i
perfectio mee: et facio. Vo
lens autem deus humiliare cogi
tationes eius: dixit ei. Vade
ad illum archimandritam: et
quicquid tibi dixit facito. Bre
uelauit autem deus archimandri
te antequam ille ad illum veniret.
dicens. Ecce ille solitarius

venit ad te. Dic ergo ei ut
tollat flagellum: et vadat
et pascat tibi porcos. Ven
iens ergo senex pulsauit
ostium: et ingressus ad ar
chimandritam illum salutane
runt se. Et cum sederet: dixit
ei solitarius ille quod venerat.
Dic mihi quod faciam: ut sum
saluus. Et ille dixit. Fac
es quicquid dixerero tibi: Et
respondit. Ecce. Et dixit ei.
Ecce tolle flagellum: et va
de pascere porcos hos. Huius
autem qui eum non erat et au
dierant de eo: cum vidissent
quod porcos pascet. dicebant.
Vidistis illum magnum solu
tarium de quo audiebam?
Ecce stupuit cor eius et de
monio verat: et pascit
porcos. Vides autem deus hu
militate eius. quod ita patie
ter sustinebat opprobrium
hominum: precepit ei iterum ve
dire ad locum suum. **I**nter
rogatus est senex. Quid est humili
tas? Et ille respondit. Si frater
peccati in te ignoueris:
antequam apud te penitentiam agat.
Dixit senex. In omni tempore
ne culpes hominem: sed
tempus tamen dices. quod peccatis
meis hec michi venerunt.
Dixit senex. Nunquam pre
teritum ordine meum ut al
tius ambularem: neque etiam
sum aliquando in humilitate posi
tus. Vis enim cogitatione me

a i hoc erat ut dep̄caret
 deu: quousq; expoliaret ve
 tere hoīem. **F**rat' quidā
 interrogauit sene. **Q**id ē hu
 militas? **E**t r̄ndit senex.
Ut b̄nficias hijs q̄ tibi ma
 le faciūt. **E**t dixit fr̄. **E**t si
 nō pueniat hō in eandem
 mensurā. qd̄ faciet? **R**ndit
 ei senex. **F**ugiat. eligēs ma
 gis tacturnitate. **F**rat'
 aliq; interrogauit sene di
 res. **Q**id ē opus pegrina
 tōis? **E**t ille dixit ei. **S**cio
 fr̄em pegrinatē. qui cū i
 uentū fuiss; in ecclia et cō
 agiss; agapē fieri: sedit ad
 mēsa ut māduicaret cū fr̄
 bus. **D**ixerūt aut' quidam.
Isti h̄c q̄s tenuit? **E**t dix
 erūt ei. **S**urge et vade hinc
 foras. **Q**ui surrexit et abi
 it. **I**lli vō tristati de expl̄
 sione ei: egressi sūt et vo
 cauerūt eū. **P**ost hec m̄co
 gauerūt eū quidā dicentes.
Qid putas erat i corde tuo?
 q̄ expulsi es et reuocatus?
Et ille dixit eis. **P**osui i cor
 de meo q̄ equus eēm canū?
 q̄ q̄n̄ infectat' egredit': q̄n̄
 at' vocat' m̄gredit'. **Q**ene
 rūt quidā in thebaida ad
 quēdā sene: habētes vnū
 qui dēonio verabat': ut ai
 raret' ab illo sene. **S**enex vō
 cū diu rogaret': dixit dēoni.
Eri de factura dei. **E**t r̄n
 dit demon senu. **E**reo: sed

interrogo te vnū v̄bū ut dicas
 m̄. **Q**ui sūt edi: et qui sūt
 agri? **E**t dixit senex. **N**edi
 quidē tales sūt qual' ego: ag
 nos vō deus scit. **E**t audies
 demon: clamauit voce mag
 na dices. **E**re p̄p' hūilitatē
 tuā exeo: et exiit eadē hōa.
Dixit senex audā. **Q**n̄
 cogitatio sup̄bie aut elatio
 nis m̄tuent': p̄scrutare cō
 sciētā tuā. **S**i diuina māda
 ta oīa custodis: **S**i iūmicos di
 ligis. **S**i gaudes i adūsarij tu
 i glorificatōe et tristans i
 minoratōe ei: et si agnos
 cas teipm̄ eē iūtile seruū:
 et oīm p̄cōr̄ te deteriore
 eē. **S**z nō ita de te sentias q̄
 oīa correxeris: scies q̄ hui'
 modi cogitatio tua resoluet
 vnūsa. **I**nterrogat' ē qd̄dā
 senex. **Q**id ē hūilitas? **E**t
 r̄ndēs dixit. **H**ūilitas mag
 na opus ē diuinū. **V**ia hu
 militatis hec ē: ut labores
 corpales assumi debeāt: et
 ascribat seipm̄ hō p̄cōr̄e:
 et ponat se subiectū oībus.
Et dixit fr̄at'. **Q**id ē subier
 tū eē? **R**ndit senex. **H**oc
 ē eē subiectū oībz: ut non
 attendat q̄s aliena p̄cā. **S**
 sua sp̄ aspiciat: et dep̄ret'
 sine m̄missioē deū. **B**te
 meore sincletica dixit. **S**ic
 ipossibile ē namū fabricare
 sine acutis: ita ipossibile ē
 hoīnē sine hūilitate saluari.

Dixit senex quidam. Non ha-
beas noticiam cum abbe: neque
frequenter aduigas te ei: quoniam ex
hoc fiducia sumes. et deside-
rare incipies ut teneas etiam
ipse prematu. **S**enex dicit.
Qui contemptu et iniuria et damp-
num patient fert: pro est salus.
Narrauerunt de quodam se-
ne: quod perseuerauit ieiunans
septuaginta ebdomadas: semel
in ebdomada reficiens. Hic
aut postulauit a deo de quo-
dam sermone scripturarum scire:
et non reuelauit ei deus. Dix-
it ergo in semetipso. Ecce tan-
tum labore assumpsi: et nichil
profeci. Vado ergo ad fratrem me-
um: et requiro ab eo. Cum autem
egressus clausisset ostium suum
ut abiret: missus est angelus
domini ad eum dicens. Septuaginta
ebdomade quas ieiunasti: non
te fecerunt proximum deo. Nunc
uero quoniam ita humiliatus es ut ad-
fatu tuum proferes: missus sum in-
dicare tibi sermone. Et ape-
riens ei de eadem re quam querebat
inducit eum: et mox discessit
angelus ab eo. **F**uit quidam
erat in congregatione: et omne po-
tens quod fratribus iminebat. ipse sus-
tinebat: ita ut se etiam in for-
nicatione accusaret. Quidam
autem fratres ignorantes actus eius
ceperunt murmurare aduersus
eum dicentes. quoniam male facit
hic et non operatur. Abbas autem
sciens quod agebat: dixit fratribus

Magis uolo unam mattulam
istius cum humilitate: quam omnes
uirtutes cum superbia. Et ut demo-
straret eis ex dei iudicio glori-
a esset frater ille: attulit omnia que opera-
ti fuerant illi fratres. et mattam
eius de quo querebant: et accen-
dit ignem et iactauit in me-
dium. et desuper sunt opera illo-
rum omnia: matta autem illius frater
ille seruauit. Hec autem uide-
tes fratres timuerunt: et peni-
tentiam coram illo egerunt: ha-
bentes eum deinceps ut patrem.
Quidam frater apparuit dy-
abolus transformatus in angeli
lucis: et dixit ei. Ego sum gabriel:
et missus sum ad te. Il-
le uero dixit ei. Vide ne ad
alium missus sis: ego enim non
sum dignus ut angelus mittatur
ad me. Diabolus autem statim
non apparuit. **D**icebat se-
nes. Quia uel si per uirtute an-
gelus tibi appareat non sus-
cipias facile: sed humilia te ip-
sum dicens. Non sum dignus an-
gelum uide: uincens in peccatis.
Narrauerunt de quodam
sene: quod sedes in cella sua
et sustinet tentationes: in-
debat deones manifeste et
contempnebat eos. Cum autem dy-
abolus uideret se uictum a sene:
uenit et ostendit se ei dicens.
Ego sum christus. Videns autem
eum senex: clausit oculos
suos. Ego sum christus. Quare
clausisti oculos tuos? Et

Et dixit ei diabolus.

indens senex: dixit ei. Ego xpm hic nolo vide: s; in illa vita. Audies aut hoc drabolus no xparuit.

Alteru senē volētes se ducē deones: dixerūt ei. Vis vidē xpm? Rndit. Anathema vobis ⁊ de q' dicitis: ego at credo xpo meo dicēti. Si q's vob' dixerit ecce hic ē xps a illic: nolite credē. Quo dicto: facti non cōparuerūt.

Erat aliq's tristitabat aduersus aliu frēm. Ad audies ille: venit satisfacē ei. Ille at nō aperuit ei ostiū celle sue. Dixerit ergo ille ad quēdā senē: et dixit ei causā. Et rndit ei senex. Vide ne q' iusticiā habeas cause apud temetipsū i corde tuo tanq' culpatur' frēm tuū. ut illū rephendas et teipsū iustifices: et p'erea nō tēgit deus cor ei' ut aperet tibi. Verūptū hoc est qd' dico tibi: ut vel si ille peccauit i te. ponas i corde tuo q' tu i illo peccauis et fratre tuū iustifices: et tūc d's in corde ill' dat recordāe tecū. Et narrauit ei exēplū tale dices. **Q**uo qdā erāt sclares religiosi: et loquētes secū egressi sūt et facti sūt monachi. S; mulacionē aut habentes

vos euāgelice s; nō scdm sciētiā: castrauerūt se q'si p' regnū celoz. Audiens at hoc archieps: extoica uit eos. Illi at putātes q' bene fecisset: indignati st dicētes. cōt' eū. Nos p'pter regnū celoz castrauim' nos. et hic extoicauit nos? **E**am' et impellem' adūsus eū iherosolimozū archiepm. Abeūtes ergo indignauerūt ei oīa. Et dicit ei archieps iherosolimitanus. Et ego vos extoico. Ex quo itez tristitā abiērūt anthiochiā ad archiepm: et dixerūt ei oīa q' facta sūt circa se. Et ille siliter extoicauit eos. Et dixerūt ad seipsos. **E**am' romā ad priarchā: et ipe nos iudicat de hoībz istis. Abeūtes ergo ad summum archiepm romane ciuitatis: suggesserūt ei q' fecerāt eis meozati archiepi dicētes. Venim' ad te: q' tu es caput oīm. Dixit at eis et ipe. Et ego vos extoico: et sepati estis. **T**ūc defecerūt extoicati toriēs: et dixerūt ad seipsos. **I**sti epi' sensū sibi i uicē fecerūt ⁊ asentunt: p' q' in synodis agregāt. S; eam' ad illū virū dei scdm epyphaniū ep'm de cypro: q' ppheta ē et psonā hoīs

Et dicit a b...
Et dicit a b...

nō accipit. Cū at̄ prima
rēt ciuitati ei⁹: reuelatū
ē ei de ip̄is. Et mittēs in
occursū eoz dixit. Ne m̄
tis i ciuitate istā. Tūc illi
in se reuēsi dixerūt. Pro ve
ritate nos culpabiles sum⁹
Ut qd̄ ergo nos ip̄os iustifi
cam⁹? Ecā si nos illi ius
te extorauerūt? nūqd̄ et
iste p̄pheta? Ecce ei deus r̄
uelauit ei de nobis. Et re
p̄henderūt semetip̄os val
de. de culpa quā fecerant.
Tūc vidēs deus q̄ corda no
uit q̄ se p̄ vitate culpabi
les fecerūt? reuelauit ep̄o
ep̄ophanio. et ultro misit
et adduxit eos. ⁊ solatos
eos suscepit i cōione. Et sp̄
sit de hijs archep̄o alexā
due. Suscipe filios tuos. qm̄
i veritate p̄niam egerūt.
Et addidit senex qui hoc
exēplū narrauerat dicens.
Hoc ē sanitas hōis? et hoc
ē qd̄ deus vult. ut hō culpā
suā p̄iciat ante deū. Nec
cū audisset frat̄. fecit scdm̄
verbū senis: et p̄fēs pul
sant ostiū fr̄is. Ille at̄ mor
ut sensit eū. p̄usq̄ dentis
illū videret. p̄niam gessit?
aperuitq̄ statū ostiū et of
culati sūt senitē ex aīo:
et facta ē m̄ utrosq̄ par
magna. **Q**uo monachi
q̄ erāt ecā carnales fr̄es
habebāt simul. et vole

bat dyabolus eos separare
net potāt. Semel ergo vn⁹
q̄ erat minor etate incen
dit lucnā: et posuit eā sup
cādelabzū. Fecit at̄ opa sū
a demon: et cūtit cādela
bzū. Pro q̄ re cecidit eum
maior fr̄ cū ira. Ille p̄niaz
egit dices ei. Habe pacien
ciā in me fr̄: et iterū accē
do eā. Et ecce vnus dñi
venit: et torquebat deonē
illū usq̄ mane. Demō at̄
nūciauit p̄ncipi suo qd̄ i
factū fuerat. Et audiuit
sacerdos paganorū id qd̄ re
tulerat demon: et effs̄
fact⁹ ē monach⁹: et ab ū
no diuisiōis sue tenuit hū
litate dices. Quilitas sol
uit oēm v̄tutē inimici: si
rit ego eos audiui loquē
tes dicens: q̄ qn̄ pturba
mus monachos inuertit
vnus ex eis: et agēs pen
tēciā. destruit oēm v̄tutē
nrām. **A**bbas athoni⁹
deficiēs in cōsideratōe pro
fūdinitatis iudiciorū dei: pos
tulauit dices. Dñe quō a
liqui paruo tpe vite sue
mouit: et aliqui ult̄ de
crepitiū pueniūt senectu
tē? et q̄re quidā egentes
sūt. alij at̄ facultatibz di
latat: et quō iniusti opu
lētī sūt. iusti vō paup̄itate
p̄mūt? Et venit ei vox
dices. Anthoni. ad terpsū

intende. Hec ei iudicia dei
 sunt: et scire ea non uenit.
Quando interrogatus aliquis ab
 abbas arsenius quaedam senex
 egyptius de cogitationibus suis:
 alius uides eum dixit ei. Ab
 ba arseni: quomodo tu quomodo tante
 eruditionis es in latina et gre
 ca lingua doctus. rusticius
 tu istum de cogitationibus tuis
 interrogas? Et ille respondit. La
 tinam quidem et grecam erudi
 tionem quantum ad seculum app
 hendi: sed alphabetum huius
 rusticiam necdum discere potui.
Venit quidam frater ad abba
 tem sysoi in monte abbatis an
 thonii: et loquentibus eis. di
 cebat abbati sysois. Modo
 adhuc non puenisti ad men
 suram abbatis anthonij patris?
Respondit ei senex. Ego si ha
 bere una cogitationem ab
 batis anthonij efficere totum
 sicut ignis. Verumptenim
 scio hominem: qui cum labore potest
 ferre cogitationes suas. Iterum
 autem interrogauit eum frater ille
 dicens. Putas sic persequerentur
 sathanas antiquos? Et dicit
 ei abbas sysois. Non plus:
 quia tempus eius appropinquauit
 et turbat. **Q**uoniam abbas
 pastor est in congregatione?
 audies de abbate nestorone
 desiderauit eum uide: et man
 dauit abbati eius ut mittet eum
 ad ipsum. Qui cum nollet eum
 solum dimitte: non duxit eum.

Factum est autem post paucos di
 es. ut dispensator monasterij
 rogaret abbatem ut permitteret
 eum ire ad abbatem pastorem:
 et diceret ei cogitationes suas
 Abbas autem eius cum dimitteret
 eum: dixit ei. Tolle et fratrem
 tuum nestorone tecum: quia de
 ipso mandauit michi senex:
 et non presumas eum solum dimit
 te. distuli usque modo. **C**um er
 go uenisset dispensator ad
 abbatem pastorem: locutus est
 ei de cogitationibus suis: et ille
 sanauit eum responsione sua. Post
 hec autem interrogauit senex
 fratrem nestorone dicens. Abba
 nestorone quomodo acquisisti uirtutem
 hanc. ut quando emerget tribula
 tio aliquis in monasterio non
 loquaris: neque te medium facias?
Ille autem nichil loquebatur. Et
 cum multum rogaret a senex:
 dicit ei. Ignosce mihi abba: quoniam
 mentium in uicio in congregatione.
 Dixi autem meo. Tu et asinus
 unum estote. Sicut enim asinus
 uapulat et non loquitur: iniu
 ria patitur et non irascitur: sic et
 tu. quemadmodum in psalmo
 legitur. De iumentum factus
 sum apud te: et ego spiritus tecum.
Dixit senex. Cum humilitate
 te. quod uincat cum superbia: ma
 gis uolo uinci. **D**ixit se
 nex. Non desinas assistere
 tibi: quia nescis utrum in te sit
 spiritus dei an in illo. Assistere autem
 dico eum: qui misterium est tuus.

Dicebat senex: quod quoniam non temptamur tunc magis humiliamur: quoniam deus sciens infirmitatem nostram protegit nos. Si autem gloriamur: aufert a nobis protectionem suam et perimur.
Sedete aliquando abbe arsenio in inferioribus partibus egypti. cum illis importunitates pariter: visum est ei ut delinqueret cellam suam. Et nichil ex ea secum tolles: dixit discipulis suis alexandro et zoiilo. Tu alexander ascende nauem. et tu zoiile veni mecum usque ad flumen et quere in nauiculam in alexandria nauigantem: et ita tu nauiga ad fratrem tuum. Zoiilus autem turbatus est in uerbo isto et tacuit: atque ita diuisi sunt ab invicem. Descedit autem senex cum partibus alexandrie: et egrotauit egrotudine magna. Discipuli autem eius dicebant ad invicem. Putasne aliquis nostrum contristauit eum: et propterea diuisus est a nobis? Et non inueniebatur in se migritudinis causa: neque quia inobedientes ei aliquando fuissent.
Cum uero sanus factus fuisset senex: dixit ad seipsum. Vadam ad fratres meos. Et ita nauigans uenit ad locum qui dicitur petra: ubi erat suspensus minister eius. Cum uero iuxta flumen esset: puella quondam ethiopiassa uenies tenuit melocrem eius. Senex autem increpabat

eam. Illa uero dixit ei. Si monachus es: uade in montem. **C**onpunctus uero in hoc uerbo senex: dicebat ad seipsum. Arseni si monachus es: uade in montem. Et mirum hec occurrerunt ei alexander et zoiilus discipuli eius. Et cum ceuissent ad pedes eius: precatur se etiam senex in terram: et flebat simul. Dixit autem senex. Non audistis quod egrotauim? Occurrerunt ei. Etiam audiuiimus. Et ille dixit. Et quare non uenistis uidere me? Et dixit alexander. Quia diuisio tua nobis non fuit tolerabilis: quoniam et multi ex ea contristati sunt dicentes. Nisi inobedientes fuissent senex: nequaquam se sepasset ab eis. Et dixit eis senex. Et ergo cognouim: quod hoc diceret. Sed tamen iterum dictum sunt homines: quod non inuenies colubam requiem pedibus suis: reuersa est ad nos in archa. In hoc uerbo curati sunt autem discipulorum eius: et manserunt cum eo usque ad ultimum uite ipsius tempus. Qui cum moreretur: turbati sunt valde. Et dixit eis ille. Non dum uenit hora. Cum autem uenit. dico uobis. Iudicium autem habeo uobis scilicet ante tribunal christi: si promiseritis cuiquam de corpore meo aliquid facere. Et illi dixerunt. Quid ergo faciemus propter: quod nescimus mortuum uestire uel sepelire?

Dixit eis senex. **N**escitis
 mitte fune in pede meū?
 et trahē me ī monte? Cū
 at traditur eēt spm. vide
 rūt eū frēs flente: et dicit
 ei. In vitate et tu times ī
 mortē p̄r. Et dixit eis. In
 veritate timor qui in hac
 hora ē in. semp fuit ī me
 ex quo factus sū monachus:
 et timeo valde. Atq; ita
 in pace dormiuit. Ille at
 sermo semp in ore senis
 erat. **A**rseni: p̄r qd existi.
 loqui me sepe penituit:
 tunc nūq. Cū at vidisset
 abbas pemen qz tñsyt: ī
 dixit. **B**ēs es abba arseni:
 qz te tantū in hoc seculo
 planxisti. Cui ei hic se
 nō plaxerit: illic ī p̄petu
 ū iugebit. Aut hic ergo
 ex voluntate: aut illic pro
 tormeto. ī possibile ē hoīez
 nō plangē. **N**arrauit
 abbas daniel. de abbe ar
 senio: qz nūq voluerit lo
 qui de q̄stioe aliq̄ septarū.
 cū poss; magister loqui si
 vellet: s; neq; cito scripsit e
 pistola ad aliquē. Cū at
 ad cōuentū post aliquētū
 tps veniebat. post colūp
 nam sedebat: ne q̄s facie
 ei videt: et ne ip̄e atten
 det ad aliū. Erat at visio
 ei agelica sicut iacob: ca
 nis ornatus. elegās corpe.
 sicutus tñ. Habebat autē

barbā plixā oīno attigen
 te usq; ad ventre ei: p̄li
 at oculoꝝ ei nimio fletu
 reciderāt. Longh at erat:
 s; senio lōgmquo ciuatis.
Mort at ānoꝝ nonagi
 taq; q̄. **H**ic fecit in pala
 cio diue mēorie theodosij
 maioris. q̄ fuit p̄r archa
 dij et honoꝝ. ānos q̄dra
 gita. in scythi fecit ānos
 quadraginta. et decē an
 nos in loco q̄ dicit troen.
 sup̄ babilonia cont ciuita
 te mēsis. et tres ānos in
 canapo alexandrie. et alioꝝ
 duos ānos reuertēs iterū ī
 troen fecit: et ibidē dormi
 uit p̄sumans ī pace et t̄io
 re dei cursū suū. qz erat
 vir bonus et plen⁹ spū s̄cō
 et fide. **D**ixit senex cui
 da. Non apponas cor tuū ad
 ūsus frēm tuū dices: qz ma
 gis tu illo sobrius es. t̄ dñe
 aior. et intelligēaior: s; subdi
 tus esto gracie dei in spū
 paupertatis. et p̄ caritate nō
 fictā: ne spū exaltacōis ela
 tus p̄das labore tuū: t̄ esto
 spūali sale additus in xpo.
Venerūt aliqñ senes ad
 abbate anthoniū: et cat cū
 eis abbas ioseph. **V**oles at
 abbas athonius pbare eos.
 mouit sermone de scriptis
 s̄as: et cepit intrognare iu
 niores qd eēt hoc aut illud
 v̄bū. Et singuli eoz dicebat

put poterat. Ille autem dixit.
Necdum iuenistis. Post oes
vero dixit abbi ioseph. Tu quomodo
dicas uerbum hoc? Et ille
respondit. Nescio. Et dixit abbas
anthonius. Vere abbas ioseph
solus iuenit uerbum: qui se nescire
respondit.
Venerunt quidam fratres ad
abbatem sysoi. ut audiret ab
eo uerbum: et nichil loquebatur.
Sed semper dicebat. Ignosce mihi.
Uidentes autem sportellas eius: dix-
erunt discipulo eius abraham.
Quid facitis sportellas istas?
Et ille respondit eis. Huc
et illic expeditur eas. Hoc
audiens senex. dixit. Sysois
hic inde manducat. Illi autem
audiens. edificati sunt valde
in humilitate eius: atque cum
gaudio recesserunt.
Venit
ad quendam senem solitarii mo-
nasterii. homo qui a demonio
verabatur. et fortiter spumaba-
bat: et percussit in maxilla eius.
Senex uero dicit ei aliam max-
illa. Demon autem non ferens in-
cendium humilitatis mox exili-
uit ab eo: et factus est sanus.
Dixit senex. Quia si quis
dicat alicui. ignosce mihi. humili-
ans se: obicitur demones tempta-
tores. **I**nterrogatus est senex.
quo quidam dicent uide se as-
pectu angelorum: et respondit
dicens. Beatus est: qui peccatum
suum semper uidet. **De excellen-
tissima uirtute caritatis. Ps. xvij.**

Venit aliquis abbas
hyllarion de pa-
lestina ad abbatem
anthonium in monte: et dicit
ei abbas anthonius. Bene
uenisti lucifer: qui mane
oraris. Et dicit ei abbas
hyllarion. Pax tibi columba
lucis: qui sustines orbem terrarum.
Dixit abbas macharius
abbi arsenio. Quare nos
fugis? Et dicit ei senex. Dat
deus quod diligo uos: sed non
possum esse cum deo et hominibus.
Superior est uirtutum milia et
miliu milia. uoluntate
habet: homines autem multas
habet uoluntates. Non pos-
sum ego dimittere deum: et ue-
nire et esse cum hominibus.
Dixit
abbas agathon. Quia secundum
uoluntatem meam nunquam dormi-
ui. retines in corde meo
aduersus quemque dolorem: neque
dimisi alium dormire habere
te aduersum me aliquid. **S**enex
quidam erat in egipto: ante
quam ueniret illic abbas pas-
tor. Ille autem habebat notitiam
hominum: et multum honorem.
Cum ergo ascendisset abbas
pastor de scythi cum suis. di-
miserunt homines illum senem: et
uenerunt ad abbatem pasto-
rem. Inuidia autem tactus senex:
male loquebatur de eis. Hoc
audiens abbas pastor. des-
tabat: et dicit fratribus suis.
Quid faciemus de senem isto magis?

no: qz nos in tribulacione miserunt hoies. Delinquentes senē. et ad nos qui nichil sumus attendentes: Quid possu- sanare eū: Et dixit eis. Facite eū aliqd gustare: et tollite vasculū vini et eam ad eū et gustemus simul: forsitā p̄ hec possumus sanare aīm ei. Tulerūt ergo q̄s paueraū cibos: et prexerūt ad eū. Et dū pulsaret ad ostiū: vndit discipul⁹ eius dices. Qui estis? Et illi dixerūt. Dic abbi. qz pastor ē: et desiderat bñdici p̄ vos. Hoc at nūciāte ei discipulo eius: ille mādauit dicens. Vade. qz m̄ nō vacat. Illi at pseuerātes i caumate dixerūt. Nō discedim⁹: nisi meruerim⁹ bñdictionē seni. Senex vō vidēs pseuerātia eoz et hūilitatē. xp̄tus aperuit eis: et intrātes gustauerūt cū eo. Cū ergo māducaret: dixit senex. In veritate dico: minus ē qd̄ audiui a vobis: cētuplū ei est qd̄ vdeo in ope vō. Factus ē ergo eis amicus ex illa die.

Qontigit aliqn̄ abbatē p̄ambo iter cū fr̄ibz i ptes egypti facē: et vidēs quosdā seculares sedentes dicit eis. Surgite et salute et osailamū mōachos ut bñdicamū: fr̄ep̄ter enī

cū deo loquūt: et scā sunt ora eoz. **D**icebat de abbate p̄fuitio: qz nō cito bibet vinū. Ambulās at aliqn̄ supuenit in iuetū latronū: et iuenit eos bibetes. Cognouit at eū q̄ erat p̄muis latronū: et scēbat qz nō bibet vinū. Vidēs ergo eū de multo labore i pleuit calicē vini: et i alia manu tenuit gladiū euaginātū: et dicit seni. Si nō bibis: occidā te. Senex vō scēs qz mandatū dei vult face: et volēs eū lucr̄i: accepit et bibit. Ille vō p̄nceps latronū p̄miam egit apud eū dices. Ignosce m̄ abba: qz tristitauit te. Et dicit ei senex. Credo in deo meo: qz p̄ hūc calicē faciet tecū misericōdia: et i hoc sclo. et i futuro. Et vndit p̄nceps latronū. Et ego c̄do in deo: qz ex hoc nō faciā aliau q̄q̄ mali. Et luatus ē senex oē collegiū illoz latronū: p̄ id qz se p̄ter deū dimisit volūtati eoz.

Abbas anthoni⁹ dicit. Ego iā nō timeo deū s̄ amo: qz amor fous mittit timore. **I**terū dixit. Quia de p̄rio ē vita et mors. Si enī lucr̄bim⁹ fr̄em lucr̄bimur deū. Si at scandalizā fr̄em: in xp̄mi peccamus.

Duo fr̄es erāt in cellis.

unus autem ex eis senex erat: et
rogauit illum qui iuuenis
erat dicens. **M**anentem sibi frater.
Et ille dixit ei. Ego pater sum:
et non possum manere tecum abba.
Ille autem rogabat eum dicens. **E**a
autem possumus. Erat senex ille
mundus: et nolebat audire quod
monachus habet in cogitatione
fornicationem. Et dicit ei frater.
Dimitte me unam ebdomada:
et iterum loquemur. Venit
ergo postmodum iuuenis ille:
et volens probare senem dicebat.
In magna temptatione inueni
ebdomada ista abba. **P**ropter
eum pro mysterio quodam in uisio:
iurari in muliere. Et dixit ei
senex. **N**iquid non est prius?
Et respondit frater. **E**nam prius est pe
nitentia. Senex autem dixit.
Ego tecum porto medietatem
peccati huius. Tunc dixit frater ille.
Modo scio: quod possumus sibi esse.
Et manserunt sibi: usque ad exitum
suum. **D**icebat de quodam
fratre: quod cum fecisset sportas
tas et imposuit eis ansas:
audiuit uocatum suum alium
monachum dicente. **Q**uid fa
cio quod primum est mercatum?
et non habeo ansas quas im
ponam sportellis meis? Ille uero
audiens. resoluit ansas
quas imposuerat sportellis
suis: et attulit eas fratri illi
in mano dicens. Ecce istas su
perfluas habeo: tolle et po
ne in sportellas tuas. Et

fecit opus fratris sui proficere: ipse
autem opus reliquit imperfectum.
Dicebat de quodam sene
in synchra quod egrotauit. et
uoluit manducare modicum
panis recentis. **H**oc audies
quidam frater tulit melorem suam.
et misit in eam panem siccatum:
et uadens in egiptum. muta
uit illud ad panem recentem:
et attulit seni. Et cum uidisset
frater panes illos recentis:
mutati sunt. Senex autem
noluit gustare dicens: quia
sanguis fratris est. Et rogauit
eum senem dicens. **P**ropter de
um comedere: ne uacuum sit sa
crificium fratris istius. **A**ter uero ro
gatus comedit. **F**rater
interrogauit senem quodam di
cens. **D**uo sunt fratres. ex quibus
unus quiescit in cella sua pro
pter heres ieiunium sex dierum. et
multum sibi laborem imponens:
alium uero egrotantibus deseruit.
Cuius opus magis acceptum
est deo? Respondit ei senex. **S**i
frater ille qui sex diebus ieiunium
uoluit. appetat se pro na
res: non potest esse equalis illi
qui infirmantibus deseruit.
Perirentur aliqui tres
fratres ad messem: et suscep
erunt certum spatium seragim
modiorum quod meterent. **U**nus
autem ex eis prima ipsa die in
firmari cepit: et reuersus
est in cellam suam. **Q**uorum autem
remanerunt: unus autem dixit.

Gra fr̄ vides. qz m̄rit̄ ī eif
 tudine fr̄ noster. Ertoque
 ergo tu aīo tuo parū. et
 ego silit̄ meo paululū?
 et credam⁹ in deo. qz p̄ oīo
 nes ei⁹ īplebim⁹ nos duo
 opa ei⁹: et metem⁹ p̄tem
 ipius. Cū ergo explicus
 fēt mēsse totū locū illius
 que susceperant: venerūt
 accipe mercedes suas: et
 vocauerūt fr̄em illū dīcē
 tes. **F**rater veni: accipe
 laborē tuū. **E**t ille dixit
 eis. **Q**ualē laborē accipi
 ā: qz nō mēssu. **E**t illi
 dixerūt ei. **O**īombz tuis
 s̄sumata ē mēssis: veni
 ergo accipe mercedes tu
 as. **I**nacta ē ergo plīma
 cōtēntio int̄ eos de hac re.
 illo salūz dīcēte nō accipi
 o qz nō laboraui: illis vō
 nō acq̄escebatz n̄ et tpe p̄
 ap̄et p̄tē suā. **A**bierunt
 ergo ad iudiciū magnū se
 nis cuiusdā. **E**t dīat ei il
 le fr̄. **P**rexim⁹ nos tres:
 ut metem⁹ in agro cui⁹
 dā ad mercedes. **C**ū aut̄
 venissem⁹ ad locū q̄ mēss
 sūi eram⁹. ip̄a p̄ma die
 ī egritudine cecidi: et re
 uersus sū in cellā meā.
 nec vna die metē p̄uales
 cū eis: et nūc cogit̄ me
 fr̄es isti dīcētes: veni ac
 cipe mercedes. ubi non
 laboraui. **D**ixerūt at̄ et

illi fr̄es. **V**enera tres fui
 mus et p̄rexim⁹ metē: et
 suscepim⁹ spaciū sexagim
 modiorū qd̄ metem⁹. **E**t si
 fuisset⁹ toti tres: cū gran
 di labore vix potuissem⁹ ex
 plicare illud. **O**īombz autē
 fr̄is hui⁹ nos duo velocius
 q̄ tres potuim⁹ et demessu
 im⁹ agrū: et dīcū ei veni
 accipe mercedes tuas: et
 nō vult. **H**ec audīēs senex
 muratus ē: et dīxit vni de
 monachis suis. **P**erite sig
 nū in cella fr̄m: ut aggre
 gent̄ hīc oēs. **Q**ui cū ve
 nissent: dīxit eis. **V**enite
 fr̄es: et audite hoc iustum
 iudiciū. **E**t indicauit eis
 oīa senex: et adiudicauit
 fr̄em illū ut acciperet mer
 cedes suas: et faceret ex hīs
 mercedibz qd̄ tpe vellet. **E**t
 discessit fr̄ ille cōstātus et
 plorās: et p̄iudicātū se fu
 isse dīcebat. **D**icebat q̄
 dā senex. qz p̄res nr̄i cōsue
 tudinē habuerūt venire
 ad cellas nouorū fr̄m q̄ soli
 tūz dūersari volebat: et
 visitabāt eos. ne q̄s eorū a
 demonibz cōueniret: et
 a cogitacōe sua ledet. **E**t si
 qn̄ aliq̄s eorū īueniebat
 lesus. adducebat eū ad ec
 clesiā: et ponebat peliū
 cū aqua: et fiebat oīo pro
 eo q̄ reptacōibz laborabat.
Et lauabat oēs fr̄es man⁹

suas i peluū: et p̄fidebat aq̄
illa sup frēm qui ipugnabat:
et ita statim purgabatur.
Duo senes multis annis
simul uersati sūt: et nūq̄
int se litē habuerūt. Dixit
ergo vn⁹ alti. **F**aciam⁹ t̄ nō
vel vnā litē: sicut hoīes fa-
ciūt. Et ille r̄ndit fr̄i dicens.
Prefatō qualiter fiat litis. At ille
dixit. Ecce pono i medio lat-
culū: et ego dico meū ē hoc.
tu at dic. nō. s̄ meū ē: t̄ in-
de fit litis uicū. Posuerūt ergo
testā in medio sui: et dixit
vnus eoz. **M**eū ē hoc. Et
alter dixit. **N**on. s̄ meū ē.
Et ille r̄ndit. **E**cce tuū est:
tolle et uade. Et discesserūt:
nec r̄edē potuerūt. **Q**uidā
frat̄ erat mīster cuiusdam
p̄m. Contigit at̄ ut vuln⁹
fieret i corpe senis: et san-
es multa ex eo cū fetore p̄-
fluēret. Dicebat at̄ in cogi-
tatu suo frat̄ ille q̄ ei de ser-
uēbat. **D**isce de hic: q̄ nō
potis sustinē fetore putre-
dis hui⁹. Ille vō fr̄ ut reprī-
mēt hui⁹mōi cogitationē
suā. tulit vas aque et dilu-
it vulnā senis illi⁹: et r̄col-
legit ipsā aquā in vas: et
quoties siciebat ex ipā bibe-
bat. **C**epit at̄ ipsū cogita-
tio sua iterū sollicitare. di-
cēs. **S**i nō m̄s fugē: vel nō
bibas fetore hui⁹. **F**rat̄ aut̄
ille laborabat et tolerāter

ferēbat: bibēs lauaturā vul-
neris illi⁹. **E**t cū ita mīstra-
ret senē: vidit deus labore
caritatis ei⁹: et illā lauaturā
vlnis i aq̄ mūdissimā vitit:
et senē iuisibili medicamē-
to sanauit. **E**rat aliq̄s
interrogauit senē quēdā di-
cēs. **S**i videro frēm de quo
audiui aliquā culpā: non
possū suade aīo meo ut in-
troducā eū in cellā meam.
Si at̄ vdeo bonū frēm: ip-
sū libent̄ suscipio. **E**t dixit
ei senex. **S**i facis bonū bo-
no fr̄i: parū bene facis. **I**-
li alti duplū ipende: ipse
ē enī q̄ infirmat. **D**ixit
abbas pastor. **C**onare se
cūdū virtutē tuā nulli o-
nino face malū: et castū
seruare cor tuū cū oī hoīe.
Iterū dixit. **N**ō ē mai⁹
aliq̄d dilacione: etiā ut aīaz
suā ponat q̄s p̄ p̄rio suo.
Etenī si q̄s audies sermo-
nē tristē cū possit et ipē
id face certet et sustineat
et nō tristēt eū: vel etiā
si lesus fuit in re aliq̄. pa-
ent̄ sustineat. nō retribuens
tristat̄ se atq̄ ledēt̄ se: h⁹
modi hō aīam ponit pro
p̄rio suo. **D**ixit qdā
p̄m. **S**i q̄s peccerit a te a-
liquā rē. et volēt̄ prestā-
teris ei. sit volūtas aī m̄
id qd̄ dat̄. sicut sc̄ptū est.
Quia si q̄s angariauerit

te mille passus. vade cum eo
 duo? hoc aut est. ut si quis te pe
 caverit re aliqua: des ei ex a
 nimo et spiritu. **I**nrogavit q
 da. senex queda dices. Quo
 sut modo quida laborates
 in disacoe? et no accipiunt
 gratia sicut antiqui? **D**icit ei
 senex. Quia tuc caritas e
 rat: et unusquisq proximu suu
 trahebat sursum. Nunc at ve
 frugesce caritate unusquisq
 proximu suu deorsu trahit: et
 ptea gratia no meremur ac
 cipere. **De virtute pacien**

Dice **ae. ps xvij.**
 bat abbas danuel
 q erat discipulus
 abbas arsenij: q narravit
 ei abbas arsenius tanq de
 alio puto in q de se dicebat?
 q du sedet quida i cella
 sua: venit vox dices ei. **V**eni
 ostenda tibi opa hoim. **E**t
 surgens exiit. **E**t dixit eu
 ad queda locu. et ostendit
 ei ethiophe incidere ligna et
 facere sarcina magna:
 et ceptabat portare eam
 et no potat: et p eo ut au
 ferret ex sarcina illa ibat
 iteru et indebat ligna: et
 addebat ad sarcina. **H**oc at
 faciebat diucius. **E**t pcedes
 paululu. ondit ei hoim cur
 sus stare sup lacu et hauri
 ente aqua ex eo? et infun
 dete in cisterna ptusa: que
 aterna ipsa aqua iteru re

fiudebat in lacu. **E**t dicit
 ei iteru. **V**eni ostenda tibi
 aliud. **E**t ecce vidi replu.
 et duos viros sedetes in e
 quis: et portates lignu tns
 uersu vnu cont vnu. **V**ole
 bat at p ianuam introire i
 replu: et no potant ppter
 lignu illud qd portabant: tnsuerfu
 et no inclinates se vnu post
 aliu ut fierz lignu illud di
 rectu: remaserut foras ext
 ianuam repli. **E**t cu inrogas
 set qd hoc eet: ille rndit ei.
Hij sut qui portat velut i
 iusticia iugiu supbie: et no
 huiliati sut ut corrigent se.
 et abularer huilit in viam
 xpi: ppt qd et remaserut fo
 ras a regno dei. **I**lle at qui
 ligna incidit ho e in pacis
 multis: et p eo ut pmiam
 agat et subthar se a pacis
 suis: magis alias uqtates
 adhibet sup uiquitates suas.
Qui at aqua implet: ho
 e qui bona quide facit: s
 qz habet i eis pmixta mala:
 p hoc pdit ecia et bona opa
 sua. **Q**uappt uenit oem
 hoem sobriu ee. in osidera
 dis opibz suis: ne i vanu
 videat sustine labores.

Narravit scs basilius di
 cens. **F**uit in quoda monas
 terio feiaru queda vgo que
 stulta ee ac deone se habere
 simulabat: q usq adeo ab
 oibz alijs p horrore habe

bat: ita ut nec cibū quide
cū ea acciperet. Tale siquidē
vntū elegerat: ut a coquina
nūq̄ recedēs. totū illuc mī
terū implet officiū. Et eant
scdm̄ vulgare puerbū vni
uerse domū spongia: impletū
in se rebz p̄bas. qd̄ in sc̄is li
bris scriptum legitur. Si quis
inq̄t ex vobis putat se eē
sapientē in hoc mūdo: stultū
sit ut sapiēs fiat. Nec igit̄
uolutū panis habebat ca
put: ita oībz seruebat: ceterē
at̄ v̄gines conse cucullis cō
operiebant. Nulla aliquā
hac potuit de q̄drūgentis
v̄ginibz vidē manducantē:
nūq̄ p̄ oē eū suū sedit ad
mensā: a nulla v̄l modi
cā p̄te panis accepit: fimi
cas tm̄ deterges illaz mē
sarū. et abluens ollas. hīs
solis alimonijs v̄tēta vive
bat. Nulli unūq̄ fecit iū
riā: nulla ip̄ius mī mur
auduit. nulli aut parū
aut satis unūq̄ locuta est:
et cū ab oībz cederet. cū
oīm v̄uēt odio. maledicta
oīm sustinet: sc̄o pyterio
cui hoc vocabulū erat. p̄
batissio viro sempz ī de
serto v̄uētū. astitit aīge
lus dñi quadā die sedeti
in loco qui dicit̄ porfūte:
affatusq̄ ē eū hys v̄bis.
Cur inq̄t grande aliquid
eē te credis: ut sc̄s in hū

modi desēs loco? **H**is vidē
mulierē te sanctorē: **V**a
de ad tabenēsiotarū mo
nasteriū feiarū: et vna
ex ip̄is illic iuenies ī ca
pite habentē conā: ipsaq̄
cognosce te eē meliorem.
Que dū cont̄ tantū pplm̄
sola diebz ac noctibz put
nat: cor ip̄ius nūq̄ a deo
recedit: tu at̄ vno ī loco
resides. nec quocūq̄ aliquā
p̄gredies: p̄ oēs urbes pio
et cogitacōe vagaris. **S**ta
tiq̄ ad sup̄dictū monas
terū venit: et m̄grōs
f̄m̄ rogauit: ut introdu
ceret eum ad habitaculū
feiarū. **Q**ue mox illi ut
viri gloriofū. verū etiā
puerionis etatis: cū fidu
cia gradū introducā fecerit.
Ingressus at̄. oēs sorores
desiderabat īspicē: int̄
quas solā illā p̄ qua ve
nerat nō videbat. **A**it at̄
ad postremū. **V**es michi
inq̄t adducite: deesse enī
m̄ videt̄ aliq̄. **D**icit ad e
um. **V**nā inquit stultā.
habem̄ ī m̄h̄sc̄s ī coquina.
Sic eī eā q̄ a demonio u
verat appellat. **E**t ait ille.
Exhibete inq̄t ad me ipsā
quocūq̄ ut videā eā. **Q**uo
audito. sup̄m̄coratā vo
cūte ceperūt. **Q**ue cū nol
let venire. senties ut cre
do aliqd̄ aut fortassis hoc

ipm diuina reuelacoe cog
 nosces: dicit ei. **S**cs pyteri
 us inde te desiderat. **E**rat
 at in fama et noie gra
 dis. **C**uq ad eu fuisset ex
 hibita. vidissetq panos
 in fiote ipius inuolutos: p
 ient se ad pedes ipius di
 ces. **B**enedic me inquit.
Rursus ad illi pedes et
 ipa corrues: tu me inquit
 benedic dne. **O**es vo sozo
 res obstupuerut sil. dicen
 tes. **N**oli abba tale inui
 ria sustine: fatua eni est
 ista qua cernis. **T**uc scs
 pyterius. hec ipis oibz ait.
Vos inqt estis fatue: na
 hec et vira t mea e nona.
Hoc ei noie vocat illi fei
 nas spicales. **E**t deprecor
 deu ait: ut ita digni ipe
 i die iudicij merear inue
 nir. **Q**uo audito. oes sil
 ad pedes ipi paderut: sin
 gule varia pta et pua
 fitetes. **A**lia ei abluens
 sordes cathini sup ea fu
 disse dicebat: alie vo cola
 plis ea a se oberata sepe
 meorabat: alie naves ip
 sius sinapi impletas a se ee
 deflebant. **C**ete q diuisas
 referebat se ei iurias ut
 rogasse. **P**ro quibz oibus
 scs ille fuis ad deo pabz.
 egressus e. **P**ost paucos
 at dies no feret illa tata
 sui gloria. tatoq se noles

sozoz honore cumulari: q
 uariq se credes excusacio
 nubz singulariu: egressa de
 monastio illo occulte. quo
 ierit. i que se miserit lo
 cu. vl' quo fine de se fecerit:
 ad nulli potuit noticiam
 puenire. **I**ntrogauit ali
 qb se abbatē pastore dices.
Qid e qd scriptu e. no vedde
 malu p malo: **D**icit ei ab
 bas pastor. **N**ec passio. qtu
 or modos habet. **P**rim' de cor
 de: scds de aspectu: tans de
 lingua: qrtus e no fare ma
 lu p malo. **S**i ergo cor potu
 erit purgar: non veit ad
 aspam. **C**ustodi eam ne lo
 quis. **S**i at locuto fueris: cito
 te corripe: ne facias malu
 p malo. **N**arrauit abba
 daniel: qui fuit discipulus
 abbas arsenij. dices. **D**ixit
 pz nr abbas arsenius de q
 da sene: qz erat magnus in
 hac vita. **S**implex at in fide:
 et errabat p eo q erat ydio
 ta. et dicebat no ee natulit
 corp9 xpi pane que sumi:
 s figuru ei ee. **H**oc at au
 dietes duo senes q dicit huc
 sermonē. et sciētes q mag
 nus eet in vita et iusfacoe:
 cogitantes vo q inorent et
 simplicit dicit hec: uenerut
 ad eu et dicit ei. **A**bbas ser
 monē audiui cuiusda infi
 delis: q dicit. qz panis que
 sumim9 no naturale e cor

pus xpi: s; figura ei. Senex
ei ait eis. Ego su qui hoc
dixi. Illi at rogabat eu dice
res. No sic teneas abba: s;
sicut ecclia catholica t didit.
Nos at credim; q; panis
ipe corp; e xpi: et calix
ipe e sanguis xpi: scdm ve
ritate et no scdm figurā.
S; sicut in pncipio puluere
de tra accipies plasmauit
horem ad ymaginē suā: et
no potes dice q; no erat y
magis dei q;uis i;prehēsi
bilis: ita et panis q; dixit
q; corp; meu e: credim;
q; scdm vitatē corpus xpi
est. Senex at ait eis. Nisi
re ipa cognouero: non in
satisfacit ratio vra. Illi at
dixerūt ad eu. Depremur
deū ebdomada hac de mis
terio hoc: et credim; q; ds
reuelabit nobis. Senex vō
cū gaudio suscepit sermonē
istū: et depēdabat deū dice;.
Dne tu cognoscas q; no p
malicia incredul; sum rei
hu;: s; p ignorāā. Ergo
reuela m; dne ihu xpe. qd
verū est. S; et illi senes ab
eūtes i cellas suas: rogn
bāt et ipi deū dicētes. Dne
ihu xpe reuela senu mysteri
ū hoc ut credat: et no pec
dat labore suū. Exaudiu
at dñs utrosq;: et ebdoā
xpleta. venerūt dnico die
in ecclia: et sederūt ipi

tres sup sedile de serpo qd
in modū fascis erat liga
tū: medius at sedebat se
nex ille. Opti sūt at intelec
tuales oculi eoz: et qn po
siti sūt panes i altari: vi
debat illis trimodo tribz.
tanq; puerul; iacēs sup al
tare. Et cū extēdiss; pbr
man; ut frangēt panē:
descēdit angel; dñi de ce
lo habēs cultrū in manu
et secant puerulū illū:
sanguinē vō ei; exapiebat
i calicē. Cū at pbr frangēt
in paruis ptibz panē: et
am angelus iniebat pu
eri mēbra in modias pt
bus. Cū ergo accessisset
senex ut accipet scām cōi
onē: data ē ipi soli caro
cū sanguine cruetata. Ed
cū vidiss; ptinuit: et cla
mauit dice;.
Credo dne. q;
panis qui in altari ponit
corpus tuū e: et calix tu
us e sanguis. Et statū frā
ē caro illa i manu ei; pa
nis scdm mysteriū: et sup
fit illud i ore agēs grāas
deo. Dixerūt at ei senes.
Deus scit hūanā naturā.
q; no p; carnibz crudis
vesci: et p;tea tñsforma
uit corpus suū in panē:
et sanguinē suū in vinū:
hijs qui illud fidelit; susci
piūt. Et agēs grās deo
de sene illo. q; no pmisit

deus perire labores eius: ve
 nisi sunt tota res cum gaudio
 ad cellas suas. **I**tem ipse
 daniel narrauit de alio se
 ne nigro. qui habitabat in misio
 ribus partibus egypti: quod dicitur per
 simpliciter. quod melchisedech
 ipse est filius dei. Hoc autem idcirco
 tu est sancte memorie cyrillo episcopo
 alexandrino de eo: et misit
 ad eum. Scies autem quod significat
 est ille senex. et quicquid pe
 tet reuelabat ei: et quod simpli
 citate dicit hoc verbum: usque est huius
 modi ratione dicitur. Abba rogo
 te quod in cogitatione mea est. quod
 melchisedech ipse sit filius dei:
 et tuis alia cogitatio mea
 dicitur: quod non sit. sed homo sit. et si
 in sacerdos fuit dei: quoniam er
 go hesito de hoc. idcirco misi
 ad te ut depreceris deum: quod te
 non reuelare tibi dignetur de
 hoc quod veritas habeat. Senex
 autem de satisfactione sua persumens:
 cum fiducia dixit. Da mihi tres
 dies inducias: et ego depre
 cor deum de hac re: et venia
 o tibi quod mihi fuit reuelare
 dignatus. Intra tres ergo dies
 la sua deprecabatur deum de huius
 verbo: et veniens post tres dies
 dixit sancte memorie cyrillo e
 piscopo. Huius est melchisedech.
 Archiepiscopus autem respondit ei. Quo
 distat apud te abba? Et ille
 dixit ei. Deus mihi ostendit
 omnes patriarchas: ut ut singu
 li eorum coram me transiret: ab

adam usque ad melchisedech.
 Et angelus mihi assistens dixit. Ecce
 iste est melchisedech. Et ideo ar
 chepiscopo. certus esto quod sic est. Abi
 es autem senex per scriptum predicabit
 quod homo est melchisedech: et ga
 uisus est manifeste sancte memorie cy
 rillus episcopus. **P**uer erat adhuc
 sancte memorie effrem. et vidit
 somnium siue reuelationem. quod
 nata sit vitis in lingua eius: et
 creuit et impleuit totam terram
 fructifera nimis: et quod veniret
 omnia volatilia celi ut comederent
 de fructu vitis illius. **Q**uoniam
 autem manducabat: eo amplius im
 plebat fructu. **I**tem vidit quidam
 sanctorum in somnis ordinem angelorum
 cum descenderent de celo. secundum pre
 ceptum dei: habentem manu librum
 totum scriptum in tres et foras. **Q**ue
 rant autem ad iuramentum. **C**ui debet com
 munitur hoc? **Q**uidam dicebant illi:
 alij dicebant de alio. **R**esponderunt
 autem et dixerunt. **N**e utique sancta sunt
 iustitiam dicitis: unquam hic e
 is committi non potest. **M**ulta etiam a
 lia sanctorum nomina dicentes: postea
 dixerunt. **Q**uia nemini potest committi
 hic alij nisi effrem. **E**t vidit
 senex ille cui hoc in somnis
 apparuit: quod effrem dederit tho
 num illum. **M**ane autem surgens
 audiuit effrem docentem: et velut
 fontem ebullientem de ore ipsius.
Et agnouit senex quod somnium
 viderat: quod spiritus sancti operatio est.
 quod egrediebatur de labijs effrem.
Dicebant de abbe zenone:

q̄ cū moraret̄ in scychn̄ exi-
it noctu de cella sua: ut iret
ad paludē. Et cū errasset:
fecit tres dies et tres noctes
ābulās et laborās: et cū de-
fecisset: cecidit semiāimis.
Et ecce puerul⁹ stetit ante
eū: habēs panē ⁊ surisculam
nq̄: et dicebat ei. Surge mā-
duca. Ille at̄ surgēs orauit:
existimās q̄ fantasma eet.
Puer at̄ rīdens dicit ei. Be-
nefecisti. Iterū orauit sc̄do et
t̄tio. Et dixit ei. Bene fecisti.
Surgēs ergo accepit ⁊ mā-
ducauit. Et post hec dixit
ei. Quātū ambulasti tānū lō-
ge es a cella tua: s̄ surgēs
sequere me. Et statim muēt⁹ ē
ī cella sua. Dixit ergo ei se-
nex. Veni intra: et da orō-
nē nobis. Et cū introiiss̄ se-
nex: ille subito nō aparuit.
Dixit abbas iohānes: q̄
vidit quādā in excessu me-
tis tres monachos stantes
trās mare: et facta ē vox
ad eos ex alia pte litous di-
cēs. Accipite alas igneas:
et venite ad me. Et duo q̄
dē ex eis acceperūt alas:
et volauerūt ad illud litus
vnde facta ē vox: t̄cius vō
remāsit et flebat fortit̄ et
clamabat. Postea vō dare
sūt et ipi ale. s̄ nō ignee.
s̄ infirme et debiles: ita ut
cū oī labore mergedo nimū
ad litus venit illud. Ecce sic

ē ḡuacio hec. q̄ sibi accipit pē-
nas non tū igneas: s̄ vix
firmas et debiles p̄t accipe
Abbas macharius ha-
bitabat in loco ninus deser-
to: erat ei solus ī eo solitari-
us. In inferiori vō pte erat
alia solitudo: in q̄ habita-
bat plurimi fr̄es. Obser-
uabat at̄ senex ad iter: et
vidit sathanā veniētē in
habitu hoīs ut tr̄siret p̄ cel-
lā eius. Videbat at̄ q̄ tū-
ca linea indut⁹ valde ve-
tusta et tota p̄forata: ⁊ p̄
oīa foramina ei⁹ p̄debat
āpulle. Et dicit ei senex.
O he maior ubi vadis: Et
ille r̄ndit. Vado amouē fr̄es.
Senex at̄ dixit ei. Et ut qd̄
tibi āpillas istas: Et dixit.
Gustu fr̄ibus porto. Et dixit
ei senex. Et totas cū gus-
tu portas: Et r̄ndit. Ecce:
ut si vnū alicui nō plac̄:
offerā aliud. Si at̄ nec illud
dabo t̄cū et ita p̄ ordinē:
ut modis oībz v̄l vnū ex
eis placeat ei. Et cū hec
dixisset. tr̄sijt. Et observa-
bat senex custodiēs vias:
donec ille iter remearet.
Et cū vidisset eū senex: di-
xit ei. Sanus sis. Et r̄ndit.
Vbi ē salus m̄: Et dixit se-
nex. Quare: Et r̄ndit.
Quia oēs sc̄ficati sūt: et
nēo m̄ acq̄esat. Et dixit se-
nex. Ne ergo habes ami-

cū: Rūdit. Unū tñmodo frēm habeo ibi? vel ipse solus in acquiescat: et qñ videt me. Quertit ad me velut ventus. Senex vò dixit ei. Et qd vocat fr̄ ille: Rūdit. Theopētus. Et cū her dixisset: tñsyt. Surgēs at abbas macharius: prexit ad inferiōrē hemū. Ad cū vidisset frēs: acceperūt ramos palmarū. et occurrerūt obuiā ei: et singulorū parabat cellas suas. icerti ad quē declinarz. Senex at inquirebat: qd m̄ eos theopētus vocaret in loco isto. Et iuenies eū: intravit i cellā ei. Theopētus vò suscepit eū gaudēs. Cū ergo cepisset secrete loqui: dicit ei senex. Quō ita te ē frat? Et ille dixit. Interī oronibz tuis bene. Et dixit ei senex. Ne ipugnat te cogitacōēs? Et ille dixit. Interī bene sū. Erubescibat ei dicē ei. Et dixit senex. Ecce qd ānos habeo i iustificacōe loci isti: et oēs honorāt me: et tñ in hac senectute mea ifestū ē m̄ spūs fornicacōis. Et rūdit theopētus dices. Crede abba. qd et m̄. Senex at simulabat et alias cogitacōēs ēē sibi molestas: donec faceret eū ifiteri. Deinde dicit ei. Quō ieiunas? Et dicit.

Ad nonā. Et dicit ei senex. Ieiuna usqz ad vesperā et abstine? et mēda euāgelia ut mēozut retineas ea: s; et alias residuas ex aīo meditare scripturas. Et si tibi ascenderit cogitacio i mala. nūqz deorsū aspicias s; sp̄ sursum: et statī dñs adiuvat te. Et corrigēs senex frēm illū: reūsus ē in solitudine suā. Et cū obseruaret. vidit iterū deōnem illū: et dicit ei. Vbi vadis iterū? Et ille rūdit. Cōmouē frēs. Et abiit. Dū at reuertēt: dicit ei senex. Quō sūt frēs illi? Et ille rūdit. Male. Senex at dixit. Quare? Et ille rūdit. Quā toti scī? et maius malū ē. qz et vñū quē habui amicu et obediētē m̄. eadē et ipse nescio vnde subuersū ē: et nec ipse in iā acquiescit. s; oibus sanctior ē factus. Et p̄tea iuravi me iā nō calcare ad illū locū: n̄ post lōgū tēpus. Et her dices tñsyt: reliquēs senē. Senex vò scūs int̄iuit cellā suā: adorās et deo grās agēs. **I**terū abbas macharius volens solari frēs. dicebat. Venit huc aliquñ cū matre sua puer q a deōnio vexabat: et dicebat m̄i sue. Surge eam h̄c. Illa at dicebat. Nō possū pedibz ābulare. Et

dicebat ei filius suus. Ego te
porto: tū eam hinc. Et a
miratū su astutiā deōnis:
quō eos inde fugare volebt.
Quidā pbr̄ fuit religio
sus valde plectus noīe. fre
quēter missarū solepnia ce
lebrās: ad corpus sc̄i nini
ep̄i et cōfessoris. Cui cum
digno moderamie. sc̄am xp̄o
pp̄icio ducēt vitā: cepit oī
potētē deū pulsare p̄cibus:
ut sibi mōstraret naturā
corpis xp̄i et sāguis. Itaq;
nō ex infidelitate ut assolz:
s̄ ex pietate mētis ista pe
tiuit. Fuerat ei a puericia
diuinis legibz imbūz: et
p̄t amore sup̄ni regis. oī
patrie fines et dulcia liq̄rat
arua: ut xp̄i mistia exul
sedule discēt. Idcirco ei amōe
magis succēsus cotidie p̄no
sa munera offēns: poscebt
sibi p̄monstrari q̄ foret sp̄s
lancas sub forma panis et
vini: nō q̄ de xp̄i corpe du
bius eet. s̄ q̄ vel sic cernē
xp̄m vellet: quē nō mor
talū iā sup̄ astra leuati. i
tris passim aspice p̄t. Vene
rat ergo dies: et idē celebrās
pie missarū solepnia. more
solito p̄cubuit genubz. Ce de
p̄roz māt oīpores. p̄ade m̄
exiguo in hoc misterio. na
turā corporis xp̄i: ut m̄ lice
at eū aspice p̄sentē corpeo
visu: et formā pueri q̄ olim

simus matris tulit vaghentē.
nūc manibz atrectare. Qui
dū talia p̄aret: angel⁹ de
celo veniēs affat. Surge i
quit p̄pere: si xp̄m vidē pla
cet. Adest p̄sens corpeo
vestitus amictu: quē sacra
puerpera gessit. Tūc vene
rabilis pbr̄ pauid⁹ vultū
ab humo erigēs: vidit sup̄
arā p̄s filū. puerū quē
symeon ifantē portare sus
ulnis p̄meruit. Cui āgel⁹
inquit. Quā xp̄m vidē pla
cuit. quē p̄s sub sp̄e panis
v̄bis sacre solebas mistia:
nūc oculis īspice. atrecta
manibz. Tūc sacerdos celesti
munē fretus. qd̄ mirū dic
tu ē. ulnis tremētibz puez
accepit: et pectus p̄p̄riū xp̄i
pectori iūxit. Deinde p̄fus
i amplexū dat oscula deo:
et suis labiis pressit pia la
bia xp̄i. Quibz ita exactis:
p̄clara dei filij mēbra resti
tuit in v̄tice altaris: et re
pleuit celesti pabulo xp̄i
mensā. Tūc rursus humo
p̄strat⁹. deprecāt⁹ ē deū: ut
dignaret ip̄e iterū verti i
p̄stinā formā. Quia ex
pleta orōne: surgēs e tra
iuenit corpus xp̄i in formā
remesse p̄ore: uti deprecā
tus fuerat. **O**rit abbas
pastor. Sc̄ptū est. Quē ad
modū desidat ceru⁹ ad fon
tes aquarū: ita desidant

... deus. Quia
... p̄clara dei filij
... mēbra resti
... tuit in v̄tice
... altaris: et re
... pleuit celesti
... pabulo xp̄i
... mensā. Tūc
... rursus humo
... p̄strat⁹. deprecā
... t⁹ ē deū: ut
... dignaret ip̄e
... iterū verti i
... p̄stinā formā.
... Quia ex
... pleta orōne:
... surgēs e tra
... iuenit corpus
... xp̄i in formā
... remesse p̄ore:
... uti deprecā
... tus fuerat.
Orit abbas
... pastor. Sc̄ptū
... est. Quē ad
... modū desidat
... ceru⁹ ad fon
... tes aquarū:
... ita desidant

aia mea ad te deus. Quia
 igitur cecum in solitudine serpe-
 res plurimos confluit. et cum
 veneno eorum accessi fuerit. ad
 aquas pervenire desiderat.
 bibentes autem tepant a feruo-
 re serpentini virus: ita et mo-
 nachy habitates in solitudi-
 bus. accedunt deonum ma-
 lignorum veneno: et propterea
 desiderat sabbio et dnica ve-
 nire ad fontes aquarum. hoc est
 ad corpus et sanguinem domini
 nostri ihu xpi: ut purgetur ab
 omni amaritudine deonum ma-
 lignorum. **B**re meorum paulus
 simplex. discipulus abbas
 athony: narrauit primum
 tale rem. Quia aliquando veni-
 it in monasterium visitandi gratia.
 et per fratrem instructionem: et
 post consuetam ad iuvenem collo-
 cationem introierunt in ecclesiam
 dei: ut missas more solito
 celebraret. Ipse autem paulus
 intus unumquemque introeun-
 tium in ecclesia. quali animo in-
 traret: habebat ei et hanc
 gratiam datam sibi a deo. ut
 sic unumquemque cum animo esset
 agnosceret. sicut nos facies
 nostras videmus iuvenem: ingredi-
 entibus ergo omnibus clara facie
 et splendido vultu. sed et unum
 cuiusdam angelo gaudere cum
 eis. unum vidit nigrum et ob-
 scuro corpore toto: et deones
 ex utraque parte eum tenentes et
 trahentes ad se ipsos. arripit

in naribus eius missis: semper vero
 angelum eius delonge lugubrem
 tristisque sequentem eum. Paulus
 vero lacrimas et manu frege-
 rans pectus tudes: sedebat ante
 ecclesiam. plorans valde eum qui
 talis ei apparuerat. Cui
 autem videbat eum quod faciebat.
 et celere eius mutationem et
 lacrimas et luctum: mitiga-
 bat rogantes eum ut diceret quod
 esset quod videbat: timeres ne
 quod in reprehensione omnium vidis-
 set. pro quo hoc faceret. Postu-
 labat etiam ut ad missas me-
 retur cum eis. Paulus autem repel-
 les eos. negat se ingressurum:
 et sedebat foris tacens et plo-
 rans nimis illum qui talis ei ap-
 paruerat. Post paululum autem
 dimisso ecclesie inventu. iterum
 paulus attendebat singulos
 exeuntes: ut quorum introitum
 agnosceret scilicet quales ex-
 iret. vidit illum virum nigrum et
 obscurum toto corpore. ex-
 euntem ab ecclesia. clarum quidem
 vultu. candidum vero corpore: deo-
 nes autem qui eum ante tenebant.
 postea delonge sequentes: semper
 vero angelum iuxta ipsum abu-
 lantem letum et propinquum et gau-
 dentem super eum valde. Paulus
 ergo exiliens cum gaudio cla-
 mabat: benedicens deum et dicens.
 O ineffabilem misericordiam dei et boni-
 tatem. O diuine misericordie e-
 ius inuincibilem bonitatem. Cur-
 res autem et ascendens super altum

115

gradū: voce magna dicebat.
Venite et videte opa dñi: q̄
tribilia sūt. et oī stupōe dig
na. Venite et videte eū qui
vult oēs hōies saluare: et
ad agrutionē venire vita
tis. Venite adorem⁹ et pro
cidam⁹ ante eū: et dicam⁹
q̄ potēs est peccā dimittē.
Ad hāc vocē ei⁹ oēs sollicate
cucurrerūt: cupiētes au
dire q̄ dicebat. Et veniē
tibz oībz. referebat paul⁹
q̄ vidisset anq̄ in eccliam
itraret: et q̄ postea. Iterū
introgabat illū virū: ut
diceret ei causā p̄ q̄ ei tantā
subito imutationē deus do
nauit. Homo ergo ille cō
uict⁹ a paulo: corā oībz. q̄
cū ipm̄ erāt apte narrauit
dicens. Homo peccōr sū: et ml
to tpe i fornicatōe vixi usq̄
nūc. Ingre dies at modo i
scām ecclia dei. audiui
vocē ysaiē p̄phē cū legēret:
magis at̄ dei vocē loq̄tis
i eo ubi dicit. Lauamī. mū
di estote: auferte maliciā
de aīabz vris corā oculis
meis: disate bñ facē. Et si
fuerit peccā v̄rā tanq̄ feni
cū: velut nix dealbabūt.
Et si volueritis et audieritis
me: bona tre comedetis.
Ergo inq̄m fornicator i hoc
sermone xp̄ict⁹ sū nimis:
et igemiscēs int̄ sc̄ciā
meā dixi ad deū. Cū de⁹

q̄ venisti i hūc mūdū peccō
res saluos facē: et q̄ hec q̄
mō lecta sūt p̄misisti per
p̄phētā: cōple effectu et ope
eciā in me peccōre et idigno.
Ecce amodo tibi spondeo
sermone. et corde cōfiteor q̄
iā non agam ultra illud
malū: s̄ abrenūcio oī iūqui
tati: et seruo tibi amodo
i sc̄ciā mūda. Hodie ergo
dñe et i hac hora suscipe
penitēte et impellante te:
et renūciantē oī peccō. In
hīs ergo p̄missiōibz egress⁹
sū de ecclia: statues in aīa
mea. nichil ult̄ agē mali
corā oculis dñi. Et cū au
disset oēs: clamauerit ad do
minū vna voce dīcēs. Et
magnificata sūt opa tua
dñe: oīa in sapiā feasti.
Quap̄pter agnoscētes de
sc̄is scriptis et diuinis iue
lacōibz. q̄ntā d̄s habeat bo
nitatē cū eos q̄ ad deū deuo
te cōfugerūt. et p̄ p̄niam e
mēdant peccā delicta: et q̄
nō solū nō cogunt penas
exsoluē p̄ peccā an̄ missis.
verū eciā cōsequūt bona p̄
missa: nō despem⁹ de nrā
salute: q̄ sicut p̄ ysaiam p̄
phētā. p̄misit eos q̄ i peccā
sūt iuolūtū dilui. et sicut la
nā et nūc dealbari: et bo
noz celestū in ciuitate ihe
rusale repleti: ita et nūc
iter p̄ sc̄m ezechielē. p̄phaz

cū iureiurādo pmissit. **U**nno
 ego inq̄t dicit dñs: q̄ nolo
 morte p̄toris: s̄ ut magis
 cōuertat̄ et uiuat. **Hucusq̄**
de greco in latinū t̄stulit
pelagius dyaconus ecclie ro-
mane. Ab h̄c at̄ iohannes
subdyacon⁹. De puidencia.

Abijt aliqui zachari-
 as ad abbatē suū
 siluanū: et iueit
 eum in excessu mētis: erat
 q̄ man⁹ ei⁹ extese in celū.
 Et cū eū vidisset ita: clausit
 ostiū et exiit. Intra quoz
 c̄ta sextā horā et nonā: in-
 uenit eū eodē modo. Circa
 decimā vō horā pulsauit:
 et ingress⁹ ē. Et iuenit eū
 q̄escente: dixitq̄ ei. Quid ha-
 buisti hodie p̄r? Qui dixit
 ei. Infurmat⁹ sū hodie fili.
 Ille vō tenēs pedes ei⁹: dice-
 bat. Nō te dimittā: n̄ m̄
 idicaueris qd̄ vidisti. **E**n̄
 dit ei senex. Ego in celū
 raptus sū et vidi gloriā
 dei: et illic steti usq̄ modo:
 et dimiss⁹ sū. **B**eat⁹ ab-
 bas macharius dicebat de
 desolacōe scychi ad fratres.
En̄ viditis cellā edificatā
 iuxta paludē: scitote quia
 p̄p̄e ē desolacō scychi. **Q**n̄
 arbores videritis iam an-
 ianuā ē: qn̄ vō videritis
 pueros. tollite melotes ves-
 tras et discedite. **D**icebat
 de abbe siluano. q̄ voluit

aliqui p̄gere in syriā: et dicit
 ei discipul⁹ suus marcus. **N**i
 noli exire h̄c: s̄ neg⁹ te di-
 mitto exire abba. **E**xpecta
 ergo h̄c alios tres dies. **E**t
 cū expectar⁹ abbas siluan⁹
 terciū diē: dormiuit i pace
 marcus discipulus eius.
Quidā seni data ē grā
 vidēdi q̄ fiebat. **E**t dixit.
Nā vidi i cenobio aliqui me-
 ditare fr̄em i cella: et ecce
 demon venies stabat for⁹
 cellā. **E**t dū fr̄ ille medita-
 ret: nō p̄ualebat ingredi.
Cū at̄ cessar⁹ meditādo: tē
 ingrediebat ille demon in
 cellā ei⁹. **D**icebat de qdā
 sene. q̄ de p̄cat⁹ ē deū ut
 vidēt demones: et reuela-
 tū ē ei. nō opus habes vidē
 eos. **S**enex at̄ rogauit di-
 ces: q̄ dñe potēs es p̄tege
 me grā tua. **A**t uero deus
 reuelauit oculis ei⁹: et vi-
 dit q̄ tanq̄ apes sic c̄ti de-
 derūt hoīem: stridentes de-
 tibz sup eū. **A**ngeli vō dei i-
 crepabat eos. **D**ixit qui-
 dā senex. **Q**uia erat ei vi-
 cin⁹ duo fr̄es: vn⁹ pegrin⁹
 et vn⁹ inchor⁹. **E**rat aut̄
 pegrin⁹ ille modicū negli-
 gentior: ille vō inchor⁹ stu-
 dios⁹ valde. **C**ōtigit aut̄ ut
 dormiret pegrin⁹ ille in
 pace. **A**t ille senex vicinus
 eoz cū eēt puidus: vidit
 multitudinē angeloz dedu-

renū aīam eius. Et cū pūciss
ad celū ut mirret. facta ē q̄st
o de illo: et venit desup vox
dicēs. **M**aifestū ē q̄ modi
cū negligēs fuit: s̄ ppter pe
gnationē ei⁹ apite ei. Et
post hec dormiūt et ille in
choris: et vēit oīs agnatio e
ius ad eū. Cernēs vō senex
ille nō venire āgelos ad de
ducedā aīam ei⁹ mirat⁹ ē:
et cades in facie suā in asp̄u
dei. dixit. Quō pegrin⁹ ille
cū negligētor fuit. talē glo
riā habuit: et hic cum eet
studios⁹ nichil hui⁹ mōi me
ruit? Et venit ei vox dicēs.
Hic studios⁹ cū venisset ut
dormiret aperuit oculos.
et vidit pntes suos flentes:
et solam ē aīa ei⁹. **P**egrin⁹
vō ille licz negligētor fuit.
nullū suor vidit: et inge
mises fleuit: et d̄s solat⁹
ē eū. **S**c̄i p̄res ppheta
uerūt de ultia generacōe.
dicētes. Quid opati sum⁹ nos?
Et r̄ndens vñ⁹ eis vñ⁹ mig
ne vite noīe sc̄zion. dicit.
Nos mādata dei custodim⁹.
At illi r̄ndētes dixerūt. **H**ij
vō qui fuerit post nos. quid
erūt facturi? Qui dixit eis.
Dimidiū opis nr̄i opaturi
sūt. Et dixerūt ei. **H**ij at q̄
post ipsos fuerit. qd̄ faciet?
Et ait. Qūno nō habebit o
pationē ignatio illa. **V**ētū
re sūt at illis reptationes?

et q̄ repti fuerit p̄bati ī tpe
illo: meliores sup nos t̄ pa
tres nr̄os erūt. **N**arrauit
quidā p̄m: qz erat quidā
solitarius in hēmo n̄ployo
les: et m̄strabat ei quidā
secularis. s̄ fidelis. **F**uit aut
in eadē ciuitate hō: q̄ erat
diues et impius. **C**ōtingit
at ut morēt ille diues: et
de ducebat eū tota ciuitas
sil et ep̄s cū lapadibz. **E**
gressus ē at ille q̄ m̄stra
bat illi solitario sc̄dm asue
tudine portās ei panes:
et inuenit qz comederat e
ū belua: et accidit ī facie
suā in asp̄ectu d̄ni dicens.
Nō surgā h̄c. donec de
monstret m̄ a deo q̄ s̄ her.
qz ille quidē impius talē ap
patū habuit in deducēdo:
hic vō q̄ tibi seruiuit die
noctuz: ita p̄tulit. **E**t ecce
angeli veniēs. dixit ei.
Ille impius habuit p̄m op⁹
bonū in hoc sc̄lo: et recep
illud h̄c. ut illic nullā re
q̄m iueniat: iste at solita
rius qz hō erat ornatus ad
oem v̄tute. habebat vō t̄
ipe ut hō modicū aliqd̄
culpe: et recepit illud h̄c.
ut ibi iueniat pur⁹ corā
deo. **E**t ita solat⁹ h̄is ver
bis: abijt glorificās deum
sup iudicia ei⁹. qz vera sūt.
Narrauit quidā senex
de quodā ep̄o: ut maxie

ex eo fiducia accipietes. di-
 ligentia habem' nre salutis.
Prucauerunt quida epō q
 apud nos consistebat. sicut
 hoc ipse epō referebat. eo q
 qda secularū matronaz
 due eent mulieres fideles.
 q q' ipudice viuēt. Epō
 autē ex hys q ei nūciata
 fuerat amor ē. & suspi-
 tus ne forte et alie h' mōi
 esset: ad dep'andū deū se
 uertit. inde certū effia ro-
 gas. **Q**d et meruit. Post
 diuinā enī atqz turbilem
 p'fectionē dū accederet si-
 guli ad p'pationē sc'i
 misterij: p' vultū eoz in-
 bat. quibz vnaqzqz nra sb
 iaret p'cis. **E**t p'coz qdē
 hoim videbat facies ni-
 gras: qsdā vō ipoz tanq
 ab estu exustas facies ha-
 bētes. oculos at igneos
 ac sanguineos: alios aut
 eoz claros quidē facie. cū
 didos vō amictu: et alij
 quidē dū acciperēt corp'z
 dñi. exurebat et incedebt
 eos: alijs at sicut lume
 effiebat in se: et p' os i-
 gressū. oē eoz corp'us illu-
 strabat. **E**rāt at mt' eos eā
 q solitaria vitā elegerāt:
 et h' q in coniugijs erāt: q
 et ipi ita eē videbāt. **D**e-
 inde uertit se et cepit e-
 cū mulieribz ipse distri-
 bere: ut agnosceret ip'aru

qles esset aie. **E**t vidit sili
 modo ex eis fieri nigros
 atqz rubeas facies eaz: sa-
 guineas qz et albas. **I**nter
 ipas at aduenerit ille due
 mulieres q accusare erāt epō
 illi: p' q's maxie ad hāc p-
 cē et puidētia uenerit. **C**er-
 nit eā ipas dū accēdit ad
 sem misteriu clarū habētes
 vultū et honorificū: candi-
 das vō stolas cū amictis.
Deinde cū ipse p'pate fu-
 issent misterijs xpi: facte
 sūt sicut a lūme illustrate.
Hursh epō ad solitā p'cē
 rōuertebat supplicās deo:
 discē cupies modū reuela-
 tionū q ei demonstrate fue-
 rāt. **A**stitit at ei angel' dñi:
 et de singul' interrogare p'p-
 iebat. **S**cō vō epō stinuo
 de illis duabz sciscitabatur
 mulieribz: si vera eēt illa
 p'pā accusatio an falsa.
Atuō angel' affirmabat ve-
 ra eē oīa: q de eis dicta fu-
 erāt. **E**pō quoqz ait ad an-
 gelū. **E**t quō m p'ceptioē
 corp'is xpi splēdide erāt fa-
 cies earū: albas at stolas
 habebāt. lūme qz fulgebāt
 nō paruo. **A**it angel'. **E**o
 q penituerūt de actibz su-
 is. et discesserūt ab hys cū
 lacrimis et gemitibz atqz e-
 leosinus paupm: et p' cōfē-
 sionē diuinū meruerit nu-
 merū: de ceto nequaqz in

isdē malis ābulare p̄mittē
tes se. si quidē de poribz de
lictis veniā meant: et me
ruerūt p̄t h̄. dīnā īmuta
tione. et a c̄m̄bz absolute
sūt: et uiuēt deiceps sobe
et iuste et pie. Ep̄s at̄ se
mirari dicebat. nō tm̄ de
īmutacōe illaz mulierum.
hoc ei mltis at̄tigit fieri:
s; de dei dono. q̄ nō solū ea
tormentis m̄ime subieat:
s; etiā tantā eis donare dig
natus ē gr̄ciā. At̄ aut̄ ad
illū angelus. Ammiraris
hoc iuste: q̄i homo. D̄s at̄
ac deus n̄r et vester cū na
tūm h̄ sit bon̄ ac misericor̄.
h̄is q̄ discedūt a p̄p̄is delic
tis. et p̄ p̄fessione accedunt
ad eū. non tm̄ in tormentis
eos ire nō sinit: s; etiā fu
rore suū mitigat ab eis. et
honore dignos facit. Et ei
sic dilexit d̄s mūdū: ut fili
ū suū v̄nigenitū dar̄z p̄ eo.
Qui igit̄ cū īm̄ia eēt hōi
nes mori p̄ ip̄is elegit: ml̄
tomagis d̄oesticos effectos
eos. et p̄niam agētes sup
h̄is q̄ gesserūt absolute a
p̄mis: h̄is v̄o q̄ ab ip̄o p̄pa
ta sūt bona p̄stabit fr̄ueda.
Hoc ergo sc̄to: q̄ nulla de
licta hōis vincūt demēciā
dei: tm̄ ut p̄ p̄niam ea que
q̄s p̄ridē gesserat mala. ab
luat actibz bonis. Cū ei sit
misericors. sicut infirmitē

gr̄is v̄i. et passionū fortitū
d̄m̄e. et dyaboli potēciam
atq; asticiā: et incidētibz
quidē h̄c hōibz ī p̄cis. q̄i
filijs ignoscit: et expectat
correctionē eoz. paciēciā
habēs in eis. Cōuertētibz
v̄o atq; exorātibz bonitātē
q̄i infirmis p̄patit: et ab
soluit p̄festam tormētā eoz:
et donat eis bona q̄ p̄p̄ta
sūt iustis. At̄ at̄ ep̄s ad
angelū. Obsecro te. dic m̄
etiā vultū eoz differēciā:
quibz p̄cis v̄nūsq; eoz
subiaceat: ut etiā et de h̄is
cognoscēs. ab oi liberer: ig
norāciā. Angelus at̄ d̄i
dixit ad eū. H̄i quidē qui
splēdido atq; h̄ylari sūt val
tu. in sobrietate et castita
te et iusticia viuūt: modesti
q; et adolētes ac miseri
cordes sūt. H̄i v̄o qui niḡs
habēt facies: fornicacōis et
libidis opam̄ sūt: cetozq;
scelerū et delictoz. H̄i v̄o
q̄ appuerūt sāguinei atq; tu
ber: in malignitate et ī ius
ticia viuētes sūt. amātes
detractiones et blasphemias:
et dolosi et homicidē
sūt. Rursū dicit ei angelus.
Adiura eos si quidē salutē
eoz desideras. M̄tēa enī
meruisti orōnū tuaz effec
tū. vidēdo discipuloz per
tata: ut p̄ amonitōēs atq;
observatiōēs meliores eoz

et p pnam duertēs ad eū
 qui p ipis mortuus ē. et re
 surrexit a mortuis: ihesu
 xpm dnm nrm. Quidē cū
 qz igit tibi vltus ē et studi
 um ac dilcō cū dnm tuū
 xpm. oīm eoz fere puidē
 cū ut iutant a ppijs pec
 catis ad dnm? suades eis.
 manifestasqz quibz delictis
 subiaceat: ne ppiā despe
 ret salutē. Ex hoc ei peni
 tētibz quidē illis et iutēti
 bz ad dnm. aiabz eoz erit
 salus et epulatio futurū
 bonoz? tibi vō erit pluri
 ma merces imitādo dnm
 tuū: qui celos quidē non
 reliquit. in tris at demratz
 ē ppter salutē hōinum.

Referebat quidā pīm:
 qz tres sūt res honorabiles
 apud monachos. quibz o
 portz nos cū tiorē et tre
 more et gaudio spūali ac
 cede: et cōitacio scōz sa
 cīmentoz. et mēsa firmi:
 et peluis in q firm pedes
 lauat. Referebat at et ex
 eplā tale dices. Quā qdā
 magn⁹ senex erat puidēs:
 cōtigat at iurgustaret cum
 pluribz frībz. Et comedē
 abz illis. videbat in spū idē
 senex sedēs ad mēsa. qsdā
 edētes mel: alios aut pa
 nē. alios vō stercus. Et a
 murabat intra semetipsū:
 et deprecabat Deum dices.

Dne reuela mī mysteriū hoc.
 qz idē ribz appositū ē oībus
 sup mēsa: in māducādo at i
 ta imutaz videt. ut quidā e
 dat mel. qdā at panē: alij vō
 sterc⁹. Et venit ei vox desup
 dices. Quia illi q māducant
 mel. hij sūt qui cū timore et
 tremore et grāz actioē edūt
 ad mēsam et cessant orāt?
 et oro eoz sicut mēsu asce
 dit ad dnm: ideoqz mel come
 dūt. Qui at panē mandu
 cāt: hij sūt qui grās agētes
 papūt ea q a deo donata sūt
 illis. Atqz qui sterc⁹ mādu
 cāt: hij sūt qui murāt:
 et dicūt. hoc bonū ē et illud
 malū ē. Hec at talia nō op
 tet cogitare: s; magis glori
 ficare deū atqz laudes ei re
 ferre: ut nobis impleat illud
 qd dictū ē. siue māducatis
 siue bibitis. siue qd aliud fa
 catis: oīa ī gloria dei facite.

Erat abijt ad cellā abbis
 arsenij in scydn. et attēdit
 p fenestra: et vidit senem
 qī totū igneū. Erat at fr
 ille dign⁹: qui talia itueret.
 Et cū pulsaret egresso ē se
 nex: et vidit frēm illū stu
 pētē: et dicit illi. Qui est q
 hic pulsas? ne aliqd vidisti?
 Et ille vndit. Non. Et collo
 quēs cū eo: dimisit eum.

Dicebat de quodā sene
 magno ī scydn: qm eāt ut
 quociēscūqz frēs edificiant.

cellulā. egrediebatur cū gaudi-
o: et ponēs fundamentū
nō discedebat donec consumma-
ret. Aliquē ergo exiēs ipse
senex ad fabricandā cellam:
tristabat valde. Et dicit
ei frēs. Quare tristis ac
mestus es abba? Cui dixit
eis. Desolatus ē locus iste
fili. Ego ei vidi. qm ignis ac-
cesus ē in scythi: et accipie-
tes frēs palmas. cēdētes ex-
tinxerunt eū. Et iterum accen-
sus ē: et accipietes rursus
frēs palmas. cēdētes extin-
xerunt eū. Tercio accensus est.
et repleuit tota scythim:
et iā nō potuit extingui. idē
osq tristior ac mestus sum.

Fuit quidā vir magnū
int̄ p̄videntes. Hic affir-
mabat dices: q̄ virtutē quā
vidi stantē sup baptismū:
eandē vidi etiā sup vesti-
mētū monachi. qm accipit
habitū spūale. **De signis
p̄ orationē exhibitis. Pars**

Dicebat abbas **xviij.**
dulas. discipulus
abbis besarionis?
q̄ ambulātibz nobis secus
litus maris: situi. et dixit
abbi besarion. Abba. si-
o valde. Et cū fecisset senex
orōnē: dixit m̄. Bibe de
mari. Et dulas facta est
aqua: et bibi. Ego at̄ hau-
si modicū in vas: ne forte
iterū sitire. Qd cū vidisset

senex: dixit m̄. Ut qd̄ imple-
ti vas aqua? Et dixit ei.
Ignosce m̄: ne forte iterū
sitia. Et ait senex. Deus q̄
hic ē: et ubiqz ē. Alio tpe
cū ei necessariū fuisset. fe-
cit orōnē: et t̄nsit crisoroā
fluvium pedibz. Ego amira-
tus satiffeci ei dices. Quō
sentiebas pedes tuos? dū
ambulares i aqua? Et ait
senex. Usqz ad talū sentie-
bā aquā: reliquū at̄ erat
solidū sub pedibz meis. R̄-
sus dixit. Cūtibz nobis ad
aliū senē: venit sol ad oc-
casū. Et orās senex dixit.
Dnē stet sol donec pueniā
ad seruū tuū. Et factū ē sic.

Venit aliquē quidā de-
monū habēs i scythi. et
facta ē orō p̄ ipō in ecclia:
et nō egrediebatur demon
q̄ durus erat. Dixit at̄ ad
iūcē clerici loci illi. Qd
faciam? deōni huic? Neo
eū p̄t̄ eicē: n̄ abbas besa-
rion. Et si rogaueris eū p̄
ipō: neqz in ecclia veiet.
Hoc igit̄ faciam? Ecce vē-
tura est mane ante oēs in
ecclia. Faciam igit̄ eū q̄ v̄x-
at̄ sedē in loco ipi: et cū
ingredit̄ stem̄ ad orōnē.
et dicam ei. Excita illū
frēm abba. Fecerūt at̄ sic.
Veniēte itaqz mane sene
illo. steterūt ad orōnē: et
dicit ei. Excita frēm istū

abba. Et dixit senex illi pa
 ciēti. Surge egredere foras.
 Et festim exiit ab eo de
 mon: et san⁹ factus ē ab illa
 hora. **D**icebat seniores
 aliqui abbi helye i egipto
 de abbe agathone: qz bo
 nus frat⁹ ē. Et dicit eis senex.
 Sedm generationē suā bon⁹
 ē. Qui dixerūt ei. Sedm
 ātiquos at qd? At ille vñ
 des ait. Dixi vob qz sedm
 genacionē suā bonus est:
 sedm ātiquos vō vidi hōi
 nē in scythi. qui poterat
 facē ut sol staret in celo. si
 cut ihesus naue. Et hoc
 audietes obstupuerūt: et
 glorificauerūt deum.
Dicebat de abbe ma
 chario illo maiore: quia
 ascēdens de scythi porta
 bat sportas: et fatigatus
 resedit et orauit dicens.
 Deus tu scis qz iā nō p̄
 ualeo. Et mox eleuatus:
 iuentus est sup flumen.
Habebat quidā filiū
 paliticū in egipto: et ad
 duxit eū ad cellā abbatis
 macharij: et relicto eo ad
 ostiū flente recessit lōge.
 Respicies ergo senex vi
 dit puerū plorantē: et
 dixit ei. Quis te adduxit
 hic? Qui dixit. P̄r meus
 piecit me hic: et abiit. Et
 dicit ei senex. Surge et se
 queve eū. Qui statim san⁹

factus surgēs secutus ē pa
 trē suū: et sic abierūt in do
 mū suā. **D**icebat abbas
 sisois. Quā erā in scythi cū
 abbe machario: ascendi
 metē cū septē. Et ecce una
 vidua colligebat spicas p̄
 nos: et nō cessabat plorā
 do. Vocauit ergo senex dñm
 agri illius: et dixit. Quid est
 amule huic. qz semp ploat?
 Qui dicit ei. Quia ei vñ
 habuit depositū cuiusdā et
 mortuus ē non loquēs: et
 nō dixit ubi posuit illud:
 et vult dñs depositū illius.
 accipe eā et filios ei⁹ in ser
 uitate. Et ait senex. Dic
 illi ut veniat ad nos: ubi
 requeſcim⁹ in cauma. Et
 cū venisset: dicit ei senex.
 Ut qd ita semp ploras? Et
 ait. Vir meus defūctus ē.
 accipies mēdatū alicui⁹:
 et nō dixit moriēs ubi po
 suit illud. Et dixit ei senex
 Venu et ostēde nobis sepl⁹
 dñi vñr tui. Et supas se
 cū frūbz: abiit cū ea. Et cū
 venisset ad locū ubi posi
 tus erat: dixit ad illā senex.
 Recede hīc in domū tuā.
 Et orātibz illis. vocauit e
 ū q mortuus fuāt: dicens
 illi. Vbi posuisti alienum
 depositū? Qui vñdens.
 dixit ei. In domo mea ab
 scōditū ē sub pede lectuli.
 Et ait illi senex. Dormiite

teo

vi. usq; in die resurrectionis. Videtes at fr̄es: p̄ t̄io
re reciderūt ad pedes eius.
Quibz dixit senex. Nō p̄t
me factū ē hoc. nichil enim
in asaus sū: s; p̄t illā vidu
ā et orphanos ip̄ius fecit
deus hac rem. Hoc enī est
magis: q; sine p̄cō vult
d̄s ee aīam: et si qd̄ peccā
ut accipiet. Venies at nū
ciavit vidue illi: ubi depo
sitū illud erat emendatū.
Ad illa sumēs reddid̄ d̄no
suo: et liberauit filios suos.
Et q̄ audierūt hec: glifica
uerūt deū. **C**onsiens ali
qn̄ abbas emilius p̄ quen
dā locū: vidit monachum
detentū a q̄busdā tanq̄
homicidā. Accedēs aut̄ se
nex atq; interrogās fr̄em il
lū. et p̄t q; calūpniabā
tur ei: dicit ad eos qui eū
tenebāt. Ubi ē ille q̄ occisus
est? Et ostēderūt ei sim̄.
Tūc appropinquās ip̄e defū
to: dicit oībz. Orate. Ip̄e vō
expadit manū ad deū: et
resurrexit is q̄ defūctus e
rat. Et dixit ei corā om̄ibz.
Dic nobis: q̄s ē qui te int̄
fecit? At ille dixit. Ingressus
sū in eccliam. et emēdavi
pecūias pb̄ro: ip̄e vō sur
ges occidit me: et portās
me p̄cāt i monastio abb̄is
huius. S; rogo vos ut tollāt
ip̄e pecunie ab eo: et det̄

filiiis meis. Tūc aut̄ ad eū
senex. Vade dormi: donec
veniat d̄ns et resuscitet te.
Et festi obdormiuit.
Venerūt aliqn̄ plures se
niores ad abbatē pastore:
et ecce quidā de signatis ip̄
suis abb̄is habēs filiū: et
erat facies ei; p̄ opationē
dyaboli iuersa retrorsum.
Vidēs at̄ pater ei; multatu
dinē p̄m: accipēs puerū
sedebat fons ploras. Con
git at̄ ut vn̄ seniorū egrede
ret foras. Quē cū vidiss;
ait. Quid ploras homo? Qui
dixit ei. Cognatus sū abb̄is
pastoris: et ecce atigit hūc
puero teptatio ista: et volēs
eū seni isti offerre ut eum
curaret. timui: nō ei vult
nos vidē. Et nūc si cogno
uerit q; hūc sū: mittet et
psequēs minat me hinc.
Ego vō vidēs p̄nciā v̄am:
p̄sūpsi venire hūc. Ergo
quō vis abba misere mei:
et introduc m̄ p̄ p̄uē hūc
et ora p̄ ip̄o. Et accipies
eū senex m̄tuit et usus
ē prudens: et nō statim
obtulit eū abb̄i pastori:
s; incipēs a minimis fr̄i
bus dicebat. Cōsignare pu
erū istū. Cū at̄ feciss; oēs
p̄ ordinē signare eū: ad
ultimū obtulit eū abb̄ati
pastori. Qui nolebat tā
tē eū. At illi rogabat eū

diceres. Ut oēs: ita et tu
 fac p̄. Et igemiscēs sur-
 rexit: et adorauit deū di-
 ces. Deus salua plasma-
 tuū: ut nō dnet ei iūm̄.
 Et signās curauit eū: ac
 reddidit p̄i suo. **C**epibz
 iuliani apostate cū ascē-
 det in psidē. missus est de-
 mon ab eodē iuliano: ut
 velocius vades ī occidētē.
 adducet ei v̄sū aliq̄ ide.
 Cū at pueniss̄ ille demon
 in quēdā locū ubi quidā
 monachus habitabat: ste-
 tit ibidē p̄ dies decē īmobil-
 eo q̄ nō potuit p̄gredi: q̄a
 monachus ille nō cessabat
 orādo neqz die neqz nocte:
 et regressus ē sine effectu
 ad eū qui miserat illum.
 Dixit at ei iulian⁹. Quāe
 tardasti? R̄ndit ei demō:
 et dixit. Et moras feci: ⁊
 sine actiōe reūsus sū. Sus-
 tinui ei decē dies puplū
 monachū: si forte cessarē
 ab orōne ut tr̄sire: et ve-
 dij nichil agens. Tūc ip̄iss̄
 sim⁹ iulian⁹ indignat⁹ di-
 cit. Cū regress⁹ fuero: fa-
 ciā in eo vidictā. Et intra
 paucos dies m̄empt⁹ est
 pudēcia dei. Cōtinuo vn⁹
 ex p̄fectis q̄ tūeo erat et
 hoc cognouerat. vades v̄-
 didit oīa que habebat et
 dedit paupibz: et venēs
 ad senē illū. fact⁹ ē mona-

chus magn⁹: et sic quieuit ī
 dno. **V**enit aliq̄n quidā
 secularis ad abbate s̄ysoi. m-
 mōtem abbis anthoni⁹: ha-
 bēs filiū suū secū qui ī itinē
 mortuus ē: et nō est t̄bat⁹:
 s̄z cū fide tulit eū ad illū se-
 nē: et p̄didit cū filio suo tā-
 q̄ p̄niam facies. ut bene-
 dicent ab eodē senē. Et sur-
 ges p̄ pueri reliquit filiū
 suū ante pedes illi⁹ senis:
 et egressus ē foras cellam.
 Poro senex putās q̄ pei-
 tēciā agēt ante pedes suos
 puer: dicit ei. Surge: vade
 foras ad p̄m̄ tuū. Non ei
 sciebat qz mortuus erat.
 Et statī surrexit: et egress⁹
 ē. Et vidēs eū p̄ eius ex-
 pauit: et it̄as adorauit se-
 nē: et idicauit ei oēm cau-
 sā quō acta fuerat. Audies
 at senex hoc tristat⁹ est:
 nō ei volebat fieri. Prece-
 pit itaqz ei discipul⁹ ip̄ius
 senis: ut nemū nūciaret
 hoc usqz ad obitū ipsius.
Ceptat⁹ ē aliq̄n abrahā
 discipul⁹ eiusdē abbis s̄ysoi
 a deonio. Et vidēs idē se-
 nex qd accidit: surrexit et
 expādūt man⁹ suas ī celū.
 dicēs. Deus vis nō vis: nō
 te dimitto si nō eū cāueris
 Et ilico curat⁹ ē fr̄ ille. ex
 illa hora. **S**enex quidā
 erat solitarius iuxta ior-
 danē fluiuiū: et m̄gressus

propter cauma in spelunca. inue-
nit ibidem leonem: et cepit
fremere leo dentibus suis ac cu-
gite. Dicit autem ei senex. Quid
angustiaris? Est locus qui
capiat et me et te. Si ergo
non vis: surge egredere hinc.
Leo autem non ferens: egressus
est inde foras. **A**scendit quidam
senex aliquando de scythia in
cherimithim: et ibi diuitit.
Et videtes homines loca illius la-
boris abstinentie eius: obtulerunt
ei modicum vini. Alii autem videtes
de ipso: adduxerunt eum hominem
quendam demonium habentem.
Cepit autem demon ille maledi-
cere senem illum dicens. Ad istum po-
tatorum vini me adduxistis?
Et senex quidem propter humilitatem
nolebat eum eicere. **P**ostquam
vero ei dicit. Credo in christo:
quod postquam finem faciam bibes ca-
lice istum: egredieris ab eo.
Et cum cepisset senex bibere: cla-
mavit dicens. Incedis me. Et
antequam consummaret bibere: exiit
ab eo demon propter gratiam christi.
Narrauit quidam presbyter de
abbate paulo: qui erat in inferiori
parte egypti: habitans iuxta the-
baidam. Hic vero paulus tene-
bat manibus suis eos qui di-
cuntur cornuti aspides et ser-
pentes: atque scorpiones: et
sandeabat eos pro medullis. Vi-
dentes autem fratres: satisfaciere
ei interrogabant eum dicentes.
Dic nobis quod operatus es ut

acciperes gratiam istam? **Q**ui a-
dit eis. Ignoscite mihi patres.
Si quis possederit puritatem:
omnia subtrahuntur ei: sicut ad-
eum quod erat in paradiso ante pro-
uersionem mandati domini.
Factus est aliquando conuentus
in cellis pro quadam causa: et
locutus est quoddam abbas euang-
elisticus. Et dixit ei presbyter monas-
teriorum. **S**anctus abbas eua-
gelisticus. quod si es in patria tua: for-
te aut episcopus fueras a mul-
torum caput: nunc autem hic ve-
lut peregrinus sedes. Ille vero
impunctus non quidem turbuletur
aliquid respondit: sed mouens ca-
put respiciens in terram digito
scribebat. Et dixit eis. Re-
uera ita est presbyter. **D**eruptum
semel locutus sum: in scrip-
tura vero secundo nichil adiciam.
Exempla monastice uisitationis.
Duo quoddam psalmus xix.
presbyteri rogauerunt
deum: ut ostenderet
eis in qua ueniret men-
sura. Et uenit eis uox di-
ces. Quia in uilla illa que est
in egipto: est secularis quoddam
eucharisticus nomine: et uxor
eius uocat maria: non dum pro-
uenistis ad mensuram uiciorum.
Exurgentes autem illi duo senes:
uenerunt in uicium illud. **Q**ui
pauertates uenerunt cellam
ipsius: et uxor eius: et di-
xit ad mulierem. **U**bi est uir-
tuus? At illa dicit eis. **P**as-

tor e omni: et ipsas pascat.
 Et introduxit eos in domū
 suā. Cū vō factū eēt sero:
 venit ipse eucharistus cū
 ouibz. Et vidēs eos senioēs
 pauit illis mēsa: misitq; a
 quā in peluū ut lauaret
 pedes eoz. Qui dixit ei.
 Nō gustam⁹ q̄q̄m: n̄ indi
 caueris nob opationē tuā.
 Tūc ille eucharistus cū
 hūilitate dixit eis. Ego sū
 pastor ouū: et hec ē ux
 or mea. Cū ergo pseueas
 set illi seniores rogantes cū
 ut oīa denūciaret eis: et
 cū nollet ipse eis dicē: dixē
 rūt ei. Deus nos misit ad
 te. Audies at̄ hoc vōbū ti
 muut: et dixit eis. Ecce o
 ues istas habem⁹ a pnti
 bz nr̄is: et q̄cquid ex ipis
 donauerit nobis d̄s: ill⁹
 faciam⁹ in tres ptes. Pr̄e
 vnā paupibz: et vnā
 pte in susceptionē pegr̄i
 nor: et tciā pte ad usū
 nēm. Ex quo at̄ accepit
 uxore meā: neq; ego pol
 luit sū neq; ipa: s; vgo ē.
 Singuli at̄ a nobis remo
 ti dormim⁹. Et nocte q̄dē
 induim⁹ nos sacros: i die
 vō vestimēta nr̄a: t usq;
 nūc nemo hoīm hec no
 uit. Cūq; audisset illi pa
 tres amirati sūt: et r̄ies
 serūt gloriificantes deū.
Retulit abbas dulas

dicēs. Quā ābulātes aliqui
 in hēmo ego et abbas be
 sarion: venim⁹ secus quā
 dā spelūcā. In quā īgres
 si. iuenim⁹ ibi quēdā fr̄ez
 sedētem et opantē plectā
 de palmis: q̄ noluit nos
 respicē neq; salutare: nec
 oīno loqui nobiscū. Dixit
 at̄ m̄ senex. Cū h̄c: for
 sitan nō ē volūtas fr̄is is
 tius loqui nobiscū. Egres
 siq; inde: ābulam⁹ i h̄cū
 vidē abbatē iohānē. Re
 uertētes vō. venim⁹ iter
 p illā spelūcā: ubi fr̄em
 illū videbam⁹. Et dixit m̄
 senex. Ingrediam⁹ ad fra
 trē istū: si forte reuelauit
 ei deus loq̄ nobiscū. Inm̄
 tes at̄: iuenim⁹ q̄ dormie
 rat i pace. Atuo senex a
 it m̄. Veni fr̄ colligam⁹
 corpus ei⁹. In hoc ipm̄ ei
 misit nos deus h̄c: ad re
 condēdū eū. Cū at̄ colli
 gem⁹ eū: iuenim⁹ q̄ na
 tura mulier erat. Et am̄i
 rat⁹ ē senex dicēs. Ecce et
 quō mulieres colluctāt
 adūsus dyabolū in hēmo:
 et nos i ciuitatibz dehoes
 tam. Glorificātes ergo
 deū qui ptegit diligētes se:
 recessim⁹ inde. **D**icebat
 abbas vindemiū: q̄ nar
 rauit abbas machāi dicēs.
 Sedēte me aliqui i scythi.
 Descēderūt duo adolēscētē

pegrini: vnus quidē ipsorū
incipiebat mitte barbas.
alius vō nō adhuc: et ve-
nerūt ad me dicētes. Vbi
ē cella abbis macharij? E-
go at̄ dixi eis. Quid cū vul-
tis? Rēderūt. Audiētes de
eo: venim⁹ vidē eū. Dixi
eis. Ego sū. Qui p̄niam
agētes. dixerūt. Hic volū-
manē. Ego at̄ cū vidisse
eos delicatos. et q̄ diuicias
nuitos: dixi eis. Nō potes-
tis hic sedē. Dicit ille ma-
ior. Et si nō possu⁹ hic sedē:
p̄gem⁹ alibi. Dixi ergo ap-
t̄m meū. Ut qd̄ eos exac-
bando p̄sequor: et scādali-
zarentur. Labor ip̄e faciet:
ut a semetipsis fugiat. Tūc
dixi eis. Venite facite vob̄
cellā si potestis. Dicit illi.
Ostende nobis t̄m: et facie⁹.
Dedi at̄ secūm: et sportam
plena pambz et sal. Ostēdi
eā eis durā petrā dices.
Exidite hic. et adducite
vobis ligna de palude: et
cū iposueritis tectū. sedere
in eodē loco. Ego at̄ puta-
bā ut fugerēt p̄ labore.
At illi introfuerūt me. Quid
opam⁹ hic? Dixi eis. Plecte
tas de palmis. Et sumēs
folia palmarū de palude.
ostēdi eis iūcū plecte: et quō
shuere deberēt. Quibz eā
dixi. Facite sportas et date
custodibz ecclie: et ip̄i vob̄

asserūt panes. Post hec
recessi ab eis. Ip̄i at̄ omnia
patient⁹ q̄cuq; dixi eis fe-
cerūt: et nō venerūt ad
me p̄ tres ānos. Sustinui
at̄ et ego ctando ī aīo meo
dices. Putas q̄ ē eorū opa-
tio? q̄ nō venerūt mēro
gfare me de cogitacoibz su-
is. Qui ei de longinquo sūt
veniūt ad me: isti vō de
p̄rio m̄ nō veniūt ad me.
Nā nec alibi abierūt:
n̄ solū in ecclia cū silēcio
accipe oblationē. Igit̄ ego
oraū deū ieiunas vna
ebdomada: ut demōstrer̄
m̄ opationē eorū. Surgēs
at̄ post illā septianā: abi-
ad eos ut videre quō sedē-
ret. Et cū pulsare aperu-
erūt m̄: et salutauerūt
tacētes. Faciēs q; orōnē.
sedi. Innuūt at̄ ille maior
minori ut egredēt: ipse
vō sedit facies plectū ni-
chil loques. Et t̄m horam
nonā significauit p̄uacēs:
et venit ille minor: et fecit
modicā cocturā pulmētī.
Apposuit vō et mēsa inuē-
te ei illo maiore: et posu-
it sup eā tres paximaces:
et stetit tacēs. Ego autē
dixi. Surgite māducem⁹.
Et surgentes māducaui⁹.
Attulit vō lagūculā: et bi-
bibim⁹. Cū autē factū eēt
vesp̄e: dicit m̄. Vadis hic?

Respōdi Non. h̄ hic dormi
 am. Posuerūt ergo michi
 mattā in pte: et sibi i ali
 o angulo a pte. Tulerūt
 etiā cingula sua et semi
 cincta sua: et posuerūt se
 dormire sup mattā simul
 ante me. Cū se reclinasset:
 orauit ad deū ut m̄ reuela
 ret opationē ip̄oz. Et ap
 tū ē cellule rectū: et facta
 ē lux tanq̄ p diem. Ipi vō
 nō aspiciēbant lumie illud.
 Cū vō putaret q̄ ego dor
 mūrē: tetigit ille maior
 mūrē in latus: et surrex
 erūt atq̄ ciperūt se. Ex
 pandētes q̄ manū i celū:
 steterūt cū silētiō. Ego qui
 dē videbā eos: ipi vō nec
 me aspexerūt. Ego vidi de
 mones sicut muscas ven
 entes sup illū mūrē: et a
 lij quidē veniebāt ut se
 deret sup os eius. alij vō
 sup oculos: et vidi ange
 lū dñi habentē gladiū
 ignis cōuallātem eū. at
 q̄ isectantē ab eo deones.
 Illi at maiorū nō potant
 appropiquare. Cum mane
 vō reclinauerūt se. et ego
 feci me q̄ euigilantē: et ipi
 fecerūt siliter. Dixit at ille
 maior huc sermonē tm̄.
 Vis dicam̄ duodeci psal
 mos: Et dixi. Ecce. Et psal
 lebat duodeci psalmos et
 senos vsus: et vnū allā.

Illi vō mūrē p vnūq̄q̄ vsū
 exhibat facula ignis de ore
 ipius: et ascedebat in celū.
 Siliter at et ille maior cū a
 periebat osuū psalles: tā
 q̄ fimiū ignis egredieba
 tur de ore eius: et ptingebat
 in celū. Et ego dixi modicū
 ex aīo: sicut et illi opus dei.
 Exiens at mane dixi. Ora
 te p me. Ipi vō satisfecerūt m̄
 tacentes. Et cognoui q̄ ille
 maior pfectus est: illū aut
 mūrē impugnabat adhuc
 inimicus. Post paucos autē
 dies dormiuit ille maior
 frat: et t̄cio die ille minor.
 Et cū aliq̄ p̄m ad abbate
 machariū adueniret: dice
 bat eos ad cellā ip̄oz dices.
 Venite et videte marturū
 horū meoz peregrinorū.
Venit aliq̄n abbas ma
 charius ille egiptius de scy
 th in montē nite. in die
 oblatōis: ad monasterium
 abbatis pambo. Et dixerūt
 ei seniores loci illius. Dic
 fr̄ibz v̄bū edificatōis patet.
 Qui ait eis. Ego non sum
 monachus: s̄ vidi mona
 chos. Et dixit. Sedēte me
 aliq̄n i cellula in scyth:
 purgebāt me cogitatōes me
 e dicentes. Surges vade us
 q̄ i hēmū: et asidera quid
 illuc videas. Et p̄masi reluc
 tādō huiusmodi cogitaci
 onibz p q̄nq̄ ānos dices:

ne forte a demonibus est fug-
gestio hec. Cū ergo pseueas-
set cogitatio ista in me. abij
in hēmū: et reperi ibidem
stagnū aquarū: et insulā
in medio eius. Veiebat q̄
diuisa aīalia hēmū et bibe-
bat ex eo: me quos vidi du-
os hoīes nudos. Et extremu-
it corpus meū: putabā eī
q̄ sp̄s esset. Cūq̄ vidisset
me illi trepidātem: locuti
sūt ad me dicētes. Noli ti-
me: et nos hoīes sum⁹. Dixi
itaq̄ illis. Unde estis: et q̄
mō in hac hēmū venistis?
Qui dixerūt. De cenobio
sum⁹: et facti ē nobis sen-
sus. et egressi sumus huc.
Ecce q̄draginta aīi sūt. Est
at̄ vn⁹ ex ip̄is lybicus: aliq̄
vō egiptius. Interrogauerūt
at̄ me et ip̄i dicētes. Quō
ē mund⁹. et si ascendit aq̄
nyli scdm̄ tēpus suū: etiā
si mūdus habebat habun-
dantiā suā. Rēdi eis. Etiā.
Quos et ego interrogau.
Quō possum fieri mona-
chus? Dicit m̄. Nisi quis
renūciauerit oībz q̄ in mū-
do sūt: nō pot̄ fieri monach⁹.
Quibz dixi. Ego infirm⁹
sū: et nō possū sicut vō.
Rēderūt m̄. Si nō potes
sicut nos: sede in cella tua
et plāge peccā tua. Interoga-
ui ergo eos dicēs. In hyeme
nō sentitis frigus? aut in

estate nō intēdit corp⁹ vrm̄
gummate? At illi dixerūt.
D̄s fecit nob̄ hac dispēsa-
cionē: ut neq̄ in hyeme fri-
gus. neq̄ in estate ardorē
sentiam⁹. Ideo dixi vobz:
q̄ ego nodū fact⁹ sū mōa-
chus: s̄ vidi monachos.
Ignoscite m̄ fr̄es. **S**ede-
bat aliq̄n abbas sysois
sol⁹ in mōte abbas aītho-
nij. Morā at̄ faciēte m̄s-
tro ei⁹ venire ad eū: per
mēses decē nō vidit hoīez.
Ambulās at̄ in montē:
inuenit quēdā faranite.
capiente aīalia agrestia.
Qui senex dixit. Vn̄ veis?
et quātu t̄pus habes hic?
At ille ait. Vere abba ha-
beo vnderi menses in mōte
isto: et nō vidi hoīem nisi
modo te. Audies at̄ hoc se-
nex. int̄uit in cellā: et p-
cuaebat seipm̄ dicēs. Ecce
sysois estimabas te aliq̄d
fecisse: et neq̄ ut hic secu-
laris ita fecisti. **D**icebāt
de abbe hor: q̄ neq̄ men-
titus ē umq̄: neq̄ iurauit.
neq̄ maledixit hoīem: neq̄
si necesse nō fuit locutus ē
alicui. **I**tē abbas hor
dicebat discipulo suo. Vi-
de neq̄n alienū verbum
adducas in cellā istam.
Dicebat abbas pastor.
Sc̄ptū ē in euāgelio. Qui
habet tunicā vendat eā

et emat sibi gladiū: hoc
intelligit. qui habet regē
em dimittat eā: et tene
at pugna. Pugna vero
dicebat adūsus dyabolū.
Dicebat qui sup. Cū
senior quidā in pte egipti
sedebat i cella: cui fr̄
aliqs et v̄go qdā mīstra
bat. Accidit at vna die:
ut utiqz sibi ad senē venie
tes occurrēt. Facto ergo
iā sero: ille carnis sue pug
nā nō sūfferēs. miserāda
v̄gnē stuprauit et pdidit:
sumatqz p̄cō discessit.
Senex at cū cognouisset:
fuitā p̄spiciēs tacuit in p̄
senti. Credeūtes itaqz p̄se
cuty ē eos senex: ne aliā
tristitiā demōstraret. At
ubi recessisset ab eis: ita
ad iuicē loquebat. Putas
ne intellexit hic senex fa
cūs nym an nō? Creūsi
qz ad eū p̄nā ducti: dixē
rūt ei. Scē pater? intellex
isti queadmodū nos se
duxit iūmūz atqz p̄stra
uit an nō? Qui r̄ndit.
Intellexi filij. Dicūt ei.
Vbi fuit cogitatio tua il
la hora mortis nrē? Dix
itqz eis. Mea cogitatio il
la hora illic erat. ubi pro
salute v̄nā crucifixus ē xps:
stabā et flebā tam p̄ me
qz p̄ vobis. Sz qz in p̄nāz
v̄nā deus repromisit:

151
amoneo vos. ut curado vl
nus qd p̄ supbia dyaboli p̄
tulistis. diligēcius insistatis.
Accepta igit ab eo regula
p̄nē. recesserūt: tū forte
vnusqz certātes. donec
vasa electa fieri potuisset.
Dixit quidā senior. Si q̄
de vita etna cuiqz sermo
nē facis: dic v̄bū. audietū
mouēs xp̄uptionē & lacina.
Alioqn ne dicas. ne moua
ris iūtilis: alienis v̄bis ali
os saluare festinas. P̄cōri
nāqz dixit deus. Quia tu
enarras iusticias meas?
et assumis testamētū me
ū p̄ os tuū. Dic ergo. Cuius
sū. p̄mo cuius melior me
ē. p̄t qz & amat dnm suū.
et ad iudiciū nō ē v̄turg.
Abbas f̄s̄ois sedēs i cel
la: sp̄ claudebat ostiū suū.
Dicebat at de ip̄o: qm̄ in
die dormitiōis sue cū sede
rēt cū eū p̄s̄. resp̄len
diuit tanq̄ sol facies eius:
et dicit ad eos. Ecce abbas
anthonius venit. Et post
pusillū: rursus dicit eis.
Ecce chorus p̄pharū v̄it.
Et iterū āplius facies ei
refulsit: et dicit. Ecce cho
rus ap̄loz venit. Dupli
cat adhuc refulsit facies e
ius: et ecce ip̄e cū aliqbz
loquebat. Dep̄m̄a sūt at
illū senes. dicētes. Cū quo
loqueris p̄r? Et dixit eis.

Ecce angeli venerunt accipe
me: et rogo ut dimittar pe-
niteri modicum. Dicunt ei se-
niores. Non indiges pnia
pr. Dicit at illis. Ve nescio
me vel iuciu pnie fecisse.
Et cognouerunt oes: q per-
fectus e. Et rursus fra e sbita fa-
cies ei sicut sol: et timue-
runt oes. Dicit at eis. Vide-
te: ecce dñs venit dices. Af-
ferte m vas elconis hēmi.
Et continuo reddidit spiritū.
Et factū e fulgur: et rple-
tus e totus ille locus odore
suauitatis. **Q**uo quidam
magnus senes dñ abularēt
m hēmi q est iuxta scythi.
mimur cuiusdā vocis de t-
ra audierūt: et qsierūt in-
troitu spelūce. In quā in-
gressi. repperūt ibidē quādam
amiculā vgnie scam iacē-
te: et dicūt ei. Cū huc ve-
nisti anus? aut qis est qui
tibi mustrat? Nichil ei in-
uenerūt in ipa spelunca:
n sola iacētem infirmā.
At illa dixit. Tricesimū a-
nū habeo i spelūca hac hē-
mi. herbas comedēs et ser-
uēs xpo: et nō vidi hōiem
n hodie. Misit ei vos deū.
ut sepeliatis corpus meū.
Cūq hoc dixisset: statū qe-
uit in pace. Prēs vō illi
glorificauerūt deū: et re-
condito corpū suū. recess-
erunt in locum suū.

Dicebāt quidā frēs ab-
bati anthonio. Volum⁹ a-
te audire vbu: quo saluari
possim⁹. Tūc ait senex. Et
te scpturas audistis: suf-
ficiat vob. Qui dixerunt.
A te pr volum⁹ audire.
Rēdit eis senex. Audistis
dñm dicentē. Si qis te per-
cusserit i maxillā dexte-
rā: pbe illi et alterā. Di-
cūt ei. Hoc implere nō pos-
sum⁹. Dicit eis. Ergo si al-
terā pberē nō potestis: sal-
tē de vna ferte patienter.
Rēderūt ei. Hoc nō pos-
sum⁹. Dicit eis. Si neq
hoc potestis: ne velitis
pcutē magis q percuti.
Dicūt ei. Nec hoc possū.
Tūc senior ait discipulo
suo. Sucos para frīb⁹ is-
tis: q nimis infirmū sūt.
Deinde dixit eis. Si nec
hoc nec illud potestis?
qd faciā vobis? Sola orō
necessaria e p vobis.
Narrauerūt de quodā
solitario: q exiit m hēre-
mū vestitus lineūtm. Cūq¹ factū
ābulasset tres dies. ascedit
sup petra: et vidit sub ipa
viridē herbā: et hōmē pas-
centē tanq bestia. Descē-
dēs at occulte: tenuit eū.
Senex vō ille cū eet nud⁹
nec potat ferre odore hōis:
angustiat⁹ vix potuit eua-
de de manib⁹ ei⁹ et fugie

bat. Ille q̄ fr̄ erit currens
 post ip̄m. et clamās. Ex
 pecta me: q̄ p̄t̄ deū te se
 quor. At ille zuersus dix̄
 ei. Et p̄t̄ deū ego fugio
 abste. Frat̄ at̄ ille post
 her̄ p̄icat lebetone q̄ eat
 indur̄: et sequebat̄ eum.
 Quē cū vidisset senex q̄
 iactauerat indumentum
 suū: sustinuit eū. Et cū
 appropinquass̄ ei: dixit ad
 illū senex. Q̄n̄ p̄icasti ma
 teria mūdi abs te: et ego
 te expectaui. Rogabat at̄
 eū frat̄ ille. dicēs. Pat̄. dic
 v̄bi: quō salu⁹ efficiar. Di
 dat ei. Fuge hoīes et ta
 ce: et salu⁹ eris. **N**arra
 uit quidā solitarius fr̄ibz
 qui erat in raptū. ubi sūt
 septuaginta arbores pal
 marū. ī loco ubi applicuit
 moyses cū p̄plo q̄n̄ egress⁹
 ē de t̄ra egypti: sic dicēs.
 Cogitauit aliqui me debē
 ingredi in interiorē hemū:
 si forte iueniret aliquē in
 terius habitātē in hemo:
 et seruetē dño n̄ro ihesu
 xpo. Ambulās at̄ q̄tuor
 dies et noctes: iueni spe
 lūcā. Et cū appropinquas
 se respexi me⁹: et video ho
 minē sedentē. Et pulsa
 ui scdm̄ consuetudinē mo
 chor: ut egredientē sa
 lutarē eū. At ille nō mo
 uebat: requeuerat enī in

pace. Ego at̄ nichil dubi
 tās introiui. Et cū tenuis
 sem scapulas ip̄uis: p̄fesh
 dissolut⁹ ē et fact⁹ ē puluis.
 Deinde aspiciēs. vidi colo
 buū pendēs. Cū vō et hoc
 tenuisse: dissolutū ē et in
 nichilū redactū. Cū autē
 hesitare de hoc: egress⁹ sū
 inde ut pambulare defec
 tū. In quo rursū aliā ve
 perio speluncā: et vesti
 gia hoīs ibidē. Factus sū
 at̄ alacōr: et appropinquās
 ad ipsā spelūcā. iterum
 pulsaui et nō m̄ obaudi
 uit: ingressusq̄ nullū in
 ueni. Stans at̄ foris spelū
 cā dicebā int̄ meip̄sū: q̄
 huc oportz venire hūc ser
 uū dei ubicūq̄ fuerit. Cū
 vō iā p̄terisset dies. vidi
 bubalos veniētēs. et illū
 seruū dei veniētē cū eis
 nudū: et capillis suis co
 perientē q̄ inhonestā erat
 corpis sui. Qui appropin
 quas michi estimabat i
 me sp̄m eē: et cucurrit
 ad orōnem. Nā multum
 tēptat⁹ fuit a sp̄itibz: sicut
 ip̄e postea dicebat. Ego at̄
 hoc intelligēs: dicebam ei.
 Serue dei: et ego homo sū.
 Vide vestigia mea et direc
 ta me: q̄ caro et sanguis sū.
 Cū vō post orōnē. dicto a
 men. respexiss̄ me et iso
 latus fuisset: introduxit

me i spelūcā: et interrogauit
me dicens. Quō huc aduēisti?
Cui ego dixi. Requēdi q̄
cia seruos dei. veni in hāc
solitudine: et nō me frau
dauit deus a desiderio meo.
Rursus at ego interrogau
eū dicens. Quō et tu huc ve
nisti. et q̄ntū t̄pis h̄c h̄es?
aut qd̄ ē alimentū tuū. vl̄
quō tū sis nud⁹ nō idiges
vestimēto. Cui dixit m̄.
Ego i cenobio erā theba
de: et op⁹ meū erat lini
textum. Subint̄uit at m̄
mō meo cogitay. ut exies
inde singularit̄ sederē: et
posse maḡ quietē et sus
cipe pegrinos: ac plimā
mercede possiderē. ex eo qd̄
acq̄rere de ope meo. Ut at
d̄sensi cogitay h̄uc ⁊ ope
p̄fca ea: exies edificau
m̄ monasteriū. ibiq; ve
l̄bat q̄ m̄ iungebat op⁹.
Cūq; iā multū eēt qd̄ agre
gauerā: festinabā paup̄ibz
ac pegrinis illud distribue.
S; aduersarius nr̄ dyabol⁹
iudēs m̄. sicut semp̄ ⁊ tūc
futura retributionē machi
nabat auferre: eo q̄ festi
nabā labores meos deo offe
re. Vidēs at̄ vnā v̄ginē sa
cra iungere mult̄ species.
et eas me p̄ficietē atq; red
dente: imisit ei ut rurs⁹ m̄
alias demonstrar̄ spēs. At
uero ubi iā s̄uetudo facta

ē et fiducia maior: postremo
ecā tact⁹ manuū et risus
ac simul iusta: ad ultimū
d̄cepim⁹ dolore et p̄fcauius
iugitate. Cū at̄ masissem
cū ipsa i eadē ruina ser̄ me
sibz: postea cogitay meū
dicens: qz aut hodie a cras
tino aut post multos āno
morti addictus. et nū habeo
supplicū. Si ei q̄s vxore ho
mis violauit penis etnis
subiacebit: q̄ntis tormētis
dign⁹ ē. qui xpi stuprauit
spōsa. Et sic occulte i hāc
hēmū reuēti: oīa reliquēs
illi mulieri. Veniēs qz huc
iueni spelūcā hāc: et istā
palma afferētē m̄ botone
duodeci dactiloz. p̄ sigulos
mēses affert vnū botone
q̄ m̄ sufficit p̄ dies t̄ginta:
et post hūc alius maturef
cit. Post tēpus at̄ multum
creuerūt capilli mei: et cū
dirūpent̄ vestimēta mea.
de ipsis quā decet p̄tē ope
rio corpus mei. Qū at̄ rur
sus eū interrogare si in pu
mordijs difficultatē habu
isset ibidē: ait m̄. In iūijs
ualde afflict⁹ sū dolore iero
ris: ita ut humi iacēs non
possem stās psalmū dice:
s; p̄strat⁹ in t̄ra clamabā
ad altissimū. Cū at̄ in spe
lūcā eēm in dolore valido
atq; defectone ut ecā nec
egredi iā posse: vidi virū

intrante ac iuxta me stan-
 te: et dicente m. **Q**uid pate-
 ris: Ego at afortunatus ab eo
 modicum: dixi ei. Epar doleo.
Qui dixit m. Vbi doles?
Cu vo ostendisse ei: digitos
 manus sue i directu coui-
 ges. diuisit locu ipm tanq
 cu gladio: et euellēs iecur
 ostendit m vulnera: et tu
 so iecore manu sua i pan-
 nu ipsas scabies misit: atq
 ipm iecur ipones manibz
 suis. locu ipm reclusit. et
 ait m. Ecce san9 fact9 es:
 serui dno ihu xpo sicut op-
 tet. Et ex tuc san9 fact9 su:
 et sine dolore ia su hic. Ego
 at multu rogauit ut mae-
 re m interiori speluca: et a-
 it m. **E**t ego hoc ipm cōsi-
 deras rogaba ut oraret p
 me: et dimittet me. **Q**ui
 cu orasset dnm ihm xpm.
 dimisit me. **H**ec vobis nar-
 rauit edificacois gra. **D**ice-
 bat rursus alius qda senex:
 q etia dignus effectus e epa-
 tu ciuitatis orminthi. tanq
 ab alio hoc audis: s ipe
 erat q hoc fecerat. **V**isu e
 inqt michi aliqn intrare
 m itiore hemu. q est ca-
 oesa. ubi e ges masecov:
 ut videre si iuenire forte
 aliquē xpo seruetē. **S**umē
 itaq paucos paximacos
 et quasi diez quatuor a-
 qua m vas: iter meū fa-

† No pores suffere deonū ipet9.

acba. **I**n factis vo qtuor di-
 ebus a suptis q cibis: hesi-
 taba qd agere. **E**t a fidens.
 dedi mersu ad ppendum.
Ambulaui qz et alios qtu-
 or dies: sine cibo pduras.
Cuqz ieiunū et labore iti-
 neris corpus meū ia nō
 ferret: i pusillanitate ve-
 ni: ac sic iaceba m terra.
Venies at quida digito su-
 o tetigit labia mea: tanq
 si medic9 de sputamentis
 oculū pcuras vngat. **S**ta-
 ti vo afortunatus su: ita ut pu-
 tare me neqz abulasse. ne-
 qz fame ptulisse. **C**u ergo
 vidisse m me verā vtute
 hac: surgēs abulaba m de-
 fertu. **P**reteritis itaq qtu-
 or alijs diebz: rursu fati-
 gatus defeci. **C**uqz extēdis-
 se man9 meas i celū: ecce
 vir ille q pude me aforta-
 uerat. itez digito suo q li-
 nēs labia mea afortauit
 me. **P**acti sūt at dies xvi.
Et post hec iueni tuguri-
 u. et arbore palme et fon-
 te aque: et virū stantē.
 cui9 capilli capitis eius ca-
 niae cadidi erāt ut nix.
Erat at et terribilis aspectu.
Cuqz vidis me: stetit ad
 oronē. **E**t expleto amen:
 cognouit me eē hōinem.
Et tenēs m manū: inter-
 rogabat me dices. **Q**uo
 hic aduenisti: et si adhuc

stat omnia que sunt in mundo. si ad
huc etiam sunt persecutores christi
anorum? Ego autem dixi ei. Quia
vultis gratiam qui in veritate domino
nostro ihesu christo seruitis. hanc
pambulavi hementem: persecutio
vero cessavit pro potentia
christi. Edisse nunc in observato
te et tu: quomodo huc advenis-
ti. At ille cum lamentatione
plorans cepit dicere mihi. Ego
episcopus eram: et persecutio facta
multis mihi illatis suppliciis.
cum ferre non posse in tormen-
ta: postea ydolis sacrificavi.
In meretricem demum reclusus
agnovi iniquitatem meam: et
dedit meipsum ad moriendum
in hac hementem: et sic defessus
huc annis quadraginta novem in
confessione et observatione ad de-
um: si forte dimittat michi
penam meam. Et victum quidem
mihi prestitit dominus hanc palmam
et hunc fontem: solacionem vero
indulgentie non accepi usque
ad quadraginta octo annos. In
hoc autem anno solatus est me
deus: et indulget mihi. Hec
autem dicens repetere surrexit:
et currens exiit foras: et ste-
tit in oratione diu. Cum autem com-
pleret orationem: venit ad me.
Intuens autem ego faciem eius exte-
ritus trepidavi: factus enim
erat tanquam ignis: dicit quod
mihi. Noli timere: dominus enim te
misit ut tradas corpus meum
in sepulture. Cum autem assumas

set hec dices: statim extendes
manus et pedes. sine velle
fecit. Dissuta ergo tunica
mea. ego dimidia mihi tenui:
et dimidia involuto ei. In
corporeculo. abscondi in terra.
Recondito illo igitur. continuo
palma illa crevit. et turgu-
rum cecidit: et fons exsica-
tus est. Ego autem multum fleui:
observans deum si quo modo
prestaret in palma illa et fo-
nte: et perseverare in loco il-
lo residuum tempus meum. Ut
autem hoc non est factum: dixi apud
me. Non est in voluntate dei.
Orans ergo tenebam in solim-
iterum: et ecce homo ille qui
nunc labia mea venies ap-
paruit mihi: et ita conalui per-
venire ad fratres: et narra-
vis heri rogans eos ne despe-
rarent semetipsos: sed pro pa-
tencia studerent invenire deum.
Erat quidam interrogavit
senem dicens. Nomen est quod
salvat. an opus. Respondit ei
senex. Opus. Et ait senex.
Scio enim fratrem orante aliquando:
et statim exaudiebat orationem eius.
Submittit autem in animo eius cogi-
tationem. velle videre vitam per-
ditoris et iusti: quomodo abstra-
hat a corpore. Et non volens
deus consistare eum in deside-
rio eius: dum sedet in cella sua
ingressus est lupus ad eum: et
tenens ore suo vestimenta
ipius frater. tenebat eum foras.

154
Frat' vō ille sequebat' eū.
Lupus at' duxit eū usq' ad
aliquā ciuitatē: et dimittē
tēs illū frēm recessit. Cū
vō sedēt foris ciuitatē in
monasterio in quo erat q'
dā habitās qui habebat
nomē q' magni solitarij:
ipē vō solitarius infirmus
erat expectās horā mor
tis sue? frat' ille qui ibidē
uenerat videbat ml'tam
ppacionē fieri cereoz et lā
padarū pp' solitariū illū.
tanq' p' ipsū deus panē et
aguā inhabitātibz ciuita
tē illā prestatz. atqz salua
ret eos: et dicebāt. Quā si
hic finierit: sil' oēs moue
mur. Facta at' hora exitz
ipius? vidit fr' ille tartā
ricū inferni descēdentē
sup solitariū illū. habētē
tridentē igneū. et audiū
vōcē dicentē. Sicut aiā is
ta nō fecit me regescere
vl' vna hora in se: sic ne
qz tu miserearis euellēs
eā. Deponēs igit' tartā
ricus ille quē tenebat tri
dentē igneū in corde so
litarij illuz: p' multas ho
ras torquēs eū abstraxit
aiām eius. Post hec aut'
ingressus frat' in ciuita
tē. iuenit hoīem pegrī
nū iacentē in platea egro
tū. nō habentē q' ei curā
adhibet. et māsit cū eo

diē vnā. Et cū venisset ho
ra dormitōis eiuz? aspiciat fr'
ille michaele et gabrielem
descēdētēs pp' aiām eiuz:
et sedēs vn' a dextris et ali'
a sinistris eiuz. rogabāt aiāz
eius ut egredēt'. Et nō exi
bat: q' nolēs reliquē corp'
suū. Dicit at' gabriel micha
eli. Assume aiām iā istā: ut
eam. Cū michael rēdit.
Iussi sum' a dño ut sine do
lore eiciat': ideoqz nō pos
sum' cū uiuellē eā. Ex
clamauit at' michael voce
magna. dicēs. Dñe qd' vis de
aiā hac. qz nō acqiescit nobis
ut egrediatur. Venit ei' vox
dicēs. Ecce mitto dauid cū
cythara et oēs psallētēs ihe
rusalē: ut audies psalmodi
ā ad vocē ipsorū egrediat'.
Cūqz descēdisset oēs in
cruentū aiē illius cātantes
p' nos: sic exiliēs aiā illa se
dit ī manibz michaelis:
et sic assumpta ē cū gaudio.
Dicit iterū q' sup de q'
dā sene: qz venit aliquñ in
ciuitatē ut venūdaret va
sā q' opatus fuerat. Et cū
explicuisset ea: stetit se
dē ante ianuā cuiusdā di
uitis q' iam moriebat'. Se
nex vō ille sedēs vidit ni
gros equos. et ascēsores
eorū nigros et terribiles:
habētēs singuli baculos
igneos ī manibz suis. Cū

vō puenisset ad ianuā illā:
statuerūt equos suos foris:
et intūit vnusq̄sq̄ cū festi-
nacōe. Infirm⁹ at ille vidēs
eos: clamauit voce magna
dicēs. Dñe adiuua me. At
illi dixerūt ei. Nūc meor
factus es dei? qm̄ tibi sol ob-
scurat⁹ ē. Quare usq̄ in
hodiernū diē non exquisi-
ti eū? dū adhuc tibi splen-
dor erat diei. Nūc autē
in hac hora: non tibi est
portio spei neq̄ solacis.
Dixerūt prēs fuisse quē-
dam machariū: qui in scy-
thi p̄mus monasteriū fecit.
Est ei locus ip̄e hēmi lon-
ge a nitria: habēs intual-
lū itineris diei et noctis.
Est autē grande periculum
eū ibidē. Si enī modicū
q̄s oberrauit: vagat̄ p̄cli-
tas p̄ hēmi. Sūt illic autē
oēs p̄fecti viri: nec aliquis
imp̄fectus p̄t in eodē loco tā
feroci p̄durare: qz oīno ari-
dus ē. et absq̄ ulla solacōe
eorū q̄ necessaria sūt. Nūc
igit̄ p̄dict⁹ vir machari-
us. cū esset hō de ciuitate:
iunctus ē aliqui machario
illi maiori. Et cū venisset
ad t̄nsfretandū nilū flu-
uiū. at̄igit eos ingredi in
nauū maiore: in qua tri-
bunū quidā duo cū multa
int̄uerūt extollētia: habē-
tes int̄ redam totā ereā.

et equos quibz freni au-
rei erāt. et obsecūdātes
quosdā milites et p̄ncipales
torques habentes: atq̄ a-
liquos aureis utētes singu-
lis. Videntes ergo tribuni
illi hos duos monachos ve-
teres p̄anos indutos et i
angulo sedētes: beatifica-
bāt exiguitatem ipsorū.
Vn⁹ ergo ex tribunis illi
ait ad illos. Beati estis
vos: qui huc mūdo illu-
sistis. R̄ndēs at ille tri-
ban⁹ machari⁹: dicit ad
eos. Nos quidē mūdo isti
illuim⁹: vobis at mūdu⁹
hic illuist. Scito t̄n. qā nō
volens hoc dixisti. Vtq̄ ei
beati diam: id ē machari⁹.
Atq̄ ille tribun⁹ p̄p̄ctus in
vobis ei⁹: regressus domū
expoliāuit se vestimēta
sua: et cepit eē monach⁹:
faciēs elemosinas ml̄tas.
Dicebat̄ de eodē abbe
machario maiore. qz dū
ambularet aliqui in here-
mo: iuenit caput hōis in
tra iacēs. Ad cū moueret
de vurga palmea quā in
manu habebat: locutū ē
caput ad eū. Cui dixit se-
nex. Quis es tu? R̄ndit
caput illud ad senē. Ego
erā sac̄dos gentiliū. qui cō-
manebāt in loco hoc. Tu
vō es abbas machari⁹:
qui habes sp̄m san̄ dei.

Quacūq; ergo hora miser
tus fueris eoz qui sūt in
tormentis. et oraueris pro
eis: tūc solant' pusillū.
Dicit ei senex. Et q̄ ē ista
solacio? R̄ndit illud ca
put. Q̄ntū distat celū a t̄
ra: tantū ē ignis sub pedi
bus nr̄is et sup̄ caput nos
trū. St̄atib; at nobis ī me
dio ignis: nō ē ut q̄s facie
ad facie videat primum
suū. At ergo senex cū fle
tu. De illi diei in q̄ natus
ē homo: si ē hec solacio
supplicij. R̄ursus dicit senex.
Est peius tormentū h̄ijs?
R̄ndit caput illud. Ma
ior pena subtus nos est.
Dicit ei senex. Et q̄ sūt in
ipsa? Dicit ei caput illud
Nos qui ignoram; deū:
vl' modicū aliq̄d misericordie ha
bem;. H̄ij vō qui cognouerūt
deū et negauerūt. nec fecerūt
volūtate ei;: h̄ij sūt q̄
subtus nos sūt. Et post hec.
sumēs ille senex caput il
lud sepeliuit. **O** rante
eode abbe machario ī cel
la sua: venit ei vox dīcēs.
Machari. nondū puenisti
ad mēsūrā meriti illarū
duarū mulierū illū; ciuita
tis. Surgēs ergo senex ma
ne accepit v̄gam suā pal
meā: et cepit p̄gere ī ci
uitate. Cū ergo puenissēt
in eā: repto loco pulsauit

155
ianuā. Egressa at̄ vna. sus
cepit eū in domū suā. Et
cū sedisset: vocauit eas. **E**.
cū venisset: sederūt cū eo.
At̄ at̄ ad illas senex. **P**ret
vos tantū labore p̄tulī: dicit
te itaq; nūc in opacionem
vram. At ille dixerūt. Cre
de nob; q; hac nocte nō fu
im; in cubili sine viris nr̄is.
Quā ergo opacionē possū;
habē? At uero senex cū sa
tisfactioē rogabat eas: ut
manifestaret ei actū suum.
Tūc dixerūt ei. Nos quidē
scdm̄ sc̄m̄ extīce sum; nō
bis: placuit at̄ nobis nu
bē duob; fr̄ibus scdm̄ carnē.
Quidēci ānos hodie nos
due habitauim; in hac domo:
et nescim; si aliq̄n litigauim;
adūcē. ā vel turpē sermo
nē dixit vna ad alterā: s;
in pace et cōcordia p̄gim;
totū temp; hoc. Subitauit
at̄ nobis in aīm ingredi
in monasteriū v̄ginū: et
rogati viri nr̄i non nobis
āsenferūt in hoc. Cū vō mī
me valuisse; obtinē hui;
modi. **A**silū: disposuimus
utraq; testamētū int̄ nos
et deū: ut usq; ad mortem
pos nr̄m nō egrediat' ser
mo secularis. Audies autē
hec abbas macharius dixit.
In veritate? q; nō ē v̄go.
neq; sub marito agēs. neq;
monachus neq; secularis:

sed deus scdm vltimū vniū
cuiusq; ppositū oibus pstat
sp̄m sanctū. **D**icebant
pr̄es de quodā sene magno.
qz cū ambularet p hēmū vi
d. duos angelos comitantes
secū. vnu a dextris et ali
um a sinistris suis. Cū vō
ābularet. inuenerūt ī ma
cadauer iacēs: et cooperu
it senex ille naves suas p
ter fetore. Fecerūt aut et
angeli similit. Et pfecti
pusillū: dixit eis senex. Et
vos hoc odorati estis: Qui
dixerūt ei. Nequaquā: sed
ppter te cooperium? et nos.
Nā imundiciā mūdi huius
nō odoram? neq; appropi
at nobis: s; aīos qui fetore
pccōrū habet. ipōrū odore
nos horrem. **I**nteroga
uit quidā frater seniore
dicens. Quo aīa mea dili
git imundiciā? Dicit ei se
nior. Aīe quidē corporales.
plerūq; desiderat passioēs:
s; spūs dei ē qui eas dtinet.
Aere ergo debem? et im
mūdiāas nostras artēde
diligent. Vidisti mariam:
quēadmodū cū se ad sepul
chrū dñi inclinaret. vocauit
eā dñs. Sic erit et anime.
Hec sūt septē vba. q̄ misit
abbas moyses abbi pasto.
In quibz quidē verbis. cōti
netur cōsumata virtus et
perfectio monachi.

Dixit abbas moyses.
Primo. qz debet
homo q̄ mortuus
esse socio suo: mori amico
suo: ut nō diiudicet eū ī
aliq; causa. **S**ecūdo dicit:
qz debet homo mortificāe
sepsū ab oī re mala p̄usq;
effrediat de corpe: ut non
ledat ullū hōiem. **T**ertio
dicit: nisi habuerit homo
ī corde suo qz pccōr est: d̄s
non exaudiet eū. Dicit ei
fr̄. Quid ē ī corde habē qz
pccōr est? Dicit ei senex.
Si q̄s portat pccā sua: nō
videt pccā pximi sui.
Quarto dicit: n̄ cōsenti
at actus orōni: ī vanū
laborat homo. Et dicit ei
fr̄. Quid est cōsensu actus cū
orōne? R̄ndit senex. Ut
eap quibz oram? iam nō
faciam. Cū enī homo
dimiserit volūtate suam
tūc ei recōsilabit deus: et
suscipit orōne ei. **Q**uinto.
interrogauit fr̄ senē dicens.
Pater ī oī labore hōis qd
ē qd eū uiuat. Senex r̄nd.
Fiducia erga deū. **S**criptū ē
enī. Deus n̄ refugium et
vltis: adiutor ī tribulaci
bus q̄ inuenerūt nos nimis.
Dicit iterū frater. Ieiunia
et vigilie q̄s facit hō. quid
efficiūt? Dicit ei senex. Qm̄
ipsa sūt q̄ faciūt hūiliari
aīam. **S**criptū ē enī. Vide

et labore
ante oīa p̄m
fecerit aīa
miseretur
p̄ eos.
interrogauit
fr̄ d̄s. Quid
enī oī rep̄m
cū sup se. aut m
p̄m aīa? Dicit
fr̄. Debet m̄ cō
mōs dei ut ad
eū requiescat ve
sc̄pt̄ facit. Dicit
fr̄. Quid michi adu
m̄ m̄bo qd faciat
vniū. **S**extimo
dicit eū utri fr̄at
fr̄ homo adit ser
qz p̄m. Quid
fr̄at illi. Dicit ei se
n̄ cōsensu. Dicit
fr̄. Misere mei.
fr̄at. P̄chil aliud
dicit senex. Non
cō culpa suā sup
eū. et dicit. per
fr̄ miseretur ei
et misere hōiū ē:
dicit p̄m. Cū
m̄ dñi orat
m̄ p̄m m̄ trā
cōm erat domus
vniū cō mortuus.
fr̄at. Quid est
fr̄. Respondit
fr̄. Si cōspere
m̄ n̄a: nō vni
m̄ p̄m.

humilitate meam et labore
 meum: et dimitte omnia peccata
 mea. Si ergo fecerit anima
 labores istos: miserebitur
 super eam deus propter eos.

Sexto. interrogavit
 frater senem dicens. Quid
 faciet homo in omni tempta-
 tione venienti super se. aut in
 omni cogitatione inimici? Aut
 illi senex. Flere debet in con-
 spectu bonitatis dei ut ad-
 vivet eum: et requiescat ve-
 lociter. si rogatus fuerit. Sep-
 timo est ei. Dominus michi adju-
 tor: non timebo quod faciat
 michi homo. **S**eptimo
 interrogavit eum iterum frat-
 er dicens. Ecce homo credit ser-
 vum suum propter peccatum. Quid
 dicit servus ille? Aut ei se-
 nex. Si bonus est servus. di-
 cat. Peccavi. Misere mei.
 Dicit ei frater. Nichil aliud
 dicit. Respondit senex. Non
 ex quo ei culpa sua super
 se posuerit. et dixerit. pec-
 caui: statim miserebitur ei
 dominus suus. Finis autem horum est:
 non iudicare proximum. **E**n-
 im manus domini occidit
 omne primogenitum in terra
 egypti: non erat domus
 in qua non esset mortuus.
 Dicit ei frater. Quid est
 hoc verbum? Respondit
 senex. Quia si conspexerim
 peccata nostra: non vi-
 demus peccata proximi.

Stulticia est enim homini ha-
 bere mortuum suum: eo re-
 licto abire et flere mortu-
 um proximi sui. Non autem
 proximo tuo. hoc est pecca-
 ta tua portare? et sine cogi-
 tatione esse ab omni homine.
 quia iste bonus est et ille
 malus est: et ne facias ma-
 lum ullo homini: neque cogites
 malum in corde tuo in ali-
 quem: neque spreveris aliquem
 facientem malum. neque ac-
 quiescas facienti malum
 proximo suo: et noli gau-
 dere cum eo qui malum
 facit proximo suo: et hoc
 est mori pro proximo suo.
 Et noli obloqui de aliquo:
 sed dicat deus cognoscat et
 nunquam. Noli ergo obedire
 detrahenti: neque cogitave-
 ris ei in detractioe ipsius
 Noli odisse obloquentem prox-
 imo suo. et noli detrahe pro-
 ximo: et hoc est nolite iudicare
 et non iudicabimini. Non ha-
 beas inimicitias cum quocumque
 homine: neque retinueris inimi-
 citias in corde tuo: neque o-
 dio habeas eum qui inimicat
 proximo suo. et non sentias in-
 micitias ipsius. Noli despice
 eum qui inimicitias habet cum
 proximo suo: et hoc est pax. In his
 temetipsum solae. Modico
 tempore est labor: et in septimum re-
 quies est. **O**ra verbo dei. Amen.

Explicit liber quintus vite spiritus.

Faint, illegible text in the left column of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the right column of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Fragment of text from the adjacent page on the right, featuring a large decorated initial in blue and red.

**Inapit prologus i libri qutu co
stitucionu r vira scoz prm**

Icet ab
exordi
o cōsp
tionis
nre uo
luntas
nobis
fuerit
omīa
que de

conūsatōe scozū patrum
sare potuim⁹ quatuor li
bris cōprehēde postmodū
tamē cōsiderātes singula qn
tū supaddidim⁹: ne forte
legentibus aut librozū qua
ntitas. aut sentētiarū displi
ceret cōtinuata numerosi
tas. Cū em̄ in toto uolumi
nis hui⁹ corpe breuiū sente
tiarū tantā sit copia ut e
as plure sentētie addeci
mare vix possint: habito
nobiscū ratiōis iudicio. ar
bitrati sumus hoc modo
laborem nostrū lectoris
atq; auditoris gratie cōme
dandū: si quidē et breues
et lōge sentētie p quatuor
anteriores libros mixtim
releuandi causa fastidiū
ponēt: collecta ues sen
tentiolarū plūma parte
in vnu libellū: q̄ minute

quedā et gemarū fragmi
na in massam aliquā cō
flarent? Sententiolas
aut dicitur q̄tū ad nūm
dicionū: ceterū quedam
inueniūt in eis. q̄to ubis
breuiorēs tanto sensibus
fortiores: adeo ut si quī
eas pfusus exponē que
rat totū sibi adesse neces
sario debeat. Sane aliter
nobis dispoñentib⁹ a dno
factū esse credim⁹: ut e
giptoz patrū celestis
cōuersatio. legalū libzo
rū numero signātur:
quos ipē dñs de p̄tate e
gipti idest tenebrarū
eripuit: et in cordibus
eoz euāgelice legis deare
tā spūs s̄c̄i stilo cōsc̄psit.
Hoz igit⁹ intuetes exitū:
cōuersationis fide ppositū
imitem⁹ et studiū: ut so
ty passionū effectū. con
soty efficiam⁹ et p̄m

**Explicit prologus. Inapit liber
qutu cōstitucionis r vira scoz prm**

Explicit
sener qui
da bñfi
cia per
huānta
tē xpi no
bis exhibi
ta: fratri

cuidā dixit. **P**roter te hō
saluator natus est: ppter
hoc uenit filius dei ut tu
salueris. factus est homo
manēs deus: factus ē pu
er: factus est lector. **A**cci
piens nāq; libꝝ: legit
in sinagoga dicens. **S**pi
ritus dñi sup me eo q̄ i
bñxit me: euāgelizare
paupibꝫ misit me. factꝫ
ē subdiaconꝫ: faciēs nāq;
q̄ de fune flagellū oēs
eiecit de tēplo: oues et
boues et cetera. factꝫ est
diaconꝫ: p̄cingēs enī se
lintheo lauit pedes disci
puloꝝ suoꝝ: p̄cipiens
eis fratru pedes lauare.
factꝫ est p̄sbitꝫ: et rese
dit in medio m̄grōꝝ po
pulu dōcēs. factus est e
piscopꝫ: et accipiens panē
bñdixit ac fregit: dedit
discipulis suis. cetera fla
gellatꝫ est ppter te: magꝫ
autē ppter nos. **C**rucifixe
us mortuusq; est: et ter
tia die resurrexit et assup
tus est. **O**mnia ppter nos
suscepit in se. **O**mnia iuxta
dispositioē. **O**mnia ordme.
Omnia cōseqr̄ est opatus
ut nos saluaret: et tu
ppter eum nō toleras. **I**
dñi s̄bꝝ. vigilemꝫ: ua

remꝫ oꝝombꝫ: ut q̄ placita
sūt ei facientes. saluari possi
mꝫ. **J**oseph nōne in egipto
est uenditꝫ in tra aliena?
Tres pueri in babilone cap
tū: nūq; cuiusq; habuere
noticiā. **T**amen deus pa
trocinatus est eis: suscepit
q̄ et glōsificauit eos q̄ tē
bat eū. **Q**ui dat aiām su
am deo. nō habz p̄p̄riā uolū
tate: s̄ expectās dei arbi
trū nō laborat. **N**ā si tua
uis face uolūtate: nō coo
pante deo nimū fatigaris.
Frater it̄rogauit sene
dicens. **Q**ue res sic bona ē
quā faciā et uiuā in ea. **E**t
dixit senex. **D**eus solus
scit qd̄ bonū est. **S**z tū audi
ui q̄ it̄rogauit vñ abba
tem nesteronē magnū. q̄
erat amicus anthomy ab
batis: et dixit ei. **Q**id ē opꝫ
bonū ut faciā. **E**t ille res
pondit ei. **N**on sūt omnia
opa eq̄lia. **S**criptura dicit.
q̄ abrahā hospitalis erat.
et deus fuit cū eo: et heli
as diligebat quietē et deus
erat cū eo: et dauid huilis
fuit: et deus erat cū eo. **E**t
ergo uides aiām tuā sc̄cū
deū uelle h̄ fac: et custodi
cor tuū purū. **A**bbas cha
me cū esset moriturꝫ: dixit

discipulis suis. Nolite habi-
tare cū hēticis neq; heatis
noticiā iudiciū? neq; sint
manus v̄re apte ad cōgre-
gandū aliquid: s; magis
sint extense ad tribuendū

Dixit abbatisa matro-
na. Multi in mōte positi:
ea q̄ sūt popularia agen-
tes perierūt. Melius enī
est ut cū multis sit et soli-
taria vitā agat uolūtate:
q̄ cū solus sit. Et uelit cū
multitudine pposito mētis.

Senex dixit. Semp debz
monachus emē quietē sibi:
ut contēpnat etiā si corpa-
le contingat euenire dispe-

Preteries aliqñ ab **L**u-
bas pastor in egipto uidit
mulierē in monumēto se-
dentē et amare flentē: et
dixit. Si uēiant omnia de-
lectabilia mūdi huius: non
tūfferūt animū istius a
luctu. Ita et monachus debz
sp̄ habē luctū in semetipso.

Transibat alia vice cū
abbate anub in ptib; diola:
et uenētes circa monumē-
ta uiderūt mulierē nimis
se cedentē et flentē amare.

Qui stantes intēdebant
in eā. Paululū aut̄ prede-
tes occurrerūt cuidā: et
introgauit eū abbas pastor

dicens. Quid habet mulier
ista q̄ sic plozat amare?
Dicit ei ille. Mortuus est
maritus eius: et filij & fr̄.
Et respondēs abbas pastor:

Dicit abbati anub. Dico
uobis: quia nisi hō omēs
uolūtates sue carnis mor-
tificauerit. et possederit luc-
tū hūc: nō p̄t monachū
fieri. **T**ota enī vita muli-
eris huius et mēs ē in luctu.
Dicit itē abbas pastor. Luc-
tū duplex ē: q̄ opat̄ & custod̄.

Frater it̄rogauit eū
dem dicens. Quid facio? **D**ic̄
ei. **E**nī uenit abraham in
terram repmissionis monu-
mentū sibi cōparauit: et
p̄ sepulchru terrā in heredi-
tate p̄cepit. **D**icit ei frater.
Quid est sepulchru? **E**t dixit
ei senex. **L**ocū flendi & lugedi.

Narrauerūt de abbate
hor. et de abbē theodoro: q̄
misissent caprinā pellem
in cella sua: et dixerūt sibi
adiuicē. **S**i nos uisitaueit
deus modo: qd̄ faciemus?
Et flentes reliquerūt locū ex-
late: et sic uesserūt i cellā

Introgauit frat̄ **I**suas
senē dicens. **U**nde ē abba
cor meū durū? et nō timz
deū? **D**icit ei senex. **P**uto
q̄ si homo tenent i corde

suo increpatioez: possideat
tione. Dicit ei frater. Quid
est increpatio. Dicit ei senex
Ut in omni re homo increpet
aiam sua dicendo ei: meoz
esto qz te optet deo occurrere.
Dicit aut et hoc. Quid
uolo ego cu hoie. Christio
aut qz si quis in hys pma
net: ueniat ei tior dei.

Dixit senex. Quia admo
dum ubi a corpore nro
ubi qz nobiscu curat. In
sic debem fletu et puctio
ne nobiscu habere ubi qz su

Quida fr utrogu. In
uit senex dices. Abba dicit ni
aliquo uerbu. Dicit ei senex.
Cui percussit deus egyptu:
no eat domus no hns luctu.

Introgauit fr queda senex
dices. Quomodo desiderat
aia mea lacrimas sicut
audio senes lacrimates
et no ueniunt et tbulat
aia mea. Et dixit ei se
fily isrl post qdraginta
anos itrauerunt ttram
repromissiois. Lacrimae g
st terra repromissiois: ad
quas si pueneis ia no ti
mebis bellu. Ita em uult
deus affligi aiam: ut sp
desideret igredi ttra illa.

Narrauerunt de abbate
distoro de mansias. qz pu

nis eius ordeaceus erat et
farina lenticule. et p singu
los anos ponebat sibi lege
aiuscuqz vni obseruatie:
id est aut no occurrere vno ano
aliemis. aut no loqui. aut
no gustare aliqd coctum: aut
no comedere aliqd pomozu
aut olera: et in omni opere
suo ita faciebat. et pfiens
et vniqz sic aliud assume
bat: et p anos singulos h
faciebat. Senex quidam
dixit. Ne qd desideraueris
aliquo manducare: comede at
qd tibi apponit. scies tibi a
deo transmissu et gras illi
age. Melius est em contra
uoluntate tua comedere carne:
qz pisces cu delectatioe.

Dixit abbas theodoros.
Inopia panis tabefacit mo
nachi corp. Alter aut quida
senoz dicebat: qz vigilie p
plus tabefaciunt corpus.

Cassianus abbas dixit:
qz narrauit nobis abbas mo
yses qz ei dixit abbas serapi
on: qz cu essem iuuenis et se
dere cu abbe meo theona et
maducarem. Surges a re
fectioe scdm opa diaboli ra
pii vni parumate: et ma
ducavi eu occulte nesciente
abbe meo. Cu g pseruare
aliquato tpe h facies: cep
ipsum vitu dicit et no pualeba me

ipm vicu retine? solumio
 ad iudicabav a ppria cōscien
 tia: et sem dicere ofidebat
 Contigit aut scdm dispa
 sationē dei. ut quidā ueniret
 ad senē utilitatis aie sue cā:
 et mtrogabāt eū de pprijs
 cogitacōibus. Hūdesāt se
 nex dixit? qz nichil sic mo
 nachis est noxiū et letifi
 cat demones: quomō si co
 lent cogitacōes suas spūa
 libus pzibus. Locut⁹ ē aut
 eis et de cōtinentia. Et cū
 hec dicentur. cogitās ego qz
 ds hūclauit sem de me: con
 pūctus cepi flere? et eieci
 paximare de sinu meo. que
 male ofueuerā rape: et pro
 sternes me in paumeto. pos
 tulabā de pteitis uetiam et
 orōne p cautela futozum.
 Tūc dixit senex. O fili libea
 ut te de captiuitate ista ea
 am cōfessio tua: et demone
 tenebrante cor tuū p mat
 ritate nūc adūsus teipsū
 cōfitendo iter fecisti: quem
 usqz hatten⁹ dnari tibi pmu
 seras: neqz contidēs. neqz
 alio mō increpās eū. Ammō
 aut neqz locū habebit i te:
 quippe qui ex corde tuo i ap
 to excuss⁹ est. Merdū autē
 finito sermone semis. et eae
 ope qd dixit apparuit: que

lut lapada ignis egressa ē
 de sinu meo? et impleuit to
 tā domū fetido odore: ita
 ut putaret qz aderant qz
 sulphuris plūmū fuisse
 incensū. Et dixit senex.
 O fili eae uerboz meoz
 p libeatiōis tue signū qd
 fām ē pstitit dñs documētū.
Narrauerūt abbati pas
 tozi de quodā monacho: q
 nō bibeat vinū. Et dixit eis:
 qz vinū mōachoz nō est.
Dicebat de abbate pioze:
 qz abulādo comedēt. Et
 mtrogate eū quodā frē.
 quae sic māducaēt? respo
 dit nō se h uelut opus ali
 qd age: s uelut quodam
 supfluo uti. Alij aut de h
 ipō mtroganti respondit:
 ut nō uelut comededo cor
 pale delcatisoz aia habent.
Santa smclelica dixit:
 qz optz nos qui huiusmōi
 ppositū supsim⁹: castitate
 q summa est utine. Etem
 apud seculares uidet⁹ cas
 titas obseruari: sed adest
 ei et stulticia: aptea alijs
 omb⁹ sensibus peccāt. Na
 et aspiciūt indecēt: et ri
 det mordiate. Itē dixit.
 Nō te decipiat dñitū secu
 li hui⁹ delicie: tāqz aliquid
 utile hntes in se. Etem illi

deliciaoſis cauſa. arte diuſo
modo cōdiendi cibos hono
rat: tu aut̄ ieiunio et ab
iectione ciboz. habudatiā
deliciarū illoz ſup̄gredere.
Sed nō facieris pane: ne
q̄ desideres vniu.:

Periclus abbas dixit.
Monach⁹ qui nō retinet
lignā in tēpore ſuo: neq̄ pas
ſionū corpaliū et tētoz et ali.
Fratres iuocati ſūt. **Q**u
mſachi ut manducarent
palmas: et eāt aliquis in
firm⁹ de nimia abſtinen
tia. Qui tuſſiens excrea
bat flecta: quo nolente
de ſputo eius uenit ſuper
aliū frēm. Qui cū a cogi
tatiōe apellētur dicē ei
quieſce iā et nō excrees
ſup̄ me: ut ſup̄aret cogitu
tiōes ſuas tūc qd̄ excrea
uerat et mittens in ore ſuo
ſuū comedit illud. Et tūc
cepit ad ſeipm̄ dicē. Aut
non dicis fr̄i tuo qd̄ eū cō
tēter: a maduca qd̄ horres.

Dixit abbas caſſianus
q̄ dixit nobis abba moy
ſes. bonū eſt nō abſconde
cogitatioes ſi ſemb⁹ ſp̄itu
alibus et diſcretioez habe
tib⁹ maſteſtare eas: non
hys qui tantū tpe ſenes ſūt:
qm̄ multi ad etate reſpi

cientes: ^{et} cogitatioes ſuas di
centes eis qui expimentū
nō habet: p̄ cōſolatiōe ad
deſp̄atioez ultimā puenept.
Introgauit fr̄ ſenē dicēs.
Si iuraret monach⁹ p̄am⁹
affligitur uelut qui p̄ de p̄
fectu in deteloze ſtatū pue
neit: et laborat donec re
ſurgat. Qui aut̄ a ſeculo
uenit: uelut qui h̄tū fece
rit p̄ficiat. Et uidens ſenex
dixit. Moach⁹ tēptatioez
m̄rens ſic eſt tāq̄ domus
que cadit. Et ſi ſobrius ſu
erit in cogitatiōe ſua ree
dificat eā que corruerat
domū: iueniēs materias
ad edificū p̄futuras: ha
bēs poſita fundamēta et la
pides et harena: et cetera
q̄ ſūt neceſſaria edificio: atq̄
ita uelocit̄ fabrica p̄ficiat.
Ille aut̄ qui nec effodit. n̄
fundamētū niſit n̄ habz
aliqd̄ eoz q̄ ſūt neceſſaria:
ſi in ſpe dimittes ſi quo mō
aliqn̄ p̄ficiat: ita ē et mo
nach⁹. Si in tēptatioez
cecidit et cōuerſ⁹ fuerit
ad dñm habz plūmū appa
ratū: meditatioez diuine
legis. pſalmodiā. opus ma
nuū. orōnem: et cetera q̄
ſūt fundamēta ſp̄ualis edifi
ci. Qui aut̄ recens eſt in

comissatioe: donec iste disat.
 ille primu ordme iuemet.
Senex dixit: qz seruimus et
 taciturnitas z omulta medita
 tio: parturiunt castitatem.
Frater quida interrogauit
 senem queda dices. Quid fa
 cio? qz cogitatio mea semp
 in fornicatioe merta e. et
 no dimittit me quiesce uel
 vna hoza? et affligit ex h
 ara mea? Ille aut dixit ei
Cum demones cogitationes
 i corde tuo seminat et sen
 tis hoc: no colloquaris cu
 aio tuo. qm demonu est ta
 lia suggerere. Et licet non
 negligat h imitte: tamen
 no extorquent demones.
In te est ergo suscipe: z no
 suscipe. Respondens aut fr: dix
 it sem. Et qd facia qz fragi
 lis su. et supat me passio h?
 Ille aut dixit ei. Intentus
 esto ad huiusmodi. Scis aut
 qd fecerit madianite? qm
 ornauerunt filias suas z sta
 tuerunt eas in conspectu isra
 helitar? no tamen extorserunt
 alicui ut miscerentur cum eis:
 s qui uoluerunt incurrerunt
 in eas. Alij aut indignatos
 cominati st: et cu intetu eo
 ru qui psumserat ulti sunt
 fornicatioe. Ita agendu e
 et de fornicatioe: et qn de

mones hcu faciunt loqui i
 corde tuo. no respondeas
 eis: sed surgens ora z age
 penitentia dices. fili dei
 misere mei. Dixit aut ei
 frater. Ecce meditor abba
 et no est copuatio i corde
 meo: qz nescio uirtutem
 uerbi. Et ille dixit. Et tu
 tm meditare. Audiu em qz
 dixit abbas pastor sed et
 alij pres h uerbu: qm tan
 tator uirtute uerboz que
 dicit nescit? s serpes audit
 et fac uirtute eoz q mca
 tant: et subiat mca tanti
 et huiliat? Sic et nos quid
 ignorem i uirtute eoz que
 loquimur: demones tamen
 audietes hret atqz discedunt.
Dixit senex. qz cogitatio
 fornicatiois fragilis e ue
 lut papyrus. Si ergo iac
 tetur in nobis: et no acq
 escentes piam illa a no
 bis: facile rupitur. Neces
 sariu igitur est ut sit dis
 cretio in cogitatioe nra:
 qua agnoscam qz hys qui
 no consentiunt reposita est
Agrotauit ali corona
 qn abbas arsem i m sacri:
 et opus habuit in uacitate
 sua usqz ad vna silqua munis.
 Et cu no inuenerat: accepit
 a quoda uelut i eleofina:

et dixit. Gratias tibi ago do-
mine? qz me dignū feasti p
noīe tuo ad h' puenire: ut eges
elemosinam postularem.

Narrauerūt de b'is agn-
thone: qz logo tpe cellam
sibi cū suis fabricaret. Quā
cū p'fecisset et cepisset illuc
habitare: uidit in ipā pri-
ma ebdomada quēda non
utilem sibi: et dixit discipu-
lis suis illd' qd' dñs apostol'
dixerat. Surgite eamus
hinc. Discipuli aut' ei' con-
tristati s' ualde: dicentes.

Si dño uolūtate habebas
migrandi hinc. ut qd' tantū
labore sustinuum' edificā-
tes logo tpe cellā? Incipi-
ūt aut' hoīes scandalizā
in nobis et dice. Ecce ite-
rū migrāt. nisi s' sedētes.

Ille aut' cū eos uidisset pu-
sillares effectos: dicit eis.
Et si scandalizāt' aliqui:
s' itez s' alij qui edificēt'
et dicunt. Beati sūt isti?
qz p'p' deū migrauerūt:
et sua omnia contempserūt.
Derisptū dico uobis. Qui
uult uenire ueniat: qz ego
interi uado. Illi uō p'stra-
uerūt se in terrā: rogātes
ut crederet eos secū abire.

Abbas theodor' igno-
mento firine. hebat tres

codices ualde bonos. Et cū
uēisset ad abbate machan
dixit ei: qz heo tres codices
et p'ficio ex l'ione eoz: sed
et fratres petūt eos ad le-
gendū et ipi p'ficiūt. Dic-
g' michi qd' debeo face? Et
respondens senex ait. Boni
sūt quidē actus: s' maius oī-
bus est nichil posside. Qd'
cū audisset: abiit et uēdit
mēoratos codices: deditqz
indigentib' p'ciū ipsoz.

Narrauerūt quidā pa-
trum: qz uēit aliqu' fr' aliq's
in cōuentū cellarū. coram
abbe ysaac uestitus modi-
ca citulla: et t'ectabatur
eū senex dices. Hic mōacho-
rū est habitatio: tu aut' se-
cularis es: et nō potes hic
esse. Dicebat fr' abbas y-
saac. Patres n'ri et abbas
pambo uetustis et de multis
p'tib' resartatis uestib' ute-
bāt': nūc autē p'ciosis uesti-
b' utim'. Discedite hūc: deser-
tatis locū hūc. Quā aut' p-
fecturi erāt ad messem: dice-
bat eis. Itā uob' nulla mādāta
dabo: qm' nō obseruatis.

Dixit quidā frat' abbati
pistānom. Qd' faciā? quia
durū est michi uende: quod
manib' meis laboro? Et
uēdens dixit: qz abbas s'p'

sonis et cetera uendebat opus
 manu suarū. Hoc em̄ nō
 ledet? sed qm̄ uendis semel
 die p̄ciū sp̄erū quas distra
 his: et si vis relaxare mo
 diatū p̄ctij in te est. Sic ei
 et quiete memēs. Itē dixit
 ei frater. Si h̄eo qd̄ sufficiat
 necessitatib⁹ meis aliunde?
 videtur tibi ut nō cogitē
 de labore manuū? R̄ndēs
 senex dixit. Q̄tū us h̄eas.
 nō negligas opari? et q̄tū po
 tes fac: tū nō cū t̄bela am̄.

Inrogata est b̄tē mēd̄ et
 sinclētica: si p̄fectū bonū ē
 nichil posside. Et illa dixit:
 ualde bonū est h̄is q̄ possūt
 Et em̄ h̄y qui tolerāe possūt
 t̄bulationē qd̄e curis h̄nt
 si aīe requie possidet. qm̄ si
 aut fortia uestimētū dū cal
 cant? et pedib⁹ sepi⁹ dū re
 uisant? lauāt? atq; it̄andi
 dat? ita fortis aīa puolūtā
 am̄ paup̄tate apl̄i s̄firmat.

Dixit abbas amonas qz
 quatuordecim annos fecerit
 m̄sachi de p̄ctis deū nocte
 et die: ut donaret ei virtu
 tem superandi iram.

Frater quidā sedēs sin
 gularis turbabat? et p̄gē
 ad abbate theodorū de firme:
 dixit ei qz turbaret? Senex
 aut dixit ei. Dade huilia mē

tem tuā et subde te: et ha
 bita cū alijs hoīb⁹. Abyt er
 go in montē: et mansit cū
 alijs. Et reuersus ē postea
 ad senē: et dixit ei. Nec cū
 alijs hoīb⁹ habitās que
 tem inuenio. Et dicit ei se
 nex. Si solitari⁹ nō requi
 estis neq; cū alijs? cur uo
 luisti te monachū facere?
 Nōne ut sustineas tribula
 tioēs? Dix ergo michi: q̄t
 ānos habes in habitu isto?
 Et dicit ei. Octo. Et dicit
 ei senex. Crede m̄ h̄eo ī isto
 hitu septuagita annos.
 et nec una die potui req̄
 em̄ inuenire? et tu in octo
 ānis requiem vis habē?

Risū inrogauit eū
 frater qd̄a dices. Si fiat
 subito sonus ruine alicui⁹
 fit tibi timor abba? Et dix
 it ei senex. Si celū terre
 adherent: theodor⁹ nō for
 midat. Postea quippe
 p̄ctibus ad deū ut auferret
 ab eo formido: et p̄tēa in
 rogauerat eū frater.

Beata sinclētica dixit?
 qz diabolus cū p̄ stimulos
 paup̄tatis nō mouerit: i
 diuicias adhibet ad seducē
 dū. Et dū p̄ contūelias et
 obp̄bna nō p̄ualet? laudē
 et gloriā adhibet: s̄manti

p salutem corporis mittit. Et
cū delcātioribus seduce nō
pōt: p molestias que cont
uotū eueniūt animam
conatur subuertere.

Dixit abbas pastor. Et
admodū īpatoris spata
rius semp illi astat arma
tus: ita et animā aduersus
demonū insidias optet sp
eē patā. Itē dixit: qz saguū
monachi in tēptatiōibus
apparet. Dicebat senex. pte
rea nō pmouentur. qz nes
cim⁹ mensuras nrās: neqz
patientia hēmus in ope
quā repūnus: sed sine labo
re aliquo virtutem uolu
mus possidere.

Dicebat senex: qz anti
qui nō cito migrāt de loco
ad locū nisi forte p trib⁹
rebus: id est si quis eāt qui
cōtristaret adūsus eū. et
satisfaciēs ei p omnia nō po
tuisset eū placare: aut ite
rū si contigisset ut a plu
bus laudaret: aut si tēp
tatiōez fornicatiōis itēisset.

Interrogatus est senex quo
modo optet vigilāre moā
chū non scandalizā. qn vi
det aliquos ad seculū reu
tentes: et rēdit. Intueri
debet monachus canes q
uenātur lepores: et sicut

vnus ex eis videns leporem
īsequit: ceteri autē tātūmō
tamē videntes currētē ali
quidm cū ipō currūt: postea
ueō lassantes post se ruer
tūtur: solus autē ille qui vi
det lepore īsequit: donec
comphendat: nec īpeditur
ab itentiōe cui⁹ sus sui super
illos qui post se reuertūt:
sed neqz de pncipijs neqz de
uepibus neqz de filiis cogi
tās. s; in spūs aliquotient
īcurrēns traditur et pūgit:
et nō acquiescit donec con
phendat: ita et monachus
uel qui dnm xpm qrit. cru
ci indēsmetet itēdat: et q
ocurrūt scandala omnia pte
at donē ad rēfugiū pueniat.

Senex dixit. Sicut arbor
fructificāre nō pōt si sepius
tūsseratur et tūssplantet
de loco ad locū: sic nō mona
chus frēqēt migrās in cele
stibus pōt fructificāre.

Abbas amonās de loco
qui dicit raychu itrogauit
abbatē syon dices. Et in lego
scripturas: vult cogitatio
mea ornaē sermōez: ut pat
sm ad itrogata respōde.
Et dicit ei senex. Non est
op: s; magis de pūitate me
tis pūde tibi securitatem
et dicendi sermonem.

Dixit abbas anthonius: qd no pmittit deus bella exatari in gnatioe hac: qm fat qd ifirmi st a portae no pnt.

Quagrins abbas dixit. mentem erratorem uel mutam solidat lao et vigiliis et oroz: concupiscentia ues feruetem madesfaciet esuries et labor et solitudo: macudia aut pturbatu reprimit psalmodia et logaminitas et misericordia: si hec oportunis a tepozib et mensuris sint exhibita. Si aut iportune ul sine mesura fut: ad puiu tepus pficiut. Que at parui tepozis fut: noxia magis q utilia erunt.

Iterrogauit aliqui abbas longinus abbate luciu dicens. Habeo tres cogitacoes: vna ut ad pegrinatioez pgam. Et rndit ei senex. Si non tenueris lingua tua: ubi cu q prexeris no eis pegrin.

Et dixit abbas longinus. Alia cogitatio mea e: ut ieiunem biduanas leuado. Et rndit ei abbas lucius.

Isaas ppha dixit. Si cuaueris uelut arculu ceruice tua: nec sic erit acceptu ieiuniu tuu: s magis contine mente tua a cogitatioib malis. Et dixit abbas longin. Tertiu

est dispositu meu: ut derli nem homi aspectus. Et re respondit ei abbas lucius. Nisi prius correxeris vitu tua int alios conuersando: neq solus habitans corri gere te preualebis.

Dixit abbas machari. Si recordamur malozu que iferutur nobis ab hominib: amputam meti nre virtute recordandi dmi. Si aut recordamur maloz q demones exatant: erimus iperforabiles.

Iterrogauit abbas ioseph abbate pastore de imundis cogitatioib que generat cor hois: et de uanis desiderijs. Et dixit abbas pastor. Sicut quis claudes serpente uel scorpione in uase. et obturas eu pede te tepore omo morit: ita maligne cogitacoes que studio demonu pullulat. paciētia eius cu imittu tur paulatim deficiut.

Frater uenit ad abbate pastore: et diat ei. Semi no agru meu: et furo et ipo agape. Dixit ei senex. Bonu opus faas. Et disces sit cu pposito animi: et adiebat ad agape qua faciebat. Hoc aut audies

abbas anub: dixit abbati
pastori. Non times deū? q
sic locutus es fili illi? Et ta
cuit senex. Post duos autē
dies misit abbas pastorē
ad frēm illū et uocauit eū
ad se: et dixit ei audiente
abbate anub. Quid me it' ro
gasti illa die? q mens mea
alibi eat? Et dixit ei fr.
Hoc dixi q semio agrum
meū: et de hoc qd colligo
ex ipō facio agapē. Et dixit
ei abbas pastor. Putauit q
de frē tuo illo qui laycus
est diceres. Si autē tu facis
hec: nō est hoc opus mo
nachi. Ille autē tristatus
est: et dixit. Aliud op' nō
facio nec scio nisi hoc: et
nō possu nisi seminare agri
meū. Cū ergo discessisset:
cepit abbas anub peniten
tiā agē apd abbate pasto
rē dicens. Ignosce michi.
Dicit ei abbas pastor. Ecce
ab hāc saebā q nō est op'
monachi: s' scdm aīam ei'
ad pfectū castitatis. Aut at
abit istis: et tñ idipz op' fac.
Dixit itez qui sup. Cū
expmēto hoīes pbatōēs
fiat. Dixit itez q est hō
qui uidetur ore tace: cor
autē ei' condēpnat alios.
Hic ergo sine cessatiōe loqē.

Et est alius a mane usqz ad
uesperz loquēs: et taciturni
tate tenet. Hoc autē ideo dix
it: q nūq sine audientium
utilitate locutus est. Item
dixit q si sint tres i vnu
ex quibus vnus bene quies
cit: alius infirmetur: 2 grās
agat: tertius uelō mīstret:
eis ex sincera uolūtate: h'
tres filēs s'. uelut etiam
si vnus sint operis.

Dixit itez abbas pas
tor. Si uenerit tibi cogita
tio de rebus corpori necessa
rijs et delegaueris semel: et
iterū uenerit et delegaueris
qd fiet? iā tertio si uenerit nō
itendas ei: otiosa est enim.

Tem dixit abbas pastor: q
dixit abbas amon. Est hō
qui portat toto tpe uite sue
securim: et nō pt deicere
arbozem. Est autē alter hō
usu incidendi: et in paucas
plagas deicat arbozem. Dice
bat autē securi discretioēs
esse. Item dixit. Volūtas
hoīs murus est eneus: et la
pis pcutēs int' ipm et deū.
Si ergo homo p'p'it hanc:
dicit ei et ipē qd in psalmo
scptū est. In deo meo tñ sgre
diar murū: et deus me xpol
luta uia ei. Si ei iusticia s' bue
nelt uolūtati: laborat homo.

Abbas pastor dixit: quia frater interrogavit abbate moysen dicens. Qualis ho mortificat se? Et rñdit ei. Nisi posuerit homo in corde suo. qz iā trienniu habeat in sepultura: nō attingit adh.

Frater interrogavit **L**ibū abbate pastore dices. Quō optet sede monachū i cella? Et dixit ei senex. Sedere in cella ad id qd manifestū est: h' est ut faciat opus manuū: et semel comedat et taceat: et meditetur. Occulte em p̄ficere in cella. h' est ut portet unūsqz obpbzū suū in omī loco quocūqz p̄rexit: et ut misterij horas custodiāt: et de occultis nō negligat.

Si aut cōtingit tempus ut uacet ab ope manuū: intret ad ministeriū operis dei: et id sine aliqua p̄uabatione cōsumet. Finis aut̄ horū est ut comitatu simul cōuersatiū bonū teneat: et reuertur a maloz comitatu.

Santa smcletica dixit. Qui sensibiles diuitias de labore et piculis maris colligūt: qn multa lucrant: tūc plura desiderāt. et q hnt uelut nichilū reputāt: ad ea uēo que necdū hnt. oem intentionē at̄ mēdūt.

Ros aut̄ et eoz q̄ quereda sūt nichil habem: et nolumus posside que necessaria sūt p̄pter t̄orem dei. Dixit itez que sup. Est tristitia utilis: et est tristitia q̄ corrūpit. Tristitia utilis est: ut p̄ p̄cis igemiscam: et p̄ ignorātia p̄ridz: et ut nō cadamus a p̄posito ut p̄fectione bōitatis at̄tignamus. Hec sūt spēs uere tristitiae. Est em et adūsarij nūri ad hec quedā cōiunctio. Inmittit nāqz tristitiā sine aliqua rōne: quā tediū appellauerūt. Optz ergo talem spūm sepi⁹ orando et psalendo magis depelle.

Iterū ait. Est em ex inmissiōne diaboli extensa ad durā abstinetia: nā et sequaces ei⁹ faciūt hec. Cū ergo discernim⁹ diuinā et regulē abstinetiā a tyranico atqz diabolico piculo: manifestū est qz p̄ mediocre temp̄ cōuersatiōis tue una v̄gula ieiunij sit tibi. Nā sbito q̄tuor aut q̄nqz dies continuos ieiunas: et itez cōuētū multitudie solus ieiunū: h' em letificat diabolu. Sp̄ em qd sine mensurāe: corruptibile est. Noli ergo sbito arma tua expendē:

ne nudus tuentus in bello
facile capiatis. Arma enim
nostra corpus nostrum est: anima
uestro miles est. Vtrisque
ergo diligentiam prestet: ut
patus sis ad id quod nate est.

Dicebat senex. quod cucul-
la qua utimur signum est
inocentie: suphuerale uero
quo humeros et ceruicem
alligamus signum est cruas:
Zona autem qua cingimur
signum est fortitudinis. Con-
uersemur ergo iuxta id quod
habemus nostrum significat: quod
omnia cum desiderio facien-
tes. nunquam deficiemus.

Dixit abbas amonias
abbati eseo in initio. Quod
me uides modo? Et ille dixit
ei. Sicut angelum patrum. Et
iterum dixit ei postea. Nunc
quod me uides? Et ille dixit.
Quomodo sathana. Et enim
uel si bonum sermonem in lo-
quis: uelut gladius in est.

Abbas besalon moriens
dicebat. Debet monachus
totus oculatus esse: sicut
cherubim et seraphim.

Ter agebat aliqui abbas
daniel et abbas amoris.
Dixit autem abbas amoris
puitis aliqui et nos sedebi-
mus in cella patrum. Dixit ei
abbas daniel. Quis enim au-

fert a nobis deum? Nam et fors
modo est deus: tunc in cella est

Quagrinus abbas dixit. **I**dem
Magnum est quidem sine impe-
dimeto orare: manus autem
etiam psalle sine impedimeto
Idem quod supra. **M**edz esto sp-
iritus tuus: et non obliuisceris
eterm iudicij: et non
erit delictum in anima tua.

Theodorius abbas de emma-
to dixit: quod si nobis reputat
deus negligentias temporis
quo oramus et captiuitates
quas patimur dum psalli-
mus: non possumus salui fieri.

Dixit abbas theonias. **C**um
impeditur mens nostra et reuoca-
tur a contemplatione dei: pro-
pterea captiui ducimur in
carnalibus passionibus.

Fidoz abbas qui erat pres-
biter in sicchi dixit. Ego quoniam
eram iuuenis et sedebam in cel-
la mea non habebam numerum
psalmodiarum quos dicebam in mi-
nisterio dei: nox enim michi et
dies in hoc expendebatur.

Introgatus abbas pastor de in-
gnamentis respondit: quod si
stabilimus actiua uitam nostram
sobrietati. uenimus in nobis igna-

Dicebant de abbe **I**metra
pastore. quod cum exiturus esset
ad opus dei faciendum: sedebat
primus eorum discernens cogi-

rationes suas iugiter vna
hora: et sic egrediebatur.

Abbas pastor dixit: quia
interrogauit quidam abbatē
passionē dicens. Quid facio
aīe mee? qz insensibilis frā
est et nō timet deū? Et dixit
ei. Vade et iūge te homī ti
menti deū: et cū illi thesēis
doceberis et tu time deum
Dixit iterū. Discede ab hoīe:
qui in collocaione incessā
ter contentiosus est.

Dixit itēz. Interrogauit
aliquā abbatē petrū discipu
lū abbatis loth dicens. Cū
sū in cella in pace est aīa
mea? cū aut uenit frater
aliquis ad me. et retulerit
michi uerba eoz qui foris
sūt turbat aīa mea: et di
cit michi abbas petrū qz di
cebat abbas loth. Clausus tu
a aperuit ostiū meū. Et dixit
ei. Quid ē uerbū hoc? Et
dixit. Si quis uenit ad te. et
interrogas eū quomō hēs
unde uenit. qualit' agitur
circa illos frēs? susceperūt
te an nō: tūc aperis ianuā
oris frī tuo et audis q non
uis. Et ego dixi ei. Ita est.
Sed quid faciet homo cū ue
nerit fr' ad eū? Et dixit in
senex. In luctu omīs doctri
na est. Vbi aut nō est luctus:

164
impossibile est custodiē men
tem. Et dixit ei. Cū in cella
sū meū est luctus? cū aut
aliquis uenit ad me: aut
cū egredior de cella nō in
uenio luctū. Et dixit. Nec
dū tibi subiectus est: s' ue
lut ad usū p tepore adhi
betur. Et dixit ei. Quid est
hic sermo? Et dixit michi.
Si laborat homo p re ali
qua scdm uirtutē: qcūqz
hora qsierit eam ad utili
tatem suā iueniet eam

Dixit abbas scapion qz
sicut milites ipatoris cū
ante ipm stant nō debet
dextera aut sinistra respicere:
ita et moachus cū stat in
cōspcū dei: et intentus est
in tiorē eius omī hora: ni
chil est q eum de aduersa
ry malis tervere possit.

Sancta synclitica dixit.
Omīs saluari uolumus: sed
ppter negligētā nrām a
salute deficiam. Dixit itēz
que supra. Sobrie uiuam:
qz p sensus corpis nrī. uel
si nō uelimus fures ingredi
ūtur. Quid em pōt nō fuf
cari domus? si fiamus exte
rius ascendes fenestras ap
tus iueniet. Item dixit.
Optet nos aduersa demo
nes undiqz existe armatos:

tes barbari occiderunt eos.
 Unus autem ex eis timore rati-
 onali perterritus fugit: et ab-
 scondit se post plectas de
 palma: et vidit septem coro-
 nas descendentes et coronan-
 tes abbatem moysen: et sex
 fratres qui cum eo fuerant inter-

Prorogauit fratrem abbatem
 pastorem. Quid est quod scriptum
 est nolite cogitare de cras-
 tino? Dicit ei senex. Ad ho-
 mine dictum est. qui in tem-
 peratione constituitur et de-
 fiat: ut non cogitet christum
 temporis in ea futurum sit: sed
 potius quod hodiernum est cotidi-
 anum futurum libet suscipiat.

Fraterem interrogauit ab-
 batem iohannem dicens. Quomodo
 scia habes prope vulnere? non
 erubescit de hoc prope suo?
 Qui respondit senex parabola
 Erat quidam homo pauper ha-
 bens uxorem. Qui cum vidisset
 aliam mulierem plerumque: et
 ipsam quoque sortitus est in co-
 iugium. Erant autem uterque nu-
 de. Sed cum essent in quodam
 loco nudum: rogauerunt
 eum abe dicens. Tecum venire
 desideramus. Quas mittes
 nudas in dolium. cum nauicula
 transiret: et uenit ad locum.
 facta autem meridie cum una ea-
 rum populo recedere vidisset

silentium: exiliuit in quodam
 locum dolio manum uelociter:
 et ueteres atque confusos pan-
 nos reperies se parauit. De
 hinc fiducialiter uisa est am-
 bulare. Altera uero nuda
 sedens intrinsecus: dicebat
 marito. Ecce metum ista nu-
 da est: et non confunditur.
 Cui maritus cum dolore: o
 miraculum inquit. Hec utrum-
 que confusione sua operuit:
 tu uero undique nuda non eru-
 besas culpam uel ex parte
 uestitum. Ita et omnis detrac-
 tor qui propria mala non ui-
 det: aliena sepe accusat.

Dicebat abbas iohannes
 de uia que penitentiam desiderat.
 Quodam plerumque maxima metum
 fuit in quadam ciuitate: que
 habuit plurimos amatores.
 Quodam autem uir de duobus
 ueniens ad eam dixit. Permite
 michi castitatem tuam: et
 ego te accipiam in uxorem.
 Illa ergo permittente: accipi-
 ens eam introduxit in domum
 suam. Cumque a suis amatoribus
 quareretur: agnito quod ille tam
 magnus uir sortitus eam fuis-
 set uxorem: dixerunt. Si ac-
 cesserim ad ianuam hominis tam
 potentis: cognoueritque de-
 sideria requireretur: proculdu-
 bio punemur. Sed uerite

post dorsū domus: et uti-
mur solito sibilo. Cūq; illa
sibilatū sonū audierit des-
cendet ad nos: et inueniē-
tūm. Que cū audisset et
signauit aures suas: et exi-
liens itelora domus igres-
sa est et clausit. Hec ita
locut⁹ semor? dicebat me-
tricē esse aiām. amatores
autē eius esse vitia: ducē
uēd ul' p̄ncipē dicebat eē
xpm. domūq; eius celozū
p̄petuā mansione: sibila-
tores autē dedones sūt ma-
lign. Hec ergo si casta fu-
erit et fidelis: sp̄ currit ad dnm.

Philosophus quidā in-
terrogauit anthoniū sc̄m.
Quō inquit content⁹ es
pater? qui codicū cōsolati-
one fraudaris? Ille r̄ndes
ait. Meus codex o philoso-
phe natura rerū est crea-
turarū: q̄ in sciens uba di-
legē cupio adesse cōsueuit.

Abbas iohes dicebat qui-
busdā fratrib⁹: qz fuerūt
tres philosophi amici: qz
vnu moriēs alteri reliquit
filii suū cōmendatū. Q̄
in etate iuuenili p̄uēt⁹:
nutritoris sui adultēauit
vxoze. Quo scelere cogi-
to: missus est foras. Dem-
de cū plūmū pemteret.

non ei concessit regressum:
sed ait illi. Vade et esto t̄bis
ānis inter dāpnatos q̄ me-
talla in flumine deponūt:
et sic indulgeo tibi culpam
tuā. Cui reuerso post tres
ānos cū iā p̄cō satisfecisset:
dicit ei philosophus. Rec-
nūc tibi adhuc indulgeo:
nisi alijs tribus ānis mer-
cede dederis hys qui te in-
iurijs et cōiurijs affligāt.
Cū eciā ille cū cōplexset:
remisso p̄cō eius dicit ei
migr̄ suus. Dem modo et
igredē athenensū ciuita-
tem: ut illic sapiētā discē
possis. Erat autē illic quidā
senex sapiētie studiosus. et
sedebat ad portā: qui om̄s
igrediētes expiendi causa
cōiurijs affligebat. Cū cū
eide iuueni illic igrediēti
facēt: ille exorto cachino-
risit. Cui senex dixit. Q̄d
est hoc qd̄ agis? Ego te in-
iurio: et tu r̄ndes. Cui iu-
uenis ait. Et nō vis ut vi-
deam? cū trib⁹ ānis merce-
dem dederim ut hoc patēr
qd̄ hodie? Tūc senex dixit.
Ingredere ergo ciuitatem:
qz dignus es. Hoc autē sole-
bat abbas iohānes r̄ferre:
et hys ip̄e addebat dicens.
Hec est dei porta? p̄ quam

patres nostri p multas in
iurias et tribulationes gau
detes: ingressi sut ciuitate di.

Dum quida uesset ad
beatu machariu meidiano
estu nmia siti succensus: et
aqua qz eret ad bibendum:
suffiat inquit tibi hec um
bra. q mlti uatores aut na
uigates nuc idiget n fruunt.

Interrogauit quida fr ab
bate ysidoru sathensem de
cogitatu fornicatiois. Res
pondit senex: q si quidem
ueniat cogitatio fornicatio
nis in animu eu occupat: s
implere no pualet neqz pfiat:
sed tui ipedit ad uirtute. So
brius aute uir a se ea disuti
ens: ad ozdes stati uertitur.

Venit quida adolescens
ad abbate machariu: ut sana
retur a demonio. Cu esset
foris stans eate adueit qda
frater de aliquo monaster
o: et deperit cu adolescente
illo. Eggressus aut senex cer
mit frem illu peccantem cu
adolescente illo: et no eum
irrepauit dices. Si deus q
plasmavit eos eos uidens
parietia in illis habet. q si
ueller incedet eos: ego quis
su ut arguam eos.

Dixit senex: qui in aia
sua meozia ligat malicie:

silis est igne it paleas occultati
Interrogauit abbate iohane
frater quida dices. Quid
fatio: qz uenit frater qda
frater ut tollat me secum
ad opus qd laborat: et ego
miser su infirmus. et defi
tio in tali re: Quid ergo fa
cia de madato dei: Rndit
senex. Caleph fili diephone
dixit ihu filio naue. Qua
dragita anoz era qn misit
me moyses seruus dmi tecu
ad traui ista: et nuc octo
gita anoz sum: et qadmo
du tut era fortis. ita z nuc
ualeo intrare et exire ad
bellu. Itaqz et tu si potes.
ut sicut ingrederis ita egre
diaris: uade. Si aut id fa
cere no potes: sede i cella
ploras paa tua: et si uene
rit te lugete no te appellut

Dixit qda senex. Exire
pphete scripserut libros:
pzes aut nri uenerut post
eos. et opati sut in eis plu
rima: et iteru successores
eoz comendauerut eos
meozie. Venit at genera
tio hec q nuc e. et scripfit
eos in cartis: et reposuit
in fenestris ociosa.

Senex dixit. Obsecro fru
tres: ut sicut copressimus
actus malos: comprimam

etiam cogitationes. **R**ogatus est semor a quodam militate: si deus recipet penitentem. Qui cum eum plurimum edificasset sermonibus: postremo ait ad eum. Dic michi dilectissime: si clamis tua confessa fuerit si pius ea? Qui respondes ait non: sed resarties utroque ea. Dicit ad eum senior. Si igitur tu parvis prope uestimeto: deus sine prima gratia non indulget.

Erat quidam frater in cellula: qui post expletas missas cum dimitteret presbiter ecclesiam expectabat donec egredientur omnes: ut aliquis teneret eum ad manducandum. Una uero dierum expleto iuente ante omnes egressus est: et currebat ad cellam suam. Quem intuens presbiter aurrente miratus est. Cumque transfacta septimana uenisset frater ille in collectam ecclesie: dicit ei presbiter. Dic michi frater quod uerum est. Que causa fuit circa te quod per omnes quidem conuetus ecclesie remanebas ultimus omnium in collectione aut preterea ante omnes egressus es? Cui frater ille respondit. Gra abstin-

bam ne michi comperem: et ideo expectabam ut aliquis me teneret ad manducandum. Illa uero collecta prius quam uenire in ecclesiam coram pulmentum michi lenticule: ideoque post consummata missa ante oculos exiui. Audiens hoc presbiter: dedit mandatum in ecclesia dicens. Fratres antequam uenatis ad ecclesie collectam: coquite uobis pusillum coctiois: ut propter illud cum alacritate festinetis currere in cellas ustras.

Venit aliquando iudex regionis aliquem de pueritia abbatis pastorem. Dementes autem omnes habitantes loca illi: rogauerunt ipsum abbatem ut ueniens rogaret pro eorum dimittent eum. Qui dixit eis. Sinite me tres dies: et tunc uenio. Orauit ergo senex ad dominum dicens. Domine noli michi dare hanc gratiam: alioquin non permittet me homines sedere in loco isto. Veniens ergo senex rogabat iudicem illum. At ille dixit. Pro latrone me rogas abba? Gausus est autem senex quod non obtinuit apud iudicem gratiam quam postulauit: et sic rediit in cellam suam.

Querant seniores: quia quoniam mirabatur moyses in nubem cum deo loqueretur: quoniam autem exi-

167
bat de nube cū pplō eāt. Sic
et monachus? donec in cella
est cū deo loquitur: egredies
aut de cella cū demoib' est.

Terrogauerūt quidā seiores
abbatē pastore dīcētes. Si
uideimus aliquē frēm peccā
tem? arguemus eū: Rndit
ei abbas pastor. Ego interī
si nāc habuerō trāsire mde? &
videro eū peccante: ptereō
et nō arguo eū. S; qz scptū
est que viderūt oculi tui hīs
testimoniū phibe: ideo et ego
dico uobis? qz si nō palpaue
ritis m'ibus vris: nolite tes
tificari. Aliqn enī frat' qdā
seductus est in huiuscemōre.
Apparuit ei qsi frater aliquē
cū muliere peccaret. Qui
cū p multū ipugnaret? a
cogitatioibus. existimans
simul eos corre: abijt et pul
sant eos pede suo dicens.
Cessate iā peccare. Et ecce
erāt manipuli messis triti
ci. Ideoqz dixi uobis? nisi ma
nibus vris palpaueritis:
nolite testificari.

Oscabatur de quodā frē
qz sedebat in hēmo: et sedu
cebatur a demoibus p an
nos pluimos. Ipse uēō exis
timabat qz āgeli sūt. Vere
bat ergo pz eius scdm car
nē p tempus: et visitabat

eū. Vna aut' die rē tulit
bipennem secū dicens: qz re
uertens afferā tibi pauca
ligna. Et pueniens vnus
demon dicit ad filiū eius
Ecce dyabolus ueniet ad te
in similitudē pzis tui habēs
bipennem in sporta sua ut
ipugnet te. Tu uēō pue
niens tolle bipennem ab eo:
et occide illū. Igit' pz eius
uenit scdm cōsuetudinē?
et accipies filius eius bipe
nē ab ipō: percussit et occidit
illū. Et continuo accessit ad
eū spūs malignus et suf
focabat eum. mmm:.

Erat quidā monachus
solitarius in egipto: qui
rogabat deū dicens. Dne
ōnde michi iudicia tua.
Et dū multū de peccaretur
deū: vna die astitit ei an
gelus dñi in similitudine se
ms cuiusdā dices. Veni
grediam' istā heremū: et
requāmus scōs pzēs: & au
diamus ab eis uerbū. et
benedicamur ab ipis. Et
mgressi hēmū post multos
labores iuenerūt spelūcā:
et pulsantes. egressus est
ad eos senex quidā vir fact':
et vidēs eos cū gaudio sus
cepit. Et post laborem la
uit pedes eoz: et posita

mensa refecit eos: et sternens eis quod habebat repa-
savit eos. **M**ane autem factum:
dimisit cum gaudio. Et exeu-
tes tulit ille angelus abscon-
se cathinam in quo comederant:
et abierunt. **V**ides ille frat-
er quod fecerat: dixit intra se. **Q**uod
visum est huius semper ut homo factus
isti qui nos cum tali caritate
suscepit: rapet cathinam istam?
Et dum iter facerent: et
misit post eos abbas ille fi-
lium suum dicens. **R**ecedite ergo
cathinam: que sustulistis uo-
bis. **R**espondit ei angelus
dicens. **A**nte nos est frater
tuum cui dedi: ueni et recipe
eum. **E**t dum ambularet cum eis
impulit eum angelus domini pro-
cipitum: et confRACTUS totus
mortuus est. **V**ides si ille
quod fecerat: tristat et timu-
it dicens. **D**e michi: quod factum
est homini tam bono. **N**on suffi-
ciebat quod cathinam eius ra-
pimus: adhuc et filium eius
interfecimus. **E**t ambulatibus
eis in hemo pro tres dies: in-
uenerunt cellam ubi erat qui-
dam abbas senex cum duobus
discipulis suis. **E**t dum pul-
sarent: misit ad eos unum
de discipulis suis dicens.
Qui es? **E**t quid queris? **R**es-
ponderunt dicentes. **D**e labo-

re sumus: et uolumus benedicti
a te: et audire uerbum. **M**an-
dat eis ille senex dicens. **D**is-
cedite uos: quod michi non ua-
cat. **D**icit ei. **R**ogamus te sus-
cipe nos in cellam tuam ut re-
pausemus modice: quod de gram-
di labore sumus. **E**t iterum man-
dat eis. **R**ecedite hinc. **U**t
quid ambulatis sicut uagi per
hemonem: et non residentis in cel-
lis uestris? **A**c ipsi ceperunt sup-
plicare dicentes. **D**espa est:
et ne a feris misericordiam susci-
pe nos hac nocte tantum. **D**ixit
aliqui precepit abbas ille disci-
pulo suo dicens. **D**uc eos in
stabulum. **E**t uespere factum: roga-
bant dicentes. **A**limentum nobis et
modicum prestet: ut uidea-
mus ubi iace debeamus. **E**t
non eis concessit. **P**ost modum
cum uelociter petebat dicentes: et
propter deum uel modicum aque
nobis detur. **T**unc unus ex
discipulis eius misericordia duc-
tus: absconse abbati suo dixit
eis. **R**ogo uos ut nesciat ab-
bas meus: de ammona mea
modicum panis do uobis et
aqua. **M**anseruntque sic tota
nocte illa in terra. **M**ane
autem factum: dicit angelus
ad unum de discipulis eius.
Roga dominum abbatem ut det
nobis orationem: et habemus

quid referre ei. Audiens hoc
abbas ille qz aliqd acceptur
esset ab eis. mox descendit: et
obtulit ei ille agelus cathi
nu que sustulerat ab illo vi
ro facto. Et accepto reclufit
se: et pcepit illis ut abula
rent. Vidēs aut hoc ille fr
qui eū comitabat^r et nesci
ens qz agelus eēt. indignat^r
est: et dixit ei. Recede a me:
nō ultra iā teū pgreduar
Ecce quāta fecisti. Tu hōi
li tā bono et factō qui nos
cū tāta caritate et gratia
suscepit. cathinū rapuisti.
et filiū eius iter fecisti: et
isti hōi pessimo qui deū nō
timet. nec ante cōspectū suū
pōit^r: nec alicui misetur:
ipi dedisti eū. Hōdit ange
lus et dicit ei. Nōne tu ro
gasti deū ut ostendēt tibi
iudicia sua? Et missus sum
monstrare tibi. Cathinus
ille que a viro scō sustuli
nō erat de bono: et nō dece
bat ut ille vir tam sanctus
et bonus in cella sua aliqd
de malo habēt. Sed qd erat
de malo uenit ad malū: ut
addat ei in ruina. filiū at
eius ideo interfecit qz si eū
nō interfecissem: in hac nocte
ipse pzem suū occidisset. Au
diēs hoc ille fr cecidit i facta

168

em suā ante pedes eius: ag
nosrens qz agelus dñi esset.
Qui statim recessit ab eo. At il
le agnou^r. qz iusta st iudicia dī.
Erat quidā secularis: ha
bens vnicā filiā puulā.
Ipe uēo cōuertī cupiens:
cōmendauit eā cuidā pnti
suo: et abiit ad mōastēiū
qd erat longe de ciuitate
miliaria triginta duo. Et
gressus pfaciebat omē o
pus monastēij: ita ut ab
bas eius apius eū qz rete
ros qui in mōastēio erāt
diligēt: eo qz fidelis eēt et
obediens. Contigit aut
post aliqd tēpus ut vroz
daret^r caritatis filie sue:
et cepit cōtēstari atqz af
fligi int^r se. Et cū p mul
tos dies hoc facēt^r: vidit
eū abbas eius tribulatū:
et dicit ei. Quid habes fr?
qz sic tristis abulas? Dic
michi: et dō qui consolat^r
omēs. dabit tibi auxiliū.
Tūc ille pcedēs cū lacrimis
ad pedes eius: dixit. Habeo
vniū filiū in ciuitate quem
reliqui puulū: et recorda
tus affligor ppter eū. Et
noluit indicare ei. qz puel
la eēt. Abbas uēo eius ig
norās causā? et nolēs eū
amittē. qz necessari^r erat

monasterio: dicit ei **S**i diligis eum: uade et adduc eum huc: et sit tecum. Et abiens adduxit eam: et dicebatur marina. Et mutauit ei nomen: et uocauit eam marianum. Et dedit eam ad discendas litteras intra monasterium. et erat cum ea: nullusque agnouit de fratribus quod puella esset: sed uocabatur eam omnes marianum. Et dum esset annorum quatuordecim: cepit eam docere pater suus uia domini: et dicebat ei. **V**ide filia ut nullus agnoscat misterium tuum usque in fine uitae tuae: et sollicita sis ab insidiis diaboli ne seducaris ab eo: et istud factum monasterium videatur pro nos solum in conspectu christi et sanctorum angelorum eius: ne cum impijs eterna damnationem accipiamus. Et alia multa docebat eam per singulos dies de regno dei. Dum autem facta esset annorum decem et septem defunctus est pater eius. Remansit uero haec sola in cella patris sui: et erat obediens omnibus in monasterio: ita ut ab abbate suo et omnibus diligetur. Habebat autem monasterium paruum et curru: quod uicinum habebat maris ubi erat emporium: et ibat

monachi et affebant quae necessaria erant monasterio. **U**na uero die dicit ei abbas eius. **F**rater marine: quare et tu non uadis cum fratribus. et adiuuas eos? **E**ui respondit. **I**ussisti patrem. **E**rat autem in ipso emporio pandotium. **C**epit igitur frater marinus frequenter pergere cum carro: et si fiebat tardus ad reuertendum: manebat in ipso pandotio cum ceteris monachis. **C**ontigit autem per insidias inimica: ut pandotus ille haberet filiam uirginem. **A**d quam ingressus miles concubuit cum ea: et concepit puella de illo milite. **E**t dum cognita fuisset a parentibus eius: ceperunt affligere puella dicentes. **D**ic nobis de quo concupisti. **R**esponditque eis. **D**e illo monacho qui dicitur marinus: qui hic frequenter cum carro mansit: ipse me oppressit et concupit. **S**tanti autem prexerunt parentes eius ad monasterium: et dixerunt abbati. **E**ste domine abba quid fecit monachus tuus marinus: quomodo decepit filiam nostram. **D**icit ei abbas. **D**omite: uideamus si manifestum sit quae dicitis. **E**t ueniente eo: dicit ei abbas eius. **F**rater marine: hoc scelus operatur es in

filia eorum. Stans uero diutius
 cogitauit intra se: et igem
 cens dixit. Peccavi pater:
 penitentia ago huic patre: ora
 p me. Ad iracundiam autem mo
 tus abbas iussit eam et in di
 affligi: et ait. In ueritate di
 co: quia tu qui hoc malum opa
 tus es: non manebis in hoc
 monasterio. Et iactauit eam
 foras. Ipsa uero nulli unquam
 confessam est misterium suum: sed
 abiens iactauit se ante fores
 monasterii: et iacebat super
 terram in penitentia affligens
 se. tanquam ipsa peccasset: et ab
 ingredientibus fratribus postu
 labat: ut uel una bucella
 panis ei daretur. Hoc faci
 ens per tres annos: non recessit
 de monasterio. Pandocis uero
 filia peperit filium masculinum et
 ab lactauit: et adduxit eum
 mater puelle: et dum iaceret
 ibi ante monasterium dicit ei.
 Ecce frater marie: quomodo
 nosti nutrito filium tuum. Et re
 liquit eum ibi: et abiit. Sancta
 uero uirgo suscipiens eum: tanquam
 proprium filium de ipsa bucella pa
 nis. quam exiebat ab intrin
 secis monasterii: nutri
 tabat filium alienum. factum est
 hoc per annos alios duos. Post
 modum autem uidentes fratres
 misericordia conpuncti: ingressi

ad abbatem rogare ceperunt:
 ut eum reciperet in monasterium
 dicentes. Abba indulge: et
 suscipe fratrem marium. Ecce
 quilibet animi sunt: quod in peniten
 tia ante ianuam monasterii
 iacet: et non recessit hinc.
 Suscipe eum in penitentiam:
 sicut dominus noster ihesus christus pre
 cepit. Dixit autem impositum est
 ei: et iussit eum ingredi: et
 uocauit ad se et ait. Pat
 tuus fuit uir sanctus: quod tu
 nosti: et puulum te introduce
 it in hoc monasterium. Nunc
 autem ingressus es cum filio tu
 o. quod de adulterio habes: unde
 oportet te penitere. Graue
 enim peccatum fecisti: et hoc tibi
 iubeo: ut omnes munditias
 monasterii tu solus cotidie fa
 cias: et aquam ad necessa
 ria portes: et calciarium
 omnibus per singulos dies tu
 perficias. omnibusque seruias:
 in hoc enim habebis meam
 gratiam. Sancta uero uirgo libenter audis
 capiens: omne opus quod ei ius
 su fuerat perficiebat. Conti
 git autem eam inter paucos dies
 dormire in domino. Cunctos fra
 tres: nuntiauerunt abbati
 dicentes. frater marinus
 defunctus est. Dicit eis abbas.
 Videte fratres qualem peccatum fuit:
 ut nec meruerit penitentiam.

Sed tñ ite lauare eū: et se-
pelite longe a monasterio.
Et cūtes dñi lauāt eam:
cognouerūt qz femina eet.
Et reperūt omēs mittere
uoces: et tudentes se cla-
mabāt: qz talis cōuersa
et patētia facta iuentūe
in ea. cuius mistelū nullū
agnouit: et sic ab eis afflic-
ta est. Et uēientes cū la-
crimis dicūt abbati Abba
uem et uide frēm malinū.
Dicit eis. Quid est hō? frēs
dicūt ei iterū. Veni & uide
mirabilia dei: et uide qd
de te agas. Ille territus p-
rexit: et uēit ad corpus.
Et leuās palliū unde coo-
pta eāt: uidit qz mulier
eēt. Et mox recadit & caput
sūū pcutiebat in trā: et
uociferabat dices. Cōui-
ro te p ih̄m xpm dñm. ne
me condepnes ante con-
spectū dei: eo qz afflixerūt
te: qz ignorās facta. Tu dñā
nō dixisti mistelū tuū: et
ego nō ignoui in ueritate
scām cōuersionez tuā. Et
iussit scām corpus eius in
monasteriū intra oratoriū
reponi. Eadē uō die. puel-
la illa arrepta a demomo
uēit ad moastēiū: et aspe-
batur crimen qd admisit:

et de quo concepisset. Et in
septima die repausationis ei
in dño: ibi intra oratoriū
liberata est a demonio. Na-
dientes autē qui erāt i ipō
emporio. et uicina moaste-
ria. mirabilia q̄ facta fue-
rāt: accipientes cruces & ce-
reos cū ymis et canticis et
psalmis bndictēs deū. ue-
nerūt in eodē moasterio:
et oratoriū ingressi ubi cor-
pus eius requiescebat: be-
nedixerūt deū. Ubi usqz
modo xps orōibus scē vir-
ginis multa facit mirabili-
a. ad laudē et gloriā noīs
sūz qui cū p̄re et spū scō ui-
uit et regnat deus p̄ oīa
scla seculorū Amen.

**Explicit liber quintus de cō-
stūde et uita scōz pm.**

